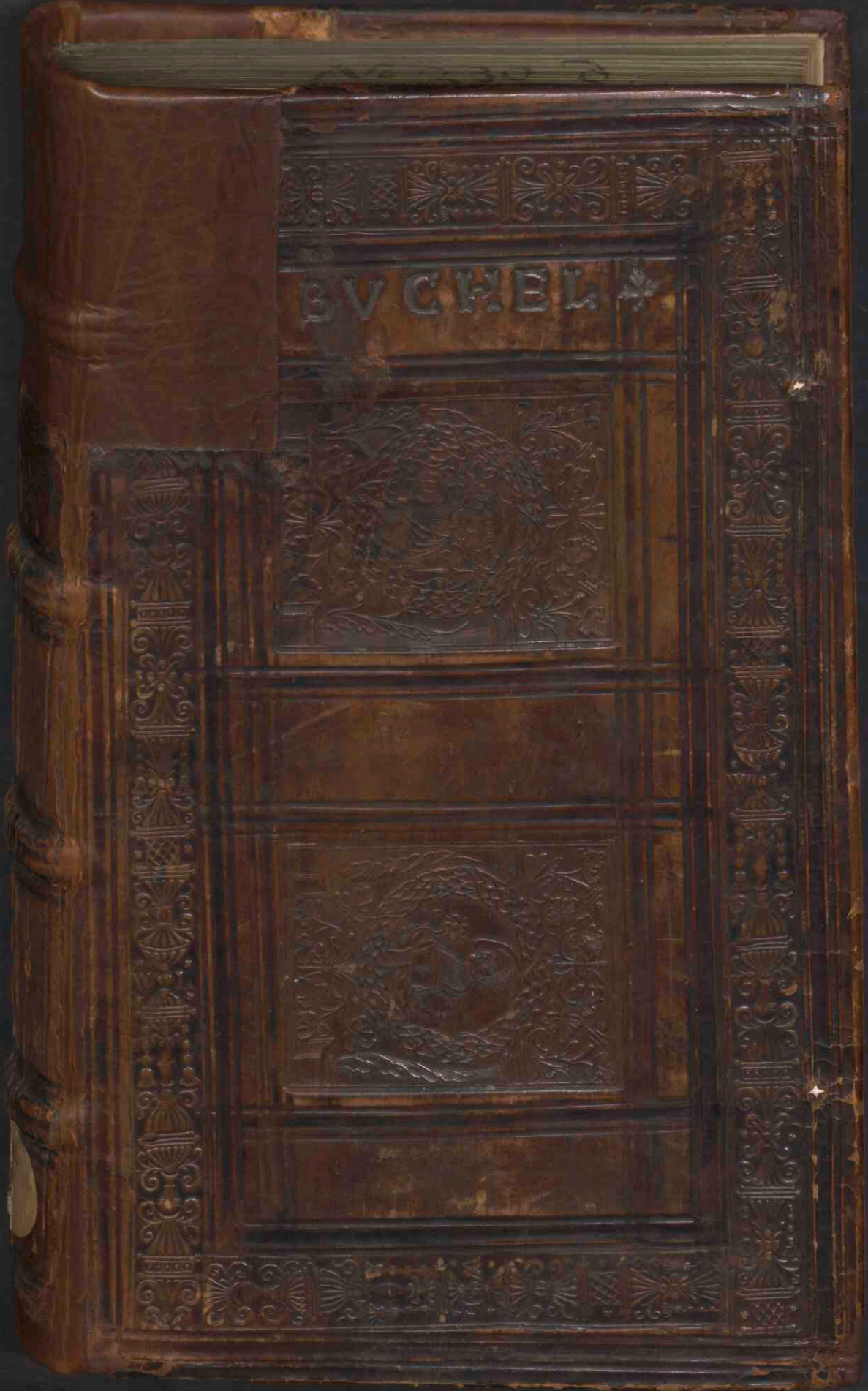

Theodori Gazae introductionis grammaticae libri quatuor, Graece, simul cum interpretatione latina, iam de integro recogniti atq[ue] aucti, cum argumentis, & indicibus librorum singulorum, ac alijs luculentis castigationibus, quae in alijs exemplaribus desyderabantur. : Quid autem in uniuersum hic expectes, sequentis paginae indicat epistolion.

<https://hdl.handle.net/1874/456597>

BVCHER

**Dit boek hoort bij de Collectie Van Buchell
Huybert van Buchell (1513-1599)**

Meer informatie over de collectie is beschikbaar op:

<http://repertorium.library.uu.nl/node/2732>

Wegens onderzoek aan deze collectie is bij deze boeken ook de volledige buitenkant gescand. De hierna volgende scans zijn in volgorde waarop ze getoond worden:

- de rug van het boek
 - de kopsnede
 - de frontsnede
 - de staartsnede
 - het achterplat

**This book is part of the Van Buchell Collection
Huybert van Buchell (1513-1599)**

More information on this collection is available at:

<http://repertorium.library.uu.nl/node/2732>

Due to research concerning this collection the outside of these books has been scanned in full. The following scans are, in order of appearance:

- the spine
- the head edge
- the fore edge
- the bottom edge
- the back board

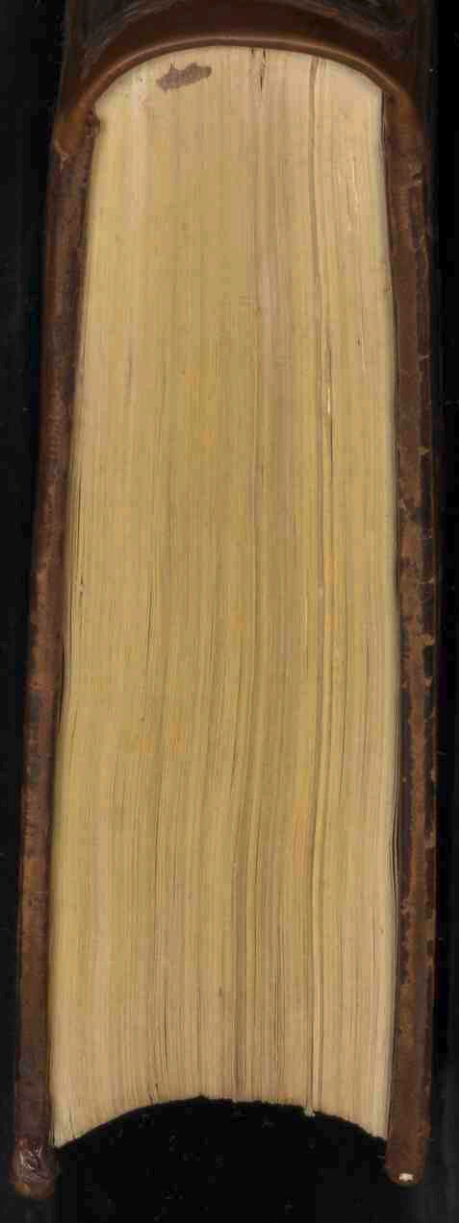
W. qu.

65

N° 230. 9.

14

九

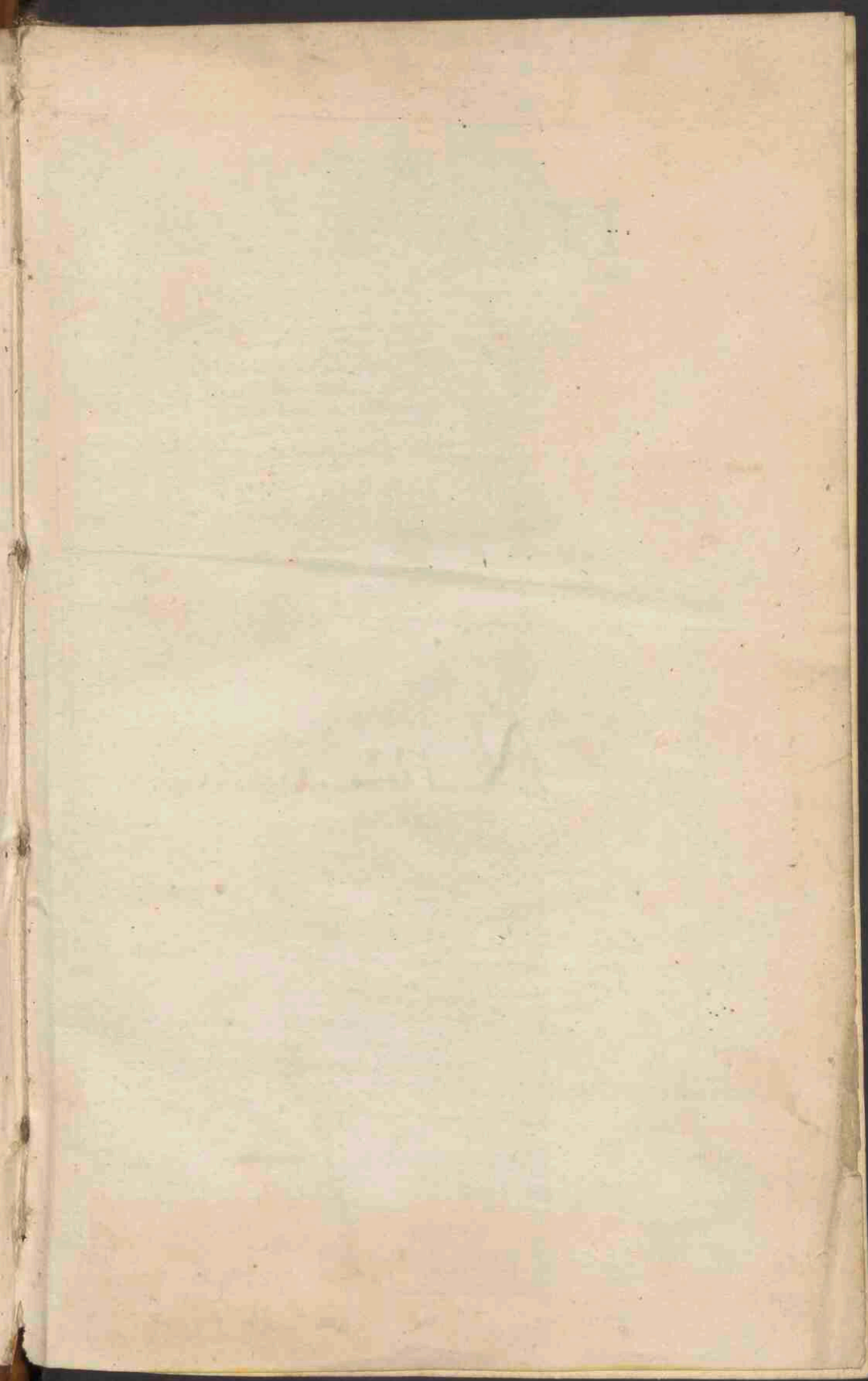

65

Litterae Graecae

Quarto n°. 65.

gerestaurend 21-9-2001

N 122. a.

n. 14. k.

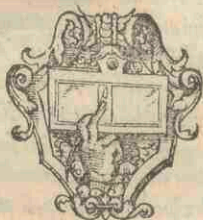
80
N° 230. D.

THEODORI

GAZAE INTRODVCTIONIS GRAM

maticæ libri quatuor, Græce, simul cum interpre-
tatione latina, iam de integro recogniti atq;
aucti, cum argumentis, & indicibus li-
brorum singulorum, ac alijs lucu-
lentis castigationibus, quæ
in alijs exemplaribus
desyderabantur.

Quid autem in uniuersum hic expectes,
sequentis paginæ indicat
epistolon.

BASILEAE APVD VALENTINVM
CVRIONEM ANNO
M. D. XXIX.

Donatione Hnt'a Burchel.

VALENTINVS CVRIO GRÆCARVM
LITERARVM TYRONIBVS S. D.

Theodorus Gaza uir utriusq; literaturæ monumentis insignis, in
ter alia sua scripta, libros quatuor de institutione grammatica pos-
teritati reliquit, quibus uir ille rem grammaticam in uniuersum mi-
ro ordinis compendio complexus est, at qui sic arcta breuitate, ut non rudis
bus, sed eruditus prorsus scripsisse hæc uideatur. Nam cum ubiq; ferè obscu-
riusculus sit, tum locos quosdam habet, præsertim in posterioribus libris,
uix dum ab eruditissimis intellectos, & qui iuxta prouerbium Oedipum ali-
quando requirant coniectorem. Nos quandoquidè ubique studiosorū com-
pendium spectamus potius, quam priuatum quæstum, hosce quatuor libros
ædendos suscepimus, consarcinata è regione Latina ad uerbum interpreta-
tione. Nimirum quo rudiores harum literarū tyrones ipsos se, si sic contin-
gat, citra præceptoris operam iuuare queant, atque ut dicitur, citra cortis-
cem natate. Caterū ne quenquam hac in re sua spoliemus laude, in prioribus
libris, religiose secuti sumus D. Erasmi translationē. In tertio uero, &
quarto, interim Conradi Heresbachij, uti ille auditoribus suis forte enarra-
bat. Interim Iacobi Tusani atque Croci hominum eruditorū interpretatio-
nem, ueluti centones connectentes consuiimus. Ad hæc exempla quæ ob-
scuritatem plurimam huic libro afferebant, omnia & locis suis apud autho-
res indicata, & interpretata debemus Heresbachio, nunc denuo ab
eodem recognita atq; castigata, adiectis singulorum librorum
argumentis, seriem cuiusque declarantibus. Denum ad-
ditus est index locorum principalium, distinctio-
ne foliorū (quo studioso lectori quæque fa-
cile essent obuia) assignatus. Valete.

Ex officina nostra, calendis
Septembribus. Anno

M. D. XXIX.

QVID QVOLIBET THEO:
dori libro contineatur.

ARGVMENTVM PRIMI LIBRI.

Primus literas cōtinet omneisq; orationis parteis, declinationes, & nominum, & uerborum. Qua in re & πάλιν, cum nominum, tum uerborū, mira breuitate complexus. μίση quoq; non parua lectoris noui utilitate, ab actiuis, & passiuis seiunxit. Eiusdem primi libri index.

De literarū ordine ac diuisione, item de accentu, & articulo. folio 1.

Quatuor parisyllabicarum declinationes. fol. 5.

De quinta ac impari declinatione, contractioneq; eiusdem. fol. 6.

In species uarias cū diuisione uerborū inflexiōes. fol. 9.

Verborum in aliquot personis contractiones. fol. 19.

De participiorum formatione, cum generibus eorundem. fol. 20.

Pronominum declinationes. fol. 21.

De præpositionum, & aduerbiorū differentijs. fol. 22.

Coniunctionum discrimina. fol. 23.

ARGVMENTVM SECVNDI LIBRI.

Secundus repetit octo orationis parteis, quasi loca quædam prædictorū denotans & plura exponēs. Tum formationes uerborū, utilissimā rem futuro grammatico ingeniose exequitur. Index eiusdem.

Rursum de literis, syllabis, oratione auctius. fol. 24.

Accentuum diuisio cum accuratiori nominum diuisione, ac generum discrimine. fol. 25.

Comparatiuorum, ac superlatiuorum formationes ac declinationes. fol. 27.

Patronymicorum, diminutiuiorum, possessiuorum origines. folio 28.

- Ad quas declinationes nomina quæq̄ referâtur. fol. 29.
 Quæq̄ inter se habeant declinationes cōmunia. fol. 34.
 Declinationum ad hæc quid sit cuiq̄ propriū. fol. 35.
 Iterum de nominum, tum contractione, tum syncope.
 folio 37. & 38.
 De uarie declinatis nominibus. fol. 39.
 Denuo de uerbis, ac imprimis de Actiuorum temporū
 formationibus. fol. eodem.
 Quid cuiilibet inflexioni proprium, aut cum alijs com-
 mune. fol. 42.
 Accuratę per singula uerborū genera declinationes, &
 personarū per modos deductiones. fol. 45.
 Quæ habeantur cōmunia uerborum modis, & amplio-
 res temporum formationes. fol. 51.
 Iterum de contractione cum heteroclitōrū uerborū de-
 clinatione. fol. 57. & 58.
 Item auctius de participiorū tum formatione, tum de-
 clinatione. fol. 58.
 De articulis & pronomine. fol. 60.
 De præpositionum, & aduerbiorū deductione. fol. 61.
 Postremo rursus coniunctionum explicantur potesta-
 tes. fol. 63.

ARGUMENTVM TERTII LIBRI.

- T**ertius de accentu & qualitate syllabæ atq̄ ortho-
 graphia, ne circa dictionē barbarismi fiant, cum u-
 late tractat. Index eius talis.
 Accentus definitio, diuisio, cum locis eorundē. fol. 64.
 Vfus temporum in unoquoq̄ casu. fol. 71.
 Verborum toni & tempora. illud fol. 76. hoc 77.
 Accentus participiorū, & tempora. fol. 79.
 Articulorum tempora, & toni. fol. 80.
 Toni & tempora pronominebus congrua. fol. 81.
 Item præpositionū, aduerbiorūq̄ tēpora & toni. fol. 82.
 Coniunctionū tonus & tempus, item uocaliū mutuæ,
 & consonantium, de spiritibus diuersitates. fol. 83.

De orthographia & partium compositione, uocaliūq̄
mutatione & terminatione ad genus cognoscendū.
fol. 86.

Verborū orthographiæ ac terminationes. fol. 93.

Aduerbiorum orthographia. fol. 96.

Loci cōmunes partium orationis per literarum initia
lium, & mediarū concentus & connexiones. fol. 97.

Consonantium duplicatio. fol. 116.

ARGVMENTVM QVARTI LIBRI.

Quartus constructionem partium orationis cum
figuris quibusdam elegantijsq̄ dicēdi absoluit.
Index eiusdem.

Studiofior ad hęc literarū definitio, ac diuifio. fol. 112.

Syllabæ, orationis, dictionisq̄ cum earundem figura-
rum tropis descriptio. fol. 114.

Nominis definitio, eiusq̄ in species quod ad cōstructio-
nē pertinet, uaria & elegans diuifio. fol. 121. & 128.

Item de casu. fol. 128.

Verbi cum constructione in tropos & species, diuifio.
folio 129.

Singulorum modorum constructio. fol. 138.

Participiorum definitio constructioq̄. fol. 142.

Articulorum

Pronominum

Præpositionū

Aduerbiorum

Coniunctionū

cōstructio ad reliquas parteis.

{ 144.
148.
152.
156.
160.

THEODORI GRAMMATICAE INSTITUTIONIS LIBER PRIMVS.

Literarum
summa diuisio.

Compositio
uocalium.

Consonantium diuisio.

Mutarum
ordo.

π. β. φ.

κ. γ. χ.

τ. δ. θ.

Partes orationis.

Vatuor & uiginti literarum, uocales quidē septem. α. ε. η. ι. ο. ω. υ. consonantes uero reliquæ septemdecim. Vocaliū autem longæ quidē η. ω. Breues uero, ε. ο. Ancipites autē, α. ι. υ. Ex quibus diphthōgi proprie quidem αι. αυ. ει. ευ. οι. ου. Improperie uero α. η. ω. υ. Sed conso-

alix quidem semiuo. ut ζ. ξ. ψ. λ. μ. ν. ρ. σ. Quarū duplices quidem ζ. ξ. ψ. Immutabiles autē & liquidæ λ. μ. ν. ρ. Aliæ uero mutæ β. γ. δ. κ. π. τ. θ. φ. χ. Quarū tenues quidē κ. π. τ. Aspiratæ uero θ. φ. χ. Mediæ autē β. γ. δ. Ex dijs autē hisce literis syllabæ fiūt, uñ dictiones, ex quibus oratio. Orationis autē partes quidē, nomē, uerbū, particip. articul. pno. ppositio, aduerb. coniunctio.

DE ACCENTIBVS.

Accentus autē acutus. grauis. circumflexus. aspiratus. tenuis. apostrophus. hyphen. diastale.

DE ARTICVLO.

Articulus autē, alius quidē præpositiuus. ut δ. hic. alius uero postpositiuus. ut δς. i. qui. Alius rursus masculi. ut hic. alius uero fœ. ut hæc. alius itē neuter. ut hoc. Habet

Articuli masculi & neutri flexiōnes secundū tertiam nom. declin. scem. iuxta secundā.

autē & numerū, & casum accidentia. Numerū quidē, singularē, dualē, pluralē. Casum uero, rectū, genitiuū, actiū. Declinatio autē præpositiui quidē talis. S. Rectus δ. genitius τῷ. actiūs τῷ. accus. τὸν. D. Rectus & actiūs τῷ. genitius, & datiuus τοῖς. P. Rectus οἱ. genitius τῷ. datiuus τοῖς. accusatiuus τούς. S. scem. Rectus ἡ. genitius τῆς. datiuus τῆς. accusatiuus τῶν. D. Rectus, & actiūs τῆς. genitiuus, & actiūs τῶν. P. Rectus αἱ. genitiuus τῶν. datiuus ταῖς. accusatiuus τὰς. Neutra S. Rectus τὸ. genitius τῷ. datiuus τῷ. accusatiuus τὸ. D. Rectus, & actiūs τῷ. genitiuus, & datiuus τοῖς. P. Rectus τὰ. genitiuus τῶν. datiuus τοῖς. accusatiuus τὰ. Cæterū uocatiuū nullū habet, siquidē δ, nō articulus, sed aduerbiū uocandi est. Præpositiui autē inflexio huiusmodi.

De δ loco uocatiui.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΤΕΣΣΑΡΑ ΤΟ Α.

Ὡρ τεσσάρων καὶ εἴησι γραμμά-
 τωρ, φωνήεντα μὲν ἐπὶ α. α. ε. κ.
 ι. ο. ω. υ. Σύμφωνα δὲ τὰ λοι-
 πὰ, ἐπιαιδέεια. Τῶρ δὲ φωνήεν-
 τωρ, μακρά μὲν, κ. ω. βραχέα δὲ,
 ε. ο. δίχρονα δὲ, α. ι. υ. Ἐξ ὧρ
 δίφθογγοι πυρίως μὲν, αι. αυ. ει.
 ευ. οι. ου. κατὰ χρευσίως δὲ, α. κ.
 φ. υι. Τῶρ δὲ συμφώνωρ, τὰ μὲν
 ἡμίφωνα. οἶορ ζ. ξ. ψ. λ. μ. ν. ρ. σ. ὧρ διπλά μὲν ζ. ξ. ψ.
 Ἀμιτάβολα δὲ καὶ ὕγρα. λ. μ. ν. ρ. Τὰ δὲ ἄφωνα. οἶορ β.
 γ. δ. κ. π. τ. θ. φ. χ. ὧρ ψιλὰ μὲν κ. π. τ. Δασεία δὲ. θ. φ.
 χ. Μίσα δὲ. β. γ. δ. Εἰ δὲ τῶρ ἐρημίωρ τῶρ δὲ γραμματῶρ
 αἱ συλλαβαί, ὅθεν αἱ λέξεις, ἐξ ὧρ ὁ λόγος. Τοῦ δὲ λόγου μί-
 ρη μὲν ὄνομα, ἔθμα, μετοχή, ἄρθρον, ἀντωνυμία, πρόθεσις, ἐπί-
 ῥημα, σύνδεσμος

ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΩΔΙΩΝ.

Προσώδια δὲ ὀξεῖα ἄ. βαρεῖα ἄ. περισπωμένη ἄ. δασεία ἄ. ψι-
 λή ἄ. ἀπόστροφος ἄ. ὑφέρ ἄ. διασολή ἄ.

ΠΕΡΙ ΑΡΘΡΟΥ.

Ἄρθρον δὲ τὸ μέρτοι προταυτινῶρ. οἶορ ὁ. τὸ δὲ ὑποταυ-
 τινῶρ. οἶορ ὄς. καὶ τὸ μὲν ἀρσενινῶρ. οἶορ ὁ. τὸ δὲ θηλυινῶρ.
 οἶορ ἦ. τὸ δὲ οὐδέτερον. οἶορ τὸ. ἔχει δὲ καὶ ἀριθμῶρ, καὶ πῶ-
 σιρ ἐπὶ ὀνόμα. ἀριθμῶρ μὲν ἐνινῶρ, δυνινῶρ, πλινυντινῶρ. πῶ-
 σιρ δὲ ἐνθέαυρ, γενινῶρ, δοτινῶρ, ἀτιατινῶρ. Κλίσις δὲ τὸ μὲν
 προταυτινοῦ τοιαύτη. Ε. Η ἐνθέα, ὁ. ἦ γενινῶρ, τὸ. ἦ δοτινῶρ, τὸ.
 ἦ ἀτιατινῶρ, τὸρ. Δ. Η ἐνθέα, ἢ ἀτιατινῶρ, τὸ. ἦ γενινῶρ, ἢ δο-
 τινῶρ, τὸρ. Π. Η ἐνθέα, οἶ. ἦ γενινῶρ, τὸρ. ἦ δοτινῶρ, τοῖς. ἦ ἀτια-
 τινῶρ, τοῖς. Ενικὰ θηλυκά. Η ἐνθέα, ἦ. ἦ γενινῶρ, τῆς. ἦ δοτινῶρ,
 τῆ. ἦ ἀτιατινῶρ, τῶν. Δ. Η ἐνθέα, ἢ ἀτιατινῶρ, τὰ. ἦ γενινῶρ,
 ἢ δοτινῶρ, τῶρ. Πλινυντινῶρ. Η ἐνθέα, αἶ. ἦ γενινῶρ, τῶρ. ἦ δο-
 τινῶρ, τῆς. ἦ ἀτιατινῶρ, τᾶς. Ουδέτερα. Ε. Η ἐνθέα, τὸ. ἦ γενινῶρ,
 τὸ. ἦ δοτινῶρ, τῶ. ἦ ἀτιατινῶρ, τὸ. Δ. Η ἐνθέα, ἢ ἀτιατινῶρ, τὸ.
 ἦ γενινῶρ, ἢ δοτινῶρ, τὸρ. Π. Η ἐνθέα, τὰ. ἦ γενινῶρ, τῶρ. ἦ δοτινῶρ,
 τοῖς. ἦ ἀτιατινῶρ, τὰ. Κλιτικῶρ δὲ ἕβερ, ἐδεμίαν ἔχει. τὸ γὰρ ὦ
 εἰ ἄρθρον, ἀλλ' ἐπίρρημα κλιτικῶρ. Τοῦ δὲ ὑποταυτινοῦ κλίσις
 τοιαύτη.

LIBER PRIMVS.

Declinatio huiusmodi. M.S. qs. cuius. cui. em. D. q. rŭ. P. q. rŭ. bus.
postpositiuo quos. F. S. q̄. cuius. i. am. D. q̄. rum. P. quæ. rŭ. bus. q̄s.
rum. N. S. quod. ius. cui. quod. D. q̄. rŭ. P. quæ. rum. bus. q̄.

DE NOMINE.

Nominis **N** Omē aut aliud quidē propriū. ut Socrates. aliud
partitio. uero appel. ut homo. Aliud rursum adiectiuū. ut
 bonus. ali. relatiuū. ut qualis. Aliud itē interroga-
Generatio tiuū. ut q̄lis? ali. numerale. ut unus, duo, tres. Accidentia
minum. aut habet, gen^o, spēm, numerū, casum, personā. Gen^o q̄
 dē mascu. ut sermo. fœm. ut sciētia. neu. ut bonū. Specie
 uero, primitiua. ut oīs. deriuatiua. ut Theon. Figurā aut,
 simplicē. ut equus. compositā. ut Philippus. Numerū ue-
 ro, singularē. ut deus. dualē. ut d. dij. plura. ut dij. Casum
 aut, rectū, gtm̄, datiuū, actm̄, & uocatiuū. Personā uero,
 tertiā. ut Socrates. secundā. ut ò Socrates.

DE DECLINATIONE.

Declinatio Declinat aut, ut equaliter. Aeneas, æneæ. aut inequa-
num diuisio. liter. Ajax, aiacis. Et equaliter quidē quadrifariā, inequa-
 liter uero unice. Vnde & declinatio noīs alia quidem pri-
 ma uocet, alia secunda, alia tertia, alia quarta, alia quin-
Prima nomi ta, inequaliter. Prima igitur est noīm in αs, uel in ηs desin-
nū declina. nentiū maf. quorū gtūs in s, datiuus in α, uel in η, accu-
Exemplum satiuus in v cū uocali nominatiui desinit. Nominatiuus
noīm in as. hic Aeneas. gtūs huius æneæ. datiuus huic æneæ. actūs
 hunc ænean. uctūs ò ænea, & ò æneas. Ntūs & accusat.
 æneæ, & as. gtūs & datiuus arū & is. uocatiuus ò æneæ.
 Ntūs hi æneæ. gtūs horū arum. dtūs his æneis. actūs hos
 æneas. uocatiuus ò æneæ.

Singularia.

Exemplum Hic Chryses. huius sæ. huic sæ. hunc sen. o se, & o ses.
noīm in ns. D. hi & hos chry. horum & his chry. o sæ. P. hi sæ. horū
 farum. his chrysis. hos chrysas. o chrysæ.

SECUNDA DECLINATIO.

Secunda uero in α, uel in η, desinentiū fœmi. quorum
Exemplum gtūs in αs, uel in ηs, dtūs in α, uel in η, accusatiuus in p
in α purū. cū uocali recti desinit. S. Hęc maia. huius maiaæ. huic iaæ.
 hanciam.

φοιαντι. Αρσεινια ἐπινα. Ος. ου. ω. ορ. Δ. ω. οίρ. Π. οί. ωρ. οίς.
 ους. Οηλυια. Ε. η. ης. η. ηρ. Δ. α. αιρ. πλ. αι. ωρ. αις.
 ας. Ουδέτερα. Εν. δ. ου. ω. δ. Δ. ω. οίρ. πλ. α. ωρ. οίς. α.

ΠΕΡΙ ΟΝΟΜΑΤΟΣ.

Ονομα δὲ τὸ μὲν ὑρίορ. οίορ Σαιράτις. τὸ δὲ, πρὸς ἰσορ
 ἰορ οίορ ἀνθρωπος. τὸ δὲ ἐπίβητορ, οίορ ἀγαθός. τὸ δὲ
 ἀναφορινορ, οίορ οίος, τὸ δὲ ἐρωτηματινορ, οίορ ποῖος.
 τὸ δὲ ἀριθμητινορ. οίορ εἰς, δύο, τρεῖς. Παρεπώμωρα δὲ ἔχα, γέ
 νος, ἔδος, σχῆμα, ἀριθμὸρ, πῶσιμ, πρόσωπορ. Γένος μὲν ἀρσεινι
 νορ, οίορ λογος. θηλυνορ, οίορ ἐπισημι. οὐδέτερορ. οίορ ἀγα
 θορ. ἔδος δὲ πρωτότυπορ, οίορ πᾶς. παράγωγορ, οίορ θειορ. Σχῆ
 μα δὲ ἀπλορ, οίορ ἴσως, σύνθετορ, οίορ φίλιππος. Αριθμὸρ δὲ,
 ἐπινορ οίορ θεός. δυϊνορ, οίορ θεῶ. πληθυρ. οίορ θεοί. Πῶσιμ
 δὲ ἐνθεῖαρ, γενικῆρ, δοτικῆρ, αἰτιατικῆρ, κη κλητικῆρ. Πρῶτος
 πα δὲ, τρίτορ, οίορ Σαιράτις. δευτέρορ, οίορ ὦ Σάικρατις.

ΠΕΡΙ ΚΛΙΣΕΩΣ

Κλινεται δὲ, ἢ τοῖ ἰσοσυλλάβως. ἀνείας ἀνείς. ἢ περιτῆσουλ
 λάβως. αἶας αἶαντος. Καὶ ἰσοσυλλάβως μὲν, τετραχῶς. περιτῆσ
 συλλάβως δὲ, μοναχῶς. διὸ κη κλισίς τῷ ὀνόματος ἢ μὲν πρώτη κα
 λείσθω. ἢ δὲ δευτέρα. ἢ δὲ τρίτη. ἢ δὲ τετάρτη. ἢ δὲ πέμπτη, περιτ
 τοσυλλάβως. Πρώτη μὲν ὄν ἢ πῶρ εἰς ας, ἢ εἰς ης λιζόντων ἀρ
 σεινοῦρ. ὦρ ἢ γενικῆ εἰς υ. ἢ δοτικῆ εἰς α, ἢ εἰς η. ἢ αἰτιατικῆ εἰς υ
 μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς εὐθείας λῆξαι. Η εὐθεῖα ὀ ἀνείας. ἢ γε
 νικῆ τῷ ἀνείς. ἢ δοτικῆ τῷ ἀνεία. ἢ αἰτιατικῆ τῶ ἀνείαρ. ἢ κλητι
 κῆ ὦ ἀνεία. ἢ ὦ ἀνείας. Η εὐθεῖα κη αἰτιατικῆ τῷ ἀνεία. ἢ γενικῆ
 κη δοτικῆ τῶρ ἀνείαιρ. ἢ κλητικῆ ὦ ἀνεία. ἢ εὐθεῖα οἱ ἀνείαι. ἢ γε
 νικῆ τῶρ ἀνείωρ. ἢ δοτικῆ τῶς ἀνείαις. ἢ αἰτιατικῆ τούς ἀνείαις.
 ἢ κλητικῆ ὦ ἀνείαι.

ΕΝΙΚΑ.

Ο χρύσις. τοῦ χρύσις. τῶ χρύσι. τῶρ χρύσιμ. ὦ χρύσι, κη ὦ χρύ
 σης, Δ. τῶ χρύσα. τῶρ χρύσαιρ. ὦ χρύσα. Π. Οἱ χρύσαι. τῶρ χρύ
 σῶρ. τοῖς χρύσαις. τούς χρύσας. ὦ χρύσαι.

ΔΕΥΤΕΡΑ.

Δευτέρα δὲ ἢ τῶρ εἰς α, ἢ εἰς η, λιζόντων θηλυκῶρ. ὦρ ἢ γενικ
 κῆ εἰς ας ἢ εἰς ης, ἢ δοτικῆ εἰς α ἢ εἰς η, ἢ αἰτιατικῆ εἰς υ μετὰ τοῦ
 φωνήεντος τῆς εὐθείας λῆξαι. Ε. Η μάια. τῆς μαίας. τῆ μαία.

Β τῶ

LIBER PRIMVS.

Exemplū in hanciam, o ia. D. hæ & has ma. harum & his ma. o iæ.
 α purum. Hæ iæ, harum iarum, his maijs, has maias, o maiæ.

Singularia.

Exemplū in Hæc musa, huius musæ, huic musæ, hanc sam, o sa. D.
 α nō purum. hæ & has sas, harū & his mu. o sæ. P. hæ musæ, harū rum,
 Exemplum his sis, has sas, o sæ. S. hic honor, huius ri, huic ri, hunc rē,
 in u. o nor. D. hi & hos res, horū & his rum, bus, o res. P. hi res.
 Annotaciun horum rum, his ribus, hos res, o res. Sciendū quod sola
 cula. nomina in α purum, uel in ρα, uel in δα, uel in θα desinen-
 tia, finale idem α seruando, declinantur. Maia, maiæ. di-
 es, diei. Læda, dæ. capella, læ.

TERTIA DECLINATIO.

Tertia uero quæ est in ως desinentiū tā Masculinorū, &
 Fœ. & in ορ Neutorū. exceptis cōparatiuis. quorū gtūs
 in ς, datiuus in φ, actūs in υ, cum uocali nominatiui desin-
 nit. Hic deus, huius dei, huic deo, hunc deum, o deus, & o
 Exemplum in os masc. dee. Hi & hos, horū & his, o dij. Hi dij, horū rum, his dijs,
 Exemplū in os fœm. hos deos, o dij. Hæc uia, huius uiæ, huic uiæ, hanc uiam,
 o uia, & o uia. Hæ & has, harum & his, o uiæ. Hæ uiæ, ha-
 Exem. neu- rum rum, his uijs, has uias, o uiæ. Hoc bonum, huius bo-
 tri in ορ. ni, huic nō, hoc num, o nū. Hæc & hæc na, horū & his, bo-
 na. Hæc bona, horum rum, his bonis, hæc na, o bona.

QVARTA DECLINATIO.

Quarta declinatio est in ως desinentiū Masculinorū &
 & Fœmininorū, & in ωρ Neu. quorum gtūs in ω, datiuus
 Attica. in φ, accusatiuus in υ, cum uocali recti desinit. Hic menez
 In os masc. laus, huius lai, huic lao, hunc menelaum, o menelae. Hi
 & hos, mene. horum & his mene. o menelai. Hi menelai,
 In os fœm. horum orum, his menalais, hos menelaos, o lai. Hæc
 area, huius areæ, huic reæ, ream, o rea. Hæ & has are are,
 harum & his are, o reæ. Hæ reæ, harum rum, his reis, has
 In os neu. reas, o reæ. Hoc fertile, huius fertilis, huic tili, hoc tile, o ti-
 le. Hæc & hæc ferti. horum & his ferti. o tilia. Hæc ferti-
 lia, horum lium, his libus, hæc lia, o lia.

QVINTA DECLINATIO.

Quinta declinatio est tā Masculinorū, & Fœ. & Neutro
 rum, quorū genitiuus in ως, datiuus in ι, accusatiuus in α,
 exceptis

τῶ μῦσῳ, ὃ μῦσα. Δ. τὰ μῦα, τῶν μῦσῳ, ὃ μῦσα. Π. Αἱ μῦσαι, τῶν μῦσῳ, τῆς μῦσαις, τὰς μῦσας, ὃ μῦσαι.

Ε Ν Ι Κ Α.

Ἡ μῦσα, τῆς μῦσαις, τῆ μῦσαι, τῶν μῦσῳ, ὃ μῦσα. Δ. τὰ μῦσα, τῶν μῦσῳ, ὃ μῦσαι. Π. Αἱ μῦσαι, τῶν μῦσῳ, τῆς μῦσαις, τὰς μῦσας, ὃ μῦσαι. Ε. Ἡ τιμῆ, τῆς τιμῆς, τῆ τιμῆ, τῶν τιμῆ, ὃ τιμῆ. Δ. τὰ τιμῆ, τῶν τιμῆ, ὃ τιμῆ. Π. Αἱ τιμῆ, τῶν τιμῆ, τῆς τιμῆς, τὰς τιμῆς, ὃ τιμῆ. Ἰστέον ὅτι μόνον τὰ εἰς α καθαρόν, ἢ εἰς ρα, ἢ εἰς δα, ἢ εἰς θα, λήγοντα, τὸ ληκτικὸν αὐτὸ τὸ α φυλάσσοντα κλίνεται. μῦσα, μῦσαις. ἡμέρα, ἡμέρας. ληδα, ληδας. μαγαίθα, μαγαίθας.

Τ Ρ Ι Τ Η.

Τρίτη δὲ ἢ τῶν εἰς Ος ληζόντων Ἀρσενικῶντε καὶ Ἐκλυκῶν, καὶ εἰς Ορ Ουδέτερον, πλὴν τῶν συμερικῶν. ὧρ ἢ γενική εἰς ε, ἢ δοτική εἰς ω, ἢ αἰτιατική εἰς υ, μετὰ τῷ φωνήεντος τῆς εὐθείας λήζε. Ο θεός, τοῦ θεοῦ, τῷ θεῷ, τὸν θεόν, ὃ θεός καὶ ὃ θεί. Τὰ θεῶ τῶν θεῶν, ὃ θεῶ. Οἱ θεοί, τῶν θεῶν, τοῖς θεοῖς, τοὺς θεούς, ὃ θεοί. Ἡ ὀδός, τῆς ὀδοῦ, τῇ ὀδῷ, τῶν ὀδῶν, ὃ ὀδός καὶ ὃ ὀδέ. Τὰ ὀδῶ, τῶν ὀδοῦν, ὃ ὀδῶ. Αἱ ὀδοί, τῶν ὀδῶν, τῆς ὀδοῖς, τὰς ὀδοῦς, ὃ ὀδοί. Τὸ καλόν, τῷ καλῷ, τῶν καλῶ, τὸ καλόν, ὃ καλόν. Τὰ καλῶ, τῶν καλῶν, τοῖς καλοῖς, τὰ καλῶ, ὃ καλῶ.

Τ Ε Τ Α Ρ Τ Η.

Τετάρτη κλίσις ἢ τῶν εἰς Ως ληζόντων Ἀρσενικῶντε καὶ Ἐκλυκῶν, καὶ εἰς Ωρ Ουδέτερον. ὧρ ἢ γενική εἰς ω, ἢ δοτική εἰς φ, ἢ αἰτιατική εἰς υ, μετὰ τῷ φωνήεντος τῆς εὐθείας λήζε. Ο μενέλεως, τοῦ μενέλεω, τῷ μενέλεω, τὸν μενέλεω, ὃ μενέλεως. Τὰ μενέλεω, τῶν μενέλεω, ὃ μενέλεω. Οἱ μενέλεω, τῶν μενέλεω, τοῖς μενέλεω, τοὺς μενέλεω, ὃ μενέλεω. Ἡ ἄλω, τῆς ἄλω, τῇ ἄλω, τῶν ἄλων, ὃ ἄλω. Τὰ ἄλω, τῶν ἄλων, ὃ ἄλω. Τὸ εὐγεω, τῷ εὐγεω, τῶν εὐγεω, τὸ εὐγεω, ὃ εὐγεω. Τὰ εὐγεω, τῶν εὐγεω, τοῖς εὐγεω, τὰ εὐγεω, ὃ εὐγεω.

Π Ε Μ Π Τ Η.

Πέμπτη κλίσις ἢ τῶν Ἀρσενικῶν τε, καὶ Ἐκλυκῶν, καὶ Ουδέτερον. ὧρ ἢ γενική εἰς ος, ἢ δοτική εἰς ι, αἰτιατική εἰς α,

Β ἢ πλὴν

Exemplum exceptis neutris. Hic Ajax. huius iacis. huic ei. hunc cem.
 mas. o ajax. & o ajax. Hi & hos aia. horum & his aia. o ces. Hi
 Exemplum aiaces. horum cum. his aiacibus. hos aiaces. o aiaces. Hie
 form. turtur. huius turis. huic turturi. hunc turem. o turtur. Hi &
 Exemplum hos tur. horum & his tur. o tures. Hi tures. horum turum.
 neu. his ribus. hos tures. o res. Hoc tribunal. huius bunalis.
 huic nali. hoc nal. o nal. Hæc & hæc tri. horum & his tri. o
 nalia. Hæc nalia. horum lium. his libus. hæc lia. o nalia.

De contra- Quintæ autem huiusce inflexionis sunt ea, quæ contra
 ctis nomini huntur, alia quidem magis, alia minus. Ideo & quædam
 bus. multipassia, quædã uero paucipassia uocentur. Sint aut
 Multipassi & multipassiorũ alia quidem $\alpha. \epsilon. o.$ appellata. cuius modi
 orũ formæ hæc. demosthenes. uerũ. murus. Alia uero. i. serpens sinas-
 tres. pi. alia $\alpha.$ caro. Paucipassiorum alia quidem $\epsilon u.$ rex, alia $g.$
 Parcipassia bos, alia $\omega.$ Latona, pudor, alia primum $v.$ iucundus, ciuis
 orũ formæ tas. alia secundum $v.$ botrus. Quomodo autẽ & ubi singu-
 quinque. la transmutentur, cõsideretur in his, si acceperimus id pris-
 Regula. us, omniũ neutrorũ, & omniũ dualiũ eundẽ esse nomina-
 tiuũ & accusatiuũ & uocatiuũ. Identidem & omniũ plus-
 raliũ eundẽ esse rectũ & uocatiuũ.

Contractiones $\alpha. \epsilon. o.$

Prima for- Eo in $g.$ ϵi in $a.$ $\epsilon \alpha$ in κ uel $a.$ $\epsilon \epsilon$ in κ uel $a.$ ϵo in $\sigma.$ $\epsilon \omega$ in ω
 ma. huius demosthenis. huic demostheni. hunc nem. hi des-
 mosthenes. horum demosthenũ & bus. hi demosthenes.
 horum demosthenum. hos demosthenes. Hi muri.

Contractiones $i.$

Secunda for- $u.$ in $\iota e.$ in $\iota.$ $\iota \alpha.$ in $\iota.$ serpenti. hi serpentes. hos serpentes.
 ma. Hæc sinapia. Horũ autẽ & o genitiui in ω transmutatur, &
 in $\epsilon.$ huius serpentis. horũ serpentĩũ. Et generaliter penul-
 timans in ϵ mutatur. Vnde rursum contractiones fiunt $\kappa,$
 Annotati- $\epsilon.$ o similes, serpenti, serpentes, serpentes. Sinapia.
 unculã.

Contractiones $\alpha.$

Tertia for- A δ in $\omega.$ αi in $\alpha.$ $\alpha \epsilon$ in $\alpha.$ αo in $\sigma p.$ $\alpha \alpha$ in $\alpha.$ $\alpha \omega$ in $\omega.$ huius car-
 ma. nis, huic carni. hæc carnes. harũ. ium. hæc. es. harũ carniũ.

Contractiones $\epsilon u.$

Prima for- E ι in $a.$ $\epsilon \epsilon$ in $\hat{a}.$ $\epsilon \alpha$ in $\hat{a}.$ huic regi. hi reges. hos reges.
 ma paucipaf- In his autem & o genitiui in ω mutatur, attice.
 siorum. Regis

πληρ τῶν οὐδετέρων. Ο αίας. τῷ αϊαντος. τῷ αϊαντι. τὸν αϊαντα
 ὃ αϊας, ἢ ὃ αϊαρ. Τὰ αϊαντε, τοῖν αϊαντοιν. ὃ αϊαντε. Οἱ αϊαν
 τες. τῶν αϊαντων. τοῖς αϊασι. τοὺς αϊαντας. ὃ αϊαντες. Η τρυ
 γῶν. τῆς τρυγόνος. τῆ τρυγόνι. τῶν τρυγόνων. ὃ τρυγῶν. Τὰ τρυγέ
 νε. τῶν τρυγόνων. ὃ τρυγόνε. Αἱ τρυγόνες. τῶν τρυγόνων. τῆς
 τρυγοσι. τὰς τρυγόνας. ὃ τρυγόνες. Τὸ βῆμα. τοῦ βῆματος. τῷ βῆ
 ματι. τὸ βῆμα. ὃ βῆμα. Τὸ βῆματε. τοῖν βηματοιν. ὃ βῆματε. τὰ
 βήματα. τῶν βηματων. τοῖς βημασι. τὰ βήματα. ὃ βήματα.

Τῆς δὲ πέμπτῃς ταυτασι κλισιας, ἔστιν ἃ μὴ συναρσεις πα
 σχα, τὰ μὴ μᾶλλον, τὰ δὲ ἦτον. διό και τὰ μὴ πολυπαθῆ, τὰ
 δὲ ὀλιγοπαθῆ καλεῖσθα. Εξω δὲ και τῶν μὴ πολυπαθῶν, τὰ
 μὴ κ. ε. ο. καλούμενα. οἶον τὰ τοιαῦτα. Δημοσθίνης. ἄλι
 θεις. τᾶχος. Τὰ δὲ ι. ὄφις σίνιπι. τὰ δὲ α. κρίας. Τῶν ὀλι
 γοπαθῶν, τὰ μὴ, εν. βασιλεύς. τὰ δὲ ε. βοῦς. τὰ δὲ ω. λιτώ.
 αἰδώς. τὰ δὲ πρῶτον υἷδύς. ἄσν. τὰ δὲ δευτερον υ, βοτρύς.
 Πῶς δὲ και πῆ τούτων ἵνασα μεταβάλλα θεωρεῖσθε ἐν τού
 τοις, λαβόντι πρῶτον πάντων τῶν οὐδετέρων, και πάντων
 δυϊῶν τῶν αὐτῶν ἔσαι ἐνθεᾶν και ἀπιατικῆν και κλητικῆν,
 και πάντων τῶν πληθυντικῶν τῶν αὐτῶν ἔσαι ἐνθεᾶν και
 κλητικῆν.

Πάντι τῶν κ. ε. ο.

Εο, ε. εἴ, ε. εα, κ. κ. ε. ε. ε. ε. ε. ε. ο. ε. ω. ω. τῷ Δημοσθίνεος ες.
 τῷ δημοσθίνει ε. τὸν δημοσθίνεαν. τὰ δημοσθίνεε κ. τοῖν δι
 μοςθενίοιν οἶν. Οἱ δημοσθίνεες ες. τῶν δημοσθενέων. τοὺς δι
 μοςθίνεες ες. τὰ τεῖχεα κ.

Πάντι τῶν ι.

Ιι, ι. ιε. ι. ια, ι. τῷ ὄφιν, ι. δι ὄφιν ες. τοὺς ὄφιας ες. τὰ σινίπια
 ι. τούτων δὲ μὴ τὸ ο τῆς γενικῆς εἰς ω μεταβάλλα, μὴ τὸ ι εἰς ε. ὄφι
 ος εως. ὄφιοιν εων. μὴ ὅλως παραλήγοι εἰς ε μεταβάλλα. ὡς
 τε μὴ πάλιν συναρσεις γίνεσθαι τοῖς τῶν κ. ε. ο. ὁμοίας. ὄφει ε.
 ὄφεις ες. ὄφιας ες. σινίπια κ.

Πάντι τῶν α.

Αο, ω. αἱ, α. αε, α. αοιν, ωρ. αα, α. αω, ω. τῷ κρίας. ως. τῷ κρι
 αἱ α. τὰ κρία α. τοῖν κριαοιν ὦν. τὰ κρία αα. τῶν κριαῶν ὦν.

Πάντι τῶν εν.

Ει, ε. εε, ε. εα, ε. ε. τῷ βασιλεί, εἰ. οἱ βασιλέες, εἰς. τοὺς βασιλέ
 ες, εἰς. Τῶν δὲ μὴ τὸ ο τῆς γενικῆς εἰς ω μεταβάλλα ἀπιατός.

Regis, regis. Et rursus ϵ in ν uertitur in singulis casibus, ionice. Regis, regi.

Contractones γ . Contractiones ω .

Secunda forma. $O\epsilon$ in γ . $o\alpha$ in γ . boues.

Tertia forma. Oo in γ . oi in oi . $o\alpha$ in ω . Latonæ, huic Latonæ, hęc nam, Horum dualia, & pluralia, tertię fiunt declinationis, hęc Latonæ, harum arum, hęc nę, harum arum.

Contractiones prioris ν .

Quarta forma. Ej in ϵ . ee in ϵ . $e\alpha$ in ϵ . huic iucundo, hi di. hos dos.

Contractiones secundi ν .

Quinta forma. Te in ν . vx in ν . hi botri, hos botros. Fiat autē & singularis accusatiuus & habentiũ γ , & utrunq; ν , à nominatiuo, mutatione σ in ν . bouis, bouem. botrus, botrũ. iucundus, dũ. Et habentium ν similiter, demptis uidelicet neutris. serpens, tē. Nominaliter quidem declinetur, ut dictũ est, xionũ modi. quintupliciter. Sed generice sic, à genere in genus fit formatio. iustus, iusta, iustũ. iucũdus, iucunda, iucundũ.

De numeralibus.

Numeralia uero nomina, quę unum quidem significat, singulariter semper declinantur. quę uero duo, dualiter. quę autem plura, pluraliter sic. Vnus, ius, uni, unũ. Vna, unius, uni, unã. Vnũ, ius, uni, unũ. Duo, duo. Tres, triũ, tribus, tres. Tria, triũ, tribus, tria. Quatuor, quatuor quatuor, quatuor. Quatuor, quatuor, quatuor, quatuor.

Regula.

Diuisio nominis iuxta accidentia. Inter ea quę accidunt nomini, deriuatorũ aliud quidē Patronymicũ, aliud Cõparatiuũ, aliud Superlatiuũ, aliud Diminutiũ, aliud Possessiũ, aliud Denominatiũ, aliud Verbale. Est autē Masculinũ quidē Patronymicũ, siue in $\Delta\eta\varsigma$, ut Priamus, priamides. Helius, heliades. Pelops, pelopis, pelopides. Atreus, atrei, atrides. Aut in $\Omega\mu$, Atreus, atrei, atron. Fœmininum autem, aut in $\Gamma\epsilon$, ut Priamides, priamis. aut in $A\epsilon$, ut heliades, helias.

Terminatio comparatiuorum.

Comparatiuũ uero, aliud quidem in $\tau\epsilon\gamma\omicron\varsigma$, ut diues, hic dicior, hęc dicior, hoc ditius: aliud uero in $\Omega\mu$, ut pulcher, pulchrior, pulchrius. Superlatiuũ autem, aliud quidem in $\tau\alpha\tau\omicron\varsigma$, ditissimus, ditissima, ditissimum. aliud uero in $\Sigma\tau\omicron\varsigma$, ut pulcherimus, rima, rimum.

Diminutiũ

Βασιλέως, ως, καὶ πάλιν, τὸ εἰς ἠτρέπεται ἐφ' ἑνάκης τῶν
ἠώσεω ἰωνιῶς. βασιλέως, ἦος. βασιλεῖ, ἦι.

Πάνθ τῶν υ. Πάνθ τῶν ω.

Οε, υ. οα, υ. δι βόεις, υς. τούς βόας ούς.

Οο, ου. οί, οιο, οα, ω. τῆς Λιτόος, ούς. τῆ Λιτοῖ, οί. τῶ Λιτόα,
τῶ. τούτων τὰ δυνία, καὶ τὰ πλιθυνητῆς, τῆς τρίτης γίνεται κλι-
σιως. τὰ Λιτῶ, τῶν Λιτοῖν, ἦι, Λιτοῖ, τῶν Λιτῶν.

Πάνθ τῶν πρότερον υ.

Εἰ, ε. εε, ε. εα, ε. τῶ ἠδέι, εἰ. δι ἠδέες, εἰς. τούς ἠδέας, εἰς.

Πάνθ τῶν δεύτερον υ.

ἤι, υ. υα, υ. δι βότερες, υς. τούς βότερας, υς. Γινέσθω δὲ καὶ
ἢ τῶν ἐνιῶν ἐπιπαιτη, τῶν τε υ, καὶ ἀμφοτέρων τῶν υ, ἀπὸ τῆς
εὐθείας τροπῆ, τῶ σ εἰς υ. βούς, βούν. βότερες, βότερον. ἠδύς,
ἠδύρ, καὶ ἢ τῶν ι, ὡσαύτως. πλήρ διπλοῦσι τῶν οὐδετέρων.
ὄφης, ὄφιν. Ονοματικῶς μὲν δι κινέσθω ὡς εἴρηται, πεντα-
χῶς. Γενικῶς δὲ ὡς ἀπὸ γένος εἰς γένος μετασχηματισμός, ὁ δὲ
κινός, ἠδινατά, τὸ διναον. ὁ ἠδύς, ἢ ἠδέα, τὸ ἠδύ.

Τῶν δ' Ἀριθμητικῶν ὀνομάτων, τὰ μὲν ἕρ σημαίνοντα, ἐνι-
κῶς ἀεὶ κινέσθω. τὰ δὲ δύο, δυνίως. τὰ δὲ πλείω, πλιθυνητικῶς
ἔσθω. Εἰς, ἐνός, ἐνί, ἕνα. μία, μίας, μιά, μίαν. ἕρ, ἐνός, ἐνί, ἕρ.
Δύο, δυοῖν. Τρεῖς, τριῶν, τρισί, τρεῖς. Τρία, τριῶν, τρισί,
τρία. Τεσσαρες, τεσσαρων, τεσσαροσι, τεσσαρας. Τεσσαρα,
τεσσαρων, τεσσαροσι, τεσσαρα. Ἀπὸ δὲ τῶν τεσσαρων μέχρι Κανῶν.
τῶν ἑνατῶν ἀριθμῶς οὐδὲ εἰς κινέσθω.

Τῶν δὲ παρεπομῶν τῶ ὀνόματι παραγῶν τὸ μὲν Πα-
τρωνυμιόν, τὸ δὲ Συμριτιόν, τὸ δὲ Ἰπαραβετιόν, τὸ δὲ Ὑ-
ποκοριστιόν, τὸ δὲ Παράνυμον, τὸ δὲ Ρηματιόν. Ἐστὶ δὲ
τὸ μὲν Ἀρσενιόν, Πατρωνυμιόν, ἦτοι εἰς Δης, οἶον Πριάμος,
πριαμίδης. ἥλιος, ἠλιαδης. Πέλοψ, πέλοπος, πελοπίδης.
Ἄτρενς, ἀτρείως, ἀτρείδης. ἢ εἰς Ωρ, Ἄτρενς, ἀτρείως, ἀτρεί-
ων. Τὸ δὲ Θηλυόν ἦτοι εἰς Ἰς, οἶον Πριαμίδης, πριαμίς.
ἢ εἰς Ἀς, οἶον ἠλιαδης, ἠλιάς.

Συμριτιόν δὲ, τὸ μὲν εἰς Τερος, οἶον πλυσίος, πλυσίως-
τερος, πλυσιωτέρα, πλυσιωτέρον. τὸ δὲ εἰς Ωρ, οἶον καλός,
καλλίωρ, καλλίωρ. Ὑπερβετιόν, δὲ τὸ μὲν εἰς Τατος, πλε-
σιώτατος, πλυσιωτάτη, πλυσιωτάτορ. τὸ δὲ εἰς Στος, οἶον
καλλισος, καλλίσι, καλλισορ.

Ἰποκορι

**Diminuti-
uorum ter-
minationes.** Diminutiuum uero, aliud quidem in $\nu\omicron\varsigma$, ut homuncu-
lus, adolescentulus. aliud in $\iota\omicron\rho$, ut homuncio. Aliud in $\alpha\delta\iota$
 $\omicron\rho$ ut caruncula. Aliud in $\upsilon\delta\rho\iota\omicron\rho$, ut raciuncula. Aliud in
 $\upsilon\lambda\lambda\iota\omicron\rho$, ut iuuenulus. Aliud in $\upsilon\phi\iota\omicron\rho$, ut animalculum.
Aliud in $\alpha\rho\iota\omicron\rho$, ut herbula. Aliud in $\alpha\xi$, ut lapillus. Aliud
in $\iota\varsigma$, genere fœ. ut insula.

**Possessiuo-
rum termi-
nationes.** Possessiuum uero aliud quidem in $\nu\omicron\varsigma$ atticus, daricus
a. um. Aliud uero in $\alpha\omicron\varsigma$, ut aiaceius aiaceia aiaceium.
**Denomina-
tium.** Denominatiuum autem $\theta\epsilon\acute{\omega}\rho$ à $\theta\epsilon\acute{\omicron}\varsigma$, id est, deus. Verba
le uero, amicus ab amatus fui.

DE VERBO.

Verbale. **V**erbū autē aliud quidē actiuū, ut uerbero. Aliud ue-
ro passiuū ut uerberor. Aliud mediū siue cōe, ut cō-
pello aut lor. Aliud neutrū, ut sanus sum. Aliud per
**Terminatio-
nes uerborū.** se actiuū, ut pugno. Aliud per se passiuū, ut patior. Præte-
rea aliud in ω penacutum, ut delecto, aliud in δ circumfle-
xum ex contraxione, ut facio, aliud in μ , ut pono.

**Accidentia
uerbo.** Accidentia autem habet, speciem, figuram, numerū,
personam, tempus, modum. Speciem quidem, primiti-
uam, ut rigo, deriuatiuam ut irrigo. Figuram autem, sim-
plicem, ut sapio, compositam ut despicio. Numerum sin-
gularem, ut dico. dualem, ut dicitis. pluralem, ut dicunt.
Personam autē primam, ut scribo. secundam, ut scribis,
tertiā, ut scribit. Tempus uero siue casum, præsens, im-
perfectum, futurum, indefinitum, perfectum, plusquam-
perfectum. Modum autem indicatiuū, imperatiuū, opta-
tium, subiunctiuum, infinitiuum. Cæterum declinatio-
**Coniugatio-
nes quot.** nes uerbi siue cōiugationes sint quinque, quatuor quidem
in ω desinentium, una uero in μ .

Declinatio temporalis.

**Cōsonantes
cōiugatorie
uniuscuiusq̄
declinatiois.** Prima eorum, quæ per β , uel π , uel ϕ , uel $\pi\acute{\iota}$, ut libo, de-
lecto, scribo, uerbero. Quorā fu. quidem per ψ , præteritū
uero perfectū per ϕ . Præsens uerbero, imperfectū uerber-
abā, fut. uerberabo, indefinitum uerberaui, præteritum
perfectum uerberaui, præteritum plusquamperfectum
uerberaueram, indefinitum secundum uerberaui, futu-
rum secundum uerberabo.

Ἰπποβορίσιον δὲ, τὸ μὲν εἰς Κοσ, οἶον ἀνθρωπίσιος, νεανί- Ἰπποβορίσι-
σιος. τὸ δὲ εἰς Ιορ, οἶον ἀνθρώπιον. τὸ δὲ εἰς Αδιον, οἶον ηρε- κῶν πατάλα-
αδιον. τὸ δὲ εἰς Ἰδριον, οἶον λοζυδριον. τὸ δὲ εἰς Ἰλλιον, οἶον ζεις.
μεραυλλιον. τὸ δὲ εἰς Ἰφιον, οἶον ζωύφιον. τὸ δὲ εἰς Αριον,
οἶον πάριον. τὸ δὲ εἰς ἀζ, οἶον λιθαζ. τὸ δὲ εἰς Ἰς ὅτι θηλιαυ,
οἶον νησις.

Κλιτινῶν δὲ τὸ μὲν εἰς Κοσ, ἀήμιος, δαριμῶς, δαριμή, δα- Κλιτινῶν κα-
ριμῶν. τὸ δὲ εἰς Εος, οἶον ἀάντεος, ἀάντειά, ἀάνταον. Πα- τάλιζες.
ρώνυμον δὲ, θέων ἀπὸ τῷ θεός. Ρήματινῶν δὲ, φιλήμιον ἀπὸ Παρώνυμον.
τῷ πεφίλημαι. Ρήματινῶν.

Π Ε Ρ Ι Ρ Η Μ Α Τ Ο Σ.

Ρήμα τὸ δὲ μὲν, Ενεργητινῶν, οἶον τύπῳ. τὸ δὲ Παθητινῶν,
οἶον τύπῳ. τὸ δὲ Μέσον, εἴτ' οὐρ Κοινῶν, οἶον βυά-
ζομαι. τὸ δὲ οὐδέτερον, οἶον ὑγιαίνω. τὸ δὲ Αὐτοενε-
ργητινῶν, οἶον μάχομαι. τὸ δὲ Αὐτοπαθητινῶν, οἶον πάσχω. Ετι τὸ
μὲν εἰς Ω Βαρύτονον, οἶον τέρω. τὸ δὲ εἰς Ω Περιστώμενον ἐν
συναίρεισως. οἶον ποιῶ. τὸ δὲ εἰς Μι, οἶον τίθημι.

Παραπόμωνα δ' ἔχα, εἶδος, Σχήμα, Αριθμῶν, Πρόσωπον, Χρό- Παραπόμωνα
νον. Εζιλισμ. Εἶδος μὲν Πρωτότυπον, οἶον ἀρδα. παραζωρον, ἔχημα.
οἶον ἀρδένω. Σχήμα δὲ Απλοῦν, οἶον φρονῶ. Σύνθετον, οἶον
καταφρονῶ. Αριθμῶν Ενιῶν, οἶον λέγω. Δυϊνῶν, οἶον λέγε-
τον. Πληθυντινῶν, οἶον λέγισμ. Πρόσωπον δὲ Πρῶτον, οἶον
γράφω. Δεύτερον, οἶον Γράφας. Τρίτον, οἶον γράφα. Χρό-
νον δὲ εἴτ' οὐρ πῶσιμ, Ενεσιῶτα, Παρατατινῶν, Μέλλοντα, Αό-
ρισμ, Παρακείμενον, Ἰπερσυντέλιον. Εζιλισμ δὲ Οριστικῆν,
Προσαιντικῆν, Εὐντικῆν, Ἰποτακτικῆν, Απαρήμεφατον. Κλίσεις
δὲ ῥήματος εἴτ' οὐρ συζυγία ἴσοσαν πέντε, τέσσαρες μὲν τῶν εἰς
Ω ληόντων, μία δὲ, τῶν εἰς Μι.

Κ Λ Ι Σ Ι Σ Χ Ρ Ο Ν Ι Κ Η.

Π Ρ Ω Τ Η.

Πρῶτη μὲν οὐρ, ἢ τῶν διά τῷ β, ἢ π, ἢ φ, ἢ πλ. οἶον λείβω,
τέρω, γράφω, τύπῳ. ἄρ ὁ μὲν Μέλλων διά τῷ χ, ὁ δὲ Παρα-
κείμενος διά τῷ φ. Ο Ενεσιῶς, τύπῳ. ὁ Παρατατικῶς, ἔτυπον.
ὁ Μέλλων, τύπῳ. ὁ Αόριστος, ἔτυφα. ὁ Παρακείμενος, τέτυφα.
ὁ Ἰπερσυντέλικος, ἔτετύφαμ. ὁ Αόριστος β, ἔτυπον. ὁ μέλλων
β, τυπῳ.

C

ΜΕΣΑ.

LIBER PRIMVS.

Media.

Præfens, uerbero, Præteritū imper. uerberabā, Futurū uerberabo, Indefinitū primū, uerberaui, Præ. perfe. uerberaui, Præ. plusquamperf. uerberabam, Indefinitū secundū, uerberaui, Futurum secundum, uerberabo.

Passiua.

Præfens, uerberor, Præ. imperf. uerberabar, Præ. perfectū, uapulauui, Præt. plusquāper. uapulaueram, Indef. prius, uapulauui. Fu. prius uapulabo, secundū Inde. uapulauui, secundū fut. uapulabo, post paulo futurū uapulabo.

SECUNDA.

Secunda uero quæ est uerborum per γ, uel u, uel χ, uel ιτ, uel ορ, uel η, uel ζ, ut dico, plico, habeo, pario, fodio, ludo, quorum Fut. per ξ, Præteritū autem perfectum per χ.

Actiua.

Præfens, plico, Præteritū imper. plicabā. Futurū plicabo, Indefinitū plicauui, Præ. perfectū plicauui, Præteritum plusquamper. plicauerā, secundū Inde. plicauui, secundū Futurumplicabo.

Media.

Præfens plico uel plicor. Præt. imperf. plicabā uel bar. Futurū plicabo uel bor. Indefinitū plicauui uel tus sū. Præ. perf. plicauui uel tus sum. Præ. plusquamperf. plicaueram uel tus eram. Indef. plicauui. Futu. plicabo uel bor.

Passiua.

Præfens, plicor. Præ. imperf. plicabar. Præ. perfe. plicatus sum. Præt. plus. plicatus eram. Indefinitū plicatus sum. Futurū plicabor. Indef. atus sum. Fut. bor. Post paulo futurū, mox plicabor.

TERTIA.

Tertia uero quæ est uerborū per δ, aut θ, aut τ, aut ζ, aut η, aut ω purū, ut cano, impleo, perficio, consulo, fingo, audio. quorū Futurum quidē per σ, Præt. ue o perf. per υ.

Actiua.

Præfens, audio. Præ. imper. audiebā. Fut. audjā. Inde. audiui. Præ. perf. audiui. Præt. plus. audiueram. Indef. audiui. Futurū audjā.

Media.

Præfens, audio & or. Præ. imper. bam uel bar. Futurū audiam

Μ Ε Σ Α.

Ο Ενεσῶς, τύψομαι. ὁ Παρατατικός, ἐτυψόμην. ὁ Μέλλωρ, τύψομαι. ὁ Αόριστος ἄ, ἐτυψάμην. ὁ Παρακείμενος, τέτυπα. ὁ Ὑπερσυντέλικος, ἐτετυπαρ. ὁ Αόριστος β, ἐτυπόμην. ὁ Μέλλωρ β, τυπούμαι.

Π Α Θ Η Τ Ι Κ Α.

Ο Ενεσῶς, τύψομαι. Παρατατικός, ἐτυψόμην. ὁ Παρακείμενος, τέτυμαι. ὁ Ὑπερσυντέλικος, ἐτετυμμην. ὁ Αόριστος ἄ, ἐτύφθην. ὁ Μέλλωρ ἄ, τυφθήσομαι. ὁ β Αόριστος, ἐτύπημ. ὁ β Μέλλωρ, τυπίσομαι. ὁ Μετ' ὀλίγου μέλλωρ, τετύφομαι.

Δ Ε Υ Τ Ε Ρ Α.

Δευτέρα δὲ ἢ τῶν διὰ τῷ γ, ἢ κ, ἢ χ, ἢ κτ, ἢ α, ἢ π, ἢ ρ. οἶορ λέγω, πλένω, ἔχω, τίπτω, ὀρύσσω, παίζω, ὦρ ὁ μὲν Μέλλωρ διὰ τῷ ε. ὁ δὲ Παρακείμενος διὰ τῷ χ.

Ε Ν Ε Ρ Γ Ι Τ Ι Κ Α.

Ο Ενεσῶς, πλένω. Παρατατικός, ἐπλεονομ. ὁ Μέλλωρ, πλέξω. ὁ Αόριστος, ἐπλέξα. ὁ Παρακείμενος, ἐπλέξα. Ὑπερσυντέλικος, ἐπεπλέξαμ. ὁ β Αόριστος, ἐπλανομ. ὁ β Μέλλωρ, πλανοῦμαι.

Μ Ε Σ Α.

Ο Ενεσῶς, πλένομαι. ὁ Παρατατικός, ἐπλεονόμην. ὁ Μέλλωρ πλέξομαι. ὁ Αόριστος, ἐπλέξαμην. ὁ Παρακείμενος, ἐπλόνα. ὁ Ὑπερσυντέλικος, ἐπεπλόναμ. ὁ β Αόριστος, ἐπλανόμην. ὁ β Μέλλωρ, πλανοῦμαι.

Π Α Θ Η Τ Ι Κ Α.

Ο Ενεσῶς, πλένομαι. ὁ Παρατατικός, ἐπλεονόμην. Παρακείμενος, ἐπλέξαμην. ὁ Ὑπερσυντέλικος, ἐπεπλέξαμην. ὁ Αόριστος, ἐπλέχθην. ὁ Μέλλωρ, πλεχθήσομαι. ὁ β Αόριστος, ἐπλάκημ. ὁ β Μέλλωρ, πλανήσομαι. ὁ Μετ' ὀλίγου μέλλωρ, πεπλέξομαι.

Τ Ρ Ι Τ Η.

Τρίτη ἢ τῶν διὰ τῷ δ, ἢ θ, ἢ τ, ἢ ζ, ἢ π, ἢ ω καθάρορ. οἶορ ἄδω, πλύνω, ἀνύτω, φράζω, πλάττω, αἰνέω. ὦρ ὁ μὲν Μέλλωρ διὰ τῷ σ. ὁ δὲ Παρακείμενος διὰ τῷ κ.

Ε Ν Ε Ρ Γ Η Τ Ι Κ Α.

Ο Ενεσῶς, αἰνέω. ὁ Παρατ. ἔννομ. ὁ Μέλλ. αἰνέσω. ὁ Αόριστος ἔννοσα. ὁ Παρακεί. ἔννεκα. ὁ Ὑπερσυν. ἔννοναμ. ὁ β Αόριστος, ἔννομ. ὁ Μέλλωρ ἀνοῶ. Μ Ε Σ Α.

Ο Ενεσῶς, ἀνέομαι. ὁ Παρατατικός, ἔννομην. ὁ μέλλωρ,

С ij ἀνέσομαι

LIBER PRIMVS.

audiam uel ar. Indefi. audiui uel tus sum. Præ. perf. audie
ui uel tus sum. Præt. plusq̄per. audieram uel tus eram. 2.
Indefinitū, audiui uel tus sum. Fut. 2. audiā uel ar.

Passiua.

Præsens, audior. Præ. imper. audiebar. Præt. perfectū,
auditus sum. Præ. plusquamperfe. auditus eram. Indefi.
auditus sum. Fut. audiar. 2. Indefi. auditus sum, secundū
Fut. audiar. Moxfut. mox audiar.

Q V A R T A.

Quarta uero est habentiū quatuor immutabiles. λ, μ, ρ,
ρ. ut canto, tribuo, iudico, semino. quorum Fut. quidem
per eandem immutabilem circumflexum, simul corre
pta penultima, Præt. uero perfe. per u.

Actiua,

Præsens, semino. Præt. imperf. seminabā. Fut. seminas
bo. Indefe. seminaui. Præt. perfectū aui. Præ. plusq̄perfe.
seminaueram. 2. Indefi. seminaui. 2. Futurum, seminabo.

Media.

Præsens, semino uel or. Præ. imperf. bam uel bar. Fu.
seminabo uel bor. Indefi. aui uel atus sum. Præ. perfe. aui
uel atus sum. Præ. pluquamperfe. aueram uel atus eram
2. Indefi, aui uel atus sum. 2. Fut. abo uel bor.

Passiua

Præsens, seminor. Præt. imperf. seminabar. Præteritū
perfe. seminatus sum. Præt. pluquamperfe. atus eram. In
definitum, seminatus sum. Fut. seminabor. 2. Inde. minas
tus sum. 2. Futurum, seminabor. Mox futurū, seminabor.

Q V I N T A.

Quinta aut, quæ est in M desinentiū omniū, ut sto, pono,
do, copulo, quæ sanè quū à uerbis in ω purum desinentis
bus deducātur, partim ab habentibus αω fiunt. ut sto, sto.
partim ab habentibus εω. ut pono, pono. partim ab ha
bentibus οω. ut do, do. partim ab habētibus υω. ut iungo,
copulo.

Regula de Et in Passiuo, ac Medio, tum in Duali, ac Plurali, horū
uerbis in μi unumquodq̄ penultimam habet correptā in uerbi origi
nalis penultimam, unde deducitur. sto, sto. pono, ponor.
dono, donor. iungo, iungor.

αιεσομαι. Αορις, ηνισαμν. ο Παρακειμνος, ηνισα. ο
 Ξπερσντιλιος, ηνισερ. ο β Αορις, ηνοομν. ο β Μιλλωρ,
 αιουμαι.

Γ Α Θ Η Τ Ι Κ Α.

Ο Ενεσως, αιεσομαι. ο Παρατατιος, ηνισομν. ο Παρακειμ
 νος, ηνισομαι. ο Ξπερσντιλιος, ηνισμν. ο Αορι. ηνισομν. ο
 Μιλλωρ, αινοσθισομαι. ο β Αορι. ηνομν. ο β. Μιλλωρ, αιουσο
 μαι. ο Μετ' ολιζορ μιλλωρ, ηνισομαι.

Τ Ε Τ Α Ρ Τ Η.

Τεταρτι δε η δια των τεταρτων αμεταβολων. λ, μ, ν. ρ.
 οιορ ψαλλα, νεμω, κρινω σπειρω. ωρ ο μωρ Μιλλωρ δια τω αυ
 τω αμεταβολη περισπαμνος μετα σνωλης, της παραληξοση.
 ο δε Παρακειμνος δια τω κ.

Ε Ν Ε Ρ Γ Η Τ Ι Κ Α.

Ο Ενεσως, σπειρω. ο Παρατατιος, Ξπερορ. ο Μιλλωρ, σπε
 ρω. ο Αορις, Ξπερα. ο Παρακειμνος, Ξπερμα. ο Ξπερσν
 τιλιος, Ξπαρμαρ. ο β Αορις, Ξπαρον. ο β Μιλλωρ, σπαρω.
 Μ Ε Ξ Α.

Ο Ενεσως, σπειρομαι. ο Παρατατιος, Ξπερομαι. ο Μιλλ
 ωρ, σπερωμαι. ο Αορις, Ξπεραμν. ο Παρακειμνος, Ξπο
 ρα. ο Ξπερσντιλιος, Ξποραρ. ο β Αορις, Ξπαρομν. ο β
 Μιλλωρ, σπαρωμαι.

Μ Α Θ Η Τ Ι Κ Α.

Ο Ενεσως, σπειρομαι. ο Παρατατιος, Ξπερομν. ο Παρα
 κειμνος, Ξπαρμα. ο Ξπερσντιλιος, Ξπαρμν. ο Αορις,
 Ξπαρμν. ο Μιλλωρ, σπαρθισομαι. ο β Αορις, Ξπαρμν. ο β
 Μιλλωρ, σπαρθισομαι. ο Μετ' ολιζορ μιλλωρ, Ξπαρσομαι.

Π Ε Μ Π Τ Η.

Πεμπτη δε η των εις Μι ληγοντων απαντων. οιορ Ξσμν, τι
 θμν, διδωμν, Ξευνμν. ωρ δι απο των εις Ω κβαρορ ληγον
 των παραγομενων, το μωρ απο των δια τω Αω γινεται. οιορ Ξσω,
 Ξσμν. το δε απο των δια τω Εω, θiew, τιθμν. το δε απο των δια
 τω Οω. οιορ διδωμν, διδωμν. το δε απο των δια τω Ιω. Ξευν
 μν. Ξευνμν.

Και οτι τω Παθητικοϋ η Μειοσ η Δυτικοϋ και Πληθυντικοϋ, Κανονες των
 των παραληξοσαρ Ξνασορ Ξχε σινελλομενη εις το της αρχης Μι. ξηματων εις
 παραληκτικορ, Ξβερ παραγεται. Ξσμν, Ξσμαι, τιθμν, τιθμναι.
 διδωμν, διδωμν. Ξευνμν, Ξευνμναι.

LIBER PRIMVS.

* Adnotarūt hic quidam. Præter Dualia & Pluralia, secundorum Indefinitorum à uerbis in $\alpha\omega$.

Alia regula Atq; in totū & auctus & diminutiones in singulis, tum ab eadem propria originali uocali, tū in eandē fiūt analogice. stabā, stans, stantis, starem. Fut. autē his proprium nullū, neq; itē Præt. perfectū est. Imperf. autē & Indefinitū z . in p definit, addita uocali præsentis penultima.

Actiua.

Exemplum Præsens, pono. Præt. imperf. ponebā. z . Indefin. posui.
ab $\epsilon\omega$, Media.

Præsens, pono uel or. Præt. imperf. ponebā uel bar. z . Indefinitū, posui uel positus sum.

Passiua.

Præsens, ponor. Præt. imperf. ponebar. Præt. perfe. positus sum. Præt. plusquamperf. positus eram. Indefinitū, positus sum. Futurum, ponar. Actiua.

Exemplum Præsens, sto. Præt. imperfectum, bam. Indefi. steti.
ab αz . Media.

Præsens, sto uel or. Præt. imper. bam. z . Indefinitū, steti. Passiua.

Præsens, firmor. Præt. imperfectū, firmabar. Præt. perfectum, firmatus sum. Præt. plusquamperf. atus eram. Indefi. firmatus sum. Fut. firmabor. Actiua.

Exemplum Præsens, do. Præteritū imperf. dabam. z . Indefi. dedi.
ab $\alpha\omega$ Media.

Præsens, do uel donor. Præt. imperf. dabam uel bar. z . Indefinitum, dedi uel tus sum.

Passiua.

Præsens, donor. Præt. imperf. dabar. Præt. perfectum, datus sum. Præt. plusquamperf. datus eram. Indefi. datus sum. Futurum, dabor. Actiua.

Exemplum Præsens, iungo. Præteritum imperfectū, iungebam.
ab $\upsilon\alpha$. Media & Passiua.

Præsens, iungo & or. Præt. imperf. iungebam & bar.

Annotatio- Consonantes Fut. ψ ξ σ . itē Immutabiles. Sciendum
nes aliquot quoties ab α , ϵ , ω . uerbū incipit, siue solis, siue in diphthogō
de augmen- positis, temporaliter in singulis Præ. sit augmentum sic.
tis. α in z .

* Επισαντων. Πλήρ τῶν δυνῶν καὶ πλιθυντικῶν, τῶν β' ἁορίσων ἀπὸ τῶν διατῶ αω.

Καὶ ὅλων. αὐ ἀνξίσεις τε, καὶ μειώσεις ἐνάσοις ἀπὸ τε τῶ οἰ: Ε' τινα δῶρ.
καὶ εὖς αὐτῷ ἀρχικοῦ φωνήεντος καὶ εἰς αὐτὸ γίνονται ἀναλόγως.
ἴσηρ, ἴσαρ, ἴσαντος, ἴσανηρ. Μέλλων δὲ τούτων ἴδιος οὐδε εἷς, οὐ
τε μὴν Παρανεύμενος δῆρ. ὁ Παρατατικός δὲ, καὶ Ἀόρισος β
εἰς ν, μετὰ τῷ παραλήγοντος ἐν τῷ ἐνεσῶτι φωνήεντος.

Ε Ν Ε Ρ Γ Η Τ Ι Κ Α.

Ο Ενεσῶς, τίθημι. ὁ Παρατατικός, ἐτίθηρ. ὁ β' Ἀόρισος, ἔθηρ.
Μ Ε Σ Α.

Ο Ενεσῶς, τίθεμαι. ὁ Παρατατικός, ἐτιθέμην. ὁ β' Ἀόρι-
σος, ἔθην.

Π Α Θ Η Τ Ι Κ Α.

Ο Ενεσῶς, τίθεμαι, Παρατατικός, ἐτιθέμην. ὁ Παρανεύ- Τίθεμαι α. ε
μενος, τέθεικα. ὁ Ὑπερσυντέλικος, ἐτεθέμην. ὁ Ἀόρισος, ἐτέ- ἔτεθέμην.
θηρ. ὁ Μέλλων, τεθήσομαι. ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ο Ενεσῶς, ἴσημι. ὁ Παρατατικός, ἴσηρ. ὁ β' Ἀόρισος, ἔσηρ. Παράδειγμα
Μ Ε Σ Α. παρὰ τῷ αω.

Ο Ενεσῶς, ἴσαμι. ὁ Παρατατικός, ἴσάμην. ὁ β' Ἀόρισος, ἔσάμην.
Π Α Θ Η Τ Ι Κ Α.

Ο Ενεσῶς, ἴσαμι. ὁ Παρατατικός, ἴσάμην. ὁ Παρανεύμε-
νος, ἔσαμι. ὁ Ὑπερσυντέλικος, ἔσάμην. ὁ Ἀόρισος, ἔσθηρ. ὁ Μέ-
λων, σαθήσομαι. ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ο Ενεσῶς, δίδωμι. ὁ Παρατατικός, ἐδίδωρ. ὁ β' Ἀόρισος, ἔδωρ. Παράδειγμα
Μ Ε Σ Α. τοῦ αω.

Ο Ενεσῶς, δίδωμαι. ὁ Παρατατικός, ἐδιδόμην. ὁ β' Ἀόρι-
σος, ἔδοτηρ.

Π Α Θ Η Τ Ι Κ Α.

Ο Ενεσῶς, δίδωμαι. ὁ Παρατατικός, ἐδιδόμην. ὁ Παρανεύ-
μενος, δέδοκα. ὁ Ὑπερσυντέλικος, ἐδεδομην. ὁ Ἀόρισος, ἐδόδηρ.
ὁ Μέλλων, δοθήσομαι. ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ο Ενεσῶς, ζεύνημι. ὁ Παρατατικός, ἐζεύνημην.
Μ Ε Σ Α Κ Α Ι Π Α Θ Η Τ Ι Κ Α.

Ο Ενεσῶς, ζεύνημι. ὁ Παρατατικός, ἐζεύνημην παράδειγμα
Σύμφωνα τῶν μέλλοντες Υ, Ξ, Σ, Ἀμετάβολα. Ἰσίου τῷ αω.
ὅτι τὰ Α, Ε, Ο. ἄρτινα ἔχηματα, εἴτε καθ' αὐτὰ, εἴτε ἐν δι- Επισημείωσις
φθόγγῳ, χρονικῶς ἐφ' ἑκάστῳ τῶν Παρωχημένων ἀύξεται ὡς περὶ αὐξή-
σιος.

α, κ, αι,

Inflexio secundum genera. α in η. ω in η. ω in η. ε in η uel α. ε in η. ο in ω. ο in ω. Inflexio igitur temporalis hæc uerborū. Sit autē & generica inflexio figurata, uariato genere sic, uerbero, uerberor. uerberabā, bar. uerberabo, bor. aui, atus sum. Et reliqua similiter à primarijs suis uidelicet actiuis singulis ei uisdem nominis, excepto præter. plusquæperf. & indefi. primo, & futuris passiu. Sanè totum hoc similiter uerbalis inflexio uocetur. Sit autem & inflexio modalis, & alia rursus personalis, hoc pacto.

ACTIVA PRÆSENS.

Inflexio iuxta modos & personas. Indicati. s. uerbero ras rat. d. uerberatis duo rāt duo. plu. ramus ratis rant. Præter. imperfectū, bam bas bat. d. batis uerberabant. plu. uerberabamus uerberatis rabāt. Imperatiuum, s. uerbera uerberet. d. uerberate uerberent. plu. uerberate rent. Optatiuū, s. uerberarem uerberares beraret. d. uerberaretis uerberarēt: pl. uerberaremus, uerberaretis rent. Subiunctiuū, s. si uerberem uerberes ret. d. beretis berent. plu. uerberemus beretis rent. Infinitū uerberare. Futurū Indicatiuū, uerberabo bis bit. d. bitis bīt plu. uerberabimus bitis bunt. Optatiuū, s. berem res ret. d. uerberetis uerberent. plu. uerberemus beretis berent. Infinitiuū, ratū esse. Indefi. Indica. s. uerberaui uisti uit. d. uistis uerunt. plu. uerberauimus uistis uerunt. Imperatiuum, uerberato tu, rato ille. d. uerberate rent. pl. ate rent Optatiuū, uerberauissem ses set. d. setis sent. pl. berauissemus setis sent. Subiunctiuū, si uerberauerim raueris rit. d. ritis rint. plu. uerimus ritis rint. Infinitū, uerberasse. Præter. perfectum Indicatiuū, s. uerberaui rauisti uerberauit. d. uistis uerunt. plu. uimus uistis uerunt. Impe. uerberato tu to ille. d. ratote ranto. plu. ratote ranto. Opta. s. uissem uisses uisset. d. uerberauissetis sent. pl. uerberauissemus uissetis sent. Subiunctiuum, s. si uerberauerim raueris rit. d. ueritis rint. plu. uerberauerimus ueritis uerint. Infinitum, uerberauisse. Præteritū plusquamperf. Indicat. uerberaueram ras rat. d. uerberaueratis uerant. pl. beraueramus ueratis uerant. Indefinitū secund. Indicatiuū, uerberaui uisti uit. d. uerberauistis runt. plu. uimus uistis uerunt. Imperatiuus,

α, η, αι, η, αυ, ην, ε, κ, ε, ευ, ην, ο, ω, οι, ω.

Κλίσις μὲν δὴ χρονικὴ αὐτῶν ἑματάων. Ἐσω δὲ καὶ διαθετικὴ κλίσις κατὰ κλίσις σχηματιζομένη διαθετικῶς ᾧδε. τύπῳ, τύπωμα, ἔτυπον, γενία. ἔτυπόμην. τύψω, τύψωμα. ἔτυψα, ἔτυψάμην. Καὶ τὰ ἄλλα ὁμοίως, ἀπ' ἀρχῆς δηλονότι τῶν ἰνερχητικῶν, ἀφ' ἐνάσω τῶν ὀμοτύμων: πλὴν τῷ Ἰππερουντελίω, καὶ τῷ Ἄ Αορίσω, καὶ τῶν Μελόντων τῶ παθητικῶ. Τὸ γὰρ μὲν σύνολον ἑματικῆν προσαναγορεύσθω. Ἐσω δὲ καὶ κλίσις ἐγκλιτικὴ καὶ ἕτερα τίς προσωπικὴ ᾧδε.

ΗΝΕΡΓΗΤΙΚΑ ΕΝΕΣΤΟΣ.

Τὸ Ὀρισιὸν, τύπῳ τύπεις τύπῃ. τύπῃτορ τύπῃτορ. τύπῃς κλίσις κατὰ μὲν τύπῃτε τύπῃσι. Παρατατικῶς, ἔτυπον ἔτυπεις ἔτυπε. ἐγκλισμὸν καὶ ἔτυπέτορ ἔτυπέτηρ. ἐτύπωμεν ἐτύπετε ἔτυπον. Τὸ Προσα πρόσωπα. κτικὸν τύπῃ τυπέτω, τυπέτορ τυπέτωρ. τυπέτε τυπέτωσασα. Τὸ Ἐντικὸν, τύποιμι τύποις τύποι. τύποιτορ τυποίτηρ, τύποιμεν τύποιτε τύποιρ. Ἰποτακτικὸν, ἔαρ τύπῳ τύπῃς τύπῃ. τυπῃτορ τυπῃτορ. τυπῃμεν τυπῃτε τυπῃσιρ. Μέλλων. Ἀπαρήμεφατορ, τυπτερ. Μέλλων. Τὸ Ὀρισιὸν, τυψῷ τυψῆς τυψῇ. τυψῇτορ τυψῇτορ. τυψῇς τυψῇτε τυψῇσι. Τὸ Ἐντικὸν, τυψοίμι τυψοίς τυψοί. τυψοίτορ τυψοίτηρ. τυψοίμεν τυψοίτε τυψοίρ. Τὸ Ἀπαρήμεφατορ, τυψαρ. Ἀόρισος ἄ. Τὸ Ὀρισιὸν, ἔτυψα ἔτυψας ἔτυψε, ἔτυψατορ ἔτυψάτηρ. ἔτυψαμεν ἔτυψατε ἔτυψαρ. Τὸ Προσακτικὸν, τυψῶ τυψάτω. τυψῶτορ τυψάτωρ. τυψάτε τυψάτωσασα. Τὸ Ἐντικὸν, τυψάμι τυψάεις τυψάει. τυψάειτορ τυψάειτορ. τυψάεις τυψάειτε τυψάεισι. Τὸ Ἰποτακτικὸν, ἔαρ τυψῷ τυψῆς τυψῇ. τυψῇτορ τυψῇτορ. τυψῇμεν τυψῇτε τυψῇσιρ. Τὸ Ἀπαρήμεφατορ, τυψαι. Παρακείμενος, τὸ Ὀρισιὸν, τετύφα τετύφας τετύφε. τετύφατορ τετύφατορ. τετύφαμεν τετύφατε τετύφασιν. Τὸ Προσακτικὸν, τετύφε φέτω. φέτωρ φέτωρ. τετύφετε τετύφέτωσασα. Τὸ Ἐντικὸν, τετέτυφοίμι τετέτυφοίς φοί. τετέτυφοίτορ τετέτυφοίτηρ. τετέτυφοίμεν τετέτυφοίτε τετέτυφοίρ. Τὸ Ἰποτακτικὸν, ἔαρ τετέτυφα τετέτυφῆς τετέτυφῃ. τετέτυφῆτορ τετέτυφῆτορ. τετέτυφῆμεν τετέτυφῆτε τετέτυφῆσιρ. Τὸ Ἀπαρήμεφατορ, τετέτυφίνα. Ἰπερουντελίω, τὸ Ὀρισιὸν, ἔτετύφαρ ἔτετύφας ἔτετύφα. ἔτετύφατορ ἔτετυφέτηρ. ἔτετύφασιν ἔτετύφατε τετέτυφασα. Ἀόρισος β. Τὸ Ὀρισιὸν, ἔτυπον ἔτυπις ἔτυπε. ἔτυπέτορ ἔτυπέτηρ. ἔτύπωμεν ἔτύπετε ἔτυπον. Τὸ Προσωπικὸν

D σακτικὸν

peratiuū, uerberato tu to ille. d. uerberatote ranto. pl. ratoreranto. Optatiuum, uerberauiffem rauiffes uiffet. d. fetis sent. pl. uerberauiffemus uiffetis uiffent. Subiunctiuū, f. si uerberauero ueris uerit. d. ritis erint. plu. uerberauerimus ritis rint. Infinitiuū, uerberaffe. Futurū fecun. Indi. berabo rabis rabit. d. rabis rabunt. pl. rabimus rabis rabunt. Opta. berem beres beret. d. retis rent. plu. remus retis rent. Infinitum, uerberatum ire.

M E D I A P R A E S E N S.

Indica. uerbero uel ror ras rat. d. uerberamus atis ant. pl. uerberamus ratis uerberāt. Præ. imperf. uerberabā uel barbas bat. d. uerberabamus uerberabatis uerberabāt. pl. uerberamus batis uerberabāt. Imperatiuū, uerba uel uerberato uerberet. d. uerberate uerberēt. plu. uerberate rent. Optatiuū, uerberarem res ret. d. uerberaremus retis rent. pl. uerberaremus retis rent. Subiunctiuum, si uerberem uel rer uerberes ret. d. uerberemus retis rent. plu. uerberemus uerberetis uerberent. Infinitiuū, uerberare.

F V T V R V M P R I M V M.

Indicatiuū, uerberabo uel bor rabis rabit. d. uerberabimus bitis bunt. pl. uerberabimus bitis bunt. Optatiuum, uerberem rer uerberes ret. d. uerberemus uerberetis rent. pl. uerberemus retis rent. Infinitiuū, uerberatū ire. Indefinitum. i. Indicatiuū, uerberaui rauiffi rauit. d. uerberauimus uiffis uerūt. pl. uerberauimus uerberauiffis uerberauerunt. Imperatiuū, uerba beret. d. uerberate uerberēt. pl. uerberate berent. Optatiuū, uerberauiffem uiffes fet. d. uerberauiffemus uiffetis uiffent. pl. uerberauiffemus uiffetis uiffent. Subiunctiuū, si uerberauero raueris uerit. d. uerberauerimus ritis rint. pl. uerberauerimus ritis rint. Infinitum, uerberaffe. Præ. perfe. Indicatiuū, uerberaui uiffi uit. d. uerberauiffis uerūt. plu. uerberauimus uerberauiffis uerberauerunt. Imperatiuum, uerberato tu rato ille. d. uerberatote ranto. pl. uerberatote beranto. Optatiuū, uerberauiffem fet. du. rauiffetis sent. pl. rauiffemus fetis sent. Subiunctiuū, si uerberauerim ueris uerberauerit. d. ritis rint. plu. uerberauerimus uerberetis uerint. Infinitum, uerberauiffe.

Præteritū

σαιτινὸν, τύπε τυπέτω. τύπετον τυπέτωρ. τύπετε τυπέτωσαρ.
Τὸ Εὐντινὸν, τύποιμι τύποις τύποι. τύποιτον τυποίτηρ. τύποι
μερ τύποιτε τύποιερ. Τὸ Ἰποσαιτινὸν, ἰάρ τύπω τύπης τύπη.
τυπικτον τυπικτον. τύπωμερ τύπιτε τύπωσιρ. Τὸ Ἀπαρέμ
φατον, τυπέρ. Μέλλωρ. β Τὸ Ορισινὸν, τυπῶ τυπές τυπέ. Νέλλωρ β.
τυπέτον τυπέτον. τυπούμερ τυπέτε τυπούσιρ. Τὸ Εὐντινὸν,
τυπόιμι ποῖς ποῖ. τυποίτον τυποίτηρ. τυπούμερ τυποίτε τυ
πούερ. Τὸ Ἀπαρέμφατον, τυπέρ.

Μ Β Σ Α Ε Ν Ε Σ Τ Ω Σ.

Τὸ Ορισινὸν, τύπτομαι τύπη τύπηται. τυπόμεθον τυπέσθ
θον τυπέσθον. τυπόμεθα τυπέθε τυπώνται. Παρατατινός, Παρατατι
ἰτυπόμεμρ ἰτύπη ἰτύπητο. ἰτυπόμεθον ἰτυπέσθον ἰτυπέσθον.
ἰτυπόμεθα ἰτυπέσθε ἰτύπντο. Τὸ Προσαιτινὸν, τύπης τυπέε
θα. τυπέσθον τυπέσθον. τυπέσθε τυπέσθωσαρ. Τὸ Εὐντι
νὸν, τυπόμεμρ τυπείο τυπείοτο. τυπόμεθον τυπείσθον τυπεί
σθον. τυπόμεθα τυπείσθε τυπώντο. Τὸ Ἰποσαιτινὸν, ἰάρ τύ
πῶμαι τύπη τύπηται. τυπόμεθον τυπέσθον τυπέσθον. τυπῶ
μεθα τυπείσθε τυπώνται. Τὸ Ἀπαρέμφατον, τυπέσθαι.

Παρατατι
νός.

Μ Β Λ Δ Ω Ν Α.

Τὸ Ορισινὸν, τύφομαι τύφη τύφηται. τυφόμεθον τυφέσθον
τύφέσθον. τυφόμεθα τυφέσθε τύφονται. Τὸ Εὐντινὸν, τυφοί
μιν τυφείο τυφείοτο. τυφόμεθον τυφείσθον τυφείσθον. τυφοί
μεθα τυφείσθε τυφώντο. Τὸ Ἀπαρέμφατον, τυφέσθαι. Αόρι
Αόρι
σορ ἄ. τὸ Ορισινὸν, ἰτυφάμιν ἰτύφα ἰτύφατο. ἰτυφάμεθον ἰτύ
φασθον ἰτυφάσθον. ἰτυφάμεθα ἰτύφασθε ἰτύφντο. Τὸ Προ
σαιτινὸν, τύφαι τυφάσθω. τυφασθον τυφάσθον. τυφασθε τυφά
σθωσαρ. Τὸ Εὐντινὸν, τυφαίμιν τυφαιο τυφαιτο. τυφαίμεθον
τύφασθον τυφάσθον. τυφαίμεθα τυφάσθε τυφντο. Τὸ Ἰποσα
ιτινὸν, ἰάρ τύφωμαι τύφη τύφηται. τυφόμεθον τυφέσθον τυ
φείσθον. τυφάμεθα τυφείσθε τυφώνται. Ἀπαρέμφατον, τυφά
σθαι. Παρανέμωρ, τὸ Ορισινὸν, τέτυπα τέτυπας τέτυπε. Παρανέμω
νορ.

Αόρι
σορ ἄ.

Παρανέμω
νορ.

τέτυπατον τέτυπατον. τέτυπαμερ τέτυπατε τέτυπασιν.
Τὸ Προσ. τέτυπε τέτυπέτω. τέτυπέτον τέτυπέτωρ. τέτυπετε τε
τυπέτωσαρ. Τὸ Εὐντινὸν, τετύποιμι τετύποις τετύποι. τετύ
ποιτον τετυποίτηρ. τετύποιμερ τετύποιτε τετύποιερ. Τὸ Ἰπο
σαιτινὸν, ἰάρ τετύπω τετύπης τετύπη, τετύπικτον τετύπικτον.
τετύπωμερ τετύπιτε τετύπασιν. Τὸ Ἀπαρέμφαι, τετυπύται.

Præt. plus. Præt. plusquam. Indicatiuum, uerberaueram ueras rat.
Indefinit. 2 d. uerbereratis rant. pl. uerberaueramus ratis rant. Indefi-
 nitū. 2. uerberaui uerberauiſti uerberaui. d. berauimus
 uiſtis uerunt. plu. uerberauimus uiſtis uerūt. Imperatiuū,
 uerberato tu to ille. d. ratote ranto. pl. tote ranto. Optati-
 uum, uerberauiſſem ſes ſet. d. ſemus ſetis ſent. plu. ſemus
 ſetis ſent. Subiunctiuum, ſi uerberauro ris rit. d. ſi uer-
 rauerimus ritis rint. plu. ſi rimus ritis rint. Infinitiuum, uer-
Futuū 2. beraffe. Futuū. 2. Indi. uerberabo bis bit. d. uerberabi-
 mus bitis bunt. pl. bimus bitis bunt. Optatiuū uer-
 rem res ret. du. uerberemus uerberetis uerberent. pl. uer-
 beremus uerberetis uerberent. Infinitum, uerberatū ire.

PASSIVA PRAESENS.

Indicatiuū, ſing. uerberor raris ratur. d. ramur ramini
Præt. imperfe. rantur. pl. uerberamur ramini rantur. Præteritū imp. ſin.
 uerberabar ris batur. d. uerberamur mini bantur. plu. uer-
 berabamur bamini bantur. Imperatiuū, ſ. uerberare retur
 d. uerberamini rentur. plu. uerberamini berentur. Opta-
 tiuū, ſ. uerberarer reris retur. d. uerberaremur remini ren-
 tur. pl. uerberaremur remini uerberarentur. Subiunctiuū,
 ſ. ſi uerberer reris retur. d. ſi uerberemur uerberemini uer-
 berentur. plu. ſi uerberemur uerberemini rentur. Infinitū,
Præt. perfe. uerberari. Præteritū perfe. Indicatiuū. ſ. uapulau i uapu-
 lau iſti uapulauit. d. uapulauimus uiſtis uerūt. pl. uapula-
Præt. plus. uimus uiſtis uapulauerunt. Præt. plusq̄perf. Indicatiuū
 ſ. uapulauerā ras rat. d. uapulaureamus ratis rant. pl. ua-
 pulaueramus ratis rant. Imperatiuū, ſ. uapulato tu. lato
 ille d. uapulato te anto. pl. a te anto. Inſi. uerberatū eſſe.
Indefinitū 1 Indef. 1. Indica. ſ. uapulau i uiſti uit. d. uapulau iſtis uapu-
 lau erūt. pl. imus iſtis uerunt. Imperatiuū, ſ. uerberator tu,
 tor ille. d. minor rantor. pl. minor rantor. Optatiuū, ſing.
 uapulau iſſem ſes ſet. d. uapulau iſſetis ſent. pl. uapulau iſſe-
 mus uapulau iſſetis uiſſent. Subiunctiuum, ſing. ſi ua-
 pulauero uapulaueris uapulauerit. du. ſi uapulaueritis
 uerint. pl. ſi uapulauerimus uapulaueritis erint. Indefi-
Futurum 1 nitum, uapulau iſſe. Futurum Primum. Indicatiuum
 ſing. uer.

Υπερσυν. Τὸ Ορισιὸν, ἐτετύπαρ ἐτετύπας ἐτετύπα. ἐτετύπα: Ἰπερσυντέιλ.
 τὸρ ἐτετυπέϊπῶ. ἐτετύπαμερ ἐτετύπατε ἐτετύπασαυ. Αόρις
 β. ἐτυπόμην ἐτύπες ἐτύπετο. ἐτυπόμεθον ἐτύπεσθον ἐτυπέε
 σθην, ἐτυπόμεθα πείσθε ποντο. Τὸ Προσαυτιὸν, τυποῦ πείσ
 θω. τυπέσθον τυπέσθωρ. εσθε ἐσθασαυ. Τὸ Εὐντιὸν, τυποῖ
 μιν τυποῖο τυποῖτο. τυποῖμεθον τυποῖσθον τυποῖσθην. τυποῖμε
 θα τυποῖσθε τυποῖντο. Τὸ Ἰποταν, εἰρ τυπῶμαι τύπη τύπεται.
 εἰρ τυπόμεθον τύπισθον ἰσθον. εἰρ τυπόμεθα τύπισθε τύπων
 ται. Τὸ Απαρέμ. τυπέσθαι. Μέλλωρ β. Τὸ Ορις, τυποῦμαι τυπῆ τυ
 πῆται. τυπέμεθον τυπέσθον τυπέσθωρ. τυπέμεθα τυπέσθε τυ
 ποῦνται. Τὸ Εὐντιὸν, τυποῖμιν τυποῖο τυποῖτο. τυποῖμεθον τυποῖ
 σθον τυποῖσθην. μεθα ποῖσθε τυποῖντο. τὸ Απαρέμ. τυπέσθαι.

ΠΑΘΗΤΙΚΑ ΕΝΕΣΤΩΣ.

Τὸ Ορισιὸν Ευνιά, τύπῶμαι τύπη τύπεται. Δ. τυπόμεθον
 τύπεσθον τύπεσθωρ. Π. τυπόμεθα πείσθε πῆονται. Παρα: Παρατατικ.
 τατιὸς, ἐτυπόμην ἐτύπες ἐτύπετο. ἐτυπόμεθον ἐτύπεσθον
 ἐτυπέσθην. ἐτυπόμεθα ἐτύπεσθε ἐτύποντο. Τὸ Προσαυτιὸν,
 τύπης τυπέσθω. τυπέσθον τυπέσθωρ. τυπέσθε τυπέσθασαυ.
 Τὸ Εὐντιὸν, τυποῖμιν τυπόιο τυπόιτο. τυποῖμεθον τυποῖ
 σθον τυποῖσθην. τυποῖμεθα τυποῖσθε τυπόιντο. τὸ Ἰποτα
 κτιὸν, εἰρ τύπῶμαι τύπη τύπεται. εἰρ τυπόμεθον τύπισθον
 τύπισθωρ. εἰρ τυπόμεθα τύπισθε τύπωνται. Τὸ Απαρέμφα
 τὸρ. τύπεσθαι. Παρακείμενος, Τὸ Ορισιὸν, τέτυμαι τέτυ
 ψαι τέτυπαι. τετύμεθον τέτυφθον φθον. τετύμεθα τέτυ
 φθε τετύφαται. Ἰπερσυντέλιμος. Τὸ Ορισιὸν, ἐτέτυμην Ἰπερσυντέιλ.
 ἐτέτυψο ἐτέτυπῶ. ἐτετύμεθον ἐτέτυφθον φθην. ἐτετύ
 μεθα τυφθε ἐτετύφατο. Τὸ Προσαυτιὸν, τέτυψο τετύφθω. τέ
 τυφθον τετύφθωρ, τέτυφθε τετύφθασαυ. Τὸ Απαρέμφατὸρ, Αόρις α.
 τετύφθαι. Αόρι. α. Τὸ Ορισιὸν, Ε. Ετυφθην ἐτύφθης ἐτύφθην.
 Δ. ἐτύφθιτον ἐτυφθίπῶ. Π. ἐτυφθιμερ ἐτυφθιτε φθισαυ. τὸ
 Προσαυτιὸν, Ε. τυφθιτι τυφθίτω. Δ. τυφθιτον τυφθίτωρ. Π. Δ.
 τυφθιτε τυφθίτωσαυ. Τὸ Εὐντιὸν, Ε. τυφθίην τυφθίης τυφ
 θειν. Δ. τυφθίιτον τυφθαίπῶ. Π. τυφθειῖμερ τυφθειῖτε τυ
 φθεισαυ, ἢ τυφθεῖρ. Τὸ Ἰποταυτιὸν, Ε. εἰρ τυφθῶ τυφθῆς τυ
 φθῆ. Δ. εἰρ τυφθῶτον φθῆτον. Π. εἰρ τυφθῶμερ τυφθῆτε τυ
 φθῶσι. Τὸ Απαρέμφατὸρ, τυφθῆναι. Μέλλωρ α. Τὸ Ορισιὸν, Μέλλωρ α.

sing uerberabor uerberaberis uerberabitur. dualis uer-
 berabimur berabimini buntur. plu. uerberabimur uerbes-
 rabimini uerberabuntur. Optatiuū, singul. uerberer uer-
 bereris retur. d. uerberemur uerberemini rentur. pl. uerbe-
 remur uerberemini rentur. Infinitiuū, uerberatū iri. In-
 def. 2. Indicatiuū. singul. uapulauī uapulauīstis lauit. d. ua-
 pulauīstis lauerunt. pl. uapulauimus uīstis lauerunt. Im-
 per. f. uerberator tu tor ille. d. uerberaminor antor. pl. ra-
 minor antor. Optatiuū, f. uapulauīsem uapulauīstes uī-
 fet. d. uīstetis uapulauīsent. pl. uapulauīsemus uapula-
 uīstetis sent & uīssent. Subiunctiuū, sing. si uapulauero ris
 rit. d. si uapulaueritis rint. p. si uapulauerimus ritis rint. In-
 futuru. 2. si uapulauīsse. Fut. 2. Indica. sin. uerberabor beris bitur.
 d. bimur bimini buntur. pl. bimur bimini buntur. Optati-
 uum, f. uerberer bereris beretur. d. uerberemur beremini
 rentur. pl. remur remini rentur. Infini. uapulauīsse. Post
 paulo post. Indica. sing. mox uerberabor ris tur. du. bimur
 bimini buntur, plu. uerberabimur uerberabimini uerbera-
 buntur. Optatiuū, sin. mox uerberer uerbereris retur. d.
 uerberemur uerberemini uerberentur. plu. uerberemur
 uerberemini uerberentur. Infinitiuum, uerberatum iri.

Coniugatio
 uerborū in
 pu. Præ-
 terit. imperf.

A C T I V A P R A E S E N S.

Indicatiuū. f. pono ponis ponit. du. ponitis ponunt. pl.
 nimus nitis ponūt. Præteritū imperfectū, ponebā po-
 nebas ponebat. d. ponebatis ponebant. pl. nebamus po-
 nebatis ponebant. Imperatiuum, f. pone ponat. d. ponit-
 te ponant. pl. ponite ponant. Optatiuum, f. ponerem po-
 neres poneret. d. poneretis rent. pl. poneremus neretis ne-
 rent. Subiunctiuum, f. si ponam ponas ponat. d. si ponas-
 tis ponant. pl. si ponamus ponatis ponant. Infinitiuum,
 ponere. Indef. 2. Indic. posui isti fuit. d. istis runt. pl. mus-
 stis runt. Imp. ponito tu to ille. d. tote nunto. pl. tote nun-
 to. Opta. f. posuīsem ses fet. d. fetis sent. pl. posuīsemus
 fetis sent. Subiunctiuū, si posuero ris rit. d. si ritis rint. plu.
 si posuerimus ritis rint. Infinitiuum posuīsse.

Indefinit. 2.

M E D I A P R A E S E N S.

Indicatiuū, pono uel orponis ponit. d. ponimus nitis
 ponunt

Ενιά, τυφθίσομαι τυφθίσω τυφθίσεσθαι. Δ. τυφθισόμεθω τυφθίσεσθω τυφθίσεσθε τυφθίσεσθε τυφθίσεσθαι. Τό Εύντιμόρ. Ενιά, τυφθισοίμην τυφθίσοιο τυφθίσοιο. Δ. τυφθισοίμεθω τυφθίσοισθω τυφθισοίσθην. Τό Απαρέμφα. Αόρισος β. Τό Ορισμ. Ενιά, ἐτύπιρ ἐτύπισ ἐτύπι. Δ. ἐτύπιτορ ἐτύπιτηρ. Π. ἐτύπιμερ ἐτύπιτε ἐτύπισαρ. Τό Προσαιντ. Ενιά, τύπιθι τυπίτω. Δ. τύπιτορ τυπίτωρ. Π. τύπιτε τυπίτωσαρ. Τό Εύντιμόρ. Ενιά, τυπέιρ τυπέις τυπέι. Δ. τυπέιτορ τυπέιτηρ. Πληθυντιὰ, τυπέιμερ τυπέιτε τυπέισαρ ἢ τυπέειρ. Τό Ἰποτακτιμόρ. Ενιά, ἰάρ τυπῶ τυπῆς τυπῆ. Δ. ἰάρ τυπῶτορ τυπῆτορ. Π. ἰάρ τυπῶμερ τυπῆτε τυπῶσιρ. Τό Απαρέμφατορ τυπῆσαι. Μέλλωρ β. Τό Ορισμόρ. Ε. τυπῆσομαι τυπῆσῃ τυπῆσεται. Δ. τυπῆσόμεθω σοισθω σοίσθην. Π. τυπῆσοίμεθα σοίσεθε σοίσετε. Τό Εύντιμόρ. Ε. τυπῆσοίμην τυπῆσοιο τυπῆσοιο. Δ. τυπῆσοίμεθω σοισθω σοίσθην. Πληθυντιὰ, τυπῆσοίμεθα σοίσεθε τυπῆσοιτο. Τό Απαρέμφατορ, τυπῆσεσθαι. Μετ' ὀλίγορ μέλλωρ. Τό Ορισμόρ. Ενιά, τετύφομαι τετύφω τετύφεται. Δ. τετύφόμεθω τετύφεσθω ψεσθω. Π. τετύφόμεθα τετύφεσθε τετύφονται. Τό Εύντιμόρ. Ενιά, τετύφοίμην τετύφοιο φοιτο. Δ. τετύφοίμεθω τετύφοισθω τετύφοίσθην. Π. τετύφοίμεθα τετύφοισθε τετύφοιτο. Τό Απαρ. τετύφεσθαι.

Αόρισος β.

Μέλλωρ β.

Μετ' ὀλίγορ μέλλωρ.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ ΕΝΕΣΤΩΣ.

Κλίσις τῶν εἰς μένματων. Παρατακτικ.

Τό Ορισμόρ, τίθειμι τίθεις τίθεισι. τίθετορ τίθετορ. τίθειμερ τίθειτε τίθεισιν. Παρατακτ. ἐτίθειρ ἐτίθεις ἐτίθει. ἐτίθετορ ἐτίθειτορ. ἐτίθειμερ ἐτίθειτε ἐτίθεισιν. Τό Προσαιντιμόρ, τίθει τι θέτω. τίθετορ τίθετωρ. τίθειτε τίθειτωσαρ. Τό Εύντιμόρ, τίθειρ τι θέεις τίθειν. τίθειτορ τίθειτηρ. τίθειμερ τίθειτε τίθεισιν. Τό Ἰποτακτιμόρ, ἰάρ τίθῃ ἰάρ τίθῃς ἰάρ τίθῃ. ἰάρ τίθῃτορ ἰάρ τίθῃτορ. ἰάρ τίθῃμερ ἰάρ τίθῃτε ἰάρ τίθῃσιρ. Τό Απαρέμφα. τίθειναι. Αόρισος β. Τό Ορισ. ἔθειρ ἔθεις ἔθει. ἔθετορ ἔθειτηρ. ἔθειμερ ἔθειτε ἔθεισιν. Τό Προσ. θέτι ἢ θές θέτω. θέτορ θέτωρ. θέτε θέτωσαρ. Τό Εύντιμόρ, θέιρ θέεις θέιν. θέιτορ θέιτῶν. θέιμερ θέιτε θέισιν. Τό Ἰποτ. ἰάρ θέῶ θέῆς θέῃ. ἰάρ θέῶτορ ἰάρ θέῶτορ. ἰάρ θέῶμερ ἰάρ θέῶτε ἰάρ θέῶσι. Τό Απαρέμφατορ, θέναι.

ΜΕΣΑ ΕΝΕΣΤΩΣ.

Τό Ορισμόρ, τίθειμαι τίθεισαι τίθεται, τίθειμέθω τίθεισθω τίθεισθε.

Præter. imp. ponunt. pl. ponimus nitis nunt. Præter. imper. ponebam ponebas ponebat. d. ponebamus batis bant. pl. ponebamus batis bant. Imper. pone & pone ponat. d. nite. ponant. pl. ponite ponant. Optatiuū, ponerem poneres poneret. d. poneremus retis rent. pl. poneremus retis rent. Subiunctiuū, si ponam ponas ponat. d. si ponamus ponatis ponant. Infinitiuū, ponere. *Indefinitum 2.* Indicatiuum, posui posuisti & isti posuit. & reliqua sicut ponebam.

PASSIVA PRÆSENS.

Præter. imp. Indicatiuum, ponor poneris ponitur. d. ponimur mini ponuntur. pl. ponimur mini nuntur. Præter. imp. ponebar baris batur. d. ponebamur bamini bantur. plu. ponebamur bamini bantur. Imper. ponere & ponere natur. du. ponimini ponantur. pl. ponimini nantur. Optatiuū, ponerer reris retur. d. remur remini rentur. pl. poneremur remini rentur. Subiunctiuū, si ponar ponaris ponatur. du. si ponamur ponamini ponantur. pl. si ponamur ponamini ponantur. Infinitiuum, poni. Præter. perfectū Indica. positus sum tus es tus est. d. positi sumus ti estis ti sunt. pl. positi sumus ti estis ti sunt. Opta. positus essem esses esset d. positi essemus essetis essent. pl. positi essemus essetis essent. Subiunctiuū, si positus sim sis sit. d. si positi simus positi sitis sint. pl. si positi simus sitis sint. Infinitiuū, positum esse. Præter. plus. Indica. positus eram eras erat. d. positi eramus eratis erant. pl. positi eramus eratis erant. Imper. *Indefinitum 1.* s. ponitor tu tor ille. d. inorantur. pl. inorantor. Indefinitum prim. Indicatiuum s. positus sum es est. d. positi estis sunt. pl. positi sumus estis sunt. Imperatiuum, ponitor tu tor ille. d. inorantor. pl. inorantor. Opta. s. positus essem esses esset. d. essetis essent. pl. ti semus fetis sent. Subiunctiuum, si positus sim sis sit. du. si positi sitis sint. pl. si positi simus sitis positi sint. Infinitiuum, positum esse. Futurum. 1. Indicati. ponar poneris ponetur. d. ponemur ponemini ponentur. pl. ponemur ponemini nentur. Optatiuum, ponar ponaris ponatur. d. ponamur ponamini nantur. pl. ponamur ponamini ponantur. Infinitiuū, positū iri.

σθον. τιθέμεθα τιθεσθε τιθενται Παρατατικός, ἐπιθέμην ἐτίθει Παρατατι-
 σομ ἐτίθει ἐτίθειτο. ἐπιθέμεθον ἐτίθεισθον ἐτίθεισθην. ἐπιθέμεθα
 ἐτίθεισθε ἐτίθειντο. Τὸ Προσακτινόν, τιθεσο μὴ τίθῃς τίθῃσθω. τίθ
 θεσθον τίθῃσθαρ. τίθεισθε τίθεισθωσαρ. Τὸ Ἐπιτινόν, τίθειμ
 μὴν τίθειο τίθειτο. τιθέμεθον τίθεισθον τίθεισθην. τιθέμεθα τίθει
 σθε τίθειντο. Τὸ Προσακτινόν, ἕαρ τίθῳμαι ἕαρ τίθῃ ἕαρ τίθῃτε.
 ἕαρ τίθῳμεθον ἕαρ τίθῃσθον ἕαρ τίθῃσθον. ἕαρ τίθῳμεθα ἕαρ τίθῃ
 σθε ἕαρ τίθῳνται. Τὸ Ἀπαρέμ. τίθεισθαι. Ἀόρισ. β. Τὸ Ὀρισ. ἐθέ
 μην ἔθεσο μὴ ἔθῃς ἔθειτο, μὴ πάλαι πάλαι τοῖς τοῦ ἐπιθέμην ὁμοίως.

ΠΑΘΗΤΙΚΑ ΕΝΕΣΤΩΣ.

Τὸ Ὀρισμὸν, τίθειμαι τίθεισαι τίθειται. τιθέμεθον τίθεισθον τίθει
 σθον. τιθέμεθα τίθεισθε τίθενται. Παρατ. ἐπιθέμην ἐτίθεισο μὴ ἐτί Παρατατι.
 θῃς ἐτίθειτο, ἐπιθέμεθον ἐτίθεισθον ἐτίθεισθην, ἐπιθέμεθα ἐτίθεισθε
 ἐτίθειντο. Τὸ Προσ. τίθεσο μὴ τίθῃς τίθῃσθω. τίθεισθον τίθεισθαρ. τί
 θῃσθε τίθεισθωσαρ, Τὸ Ἐπιτινόν, τίθειμὴν τίθειο τίθειτο. τιθέμεθ
 θον τίθεισθον τίθεισθην. τιθέμεθα τίθεισθε τίθειντο. Τὸ Ἰποτακ.
 ἕαρ τίθῳμαι ἕαρ τίθῃ ἕαρ τίθῃται. ἕαρ τίθῳμεθον ἕαρ τίθῃσθον
 ἕαρ τίθῃσθον. ἕαρ τίθῳμεθα ἕαρ τίθῃσθε ἕαρ τίθῳνται. Τὸ Ἀπαρ. Παρακείμενον.
 ρέμ. τίθεισθαι. Παρακείμενος. Τὸ Ὀρισ. τίθειμαι τίθεισαι τίθει
 ται. τεθέμεθον τεθείσθον τεθείσθον. τεθέμεθα τεθείσθε τεθείνται. ἕ
 ἔθεισαι τίθεισαι. καὶ τὰ λοιπά.
 Τὸ Ἐπιτινόν, τεθέμην ἢ εἶτο. τεθέμεθον εἶσθον εἶσθην. τεθέμε
 θα εἶσθε εἶντο. Τὸ Ἰποτακτ. ἕαρ τεθῳμαι, ἕαρ τεθῃ ἕαρ τεθῃται.
 ἕαρ τεθῳμεθον ἕαρ τεθῃσθον ἕαρ τεθῃσθον. ἕαρ τεθῳμεθα ἕαρ
 τεθῃσθε ἕαρ τεθῳνται. Τὸ Ἀπαρέμ. τεθείσθαι. Ἰπερουντίλις Ἰπερουντίλι.
 νος. Τὸ Ὀρισμ. ἐτεθέμην ἐτέθεισο ἐτέθειτο. ἐτεθέμεθον ἐτέθει
 σθον ἐτέθεισθην. ἐτεθέμεθα ἐτέθεισθε ἐτέθειντο. Τὸ Προσακτ.
 τίθεισο τεθείσθω. σθον σθαρ. τίθεισθε σθωσαρ, Ἀόρισος α'. Τὸ Ἀόρισος α'.
 Ὀρισ. ἐτέθειν θῃς θῃ. ἐτέθεινον ἐτέθειντην. ἐτέθειμεν ἐτέθειντε ἐτέθει
 σαρ. Τὸ Προσ. τέθειντε τέθειτω. τέθεινον τέθεινω. τέθειντε τέθεινω
 σαρ. Τὸ Ἐπιτι. τεθείμην τεθείντε τεθείν. ἰτορ ἡτιν. εἰμὴν εἴτε εἰ
 σαρ. Τὸ Ἰποτακτ. ἕαρ τεθῳ ἕαρ τεθῃς ἕαρ τεθῃ. ἕαρ τεθῃτορ ἕαρ
 τεθῃτορ. ἕαρ τεθῳμεν ἕαρ τεθῃτε ἕαρ τεθῳσθην. Τὸ Ἀπαρέμ. φασ
 τωρ. τεθῃναι. Μέλλωρ α'. Τὸ Ὀρισμ. τεθῃσομαι τεθῃσῃ τεθῃσε
 ται. τεθῃσομεθον τεθῃσεσθον τεθῃσεσθον. τεθῃσομεθα τεθῃσεσθε
 τεθῃσοιενται. Τὸ Ἐπιτινόν. τεθῃσοίμην τεθῃσοιο τεθῃσοιτο. τεθῃ
 σοίμεθον τεθῃσοισθον τεθῃσοίσθην. τεθῃσοίμεθα τεθῃσοισθε τεθ
 θῃσοιεντο Τὸ Ἀπαρέμ. φαστωρ. τεθῃσεσθαι.

Ε ΕΝΕΡΣ

LIBER PRIMVS.

EXEMPLVM VERBI AB AΩ.

ACTIVA PRAESENS.

- Præt. imper.* Indicatiuum, sto. *Præt. imperfe.* stabam. *Imper. sta.* Optatiuū, starem. *Subiunctiuū, si stem.* Infinitiuū, stare.
Indefinit. 2. Inde. 2. Indicatiuū, steti. *Impe. stato.* Optatiuum, stetitsem. *Subiunctiuū, si stetero.* Infinitiuum, stetitisse.

MEDIA ET PASSIVA PRAESENS.

- Præt. m. er.* Indicatiuū, statuo & or. *Præt. imper.* statuebā & bar. *Imper.* statue & re. *Opta.* statuerē & rer. *Subiun.* si erem & rer. *Infinitiuum,* statuere & ui. *Præt. perfe.* Indic. statui & tus sum. *Optat.* stem & tus essem. *Subiun.* si rim & tus sim. *Infinitiuum,* esse & tum esse. *Præt. plusq.* Indi. statuerā & tus erā. *Impera.* statuito & or. *Indef. 1.* Indi. tui & tus sum. *Imperatiuum,* statuito & or. *Optatiuū,* ssem & tus essem. *Subiun.* si ro & tus fuero. *Infiniti.* esse & tum esse.
Futurum 1. Fut. 1. Indic. statuam & ar. *Opta.* statuam & ar. *Infinitiuum,* ire & tum iri.

EXEMPLVM AB OΩ

ACTIVA PRAESENS.

- Præt. imper.* Indicatiuum, do. *Præteritū imperfe.* dabam. *Imperatiuum,* da. *Optatiuum,* darem. *Subiunctiuū, si dem.* Infinitiuum, dare. *Indefinitum. 2.* Indicatiuum, dedi. *Imperatiuum,* dato. *Optatiuum,* dedissem. *Subiuncti.* si dero. *Infinitiuum,* dedisse.

MEDIA ET PASSIVA PRAESENS.

- Præt. imper.* Indicatiuum, do & or. *Præt. imperf.* bam & bar. *Imperatiuū,* da & re. *Optatiuū,* rem & rer. *Subiun.* si dem & er. *Inf.* dare & ri. *Præt. perfectū.* Indicatiuū, dedi & tus sum. *Opta.* ssem & tus essem. *Subiunct.* si rim & tus sim.
Præt. plusq. *Infinitiuum,* esse & tum esse. *Præt. plusq.* Indi. ram & tus eram. *Indefinitiuū 1.* *Imp.* dato & or. *Inde. 1.* Indicatiuū, dedi & tus sum. *Impera.* dato & or. *Optat.* ssem & tus essem. *Subiunct.* si rim & tus sim. *Infinitiuum,* esse & tum esse. *Fut.* Indicatiuū, dabo & or. *Optat.* dem & er. *Infinitiuum,* datū ire & ri. *Mediū Inde. 2.* *Indica.* dedi & tus sum. *Imperf.* dato & or. *Optat.* ssem & tus essem. *Subiun.* si rim & tus sim. *Inf.* esse & tum esse.

EXEM

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΡΗΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΑΩ.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ ΕΝΕΣΤΩΣ.

Τὸ Ορισιὸν, ἴσμη. Παρατατιῶς, ἴσμη. Τὸ Προσαυτιῶν, Παρατατι-
 ἴσθη. Τὸ Εὐντιῶν, ἴσαιμ. Τὸ Ἰποταυτιῶν, ἰάρ ἰσῶ. Τὸ Απαυτιῶν, ἰσάσθαι.
 ῥίμφκ. ἰσάσαι. Ἀόρισος β. Τὸ Ορισιὸν ἴσμη. Τὸ Προσαυτιῶν, ἰσά. Ἀόρισος β.
 θι. Τὸ Εὐντιῶν, ἰσαιμ. Τὸ Ἰποταυτιῶν, ἰάρ ἰσῶ. Τὸ Απαυτιῶν, ἰσάσαι.

ΜΕΣΑ ΚΑΙ ΠΑΘΗΤΙΚΑ ΕΝΕΣΤΩΣ.

Τὸ Ορισιὸν, ἴσαιμαι. Παρατατιῶς, ἰσάμην. Τὸ Προσαυτιῶν, Παρατατι-
 κτιῶν, ἰσασθ. Τὸ Εὐντιῶν, ἰσάμην. Τὸ Ἰποταυτιῶν, ἰάρ ἰσῶ-
 μαι. Τὸ Απαυτιῶν, ἰσάσθαι. Παρακείμενος, Τὸ Ορισιὸν, Παρακείμει-
 ἴσαιμαι. Τὸ Εὐντιῶν, ἰσάμην. Τὸ Ἰποταυτιῶν, ἰάρ ἰσῶμαι. νος.
 Τὸ Απαυτιῶν, ἰσάσθαι. Ἰπερσυντέλιμος, Τὸ Ορισιὸν, Ἰπερσυντέλι-
 ἰσάμην. Τὸ Προσαυτιῶν, ἰσασθ. Ἀόρισος α. Τὸ Ορισιὸν, Ἀόρισος α.
 ἰσάθη. Τὸ Προσαυτιῶν, ἰσάθη. Τὸ Εὐντιῶν, ἰσάθη. Τὸ Ἰποταυτιῶν, ἰάρ ἰσῶ. Μέλλων α.
 Τὸ Απαυτιῶν, ἰσάσθαι. Τὸ Εὐντιῶν, ἰσάθη. Τὸ Ἰποταυτιῶν, ἰάρ ἰσῶ. Μέλλων α.
 Τὸ Ορισιὸν, ἰσάσθαι. Τὸ Εὐντιῶν, ἰσάθη. Τὸ Απαυτιῶν, ἰσάσθαι.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΤΟΥ ΟΩ.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ ΕΝΕΣΤΩΣ.

Τὸ Ορισιὸν, δίδωμι. Παρατατιῶς, ἰδίδωμι. Τὸ Προσαυτιῶν, Παρατατι-
 κτιῶν, δίδωθι. Τὸ Εὐντιῶν, δίδοιμ. Τὸ Ἰποταυτιῶν, ἰάρ δίδω. Τὸ Απαυτιῶν, δίδωθαι.
 δίδω. Τὸ Απαυτιῶν, δίδωθαι. Ἀόρισος β. Τὸ Ορισιὸν, Ἀόρισος β.
 ἰδω. Τὸ Προσαυτιῶν, δός, Τὸ Εὐντιῶν, δοίμ. Τὸ Ἰποταυτιῶν, ἰάρ δώ.
 Τὸ Απαυτιῶν, δοῦναι.

ΜΕΣΑ ΚΑΙ ΠΑΘΗΤΙΚΑ ΕΝΕΣΤΩΣ.

Τὸ Ορισιὸν, δίδωμαι. Παρατατιῶς, ἰδίδωμην. Τὸ Προσαυτιῶν, Παρατατι-
 κτιῶν, δίδωθαι. Τὸ Εὐντιῶν, δίδοιμ. Τὸ Ἰποταυτιῶν, ἰάρ δίδωμαι. Τὸ Απαυτιῶν, δίδωθαι.
 δίδωθαι. Παρακείμενος, Τὸ Ορισιὸν, Παρακείμην. Τὸ Εὐντιῶν, δε. Παρακείμην.
 δοίμ. Τὸ Ἰποταυτιῶν, ἰάρ δίδωμαι. Τὸ Απαυτιῶν, δίδωθαι. Ἰπερ Ἰπερσυντέλι-
 συντέλιμος, Τὸ Ορισιὸν, ἰδίδωμην. Τὸ Προσαυτιῶν, δίδωσο. Ἰπερσυντέλι-
 Ἀόρισος α. Τὸ Ορισιὸν, ἰδίδωμην. Τὸ Προσαυτιῶν, δόθι. Τὸ Εὐντιῶν, Ἀόρισος α.
 κτιῶν, δόθι. Τὸ Ἰποταυτιῶν, ἰάρ δώ. Τὸ Απαυτιῶν, δόθι. Τὸ Εὐντιῶν, δόθι.
 μέλλων. Τὸ Ορισιὸν, δόθι. Τὸ Εὐντιῶν, δόθι. Τὸ Απαυτιῶν, δόθι. Μέλλων.
 Απαυτιῶν, δόθι. Τὸ Προσαυτιῶν, δόθι. Τὸ Εὐντιῶν, δόθι. Τὸ Απαυτιῶν, δόθι.
 ἰδωμ. Τὸ Προσαυτιῶν, δόθι. Τὸ Εὐντιῶν, δόθι. Τὸ Απαυτιῶν, δόθι. Ἰπερσυντέλι-
 κτιῶν, ἰάρ δώ. Τὸ Απαυτιῶν, δόθι.

Ε ἢ

ΠΑΡΑ:

LIBER PRIMVS.
EXEMPLVM AB IΩ,
ACTIVA PRÆSENS.

Præt. imperfe. Indic.iungo. Præteritum imperf. iungebam. Imperatiuum, iunge. Infinitiuum, iungere.

MEDIA ET PASSIVA.

Præt. imperfe. Indica.iungo & or. Præt.imp.iungebam & bar. Imperatiuum iunge & re. Infin.iungere & gi. Itaq; per modos & seorsim sic. Indicatiuū, uerbero. Præt. imper. uerberabam. Imp. uerbera. Optat. uerberarē. Subiunctiuū,

Præt. imperfe. si uerberem. Infinitiuū, uerberare, & alia similiter.

Annotatio. Sciendū aut, quod ex in *μi* finitis, quæ per *ω* faciūt pen. per eandem *ω* habent præsentis & indefiniti subiunctiua, si dem des det. si dederō ris rit.

Alia annotatiuncula. Etiā ex in *μi* quæ per *υ* penul. faciunt, nec modū optatiuum, nec subiun. proprium habent.

DE VERBIS CONTRACTIS.

Præterea tertiæ cōiugationis, in *ω* desinentia purū, & *α* uel *ε* uel *ο* penul. habentia, ut clamo, facio, deauro, producta temporaliter penultima futurū ut plurimum faciunt sic. faciā, clamabo deaurabo. Patiūtur & contractiones, cum in præsentium in præt. imperfe tot & tales.

TRES CONTRACTORUM uerborum formæ.

Vocentur alia quidem *α*, alia *ε*, alia *ο*.

CONTRACTIONES AB A.

Prima forma. *αω* in *ῶ*. *αε* in *Ῐ*. *αε* in *α*. *αο* in *ῶ*. *αβ* in *ῶ*. *αη* in *η*. *αοι* in *ῶ*. clamo as, matistis, mamus mus, mātant, clamet, arem.

CONTRACTIONES AB E.

Secūda forma. *εω* in *ῶ*. *εη* in *η*. *εε* in *ε*. *εο* in *οῦ*. *εβ* in *οῦ*. *εη* in *ῆ*. *εοι* in *οῖ*. facio cis cis, citistis, facimus mus, faciūtunt, faciat, rem.

CONTRACTIONES AB O.

Tertia forma. *οω* in *ῶ*. *δε* in *ε*. *οο* in *ε*. *οβ* in *ε*. *οη* in *ῶ*. uel *ε*. *οῖ* in *οῖ*. in diphthongo quæcunq; excepto infin. deauro deauras deaurat deauratis. deauramus deauratis deaurant rarem deauret deauremus deauretis uel deauretis deaurare.

Annotatiuncula. Horum autem omniū, & cōtracti optatiui actiui præsentis tēporis, finali *μi* in *μυ* uerso, proferūtur. facerem facerem. Vnde fit ut pluralium tertias personas non solum in

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΤΟΥ ΥΩ.
ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ ΕΝΕΣΤΩΣ.

Τὸ Ορισμὸν, ζεύγνυμι Παρατατιδός, ζεύγνυμι. Τὸ Προσαν Παρατατι-
τιδόν, ζεύγνυθι. Τὸ Απαρέμφατον, ζεύγνυσαι.

ΜΕΣΑ ΚΑΙ ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Τὸ Ορισμὸν, ζεύγνυμαι. Παρατατιδός, ζεύγνυμι. Τὸ Παρατατι-
Προσαντιδόν, ζεύγνυσσο. Τὸ Απαρέμφατον ζεύγνυσθαι. οὐκ ἔστιν ἐξ
κλιτικῶς, καὶ χωρὶς ᾧδε. Τὸ Ορισμὸν, τύπῃω. Παρατατιδός,
ἔτυπθον. Τὸ Προσαντιδόν, Τύπῃε. Τὸ Ἐντικτιδόν, τύπῃομι. Τὸ Ἰκπο-
ταυτιδόν, ἔαρ τύπῃω. Τὸ Απαρέμ. τύπῃερ. καὶ τὰ ἄλλα ὁμοίως.

Ἰστέον δὲ ὅτι πᾶν εἰς μιὰ τῶ ω παραληγόντα, διὰ τὸ αὐτοῦ ᾧ
ἔχει τὰ τῶ ἰνεσῶτος, καὶ ἀορίστῃ ὑποτακτικῇ, ἔαρ διδῶ διδῶς δι-
δῶ, ἔαρ δᾶ δᾶς δᾶ. Επισημείω-
σις.

Ἐτι πᾶν εἰς μιὰ τῶ υ παραληγόμενα, ἔγλιθιρ οὔτε ἐντικτιδόν, οὔ-
τε ὑποτακτικῇ, οὔτε οἰκείαρ ἑαυτοῖς ἔχει. Επισημείω-
σις ἄλλη.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΠΕΡΙΣΠΩΜΕΝΩΝ.

Ἐτι τὰ τῆς τρίτης κλισεως εἰς ω λήγοντα καθαρόν, καὶ τὸ α, ἢ τὸ
ε, ἢ τὸ ο παραλήψασα ἔχοντα, οἷον βοᾶω, ποιῶ, χρυσῶω, αὐξάνω
μῆνης χρονικῶς τῆς παραληγούσης, τὰρ μέλλοντα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖ-
στον ποιᾶ ᾧδε, ποιῶσω, βοῶσω, χρυσῶσω. Πάσχει δὲ καὶ συναίρεσις,
ἐπὶ τε ἰνεσῶτος καὶ παρατακτικῆς τοιάς δεῖτε καὶ τοσᾶς δε.

ΤΡΗΣ ΠΕΡΙΣΠΩΜΕΝΩΝ ΙΔΕΑΙ.

Καλεῖσθαι δὲ καὶ τὸ μὲν α, τὸ δὲ ε, τὸ δὲ ο.

ΠΑΘΗΤΩΝ Α.

Αω, ᾧ. αει, ᾶ. αει, α. αω, ᾧ. αει, ᾧ. αν, α. αοι, ᾧ. Βοᾶῶ, ᾧ. βοᾶεις, ᾶς. Πρώτη ἰδέα.
βοᾶίτορ, ᾠτορ. βοᾶόμερ, ᾧμερ. βοᾶέσι, ᾧσι. βοᾶή, ᾶ. βοᾶομι, ᾧμι.

ΠΑΘΗΤΩΝ Ε.

Εω, ᾧ. εει, ε. εο, οὔ. εει, οὔ. εη, ἢ. εοι, οἶ. Ποιῶ, ᾧ. ποιῶεις, εἶς. Δευτέρα ἰδέα
ποιῶίτορ, εἶτορ. ποιῶόμερ, οὔμερ. ποιῶέσι, οὔσι. ποιῶή, ἢ. ποιῶομι, οἶμι.

ΠΑΘΗΤΩΝ Ο.

Οω, ᾧ. οει, ο. οο, ο. οει, ο. οη, ᾧ. ο. οἶ, οἶ, ἐν διφθόγγῃ ἥτις οὔρ. Τρίτη ἰδέα.
πλήρ τῶ ἀπαρέμφατος. χρυσῶω, ᾧ. χρυσῶεις, εἶς. χρυσῶέτορ, οὔ-
τορ. χρυσῶόμερ, οὔμερ. χρυσῶέσι, οὔσι. χρυσῶομι, οἶμι. χρυσῶή, οἶ.

χρυσῶόμερ, ᾧμερ. χρυσῶετε, ᾧτε, ἢ οὔτε. χρυσῶερ, οὔρ.

Τέταρον δὲ πάντορ καὶ οἶ ἐν συναίρεσεως ἐντικτιδόν ἰνεργητικοῖ ἰνε-
σῶτες, τοῦ ληκτικῆς μι εἰς ἢν τρεπομένης προφέρονται. ποιῶμι
ποιῶίμερ. Ὅθεν δὴ καὶ τῶν πληθυντικῶν τρίτα πρόσσωπα οὐ μὲ-

Ε ρη νορ εἶς

lum in *ep* desinentes habeant, sed etiã in *ap* facerent. Propriũ autem est: habentibus contractionẽ in nullis primis personis pati, dissyllabis existentibus. Declinãtur autem in futuro *v* assumendo in plerisq; ut uauigo nauigabo.

Alia annota-
tuncula.

Sciendum, quod in passiuorũ præ. perfectis, nõ est cõmuniter facere tertiã personam pluraliũ, cũ habet tertia singulariũ ultimã per cõsonantes duas, ut uapulauit, plexus est. Proinde aut Ionico utimur uapulauit dicentes, & plexus est, aut in participiũ & uerbum substantiuũ resoluimus, uerberati sunt dicentes, & plexi sunt.

CONIVGATIO VERBI SVBSTANTIVI.

Verbũ aut substantiuũ hoc modo declinatur ac scribitur.

ACTIVA PRAESENS.

Præ. imper.

Indi. s. sum es est. d. estis sunt. pl. sumus estis sunt. Præteritiũ imp. s. erã eras erat. d. eratis erãt. pl. eramus eratis erãt. Impera. s. sis uel es esto. d. sitis sint. pl. este sint. Optatiuũ. s. essem esses esset. d. essetis essent. pl. essemus essetis essent. Subiunct. s. si sim sis sit. d. sitis sint. plu. si simus sitis sint. Infinitiuum esse. Futurum Indicatiuũ, ero eris erit & erit. d. erimus eritis erunt. pl. erimus eritis erunt. Optatiuum, s. sim sis sit. du. simus sitis sint. plu. simus sitis sint. Infinitiuum, fore.

Futurum

DE PARTICIPIO.

Participiũ diuidẽdũ qdẽ ut uerbũ, flectendũ uero ut nomen. Atq; in totũ illud accipiẽdũ, quod partim nominis, partim uerbi sit particeps. Eadẽ enim accidentia hẽt & cũ nomine & cũ uerbo. Id aut cõsideretur in his.

ACTIVA PRAESENS.

Præ. imp.

Futurũ 1.

Indefinit. 1.

Præter. per.

Indefinitũ 2.

Futurum 2.

Verbero. Præ. imp. abam. Masculinũ hic uerberãs. Fœm. hãc berãs. Neu. hoc berãs. Fu. 1. uerberabo uerberaturus, tura, turũ. Inde. 1. uerberaui. qui rauit, quæ rauit, quod rauit. Præ. perf. & plusq; uerberaui. qui rauit, quæ rauit, quod rauit. Indef. 2. berauit. qui rauit, quæ rauit, quod rauit. Fu. 2. uerberabo. raturus ratura turum.

MEDIA PRAESENS.

Indefinitũ.

Futurum. 1.

Verberabo. hic berans, uel qui rat, hãc berans, hoc berans. Fut. 1. uerberabo. aturus tura rum. Indefinit. 1. uerberas

νορ εἰς ἐρ λήγοντα ἔχουσι, ἀλλὰ καὶ εἰς ἀρ. ποιοῦσαν. Ἰδιά δὲ τὰ
 ε καὶ συναίρεισι τῶν πρώτων προσώπων οὐδενὸς πάσχει διούλας
 βάντα. κλίνεται δὲ καὶ εἰς τὸν μέλλοντα, τὸ ὑ προσλαμβάνοντα,
 ὡς ὅτι τὸ πλείον, πλείω, πλεύσω.

Οτι δὲ τῶν παθητικῶν παρακειμένων οὐκ εἰσι ἀπολείθως ποι
 ἔν τὸ τρίτον πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν, ἔχοντος τοῦ τρίτου τῶν
 ἐνικῶν τῶν λήγουσαν διὰ συμφώνων δυοῖν. οἷον τέτυπαι, πέπλε
 ιται. Διὸ καὶ ἡτοιτῶ Ἰωνικῶ χρώμεθα, τετύφεται λήγοντες, καὶ πε
 πλέχεται, ἢ εἰς μετοχὴν καὶ ῥῆμα ὑπαρτικῶν ἀναλύομεν. τες
 τυμμένοι εἰσι λέγοντες, καὶ πεπλεγμένοι εἰσι.

Επισημείω
 σις.

ΚΛΙΣΙΣ ΥΠΑΡΚΤΙΚΟΙ ΡΗΜΑΤΟΣ.

Τὸ δὲ ὑπαρτικῶν, ὡδὲ τυχάνα κλινόμενον κὴ γραφόμενον.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ ΕΝΕΣΤΩΣ.

Τὸ Ορισμῶν, εἰμι εἶ ὄσι. ἔσορ ἔσορ. ἔσμεν ἐσεῖ εἰσι. Παρατα Παρατατι
 τινός, ἦρ ἦς ἦρ. ἦτορ ἦτιρ. ἦμερ ἦτε ἦσαν. Τὸ Προσαυτιῶν, ἴσθι καὶ
 ἴσο ἴσω. ἴσορ ἴσωρ. ἐσεῖ ἴσωσαν. Τὸ Εὐντικῶν, εἴηρ εἴης εἴη. εἴητορ
 εἴητιρ. εἴημερ εἴητε εἴησαν καὶ εἴην. Τὸ ὕποτα. εἶαρ ὄεαρ ἦς εἶαρ
 ἦ. εἶαρ ἦτορ εἶαρ ἦτορ. εἶαρ ὄμερ εἶαρ ἦτε εἶαρ ὄσιρ. Τὸ Ἀπαρέμ.
 εἶναι. Μίλλωρ. Τὸ Ορισμῶν, ἔρομαι ἔσθι ἔσεται ἔσαι. ἔσομεθωρ μίλλωρ.
 ἔσεσθωρ ἔσεσθωρ. ἔσομεθα ἔσεισθε ἔσονται. Τὸ Εὐντικῶν, ἔσοίμην
 ἔσοισο ἔσοισο. ἔσοίμεθωρ ἔσοισθωρ ἔσοίσθην. ἔσοίμεθα ἔσοισθε ἔ
 σοιντο. Τὸ Ἀπαρέμφα. ἔσεσθαι.

ΠΕΡΙ ΜΕΤΟΧΗΣ.

Μετοχὴν δὲ διαιρετέον μὲν ὡς τὸ ῥῆμα. κλιτέον δὲ ὡς
 τὸ ὄνομα, καὶ ὅπως τῆ μὲν τῶ ὀνόματος, τῆ δὲ τοῦ ῥῆ
 ματος μετέχων θετέον. ταῦτα γὰρ παρεπόμενα ἔχει τῶ
 τε ὀνοματι τῶ τε ῥήματι. θεωρεῖσθω δ' ἐν τούτοις.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ ΕΝΕΣΤΩΣ.

Τύπω. Ο Παρατατινός, ἐτυπῶρ. Τὸ Ἀρσενικῶν, ὁ τύπων. Τὸ Παρατατι.
 Θηλυκῶν, ἡ τύπων. Τὸ Ουδέτερον, τὸ τύπων. Μίλλωρ ἄ. τυψω, Μίλλωρ ἄ.
 τυψωρ, ἡ τυψωσα, τὸ τυψῶρ. Ἀόρισ. ἄ. ἐτυψα, ὁ τυψας, ἡ τυψασα, Ἀόρισος ἄ.
 τὸ τυψαρ. Παρακειμένως κὴ ὑπερσυν. τέτυφα, ὁ τετυφάς, ἡ τετυ
 φῆα, τὸ τετυφός. Ἀόρισ. β. ἐτυπορ, ὁ τυπῶρ, ἡ τυποῦσα. τὸ τυ
 πῶρ. Μίλλωρ β. τυπῶ, ὁ τυπῶρ, ἡ τυποῦσα, τὸ τυποῦρ.

ΜΕΣΑ ΕΝΕΣΤΩΣ.

Τύπτομαι. ὁ τυπόμενος. ἡ τυπόμενι. τὸ τυπόμενον. Μίλλωρ ἄ.
 λωρ ἄ. τυψομαι. ὁ τυψόμενος. ἡ τυψόμενι. τὸ τυψόμενον. Ἀόρ. ἄ.
 ἐτυψά

LIBER PRIMVS.

Præt. *perfe.* uerberaui. qui uerberauit, quæberauit, quod rauit. Præt. *Indefinit. 1.* terit. per.berauit, qui rauit, quærauit, quod rauit. Inde. *2.* uerberaui, qui uerberauit, quærauit, quod rauit. Fut. *2.* uerberabo, beraturus uerberatura beraturum.

PASSIVA PRAESENS.

Vapulo. hic uapulans, hæc uapulans, hoc uapulans. Præt. *perfe.* Præt. *perf.* uapulau. uerberatus uerberata beratum. *Indefinit. 1.* Indef. *1.* uapulau. uerberatus uerberata ratū. Fut. *pr.* uerberabor. uerberāndus uerberanda uerberandū. *Indefinit. 2.* Indef. *2.* uapulau. uerberatus, uerberata, ratum. Fut. *2.* uerberabor. uerberandus uerberanda andum. Post paulo futur. uerberabor. uerberandus, uerberanda, uerberandum.

PARTICIPIA A VERBIS IN MI.
ACTIVA PRAESENS.

Pono ponebam. hic ponens, hæc nens, hoc nens. *Indefinit. 2.* de. *2.* posui. positus tatum. Præsens sto stabā. hic stans, hæc stans, hoc stans. *Indefinit. 2.* steti. qui stetit, quæ stetit. *Aliud.* quod stetit. Præsens do dabā. hic dans, hæc dans, hoc dans. *Indefinit. 2.* dedi. qui dedit, quæ dedit, quod dedit. *Aliud.* Præsens iungo gebā hic gēs, hæc ens, hoc ens. Præsens sum erā. hic ens, hæc ens, hoc ens. Fu. ero. futurus. ra, rū. Participia à uerbo substantiuo.

De generibus & declinatione participiorum.

Declinantur autem foemina quidem iuxta secundā nominis inflexionē. Masculina uero & neutra actiua quidem secundū quintam, passiuua uero iuxta tertiā, exceptis indefinitis, & ipsis quintæ existētibus. Media uero ad tertiam & ipsa referuntur, demptis quæ sunt præ. per. nempe & hæc ad quintam pertinent.

DE PRONOMINE.

Prænomina autem aliud primitiuū, ali. possessiuū, ali. demonstratiuū, ali. relatiuū, ali. cōpositū. Habet autem & genera & numeros, casus & personas, accidentia. Primitiuua igitur tria, ego tu sui uel ille. Declinationes autem horū posituue sunt hæc. S. Rectus ego, gtūs mei, dtūs mihi, accusatiuus me. Du. Rectus & actūs nos, gtūs & datiuus nostrum & nobis. Pl. Rectus nos, gtūs nostrū, dtūs nobis

ἰτυφάμην. ὁ τυφάμενος. ἢ τυφάμενι. τὸ τυφάμενον. Παρακεί' Παρακείμενος, τέτυπα. ὁ τετυπῶς. ἢ τετυπῶν. τὸ τετυπῶς. Αόρις. β. ἔτυ Αόριος β. πόμην. ὁ τυπόμενος. ἢ τυπομένη. τὸ τυπόμενον. Μίλλωρ β. τυ Μίλλωρ β. πούμαι. ὁ τυπόμενος. ἢ τυπόμενι τὸ τυπόμενον.

ΓΡΑΗΤΙΚΑ ΕΝΕΣΤΩΣ.

Τύπωμα. ὁ τυπόμενος. ἢ τυπόμενι. τὸ τυπόμενον. Παρακεί' Παρακείμενος, τέτυμμα. ὁ τετυμμένος. ἢ τετυμμένι. τὸ τετυμμένον. Αόρις Αόριος α. ρισος α. ἔτυφθην. ὁ τυφθείς. ἢ τυφθείσα. τὸ τυφθεῖρ. Μίλλωρ Μίλλωρ α. α. τυφθισομαι. ὁ τυφθισόμενος. ἢ τυφθισομένη. τὸ τυφθισόμενον. Αόριος β. ἔτυπην. ὁ τυπέας. ἢ τυπέσα. τὸ τυπέμ. Μίλλωρ β. Αό. β. μίλ. β. τυπῆσομαι. ὁ τυπισόμενος. ἢ τυπισομένη. τὸ τυπισόμενον. Μετ' Μετ' ὀλίγον ὀλίγον μίλλωρ, τετύφομαι. ὁ τετυφόμενος. ἢ τετυφόμενι. τὸ τετυφόμενον.

ΜΕΤΟΧΑΙ ΡΗΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΕΙΣΜ.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ ΕΝΕΣΤΩΣ.

Τίθμι. ἔτιθην. ὁ τιθείς. ἢ τιθείσα. τὸ τιθείρ. Αόριος β. ἔθην. Αόριος β. ὁ θείας. ἢ θείσα. τὸ θείρ. Ενεσῶς, ἴσημι ἴσην. ὁ ἴσας. ἢ ἴσασα. τὸ Παραδ. ἔτερον. ἴσάν. Αόρ. β. ἴσην. ὁ σάας. ἢ σάασα. τὸ σάν. Ενεσῶς, δίδωμι ἰδίδαρ. ὁ δίδας. ἢ δίδασα. τὸ δίδωρ. Αόρ. β. ἴδαρ. ὁ δούας. ἢ δούσα. Αόριος β. τὸ δώρ. Ενεσ. ζευγνύμι ἔζευγνυρ. ὁ ζευγνύς. ἢ ζυγνύσα. τὸ ζευγνύρ. Ενεσ. εἰμί ἢ ἐμὸ ἄρ. ἢ οὔσα. τὸ ὄρ. Μίλλωρ, ἴσομαι. ὁ ἴσομενος ἢ ἴσομένη. τὸ ἴσόμενον. Μετοχὰ τὸ ὕπαρκτη τοῦ ἐκίματος.

Περὶ γενῶν καὶ κλίσεως μετοχῶν.

Κλίνεται δὲ τὰ μὲν βιβλικά πάντα κατὰ τὴν δευτέραν τῶ ὀνόματος κλίσην. Τῶν δὲ Αρσενικῶν τε καὶ οὐδετέρων τὰ μὲν ἐνεργητικὰ ὡς ἡ πέμπτη, τὰ δὲ παθητικὰ ὡς ἡ τρίτη. πῶν τῶν ἀορίσων τῆς πέμπτης δὲ καὶ αὐτῶν ὄντων. τὰ δὲ μέσα εἰς τὴν τρίτην καὶ αὐτὰ ἀνάγεται, πῶν τῶ παρακείμενου τῆς πέμπτης δὲ καὶ αὐτῶν ὄντων.

ΠΕΡΙ ΑΝΤΩΝΥΜΙΑΣ.

Αντωνυμία δὲ, ἢ μὲν πρωτότυπος. ἢ δὲ κτητικὴ. ἢ δὲ δευτερευούσης. ἢ δὲ ἀναφορικὴ. ἢ δὲ σύνθετος, ἔχει δὲ καὶ γένος, καὶ ἀριθμούς, καὶ πλάσας, καὶ πρόσωπα παρεπόμενα. Πρωτότυποι μὲν οὐρ τρεῖς Εὐώ. Σὺ ὄρ. Κλίσεως δὲ τούτων τρεῖς τινῶς αὐτά. Εὐνά. Ἡ εὐθέα, ἔρώ. ἢ γενικὴ, ἔμοῦ. ἢ δοτικὴ, ἔμοι. ἢ αἰτιατικὴ, ἐμὲ. Δ. Ἡ εὐθέα, καὶ αἰτιατικὴ νῶ. ἢ γενικὴ καὶ δοτικὴ, ἢ, νῶν. Πληθυντικά. Ἡ εὐθέα, ἡμεῖς. ἢ γενικὴ, ἡμῶν. ἢ δοτικὴ, ἡμῖν.

Γ

LIBER PRIMVS.

nohis, actūs nos. S. tu tui tibi te. D. uos uestrū. P. uos uestrū uobis uos. S. suus sui sibi se. D. se sui. P. sui sui sibi se. Possessiuā uero à primitiuis deducta octo, meus tuus suus noster uester noster uester suus. Quorū sanè singula per tria genera uariātur, meus mea meū, noster nostra nostrū. hæc uero quomodo declināda sint, liquet.

DEMONSTRATIUA.

Demōstratiua autē duo triplici genere & ipsa dicta, ipse ipsa ipsum. ille illa illud. & declinātur ad hunc modū. S. hic huius huic hunc o tu. D. hi hos horū his o uos. Pl. hi horum his hos o uos Singularia. hæc huius huic hæc o tu. D. hæc & has horū & his o uos. P. hæc harū his has o uos. Singularia. hoc huius huic hoc o tu. Du. hæc horū & his o uos. P. hæc horū his hæc o uos. Ille lius. illa lius. illud lius quæadmodū & nominū declinationes.

RELATIUA.

Relatiuū autē unū in triplici genere & ipsum dictū, ipse ipsa ipsum. Propriū uero huius triū personarū significatio Siq̄dē ipse pro ego, aut tu, aut ille accipitur. COMP.

Cōposita tria ntō carentia, mei ipsius, tui ipsius, & sui ipsius, quæ tribus generibus dicuntur. Quæ primæ & secundæ personæ hætenus declinātur, mei ipsius mihi ipsi me ipsum, tui ipsius tibi ipsi te ipsum. Quæ uero tertiæ, per oēs casus inflectūtur. Atq̄ hæc sanè non solū composite sed & disiunctim declinantur in pluralibus, ut suimet & sui ipsorum, sibimet & sibi ipsis, semet & se ipsos.

DE PRÆPOSITIONE.

Præpositio alia qdē monosyllaba, alia dissyllaba. Præpositiua autē habet ultimā acui si recipit tonū, & tenuari exceptis ab u incipientibus, penul. corripit demptis duabus. Cōsideretur in his. in, in, ex, cum, ad, ante, per, iuxta, per, cū, apud, cōtra, in, de, circū, ab, sub, super.

DE ADVERBIO.

Aduerbiū aliud quidē tēporis, ut nūc, tūc, aliquādo, iam, nuper, rursus, eousq̄, donec, cū, postea, dein, de, hodie, cras, heri, olim, semper. Aliud uero loci, sursum, deorsū, foras, intro, procul, propè, cōtra, humi, ubi unde, ultra, lōge. Ali. qualitatis, ut bene, pulchre, libèter, quæ &

ἡμῶν. ἢ ἀπαιτητὴν ἡμῶν. Ε. σὺ. σοῦ. σοί. σέ. Δ. σφῶ. σφῶν. Π. ὑμῶν. ὑ-
μῶν. ὑμῶν. ὑμῶν. Ε. ὅς. οὗ. οὐ. εἰ. Δ. σφῆ. σφῆν. Π. σφῆς. σφῶν. σφῆσι.
σφῶς. Κτητικὰ δὲ ἀπὸ τῶν πρῶτοντων παραχρῆμασι οὐτως ἐ-
μῶν, σός, ἐός νωίτερος, σφωίτερος, ἡμίτερος, ἡμίτερος, σφίτερος.
ὧν δὲ ἐκαστὴν τριενῶς λέγεται. ἐμός, ἐμή, ἐμόν. νωίτερος νωίτερον
νωίτερον. ἢ δὲ κλιθῆσεται διῆλον.

Δ Ε Ι Κ Τ Ι Κ Α Ι.

Δευτικὰ δὲ δύο τριενῶς καὶ αὐτὰ λεγόμενα. οὗτος αὐτὴ τοῦ-
το. ἐκείνος ἐκείνη ἐκεῖνο. καὶ κλιθόμενα ὡςδε. Ενικά. Οὗτος. τοῦ-
τος. τῆτο τοῦτορ. ὦ οὗτος. Δ. τῆτω. τῆτοιν. ὦ τῆτω. Π. Οὔτοι
τῆτων. τῆτοις. τῆτες, ὦ οὔτοι. Ενικά. Αὐτὴ. ταύτης. ταύτη. ταῦ-
την. ὦ αὐτὴ. Δ. Ταῦτα ταύταιρ. ὦ ταῦτα. Π. αὐτα. τῆτων. ταῦ-
ταις. ταῦτας. ὦ αὐται. Ε. τοῦτο. τῆτες. τῆτω. τοῦτο. ὦ τοῦτο. Δ.
τῆτω. τῆτοιν. ὦ τῆτω. Π. ταῦτα. τούτων τοῦτοις. ταῦτα. ὦ ταῦτα.
Εκείνος εἷνς. ἐκείνη εἷνῃς. ἐκεῖνο ἐκείνῃς ὡς αἰτῶν ὀνομάτων κλίσεις.

Α Ν Α Φ Ο Ρ Ι Κ Α Ι.

Αναφορικὰ δέτοι μίαν, τριενῶς καὶ αὐτὴ λεγόμενῃ. αὐτός. αὐ-
τὴ. αὐτό. Ἰδίον δὲ ταύτης, ἢ τριπρόσωπος σημασία. Αὐτός γρ' ἂν
τὶ τοῦ ἐγώ, ἢ σὺ, ἢ ἐκεῖνος.

ΣΥΝΘΕΤΟΙ.

Σύνθετοί δὲ τρεῖς εὐθέως οὐκ ἔχουσι. ἑμαντοῦ, σαντοῦ, ἢ ἑαν-
τοῦ, λεγόμενα τριενῶς. Καὶ αἰ μὲν τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου προ-
σώπων ἐπὶ τοσοῦτον κλιθόμενα. ἑμαντοῦ ἑμαντῶ ἑμαντόν. σαντοῦ
σαντῶ σαντόν. αἱ δὲ τοῦ τρίτου ἐφ' ὄλον. Αἱ δὲ καὶ οὐ μόνον
συνθέτως, ἀλλὰ καὶ διηρημένως κλιθόνται ὅσα τῶν πληθυντικῶν.
οἶον ἑαντῶν, καὶ σφῶν αὐτῶν. ἑαυτοῖς καὶ σφίσιρ αὐτοῖς. ἑαν-
τούς, καὶ σφῶς αὐτούς.

ΠΕΡΙ ΠΡΟΘΕΣΕΩΣ.

Πρόθεσις δὲ ἢ μὲν μονοσύλλαβος. ἢ δὲ δισύλλαβος. Περι-
πόμενα δὲ ἔχει, τὸ ὀξύνεσθαι, εἰ ἐπιδέχεται τὸ νόρον, τὸ φιλοῦσθαι,
πλήρῃ τῶν ἀπὸ τῶν ἀρχομένων. τὸ βραχὺ κατακλιθῆναι πλήρῃ
δυσῶν. θεωρεῖσθαι δ' ἐν τῆτοις. ἰρ. εἰς. ἐξ. σύρ. πρὸς. πρὸ. ἀνά. κα-
τά. διά. μετὰ. παρὰ. ἀντί. ἐπί. περὶ. ἀμφί. ἀπό. ὑπό. ὑπέρ.

ΠΕΡΙ ΕΠΙΡΡΗΜΑΤΟΣ.

Ἐπίρρημα δὲ τὸ μὲν χρονικόν. οἶον ἕνν. τοτὶ. ποτὶ. ἢ δὲ. ἄρ-
τι. αὐθις. τίως. ἕως. ἡνίκα. ἔπειτα. μετέπειτα. σήμερον.
αὔριον. χθές. πάσαι. αἰ. Τὸ δὲ τόπος. οἶον ἄνω. κάτω.
ἐξω. ἔσω. πρὸ ἔξω. ἐγγὺς ἐναντίας. χαμαί. ἔνθα. ὅθεν. ἐπι-
κίνα. μακρὰν. Τὸ δὲ ποιότητος. οἶον εὖ. καλῶς. ἡδῶς.

F ij σφῶς.

fapienter. quæ & mediocritatis esse dicuntur. canine, dense, gregatim. Aliud quantitatis, ut semel, bis, ter, sæpe: numero, rarer. Aliud congregandi, ut simul, pariter, collectim, uniuersim. Aliud separationis, ut seorsim, separatim, semotim. Aliud exceptiōis, ut præter. Aliud ordinis, ut deinde, deinceps, protinus, mox, repente, cōtinuo, illico. Aliud similitudinis, ut ut, ueluti, quæadmodū, sicut. Aliud digressiōis, ut itaq;. Aliud cōparatiōis, ut magis, minus. Ali. uehemētia, ut nimis, nimiū, maxime, admodū, ualde. Ali. remissiōis, ut sensim, paulatim, uix. Ali. cōfirmādi, ut uidelicet, profecto, omnino, reuera, certe. Ali. adiurādi, ut per per. Ali. affirmādi, ut næ. Aliud ab iurandi, ut per. Aliud negandi, ut non, nequaquā, minime. Aliud prohibendi, ut nullatenus, ne. Aliud cōiecturæ, ut forsan, forsità, forte. Ali. interrogandi, ut unde, quo, ubi, quādo, quomō. Ali. demonstrādi, ut ecce, en, hic, illic, hic. Aliud uocādi, ut ò. Ali. explicādi, ut uidelicet, uelut, hoc est, siue. Aliud positiuū, ut legendū est, scribendū est. Ali. optādi, ut utinā, ò si. Ali. exclamādi, ut ha, iu, hei, heu. Aliud. admirādi, ut ò, heu. Ali. stuporis, ut ò hercules. Ali. diuinitatis, ueluti, euæ, euan. Habet accidentia, speciē, & figurā. Nā aliud est primitiuū, ut nūc aliud deriuatiuū, ut aliūde. Et al. simplex, ut olim. ali. compos. ut iā olim.

DE CONIUNCTIONE.

Coniunctio uero, alia copulatiua, ut quidē, aut, q; & sed, ceterū, ast. Al. distiunctiua, ut aut, siue. Al. cōtinuatiua, ut si, siquidē, siq. Al. subcōti. ut quādo, quandoquidem. Alia casualis, ut quoniam, enim, quia quapropter. Alia dubitandi, ut an, deinde, utrum, num. Alia raciocinandi, ut atqui, certe, uerā, itaq;, proinde, ergo, igitur. Alia expletiva, quemadmodū, iam, licet, sanē, certe, quidem, igitur, quidem. Alia potentialis, ut si. Alia discernendi, siue adijciendi, ut aut. Alia diminutiua, uelut, quidē, sanē. Alia contrarietati, sut attamē, tamē, licet. Habet aut figurā nam alia est simp. ut quando. alia cōpo. quādoquidē. Docto igitur orationis partibus hic finiatur liber primus.

σε φῶς δὴ ἢ μεσότιτος εἶναι λέγεται, κινιδόρ, βοτρυδορ, ἀγελι-
δορ. Τὸ δὲ ποσότιτος, οἶορ ἀπασ, δίς, τρίς, πολλάνις, ὀλιγάν-
ις. Τὸ δὲ ἀβροίσεως, οἶορ ἄμα, ὁμοῦ, συλλήβδρ, ἀβρόως.

Τὸ δὲ διαρίσεως, οἶορ ἀνεν, χωρίς, διχῆ. Τὸ δὲ ἐξαρίσεως,
οἶορ πλῆρ. Τὸ δὲ τάξεως, οἶορ ἐξίς, ἐφεξίς, εὐθύς, εὐθείως, ἐξά-
φινς, αὐτίκα, παραχρῆμα. Τὸ δὲ ὁμοιώσεως, οἶορ ὡς, ὡσπερ, κα-
θά, καθάπερ. Τὸ δὲ ἀποάσεως, οἶορ ἄσε. Τὸ δὲ συμρίσεως,
οἶορ μάλλον, ἤπῃορ. Τὸ δὲ ἐπιτάσεως, οἶορ λίαν, ἄγαν, μάλιστα,
πάν, σφοδρα. Τὸ δὲ ἀνίσεως, οἶορ ἡρέμα, ἡσυχῆ, μόλις. Τὸ
δὲ βεβαιώσεως, οἶορ διπλαδί, διπασθερ, πάντως, ὄντως, ἦ. Τὸ δὲ
καταμόσεως, οἶορ νή, ναί. Τὸ δὲ καταφάσεως, οἶορ ναί. Τὸ
δὲ ἀπαμόσεως, οἶορ μά. Τὸ δὲ ἀρνήσεως, οἶορ οὐ, οὐδαμῶς, ἡνι-
σα. Τὸ δὲ ἀπαγορεύσεως, οἶορ μινδαμῶς, μή, Τὸ δὲ ἐπασμοῦ,
οἶορ ἴσως, τάχα, τυχόν. Τὸ δὲ ἐρατίσεως, οἶορ πόθερ, ποί,
πῶν, πῶνινα, πῶς. Τὸ δὲ δεξιέως, οἶορ ἰδοῦ, ἡνί, ὦδε, ἐκῆ, ἐνθάδε.

Τὸ δὲ κλιέσεως, οἶορ ὦ. Τὸ δὲ διασαφήσεως, οἶορ ἡζουν, οἶορ,
τῆτίσιρ, εἴτερ. Τὸ δὲ θίσεως, οἶορ ἀναγνωσίορ, γραπῆίορ.
Τὸ δὲ εὐχίς, οἶορ εἴθε, ἄφελορ. Τὸ δὲ σχετικασμοῦ, οἶορ ἄ, ὦ
ἰοῦ, ὁμοιο, φέν. Τὸ δὲ θαυμασμοῦ, οἶορ, ὦ φεῦ. Τὸ δὲ ἐπι-
πλήξεως, οἶορ ἄ ἡράκλειος. Τὸ δὲ θακασμοῦ, οἶορ εὐοῖ, εὐάρ.
Ἐχε δε παρ πόμωνα. ἔδος ἢ σχῆμα. Τὸ μὲν γὰρ πρῶτότυπορ
οἶορ νῦρ, τὸ δὲ σπαράζωρορ, οἶορ ἐτέρωθερ. Καὶ τὸ μὲν ἄ-
πλοῦρ, οἶορ πάσαι, τὸ δὲ νυθετορ, οἶορ προπαλαι.

ΠΕΡΙ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ.

Συνδεσμος δὲ, ὃ μὲν, συμπλετικῶς, οἶορ μὲν, δέ, τε, καί, ἀλ-
λά, ἀτάρ, ἀντάρ. Ὁ δὲ διαρευτικῶς, οἶορ ἢ, ἢτοι, ἢί. Ὁ
δὲ συναπτικῶς, οἶορ εἰ, εἴπερ, εἰδὶ, εἰδήπερ. Ὁ δὲ, παρσυν-
ναπτικῶς, οἶορ ἐπεὶ ἐπαδί. Ὁ δὲ, ἀιτιολογικῶς, οἶορ ἵνα, γέ, ὅπως, γὰρ,
ἵτι, διότι. Ὁ δὲ, ἀπορηματικῶς, οἶορ ἄρα, ἔτα, μῶν, μή. Ὁ δὲ,
συλλογιστικῶς, οἶορ ἀλλά, ἀλλά μὲν, ὄνρ, τοίνυνρ, τοιγάρτοι, τοιγάρ-
ροῦρ. Ὁ δὲ, παραπληρωματικῶς, οἶορ δι, πού, τοί, διῖτα, πέρ, πῶ,
μὲν, ὄνρ, γέ. Ὁ δὲ, δυνκτικῶς, οἶορ ἄρ. Ὁ δὲ, διαρευτικῶς, εἴτ,
ὄνρ, ἐπιπλετικῶς, οἶορ, ἢ. Ὁ δὲ, ἐλαττωτικῶς, οἶορ πέρ, γοῦρ, γέ.
Ὁ δὲ, ἐναντιωματικῶς, οἶορ ὅμως, καίτοι, καίπερ. Ἐχε δε παρ
ρεπόμωρ, σχῆμα, ὃ μὲν γὰρ ἀπλοῦς, οἶορ ἐπεὶ, ὃ δὲ σύνθετος, οἶορ
ἐπαδί. Περὶ μὲν ὄνρ, πῶρ, οὐτῶ, τῶ, λόγρ, μερῶρ ταῦτι διαρίσθω
τὸ πρῶτορ.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ.

F iij ΘΕΟΔ

LIBER SECUNDVS.
THEODORI GRAMMATICAE
INSTITVTIONIS LIBER
SECUNDVS.

Vocalium
diuisio.

Alia diuisio.

* Alia ut $\chi, \omega, \epsilon, \iota, \rho$, id est, ha-
beo, habebam.
Consonantes du-
pl. ces.
Immutabiles.

Mutæ.

Ost hæc aut rursus à primordi-
is exorsi, dicamus de ipsè, ceu
quosdã locos dictorũ ponẽtes,
ac nonnulla singulis quibusdã
adijciẽtes præter ea, quæ dicta
sunt. Vocaliũ igitur, aliã qui-
dem ut $\alpha, \eta, \epsilon, \omega$, præpositiuæ. A-
liã ut ι, υ , subiunctiuæ. Sic nanq̃
inter se cõnexæ, cõstituunt diph-

thõgos, quãq̃ & υ præpositiuæ est, ut in filius harpyia mu-
sca. Siquidẽ diphthongi hæ quoq̃ $\eta\omega, \eta\upsilon, \alpha\eta$ improprie.
Cæterũ $\omega\upsilon$ Ionica. Deinde inter uocales, α, ϵ, ω sunt muta-
biles. Mutãtur enim in præteritis, α quidẽ & ϵ in η . infirmor
infirmabar. uolo, uolebam. ω uero in ω , debeo, debebam.
Verũ $\eta, \iota, \upsilon, \omega$ immutabiles, quippe quæ non mutantur. Nã
dux sum, facit, dux erã. aucupor, aucupabar. uiolo, uiola-
bam. iuuo, iuuabam. Vertitur itaq̃ ϵ in η ubiq̃, exceptis
uerbis quatuordecim, in quibus ι assumit.* Consonan-
tium aut ξ, ψ , duplices, è cõsonantibus duabus cõstant,
 ξ ex σ & δ , ψ uero ex η & σ , ϕ ex τ & σ . Cæterũ $\lambda, \mu, \rho, \epsilon$. im-
mutabiles. Neq̃ enim in uerborũ formationibus mutan-
tur, neq̃ in nominũ inflexiõibus. cano, canã. tribuo, triã.
iudico, cabo. semino, nabo, nestor, storis. græcus, græci.

Porro tenues. aspiratæ & mediæ hoc habent modo, ut
 β media inter τ & ϕ esse in sono uideatur, γ autẽ media in-
ter η & χ . δ uero media inter τ & θ .

DE SYLLABA.

Accentus.

Syllaba uero, alia quidẽ longa, alia breuis, alia com-
munis. Longarũ alia quidẽ natura, heros. alia põne,
simplex. Cõstituit sanè dictionẽ syllaba, cũ cõplexio
aliqua literarũ & ipsa sit, orationem aut dictio. Oratio
uero nunc intensa est, nunc remissa, idq̃ ipsi qui uocantur
accentus, assequitur.

(DE

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ ΕΙΣΑΓ-

ΓΩΓΗΣ ΤΩΝ ΒΙΣΤΕΣ

ΣΑΡΑ ΤΟ Β.

Ετά δὲ ταῦτα πάλιν ἀπὸ τῶν πρώτων ἀρξάμενοι, λέγωμεν πρὸς τῶν ἀντῶν, ὡσπερτινας τόπως τῶν ἐριμίων τὶς θεντες, κἢ πλείω ἄττα τῶν καθ' ἑκάστων ἀνάγοντες εἰς αὐτά. Τῶν τοίνυν φωνιέντων τὰ μὲν, α. κ. ε. ο. ω. προτακτικά. τὰ δὲ ι. υ. ὑποτακτικά. οὕτω γάρτοι ἐπιπλεονόμηρα συνίσκισι τὰς διφθόγγας. ἐνίοτε δὲ καὶ τὸ προτακτικ-

κόν ὡς ἐν τῷ υἱός. ἀρπυια. μῦα. διφθόγγοι γρ, κἢ αἰ. κ. ω. ην. α. υι. καταχρηστικῶς. ἢ δὲ αὐτῶν. Ἐπι τῶν φωνιέντων, τὰ μὲν, α. ε. ο. μεταβολικά. Μεταβάλλει γρ ἐπὶ τῶν παροχημένων τὸ μὲν α καὶ ε εἰς κ. ἀσθενῶ, ἠσθένουρ. ἰθέλω, ἰθέλουρ. τὸ δὲ ο εἰς ω. ὄφειλω, ὄφειλουρ. Τὰ δὲ κ. ι. υ. ω. ἀμετάβολα, ὡς μὴ μεταβάλλονται. ἠγεμονεύω γρ, ἠγεμόνευορ. ἰξένω, ἰξενουρ. ὑβρίζω, ὑβριζουρ. ὄφειλῶ, ὄφειλουρ. Μεταβάλλει τοιγαροῦν εἰς κ τὸ ε παρτακτοῦ. πλὴν τῶν τεσσάρων καὶ δέκα τινῶν, ἐφ' ὧν τὸ ι παρτακτοῦ λαμβάνεται. Τῶν δὲ συμφώνων τὰ μὲν ζ. ξ. ψ. διπλᾶ ἐν συμφώνων δυοῖν σύμμεται. τὸ μὲν ζ, ἐν τοῦ σ καὶ δ. τὸ δὲ ξ, ἐν τοῦ κ καὶ σ. τὸ δὲ ψ, ἐν τοῦ π καὶ σ. Τὰ δὲ λ. μ. ν. ρ. ἀμετάβολα. οὔτε γρ ἐπὶ τῶν ῥηματικῶν σχηματισμῶν μεταβάλλεται, οὐτ' αὖ ἐπὶ τῶν ὀνοματικῶν κλισίων. ψάλλω, ψαλλῶ. νέμω, νემῶ. κρινῶ, κρινῶ. σπείρω, σπερῶ. νίωρ, νισορ. ἔλληρ, ἔλλερ. λινος. Τὰ δὲ ψιλὰ, καὶ δασέα, κἢ μέσα, οὕτως ἔχει. ὡς τὸ μὲν β, μέσορ τοῦ π καὶ φ εἶναι πᾶν φωνήν. τὸ δὲ γ μέσορ τοῦ κ καὶ χ. τὸ δὲ δ, μέσορ τοῦ θ, καὶ τ.

ΠΕΡΙ ΣΤΗΛΛΑΒΗΣ.

Στηλαβῆς δὲ, τὸ μὲν τοῖ μακροῦρ, τὸ δὲ βραχύ, τὸ δὲ ποιούρ. καὶ τοῦ μικροῦ τὸ μὲν, φύσει, ἤρας. τὸ δὲ θέσει, ἀπλοῦς. Συνίσκισι δὲ πᾶν μὲν λέξιμ, ἢ συλλαβή. ἐπιπλοκῆ δὲ τις αὐτὶ γραμμάτων ὑπάρχουσα. τὸν δὲ λόγον, ἢ λέξις. Λόγος δὲ τῆ μὲν ἐντανόμενος, τῆ δὲ ἀνήμενος, ταῖς καθυμνίαις προσφιδίαις τυγχάνει.

ΠΕΡΙ

LIBER PRIMVS.

DE ACCENTV.

CAeterum inter accentus, acutus quidem & grauis & circumflexus, toni sunt. Asper uero, actenus, spiritus. Apostrophus, & Hyphen, & Diastole, passiones.

Loci acuti. nes. Loci acuti sunt ultima, unde acuta dictio appellatur, ut bonus. penultima, unde penacuta aut grauis, ut sermo. antepen. unde antepenacuta, ut iustus. Grauis autē sedes, syllabæ omnes, quæ unisone proferuntur, quamobrem & syllabicus nominatur accentus. Ponitur autē solū in his quæ ultimā acuunt, cū cōsequentia uocis pronunciamus æquabili, ut qui principi adstant. Circumflexi uero locus, ultima, unde anflexa uox dicitur, ut facio. Et penultima, unde & penanflexa, ut fio. Porro asperi, & tenuis initiales uocales, ut homo, Homerus, & inter consonantes ῆ, uerbū. Apostrophus uero, ubi quid eliditur ut uidelicet hic. Hyphen autē, infra ea quæ ex duobus aut pluribus cōponuntur, ut quæ omnibus curæ est. Diastoles uero sub cōpositis, in quibus dirimendis aliqua oportet inducere, ut quod, pronomen.

DE ORATIONIS PARTIBVS.
DE NOMINE.

CAeterum inter orationis partes, nomē quidē, præter ea quæ prius dicta sunt. & Gentile aliquod est, ut Phryx. & Indefinitū, qualis. & Comprehensiuū, ut populus. & Distributiuū, ut alter, uterq; uniusquisq;, alius. & Contentiuū, ut uinetū. & Factitiū, ut fluctus. & Ordinale, ut primus, secundus. & Ad aliquid, pater. & Tanq̄ ad aliquid, nox, mors. Iam & propria semper unius sunt ge. Nempe aut masculini, aut fœ. ut Homerus, Calliope. Appellatiuorū autē quæcunq; significant animalia, cōmunis ge. plerunq; sunt, nonnulla etiā epicœna. Quæ uero proprie adiectiua, trigenera omnia, hic, hæc, hoc sapiens. Cæterū ancipitia, & modo pro adiectiuis usurpata, modo pro appellatiuis, ut beneficus & ciuis, & rex & id genus alia, duorū sunt ge. Huiusmodi autē & columba, & lepus. Desinentia igitur in os purū. simplicia, triū generū, in α fœmininū formant, iustus, iusta. Cons

ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΩΔΙΑΣ.

ΤΩΝ δὲ προσωδιῶν, ἢ μὲν ὀξεία, καὶ ἢ βαρεῖα, καὶ ἢ περι-
 σπωμένη, τόνοι. ἢ δὲ δασεία καὶ ψιλὴ, πνεύματα. ἢ δὲ ἄ-
 πόστροφος καὶ ἢ ὑφέρ, ἢ ἢ διασολή. πάθη. Τόποι τῆς μὲν
 ὀξείας, ἢ λήγσα, ὅθεν τὸ ὀξύτονον, ἀγασός. ἢ παραλήγσα, ὅ-
 θεν τὸ παραξύτονον καὶ βαρύτονον, λόγος. ἢ προπαραλήγσα,
 ὅθεν τὸ προπαραξύτονον, δίκαιος. Τῆς δὲ βαρείας τόπος, πᾶ-
 σαι αἱ ὀμαλῶς ἀναγνωσκόμεναι συλλαβαί. διό καὶ συλλαβίδος ὀ-
 νομάζεται τόπος. τίθεται δὲ ὑπὸ μόνων τῶν ὀξύτονημένων, ὅ-
 ταν κατὰ συνήθειαν ἀναγνωσκόμεν ὀμαλῇ, οἷον τοῦσ πάθη
 τὸν ἀρχοντα. Τῆς δὲ περισπωμένης τόπος, ἢ λήγσα, ὅθεν
 τὸ περισπώμενον, ποιῶ, καὶ παραλήγσα, ὅθεν τὸ προπερισπώ-
 μενον, ποιούμαι. Τῆς δὲ δασείας τε καὶ ψιλῆς, τὰ ἀριτμητὰ
 φωνήεντα. ἄνθρωπος. ὄμηρος. καὶ τὸ συμφώνων. τὸ ρ ῥήμα.
 Τῆς δὲ ἀποσρόφου, ἐνθάτι ἐπιλήβεται. ἄρα οὗτος, ἄρ οὗτος.
 Τῆς δὲ ὑφέρ, ὑπὸ τοῖς ἐν δυοῖν τινῶν ἢ καὶ πλεονῶν συν-
 θέτοις. οἷον πασιμέλσα. Τῆς δὲ διασολῆς, ὑφ' ἃ τῶν συντι-
 θεμένων διάκρισιν τινα δέῃ ἐμποιεῖν, ὅ,τι.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ ΜΕΡΩΝ.

ΠΕΡΙ ΟΝΟΜΑΤΟΣ.

ΤΩΝ δὲ τῶ λόγῳ μέρων τούνομα δι' παρὰ τὰ πρότερον εἰ-
 ρημένα, καὶ ἐθνικῶν τι ἐστίν. οἷον φρυξ, καὶ ἀόρισον. ὁ τοῦ
 ὄς τις. καὶ περιληπτικῶν δῆμος. καὶ ἐπιμερίζομενον. ἔτε-
 ρον, ἐπάτερος, ἕκαστος, ἄλλος. καὶ περιειτικῶν. ἀμπελῶν, καὶ
 πεποιθμένων. φλοίσβος. καὶ ταυτικῶν. πρῶτος, δεύτερος. καὶ
 πρὸς τι, πατήρ. καὶ ὡς πρὸς τι, νύξ, θάνατος. Τὰ μὲν δὲ
 κυρία αἰὲ μονογενῆ ὄσι. καὶ ὅττοι ἀρσενικῶν μόνων, ἢ θηλυκῶν.
 οἷον ὄμηρος, καλλιόπη. Τῶν δὲ προσηγοριῶν, ὅσα σημαντι-
 καὶ ζῶων, κοινὰ τῶ γένει ὡς ἐπιτοπλέισον ἐστίν, εἶνα μὲν τοι καὶ
 ἐπίνοια. Τὰ δὲ κυρίως ἐπίθετα, τριγενῆ πάντα. σοφός, σοφῆ,
 σοφόν. Τὰ δὲ ἐπαμφοτερίζοντα, καὶ νῦν μὲν ὡς ἐπίθετα λαμ-
 βανόμενα, νῦν δὲ ὡς προσηγοριᾶ. οἷον τὸ εὐεργίτης, καὶ πο-
 λιτικός, καὶ βασιλεύς. καὶ τὰ τοιαῦτα, διγενῆ ὄσιρ. Τοιοῦτο δὲ
 καὶ τὸ τέλειον καὶ πᾶσι. Τὰ μὲν ὄνρ εἰς ὅς καθαρόν, ἀπ-
 λᾶ τριγενῆ, εἰς α τὸ θηλυκῶν παρασχηματίζε, δίκαιος, δικαία.

G

Ωσαύτως

- Consimiliter uero & ea quæ ρ in syllaba habet ultima, floridus, florida. Cæterū felix & his similia Ionica. In σ uero nō purū desinentia in η foem. habent figuratū, ut desertus, deserta. hic prudēs, hæc prudēs. Porro interrogatiua siue percōtatiua, triū generū & ipsa sunt, quis uel quæ, quid, qualis, q̄le. Nec uocatiuū habet. Sumūtur autē aut iuxta substantiā, ut quis. aut iuxta qualitatem, ut qualis. aut iuxta quātitatē, ut quātū & quātū, & quotū & utrū. aut secundū locū, ut cuias. Similiter autē & indefinita triū generū sunt, & singula à singulis interrogatiuorū formātur appositione σ , q̄lis, qualis, uter, uter. Triū gen. & relatiua, & aut secundū q̄litatē, aut secundū quātitatē sumpta, talis, q̄lis, tantū, quātū, tantū, quantū. Cæterū cōpræhē sua siue collectiua unius sunt gen. populus, multitudo. Sanē distributiua, triū sunt gen. alter, altera, alterū, alius, alia, aliud. Quadrifariā autē partiūtur. Aut. n. unū ē duobus, ut alterū. aut duo singulatim, ut utrūq̄. aut unū ē pluribus, ut aliud. aut multa singulatim, ut unumquodq̄.
- Ordinalia.** Triū ge. sunt & ordinalia, primus, prima, primū. Sicut & materialia, lapideus, lapidea lapideum. Hæc autē & ab ijs quæ similiū sunt partiū, figurantur. Nā lignū & os & caro similiū sunt partiū, unde & ligneū, & osseum, & carneum. Ad eundē modū in cæteris. In duos autē potissimū fines diuidūtur. Aut enim in $\nu\theta\rho$ luteū. aut in $\omega\delta\epsilon$, luteū, terreū. Quāq̄ eorū quæ à metallis, propria terminatio est in $\epsilon\sigma\rho$ & $\sigma\rho\rho$ per synæresin, aureū, ferreū, æreū, argenteū, quibus & fictile respondet. In genere uero. Nomini accidūt (ut prius dictū est) quinq̄. E quibus genus improprie & commune quoddā, & epicœnū* erit. Nā masculino tantū subditū articulo, masculinū est. Fœminino tantū, fœmininū. neu. aut neutrū. Vtriq̄ nēpe masculino & fœminino, cōe. Porro, quod alterutro articulo, utrunq̄ ge. significat, epicœn. aquila, hirundo. Species autē primitiua quidē, ut omnis, deriuatiua uero, ut sapiens. Porro deriuatiuæ septem species secundū quæ dicta sunt, ē quibus comparatiui & superlatiui formationes sic habentur.

Formatio

Ωσαύτως δὲ καὶ εἰ τὸ ρ συλλαβιζομένην ἔχα τῶν λήγουσιν. ἀνθηρὸς, ἀνθηρὰ. τὸ δὲ, * ὀλβίηναι τὰ τοιαῦτα, ἰωνικά. Τὰ δὲ εἰς μὴ καθαρὸν λήγοντα, εἰς η τὸ θηλυκὸν ἔχα σχηματίζομεν. οἶον εἰρημός, εἰρήμη. φρονίμος φρονίμη. Τὰ δὲ ἐρωτηματικά εἴτ' οὔν πεισινὰ τριγενῆ καὶ αὐτὰ ὄσιν. τίς. τί. ποῖος, ποῖα, ποῖον. κλητικὴν τε οὐκ ἔχα. λαμβάνεται δὲ ἢ κατ' οὐσίαν. οἶον, τὸ τίς, ἢ κατὰ ποῖον. οἶον ποῖος, ἢ κατὰ ποσοῦ. οἶον τὸ πόσον καὶ πηλίον. καὶ πόσον, καὶ πότερον, ἢ κατὰ τόπον ποδαπός.

Ωσαύτως δὲ καὶ τὰ ἀόριστα τριγενῆ ὄσι, καὶ ἕκαστα ἀφ' ἑκάστων τῶν πεισινῶν σχηματίζεται, προσθέσαι τὸ ο. ποῖος, ὁποῖος. πότερος, ὁπότερος. Τριγενῆ δὲ καὶ τὰ ἀναφορικά, καὶ ἢ κατὰ τὸ ποῖον, ἢ κατὰ τὸ ποσοῦ λαμβανόμενα τοιοῦτος οἶος. τιμολούτορ. ἡλίον. τόσον. ὅσον. Τὰ δὲ περιληπτικά εἴτ' οὔν συνηματισμὸν καὶ μονογενῆ. δῆμος. πλῆθος. Τὰ γερμῆν ἐπιμερίζομενα τριγενῆ. ἕτερος, ἕτερα, ἕτερον. ἄλλος, ἄλλη, ἄλλο. Τετραχῶς δὲ τὰ ἐπιμερίζομενα. ἢ γ' ἐν ἐν δυοῖν, οἶον τὸ ἕτερον. ἢ δύο καθ' ἐν, οἶον τὸ ἑνάτερον. ἢ ἐν ἐν πολλῶν, οἶον τὸ ἄλλο. ἢ πολλὰ καθ' ἐν, οἶον τὸ ἕκασον. Τριγενῆ δὲ καὶ τὰ τακτικά. πρῶτος, πρῶτος, πρῶτος. καὶ τὰ μετσωσιακά. λιθινός, λιθίνη, λιθίνον. Ταυτὶ δὲ καὶ ἀπὸ μόνων τῶν ὁμοιομερῶν σχηματίζεται. ἔυλον γ' καὶ ὄσοῦν καὶ σάρξ τῶν ὁμοιομερῶν. ὄθερ τὸ ξύλον καὶ ὄσινον καὶ σάρκινον. Ωσαύτως δὲ καὶ ἅπα τῶν ἄλλων. Εἰς δύο δὲ μάλις καταλήξας ἀναμερίζεται. ἢτοι γ' εἰς ἰσον, πῆλινον. ἢ εἰς ὠδες, πικλῶδες, γελῶδες. Τῶν γερμῆν ἐν μετάλλων, ἰδία κατάληξις εἰς εορ καὶ οὐρ κατὰ συναρῆσιν. χρύσειον, σιδίρειον, χαλκίον, ἀργύρειον. οἷς καὶ τὸ κεραιμοῦν ἠπολεθνισιν. καθόλη δὲ τῶ ὀνόματι ἔπεται τὰ πρότερον εἰρημμένα σίντε. ὡρ τὸ γένος κατὰ χερσινῶς καὶ κοινόν τι καὶ ἐπίκοινον ἔσαι. Τὸ μὲν γ' ἀρσενικὸν μόνως ὑποτασσόμενον ἀρσενῶ, ἀρσενικόν. Τὸ δὲ θηλυκῶ μόνως, θηλυκόν. τὸ δὲ οὐδετέρῳ, οὐδετέρον. τὸ δὲ ἀμφοῖν, ἀρσενικῶν τε καὶ θηλυκῶν, κοινόν. Τὸ δὲ συνθασίῳ, ἀμφὸς τὰ γένη σπμάνον, ἐπίκοινον. οἶον ἀετός, χελιδόν. Εἶδος δὲ τὸ μὲν πρῶτον τύπου, οἶον πᾶς, τὸ δὲ παράγωγον, οἶον λόγιος. Παραγωγὸν δὲ ἐπὶ μάλις εἶδη τὰ πρότερον εἰρημμένα. ὡρ τῶ συνηρητικῶ τῶ καὶ ὑπερθετικῶ σχηματισμοῖ ὄσι.

LIBER SECVNDVS.
 FORMATIONES COMPARA-
 TIVORVM ET SV-
 PERLATIVORVM.

0σ. **I**N 0ς desinētia adiectiua, triū generū nomīa, mutatiōe
 σ in τ, & assumptiōe ερος cōparatiua fiūt, ut gloriosus,
 Exceptiones. gloriosior. Assumptiōe aut̄ ατος, superlatiua, gloriosus
 sissimus, uetustus, tustissimus. Præter pulcher & malus, &
 alia nōnulla. Nā pulchrior, rimus, peior, simus, melior, o-
 ptimus, melior. potior, optimus, deterior, minor, inferior,
 11σ. minor. minimus, maior maxi. facilior, limus. Quod si desi-
 nēs in ης positiuū, per εος inflectatur, ab ες neu. cōparatiuū
 & superlatiū fit mutatiōe & assumptiōe prius dicta. nobi-
 11σ. lis, nobile, nobilior, lissimus, hic & hæc uerax hoc uerax,
 ueracior, cissimus. Sin in υς triū generū, clarū quod à neu-
 tro ad eundē modū fiūt, breuis, breue, breuior, uissimus.
 Præter iucū dus, multus, uelox. Nā ab his fiūt iucū dior, sta-
 mus, & copiosior, plurimus. Et uelocior, cissimus. Etiam si
 Exceptiones. & hæc adiectione τeros & τatos licuerit formare. Præter
 multus. iucū dior, dissimus, uelocior, cissimus. Desinētiū
 in υς quædā simplex cōparatiuū & superla. faciūt, quædā
 duplex. Simplex quidē, ut latus, latior enim & latissimus
 tantū. Duplex uero, iucū dus, & dulcis, & uelox. Nam hæc
 nō solū in τeros & τatos formātur, sed & in ωρ & in σως, dul-
 cior, cissimus, ocyor, ocysissimus. Consimiliter his & turpis
 & inimicus. Quod si & breuior, & celerior, & pinguior, nō
 prætermittere oportet, erunt eo modo sic & quæ triplicē
 formam præbeant. Siquidem à tardus & breuis, tardior,
 aut breuior fit cōpara, & à uelox, uelocior, & à pingui, pin-
 guior. Porrò quæ aliter desinūt, per εσeros & εσatos ple-
 runq; cōparatiua & superlatiua formant. sobrius, sobrij,
 temperatior, temperatissimus, uenustus, uenusti, uenusti-
 or uenustissimus. Et absq; ε beneuolus, beneuolētior,
 uolentissimus. Non solum autem à nominibus compara-
 tiua fiunt, sed à participijs quoq; ualentior. Et in super à
 A participijs. præpositionibus, prior, & superior, & ab aduerbijs, uicini-
 A præpositio. or, longinquior, sublimior.
 Ab aduer-
 bijs.

Forma:

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΣΥΓΚΡΙ
ΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΠΕΡ
ΘΕΤΙΚΩΝ.

ΤΑ εἰς οὗς λήγοντα τῶν ἐπιθέτων τριενῶν ὀνομάτων μεταβολῆ τῷ σ εἰς τ. καὶ προσλήψαι τὸ ερος συμριτικῶ γίνεται. οἷον ἔνδοξος ἔνδοξότερος. Προσλήψαι δὲ τὸ ατος, ὑπερθετικῶ καὶ ἔνδοξος ἔνδοξότατος. παλαιός παλαιότατος. Πλήρ τῷ καλός καὶ καιός, καὶ ἑτέρων τινῶν. Καλλίων γὰρ κάλλιστος, καιίων, καιίστος, βελτίων, βέλτιστος, ἀμείνων, κρείττων, ἀριστος, χείρων, ἐλάττων, ἡσίων, μέγων, ἐλάττωτος, μείων, μείωτος. ἴσων, ἴσος.

Εἰ δὲ εἰς υς τὸ θετικῶν, διὰ τὸ ερος τυγχάνει κλινομένων, ἀπὸ τῶ ες οὐδετέρων τὸ συμριτικῶν ἢ ὑπερθετικῶν γίνεται, μεταβολῆ καὶ προσλήψαι ὡς εἴρηται. εὐγενής, εὐγενέστερος, εὐγενέστατος. Εἰ δὲ εἰς υς εἴη τριἀληθής, ἀληθής, ἀληθέστερος, ἀληθέστατος. Εἰ δὲ εἰς υς εἴη τριγενής, δίπλοον ὅτι καὶ τοῦτο ἀπὸ τῶ οὐδετέρων ὁμοίως. βραχύς, βραχυτέρος, βραχυτάτος. Πλήρ τῶ ἡδύς, πολύς, τάχυσ, ἡδίων γὰρ, ἡδίστος, καὶ πλείων, πλείωτος. καὶ ταχίων, ταχίστος. ἢ καὶ ταῦτα προσθήσει ἐτι τὸ τερος καὶ ατος εἴη ἄρ σχηματίσαι, πλήρ τῶ πολύς, ἡδύτερος, ἡδυτάτος, ταχύτερος, ταχυτάτος. Τῶν εἰς υς ἄρα τὰ μὲν ἀπλοῦν τὸ συμριτικῶν καὶ ὑπερθετικῶν ποιάται. τὰ δὲ διπλοῦν. Ἀπλοῦν μὲν τὸ εὐρύς, εὐρυτέρος γὰρ εὐρύτατος μόνον. Διπλοῦν δὲ τὸ ἡδύς, καὶ γλυκύς, καὶ ὠνύς. Ταῦτα γὰρ οὐ μόνον εἰς τερος καὶ ατος, ἀλλὰ καὶ εἰς ωρ καὶ σος. γλυκίωρ, γλυκίστος. ὠνίωρ, ὠνίστος. Ὁμοίως δὲ τούτοις, καὶ ἄσχυρός, καὶ ἔχθρός. Εἰ δὲ καὶ τὸ βραδάων, καὶ θάσων, καὶ πάσων οὐ παραλιπέμ δέοι, εἴη ἄρ οὕτω καὶ ἄπ ἄρ τριπλοῦν τὸ σχῆμα περιχοίτο. Ἀπὸ γὰρ τῶ βραδύς ἢ βραχύς, τὸ βράσων συμριτικῶν, καὶ ἀπὸ τοῦ ταχύς, τὸ θάσων. καὶ ἀπὸ τοῦ παχύς, τὸ πάσων. Τὰ δὲ εἰς ἄλλοτι λήγοντα τῶ ες ερος, καὶ εσατος, ὡς ἐπιτοπλείωμ εἰς συμριτικῶ μετασχηματίζεται, ὡς δὲ, σάφρων, σάφρονος, σωφρονέστερος, σωφρονέστατος. χαρίεις, χαριέντος, χαριέστερος, χαριέστατος. Καὶ χαρὶς δὲ τοῦ ε, εὐνούς, εὐνούστερος, εὐνούστατος. Οὐ μόνον δ' ἀπὸ ὀνομάτων συμριτικῶ, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ Μετοχῶν, ἐρρωμένιστος, καὶ ἐτι ἀπὸ Προσθετικῶν, πρῶτερος, καὶ ὑπερτερος. καὶ ἀπὸ Ἐπιθέτων, ἐγγύτερος, πορρωτέρως, ἀνώτερος.

FORMATIONES PATRONYMICORVM.

αδης. **P**atronymici aut formatiões huiusmodi. Quæcunq̄ nomina in *οσ* purū desinūt, in *αδης* transformata, masculinū patro. faciūt. sol, solis filius. Quæcunq̄ uero *ιδης.* in *οσ* nō purū, in *ιδης*. saturnus, turni, filius. Quæq̄ quæ in *η* sunt quintæ, à genitiuis formātur in *ιδης*, atq̄ in his sane Synæresis fit, in quibus e penulti. est syll. Et formatio alia in *ωρ* more Ionico. Pelops, pis, Pelopides. peleus pelei, peleides per Synæresin, & pelion. Primæ aut in *αδης* faciunt. Aeneas Aeneades. Iphites Iphitades.

DE FOEMININORVM PATRONYMICORVM FORMATIONIBVS.

δε abijcitur. **F**œminina uero patronymica à proprijs fiūt mascul. abiectione *δε*, Heliades, Helias. Neltorides, storis. Et sunt mascul. qdē declinatiōis primæ. fœm. uero quintæ. Priamides, midæ. Priamis, midis. Est aut aliud patronymici genus improprie. masculinū quidē in *διος*. ut hyrrhadius. fœmininū uero in *νη*. ut Adrastine, Eetione. Atq̄ ita trifariā fuerit, tum masculinū, tum fœmininū.

FORMATIONES DIMINVTIVORVM.

Spēs diminutiuorū. ωρ. **D**iminutiuua uero partim à proprijs, partim ab appellatiuis formantur. ueluti zenodorus zenodorus. ab homo aut homūcio. At spēs quidē mascul. *αξ. ας.* *ης. λος.* *ωρ. ις.* *σμη. ορ.* In *ωρ* dissyllabice, Baccho, Bacchonaster. In *ωρ*. pen. i. morio, stul. In *αξ*, ut rhodius, rhodius. In *ας*, zeno. metrodorus. In *ης*, homūculus. In *λος*, nautulus, nauta. Fœm. uero tres, In *ωρ*, hypsipylula hypsipyla. In *ις* famula la. In *σμη*. puellula puella. Neutorū aut una in *ορ*. adolescētulus.

FORMATIONES POSSESSIVORVM.

αορ. ευς. **P**ossessiuua itē & à proprijs & ab appellatiuis deducuntur. Et in *αορ* qdē à terminatis in *ευς*, Neleus lei leum. Sed nō solū, nā ab homo humanū deducitur. In *ης* aut & in *ωδης* à finitis in *ος* ratio, ratiocinalis, sed nō solum. Nā & à rex regale, ab imago imaginariū. Grammatici sanē est, nihil obstante, quod inusitata sint, tradere ambas has species à singulis dictorum nominum deriuari. Vt enim ab homo

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΙ ΠΑΤΡΩΝΥΜΙΚΩΝ.

ΠΑτρωνυμίου δὲ σχηματισμοὶ τοιοῦτοι. ὅσα μὲν τῶν ὀνομάτων εἰς Ὁσκαβαρόν ἢ εἰς Ἀδης μετασχηματίζονται, τὸ ἄρσενιὸν πατρωνυμίου ποιεῖ. ἥλιος ἠλιαδης. ὅσα δὲ μὴ εἰς καβαρόν, εἰς Ἰδης, κρονος κρονιδης. τοῖς γὰρ μὴ κλίσεως οὐσι πέμψης ἀπὸ τῶν χειμῶν ὁ σχηματισμὸς εἰς Ἰδης. ἐνθα δὴ καὶ συναίρεσις γίνεται. ἐφ' ὧν τὸς παραλίγα. καὶ σχηματισμὸς ἕτερος εἰς ὦρ ἰώων. πείλοφ πειλοπος, πειλοπίδης. πηλεύς πηλέως, πηλείδης, καὶ πηλέως κατὰ συναίρεσιν, καὶ πηλέωρ. Τῆς δὲ πρώτης εἰσαδης, ἀνεῖας ἀνεάδης, ἰφίτης ἰφитаδης.

ΠΕΡΙ ΘΗΛΥΚΩΝ ΠΑΤΡΩΝΥΜΙΚΩΝ
ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΩΝ.

ΤΑ δὲ θηλυτὰ πατρωνυμια ἀπὸ τῶν ἰδίων ἄρσενιῶν, ἐμβολῆ τῷ δι, ἠλιαδης ἠλιάς, νεσορίδης νεσορίς, καὶ ἐστὶ τὰ μὲν ἄρσενια κλίσεως πρώτης. τὰ δὲ θηλυτὰ πέμψης. πριαμίδης, πριαμίδα. πριαμῖς, πριαμίδος. ἐστὶ δὲ καὶ ἕτερα πατρωνυμίου εἶδος καταχρηστικῶς, ὅσα μὲν ἄρσενιου εἰς διος, οἷον ὑξέαδιος, ἐπὶ δὲ θηλυτοῦ εἰς νη. οἷον ἀδρασίνη. καὶ ἡετιάνη. ὡς θ' οὕτω τριχῶς ἄρ' εἶν, τότε ἄρσενιόν, καὶ τὸ θηλυτόν.

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΥΠΟΚΟΡΙΣΤΙΚΩΝ.

ΤΑ δὲ ὑποκοριστὰ ἀπὸ κνρίων τε καὶ προσκοριστῶν σχηματίζεται. οἷον ἀπὸ μὲν τοῦ ζηνόδαρος, ζηνᾶς. ἀπὸ δὲ τοῦ ἀνθρώπου, ἀνθρωπίσος. Εἶδη δὲ τῶν μὲν ἄρσενιῶν, ἕξ. εἰς ὦρ δι συλλάβως, βάνυχωρ ὁ βανυχλιδης. εἰς ὦρ παραλίγορ τῷ ι, μωρίων ὁ μωρόσ. εἰς ἄξ. ῥόδαξ ὁ ῥόδιος. εἰς ας ζηνᾶς, μητρεᾶς. εἰς κος, ἀνθρωπίσος. εἰς λος, ναυτίλος, ὁ ναύτης. Τῶν δὲ θηλυτῶν τρία, εἰς ὦρ ὑψωρ ἢ ὑψιπύλη. εἰς ἰς, θεραπανίς, ἢ θεραπανα. εἰς κη, παιδίση, ἢ πῶς. Τῶν δὲ οὐδετέρων ἕρ' εἰς ορ, μεραυύλλιορ.

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΚΗΤΙΚΩΝ.

ΚΑΙ τὰ κητικὰ δὲ ἀπὸ κνρίων καὶ προσκοριστῶν παράγεται. καὶ εἰς εορ μὲν ἀπὸ τῶν εἰς εως, νηλεύς νηλέως, νηλεορ, ἀλλ' οὐ μόνον. ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου γὰρ τὸ ἀνθρώπου. Τὰ εἰς κος δὲ καὶ εἰς ὠδες, ἀπὸ τῶν εἰς ος. λόγος, λογικός, ἀλλ' οὐ μόνον, βασιλεύς γὰρ βασιλιόν. καὶ δευίληα, δευελιόν. Γραμματικοῦ δὴ κῆρ ταῦθα μηδὲν ἕξ τοῦ ἀχρίστος παρακωλυόμενον θέσθαι, ἀμφω τὰ εἶδη ἀφ' ἑκάστων τῶν ἐπιμένων παράγεται ἄρ' ὀνομάτων. Ὡς γὰρ

Ἄλλως παρακωλυόμενον ἀπὸ

ab homo, deducitur humanū & humanū, ita & ab Home-
ricum & Homericū. & ab Ajax Aiacinis cinū & Aia-
ceium. & à Plato Platicū & Platicū. Nōnulli uero &
Denominati
ue possessiua
Triplicia pos
sessiua.
denominatiue à loco dicta possessiua, domesticatiua uo-
cāt, ut cælestis & marinus, & horū similia. Itaq; sumentur
sic possessiua tripliciter, aut domestice, cæleste. aut consi-
gnificatiue, grammaticū. aut materialiter, lapideū.

FORMATIONES DENOMINATIVI.

Denominatiui aut tot loci formatiui, quot & spēs
sunt nominis. At licuerit à singulis nominibus de-
ducere. Masculinū quidē in ωρ unius generis, ami-
cus, philo. Fœ. uero in οτης unius generis, amicitia. Neut.
deniq; in ιορ & generaliter in ορ triū generū, amicitiale.
Quāuis nō eodē modo sint triū generū, sed pro uarijs for-
mis syll. ultimę ac penultimę. humanū igitur & humanū
& humanū, & luteū, & floridū. Et generaliter secundū tra-
ditā formationem specierū nominis. Videndū autē est, an
capax triū generū sit spēs. neq; enim omnia in ορ neutra
triū sunt generū. Animalculū nanq;, & adolescētulus, &
lebetulus. Atq; in totū denominatiua unius sunt generis.
Cōsiderādū autē & reliqs denominatiuorū formatiōes, se-
cundū differētā specierū, ut in diminutiuo quidē lapillus.
homūculus, metrodorulus. In patronymico in δης.

FORMATIONES VERBALIUM.

Verbalia uero, ut in genere loquar, deducūt à pass-
suo præterito perfectō, uel à prima persona, uel se-
cūda, uel tertia. Ac multa quidē uerbalīū à prima,
ut factus sum, opus, cōsideratus sum, cōsideratio. Fœmi-
nina uero in ις à secunda, solutus es, solutio. Quæ uero in
19.
509 ηρ01ρ.
Decomposi-
ta.
ορ appellatiua, potatus est, poculū. Iam uero & figura
præterprius dicta, aliqua decōposita erit, ut quæ à com-
posita deducatur, philippus, philippides.

AD QVAS DECLINATIONES NO-
MINA QVAEQVE REFERANTVR.

Cum nomen in quinq; diuidatur inflexiones, ut dis-
ctum est, quomodo referatur ad unamquancq;, &
commus

ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, ἀνθρωπικῶν ἢ ἀνθρώπων. οὕτω ἢ ἀπὸ τοῦ ὄ-
 μίρου, ὀμυριῶν ἢ ὀμύρων. ἢ ἀπὸ τοῦ αἵματος, αἵματιῶν καὶ
 αἵματων, ἢ ἀπὸ πλάτωνος, πλατωνικῶν ἢ πλατώνων. ἔτι οἱ
 δὲ ἢ τὰ παρωνύμως ἀπὸ τῶν λεγόμενα κτητικῶν, οἰκοματι-
 κὰ ὀνομάζουσιν. οἷον τὸ οὐράνιος, καὶ θαλάσσιος, ἢ τὰ ὅμοια,
 ὡς τε καὶ εἴη ἄν οὕτω τὰ κτητικῶν τριχῶν. ἢ γὰρ οἰκοματι-
 κῶς, οὐράνιον. ἢ συνειφαντικῶς, γραμματικῶν. ἢ μετῆσια-
 στικῶς, λιθάδες.

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΠΑΡΩΝΥΜΟΥ.

Παρωνύμους δὲ τόποι σχηματισμοί, ὅσα ἢ εἶδη ὀνόματος,
 καὶ εἴη ἄν ἀφ' ἐκείνων τῶν ὀνομάτων παρὰ ἄλλων. Ἀρσενι-
 κῶν μὲν εἰς ὡν μονογενῆς, φίλος, φίλων. θηλυκῶν δὲ εἰς
 οἷας μονογενῆς, φιλότις. Οὐδέτερον δὲ εἰς οἷον. ἢ ὅλους εἰς οἷον
 τριγενῆς, φίλιον, φιλιῶν. οὐχ ἀπλοῦρ μὲν τοι τριγενῆς, ἀλλ'
 ὡς τὰ τῶν εἰδῶν ληκτικῶν ἢ παραληκτικῶν. ἀνθρωπικῶν γοῦρ,
 καὶ ἀνθρώπων, ἢ ἀνθρωπῶδες. ἢ ψήλινον. ἢ ἀνθιρῶν. καὶ ὅς
 πως κατὰ τὸν ἀποδοθέντα σχηματισμῶν τῶν εἰδῶν τοῦ ὀνόμα-
 τος. Σκοπεῖν δὲ χρὴ, ἢ εἰ δευτικῶν τριγενῆς τὸ εἶδος. οὐ γὰρ κα-
 θόλου τὰ εἰς οἷον οὐδέτερον, τριγενῆ. ζωῦφιον γοῦρ ἢ μεραυλί-
 κῶν, καὶ λεβήτιον, ἢ ὅλους τὰ ὑποκοριστικῶν. μονογενῆ. Θεω-
 ρητέον δὲ καὶ τοὺς λοιποὺς τῶν παρωνύμων σχηματισμοὺς,
 κατὰ τὴν διαφορὰν τῶν εἰδῶν, οἷον ὅσαι μὲν τῶν ὑποκοριστικῶν
 λιθάς, ἀνθρωπίσιος, μιτράς. ὅσαι δὲ τῶν πατρωνυμικῶν, εἰς δις.

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΡΗΜΑΤΙΚΟΥ.

Τὰ δὲ ῥηματικῶν, ὡς καθόλου εἰπεῖν, ἀπὸ τοῦ παθητικοῦ
 παρακειμένους, ἢ τοι πρώτου προσώπου, ἢ δευτέρου, ἢ
 τρίτου. τὰ μὲν δὲ πολλὰ τῶν ῥηματικῶν, ἀπὸ τοῦ πρώ-
 του. πεποιῆμαι, ποιῆμα. λελόγημαι, λόγιμος. Τὰ δὲ εἰς ἰς θη-
 λυκῶν ἀπὸ τοῦ δευτέρου. λέλυσαι, λύσις. Τὰ δὲ εἰς εἰς, τριγενῆ ἀπὸ
 τοῦ τρίτου. ἠύβησαι, ἀνυσός. Καὶ πρὸς τούτοις τὰ εἰς ἰριον προσ-
 σιγορικῶν. πείποται, ποτήριον. Σχῆμα δ' ἄν παρὰ τὰ πρὸς
 τέρον εἰρημμένα, ἢ τι παρασύνθετον εἴη, οἷον ἀπὸ τοῦ συνθέτου πα-
 ραγόμενον. Φίλιππος, φιλιππίδης.

ΕΦ' ΑΣ ΤΩΝ ΚΛΙΣΕΩΝ ΕΚΑΣΤΟΝ ΤΩΝ

ΟΝΟΜΑΤΩΝ ΑΝΑΓΕΤΑΙ.

Εἰς πέντε δὲ τούτομα ἐπιμεριζόμενον κλίσεως ὡς
 εἴρηται, ὅπως ἀνάγοιτ' ἄν ἐφ' ἐκείνης, καὶ κοι-
 νῆτε

Η

νῆτε

communiter, & peculiariter uidebitur sic.

QVAE AD PRIMAM PERTINEANT.

Igitur quæ in α desinūt purū, supra duas syl. simplicia, α purum. barytona, referūtur ad primā, æneas. Præterea in η barytona. η barytona simp. unius ge. spōdaica, hoc est quæcūq; pen. habēt longā. Chryses. Quāq; & nō sim. eodē pertinet, nisi à neu. in ω cōpo. sint. exactor tribut. uictor in olympijs. Præterea quæ in δ formata sunt, siue patronymica, siue propria. Priamides, midæ. Palamides, midæ. Præter ea quæ à neu. in δ cōponūtur. Cæterū Hyperides, & Aristides & alia nōnulla, patronymicorū formā sequūtur Præterea in τ per Iambū desinētia, hoc est, quibus pen. ē breuis. ut dominus, mini, excepto Crates, nā Cratetis facit.

QVAE SECVNDAE.

Porrò in α uel in η desinētia fœ. maia, honor, ad secūdā

QVAE TERTIAE. (pertinet.

α η . In ω masculina & fœminina, & in ω neutra, ad tertiam pertinent. deus, uia, bonum.

QVAE QUARTAE.

ω σ . Quæ uero in ω desinūt masc. & fœ. Attico more, & in ω neu. ad quartā pertinent. Ablatione enim finalis cōsonantis declinantur. Menelaus, Menelai, ferax, feracis. Refferri etiā ad hanc possunt, & quæ declinātur Dorice, ablatione σ . lapis, lapidis. podes, podis. Thomas, thomæ.

QVAE SINT QVINTAE.

Quæcūq; uero aliā ab his quæ dicta sunt formā habēt masc. & fœminina & neutra. ad quintā pertinet. Nā genitiuū oīa habēt in ω , differēter tamē. quæ tenuis desinūt alia in ω purū, alia nō, sed addita consonante, siue tenui, siue aspirata, siue immutabili, siue media.

α τ σ . Vocales igitur, in quas desinunt hmōi noīa, sunt α ν ω . Cōsonātes uero σ ν λ ξ ψ ρ ϵ . Ergo quæ in α desinūt, nō cōtracta, per τ declinātur. gradus, gradus. Nisi si qd à masculino deformatū est, hoc nāq; sic masculini inflexionem hēt, unde oritur. magnū gni. quia magnus gni. Exceptis itē literarū nominib. alpha, beta, indeclinabilia etenim.

ι τ σ . Quæ uero ī Græca. per τ . mel, mellis. Præter ea & quæ à masculin

ἢ τε ἢ ἰδία θεωροῦτο ἄρ ᾧδε.

ΟΣΑ ΕΠΙ ΤΗΝ ΠΡΩΤΗΝ.

ΤΑ μὲν οὖν εἰς ας καθαρόν ὑπὲρ δύο συλλαβάς, ἀπλά, βαρῦτονα ὀνόματα, ἀνάγεται ἐπὶ τῷ πρώτῃ. ἀνείας. Ἐπιτὰ εἰς ης βαρῦτονα ἀπλά μονογενῆ σπονδιακά. τῷ τῆς ῥόσας δὲ καὶ τῷ παραλήγουσα ἔχει μακρὰν. χεύσις. καὶ μὴ ἀπλά δὲ, ἢ μὴ ἔξ οὐδέτερος εἰς ος λήγοντος συγκρίνεται. τελώνης, ὁ δὲ λυμπίουκῆς. Ἐπιτὰ εἰς δις ἐσχηματισμένα, εἴτε πατραωνυμια, εἴτε κῆρια. παριαμίδης, παριαμίδος, παλαμίδης, παλαμίδου. Πλήρ τῶν ἀπὸ τῶν εἰς δος οὐδέτερος συνθέτων. Τὸ δὲ ὑπερείδης, καὶ Ἀρσιείδης, καὶ ἕτερά ἅπαντα τοῖς πατραωνυμίοις ἀπολυθούντα τυγχάνουσι. Ἐπιτὰ εἰς τισ ἰαμβονατάλητα, τῷ τῆς τὰ βραχεία παραλήγοντα. οἶον δεσπότης, δεσπότης, πλὴν τοῦ κρᾶτις, κρᾶτῆτος γῆ.

ΟΣΑ ΕΠΙ ΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ.

Τὰ δὲ εἰς α, ἢ εἰς η θηλυτά, μάλα, τιμῆ, ὅτι τῷ δευτέρῃ.

ΟΣΑ ΕΠΙ ΤΗΝ ΤΡΙΤΗΝ.

Τὰ δὲ εἰς ος ἄρσενικά καὶ θηλυτά, καὶ τὰ εἰς ορ οὐδέτερα, ὅτι τῷ τρίτῃ. θεός, ὁδός, ἀγαθός.

ΟΣΑ ΕΠΙ ΤΗΝ ΤΕΤΑΡΤΗΝ.

Τὰ δὲ εἰς ως ἄρσενικά καὶ θηλυτά ἀπληκῶς, καὶ τὰ εἰς ωρ οὐδέτερα, ὅτι τῷ τετάρτῃ. Ἀφαίρεσις γῆ τῷ ληκτικῷ συμφώνου κλίνεται. μενίλεως, μενίλεω. εὐχάρ, εὐχέω. ἀνάστο δ' ἄρ πως ὅτι ταῦτην καὶ τὰ κλινόμενα Δωρικῶς, ἀφαίρεσις τῷ σ. λάας, λάα. ποδῆς, ποδῆ. θωμάς, θωμά.

ΟΣΑ ΕΠΙ ΤΗΝ ΠΕΜΠΤΗΝ.

ΤΑ δὲ παρὰ τὰ εἰρημένα δὲ πάντα σχηματιζόμενα ἄρσενικά τε καὶ θηλυτά καὶ οὐδέτερα, ὅτι τῷ πέμπτῃ. Τὴν γῆ γενεὴν πάντα ταῦτα ἔχει εἰς ος, διαφόρως μὲν τοι. ἢ τὰ μὲν εἰς καθαρόν. Τὰ δὲ μὴ, ἀλλὰ συνόντος συμφώνου. ἢ ψιποῦ, ἢ δασίος, ἢ ἀμεταβόλης, ἢ μέσης. Τῶν μὲν οὖν φωνέντων τελειὰ τῶν τοιῶντων ὀνομάτων α. ι. υ. ω. Τῶν δὲ συμφώνων. σ. υς. λσ. ξ. ψ. ρ. ρ. Καὶ δὴ τὰ μὲν εἰς α λήγοντα ἀπαθῆ, τῷ τ κλίνεται. βῆμα, βήματος. Πλήρ εἴτι ἀπ' ἄρσενικοῦ παρασχηματισμένοι ἐσὶ. τὸ γῆ τοιοῦτο τῷ τῷ ἄρσενικοῦ κλίσιν ἔχει, ὅθεν παρῆνται. μέγα, μεγάλης, ὅτι μέγας, μεγάλης. καὶ πλὴν τῶν ὅτι γραμμάτων ἄλφα. βῆτα. ἀληκτα γάρ.

Τὰ δὲ εἰς ἰελληνικά μὲν ὄντα τῷ τ. μέλι, μέλιτος. Πλήρ τῶν

à masculino deformantur. nã & hæc masculini inflexionẽ
 seruãt, à quo deducũtur. quid cuius, quia quis, cuius dicitur
 mus. gratũ grati, quia gratus grati. Porrò barbara per *oç*
 purũ. sinapi sinapis. Quæ uero in *v*, per *oç* purũ. genu
 genu. At quæ lõgã penulti. habẽt, aut quæ trium sunt ge.
 cõuerso *v* in *ç*. grex gis, suaue suaui. acutũ ti. Cæterũ in
oç per *oç* purũ. latona nã. Rursum in *ç* desinẽtia partim
 per *oç* purũ declinãtur, partim per *τ* tenue uel *θ* aspiratũ,
 partim per *δ* mediũ. Desinẽtia ergo in *çç*, per *oç* purũ. ue-
 rum, ueri. Ad hæc & quæ in *uçç* aut in *auçç*, abiecta subiun-
 ctiuã ipsa uocali, rex regis, nauis nauis. Itẽ & quæ in *ouçç* si-
 militer, bos bouis. Exceptis pes pedis, & dens dẽtis. Quæ
 ex cõtractione tamẽ sunt, ad tertiã referuntur, mens tis ti.
 Est tamẽ incõtracte declinare & hæc. mens mẽtis. Adiun-
 gãtur autẽ his & in *oçç* desinẽtia per Syneresin. ouis. n. ouis
 facit, & tabes tabis. Præterea in *oç* neu. robur oris. lumẽ
 inis. Et quæcũq; ab his cõposita sunt in *uçç*. demosthenes,
 sthenis. ac generaliter quæ in *uçç* desinũt, habẽtia neutrum
 formatũ in *çç*. uerus ueri. horũ autẽ formã sequitur Mars.
 Præterea in *oçç* masculi. longã pen. habẽtia. Minos Miz-
 nois. heros ois. cõmunitè uidelicet. Nã Attice quartæ fi-
 unt inflexionis. Minos Minois. Monosyllaba itẽ in *oçç* nõ
 cõtracta. lupis pi. famulus li. Nã quæ ex cõtractiõẽ sunt
 per *τ* declinãtur. lumen nis. Ad quæ sanẽ referri potest auri-
 ris, huius auris. Ac rursum & in *oçç* monosyllaba, quæ ha-
 bẽt *δ*, uel *θ*, uel *τ*. per *oç* purũ declinãtur. ut famulus, lupus.
 tros. aliã uero aliquã habẽtia cõsonã, per *τ*. color. uir. Ad
 iungatur his quæ dicta sunt, & lapis monosyllabũ, nẽpe
 lapidis. Præterea in *oçç* scæ. oxytona. pudor doris. aurorã
 auroræ. Nã quæ barytona sunt, ad quartã referuntur.
 eos, coi. aurora ræ. Rursum in *çç* appellatiua barytona,
 quæ natura longã penul. nõ habẽt. serpens, pẽtis. iniuria
 riæ. Præter gratia. puer. nam gratiæ dicitur & pueri. Ad
 hæc in *uçç*, penultimã acutã habẽtia. botrus tri. præter galea
 lea galeæ. Quãquã horũ nõnulla mutata *n* in *ç* declinãtur.
 cubitus cubiti. securis curis. Cõsimiliter & oxytona, quæ
 unius sunt ge. & lõgã *v* habẽtia. multitudo nis. caligo nis.
 calamis

Barbara.

v uoç.

v eoç.

o ooc.

De in ç desinẽtiis.

eo eoç.

euç eoç.

ooç. auç.

ouç ooc.

Exceptiões.

oçç.

oçç eoç.

uçç eoç.

oçç uoç.

oçç uoç.

oçç fami.

çç eoç.

çç uoç.

çç uoç.

çç uoç.

ἀπὸ ἀρσενικοῦ παρασχηματισμένων. ταῦτα γὰρ τῶν τοῦ ἀρ-
 σενικοῦ κλίσιμ φυλάττει, ὅθεν παρῆνται. τίτινος, ὅτι τις τι-
 νός. εὐχαρι, εὐχάριτος, ὅτι εὐχαρις εὐχάριτος. βάραβαρὰ δὲ
 τῶος καθαρῶ, σινιπι, σινίπιος. Τὰ δὲ εἰς υ, τῶ καθαρῶ γόνυ,
 γόνυος. καὶ μακρὰν τῶ παραλήξασαν ἔχοντα, ἢ τριγενῆ ὄντα,
 τροπή τῶ υ εἰς ε. πῶυ, πῶυος. ἡδυ, ἡδύος ὄξυ, ὄξίος. Τὰ δὲ
 εἰς ω τῶ καθαρῶ. λιτώ, λιτόος. Πάλιν δὲ τὰ εἰς σ λήζου-
 τα, τῆ μὲν τῶ καθαρῶ κλίνεται, τῆ δὲ τῶ τ φιλῶ, ἢ τῶ θ δα-
 σῆ, ἢ τῶ δ μέζω, Τὰ μὲν γὰρ εἰς ες, τῶ καθαρῶ. ἀλιθίς, ἀλι-
 θίος. Ἐτι τὰ εἰς ες, ἢ εἰς ας ἀποβάλλοντα τὸ ὑποτακτι-
 κὸν αὐτῶν φωνῆν. βασιλεύς, βασιλείως. ναύς, ναός. Ἐτι
 τὰ εἰς ες, ὁμοίως. βούς, βοός. Πλήρ τῶ πούς, ποδός. κῆ ὀδούς,
 ὀδόντος, Ἐν συναίρεσέως γε μὴν ὄντα, ὅπῃ τῶν τρίτῳ ἀνά-
 γεται. νοῦς, νοῦ, νῶ. ἔσι μὲν τοι κῆ ὡς ἀπαθὴ κλίνων τὰ τοι-
 αῦτα. νοῦς, νοός. Συντετάχθη δὲ τοῖς τοιούτοις κῆ τὰ εἰς οἰς κα-
 τὰ συναίρεσιν, οἷς γὰρ οἶός. κῆ φθοῖς, φθοῖός. Ἐπι τὰ εἰς ος οὐδέ-
 τερα. θίνος, θίνεος. φάος, φάεος. Καὶ ὅσα ἐν τέτταρ σήματα
 εἰς ης· δημοσθίνης, δημοσθίνεος. κῆ ὅλως τὰ εἰς ης ληζόντα, ἄρ
 οὐδέτερον παρασχηματισμένων εἰς ες. ἀλιθίς, ἀλιθίος. τού-
 τοις δ' ἡποθέθησε κῆ τὸ ἄρης. Ἐπι τὰ εἰς ως ἀρσενικὰ μακρᾶ
 παραλήζοντα. μίνως, μίνωος. ἥρως, ἥρωος. ποιῶς διπλοῦσι.
 Ἀττιῶς γὰρ τετάρτης κλίσεως. μίνως, μίνα. Ἐπι τὰ εἰς ως μο-
 νοσύλλαβα ἀπαθῆ. θῶς, θαός. δμῶς, δμωός. Τὰ γὰρ ἐν συνε-
 αρέσει τῶ τ κλίνεται. φῶς, φωτός. ἐφ' ἃ δὲ ἀναφέρειοί
 ἄρ καὶ τὸ οὔς, ὤτός. Καὶ ἄλλως τὰ εἰς ως μονοσύλλαβα,
 ἔχοντα μὲν τὸ δ, ἢ θ, ἢ τ, τῶ καθαρῶ κλίνεται. δμῶς. θῶς.
 πῶς. ἄλλο δέτι ἔχοντα σύμφωνον, τῶ τ. χῶς, φῶς. Συν-
 τετάχθη δὲ τοῖς εἰρημίνοις, καὶ τὸ λᾶς μονοσύλλαβον λαός
 γὰρ. Ἐπι τὰ εἰς ως θηλυτὰ ὀξύτονα ὄντα. αἰδῶς, αἰδέος.
 ἡῶς, ἡδός. βαρῦτονα δ' ὄντα ὅπῃ τῶν τετάρτην ἀνάγεται. κί-
 ως, κίω. ἔως, ἔω. Ἐπι τὰ εἰς ις προσηγορικὰ βαρῦτονα μὴ
 φύσει ὄντα μακροκατάληπτα. ὄφης, ὄφιος. ὕβρις, ὕβριος.
 πῶν τῶ χάρις, πάις. χάριτος γὰρ τοι καὶ πάιδος. Ἐπι τὰ
 εἰς υς βαρῦτονα. βότερς, βότερος. Πλήρ τῶν κόρυς, κόρυ-
 θος. τέταρ δ' ἕνα καὶ μεταβολῆ τῶν υ εἰς ε κλίνεται. πῆχυς,
 πῆχεος. πέλειυς, πελείεος Ὡσαύτως δὲ ὀξύτονα ὄντα μονο-
 γενῆ, ἢ μακρόν ἔχῃ τὸ υ. πηθύς, πηθύος. ἀχλύς, ἀχλύος.

calamitas, tis. familiaris, ris. Cæterū quæ triū sunt gene-
conuersa *ν* in *ε* declinantur. iucundus, iucundi.

- αε ατος.* Rursum in *αε* neutra per *τ* inflectuntur. caro, carnis. au-
ris auris. Item desinētia in *αε*, masculina, barytona, longā
habētia ultimā, quæ sanè & *ν* ante *τ* assumunt. Ajax aia-
αε ανος. cis. calchas, calchātis. Præter ea quæ fœminina in *αινα* ex-
se habent formata. siquidem niger, nigri, quia nigra. Item
quæ plureis duabus habent syll. si à dissyllabo hmōi fue-
rint cōposita, sic declinātur. polydamas, polydamantis.
αε ατος. Congruunt uero his nomina in *αε* desinentia acuta, & nō
pura masculina. ut lorū lori. omnis circumflexū similiter.
omnis enim facit, & ueniēs ab hoc neut. totū. Item quæ in
ασ υτος. *αε* purū desinunt, abiecta posteriore ipsa uocali. uenustus
uenusti. Contingit sanè & quæ ab his formantur, desinen-
tibus in *ερ* neutris declinari similiter. Nā *ν* imutabilis est.
ασ ηνος. uenustus, uenustū, uenusti. Excipiatur mensis Aeolicū,
βσ υτος. quod mensis facit. Item in *ουε* cōtracta, incontractorū ha-
bent declinationē. placenta, placentæ. placēta placentæ.
ησ ητος. Item in *ηε* barytona Iambica, hoc est, quibus correpta est
penultima, nec in ultima syll. habent *τ*. Laches, lachetis.
της ητος. Præterea in *της* fœm. Iambica, amicitia, amicitia. Rur-
ως ωτος. sum in *ως* oxytona, si plureis una syllabas habēt. sudor, su-
doris. Deinde in *ως* masculina baryt. penult. habētia bre-
αισ αιτος. uem. risus, risus. Præterea in *αιε* non cōtracta, ut conui-
αιε αιδος. uiū, cōuiuij. pasta, pastæ. Nam puer, pueri ex cōtractiōe
ασ αδος. est. Itē in *αε* oxytona. Pallas palladis. ternio onis. Arcas
ιε ιδος. Arcadis. Præter caput, nempe capitis. Cæterum pro-
pria in *ιε* per *δ* declinātur cōmuniter. Paris idis. Similiter
in in *ιε* fœ. longā habētia penul. ira, iræ. adoleseētula, læ.
Ad hæc in *ιε* oxyt. una terminatiōe. Priamis, midis. Item
εισ ειδος. desinētia in *αιε* nō purū. clauis uis. lignū obtentū. Præte-
υσ υδος. rea in *υε* fœ. oxytona, in breuē desinētia. chlamys mydis.
ισ ιθος. Et quæ acuūt penult. aduena. nēpe aduena. Porrò quæ
desinūt in *ιε* appell. baryt. per longā finita, inflectūtur per
ιυσ ιυδος. θ. gallina linæ. Similiter & quæ in *υε*. elmins elminthos.
λσ λος. At quæ in *ηε*, abiecta *σ* quæ ē immutabilis, declinātur. fal-
falis. Quæ uero in *ξ*, partim per *κ* tenue declinātur, partim
per

οἴζυς, οἴζυος, ὄαρις, ὄαρις, ὄαρις. Τριζυγὴ δὲ ὄντα καὶ τροπῆ τοῦ
 υ εἰς κλίνεται. ἡδύς ἡδύος.

Τὰ δὲ εἰς ας οὐδέτερα, π τ κλίνεται. κρίας, κρίατος, οὔας,
 οὔατος. Ἐπι τὰ εἰς ας ἀρσενικά, δυσύλλαβα, βαρύτερα, μακροκατάληπτα, ἃ δὴ καὶ τὸ ν πρὸ τῶ τ προσημαίνα. αίας, αίατος, κάλχας, κάλχαντος. Πλήρ τῶν ἔχοντων θηλυτὰ εἰς α να μετασχηματιζόμενα. μέλας γὰρ μέλανος, ὅτι μέλαινα. καὶ ἑστὶ δύο δὲ συλλαβάς ὄντα, εἰ ἀπὸ δυσυλλαβητοῖσ τε τυγχάνει συμείμενα, οὕτω κλίνεται. πολυδάμας, πολυδάμαντος. Παρακλισηῶς δὲ τούτοις, καὶ τὰ εἰς ας ὀξύτονα, καὶ μὴ καθαρά ἀρσενικά. οἶορ ἰμας, ἰμάντος. καὶ τὸ πᾶς δὲ περισπώμενον ὁμοίως. πάντος γῆ. ἢ τὸ ἀπ' αὐτῶ οὐδέτερον, πᾶρ. Ἐπι τὰ εἰς α καθαρόν, ἀποβάλλοντα τὸ ὑπῆκτιον αὐτῶν φωνῆν. χαρίας, χαριέντος. Συμβαίνει δ' ἄρα, ἢ τοῖς ἀπὸ τέσπερ παρεσχηματιζέμενοις, εἰς ερ οὐδέτεροις κλίνεσθαι ὁμοίως, τὸ γῆ ν ἄ μεταβολῶν. χαρίας, χάρειν, χარიέντος. Ἐξαιρέσθω τὸ μέγας Αἰσολιῶν, μινός γάρ. Καὶ τὰ εἰς υς δὲ συνημμένα, τῶν ἔντελῶν ἔχει τῶ κλισίῃ. πλανόας, πλανόεντος, πλανοῦς, πλανοῦντος. Ἐπι τὰ εἰς υς βαρύτερα, Ἰαμβικά, τυτίσι τὰ βραχέα. παρακλιζοντα, μὴ ἰσχατοσυλλαβοῦντα τῶ τ. λάχης, λαχίτος.

Ἐπι τὰ εἰς τις θηλυτὰ Ἰαμβοκατάληπτα. φιλότις, φιλόπιτος. Ἐπι τὰ εἰς ως ὀξύτονα, ἑστὶ μίαν συλλαβὴν ἰδρῶς, ἰδρῶτος. Ἐπι τὰ εἰς ως ἀρσενικά, βαρύτερα, βραχέα παρακλιζοντα. γέλωας, γέλωτος. Ἐπι τὰ εἰς ας ἀπαθῆ, οἶορ δαίς, δαίτος, σάις, σαίτος. τὸ γῆ πᾶις, πᾶιδός, ἐν συναρίσεως. Ἐπι τὰ εἰς ας ὀξύτονα. παλλάς, παλλαδός, τριάς, τριάδος. Αρμιάς, Αρμιάδος. Πλήρ τοῦ κράς, κράτος γῆ. Τὰ δὲ εἰς ις κῆρια, πῶ δ κλίνεται κοινῶς. πάρις, πάριδος. Ἐπι τὰ εἰς ις θηλυτὰ, μακροκατάληπτα. μῆις, μῆιδος. νεᾶις, νεᾶνδος. Ἐπι τὰ εἰς ις ὀξύτονα μονοκατάληπτα. Πριαμίς, Πριαμίδος. Ἐπι τὰ εἰς εσ μὴ καθαρά. κλέας, κλεαδός. ἀντήρις, ἀντήριδος. Ἐπι τὰ εἰς υς θηλυτὰ, ὀξύτονα, βραχυκατάληπτα. χλαμῖς, χλαμῖδος, καὶ προπαροξύτονα, τὸ ἐπικλυς, ἐπικλυδός γάρ. Τὰ δὲ εἰς ισ προσηγορῆ, βαρύτερα, μακροκατάληπτα, πῶ θ. ὄρηνις, ὄρηνισος. Ὅμοίως δὲ ἢ τὰ εἰς υς, ἔλμινις, ἔλμινισος. Τὰ γέμνη εἰς λσ ἐμβολῆ τοῦ σ τῶ ὑπάρχοντι ἀμεταβόλῳ κλίνεται. ἔλμης, ἔλμης. Τὰ δὲ εἰς ζ, τῆ μὲν τῶ κ ψιλῶ κλίνεται, τῆ δὲ τῶ

χ δασεῖ

per χ aspiratū, partim per γ mediū. Etenim barytona, ut
in genere dicā, declinātur per κ . thorax cis. Præterea quæ
habet uerbū in ω uel in $\gamma\omega$, nēpe hæc per γ . rapax cis, quo
niā rapio. cicada, cicadæ, quod strido. tuba tubæ, quoniā
originale habet tuba cano. lelex lelegis, quia dico. Exce
pto rex, quia regis facit, ne cōueniret cū nomine castor.
Cæterū oxytona per γ declinātur. stimulus, i. capra æ.
rupes is. Exceptis etiam tussis sissis. lepus poris. Exceptis
& quæ ante ξ consonantē habent diuersam à γ , ut caro. nā
carnis facit. Accuratius, quæ in $\alpha\xi$ sunt, per κ declinantur.
carbo nis. thrax thracis, præter rapax & rex. Et quæ in $\nu\xi$
siquidē simplicia fuerint, per κ declinātur. formica æ. Con
tra quæ cōposita, per γ . stimulus stimuli. Cæterum in ξ ,
per κ . Præter cicada cicadæ. & pilus, nam pili facit. Præ
terea in $\nu\xi$ natura longā pen. habentia, & quæ cūq; dua
bus consonis efferūtur: quarū altera ad primā coniu. perti
neat, per κ decli. huius cochlearis, bebrycis. ornatus capis
tis. Quæ uero huiusmodi nō sunt, inflectuntur per γ . can
thus thi. Item in $\omega\xi$ simplicia. præter rupes. In $\omega\psi$ uero
per ω inflectuntur pleraq;. Cyclops clopis. Arabs tamen
Arabis facit. chalybs chalybis. Libs bis. uena næ. cinyps
cinyphis. Porrò in $\nu\rho$ aut in ρ per eandē inflectuntur in
mu. græcus græci. Nestor oris. Veritur autē in desinenti
bus in $\nu\rho$ barytonis idem κ in ϵ iuxta formā neutrorū. ut te
ner teneri. tenerum nanq; neu. Item in penacutis quæ per
 μ inflectūtur. pastor storis. præter mensis sis. Quin quædā
etiam quæ nō habēt μ . ceruix & mens, eodē modo decli
nantur. ceruicis mentis. Cōsimiliter & quæ in $\nu\rho$, nōnul
la mutāt κ in ϵ , ut quæcunq; barytona, quæ longā habent
penultimā. pier, pieris. Itē quæ in $\tau\nu\rho$. astrū. pater. mater.
filia. Et quæ in $\beta\nu\rho$. æther. Cæterū quæ in $\nu\rho$ mutata ν in
 σ , rectū terminant, unde bitermina nominantur. Quāq;
inflexionis manēt eiusdē, nempe ut delphin inis dicimus,
sic & delphis dephinis. Sic & littus littoris, & Salamis Sa
laminis. Atq; id identidem in cæteris. His uero & aliquis
unius terminatiōis respōdet. nam alicuius. Porrò pectēn
biforme est, nam uelut in $\nu\sigma$ desinēs, cōicat cū biterminis.
ut uero

$\alpha\kappa\iota\omicron\varsigma$.
 $\alpha\chi\omicron\varsigma$.
 $\iota\gamma\omicron\varsigma$.
 $\epsilon\gamma\omicron\varsigma$.
 $\alpha\kappa\iota\omicron\varsigma$.
 $\nu\gamma\omicron\varsigma$.
 $\nu\chi\omicron\varsigma$.
 $\omega\kappa\omicron\varsigma$.

 $\nu\xi$ $\nu\mu\omicron\varsigma$.

 $\omega\psi$ $\omega\mu\omicron\varsigma$.
 $\alpha\psi$ $\alpha\phi\omicron\varsigma$.
 $\nu\psi$ $\beta\omicron\varsigma$.
 $\nu\rho$ $\nu\nu\omicron\varsigma$.
 $\nu\rho$ $\epsilon\nu\omicron\varsigma$.

 $\nu\rho$ $\nu\nu\omicron\varsigma$.
 $\nu\rho$ $\nu\nu\omicron\varsigma$.

 $\nu\rho$ $\epsilon\rho\omicron\varsigma$.

 $\nu\rho$ $\nu\nu\omicron\varsigma$.
 $\nu\rho$ $\nu\nu\omicron\varsigma$.

 $\tau\nu\varsigma$.

χ δασαί, ἢ τῷ γ μίση. Βαρύτονα μὲν γὰρ ὄντα ὡς τύπω ἑπῆρ,
 τῷ κ. θάραξ, θάρανος. Πλήρ τῶν ἔχόντων τὸ ῥῆμα εἰς ζω,
 ἢ εἰς ζω, ταῦτα γὰρ τῷ γ. ἀραξ, ἀραχος, ὅτι ἀραξαί.
 τέπῆξ, τέπῆχος, ὅτι τέπῆξω. σάλπιγξ, σάλπιγχος, ὅτι σαλπίζ
 ζω. λείλεξ, λείλεχος, ὅτι λείω. Καὶ πλήρ τοῦ ἀναξ, ἀνακ
 τος γάρ, ἵνα μὴ συνεπιση τῷ ἀνακος. Οξύτονα δὲ ὄντ
 α τῷ γ. βουπλήξ, βουπλήχος. αἶαξ, αἶγος. ῥῶξ ῥωγός.
 Καὶ πλήρ τῷ βήξ, βήχος. πῶξ, πῶχος. Καὶ πλήρ τῶν προ
 τῷ ξ σύμφωνον ἔχόντων ἕτερον τι τῷ γ. οἶον σάρξ, σαρκίος
 γάρ Ακριβέστερον δὲ, τὰ εἰς ἀξ, τῷ κ. ἀνθραξ, ἀνθρακος. θραξ,
 θρακος. Πλήρ τῷ ἀραξ, καὶ ἀναξ. Καὶ τὰ εἰς ηξ, ἀπλά
 μὲν ὄντα, τῷ κ. μῦρμηξ, μῦρμηκος. Σύνθετα δὲ τῷ γ. βου
 πλήξ, βουπλήχος. Καὶ τὰ εἰς ιξ δὲ, τῷ κ. Πλήρ τοῦ τέτ
 τῆξ, τέτῆχος. τὸ θρῆξ, τρῆχος γάρ. Ἐτι τὰ εἰς υξ φύσει μα
 κρᾶ παραλήγοντα, καὶ ὅσα διὰ δυοῖν συμφώνων προφέρει
 ται, ὧν θάτερον τῆς πρώτης συζυγίας, τῷ κ. δοῖδνος, βέβρυ
 κος. ἀμπυκος. Τὰ δὲ μὴ οὕτως ἔχοντα, τῷ γ. ἀντυξ, ἀν
 τυκος. Ἐτι τὰ εἰς αξ ἀπλά. Πλήρ τοῦ ῥῶξ. Τὰ δὲ
 εἰς ψ, τῷ π κλίνεται ὡς ἐπιτοπλέσον. κύνλωψ, κύνλωπος.
 Ἀραψ μίρ τοι, Ἀραβος. χάλυψ, χάλυβος. λίψ, λιβός.
 φλέψ, φλεβός. κύνψ, κύνφος. Τὰ δὲ εἰς ν, ἢ ρ, τῷ αὐ
 τῷ κλίνεται ἀμεταβολῶ. ἑλληρ, ἑλληνος. νέωρ, νέωρος. Τρε
 πεται δὲ καὶ τῶν εἰς ηρ βαρύτονον τὸ κ αὐτὸ εἰς ε, πα
 ρασηματισμὸν οὐδετέρη ἔχόντων. τέρεμ, τέρενος. τέρεμ γὰρ.
 ἢ τῶν ὀζυτονομένων, οἷς τὸ μ κλιτικόν. ποιμήμ, ποιμένος.
 πλήρ τοῦ μῆρ, μινός. καὶ τῶν μὴ ἔχόντων δὲ τὸ μ κλιτι
 κόν. αὐχῆμ ἢ φρεῆμ, οὕτω κλίνεται. αὐχένος, φρενός. Ὁ
 μοίως δὲ καὶ τῶν εἰς ηρ, ἵνα μεταβάλλῃ τὸ κ, οἶον ὅσα βα
 ρύτονα ὄντα μακρὰν ἔχει τῶν παραλήγουσα. πῆρ, πέρρος.
 Καὶ τῶν εἰς τηρ. ἀσῆρ, πατήρ, μητηρ, θυγάτηρ. καὶ τῶν εἰς
 θηρ. ἀθήρ. Τὰ δὲ εἰς ιρ καὶ τροπή ἐτι τῷ ν εἰς σ εὐθρολι
 κτεῖται, ὅθεν καὶ διακατάληκτα ὀνόμασαι. Τῆς μὲν κλίσει
 ἐμμένα τῆ αὐτῆ. ὡς γὰρ δελφῆρ, δελφίνος. ὄνω καὶ δελφίς,
 δελφίνος, ὡς τε κῆθίς, θινός. καὶ Σαλαμίς, Σαλαμίνος. καὶ
 ὅτι τῶν ἄλλων ὁμοίως. Τούτοις δὲ καὶ τὸ τίς μονοκατάληκ
 τον παρακαλοῦσθαι. τινός γάρ. Τὸ δὲ κτεῖς ἐπαμφοτερίζ
 ζαι ὡς μῦρ γὰρ εἰς ερ λῆρον, κοινωνῆ τοῖς διακατάληκτοις.

ut uero per ϵ declinatur, cū finitis in $\nu\mu$. nimirū pedinis. In
Exceptions. $\omega\mu$ uero terminata, quædā etiā τ assumunt, ut circumflexa.
 xenophon, phontis. Præter Neptunus, nā Neptuni facit.
 Et quæ fœminina in $\omega\upsilon\alpha$ habēt deformata. leo enim facit
 leōis, quia leḡna dicitur. draconis, quia dracæna. Tametsi
 generale illud nō est. Siquidē Lacon, conis, quī fœminiz
 uum sit Lacæna.

NUMERALIA.

Iam uero referri possunt & numeralia ad quintā. unus
 unius. tres, triū, tribus. quatuor, horū, his. Præter duo-
 duorū. Nā tertiæ huiusmodi figura est. ut et ambo, am-
 borum. Cæterum duo non solū in accusatiuo dicitur, sed
 & genitiuo & datiuo.

Communia declinationum omnium.

Commune autē est oīm declinationū, quod genitiuū
 pluralē habēt desinentē in $\omega\mu$, & quod eundē habēt
 rectū et uocatiuū ī ōni numero, nisi quod in sing. fit
 tantū Attice, in duali uero & plurali, generaliter.

Communia parisyllaborum.

Parisyllabōrū uero cōe est, quod datiuū habēt in ι nō
 expressum desinentē, unā cū uocali nominatiui, aut
 cū maiore illi respōdente. Aeneas, Aenææ. sermoni.
Exceptions. Itē quod accusatiuū hēt in μ desinentē cū uocali recti. Aenean.
 sermōnē. Notētur inter noīa quartæ, Athonē, con-
 teon. leporē. quæ accusatiui sunt absq̃ μ , more Attico.

Communia primæ & secundæ.

Primæ uero & secundæ commune est, quod dtūs sin-
 gulāris desinēs quidem in α , cōuenit in uoce cum recto &
 accusatiuo duali. huic Aenææ, hi d. æ uel as. huic maiæ,
 hæ d. æ uel as. Item quod quādo in μ dtūs fit, mutata μ in α ,
 & ablata nō expressa, faciūt rectū & accusatiuū dualium.
 huic Chryæ, hi d. æ uel as. huic musæ, hæ d. æ uel as.

Communia primæ, secundæ & quartæ.

Primæ uero & secundæ & quartæ cōe est, quod ex re-
 cto & accusati. duali, assumptione ι & μ , faciunt geniti-
 uum & datiuū dualiū. duo Aenææ, rum uel is. duæ musæ,
 arū uel is. duo Menelai, orū uel is. Porro quod assumpto
 tantum

ας δε τῷ ε κληνόμενον, κοινωῖται τοῖς ἐς κρ. κτενός γάρ. Τῶν
 δε εἰς ωρ ἵνα κὴ τὸ τ προσλαμβάνουσι, οἷον τὰ περισώματα. ξε
 νοφῶν, ξενοφώντος. Πλήρ τῷ Ποσειδῶν, Ποσειδάνος γῆ. Καὶ
 τὰ ἔχοντα θηλυκὰ ἴσωνα μετασχηματίζομεθα. λέω γάρ λέ
 οντος, ὅτι λέω. καὶ δράκων δράκοντος, ὅτι δράκων. Κα
 θὼς δε οὐδὲ τοῦτο. Λάκων γῆ Λάκωνος, κὴ τοι τὸ θηλυκόν
 ὑπάρχον τὸ Λάκων.

ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΑ.

Ανάγοιτο δ' ἀρῶς κὴ τὰ ἀριθμητικά ἐπὶ τὴν πέμπτῃν.
 εἰς, ἐνός, τρεῖς, τριῶν, τρεῖσι, τέσσαρες, τεσσάρων, τέσσαρ
 σι. Πλήρ τῷ δυο, δυοῖν. Τρίτης γῆ τὸ τοιοῦτο σχῆμα.
 οἷον καὶ τὸ ἀμφω, ἀμφοῖν. Δύο δε οὐ μόνον ἐπὶ ἀπιατικῆς λέ
 γεται, ἀλλὰ καὶ ὅτι γενιῆς κὴ δοτικῆς.

ΚΟΙΝΑ ΤΩΝ ΚΛΙΣΕΩΝ ΑΡΑΣΩΝ.

Κοινόν δ' ἀπασῶν τῶν κλίσεων, τὸ πῶν γενιῆν τῶν πλε
 θυντικῶν ἔχειν λήξασα εἰς ωρ, κὴ τὸ πῶν αὐτῶν ἔχειν εὐ
 θέαυ καὶ κλιτικῆν ὅτι παντός ἀριθμοῦ. πλὴν ὅσον ὅτι
 μὲν ἐπιθετοῦ Ἀθηῶς, ὅτι δε δοτικῆς κὴ πλεθυντικῆς ὅλης.

ΚΟΙΝΑ ΤΩΝ ΙΣΟΣΥΛΛΑΒΩΝ.

Τῶν δε ἰσοσυλλάβων κοινόν, τὸ πῶν δοτικῆν ἔχειν εἰς ἰανειφῶ
 νητορ λήξασα, μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς εὐθείας, ἢ καὶ μετὰ μεί
 ζονος ἀντισοίχῃ. Αἰνεάς, Αἰνεά. λόγος, λόγῳ. Καὶ τὸ πῶν ἀπ
 ιατικῆν εἰς ν λήξασα μετὰ τῷ φωνήεντος τῆς εὐθείας. Αἰνεάων.
 λόγῳ. Σησημεῖσθα ὅτι τῶν τεταρτοκλιτῶν. Αἰθῶ, κῶ, τέω. λα
 γῶ. ἀπιατικολογεμένα ἀνεν τοῦ ν Ἀθηῶς.

Κοινὰ τῆς πρώτης κὴ δευτέρας.

Τῆς δε πρώτης κὴ δευτέρας κοινόν, τὸ πῶν δοτικῆν τῶν ἐν
 ῶν λήξασα μὲν εἰς α, ὁμοφώνου ἑαυτῆ ἔχειν πῶν εὐθείαν κὴ
 ἀπιατικῆν τῶν δυτικῶν. τῷ Αἰνεά, τῷ Αἰνεά. τῆ μαία, τὰ μαία.
 λήξασα δε εἰς η μεταβολῆ τῷ η εἰς α, κὴ ἀφαιρέσει τοῦ ἀνειφῶ
 νητε ἰ γίνεσθαι πῶν εὐθείαν καὶ ἀπιατικῆν τῶν δυτικῶν. τῷ χρῶ
 σι, τῷ χρῶσα. τῆ μύσα, τὰ μύσα.

Κοινὰ Πρώτης, καὶ Δευτέρας, καὶ Τετάρτης.

Τῆς δε πρώτης κὴ δευτέρας καὶ τετάρτης κοινόν, τὸ πῶν εὐθεί
 ας καὶ ἀπιατικῆν τῶν δυτικῶν προσλήψα μὲν τῷ ι κὴ ν, γίνεσθαι
 γενιῆν καὶ δοτικῆν τῶν δυτικῶν. τῷ Αἰνεά, τοῖν Αἰνεάων. τὰ μύ
 σα, τῶν μύσων. τῷ Μενέλειω, τῶν Μενέλειων. προσλήψα δε τῷ

Ι ἢ μόνον

LIBER SECVNDVS.

tantū, fit rectus pluraliū. duo Aeneæ. p. Aenæ. d. musæ. p. musæ. d. Menelai. p. Menelai. Præterea quod ex ntō plu. assumptiōe σ, dtūs formetur pluraliū. hi Aeneæ, his Aeneis. hæ musæ, his sis. hi Menelai, his Menelais. Abiecta autē ι, & assumpta σ accusati. faciūt. hi Aeneæ, hos Aeneas. hæ musæ, has musas. hi Menelai, hos Menelaos.

Communia primæ & tertix.

Primæ uero ac tertix cōe est, quod uersa ultima in ou declinantur. Aeneas, Aenæ. sermo, sermonis.

Communia primæ & quintæ.

Cæterum primæ & quintæ commune est, quod à recto uocatiuū faciunt ablatiōe σ. ut hic Aeneas, o Aenea. hic uenustus, o uenuste.

Communia secundæ & quintæ.

Porro secundæ & quintæ cōe est, quod eandē uocē omnino hēt uctūs cū recto. hæc maia, o ia. hic Laches, o es.

Communia tertix & quartæ.

Tertix uero & quartæ cōmune est, quod dtūs singularis eandē habet uocem cum recto & accusatiuo duali. sermoni, hi hos nes. Menelao, lai, laos. Præterea quod à nominatiuo pluraliū assumptiōe σ formetur datiuus pluralis. sermones, sermonibus. Menelai, Menelais.

Communia tertix & quintæ.

Tertix uero & quintæ cōmune est, quod à recto & accusatiuo dualiū, fiat in σip genitiuus & datiuus dualiū. sermōnes, num & nibus. aiaces, cum, & cibus.

PROPRIVM PRIMAE.

Rursum primæ est proprium, uocatiuū fieri in his, quæ habēt τ, aut sunt gētilia, non solū ablatiōe σ, sed & mutatione η in α. hic propheta, o propheta. hic persa, o persa. Huius autē eiusdē est, quod genitiuū singularē habet in εω more Ionico. famuli, famuli. pelidæ, pelidæ. Vnde interiectione α, fit pelidæ.

Proprium secundæ.

Secundæ autem, quod assumptiōe σ declinatur. maia maia. honor, honoris. Item quod manet α in genitiuo, si purum sit, aut cum δ, aut θ, aut ε. Sin secus habet, uera

ι μόνος γίνεσθαι εὐθείᾳ τῶν πλιθυντ. τῶ ἀνεία, οἱ ἀνεία. τὰ μύ-
σα, αἱ μουσαί. τῶ Μενέλεω, οἱ μενέλεω. Ἐπι τὸ τῆρ εὐθείᾳ τῶν
πλιθυντικῶν, προσλήψα μὲν τὸ σ δοτικῆν γίνεσθαι τῶν πλιθυν-
τικῶν. οἱ Αἰνεία, τοῖς Αἰνείασ. αἱ μουσαί, ταῖς μύσασ. οἱ Μενέ-
λεω, τοῖς μενέλεωσ. Ἐμβολῆ δὲ τῶ, κὴ προσλήψα τὸ ἀτιατικῆν.
οἱ Αἰνεία, τοὺς Αἰνείασ. αἱ μουσαί, τὰς μύσασ. οἱ Μενέλεω, τοὺς

Κοινὰ πρῶτισ καὶ τρίτης. (Μενέλεωσ.)

Τῶσ δὲ πρῶτισ κὴ τρίτισ κοινόν, τὸ τροπῆ τῆσ ἐσχάτης εἰς κ
κλινέσθαι. Αἰνείασ, Αἰνεῖσ. λόγος, λόγσ.

Κοινὰ πρῶτισ κὴ πέμπτης.

Τῶσ δὲ πρῶτης κὴ μέχρι τῶ τῆσ πέμπτης κοινόν, τὸ ἀπὸ τῆσ εὐ-
θείασ τῶν κλιτικῆν γίνεσθαι, ἀφαιρέσει τῶ σ. ὁ Αἰνείασ, ὁ ἀνεία. ὁ
χαρίεσ, ὁ χαρίαί.

Κοινὰ δευτέρας κὴ πέμπτης.

Τῶσ δὲ δευτέρας κὴ μέχρι τῶ τῆσ πέμπτης κοινόν, τὸ ὁμοφωνορ
ἄλλωσ ἕκαστ τῆρ κλιτικῆν τῆ εὐθεία. ἡ μάια, ὡ μάια. ὁ λάχης, ὡ λά

Κοινὰ τρίτισ κὴ τετάρτης. (χης.)

Τῶσ δὲ τρίτισ κὴ τετάρτης κοινόν, τὸ τῶν δοτικῆν τῶν ἐνικῶν
ὁμοφωνορ τῆ εὐθεία κὴ ἀτιατικῆ τῶν δυτικῶν. τῶ λόγω, τῶ λό-
γω. τῶ Μενέλεω, τῶ Μενέλεω. Ἐπι τῶν εὐθείᾳ τῶν πλιθυντι-
κῶν προσλήψα τὸ σ γίνεσθαι δοτικῆν τῶν πλιθυντικῶν. οἱ λό-
γοι, τοῖσ λόγοισ. οἱ Μενέλεω, τοῖς Μενέλεωσ.

Κοινὰ τρίτισ κὴ πέμπτης.

Τῶσ δὲ τρίτισ κὴ πέμπτης, τὸ ἀπὸ τῆσ εὐθείασ κὴ ἀτιατικῆσ τῶν
δυτικῶν, γίνεσθαι εἰς οἰν τῶν γενικῆν καὶ δοτικῆν τῶν δυτικῶν.
τῶ λόγω, τῶν λόγοισ. τῶ αἰαντε, τῶν αἰάντορ.

ΙΔΙΟΝ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ.

Ιδιον δὲ τῆσ μὲν πρῶτης τὸ τῶν κλιτικῆν γίνεσθαι ὅπῃ τῶν
ἔχοντορ τὸ τ, ἢ ἐνικῶν ὄντορ, οὐ μόνον ἀφαιρέσει τὸ σ,
ἀλλὰ κὴ τροπῆ τῶ κ εἰς α. ὁ προφῆτης, ὡ προφῆτα. ὁ πέρις,
ὡ πέρισα. Τῆσ αὐτῆσ δὲ κὴ τὸ τῶν γενικῆν τῶ ἐνικοῦ λήγειρ εἰς
εω, ἔβα Ἰάνωρ. οἰκέτου, οἰκέτω. πηλείδσ, πηλαάδω. ὄθην παρῆν
θῆσα τῶ α πηλαάδω.

Ἰδιον τῆσ δευτέρας.

Τῆσ δὲ δευτέρας, τὸ προσλήψα τοῦ σ κλινέσθαι. μάα,
μαίας. τιμῆ, τμηῆσ. κὴ σώζεσθαι διὰ τὸ α καὶ ὅπῃ γενικῆσ
καθαρόρ ὄρ, ἢ μετὰ τοῦ δ, ἢ τοῦ θ, ἢ τοῦ ρ. μὴ οὕτω δ'

I iij ἔχορ

bet, uertitur in *u*. musa, musæ.

Proprium Tertię.

Tertię uero proprium, quod datiuũ singularem à genitiuo format in *o*. sermonis, sermoni. Rursum, quod uocatiuũ in *e* finit. o sermo. Item quod ex recto, eodemq; actõ duali, fit in *o*. diphthõgũ rectus pluraliũ. duo sermones, plures sermones. Deinde, quod ex recto plurali, assumptione quidẽ *o*, datiuus fit pluralis. sermones, sermonibus. Porro, quod in *sg* actũs

Proprium Quartę.

Quartę autem proprium est abiecto *o* declinari. Menelaus, Menelai. Item quod rectus pluralis, in uoce conuenit cũ datiuo singulari, & nominatiuo duali.

PROPRIVM QVINTAE.

Grũs.
Diũs.

εογ.

ω uel ωγ.

ηρ uel εηγ.

ερ neut.

ηρ grauifō.

Exceptiões.

ευτ εγ.

Quintę uero propriũ est, quod genitiuũ sing. in *og* habet. Ajax, cis. præterea quod datiuũ sing. à gto facit in *i*. Aiakis, ci. Rursum, quod actũm à dtõ, in *α*. Aiacẽ. Siquidẽ Neptunũ, & misturã, & sudorẽ ex apocope, ut & Apollinẽ. Præterea quod utũs in his quæ per *ut* declinãtur incõtracta, ablatiõẽ gũ ultimæ syllabæ formatur. Aiakis, ò Ajax. uenusti, ò uenuste. Quãq; i placeta, & Simois, & his similib. auferẽdũ est & penu. syl. *ρ*. Simoentis, o Simois. Excipiatur tamẽ dens, nã huius idem est uctũs & rectus. In his uero quæ per *εογ* declinãtur, & conuocantur in *ουγ*, uctũs à recto fit, mutato *η* in *ε*. Demosthenes, o enes. Rursum i desinentibus in *ω*, uel in *ωγ* fœmininis, à ntõ, mutato finali *ω* in *ο*. hæc Latona, o na. & ablatiõẽ *σ* si fuerit. hic pudor. o dor. Porro quæ in *ηρ*, uel *εηγ* desinũt, quorũ neutrũ deformatur i *ερ*, uctũs à gto formatur, ablatiõẽ ultimæ syl. tener, neri, o tener. uenustus, uenusti, o nuiste. Cæterũ in *ηρ* barytõis, fit uctũs in *ερ*. hæc mater, o mater. Excepto pier. quibus sanẽ respõdet & inter oxytona. pater, uir, leuir, seruator. Etenim dicimus o pater, uir, leuir, seruator. Præterea quod in quibusdã cõsonet uctũs cũ recto oĩno, in quibusdã etiã sine *ε* proferatur. Nã i *εογ*, aut *εγ*, desinentiũ & absq; *ε* cum diphthõgo profertur, nisi qd uetet. Quippe, o pes, & o dens tantum, ne sit eadem uox cum

ἔχορ. τρίπεισαι εἰς η. μουσαμύσις.

Ἰδιον τῆς Τρίτης

Τῆς δὲ τρίτης, τὸ πᾶν δοτικῶν τῶν ἐνικῶν, ἀπὸ τῆς γενικῆς γίνεσθαι εἰς ω. λόγος, λόγῳ. Ἐπὶ τὸ πᾶν κλητικῶν εἰς ε λήγῃ. ὧ λόγῳ. Ἐπὶ τὸ ἐκ τῆς εὐθείας ἢ ἀτιατικῆς τῶν δυνικῶν, γίνεσθαι εἰς οἰ δίφθογγον πᾶν εὐθείᾳ τῶν πλινθυντικῶν. τῶ λόγῳ, οἰ λόγοι.

Ἐπὶ τὸ ἐκ τῆς εὐθείας τῶν πλινθυντικῶν, προσλήψα μὲν τὸ σ, πᾶν δοτικῶν γίνεσθαι τῶν πλινθυντικῶν. λόγοι, λόγοις. Εἰς ες πᾶν δὲ ἀτιατικῶν.

Ἰδιον τῆς Τετάρτης.

Τῆς δὲ τετάρτης ἰδιον, ἐξαιρέσει τὸ σ, κλίνεσθαι. Μενίλειος, Μενίλειω. καὶ τὸ πᾶν εὐθείᾳ τῶν πλινθυντικῶν ὁμοφωνῶν τῆ δόσε τῆν τῶν ἐνικῶν καὶ τῆ εὐθείᾳ δυνικῶν.

ΙΔΙΟΝ ΤΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ.

Τῆς δὲ πέμπτης ἰδιον, τὸ πᾶν γενικῶν τῶν ἐνικῶν εἰς ος ἔχουσαν. Αἴας, Αἴαντος. Ἐπὶ τὸ πᾶν δοτικῶν ἀπὸ τῆς γενικῆς γίνεσθαι εἰς η. αἴαντος αἴαντι. Ἐπὶ τὸ πᾶν ἀτιατικῶν ἀπὸ τῆς δοτικῆς εἰς α. αἴαντι, αἴαντα. τὸ δὲ Ποσειδῶ, ἢ κικεῶ. καὶ ἰδρῶ εἰς ἀποποιῆς, οἶον ἢ τὸ ἀπόλλω. Ἐπὶ τὸ πᾶν κλητικῶν ὅσῳ μὲν τῶν διὰ τὸ ντ κλινομένων ἀπαθῶν, ἀφαιρέσει τῆς ἐκ τῆς γενικῆς ἰσότητας συλλαβῆς γίνεσθαι. αἴαντος, ὧ αἴαν. χαρίεντος, ὧ χάριεν. τὸ γὰρ μὲν πλαιοῦς, ἢ σμοῦς ἢ τῶν ὁμοίων ἀφαιρετικῶν ἢ τὸ τῆς παρὰ πραγματικῆς ν. Σιμοῦντος, ὧ Σιμοῦ. Ἐξαιρέσει δὲ ἢ τὸ ὁδοῦς, μίαν γὰρ τέταρτην κλητικῆν ἢ αὐτὴ τῆ εὐθείᾳ. Ἐπὶ δὲ τῶν τῶ εος κλινομένων ἢ συναρμμένων εἰς ες, ἀπὸ τῆς εὐθείας, τροπῆ τὸ η εἰς ε. Δημοσθένος, ὧ Δημοσθένος. Ἐπὶ δὲ τῶν εἰς ω, ἢ εἰς ως βιλνικῶν, ἀπὸ τῆς εὐθείας τροπῆ τῆ κλητικῆς εἰς οἰ. ἢ Λητώ, ὧ Λητοῖ. ἢ ἀφαιρέσει τὸ σ ἄρῆ. ἢ ἀιδῶς, ὧ ἀιδῶ. Ἐπὶ δὲ τῶν εἰς ηρ, ἢ εἰς ες ληζόντων, ὧρ οὐδέτερον παρεσχηματισμῶν εἰς ἐρ, πᾶν κλητικῶν ἀπὸ τῆς γενικῆς γίνεσθαι, ἀποκοπῆ τῆς ἰσότητας. τέριρ, τέρενος. ὧ τίς ἐρ. χραῖες, χαρίεντος, ὧ χάριερ. Ἐπὶ δὲ τῶν εἰς ηε βαριτόνων, εἰς ἐρ. ἢ μήτιρ, ὧ μήτε ρ. πλὴν τὸ σίκερ, οἷς δὲ συμφέρεται καὶ τῶν ὄξυτόνων, πατήρ, ἀνὴρ, δαίτηρ, σωτήρ. καὶ γὰρ ὧ πάτερ, ἀνερ, δαερ, σῶτερ. Ἐπὶ τὸ ὅσῳ μὲν τῶν ὁμοφωνῶν πᾶν κλητικῶν τῆ εὐθείᾳ ὄλας. Ἐπὶ δὲ τῶν, καὶ χωρὶς τὸ σ προσφέρεσθαι. Τῶν μὲν γὰρ εἰς εος, ἢ εἰς ες, καὶ χωρὶς τὸ σ ληζόντων μετὰ δίφθογγον, εἰς γὰρ εἰς εος, ἢ εἰς ες, καὶ χωρὶς τὸ σ προσφέρεσθαι. ἢ αὐτὸ ὁδοῦς μόνως. ἢ αὐτὸ κωνοῖ. ἢ γὰρ ὧ ποῦς, καὶ ὧ ὁδοῦς μόνως. ἢ αὐτὸ συννεμισμῶν

10 grauis. eū ubi, & uix. Itē in appella. in *10* barytonis, lōgā natura
10. nō habētibus ultimā, atq; adeō in oībus *10* barytōis. hic
10. serpēs, o pēs. Atq; in *10* penac. hic botrus, o tre. præterea
10 grauis. ī acutis, si triū sint gen. hic iucūdus, o de. Cæterū in ma. in
10. ωσ longā desinētib. utūs ntō est similis nec aliter, atq; id in
10 grauis. oībus in ωσ desinētibus. Rursū ī declinatis, aut per oσ pu
10. rū, aut per τ, exceptis scē. oxyt. hic heros, o heros. Et in *10*
10. barytonorū Iambicorū, atq; in totū oīm quæ ī *10* desinunt
10 acutis. & declinātur per τ. hic Laches, o Laches. Itē in as oxytonorū
10 acutis. hęc Pallas, o Pallas. Rursū in *10* oxytonorū. hęc
10 acutis. Priamis, o priamis. Itē in *10* oxytonorū. hęc chlamys, o
10. mys. Itē in λσ. hic sal, o sal. Præterea in duplicē. hic rex, o
10. rex. Deinde in imutabilē. hic græcus, o græce. præter supe
10. rius dicta. Quin & illud est propriū, quod ntūm & accus.
10. dualiū, à dtō singulariū faciūt, mutata ī ε. Aiaci, Aiaces.
10. Præterea, quod ex recto & actō dualiū, assumpta σ for
10. matur ntūs pluraliū. Aiaces duo uel duos, Aiaces plures.
10. Itē quod dtūs pluraliū, à dtō singulariū formatur in σ,
10. uel actū, uel potētia. Aiacibus. phœnicibus. Itaq; si purū
10. fuerit singularis, tū σ assumitur. Demosthenis, enibus. In
10. nōnullis & v additur, ut quorū ntūs in *10* incōtractū, uel in
10. *10* σ. boui, bobus. pelo, leis. Sin in *10* nō purū, siquidē τ, uel θ,
10. uel δ, uel ρ adiunctū fuerit, uertitur in σ, & v eliditur, si τ præ
10. cedat. Aiaci, ibus. In nōnullis uero & in huius locū v assū
10. mitur, ut quorū rectus in ωρ desinit. leoni, onibus. Quod si
10. alia quæpiā cōsona aut īmu. aut tenuis, aut aspirata, aut
10. media præter dictas fuerit, σ rursū assumitur. sali, salib.
10. perdicis, cibus. tussi, ssibus. flagello, lis. nisi quod aspirata
10. & media in sibi respōdentē mutā uel tenuē uertitur, & reci
10. pitur duplex. Præterea, quod ex actō singul. assum
10. ptione σ, fit actūs pluralis. Porrò quintæ declinatiōis etiā
10. secundū contractionē, affectiones nom̄ sunt ferè oēs.

DE CONTRACTIS.

1, 10, 10. **I**N octo potissimū formas diuisorū contractionē reci
10 piētū nominū, cōe idem oīm nihil quidē est. Verū *10* &
10 & primi v cōe est, quod quatuor tantū cōtrahūtur ca
10 sus in a, nēpe dtūs singularis, item nomīatiuus & actūs &
10 uocatiuus

πείσῃ τῷ ποῦ, καὶ ὁδοῦ. Καὶ τῶν εἰς ἰσπροσηγοριῶν βαρυτόνων
 μὴ φύσει μακροκαταλήτων, καὶ ὅλως τῶν εἰς ἰσ βαρυτόνων.
 ὁ ὄφις, ὁ φῖ. Καὶ τῶν εἰς υς βαρυτόνων. ὁ βότερυς, ὁ βότερυ. καὶ
 τῶν ὄξυτόνων ὄντων δέ τριγωνῶν. ὁ ἠδύς, ὁ ἠδύ. Τῶν δὲ εἰς ως
 ἄρσεινῶν μακροκαταλήτων, ὁ μόφωνος τῆ ἐνθεῖα μόνως, καὶ
 ὅλως τῶν εἰς ως μὴ ληζόντων. Κλινομένων δὲ ἢ τῷ καθαρεῶ,
 ἢ τῷ τ. πλὴν τῶν θλιυνῶν ὄξυτόνων. ὁ ἦρας, ὁ ἦρας. Καὶ τῶν
 εἰς κς βαρυτόνων, Ιαμβιῶν, καὶ ὅλως τῶν εἰς κς μὴ ληζόν-
 των, κλινομένων δὲ τῷ τ. ὁ λάχης, ὁ λάχης. καὶ τῶν εἰς ας
 ὄξυτόνων. ἢ Παλλάς, ὁ Παλλάς. Καὶ τῶν εἰς ἰσ ὄξυτόνων.
 ἢ Πριαμῖς, ὁ Πριαμῖς, καὶ τῶν εἰς υς ὄξυτόνων. ἢ χλαμῖς, ὁ χλα-
 μῖς. Καὶ τῶν εἰς λς. ὁ ἀλς, ὁ ἀλς. Καὶ τῶν εἰς διπλῶν. ὁ ἀναξ,
 ὁ ἀναξ. Καὶ τῶν εἰς ἀμετάβολον. ὁ ἔλληρ, ὁ ἔλληρ. Πλὴν τῶν
 ἀνωτέρω ἑρμηνείων. Ἐπι ἴδιον τὸ τῶν ἐνθεῖαν, καὶ ἀιτιατικῆν
 τῶν δυνῶν ἀπὸ τῆς δοτικῆς τῶν ἐνθεῖαν γίνεσθαι, τροπὴ τῷ εἰς ε.
 Αἴαντι, Αἴαντε. Ἐπι τὸ τῶν ἐνθεῖαν καὶ ἀιτιατικῆν τῶν δυνῶν,
 προσλήψαι τὸ σ γίνεσθαι ἐνθεῖαν τῶν πλιθυντικῶν. Αἴαντε, Αἴ-
 αντες. Ἐπι τὸ τῶν δοτικῆν τῶν πλιθυντικῶν ἀπὸ τῆς δοτικῆς
 τῶν ἐνθεῖαν γίνεσθαι εἰς σι, ἢ τοι ἐνεργεία, ἢ δυνάμει. Αἴανσι. φοίνι-
 ξι. διὸ καὶ ἐμὴν καθαρὸν τὸ τ ἐνθεῖαν, τὸ σ διὰ προσλαμβάνεται.
 Δημοσθένει, Δημοσθένεισι. ἔσι δ' οὐ καὶ τὸ υ, ὡς ἐφ' ὧν ἢ ἐνθεῖα
 εἰς υς ἀπαθείς, ἢ εἰς υς. βοί, βοσί. πικλεί, πικλεύσι. Ἐπι δὲ μὴ κα-
 θαρῶν, ἐμὴν τὸ τ, ἢ τὸ θ, ἢ τὸ δ, ἢ τὸ ν συνίξενται, τρέπεται εἰς
 σ. καὶ τὸ ν ἐμβάλλεται, ἐπὶ τῷ τ κέεται. Αἴαντι, Αἴανσι. ἔσι
 δ' οὐ καὶ τὸ ν ἀντιλαμβάνεται, ὡς ἐφ' ὧν ἢ ἐνθεῖα εἰς ωρ. λείοντι,
 λείονσι. Ἐπι δὲ τι ἕτερον, ἢ ἀμετάβολον, ἢ φιλόρ, ἢ δασύ, ἢ μέσον
 παρὰ τὰ ἑρμηνεία, τὸ σ πάλιν προσλαμβάνεται. ἀλί, ἀλίσι. πέρ-
 δει, πέρδει. βηχί, βηξί. μάσιγι, μάσιξι. πλὴν ὅσον τὸ δασύ καὶ μέ-
 σον εἰς τὸ ἀντιστοιχοῦν φιλόρ τρέπεται, καὶ μεταλαμβάνεται τὸ
 διπλοῦρ. Ἐπι τὸ τῶν ἀιτιατικῆν τῶν ἐνθεῖαν, προσλήψαι τοῦ σ,
 γίνεσθαι ἀιτιατικῆν τῶν πλιθυντικῶν. Ἰδια δὲ τῆς πέμπτης, καὶ τῆς
 κατὰ συναίρεσιν πάθῃ τῶν ὀνομάτων, σχεδόντι ἅπαντα.

ΠΕΡΙ ΣΥΝΗΡΗΜΕΝΩΝ.

Eἰς οὗτω δὲ μάλισα διηρημένων, τῶν συναίρεσιν ἐπιδειχθέντων
 ὀνομάτων, κοινὸν μὴ ἀπάντων ἔρ, εἰ δὲ ἔρ ἐσι. Τῶν δὲ καὶ ἐν
 καὶ πρῶτον κοινόν, τὸ τέταρτος μόνως συναίρεσθαι πῶσις
 ὡς α, οἶον τῶν δοτικῆν τῶν ἐνθεῖαν, καὶ τῶν ἐνθεῖαν, καὶ ἀιτιατικῆν, καὶ

Κ

κλιτικῆν

uētūs pluraliū, exceptis neutris. Cōe his & illud & o breue genitiui in ω lōgū uertere Attice, nisi quæ sunt primi v. *os purum* Nā in uniuersum Attici casus in ω purū desinētes, tū obli
Attice. quos, tum rectos, mutato o breui in ω longū, & penult. uo
 cali α siue η, uersa in ε, pferre cōsueuerūt. Menelaus, laus.
 serpentis, tis. Spectantiū uero ad η, ε, o, & α, cōe est, quod in
 oibus cōtrahūtur, nisi sicubi neutrū genus uetat, & quod
 genitiui pluraliū cōtrahūt in ω. Differūt autē quod quæ ad
 η, ε, o, spectāt, cōtrahūt in γ, α, η, oi. Quæ uero ad α, in ω α.
 Propriū autē ω sing. tantū cōtrahi, dualia uero & pluralia
 incōtracta declinari secundū tertiā decli. Eiusdē autē sunt
 cōtractiones, & quod sing. actūs cōparatiuorū cōtrahitur
 in ω more Attico. meliorē, meliorē. eliso uidelicet ρ, & cō:
Ntūs & flatis o & α, in ω. Præterea quod rectus & actūs pluralis in
actūs plur. γγ cōtrahitur. hi meliores, res. hos meliores, res. Et quod
 aliqua in ιγ per δ declinata, tū in recto, tū in actō plurali
 contrahuntur. hæc tabes, has tabes. hæc oues, has oues. At
 ticū nempe & hoc. Et itē illud, qđ à noibus in ηγ & εγγ pu:
 rū ueniētes acti, cōtrahūtur in α. sanū, sanū. piræū, piræū.
 Ionicū uero, quod in hmōi nominibus eliditur δ. Paradis,
 Thetidis. Præterea quod in per τ declinatis, & τ abijcitur.
 carnis, carnis. Itē quod quæ habēt ι & ευ, declinātur per ε
 & η. ciuitatis, regis. Præterea quod horū nominū etiā sin:
 gularis actūs ablata etiam ultima & recepto ρ formetur.
 Parida, Parin. iram, iram. Idem fit in his, quæ habēt ι. ser:
 pentē, tem. & in utroq; υ. iucundum, um. botrū, botrū.

DE SYNCOPEN PATIENTIBVS.

Patiuntur autē desinētia in ηγ aliqua syncopen. ut uir,
 pater, mater. nā faciūt uiri & uiri. patris & patris. ma:
 tris & matris. atq; itē in cæteris casibus, nisi qđ uetet.
 Et sanē pluralis datiuus horū formatur quidē à singulari,
 quæadmodū in alijs, sed aut ad syncopē iā passio, interpo:
 sito α. ut patri, patribus. aut à nondū passo etiā, translato
 & uerso ε in α. patri, patribus, & uiro, uiris. At dictum est
 apud poētā, & uiris. Iam nauigatio & mens, aliaq; id ge:
 nus, nō sunt cōtractionis quintæ, sed tertix. Veniūt enim
 à nauigatio & mens. Ideo præstiterit declinare per tertiā.
 De hētē

κή κλητικῶν τῶν πλιθυντικῶν. πλῆρ τῶν ὀυδέτερον. Κοινὸν δὲ
 τῶν κή τὸ εἰς μακρόν τὸ τῆς γενικῆς βραχὺ ὁ μεταβάλλειν
 Ἀθηναῖος. πλῆρ τῶν πρῶτου. καθόλου γὰρ ἂν Ἀθηναῖοι. ἄς εἰς ὅς κα
 βαρόν λιγύσας, πλαγίως τε κή ὀρθῶς, τροπῇ τῶ βραχέος ὁ εἰς τὸ
 μακρόν, καὶ τὸ παραλήγοντος φανέντος α, ἢ, εἰς, προφέρεται
 εὐάσισιν. Μενέλαος, Μενέλεως, ὄφιος, ὄφεως. Τῶν δὲ κ, ε, ο, κή α,
 κοινὸν μὲν τὸ τε δι' ὅλου συναρῆσθαι. πλῆρ εἶπον τὸ ὀυδέτερον
 καθόλου. καὶ τὸ ἄς γενικῆς τῶν πλιθυντικῶν συναρῆσθαι εἰς ω.
 Διαφέρει δ' ἢ ἄ μὲν κ, ε, ο, συναρῆται εἰς β, ε, η, οι. ἄ δὲ α, εἰς ω, α.
 Ἰδιὸν δὲ τῶ ω τὸ ἄ ἐνικὰ μόνον συναρῆσθαι. ἄ δὲ δυνάμει καὶ
 πλιθυντικῆ ἀσυναρῆσθαι κλίνεται κατὰ τὴν τρίτην. Τῆς ἀντικῆς δὲ
 πᾶσι, κή τὴν ἐνικῆν ἀιτιατικῆν τῶν συζυγικῶν συναρῆσθαι
 εἰς ω Ἀθηναῖος, ἀμείνονα, ἀμείνω. ἐξαιρέσει διπλοῦσι τῶ ν, καὶ κρέας
 σα τὸ ο κή α εἰς ω. κή ἔτι τὴν ἐνθεῖαν καὶ ἀιτιατικῆν τῶν πλι
 θυντικῶν, εἰς ους. ἀμείνοις, ἀμείνους. ἀμείνονας, ἀμείνους. κή
 τὸ ἐνικὰ τῶν εἰς ις τῶ δ κλινομένων, ἐπιτε ἐνθεῖας καὶ ἀιτιατικῆς
 τῶν πλιθυντικῶν συναρῆσθαι. φθοῖδες, φθοῖς. φθοῖδας, φθοῖς.
 οἶδες, οἶς. οἶδας, οἶς. Ἀθηναῖος δὲ κή τὸ το. καὶ ἔτι τὸ ἄς ἀπὸ τῶν
 εἰς κ, η, εἰς εὐς καθάρων ἀιτιατικῆς, συναρῆται εἰς α. ὕμια, ὕμια.
 περκαῖα, περκαῖα. ἰώνων δὲ ἢ πῶν ἄ τοιαῦτα τῶν ὀνομάτων ἐξαι
 ρεῖται τὸ δ. Πάριος, Θέτιος. κή ἢ πῶν ἄ τ κλινομένα ἐξαιρέσει
 τὸ τ. κρέατος, κρέασ. Καὶ τὸ ἄ ι κή εϋ, κλίνεται τῶ ε κή η. πό
 λεος, βασιλῆος. τῶν ἀντῶν δὲ τῶν ὀνομάτων κή τὸ τῶν ἐνικῶν
 ἀιτιατικῆν, ἀφαιρέσει τῆς ἐσχάτης, κή μετὰ λήψα τῶ ν γίνεσθαι. Πά
 ριδα, Πάριον. μῆνιδα, μῆνιν. κή ἔτι τῶν καλεσμένων ἰ. ὄφια, ὄφιον.
 κή τῶν ν ἐκατέρω. ἠδέα, ἠδύρ. βότερα, βότερον.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΣΥΖΥΓΙΚΩΝ ΠΑΣΧΟΝΤΩΝ

Π Ἀσχεα δὲ καὶ τῶν εἰς κή ἐνικὰ συζυγικῆν. οἷον τὸ ἀνὴρ, πα
 τὴρ, μήτηρ. ἀνὴρος γὰρ κή ἀνδρός, πατέρως κή πατρός, μη
 τέρως κή μητρός. καὶ πῶν ἄλλων ὁσάντως πῶσεων,
 ἐμῆτι καθόλου. Καὶ ἢ τῶ πλιθυντικῶν δὲ δοτικῆν τῶν, γίνεσθαι μὲν
 ἀπὸ τῆς τῶν ἐνικῶν, καθάπερ κή ἢ τῶν ἄλλων, ἢ τοι δὲ ἀπὸ πεπον
 θνίας ἠδὲ, παρενθήσει τῶ α. οἷον πατρί, πατράσιν. ἢ ἀπὸ ἀπα
 θῶς ἔτι, μεταθήσει κή τροπῇ τῶ ε. πατέρι, πατράσιν. κή ἀνέρι,
 ἀνδράσιν. εἴρηται δὲ τῶ ποιητῆ κή ἀνδρῶσι. Τό γε μὴν πλοῦς καὶ
 νοῦς κή ἄ τοιαῦτα, εὐ πᾶσι τῆς πρῆμης, ἀλλὰ τῆς τρίτης, ἀπὸ γὰρ τ
 πλοῦς κή νοῦς. Διὸ κή βέλτιον κλίνεται κατὰ τὴν τρίτην. νοῦς νοῦ.

Κ ἢ πῶν

LIBER SECVNDVS.
DE HETEROCLITIS.

Iuppiter.
Magnus.
Multus.

Indeclinabi
lia.

SVnt autē & nōia, quæ nō propriā & æquabilem seruāt inflexionē, sed uarie declinantur, unde & heteroclitā uocātur, ut Iuppiter, nec enim Iuppitris, sed Iouis ac cōmodatū in aliā uocē facit. Itē magnus, nō magni facit, sed magni. Rursū multus, neq; enim multi facit in soluta oratione, sed multi. Itē ab his ueniētia neutra. magnum, gni. multū, ti. Etiā puteus, & hepar, & esca, & aqua. non putei, hepatis, esca, aquæ. sed putei, hepatis, esca, aquæ. Formā uero in his ac regulam certam nō est reperire, sed solum usus obseruandus. Rursum quædam alia Apocorpen uel aliud quid passa, indeclinabilia sunt. ut domus, ordeū, & pinguedo, & caro. Non passa uero indeclinab. decus, utilitas, somnū, corpus. Atq; in summa. Desin. in æ neu. non purū habentia æq. iubar, poculum, statua.

DE VERBO.

Verbum autē diuisum est quidē prius, & quæ accidentia habet, declaratum.

COMMVNIA quatuor cōiugationū.

Cum uero inflexiones uerbi quinque sint, quas cōiugationes uocamus, quatuor quidem in ω desinentium uerborum, una uero terminatorum in μ.

Formationes ACTI V O R V M temporū.

Præter. ipe. Cōmune quatuor primarū est, quod in iudicatio uo, præteritū imperfectū sit à præsentī, mutatione quidē ultimæ in op, & augmēto addito uel syllabæ uel tēporis.
Augmētum syllabicum. Generaliter si à cōsonāte quidē uerbū incipit, augmentū sit syllabicū assumptiōe ε in initio. ut uerbero, uerberabā.
temporale. Si uero à uocali, tēporale erit, mutata uidelicet breui primaria uocali in longā. ut diligo, diligebā. Nisi sanè fregi, syllabico figuratū est augmēto, & fractus eram, & captus erā, atq; hmōi. Nā in his ne hoc quidē fuerit perpetuum.

Futurum Primum.

Præterea, quod primū fut. in ω desinit, & idē principiū habet, cū præsentī, atq; ante ω retinet σ, siue actū. audio, audiā. siue potētia. uerbero, bo. dēpta quarta, idē ex usu. Quidē quo ad naturā & hæc σ recipit. unde moueo, bo. & traho,

ΠΕΡΙ ΕΤΕΡΟΚΛΙΤΩΝ.

Εστι δὲ καὶ ἅ τῶν ὀνομάτων ἐν τῷ ὀικεῖον ἢ ὀμαλῶν φη-
 λάσσα τις κλίσεως, ἀλλ' ἑτέρως πως κλίνεται. ὄβερ ἢ ἑτε-
 ρόκλιτα καλεῖται. οἶον τὸ ζεύς, ἢ γῆ ζέος, ἀλλὰ διός, μεθαρ-
 μοζόμενον κλίνεται. Καὶ τὸ μέγας, ἢ γῆ μέγαντος, ἀλλὰ μέγας-
 λε. Καὶ τὸ πολλός, ἢ γῆ πολλός, ἐν τῷ πρῶτῳ λόγῳ, ἀλλὰ πολλοῦ.
 Καὶ τὰ ἀπὸ τούτων ἑδότερα. μέγα, μέγας. πολλύ, πολλοῦ. Ἐπι-
 τὸ φρέαρ, ἢ ἦπαρ, καὶ δέλεαρ, ἢ ὕδωρ. ἢ γῆ φρέαρος, ἦπαρος, δε-
 λείαρος, ὕδαρος. ἀλλὰ φρέατος, ἦπατος, δελείατος, ὕδατος.
 Τόπων δ' ὅσων τούτων καὶ οἶον κινεῖνα οὐδὲνα ὀσὶ λαβῆν, ἀλλὰ
 μόνον τῶν χρεῖσιν παρατηρητέον. ἑτέρα δ' αὖ Ἀποκοπήν, ἢ
 ἑτέρον τι πεπονθότα πάθος, ἀκλιτὰ ἔσιν. οἶον τὸ δῶ, ἢ κρη,
 καὶ λίπα, καὶ κρεῖς. Ἀπαθῆ δὲ ἀκλιτα. τὸ σίβας, ὄφελος, ὄναρ,
 δέμας. Καὶ ὅλως ἴα ἔς ας οὐδέτερα μὴ καθαρόν ἔχοντα τὸς ας.
 σίλας, δέπας, βρέτας.

ΠΕΡΙ ΡΗΜΑΤΟΣ.

Κὸ δὲ ῥήμα, διήρηται μὲν πρότερον, καὶ ἄλλα παρὰ
 πόμενάχα, διώρισται.

ΚΟΙΝΑΤΩΝ ΤΕΣΣΑΡΩΝ συζυγιῶν.

Κλίσεωρ δὲ πέντε καὶ πέντε οὐσῶν, ἄς δὴ καὶ συζυγίας κατ-
 λόμεν, τεσσάρων μὲν τῶν ἐς ω ληζόντων ῥημάτων, μίας δὲ
 τῶν ἐς μι.

Σχηματισμοὶ ΕΝΕΡΓΗΘΙΚΩΝ χρόνων.

Κοινὸν τῶν τεσσάρων πρώτων ὀσὶ, τὸ ὅσων τῷ ὀρισμοῦ ἐνεργ-
 ητικοῦ, τὸν παρατατικὸν γίνεσθαι ἀπὸ τῷ ἐνεσῶτος, μεταποιήσας
 τὴς ἐσχάτης ἐς ον, καὶ ἀνέξισαι ἦτο συλλαβικῆ, ἢ χρονικῆ. Κατ-
 ὅθεν γῆ ἢ μὲν ἀπὸ συμφώνου τοῦ ῥήμα ἀρχεται, ἀνέξισις γίνεσθαι
 συλλαβικῆ, προσλήψας τῷ ε κατὰ τὴν ἀρχὴν. οἶον τύψω, ἔτυψ-
 ῆον. Εἰ δὲ ἀπὸ φωνήεντος χρονικῆ, μεταβολῆ τῷ βραχίους ἀρ-
 ητικοῦ φωνήεντος ἐς μακρόν. ἀγαπῶ, ἠγάπων. εἰ μὴ ἄρα τὸ κα-
 τὰ ἄρα συλλαβικῆ ἰσχημάτισται ἀνέξισαι, καὶ ἰάγηρ, ἢ ἰάλωρ, καὶ
 ἴτωιαῦτα. Ταῦτα δὲ ἔδὲ ἄρ' ἴστο ἔιν καθόλου.

Μέλλων Πρώτος.

Ἐπι τῶν πρώτων μέλλουσα ἔς ω λήμηρ, καὶ συνάρχεισθαι
 τῷ ἐνεσῶτι, καὶ πρὸ τοῦ ω ἔχειν τὸ σ, ἦτο ἐνεργεία. ἀκουῶ, ἀκού-
 σω. ἢ δυνάμει. τύψω, τύψω. πλὴρ τὴς τετάρτης ἐν χρεῖσεως.
 Ἐπὶ τὸ γε πεφυσμένος ἢ αὐτὴ τὸ σ ἀνδέχοιτο, ὄβερ ἢ ὄρω, ὄρσω.

Κ ιη καὶ

β ad iō Atticum. & traho, trahā Dorēs dicūt. Itidē & maneo, ebo, dicendū & iudico, bo, sed ob absurdū sonū non sunt in usu, nā ibo Atticū est. Siquidē in *ω* super duas syllabas futura, eliz so & pferunt Atheniēses. uadam, uadā. sperabo, sperabo. Verū augesco, & coquo, & auxiliior ex contractionē.

Indefinitum Primum.

Præter. perfe. Ad hæc quod primū indefinitū à futuro formetur, mutato ultimo *ω* in *α*, augmēto accedēte t̄p̄is uel syllabæ. audiā, ui. uerberabo, aui. uerū uerti per cōduplicationē. Itē quod præter. perfe. à futuro formetur in *α*, atq; initialē eandem habeat cū ptō imperfe. tēporaliter aucto. cōmentabor, tatus sum. Porro syllabice, etiā præsentis initialē consonā assumit. uerberabo, aui. In his tñ in qbus in initio est consonans duplex, uel *g*, nunq̄ assumit consonantē hmōi præteritū *perfe.* ne sonus uocis absurdus sit. cecini, seminaui, ieci. Itē in quibus aspirata est, nō eandē assumit, sed sibi respondentē tenuē ob dictā mō causam. dico, xi. separo, aui. uenor, uenatus sum. In qbus autē est *α* uel *o* initialis, in his propriū Attici pt̄m *perfe.* faciūt, initiales præsentis literas cōi ptō apponētes, ac tertiā corripientes syllabā. quēadmodū uenio, ueni, ni. audio, diui, diui. fodio, fodi, fodi. Sunt tñ & in quibus, cū ab *o* incipiāt, initiales nō apponūt, sed *ε* solū, sicuti in præterito imperfe. & indefinitis. impulsus sum, sus sum. emptus sum, tus sum. uidi, uidi. aperui, aperui. Quorū sanē & præte. *perfe.* simile aliquid habet. emebar. uidebā. Ad hæc formā & uideor, eor. Cæterū intellexit, & affat̄ est poëtica iuxta similitudinē sunt efficta. Cōe itē est quod à præter. *perfe.* præter. plusq̄. formatur in *ep*, etiā cū augmēto syllabico si à cōsonante præter. *perfe.* incipiat. uerberaui, uerberauerā. Itē quod à primo indefinito secūdū fit in *op*, sic ut breuis sit penultima, & ante *op* habeat in præsentis indicatiuā cōiugationis cōsonantem. Quod si in *ω* purū desinat præsens, pure & hoc pferitur. uerberaui, aui. audiui, iui. breui penultima. Et si per *ε* utcūq; penultimā præsens dissyllabū habuerit, immutabili uidebitur uel præcedēte, uel subsequēte, tū plerunq; trāsmutat̄ur in *α*. excindo, cidi. uideo, uidi. semino, aui, corripo, corrupe.

ἢ ἔλω, ἔλω, οἱ Δωριεῖς λέγουσιν. ἐνοῦν ἢ μίνο, μίνω. ἢ κρινώ, κρινώ. ἀλλὰ διὰ τὸ δύσφθιγτον, οὐκ ἐν χρεῖσα. Τὸ δὲ βαδίω, Αἰθιόρ. τῶν γὰρ εἰς ἴση ὑπερδιπλασίων, τοὺς μέλλοντας ἔξαιρεισάτωσιν. ὁ προσφύρεσιν Αἰθιόιοι. βαδίω, βαδίω. ἰλιπίω, ἰλιπίω. Τὸ δὲ αὐξώ, καὶ ἔψω, ἢ ἀλιξώ, ἐν πάθος.

Ἀόριστος Πρῶτος.

Ἐπιτόμῳ πρῶτον ἀόριστον ἀπὸ τοῦ μέλλοντος γίνεσθαι, ἀμοιβῆ τῷ ἰσχυρῶ εἰς α, ἢ αὐξήσῃ χροινῆ ἢ συλλαβινῆ. ἀνέσω, ἦνευσα. τυψώ, ἔτυψα. τὸ δὲ ἐλιλίξα κατὰ ἀναδιπλασιασμόν. Ἐπιτόμῳ παρακείμενον ἀπὸ τοῦ μέλλοντος γίνεσθαι εἰς α, ἢ ἄρχεσθαι τῶν ἀπὸ ἔχων τῷ παρατατικῷ χροινῶς ἠνξήμινω, ὀμιλήσω, ὀμιλήσω. Συλλαβινῶς δὲ ἢ τὸ τ' ἐνεσῶτος ἀριτινῶρ σύμφωνον προσλαμβάνειν. τυψώ, ἔτυψα. Ἐφ' ὧν γὰρ ἀριτινῶρ σύμφωνον διπλοῦρ, ἢ τὸ ρ, ἐδέποτε προσλαμβάνεται τὸ τοιοῦτο ὁ παρακείμενος, ἵνα μὴ δύσφθονος ἦ. ἔψαλινα, ἔσπαρινα, ἔρριφα. Καὶ ἐφ' ὧν δεδασύ, ἢ τὸ αὐτὸ προσλαμβάνεται, ἀλλὰ τὸ ἀντιστοιχοῦρ ψινῶρ, διὰ τῶν ἀπὸ αἰτίων. φράξω, πίφρανα, χωρίζω, μεχώρινα. θηρεύω, τεθηρεύω. Ἐφ' ὧν δὲ τὸ α, ἢ τὸ ε, ἢ τὸ ὀ ἀριτινῶρ, ἴδιον Αἰθιοίον παρακείμενον ποιοῦσι, ἔσ ἀριτινῶ τῷ ἐνεσῶτος γράμματι, τῷ κοινῷ προσιθίντες ἢ τῶν τρίτων συσείλοντες συλλαβινῶρ. οἷον ἐλευθώ, ἠλευνα, ἐλήλυθα. ἀνέσω, ἦνευσα, ἀνηνοκα. ὀρῖσσω, ὄρυχα, ὄρωρυχα. ἔσιγε μὲν ἐφ' ὧν τῶν ἀπὸ τοῦ ἀρχομένου, ἢ τὰ ἀριτινῶρα προσιθέασιν, ἀλλὰ ἐμονορ ὁμοίως τοῖς παρατατικοῖς τε καὶ ἀόριστοῖς. ὄσμαι, ἔσμαι. ὀνημαι, ἔνημαι. ὄρανα, ἔραρα. ἀνώγα, ἀνίωγα. ὧν δὲ ἢ ὁ παρατατικῶς τὸ τοιοῦτο ἔχει. ἰωνέμιν, ἔωρων. ὁμοίως δὲ τῆτοις ἢ τὸ οἶα, ἔοικα. Τὸ δὲ ξυνέκει, ἢ προσέειπε ποικιλῶ καὶ ὁμοίωσι. Ἐπιτόμῳ ἀπὸ τοῦ παρακείμενου τὸ ὑπερσυντέλικον γίνεσθαι εἰς ερ, ἢ μετ' αὐξήσεως διὰ συλλαβινῶς, ἢ ἀπὸ τοῦ συμφώνου ὁ παρακείμενος ἀρχεται. τίτυφα, ἔτετύφην. Ἐπιτόμῳ ἀπὸ τῶν πρώτων ἀόριστων τὸν δεύτερον γίνεσθαι εἰς ορ βραχέα παραλήγοντα, ἢ πρὸ τοῦ ορ ἔχοντα τὸ ὄπιον ἐνεσῶτος διπλατινῶρ πῆς συζυγίας σύμφωνον. ἔσιν δὲ εἰς ω καβαρόρ λήγῃ ὁ ἐνεσῶς, καβαρῶς ἢ τὸ αὐτὸ προσφερόμενον. ἔτυψα, ἔτυπον. ἦνευσα, ἦνοον βραχυπαραλήκτως. ἢ ἐπὶ ὁ ἔπωσθῶρ παραλήκτως ὁ ἐνεσῶς δισύλλαβος τυχήνα, ἀμειψβόλης διλονότη, ἢ προηγεμένῃ ἢ ἐπιφερομένῃ, ὡς ἐπιτοπλήσορ μετὰ βολῆ τῶν εἰς α. πέρθω, ἔπαρθον. δέριω, ἔδαριον. σπέρω, ἔσπαρον. φθέρω, ἔφθαρον.

corrupti. Cæterū duxi & percellui per conduplicationem dicta sunt, atq; habui interposito σ peculiari forma. Itē quod à secūdo indefinito, secūdū futurum formatur in σ circumflexum, abiecto augmēto. uerberaui, uerberabo.

Formationes M E D I O R V M temporum.

IN medio uero indicatiuo cōe est, quod singula tēpora à singulis eiusdem nōis actiuis formātur, hoc pacto.

Præsens. A præsentī, præsens, mutato ω in σ , & assumpta syllaba $\mu\alpha$. cōpello, σ uel σ r. A ptō imperfe. præteritū imperf. interiecto $\mu\alpha$. cōpellebā, lebar. A primo futuro, primū futurū, mutatione ω in σ , & adiectione $\mu\alpha$. uerberabo, uerberabor. Peculiariter tamen in quarta coniuga. & v assu-
mitur, canam, cātabor. A primo indefinito, primū indefinitū, & à secūdo, secūdū, assumptione $\mu\alpha\upsilon$. uerberaui, uapulaui. uerberaui, uapulaui. A præterito perfectō, præteritū perfectū, habēs ante α cōiugationis indicē consonantē, aut nullā etiā consonantē habēs, si in ω purū uer-
bū desinat. Vocetur autē hoc totū characteristico. uer-
raui, ui. cecini, ni. audiui, ui. Et si duæ consonæ fuerint siue
actu, siue potētia propter duplicē, præte. me. magis indit-
cem cōiugationis solet accipere. uerbero, aui. dico, dixi.
percello, percellui. Et si futurū in penultima habet ϵ , siue
solū, siue cū i , mutato hmōi ϵ in σ præte. mediū penultima
fit. parebo, ui. corrumpam, corrupti. sperabo, ui. Hmōi &
Plusq̄ perfe. consueui & uideor. A præte. uero plusq̄ perfe. præte.
plusq̄ perfectū, assumpta litera characteristica. uerbera-
ueram, raueram. audieram, ram. cecinerā, cecineram.
2. futurū. A secūdo uero futuro, secūdū futurū formatur, mutato
 ω in σ , & assumpto $\mu\alpha$. uerberabo, uerberabo.

Formationes P A S S I V O R V M temporū.

IN indicatiuo aut passiuo cōe est, quod præsens & præ-
teritū imperfectū ab eiusdē nōis sūt actiuis, eo modo
quo media. scribo, scribor. scribebā, scribebar. Item
quod præte. perfectū formatur à præterito perfe. mutata
ultima in $\mu\alpha$. uerberaui, uapulaui. feci, factus sum Præ-
terea quod indefi. 2. ab eodē act. fit mutata ultima in $\mu\upsilon$.
Præte. plus. uerberaui, uapulaui. Præte. aut plus. à similis cōsonantis
præterito

ἴφθαρον. τὸ δὲ ἤραρον, καὶ ἐπίπληρον, κατὰ ἀναδιπλασιασμόν.
καὶ τὸ ἴσχαρον, παρενθέσει τῷ σ' ἰδιοσχηματίως. Ἐτι τὸ ἀπὸ
τῷ δευτέρῳ ἀορίσει, τὸν δευτέρον μέλλοντα γίνεσθαι εἰς ω πε
ρισσώμενον, ἐμβολῆ τῆς ἀνξήσεως. ἔτυπον, τυπῶ.

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΤΩΝ ΜΕΣΩΝ ΧΡΟΝΩΝ.

Ετι δὲ τῷ ὀρισμοῦ μέσων νοιῶν, τὸ ἐνάσης τῶν χρόνων ἄφ'
ἐνάσης τῶν ὁμωνύμων ἐνεργητικῶν γίνεσθαι ἴδιον. Ἀπὸ
τῷ ἐνισῶτος, τὸν ἐνισῶτα, μεταβολῆ τῷ ω εἰς ο, καὶ προσλή
φαι τῆς μαι. βιάζω, βιάζομαι. Ἀπὸ τῷ παρατατικοῦ, τὸν παρα
ρατατικὸν ἐνθέσει τῆς μι. ἐβαίζον, ἐβιάζομην. Ἀπὸ τῷ πρῶτῳ
μέλλοντος, τὸν ἀμέλλοντα, μεταβολῆ τῷ ω εἰς ο, καὶ προσλήφαι
τῆς μαι. τυψῶ, τυψομαι. Ἰδίαισε μὴ ἐπὶ τῆς τετάρτης καὶ τὸ υ
προσλαμβάνεται. ψαλῶ, ψαλοῦμαι. Ἀπὸ τῷ πρῶτῳ ἀορίσου τὸν
πρῶτον ἀορίσον, καὶ ἀπὸ δευτέρου, τὸν δευτέρον, προσλήφαι τῆς
μην. ἔτυψα, ἐτυψάμην, ἔτυπον, ἐτυπόμην. Ἀπὸ τῷ παρακειμέ
νου, τὸν παρακειμένον, ἔχοντα πρὸ τ' αὐτοῦ τῆς συζυγίας χαρακτι
ριστικὸν σύμφωνον, ἢ καὶ μηδὲν τῶν συμφώνων ἔχοντα, ἔαρ εἰς ω
καθάρων τὸ ῥήμα. καλείσθω δὲ τὸ σύμπαρ χαρακτιριστικόν.
τέτυφα, τέτυπα. ἐψάλια, ἐψάλα, ἦψια, ἦψα. Καὶ δύο σύμφω
να ἢ ἴσοι ἐνεργεῖα, ἢ δυνάμει, διὰ τὸ διπλοῦν, τὸ μᾶλλον χαρακ
τιριστικὸν τῆς συζυγίας λαμβάνεσθαι. τυπῶ, τέτυπα. φράζω, πέ
φραδα. πλήττω,πέπληγα. ἔαρ τε δὲ μέλλων παραλήξει τῷ εἰ μὴ
νω, ἢ σὺν τῷ ι. μεταβολῆ τῆς τοιέτης εἰς ο τῶν παραλήξεσων
γίνεσθαι, πείσσω,πέποιθα. φθερῶ, ἐφθορα. ἔλψω, ἔολπα. τοιοῦτο
δὲ καὶ τὸ εἴωθα, καὶ οἶνα, καὶ ἔοικα. Ἀπὸ δὲ τῷ ὑπερσυντέλειου, τὸν
ὑπερσυντέλιον μεταλαμβάνοντα τὸ χαρακτιριστικόν. ἐτετύ
φην, ἐτετύπημ. ἦψην, ἦψαμ. ἐψάλην, ἐψάλημ. Ἀπὸ δὲ
τῷ δευτέρῳ μέλλοντος, τὸν δευτέρον μέλλοντα, μεταβολῆ τῷ ω
εἰς υ, καὶ προσλήφαι τῆς μαι. τυπῶ, τυποῦμαι.

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΤΩΝ ΠΑΘΗΤΙΚΩΝ ΧΡΟΝΩΝ.

Επι δὲ τῷ ὀρισμοῦ παθητικοῦ νοιῶν, τὸν μὴ ἐνισῶτα καὶ
παρατατικὸν ἀπὸ τῶν ὁμωνύμων γίνεσθαι ἐνεργητικῶν, ὁ
μοίως τοῖς μέσοις. γράφω, γράφομαι. ἔγραφον, ἔγραφο
μην. Καὶ τὸν παρακειμένον, ἀπὸ τῷ παρακειμένου, τροπῆ τῆς
ἐσχάτης εἰς μαι. τέτυφα, τέτυμαι. πέποινα, πεποίημαι. Καὶ ἐ
τι τὸν β' ἀορίσον, ἀπὸ τῷ τοιέτῳ, μεταβολῆ τῆς ἐσχάτης εἰς μην.
ἔτυπον, ἔτυπην. Τὸν δὲ ὑπερσυντέλιον ἀπὸ τῷ συστοιχῆ

L

παρα

præterito perfe. mutata ultima in $\mu\eta\upsilon$, & addito augmento syllabico, si uerbū à consonante forsitan incipiat. uapulaui, uapulaueram. & omnino si augmentū recipiat. Quod si à uocali incipiat præte. mediā augere, si possit, oportet. uisus sum, uisus eram. speraui, rauerā. Primitiū aut indefinitū fit ab eodē ptō perfe. mutata ultima tertie personæ in $\eta\upsilon$, & abiecto syllabico augmento, in his uidelicet, in quibus est. Sæper aut cū augmento uel syllabæ, uel temporis. uapulauī, laui. definitū est, definitus sum. Fieri aut possit & à ι indefinito actiuorū generaliter, cū ς sit in omni futuro, mutata $\sigma\alpha$ in $\theta\eta\upsilon$, & quæ adest, tenui uersa in suā aspiratā. uerberaui, ratus sum. cecini, cātatus sum.

Mox futu. Præterea mox fut. à secūda persona præte. perfe. interpo-
 1. et 2. futu. sito $\sigma\mu$. uapulauisti, uerberabor. plicatus sum, bor. Primum aut & secūdū futurū, à similiū consonantiū indefinitis assumptione $\mu\alpha\iota$, & sublatione augmenti. uerberatus es, uerberabor. uerberatus es, uerberabor.

COMMUNE PRIMAE ET SECVNDÆ.

Præte. perf. **P**rimæ uero & secūdæ cōe est, quod in actiuo fut. uirtute habet σ in duplici cōso. & quod in præte. perfe. finale α habet cōiunctū cū aspiratā, quæ respōdeat futuri finali duplici, ut quæ uim obtineat tenuis. uerberabo, aui. dicā, dixi. Et quod in passiuo præte. perfe. ante finale $\mu\alpha\iota$, mutāt actiui illā aspiratā, ī propriā mediā. uerberaui, dictus sum. etiā si propter sequēs μ proferatur. $\tau\acute{\epsilon}\tau\upsilon\mu\mu\alpha\iota$. dixi, dictus sum. Quodq; inde rursus media uertatur in suam aspiratā. uerberatus sum, tus sum. dictus sum, ctus sum. Differunt autē, quod primæ sunt hæ ψ , β , ϕ . uerbero, aui, uerberatus sum, tus sum. Secundæ uero hæ ξ , χ , γ . dicā, dixi, dictus sum, dictus sum.

COMMVNIA TERTIÆ ET QVARTÆ.

Præte. perfe. actiuum **T**ertiæ autē & quartæ cōmune est, quod actiuū præteritū perfectum, cum finali α habet η coniunctū. regnaui, cecini. Differunt tamen, quod tertiā idem η habet uersum ex σ fut. regnabo, regnaui. Quarta uero adiectū. canam, cecini. Veritē autē in quarta cōiugatione ante assumptū η incidens ν in γ propter sequens η . aspergam, aspersi. & passiuum

παραινέμεν μεταβολή τῆς ἐσχάτης εἰς μιν, ἢ σύρ αὐξήσε συλα
λαβινῆ. ἄρ ἀπὸ συμφώνων τυγχάνη ἀρχόμενος, τίτυμμα, ἐτετύμ
μιν. ὅλων τε αὐξήσεως ὁ δὲ δευτικὸς. Καὶ ἀπὸ φωνήεντος οὐρ ὁ
παραινέμενος, τὴν μίσην αὐξάνεσθαι, εἰ δυνατὸν, χρεῖ. ἴοισα, ἰώ
κειρ. ἰολπα, ἰάλπαρ. Καὶ τὸν πρῶτον δὲ ἀορίσιν ἀπὸ τ' αὐτὸ πα
ραινέμενον, μεταβολή τῆς ἐσχάτης εἰς θιν, ἢ ἀποβολή τῆς συλα
λαβινῆς αὐξήσεως, ἐν οἷς διπλοῦσι ὑπάρχει. Αἱ δὲ σύρ αὐξήσε
ἡτο συλλαβινῆ, ἢ χροινῆ. τίτυπῆα, ἐτύφθιν. ὄρισαι, ὄριθιν.
ἡγοιτο δ' ἄρ ἢ ἀπὸ τῷ πρῶτου τῶν ἐνεργητικῶν καθόλου, εἰ τὸ
σ' ἐν παντὶ μέλλουσι. μεταβολή γρ' τῆς σα εἰς θιν, ἢ τῷ ὑπάρ
χοντος φιλοῦ εἰς τὸ οἰκῆον δασύ. ἐτύψα, ἐτύφθιν. ἰψαλα,
ἰφάλθιν. Καὶ ἐπι τὸν μετ' ὀλίγον μέλλοντα, ἀπὸ τοῦ δευ
τέρου προσώπου, ἐπενέσει τοῦ ομ. τίτυψαι, τετύψομαι. πῶς
πλέξαι, πεπλέξομαι. Τὸν δὲ πρῶτον ἢ δευτέρον μέλλοντα,
ἀπὸ τῶν συσώζων ἀορίσων προσλήψαι τῷ ομαι, ἢ περιαιρέ
σαι τῆς αὐξήσεως. ἐτύφθεις, τυφθήσομαι. ἐτύπεις, τυπήσομαι.

Κοινὸν ΠΡΩΤΗΣ ἢ ΔΕΥΤΕΡΑΣ.

Τῆς δὲ πρώτης ἢ δευτέρας κοινόν, τὸ ὅσι τοῦ ἐνεργητι
κοῦ μέλλοντος δυνάμει ἔχειν τὸ σ' ἐν τῷ διπλῷ, καὶ π
τῷ παραινέμεν τὸ ληκτικὸν ἄ ἔχειν συλλαβισμόνον
τῷ δασεῖ τῷ ἀντιστοιχοῦντι τῷ τοῦ μέλλοντος ληκτικῷ διπλῷ,
ὡς δυνάμει τὸ φιλόμ ἔχοντι. τύψω, τίτυφα. λέξω, λέλεχα.
Καὶ τοῦ παθητικοῦ παραινέμεν, πρὸ τῷ ληκτικῷμαι, με
ταβάλλειν τὸ τοῦ ἐνεργητικοῦ ἐνένο δασύ, εἰς τὸ οἰκῆον με
σορ. τίτυφα, τίτυβμαι. διὰ δὲ τὸ ἐπαρόμοιον μ, τίτυμμα,
λέλεχα, λέλεγμα. Καὶ ὅσι τῷ ἀορίσιν πάλιν τὸ μίσην εἰς τὸ
οἰκῆον δασύ. τίτυβμαι, ἐτύφθιν. λέλεγμα, ἐλέχθιν. Διαφέ
ρουσι δὲ ἢ τῆς μὲν πρώτης τὰ ψ, β, φ, τύψω, τίτυφα, τίτυβ
μαι, ἐτύφθιν. τῆς δὲ δευτέρας τὰ ξ, χ, γ, λέξω, λέλεχα. λέ
ιγμα, ἐλέχθιν.

Κοινὸν τρίτης ἢ τετάρτης.

Τῆς δὲ τρίτης ἢ τετάρτης κοινόν, τὸ τὸν ἐνεργητικὸν παρ
ραινέμενον, πρὸ τοῦ ληκτικοῦ ἄ ἔχειν τὸ μ συλλαβισμόνον.
βεβασιλευκα, ἐψαλκα. Διαφέρεισι δὲ, ἢ ἢ μὲν τρίτῳ αὐτὸ ἔχει τρο
πῆ τ' σ. βασιλευσω, βεβασιλευκα. Ἡ δὲ τετάρτη, προσβίσει. ψαλῶ
ἰψαλκα. Τρίτεται δὲ ὅσι τῆς τετάρτης ἢ τὸ πρὸ τ' ληκθέντος μ,
συμβάνον ν εἰς γ, διὰ τὸ ἐπαρόμοιον μ. ἔανῶ, ἔβραγμα. καὶ τὸ

L ἢ σαθητικῶν

passiuum aspersus sum propter sequens μ . Tametsi indefinitum rursum ρ habet. aspersus sum.

PROPRIVM TERTIAE.

Futurum
o aciu.

Propriū tertiæ cōiugatiōis & illud est, qd' in actiuo futuro actu hēt σ , ubi priores uirtute eandē hñt. audiā, faciā. Atq; in totū in priorib' his, in quib' fit duplicis mutatio in aspiratas uel medias, aut eadē σ ipsa manet, aut in ν uertitur, aut omnino deest. Vertitur em̄ in actiuo præterito perf. in ν semper. audiui. Deest autē & seruatur in passiuo præterito perfe. factus sum, auditus sum. Etenim si finale ω proprii præsentis purū fuerit, plerunq; deest. clamo, clamat' sum. iaculor, iaculatus sum. In nōnulis tñ seruaf. traho, tractus sum. audio, auditus sum. Itē in his q̄ hñt α uel ϵ añ ω , λ p̄cedēte. rideo, sus sum. perficio, perfectus sum. Cōsiderandū uero melius, qd' si purū hmōi ω non fuerit, semper σ manet. cano, tatus sum. persuado, suafus sum. fingo, fictus sum. dico, dictus sum. Necessè est & in his indefinitū habere σ in quibus & ptm̄ perfe. hēt. auditus sum, tus sum. Cōtra nō habere, ubi nec ptm̄ perfe. hēt. fact' sum, tus sum. Propriū est huius cōiu, & qd' futura habentiū α , ϵ , o , uerborū, uersa ϵ & α in ν , & o in ω p̄ferant. facio, am. clamo, abo. de auro, aurabo. Præter uoco, perficio, laudo, gesto, polio, medeor, & rideo, ago, amo, traicio, molesto, sano, frango, uolo, misceo, uello, aro, iuro, inqno, moueo, pasco. Licet laudabo, gestabo, traiciā, & sanabo apd' poetē dicta sint Ionice.

α & o præsentis manent in qui, busdam futuris.

Propria quartæ.

Actiuum.

Indefinitum actiuum.

Mediū præte. perfe.

Quartæ uero proprium est, quod actiuum futurū ante finale ω , consonantem habet præsentis, & corripit penultimam. semino, minabo. Quāq; pinso, pinsam. & moueo, mouebo. & corrumpo, corrumpam dictum reperitur Dorice. Proprium insuper & illud, quod indefinitum in penul. habet, si ϵ futurū habuerit. rursum ν , si illud α . manebo, mansi. canam, cecini. Item quod in actiuo ptō perfe. cto, & secundo indefin. mutatur in α , uocalis ϵ futuri pen. seminabo, nauī. corrupmā, corrumpti. occidā, occidi. Itē qd' mediū ptm̄ perfe. uertit ω penul. in ν . hio, hiaui. ostendo, ostendi.

παθητικὸν ἔρραμμα διὰ τὸ ἀπαρόμωρον μ. ὁ μὲν τοι ἀόριστος
 πάλιν τὸν ἔχει. ἔρραυθην.

ΙΔΙΟΝ ΤΗΣ ΤΡΙΤΗΣ.

Ἰδιον δὲ τῆς τρίτης καὶ τὸ ἐπὶ τῷ ενεργητικοῦ μέλλοντος ἐνε-
 ρεῖα ἔχει τὸ σὺν βάλαι πρότερον δυνάμει τὸ αὐτὸ ἔχουσι. ἄ-
 νισσω, ποιήσω. Καὶ ὅλως ἐφ' ὧν τῶν προτέρων καὶ τὸ διπλοῦ
 μεταβολὴ εἰς τὰ δὲ δασεία καὶ μίση, ἐρταυθα τὸ σ καὶ τὸ αὐτὸ ὄρ
 φυλάττεται, ἢ ἐς μεταβάλλει, ἢ παντελῶς ἐκλείπει. Μετα-
 βάλλει μὲν γὰρ ὅσαι τῷ ενεργητικοῦ παρακειμέναι εἰς καὶ αἰ. ἡνυσ-
 να. Εκλείπει δὲ καὶ φυλάττεται ὅσαι τῷ παθητικοῦ παρακειμέναι.
 ποιήσμαι, ἡνυσμαι. Εἰ μὲν γὰρ τὸ τελικὸν ὦ τῷ ἰδίῳ ἐνεσῶτος
 καθαρόν ἢ, ὡς ὅσαι τοπλάσων ἐκλείπει. βοάω, βεβόημαι. τοξί-
 ω, τετέξυμαι. ἐπ' ἐνίωρ μὲν τοι καὶ σώζεται. ἐκνήω, ἐκνήσμαι.
 αἰνῶ, ἡνυσμαι. Καὶ πῶρ α καὶ ε, ἐφ' ὧν τὸ λ πῶν παραλήγουσα
 συλλαβίση. γελᾶω, γελάσμαι. τελίω, τελείσμαι. Στεπνίωρ δὲ
 βέλτιον, εἰδὲ μὴ καθαρόν τὸ τοιοῦτο ὦ, αἰ τὸ σ φυλάττεται. ἄδω,
 ἡνυσμαι. πείθω, πείπασμαι. πλάττω, πείπασμαι. φράζω, πείφρασ-
 μαι. Ἀνάγκη δ' ἄρα δὲ τὸν ἀόριστον ἔχει μὲν τὸ σ, ἐφ' ὧν καὶ ὁ πα-
 ρακειμένος ἔχει. ἡνυσμαι, ἡνυσθην. Μὴ ἔχει δὲ ἐφ' ὧν β δ' ὁ πα-
 ρακειμένος. ποιήσμαι, ἐποιήσθην. Ἰδιον δὲ ὅσαι ταύτης καὶ τὸ τοῦς
 μέλλοντος τῷ α, ε, ο, ῥημάτων, τροπῆ τῷ ε καὶ εἰς η, καὶ τῷ ο εἰς ω
 προφέρουσι. ποιῶ, ποιήσω. βοᾶω, βοήσω. χρυσῶω, χρυσώσω.
 πλῆρ τῷ καλίω, τελίω, ἐπανίω, φορέω, ξίω, αἰείομαι, καὶ γελᾶω,
 ἰλάω, ἐράω, περάω, ἀνάω, ἰάομαι, κλάω, πετάω, κερᾶω, σπάω,
 ἄρῶ, ὁμῶω, ὀνόω, ἐνόω, βῶω. Καὶ ἐπανήσω μὲν τοι, καὶ φορήσω,
 καὶ περιήσω, καὶ ἰήσομαι τῷ ποιητῇ εἴρηται Ἰωνικῶς.

Ἰδία τῆς τετάρτης.

Τῆς δὲ τετάρτης ἴδιον, τὸ τὸν ενεργητικὸν μέλλοντα πρὸ τῷ
 λητικῷ ὦ, τὸ σύμφωνον ἔχει τῷ ἐνεσῶτος, καὶ βραχυπαρα-
 λητικῶν. σπεῖρω, σπερῶ. Καὶ φύρω καὶ μήρ, φύρω. καὶ ἔρω, ὄ-
 σω. καὶ φθέρω, φθέρω λεγόμενον εὐρεται Δωρικῶς. Ἰδιον δὲ
 ἐπὶ καὶ τὸν ἀ ἀόριστον τῆ ε μὲν παραλήγουσα, εἰ τῷ ε ὁ μέ-
 λων. τῷ ἢ δὲ, εἰ τῷ α. μενῶ, ἔμενα. ψαλῶ, ἐψαλα. καὶ τὸ ὅσαι τῷ
 ενεργητικοῦ παρακειμέναι, καὶ δευτέρων ἀορίστων μεταβάλλειν εἰς
 α, τὸ τῷ μέλλοντος παραλητικῶν ε. σπερῶ, ἴσπασμαι. φθερῶ,
 ἐφθασμαι. κτενῶ, ἔκτανον. Καὶ τὸ, τὸν μίσην παρακειμένον
 τρίτην πῶν καὶ παραλήγουσα εἰς η. χαίνω, κείχνηα. φαίω,
 κείφνηα.

ostendi. Item quod in desinētibus quidē in *v*o. Cæterūpe
 nul. habētibus *i* uel *a* diphthōgon, nō uertit *v*, sed abijcit.
 Præt. perfe. iudico, aui. tendo, tetendi. Verū in his passiuū ptm perfe.
 passiuum eodē modo nō habet idē *p* uersum. iudicatus sum. Nec
 indefi. inuertibile. iudicatus sum, ppter absurditatē soni.

Propria quintæ.

Quinta uero, quod in *μ* uerborū sit, à uerbis tertix *α*,
ε, *ο*, *υ*. habētia deductorū, & quod nō omnia habent tem-
 Præt. perfe. pora dictum est prius. Propriū autē id habet, quod ab acti-
 uo præsentī, præteritū imperfe. fit, a dempto *i*, & cōuerso
μ in *p*. pono, ponebā. statuo, statuebā. do dabam. iungo,
 indefini. *i*. bam. Præterea quod primum indefi. aut finale *α*, *η* habet
 eiusdē syllabæ, at nō in omnibus, sed in his, quæ ab *ε* & *ο*
 habētibus deformātur. pono, pono, posui. do, do, dedi.
 Verba in *μ* Dictum autē & illud prius, quod uerba in *μ* in passiuis &
 medijs, itē in dualib⁹ ac pluralibus penultimā corripūt,
 ἀνὰ χ⁹ μ⁹ α⁹. tametsi generale ne hoc quidē. Nā ponor, & crucior, &
 δίσ⁹ μ⁹ α⁹. quæror, Home. dicta sunt, Item inueuimus & ibant. d. sta-
 bant. d. occurrebant. d. Quare præter dualia & pluralia
 quæ à prima fiunt, secūdorū indefini. dictum oportuit.
 Nempē stabamus, stabatis. d. item ibamus, ibatis d. Cōe-
 tñ ferē omnibus aliquid est hmōi, sanē correptio ipsa raz-
 tione æquabili. Etenim ut in uerbis in *ω*, *ω* cōtrahitur in *ο*,
 aut *α* in *ε*. ita in uerbis in *μ*, *η* corripit in *ε*, aut *η* in *α*, aut *ω*
 in *ο*, aut *υ* longū, in *υ* breue. Itaq; & correptio fit horū sin-
 gulis, nempe in uocalē pprii uerbi, unde est qd̄ p̄ducitur.
 pono, no, or. statuo, tuo, tuor. do, do, dor. iungo, ο, or.

Passiuorum & mediōrū in MI præsens.

Fit autem in horū passiuis ac medijs, præsens à præ-
 senti actiuo, interiectione *α* literæ ante finale *i*, & corre-
 Præt. imp. pta penultima. pono, ponor. Præteritum autem imper-
 fectum, à præterito imperfecto, sicut & in cæteris cōiugaz-
 Indef. *i*. tionibus. ponebam, nebar. Consimiliter uero & medio-
 rum primum & secundū indefi. à cognatis. posui, posui,
 Præt. perfe. uel positus sum. Passiuum autē præteritum perfectum ab
 passiuum eiusdem generis præsentī fit, uersa cōduplicatitia litera *i*
 in *ε*. uelut ponor, positus sum. donor, datus sum. statutor,
 statutus

πέφιναι. Καὶ τὸ ὅτι τῶν ληζόντων μὲν ἕς υ. Παραληζόντων δὲ τῶ ι, ἢ πῆ εἰ διφθόγγω, μὴ τρεπερτόν, ἀλλ' ἀποβάλλειν. κρινῶ, κινρινα. τάνω, τέτανα. Εφ' ᾧ δὴ καὶ ὁ παθητικὸς παρακείμενος ἀκολουθῶς οὐκ ἔχει αὐτὸ τετραμμένον. κίκριμαι, οὐδ' ὁ ἀόριστος ἀτρεπτορ, κινρίθην, διὰ τὸ δύσφθεγγοτον.

Ἰδια τῆς πέμπτης.

Ἡ δὲ πέμπτη, ὅτι μὲν τῶν εἰς μι ῥημάτων ὄσιν, ἀπὸ τῶν τῆς τρίτης α, ε, ο, υ, παραγομένων. καὶ ὅτι οὐ πάντα ἔχει τῶς χρόνους, εἴρηται πρότερον. Ἰδιορ δ' ἔχει, τὸ ἀπὸ τῶ ἐνεργητικοῦ ἐνεσῶτος τὸν παρατατικὸν γίνεσθαι, ἐξαιρέσει τῶ ι, καὶ τροπῇ τῶ μ εἰς ν. Τίθηναι, ἐτίθην. ἴσημι, ἴσην, δίδωμι, ἐδίδωρ. ζεύηναι, ζεύηνυρ. Ἐπι τὸ, τὸν πρῶτον ἀόριστον πρὸ τῶ ληκτικοῦ α τὸ ἔχειν συλλαβιζόμενον. πληρ οὐκ ὅτι πάντων, ἀλλ' ὅτι τῶν ἀπὸ τῶ ε καὶ ὁ παρεσχηματισμένων. τίθειω, τίθηναι, ἔθηναι. διδῶ, δίδωμι, ἔδωκα. Εἴρηται δὲ πρότερον, καὶ ὅτι τὰ εἰς μι ῥήματα ὅτι τῶν παθητικῶν τε, καὶ μισῶν, καὶ δυνῶν καὶ πλιθυντικῶν συσέλλεται, καὶ τοιμὴ καβόλων ὅν μὴ δὲ τῶτο. τίθηναι γὰρ καὶ ἀνάχημαι, καὶ διζήμαι τῶ ποικτῇ εἴρηται. Καὶ ἐνήχημαι, καὶ βήτην, σήτην, συναντήτην. ὡς τε πλὴρ τῶν δυνῶν καὶ πλιθυντικῶν, τῶν ἀπὸ τῶ πρῶτου δευτέρου ἀόριστων ληκτικῶν. ἴσημεν γὰρ, καὶ ἴσητον. Καὶ ἔβηναι, ἔβητον. Κοινόν γε μὴρ σχεδόν τι ἀπάρτων ὄσι τὸ τοιοῦτο. ἢ συσολὴ δὲ αὐτὴ ἀναλόγως. ὃ γὰρ τοῖς εἰς ω, ο, ἢ εἰς ε, ε. τῶτο τοῖς εἰς μι, κ, ε, ἢ κ, α, ἢ ω, ο. ἢ υ, ν. διδὼ καὶ εἰς ἕκαστα τῶν βραχέων τῶτων ἢ συσολὴ ἕκαστοις, διλονότι εἰς τὸ βραχὺ τῆς ἰδίας ἀρχῆς φανῆναι, ὅθεν παρῆται μινυόμενον. τίθειω, τίθηναι, τίθειμαι. ἴσαω, ἴσημι, ἴσαμαι. διδῶ, δίδωμι, δίδομαι. ζεύηνῶ. ζεύηνυμι, ζεύηνυμαι.

Παθητικῶν καὶ μέσων τῶν ἕς μι.

Γίνεται μὲν οὖν ὅτι τῶτων ὁ τῶν παθητικῶν τε καὶ μέσων, ἐνεσῶς, ἀπὸ τῶ ἐνεργητικοῦ, παρεντιθεμένου τῶ α, τῶ ληκτικῶ ι, καὶ συσelloμένης τῆς παραληξέσεως. τίθηναι, τίθειμαι. Ὁ δὲ παρατατικὸς ἀπὸ τῶ παρατατικοῦ, ὁμοίως καὶ ὅτι τῶν ἄλλων συζυγῶν. ἐτίθην, ἐτιθέμεν. Ὡσαύτως δὲ καὶ ὁ τῶν μέσων πρῶτος, καὶ δευτέρος ἀόριστος, ἀπὸ τῶν συζυγῶν. ἔθηναι, ἔθηναι, ἔβηναι, ἔβηναι. Ὁ δὲ τῶν παθητικῶν παρακείμενος, ἀπὸ τῶ συνδιαθετο ἐνεσῶτος, τροπῇ τοῦ περὶ τὸν ἀναδιπλασιασμόν ι εἰς ε, τίθειμαι, τίθειμαι, δίδομαι, δίδομαι. ἴσαμαι, ἴσαμαι.

statutus sum. Cæterū indefinitū à ptō perfe. ut in tertia. datus sum, tus sum. positus sum, tus sum. ἰτέθυρ τῆ sonat, ppter absurditatē uocis.

INFLEXIO PERSONALIS IN Ω
ACTIVORVM.

IAm uero personalis inflexionis modus, idem in quatuor, q̄ in ω, uerborū coniugationib. differentia aut̄ in tēporibus. Alia nanq̄ simili modo personas infleūt, alia diuerso. Verū unde formētur, cōe oībus per singulos modos. Cōe est igitur præsētis & futuri primi indicatiui eorū, quæ actiui sunt generis, qđ secūda singulariū perzona fit à prima, mutatione syllabæ ultimæ in εσ. ut uerberor, uerberas. berabo, bis. Item qđ tertia à secūda, abiectione σ. uerberat, rabit. In dualibus aut̄ secūda fit à secūda singulariū, mutatione syllabæ ultimæ in ετορ. uerberas. raris. d. berabis, bitis d. Nā prima dualis in nullo actiuo fit. Porrò tertia in uoce cōuenit cum secūda. Pluralium aut̄ prima persona à prima fit singulariū, mutata ω in ο, & adiecta μερ. uerbero, uerberamus. Secūda rursus à secūda fit dualium, mutatione ultimæ in τε. uerberatis d. uerberatis p. Tertia itē à tertia dualiū cōmutata ultima in εσι. uerberant d. uerberant p. Additur semper & ρ. uerberāt. Siquidē generaliter in ι, aut in ε desinētes tertiæ personæ, addunt ρ Attice, siue uocalis, siue cōsonans sequat. Contra Iones sine ρ proferūt. exēplo sunt, iniuria affecit sacerdotē, & nōnunq̄. Cōmunia autē hæc & cum futuro secūdo, præterq̄ quod in illo ablatio; nō fit secūdæ singularium, uerū tertiæ dualiū, siue elisio siue transpositio. Etenim uerberabis, bitis d. uerberabunt dicimus.

Præteritū imperfectum, & secūdū indefinitū.

Præteriti aut̄ imperfecti, & secūdi indefiniti, secūda qđ singulariū, à prima fit persona, mutato ορ in εσ. uerberabam, rabas. Tertia uero à secūda, ut dictū est. Porrò dualiū secūda, à secūda quidem singulariū mutata ultima in ετορ. Rursum tertia à tertia, addito τῶν. Pluralium aut̄ prima, à prima quidem singularium, interposita syllaba με. uerberabam, berabamus. Secūda rursus, à secūda dualium eorū

1. singu.

3. singu.

2. dualis

Regula.

3. dualis

1. plur.

2. plur.

3. plur.

υ ἰ φ ε λ υ τ ῆ

υ ὀ ρ τ ε ρ τ ῆ ς

per so. in ι

ω ε.

ἴσαται. Ὁ δ' ἀόριστος, ἀπὸ τοῦ παρακειμένου ὡς ἕσσι τῆς
τρίτης. δίδομαι, ἰδοῦμαι. τίθεμαι, ἰθίθην, ἐθίθην δὲ διὰ τὸ
δυσφθεγγοῦ.

ΚΑΙΣΙΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΤΩΝ ΕΙΣ
Ω ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΩΝ.

Τῆς δὲ προσωπικῆς κλίσεως, τρέπος μὲν ὁ αὐτὸς πᾶσι ἴσ
τίοις τῶν ἑς ὡ ῥημάτων συζυγῶν. διαφορὰ δὲ κατὰ
τοὺς χρόνους. οἱ μὲν γὰρ ὁμοίως προσωποικλιτοῦνται, οἱ δὲ
διαφέρουσιν. Τὸ μὲν τοῖ ὄθεν, ἅπανσι τὸ αὐτὸ καθ' ἑκάστην διάθεσιν.
Κοινὸν μὲν οὖν ἐνεσῶτος καὶ μέλλοντος πρῶτο τῆς ὀριστικῆς τῶν
ἐνεργητικῶν ἐκλίσεως, τὸ, τὸ μὲν δευτέρου τῶν ἐνικῶν πρῶτος
ἐνεργητικῶν ἀπὸ τ' πρώτου, μεταποιήσεται τῆς ἐσχάτης ἑς ες, τύπῃ,
τύπῃς, τύψα, τύψας. Τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ δευτέρου, ἐξαιρέσει
τὸ σ. τύπῃ, τύψῃ. Τῶν δὲ δυνικῶν τὸ μὲν δευτέρου, ἀπὸ τοῦ δευτέ
ρου τῶν ἐνικῶν, μεταποιήσεται τῆς ἐσχάτης ἑς ετορ, τύπῃς, τύψῃ
τορ, τύψας, τύψετορ. Τὸ γὰρ πρῶτον ἀπ' οὐδενός τῶν ἐνεργητι
κῶν γίνεται. Τὸ δὲ τρίτον ὁμοφάνως τῷ δευτέρῳ. Τῶν πληθυντι
κῶν τὸ μὲν πρῶτον, ἀπὸ τοῦ πρῶτου τῶν ἐνικῶν, τροπῇ τῷ ὡ ἑς ο,
καὶ προθεσείει τῆς μὲν, τύπῃ, τύψομεν. Τὸ δὲ δευτέρου, ἀπὸ τοῦ
δευτέρου τῶν δυνικῶν, μεταποιήσεται τῆς ἐσχάτης ἑς τε, τύπῃτορ,
τύπῃτε. Τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ τρίτου τῶν δυνικῶν, μεταποιήσεται
τῆς ἐσχάτης ἑς ουσι, τύπῃτορ, τύψῃσι. ἐφέλιεταί δὲ αἰ καὶ τὸ ν.
τύπῃουσιμ, καθόλου γὰρ ἴσ ἑς ι, ἢ ἑς ε ληζοντα τρίτα πρόσωπα,
ἐφέλιεταί τὸ ν Ἀθητικῶς, καὶ φωνικέντος καὶ συμφώνου ἐπιφθερο
μένου. Ἴανες δὲ ἀνευ τοῦ ν προφέρουσι, σημείον δὲ τὸ, ἡτίμκο
ἀρετήρα, καὶ ἴσθ' ὅτε. Κοινὰ δὲ ταῦτα καὶ πρὸς τὸν δευτέρου μέλ
λοντα. πλὴν ὅσοι ἐπ' ἐκείνου ἐξαιρέσεις τοῦ ἰ οὐ γίνεται τῷ δευ
τέρου τῶν ἐνικῶν, ἀλλὰ τοῦ τρίτου τῶν δυνικῶν, ἦτοι ἐξαιρέσεις,
ἢ μεταθέσεις, τυπές γὰρ τυπέτορ, τυπούσιμ.

Παρατακτικὸς καὶ δευτέρου ἀόριστος.

Τὸ δὲ παρατακτικὸν καὶ δευτέρου ἀόριστος, τὸ μὲν δευτέρου τῶν ἐνι
κῶν, ἀπὸ τ' πρώτου προσώπου, τροπῇ τ' ορ ἑς ες, ἔτυπῃτορ, ἔτυπῃς.
Τὸ δὲ τρίτον, ἀπὸ τοῦ δευτέρου, ὡς ἔρεται. Τῶν δὲ δυνικῶν, τὸ μὲν
δευτέρου, ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν ἐνικῶν, μεταποιήσεται τῆς ἐσχάτης
ἑς ετορ. Τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τῷ γ, προσθέσει τῆς τῶν. Τῶν δὲ πλη
θυντικῶν, τὸ μὲν πρῶτον, ἀπὸ τ' ἁ τῶν ἐνικῶν, παρενθήσει τῆς με
ἔτυπῃτορ, ἔτυπῃμεν. Τὸ δὲ δευτέρου, ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν δυνι
κῶν

M κῶν

ἄνω ὁμοίως, ὡς καὶ ἐπὶ τῷ ἱνεσῶτος. Τὸ δὲ τρίτον, ὁμοφώνως τῷ
 πρώτῳ τῶν ἐνικῶν. Τὸ ἦλθοσαν, καὶ ἐμάθοσαν χαλιδικῆς δια-
 λείπτῳ ὄσῃ, παρεσχηματισμένα πρὸς τὸ ἔδοσαν.

Κοινὰ πρῶτον ἀορίσου καὶ παρακειμένου.

Τοῦ δὲ πρώτου ἀορίσου καὶ παρακειμένου κοινόν, τὸ μὲν δεῦτε-
 ρον τῶν ἐνικῶν, ἀπὸ τοῦ πρώτου γίνεσθαι, προσθέσει τῷ σ. ἔτυφα,
 ἔτυφας, τέτυφα, τέτυφας. Τὸ δὲ τρίτον, ἐξαιρέσει τῷ σ, καὶ τροπῇ
 τῷ α ἕς ε. ἔτυψε, τέτυπε. Τῶν δὲ δυνικῶν τὸ μὲν δεύτερον, ἀπὸ τοῦ
 δευτέρου τῶν ἐνικῶν, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης ἕς ατομ. ἔτυφας,
 ἔτυφατορ, τέτυφας, τετύφατορ. Τὸ δὲ τρίτον ἐκ ἔτι κοινόν, ἄλ-
 λά τὸ μὲν παρακειμένῳ ὁμοφώνῳ τῷ ἰδίῳ δευτέρῳ. Τὸ δὲ ἀορίσει
 ἀπὸ τοῦ ἰδίου δευτέρου, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης ἕς τῶν. ἔτυφατορ,
 ἔτυφάτω. Τῶν δὲ πλιθυντικῶν, τὸ μὲν πρῶτον κοινόν ἀπὸ τοῦ
 πρώτου τῶν ἐνικῶν, προσθέσει τῆς μὲν, ἔτυφα, ἔτυφαμ, τέτυφα,
 τετύφαμ. Τὸ δὲ δεύτερον, ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν δυνικῶν, ὁμοίως
 ὡς καὶ ἐπὶ τῷ ἱνεσῶτος. Τὸ δὲ τρίτον, ἐκ ἔτι κοινόν, ἀλλὰ τὸ μὲν
 παρακειμένῳ ἀπὸ τοῦ τρίτου τῶν δυνικῶν, μεταβολῇ τῆς ἐσχάτης
 ἕς σιμ. τετύφατορ, τιτύφασιμ. Τὸ δὲ ἀορίσου ἀπὸ τοῦ πρώτου
 τῶν ἐνικῶν, προσθέσει τῷ ν. ἔτυψα, ἔτυψαν. Τοῦ δὲ ὑπερσυντε-
 λείας, τὸ μὲν δεύτερον ἀπὸ τοῦ πρώτου, τροπῇ τῷ ν ἕς σ, ἐτετύφασμ.
 ἔτετύφεις. Τὰ δ' ἄλλα πάντῃ ὁμοίως τοῖς τῷ δευτέρῳ ἀορίσου.
 πλὴν τῷ μηδὲν ἐν ἑαυτῷ μεταβάλλειμ τῶν φωνικῶν. Καὶ τῶν
 πλιθυντικῶν τὸ τρίτον γίνεσθαι ἀπὸ τοῦ τρίτου τῶν ἐνικῶν, προσ-
 θέσει τῆς σαμ. ἔτετύφει, ἔτετύφεισαμ. Δῆλον οὖν ὅτι τῷ ἱνεσῶ-
 τος, καὶ ἀμφότρῳ τοῖμ μελλόντοισι, καὶ τῷ παρακειμένῳ τῶν ἐνεργη-
 τικῶν, ἴδιον πρὸς τοὺς ἄλλους χρόνους, τὸ γὰρ β καὶ τρεῖς τῶν δυν-
 κῶν ἀλλήλοισι ὁμοφώνει. Διὸ καὶ λέγεται, ὡς ἔαρ ἕς σι ληκῆ γὰρ
 τρεῖς τῶν πλιθυντικῶν, ὁμοφώνει γὰρ δεύτερα καὶ τρεῖς τῶν
 δυνικῶν. συμβαίνει δὲ καὶ ἰσοσύλλαβα καὶ ὁμόφωνα εἶναι γὰρ τρεῖς
 γὰρ τῶν πλιθυντικῶν τοῖς πρώτοις τῶν ἐνικῶν τῷ παρακλιτικῷ,
 καὶ ἀμφοτέρω τῶν ἀορίσων. Καθότις γὰρ τῶν ἐνεργητικῶν πα-
 ρεσχημῶν, οἷς ἡ μετοχή ἐκ ἕς σ ὄξυτον ἐμμετρον λήγει, τέτοις γὰρ
 τρεῖς τῶν πλιθυντικῶν ληκτικῆν ἔχει τῶν μετοχῆς γενεῆς
 παρακλιτικῆν συλλαβῆν. οἷον ὁ τύπῳ, τῷ τύπῳτος, ἔτυπῳρ,
 ἔτυφας, τῷ τυψάντος, ἔτυψαμ.

LIBER SECVNDVS.

MEDIORVM FORMATIONE S.

CAeterū mediōrū indicatiōrū præter. perfe. & præter. plusq̄ perfectū respōdent actiuis eiusdē nominis. Præsens & futurum.

Eiusmodi in cōtracta Home. sunt familiaria. figuratur à prima abiectō μ , & mutato o in ϵ , ac rursus contracto ϵ & α in η . uerberor, raris. Præter puto, uolo, uidebo. horū nanq̄ fit secūda, eliso α & cōtractis ϵ (qd̄ erat ex conuersione) & i in e . putas, uis, uidebis. Tertia uero à secūda, dissoluendo contracta & interponendo τ . uerberaris, uerberat̄. Dualiū aut̄ prima fit à prima singulariū, mutata ultima in $\mu\epsilon\theta\upsilon\rho$. uerberor, uerberamur d. Porrò secūda & tertia conueniūt, atq̄ à tertia formātur, cōmutata syl. ultima in $\sigma\theta\upsilon\rho$. uerberatur, uerberamini, d. Pluralium aut̄ prima quidē à prima dualiū formatur, cōmutatione ultimæ $i\theta\alpha$. uerberamur, d. uerberamur, p. Secūda itē à secūda mutata ultima in $\sigma\theta\epsilon$. uerberamini, d. uerberamini, p. Tertia uero, à tertia singulariū, cōuersa ϵ penultima in o , & assumpta ν . uerberatur, uerberātur. Cōmunia tamen hæc, & cū secundo futuro, præter quam quod in eopersona secūda singulariū etiā eliso ν fit. uerberabor, uerberaberis, ris. pugnabo, pugnabis, bis. Et tertia fit assumpto i in diphthongū. uerberaberis, bitur. Præterea tertia pluralium fit uersa ϵ in diphth. in s . uerberabuntur. Porrò præteriti imper. & secundi indefi. cōe est, qd̄ secūda singularium fit à prima, abiectiōne μ & ρ , & cōuersione η in ϵ , & conflatis o & ϵ in diph. s . uerberabar, baris, baris. Rursum tertia à secūda fit dissoluta diph. s in eo , & interposita τ . uerberabaris, batur. Cæteræ uero formantur eodē modo ut in persenti, nisi qd̄ dualium secūda & tertia nō conueniūt in uoce, sed tertia fit à secūda singulariū mutatione syllabę ult. in $\sigma\theta\eta\rho$, uel à sua ipsius secūda. uerberabat̄, bamini. d. bantur d. Primi autē indefiniti secūda singularis fit à prima, abiectā μ & ρ , & mutata η in ϵ , & hæc rursus in o , & conflatis α & o in ω . uerberaui, uerberauiſti, uerberauiſti. Tertia uero à secūda formatur resolouendo contracta, & interponendo τ . uerberauiſti raut. Cæteræ

ΤΩΝ ΜΕΣΩΝ.

ΤΩρ μέσων δὲ ὀρισμῶν, ὁ μὲν παρακείμελος καὶ ὑπερσύνθετος συμφύρονται τοῖς ἐνεργητικοῖς ὁμωνύμοις.

Ἐνεσῶς καὶ μέλλων.

Ἐνεσῶτος δὲ καὶ μέλλοντος κοινόν, τὸ δεύτερον τῶν ἐνιῶν γίνεσθαι ἀπὸ τοῦ πρώτου, ἐξαιρέσει τοῦ μ, καὶ τροπῆ τοῦ ο εἰς ε, καὶ κρείσει τοῦ ε κῆ εἰς η. τυπῆτομαι, τυπῆ. Πλήρ τοῦ ὀνομα, βέλουςμαι, ὄψομαι. τὲ πωρ γάρ τοι τὸ δεύτερον, ἐξαιρέσει τοῦ α, καὶ συναίρεισαι τὸ ἐν μεταβολῆς κῆ τὸ εἰς ε. ὀνει, βέλεις, ὄψεις. Τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ δευτέρου, ἀναλύσει τῶν κειραμένων, καὶ παρενθίσει τὸ τ. τυπῆται, τυπῆται. Τῶν δυνιῶν τὸ μὲν πρῶτον ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν ἐνιῶν, μεταποιήσει τῆς ληζούσης εἰς μεθον. τυπῆομαι, τυπῆομεθον. Τὸ δὲ δεύτερον καὶ τρίτον ὁμοφωνῆτον, καὶ ἀπὸ τοῦ τρίτου γίνεσθον, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς σθον. τυπῆται, τυπῆσθον. Τῶν δὲ πλιθυντικῶν, τὸ μὲν πρῶτον ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν δυνιῶν, μεταποιήσει τῆς ληζέσης εἰς θα. τυπῆομεθον, τυπῆσθεθα. Τὸ δὲ δεύτερον ἀπὸ τοῦ δευτέρου, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς σθε. τυπῆσθον, τυπῆσθε. Τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ τρίτου τῶν ἐνιῶν τροπῆ τὸ παραλήγοντος ε εἰς ο. καὶ προσλήψει τὸ ν. τυπῆται, τυπῆνται. Κοινὰ δὲ ταῦτα καὶ πρὸς τὸν δεύτερον μέλλοντα. Πλήρ ὅσον ὅτι τούτου τὸ δεύτερον τῶν ἐνιῶν καὶ ἐξαιρέσει τὸ ν γίνεσθαι. τυπῆμαι, τυπῆμαι, τυπῆ. μαχούμαι, μαχῆμαι, μαχῆ. Καὶ τὸ τρίτον, προσλήψει τὸ ι εἰς δίφθογγον. τυπῆται, τυπῆται. καὶ ἐτι τὸ τρίτον τῶν πλιθυντικῶν τροπῆ τῆς ε δίφθογγος εἰς σ. τυπῆσθονται. Τοῦ δὲ παρασχητικῶν καὶ δευτέρου ἁορίσου κοινόν, τὸ, τὸ δεύτερον τῶν ἐνιῶν γίνεσθαι ἀπὸ τοῦ πρώτου, ἐξαιρέσει τὸ μ κῆ ν, καὶ τροπῆ τὸ κ εἰς ε, καὶ δίφθογγάσει τὸ ο κῆ εἰς ε. ἐτυπῆμι, ἐτύπῆσαι, ἐτύπῆσαι. Τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ δευτέρου, διαλύσει τῆς ου εἰς εο, καὶ παρενθίσει τὸ τ. ἐτύπῆσαι, ἐτύπῆσαι. Τὰ δ' ἄλλα ὁμοίως καὶ πῆ του ἔνεσῶτος. πλὴρ ὅσον τῶν δυνιῶν τὸ δεύτερον καὶ τρίτον ὄν ὁμοφωνῆτον. ἀλλὰ τὸ τρίτον ἀπὸ τοῦ τρίτου τῶν ἐνιῶν, μεταποιήσει τῆς ληζούσης εἰς σθιν, ἢ ἀπὸ τοῦ ἰδίου δευτέρου. ἐτύπῆσαι, ἐτύπῆσθον, ἐτυπῆσθον. Τοῦ δὲ πρώτου ἁορίσου, τὸ μὲν δεύτερον τῶν ἐνιῶν ἀπὸ τοῦ πρώτου, ἐξαιρέσει τὸ μ κῆ ν, καὶ μεταβολῆ τὸ κ εἰς ε, καὶ τὲ πωρ ἄλλο εἰς ο, καὶ συναίρεισαι τὸ α κῆ ο εἰς ω. ἐτυπῆσαι, ἐτύπῆσαι, ἐτύπῆσαι. Τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ δευτέρου ἀναλύσει τῶν συνηρημένων, καὶ παρενθίσει τὸ τ. ἐτύπῆσαι, ἐτύπῆσαι.

Cætera eodem modo, ut in secūdo indefinito, nisi quod illic σ penultimæ conuertitur in ϵ , & ϵ rursū in σ . hic uero α immutabile ubiq; manet.

PASSIVORVM FORMATIONES.

PAssiuorū autē p̄sens quidē & futura ambo cū p̄senti
 mediōrū cōueniūt. P̄t̄m̄ imper. cū p̄t̄o imper. Indefi
 nita etiā cū p̄t̄o plusq̄per. atq; unā & p̄te. per. & p̄te.
 plusq̄. propriā sortita sunt decisioē. Nam p̄te. perfe. ser.
 cunda persona fit à prima, mutata finali μ in σ , siue actū,
 siue potētia. Etenim quorū futurū est per ψ , uel ξ , eorū for
 matio per eandē duplicē fit. plexus sum, plexus es. uerber
 ratus sum, tus es. Tertia à secūda fit, uersa σ in τ , quomo
 docunq; habeat, siue actū, siue potētia. Ad sunt autē actū,
 & quæ añ potētia adesse illi uidebā in duplici, ut π uel ν .
 uerbera^o es, tus est. plex^o es, xus est. seminat^o es, tus est.
 Quin & σ assumitur rōne exigēte, si pri. personæ ultima σ
 μ in eadē syllaba habet. audit^o sum, tus es, tus est. Dualiū
 autē prima persona à prima singulariū, uti in p̄senti fit. Itē
 secūda & tertiā eadē uoce à secūda, mutata ultima in
 $\sigma\theta\sigma$, in his, in quibus σ actū est. auditus es, auditi estis. In
 quibus uero potentia, non σ , sed aut ϕ ante θ ponendum
 si ψ fuerit. uerberatus es, ti estis. aut χ , si ξ . plexus es, plexi
 estis. Pluralium autem prima persona, à prima dualium
 fit mutata ultima in $\theta\alpha$, uti in p̄senti. uerberati sumus d.
 ti sumus. p. Secūda itē à secūda, abiecta ν & uerso σ in ϵ .
 uerberati estis d. ti estis p. Tertiā cōiter qdē fieri non pos
 test, ubi tertiā singu. in syllabā finit per duas consonātes.
 Cæterū Ionice à tertiā fit singulari, uersa tenui in qb^o fue
 rit, in aspiratā, & interposito α . uerberat^o est, ti sunt. plex^o
 est, plexi sunt. Sed personę p̄te. plusq̄per. eo modo, quo &
 præteriti perfecti, fiunt, nisi qd̄ hic est uocalis finalis σ , ubi
 illic α . Figurare itaq; oportet & tertiā dualiū in $\theta\nu\mu$, à sua
 secūda. Siquidē perpetuo illic duntaxat secūda ac ter
 tia persona dualiū inter se cōsentiunt uoce, ubi tertiā plu
 ralium in α aut in ϵ desinit.

Proprium

τα δ' ἄλλα ὁμοίως τῷ δευτέρῳ ἀορίσῳ. πλήρ ὅσον ἐν ἑμὲ μὲν τὸ
 παραλήγορ ο μεταβάλλει εἰς ε, καὶ τὸ ε ἄλιγ εἰς ο. ἐν ἄρῳ δὲ
 τὸ α ἀμετάβλητον πᾶσι πάντα.

ΠΑΘΗΤΙΚΩΝ.

Τῶν δὲ παθητικῶν ὁ μὲν ἐνεσῶς, καὶ οἱ μέλλοντες ἀμφω
 τῷ ἐνεσῶτι τῶν μίσεων συμφέρονται. Ὁ δὲ παραζατικὸς
 τῷ παραζατικῷ, οἱ δὲ ἀόριστοι τῷ ὑπερσυντέλικῳ, ὁ δὲ πα
 ραιεμένος καὶ ὑπερσυντέλικος ἰδίᾳ ἐλλήχασι ἰστομῆρ. Τοῦ
 μὲν γὰρ παραιεμένου τὸ δευτέρου ἀπὸ τοῦ πρώτου, τροπῆ τοῦ λητι
 κοῦ μ εἰς σ, ἦτοι ἐνεργεία, ἢ δυνάμει. ὡν γὰρ ὁ μέλλων διὰ τοῦ ψ
 ἢ ξ, τοῦτων ὁ σχηματισμὸς τῷ αὐτῷ διπλῶ γίνεται. πειπλεμαι,
 πειπλεξαι. τίτυμμαι, τίτυψαι. Τὸ τρίτον ἀπὸ τοῦ δευτέρου τροπῆ
 τοῦ σ εἰς τ, ὅπως ἀρ' ἐχμ εἶτ' ἐνεργεία, εἶτε δυνάμει. Σύνεσι δὲ ἐνε
 ρεία, καὶ ἄ πρώτερον δυνάμει συν' αὐτῷ θεαρέμμαι ἐν τῷ διπλῷ.
 ἢ ξ, τοῦτων ὁ σχηματισμὸς τῷ αὐτῷ διπλῶ γίνεται. πειπλεμαι,
 πειπλεξαι. τίτυμμαι, τίτυψαι. Τὸ τρίτον ἀπὸ τοῦ δευτέρου τροπῆ
 τοῦ σ εἰς τ, ὅπως ἀρ' ἐχμ εἶτ' ἐνεργεία, εἶτε δυνάμει. Σύνεσι δὲ ἐνε
 ρεία, καὶ ἄ πρώτερον δυνάμει συν' αὐτῷ θεαρέμμαι ἐν τῷ διπλῷ.
 οἶορ τὸ π ἢ κ. τίτυψαι, τίτυπηαι. πειπλεξαι, πειπλενται. ἔσπαρσαι,
 ἔσπαρξαι. Καὶ τὸ σ δὲ προσλαμβάνεται ἐν ὁμοίως ἢ τῷ πρώτῳ
 ἢ λήγουσα τῷ σ μ συλλαβίζονται. ἡνιουσαι, ἡνιουσαι, ἡνιουσαι.
 τῶν δυνῶν τὸ πρώτον, ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν ἐνῶν, ὁμοίως τῷ
 ἐνεσῶτι. Καὶ τὸ δευτέρου καὶ τρίτου ὁμοφάνως ἀπὸ τοῦ δευτέρου
 μεταποιεῖται τῆς λητούσης εἰς σθορ, ἐν οἷς διηλονότι τὸ σ ἐνεργεία.
 ἡνιουσαι, ἡνιουσθορ. ἐν οἷς δὲ δυνάμει, εἰς τὸ σ, ἀλλ' ἢ τὸ φ πρὸ τοῦ
 θ συλλαβίζονται, ἐν τῷ ψ ἢ. τίτυψαι, τίτυφθορ. ἢ τὸ χ, ἐν τῷ ξ.
 πειπλεξαι, πειπλεχθορ. τῶν πληθυντικῶν τὸ πρώτον ἀπὸ τοῦ
 πρώτου τῶν δυνῶν μεταποιεῖται τῆς ἰσάτης εἰς θα, ὁμοίως τῷ ἐνε
 σῶτι. τετύμμεθον, τετύμμεθα. Τὸ δὲ δευτέρου ἀπὸ τοῦ δευτέρου,
 ἐμβολῆ τοῦ ν, καὶ τροπῆ τοῦ ο εἰς ε. τίτυφθορ, τίτυφθε. Τὸ τρίτον
 κοινῶς μὲν γενέσθαι ἐχ οἶορ τε, ἐνθα τὸ τρίτον τῶν ἐνῶν συνη
 λαβῆ λητι δισυμφάνω. Ἰωνικῶς δὲ ἀπὸ τοῦ τρίτου τῶν ἐνῶν τρο
 πῆ τοῦ φιλοῦ, ἐν οἷς ἀρ' ἢ, εἰς δασύ, καὶ παρενθήσει τὸ α. τίτυπηαι, τει
 τύφαται. πειπλενται, πειπλέχεται. Καὶ ἄ τῷ ὑπερσυντέλικῳ δὲ
 ὁμοίως τοῖς τ παραιεμένους γίνεται, πλήρ ὅσον φωνῆν ἐν ἄρῳ
 λητικῶν τὸ ο, ἐνθα ἐπ' ἐμένονταί. Σχηματισμὸν δ' ἄρα καὶ τὸ
 τρίτον τῶν δυνῶν τέτο εἰς θηρ, ἀπὸ τοῦ δευτέρου. καθόλου γὰρ τῆν
 καὶ ἄ μόνον τὸ δευτέρου καὶ τρίτου τῶν δυνῶν ἀλλήλοισ ὁμο
 φανῶτον. ἡνικα τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν εἰς ι, ἢ εἰς αι λήγει.

Ἰδιορ

Proprium quintæ. Actiuorum præsens.

Propriū autē quintæ est, quod in indicatiuis actiuis
 2. perso. ind. secunda quidē persona præf. fit à prima ablatione ι ,
 3. perso. ind. & cōuersione μ in σ . pono, ponis. Tertia rursus à se-
 2. ac 3. dual. cūda, addito ι . ponit, ponit. Dualiū uero secūda persona,
 ac tertia, à secunda singulari, uerso σ in τ , & addita $o\upsilon$, &
 mutatione penultimæ uocalis, in penultimā uocalē uer-
 bi, unde & ipsum formatum est uerbū in μ . pono, no, po-
 1. perso. plu. nis, itis uel nunt d. statuo, statuo, statuis, itis, uel unt d. do,
 do, das, tis, uel ant d. Pluraliū uero persona prima forma
 2. pluralis. tur à prima singulariū, cōuersione ultimæ in $\mu\epsilon\upsilon$, & muta-
 3. pluralis. tione penultimæ, ut dictū est. pono, ponimus. Secunda
 rursus persona à secūda dualiū, eliso υ , & cōuerso o in ϵ .
 ponitis d. ponitis plures. Tertia item à tertia fit dualium,
 ademptione υ , & mutatione τo in $\sigma\iota$, ac interiectu α . ponit
 tis d. ponūt plures. datis duo, dant p. Cæterū statuunt &
 Præt. iper. mittūt & similia, sunt ex cōtractione. Personæ uero præf.
 2. indefinitū imperfe. ac secūdi indefi. sic fiūt, ut in ptō imperfe. & secū-
 dis indefi. uerborū in ω . ponebā, bas. posui, isti. nisi quod
 hic sing. penultima, corripitur in dualibus ac pluralibus,
 ut dictū est. At horū quæ in μ , formatio (ut in gñe loq̄r)
 iuxta conduplicationē fit, & ex initiali cōsonante, & ι , nisi
 uocis incōmoditas obstiterit. do, do. pono, pono. statuo
 tamen facit statuo, ob uocis absurditatem.

Media & passiuā.

In medijs autē & passiujs indicatiuis, præsentis quidē
 & præteriti perf. secūda per. fit à prima, mutata $\mu\alpha\iota$ in $\sigma\alpha\upsilon$.
 ponor, ris. positus sum, tus es. Præteriti autē imperfecti, &
 secūdi indefiniti, mutata ultima in σo . ponebam, bas. pos-
 situs sum, tus es. Cætera omnia cōia habet cū tertia. Li-
 cet tñ & in η proferre secūda præsentis uerborū, quæ ab
 habētibus ϵ & α fiunt. ponor, eris. statuo, tueris.

INFLEXIO PER MODOS ACTIVORVM.

CAeterū modalis inflexionis caput est indicatiuus
 modus. Alij eñ oēs ab hoc fiūt hoc pacto. Indicat.
 uerbero. Ptñ imper. uerberabā. Impera. uerbera.
 Optatiuus, uerberarē. Subiun. si uerberē. Infi. uerberare.
 Futurum

ΙΔΙΟΝ ΤΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ. Ενεργητικῶν ἑνεσῶς.

Ιδιον δὲ τῆς πέμπτῃς, τὸ ὅτι τῶν ὀριστικῶν ενεργητικῶν τὸ μὲν
 δευτερον πρόσωπον τῶ ἑνεσῶτος γίνεσθαι ἀπὸ τῶ πρώτου, ἀφαι
 ρίσεια τῶ ι, κῆ τροπῆ τῶ μ εἰς σ. τίθιμι, τίθεις. Τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ
 τῶ δευτέρου, προσθήσεια τῶ ι, τίθεις, τίθισι. Τῶν δὲ δυνικῶν τὸ δευτε
 ρον κῆ τρίτον, ἀπὸ τῶ δευτέρου τῶν ἐνικῶν, τροπῆ τῶν σ εἰς τ, καὶ
 προσθήσεια τῶ ορ, κῆ μεταβολῆ τῆς παραληψῆς εἰς τὸ παραλη
 γον φανῆν τῶ ἐκμάτος, ὅθεν αὐτὸ παρεσχημάτισα τὸ εἰς μι.
 τίθῶ, τίθιμι, τίθεις, τίθετορ, ἰσῶ, ἰσμι, ἰσεις, ἰσατορ, διδώ, διδώ
 μι, δίδω, δίδωτορ. Τῶν δὲ πλιθυντικῶν τὸ μὲν πρώτον ἀπὸ τῶ
 πρώτου τῶν ἐνικῶν, μεταποιήσει τῆς ληξῆς εἰς μιν, καὶ μετα
 βολῆ τῆς παραληψῆς, ὡς εἴρηται. τίθιμι, τίθειμι. Τὸ δὲ
 δευτερον ἀπὸ τῶ δευτέρου τῶν δυνικῶν, ἐξαιρήσεια τῶ ν, καὶ τροπῆ
 τῶ ο εἰς ε. τίθετορ, τίθειτε. Τὸ τρίτον ἀπὸ τῶ τρίτου τῶν δυνι
 κῶν, ἐξαιρήσεια τῶ ν, κῆ μεταποιήσει τῆς το εἰς σι, καὶ παρηνθήσει
 τῶ α. τίθετορ, τίθεισι. διδοτορ, δίδασι. τὸ δὲ ἰσῶσι, καὶ ἰσῶσι, καὶ
 ἴσῶμοια, ἐν συναϊρήσειωσ. Τοῦ δὲ παρατατικῶν κῆ δευτέρου
 ὀρισίου, ὁμοίωσ τοῖς * παρατατικῶν καὶ β. ὀρισίοις τῶν εἰς α * Αἰη τοῖς
 ἐκμάτων, ἐτίθειρ, ἐτίθεις. ἔθειρ, ἔθεις. πλὴν ὅσον ἐταυθα ἢ τῶν
 ἐνικῶν παραληψῆσ α συέλλεται ὅτι τῶν δυνικῶν καὶ πλιθυντι
 κῶν, ὡς εἴρηται. Αὐτῶν δὲ τῶν εἰς μι ὁ σχηματισμός, ὡς ἀπλῶς πα
 ρησι, καὶ ἀναδιπλασιασμός ἐν τε τῶ ἀρετικῶν συμφώνων, καὶ
 τῶ ι, ἐ μὴ τὸ τῆς προφορῆς δύσφθεγγορ κωλύοι. δῶ, δίδωμι.
 ἔθῶ, τίθιμι. σῶ, μέντοι γέ ἰσμι, διὰ τὸ δύσφθεγγορ.

Μῆσα καὶ παθητικά.

Επὶ δὲ τῶν μέσων τε καὶ παθητικῶν ὀρισικῶν, τὸ μὲν τῶ ἑνε
 σῶτος κῆ παρακειμένον δευτερον ἀπὸ τῶ πρώτου, μεταβολῆ τῆς μαι
 εἰς σαι. τίθειμαι, τίθεισαι, τίθειμαι, τίθεισαι. Τὸ δὲ τῶ παρατατικῶν κῆ
 δευτέρου ὀρισῆσ, μεταποιήσει τῆς ληξῆς εἰς σο. ἐτιθειμιρ, ἐτιθε
 σο. ἐθειμιρ, ἐθεισο. Τὰ δ' ἄλλα πάντῃ κοινὰ πρὸς πᾶν τρίτῳ. Εἰ
 δὲ καὶ εἰς κ προφέρειρ τὸ δευτερον τῶ ἑνεσῶτος, τῶν ἀπὸ τῶ ε καὶ
 α. τίθειμαι, τίθει. ἰσαμαι, ἰση.

ΚΛΙΣΙΣ ΕΓΚΛΙΤΙΚΗ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΩΝ.

Τῆς δ' ἐκλιτικῆς κλίσεωσ ἀρχὴ μὲν ἡ ὀρισικὴ ἐκλισις,
 αἱ γὰρ ἄλλαι πᾶσαι ἀπ' αὐτῆς ὠδε. Τὸ ὀρισικόν, τύπησ. Πα
 ρατατικόν, ἐτυπησ. Τὸ προσαιτικόν, τυπήσ. Τὸ ενετικόν,
 τυτήσμι. Τὸ ὑποτατικόν, ἐάν τυπήσ. Τὸ ἀπαρέμφατον, τυτήσθαι.
 Ν Μέλλωρ α.

- Futurū. 1.* Futurū primū. Indi. uerberabo. Opta. turus essem. Infini.
Indefini. 1. uerberaturū esse. Inde. primū. Indica. uerberaui. Imper.
 uerberato. Opta. berauiffem. Subiun. si uerbera uero. Im.
Præ. perf. c. finiti. uerberauiſſe, Ptñ perf. Indi. uerberaui. Ptñ pluſ
Præ. pluſq̄t. quam. uerbera uerā. Impera. uerberato. Opta. uerbera
 uiſſem. Subiuncti. si uerbera uero. Infiniti. uerberauiſſe.
Indefi. 2. Indefi. ſecūdū. Indi. uerberaui. Impera. uerberato. Opta
 tiuū, uerberauiſſem. Subiun. si uerbera uero. Infini. uerbe
Futurum. 2. rauiffem. Futurū ſecūdū. Indicatiuū, uerbrabo. Optati
 uum, uerberaturus eſſem. Infini. turum eſſe.

Præſens mediorum.

- Vtrancq̄ ſi* Indica. uerberor. Præte. imperfe. uerberabar. Impera.
gnificationē uerberare. Opta. uerberarer. Subiun. si uerberer. Infini.
habent. uerberari. Futurū primū. Indica. uerberabor. Opta. uer
Futurum. 1. berer. Infini. tum iri. Indefi. primū. Indica. uerberat^o ſum.
Indefiniti. 1. Imperatiuū, tus eſto. Optatiuū, tus eſſem. Subiunctiuū,
 si uerberatus ero. Infinitiuum, uerberatū eſſe. Ptñ per.
Præ. per. Indicatiuū, tus ſum. Ptñ pluſq̄perfe. tus fuerā. Impera.
& pluſq̄. tus eſto. Opta. uerberat^o eſſem. Subiunctiuū, si uerbera
 tus ero. Infinitiuū, tum eſſe. Indefi. ſecundū, Indi. ratus
Indefini. 2. ſum. Imperatiuū, uerberator. Optati. uerberatus eſſem.
Futurum. 2. Subiunctiuum, si uerberatus fuero. Infinitiuum, tum fuiſ
 ſe. Futurum ſecundum. Indicatiuum, uerberabor. Opt
 tatiuum, uerberer. Infinitiuum, tum iri.

Præſens paſſiuorum.

- Præ. perfec.* Indicatiuū, uerberor, & reliqua ut dictū eſt. Præ. perf.
& pluſq̄. Indicatiuū, tus ſum. Præte. pluſq̄per. tus fuerā. Impera.
Indefini. 1. tus eſto. Infinitiuū, tum fuiſſe. Indefi. 1. Indicat. tus ſum.
Indefini. 2. Impera. tus eſto. Optati. tus eſſem. Subiunct. si tus fuero.
 Infinitiuū. tum eſſe. Indefinitū ſecundū. Indica. uerbera
Futurum. 1. tus ſum. Imperatiuum, tus eſto. Optatiuum, tus fuiſſem.
 Subiuncti. si tus fuero. Infinitiuum, atum eſſe. Futurum
Futurum. 2. primum. Indicatiuum, uerberabor. Optatiuum, randus
 ſim. Infini. randum eſſe. Futurum ſecun. Indica. uerber
Paulo poſt rabor. Opta. uerberandus ſim. Infini. randum eſſe. Pau
futu. lo poſt futu. Indica. uerberabor. Optatiuum, uerberer. In
 finitiuum, uerberandum eſſe.

Μέλλωρ α. Τὸ Ορισιὸν, τυψω. Τὸ Εὐντιὸν, τυψοίμι. Τὸ Ἀπα
 ρέμφατον, τυψερ. Ἀόρισος α. Τὸ Ορισιὸν, ἐτυψα. Τὸ Προσα
 κτικὸν, τυφορ. Τὸ Εὐντιὸν, τυψαίμι. Τὸ Ὑποζυκτικὸν, ἰὰρ τυ
 ψω. Τὸ ἀπαρέμφατον, τυψαι. Παρακείμενος. Τὸ Ορισιὸν, τέ
 τυφα. Ὑπερσυντέλιος, ἐτετύφερ. Τὸ Προσακτικὸν, τέτυφε.
 Τὸ Εὐντιὸν, τετύφοίμι. Τὸ Ὑποζυκτικὸν, ἰὰρ τετύφω. Τὸ Ἀπα
 ρέμφατον, τετυφίμαι. Ἀόρισος β. Τὸ Ορισιὸν, ἐτυπορ. Τὸ
 Προσακτικὸν, τυπε. Τὸ Εὐντιὸν, τυποίμι. Τὸ Ὑποζυκτικὸν,
 ἰὰρ τυπόω. Τὸ Ἀπαρέμφατον, τυπέμ. Μέλλωρ β. Τὸ Ορισιὸν,
 τυπῶ. Τὸ Εὐντιὸν, τυποίμι. Τὸ Ἀπαρέμφατον, τυπέμ.

Ἐντεὼς μίσωρ.

Τὸ Ορισιὸν, τυπῶμαι. Παραζυκτικὸς, ἐτυπήομι. Τὸ Προσα
 κτικὸν, τυπῆσ. Τὸ Εὐντιὸν, τυπήομι. Τὸ Ὑποζυκτικὸν, ἰὰρ τυ
 πήωμαι. Τὸ Ἀπαρέμφατον, τυπήσθαι. Μέλλωρ α. Τὸ Ορισιὸν,
 τυψομαι. Τὸ Εὐντιὸν, τυψοίμι. Τὸ Ἀπαρέμφατον, τυψεσθαι.
 Ἀόρισος α. Τὸ Ορισιὸν, ἐτυψάμην. Τὸ Προσακτικὸν, τυψαι. Τὸ
 Εὐντιὸν, τυψαίμι. Τὸ Ὑποζυκτικὸν, ἰὰρ τυψώμαι. Τὸ Ἀπα
 ρέμφατον, τυψεσθαι. Παρακείμενος. Τὸ Ορισιὸν, τέτυπα. Ὑπερ
 συντέλιος, ἐτετύπεμ. Τὸ Προσακτικὸν, τέτυπε. Τὸ Εὐντιὸν,
 τετύποιμι. Τὸ Ὑποζυκτικὸν, ἰὰρ τετύπω. Τὸ Ἀπαρέμφατον, τε
 τυπέμαι. Ἀόρισος β. Τὸ Ορισιὸν, ἐτυπόμην. Τὸ Προσακτικὸν,
 τυπῶ. Τὸ Εὐντιὸν, τυποίμι. Τὸ Ὑποζυκτικὸν, ἰὰρ τυπώμαι.
 Τὸ Ἀπαρέμφατον, τυπέσθαι. Μέλλωρ β. Τὸ Ορισιὸν, τυποῦ
 μαι. Τὸ Εὐντιὸν, τυποίμι. Τὸ Ἀπαρέμφατον, τυπέσθαι.

Ἐντεὼς παθητικῶν.

Τὸ Ορισιὸν, τυπῶμαι, κῆ τὰλλα ὡς ἔρηται. Παρακείμενος.
 Τὸ Ορισιὸν, τέτυμμα. Ὑπερσυντέλιος, ἐτετύμμην. Τὸ Προσα
 κτικὸν, τέτυφο. Τὸ Ἀπαρέμφατον, τετύφθαι. Ἀόρισος α. Τὸ
 Ορισιὸν, ἐτύφθην. Τὸ Προσακτικὸν, τυφθί. Τὸ Εὐντιὸν,
 τυφθέμην. Τὸ Ὑποζυκτικὸν, ἰὰρ τυφθῶ. Τὸ Ἀπαρέμφατον, τυφ
 θίμαι. Ἀόρισος β. Τὸ Ορισιὸν, ἐτύπημ. Τὸ Προσακτικὸν, τυ
 πῶ. Τὸ Εὐντιὸν, τυπήμην. Τὸ Ὑποζυκτικὸν, ἰὰρ τυπῶ. Τὸ Ἀπα
 ρέμφατον, τυπήμην. Μέλλωρ α. Τὸ Ορισιὸν, τυφθίσομαι. Τὸ
 Εὐντιὸν, τυφθισοίμι. Τὸ Ἀπαρέμφατον, τυφθίσεσθαι. Μέλλ
 ωρ β. Τὸ Ορισιὸν, τυπήσομαι. Τὸ Εὐντιὸν, τυπισοίμι. Τὸ
 Ἀπαρέμφατον, τυπήσεσθαι. Μετ' ὀλίγων μέλλων. Τὸ Ορισιὸν,
 τετύφωμαι. Τὸ Εὐντιὸν, τετυψοίμι. Τὸ Ἀπαρ. τετύψεσθαι.

Actiua præsens.

Præ. imper. **I**ndicatum, pono. Ptm̄ imper. ponebam. Imperatiuū, pone. Optatum, ponerem. Subiunctiuū, si ponā. *Indefini. 1.* Infinit. ponere. Indefinitū primū. Indica. posui, & *Indefini. 2.* alia ut in uerberaui. Indef. secundū. Indica. posui. Impera. pone & pone. Optatum, posuissē. Subiunctiuū, si posuero. Infinitiuum posuissē.

Media & passiuā, præsens.

Præ. imper. **I**ndicatiuū ponor. Præte. imper. ponebar. Imperatiuū, ponere, & ponere. Optatiuū, ponerer. Subiunctiuū, si ponar. Infinitiuū, poni. Indefinitū secundū. Indicatiuū, positus sum. Imperati. positus esto. Optat. positus essem. Subiunctiuū, si positus ero. Inde. positū esse. *Præte. perfe.* *Præte. plusq̄.* perfe. Indicat. positus sum. Præte. plusq̄ perfe. tus erā. Impera. positus esto. Optatiuū, positus fuissē. Subiunctiuum si positus fuero. Infinitiuum, positum esse. Indefinitiuum primū. Indica, positus sum. Imperatiuū, tus esto. *Futu. 1.* Opta. positus essem. Subiun. si positus ero. Infiniti. tum esse. Futurū pri. Indicat. ponar. Optati. ponendus sim. *Mox futu.* Infinitiuum ponendum esse. Mox futurū. Indica. ponar, & reliqua ut in uerberabor.

COMMVNIA OMNIUM MODORVM.

Præ. imper. **C**ommune aut̄ oibus modis, qd̄ augmētū originis abijciunt, excepto præte. perf. uerberabā, uerberaui, rato, uerberassē, si rauero, rassē. At uerberaui, facit rato, rassē, si rauerim. rassē. Præte. autē imperfe. p̄nti cōiungitur, & p̄tm̄ plusq̄ per. præte. perfe. Vnde quæ ab alterutris horum formatiōes fiunt, cōem cū alteris habent significationē. Ceterū liquet quod futuri formatio, neq̄ in Imperatiuo est, neq̄ in Subiuncti. Porro significatio huius est in his, qua formant̄ à. 1. Indefini.

Formationes imperatiuorū Actiuorum.

Fit autem uerborum in o actiuorum, imperatiuū quidem à tertia persona proprii thematis. uerberabat, bera, ruit, uerberato. Tametsi primū Indefini. etiā ultima mutata in op̄ fit. uerberauit, uerberato.

Optati

ΤΑ ΕΙΣ ΜΙ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ ΕΝΕΣΤΩΣ.

Τὸ Ορισιῶν, τίθειμι. Παρατατιῶς, ἐτίθειν. Τὸ Προσαυτιῶν, τίθει. Τὸ Ενυτιῶν, τίθειμι. Τὸ Υποταυτιῶν, ἰάρ τιθῶ. Τὸ Απαρέμφατον, τίθειναι. Ἀόριστος α. Τὸ Ορισιῶν, ἔθειναι, καὶ τὰλλα ὡς ὅτι τὸ ἔτυφα. Ἀόριστος β. Τὸ Ορισιῶν, ἔθειν. Τὸ Προσαυτιῶν, θέτι καὶ θέεις. Τὸ Ενυτιῶν, θέειν. Τὸ Υποταυτιῶν, ἰάρ θέω. Τὸ Απαρέμφατον, θέναι.

Μίσα καὶ παθητικὰ ἐνεσῶς.

Τὸ Ορισιῶν, τίθειμαι. Παρατατιῶς, ἐτιθέμι. Τὸ Προσαυτιῶν, τίθεσο καὶ τίθει. Τὸ Ενυτιῶν, τίθειμι. Τὸ Υποταυτιῶν, ἰάρ τιθῶμαι. Τὸ Απαρέμφατον, τίθεισθαι. Ἀόριστος δευτέρου. Τὸ Ορισιῶν, ἔθειμι. Τὸ Προσαυτιῶν θέσο καὶ θεῶ. Τὸ Ενυτιῶν, θέειμι. Τὸ Υποταυτιῶν, ἰάρ θέωμαι. Τὸ Απαρέμφατον, θέεισθαι. Παρακείμενος. Τὸ Ορισιῶν, τίθειμαι. Υπερσυντέλιος, ἐτεθείμι. Τὸ Προσαυτιῶν, τίθεσο. Τὸ Ενυτιῶν, τεθείμι. Τὸ Υποταυτιῶν, ἰάρ τεθῶμαι. Τὸ Απαρέμφατον, τεθείσθαι. Ἀόριστος α. Τὸ Ορισιῶν, ἐτίθειν. Τὸ Προσαυτιῶν, τίθειτι. Τὸ Ενυτιῶν, τεθείμι. Τὸ Υποταυτιῶν, ἰάρ τεθῶ. Τὸ Απαρέμφατον, τεθείναι. Μέλλων α. Τὸ Ορισιῶν, τεθήσομαι. Τὸ Ενυτιῶν, τεθήσοιμι. Τὸ Απαρέμφατον, τεθήσεσθαι. Μετ' ὀλίγον μέλλων. Τὸ Ορισιῶν, τεθήσομαι, καὶ τὰλλα ὡς ὅτι τὸ τετύφομαι.

ΚΟΙΝΑ ΑΡΑΣΩΝ ΤΩΝ ΕΓΚΛΙΣΕΩΝ.

Κοιῶν δ' ἀπασῶν τῶν ἐκλίσεων, τὸ τὴν ἀύξισιν τῆς ἀρχῆς ἐξαιρεῖσθαι, πλὴν τῶν παρακειμένων. ἔτυπον, τύπη, ἔτυψα, τύφορ, τύψαιμι, ἰάρ τύψω, τύψαι. Τέτυφα γεμίρ, τίτυφε, τετύφοιμι, ἰάρ τετύφω, τετυφέναι. Ὁ δὲ παρατατιῶς τῶν ἐνεσῶν συνίσταται, καὶ ὁ ὑπερσυντέλιος τῶν παρακειμένων, ὡς τε τοὺς ἀπὸ βατέρων τῶν σχηματισμοὺς κοινῶν καὶ πρὸς βατέρων ἔχειν τῶν σημασίαν. Δῆλον δ' ὅτι καὶ ὁ μέλλοντος παρακείμενος, οὔτε προσαυτιῶς ἔστιν, οὔτε υποταυτιῶς. Σημασία δὲ τῶν ἐν τοῖς ἀπὸ τῶν ἀορίσων.

Σχηματισμοὶ τῶν προσαυτιῶν ἐνεργητιῶν.

Γίνεται δὲ τῶν ἐνεργητιῶν, τὸ μὲν προσαυτιῶν ἀπὸ τοῦ τρίτου προσώπου τῆς οἰκείας ἀρχῆς. ἔτυπη, τύπη, τίτυφε, τίτυφε. ὅχι μὲν πρῶτος ἀόριστος καὶ τῆς ἐσχάτης μετὰ ποιήσει εἰς ὄν γίνεται. ἔτυψε, τύφορ.

L I B E R S E C V N D V S .

Optatiuorum.

Optatiua uero à participiali genitiuo, mutatione ulte
mæ in μ , & elisione inflexiuæ ν , atq; assumptione ι in di
phth. aut etiam uersa diph. σ in \omicron . in qbus penultima fue
rit. uerberantis, uerberē. eius qui rauit, uerberassē. eius
qui rauit, rassē. eius q rauit, rassē. raturi, turus essem.

$\alpha\xi\iota\omicron\iota\eta\rho$ Ae
olicum, $\alpha\xi\iota$
 $\phi\eta\rho$ Doric.

Cæterū cōtractorū opta. cōuersiōe μ in $\eta\rho$ Aeolice, pfe
runt, ut dictū est pri^o. digner, ner. Nā digner & uiuā, Dori
ca sunt, conuersa \omicron in ω . Aeolica uero, & rassēs, sset, ssent.

Subiunctiuorum.

Subiunctiua uero fiunt à prima persona suę originis,
uersa ultima in ω . uerberabā, si uerberē. uerberaui, si uer
be rauero. uerberaui, si uerberauerim.

Infinitiuorum.

Infinitiua uero pñtis qdem tēporis & futuri primi à ter
tia persona fiūt suę originis, addito ν . uerberat, rare. uer
berabit, turū esse. Itē pte. perfe. ab eadē, addita $\nu\alpha\iota$. uerbe
rauit, rassē. Cæterū Infiniti pri. à prima, addito ι . uerbe
raui, rassē. Rursum secūdi ab eadē, mutata ultima in $\acute{\epsilon}\rho$.
uerberaui, uerberassē. Eadem sanē est formatio & secūdi
futuri, nē p mutatiōe ultimę in $\acute{\epsilon}\rho$. uerberabo, turū esse.

Præt. perfe.
Indefini. 1.
Indefini. 2.

MEDIORVM FORMATIONES.

MEDIA aūt Imperatiua, præteriti qdē imper. & secū
di indefi. à secūda sui thematis. uerberabaris, raz
re. ratus es, rare. Cæterū primi Indefi. à prima, elis
siōe $\mu\eta\rho$, & addito ι . uerberaui, rato. aut si quo alio mō hīc
fieri possit accōmodatius. Præt. perf. ita ut in Indica. impe
ratiua formant.

Indefini. 1.

Præteritum
perfectum.

Optatiuorū.

Porro optatiua à prima persona originis, uersa ultima
in $\mu\eta\rho$, & ante $\mu\eta\rho$ ι ad formationē diphthongi assumpta.
uerberor, uerberarer. uerberaui, uerberauissē. Excepto
ptō perfe. Nam hoc itidem ut in actiuo fit.

Subiunctiuorum.

Subiunctiua uero fiunt à prima in $\mu\alpha\iota$, sed penultima
originalium, in quibus est μ inflexiua, mutata in ω . uerbe
ror, si uerberer. uerberaui, si uerberauero.

Infinitiu

Εὐντινῶρ.

Τὰ δὲ εὐντινὰ ἀπὸ τῆς μετοχῆς γενικῆς μεταποιῶσαι τῆς ἰσχύος
 τῆς εἰς μι, κὶ ἐξαίρετα τῷ κλιτικῷ ν, κὶ προσλήψαι τῷ ι εἰς διφθογ
 γορ, ἢ κὶ τροπῇ τῆς εἰς οἰ, ἐρ οἷς παραληγουσα ὑπάρχει. τύπον
 τος, τύποιμι, τύψαντος, τύψαμι, τετυφότος, τετύφοιμι, τυπόν
 τος, τυποίμι, τυπῶντος, τυποίμι. Τῶν δὲ συννημένων τῶ εὐντι
 κὰ, κὶ τροπῇ τῆς μι εἰς ηρ Αἰολικῶς λέγεται, ὡς εἴρεται πρότερον.
 ἀξιοίμι, ἀξιοίμην. Τὸ δὲ ἀξιοίμην κὶ βιοίμην Δωριὸν, τροπῇ τῆς οἰ εἰς
 φ. Αἰολικὸν δὲ καὶ τὸ τύψας, τύψαι, τύψαμ.

Τῶν Ὑποτακτικῶν.

Τὰ δὲ ὑποτακτικὰ, ἀπὸ τῷ πρώτου προσώπου τῶν ἰδίων ἀρ
 χῶν, μεταποιῶσαι τῆς ἰσχύος εἰς ω. ἔτυπον, ἔαρ τύψω. ἔτυψα,
 ἔαρ τύψω. τέτυφα, ἔαρ τέτυφα.

Τῶν Ἀπαρεμφάτων.

Τὰ δὲ ἀπαρεμφάτα ἐνεῶτος μὲν, ὄντα κὶ μέλλοντος πρώτου,
 ἀπὸ τῷ τρίτῳ προσώπῳ τῆς ἀρχῆς, προσθίσει τῷ ν. τύπῃ, τύπῃην.
 τυψῇ, τυψῃην. Καὶ παρακειμένῳ ἀπὸ τῷ αὐτῷ προσθίσει τῆς ναι.
 τέτυφε, τετυφίηναι. Ἀόριστος δὲ πρώτου ἀπὸ τῷ πρώτῳ, προσθίσει
 τῷ ι. ἔτυψα, τύψαι. Καὶ δευτέρῳ δὲ ἀπὸ τῷ αὐτῷ, μεταποιῶσαι τῆς
 ἰσχύος εἰς ἐρ. ἔτυπον, τυπέην. ὁ αὐτὸς δ' ἄρα τρόπος κὶ τῷ δευ
 τέρῳ μέλλοντος, μεταποιῶσαι τῆς ἰσχύος εἰς ἐρ. τυπῶ, τυπέην.

Τ Ω Ν Μ Ε Σ Ω Ν.

ΤΑ δὲ μίσα προσακτικὰ, τῷ μὲν παρατακτικῷ καὶ δευτέρῳ
 ἀορίσῳ, ἀπὸ τῷ δευτέρῳ τῆς ἀρχῆς. ἔτύπῃς, τύπῃς. ἔτυπου,
 τυπού. Τὸ δὲ πρώτῳ Ἀορίσῳ, ἀπὸ τῷ πρώτῳ, ἐξαίρετα τῆς
 μιν, καὶ προσθίσει τοῦ ι. ἔτυψάμην, τύψαι. ἢ ὅπως ἄρ ἄλλως
 ἰντεὺθεν γίνονται ὀκνηότερον. Τοῦ δὲ Παρακειμένου, ὁμοίως
 τῷ ἐνεργητικῷ.

Εὐντινῶν.

Τὰ δὲ εὐντινὰ, ἀπὸ τῷ α τῆς ἀρχῆς, τροπῇ τῆς ἰσχύος εἰς μιν,
 κὶ πρὸ τῆς μιν τῷ ι. εἰς διφθογγον προσλαμβανομένου. τύπος
 μαι, τυποίμιμην. ἔτυψάμην, τυψάμην. Πληρ τῷ παρακειμένου,
 ὅδε γ' ὁμοίως τῷ ἐνεργητικῷ.

Ὑποτακτικῶν.

Τὰ δὲ ὑποτακτικὰ, ἀπὸ τῷ πρώτῳ εἰς μαι, τῆς παραληγουσῆς
 τῶν ἀρχῶν, ἐφ' ὧν τὸ μ κλιτικόν, μεταβαλλῆσθαι εἰς ω. τύπος
 μαι, ἔαρ τύψωμαι. ἔτυψάμην, ἔαρ τύψωμαι.

LIBER SECVNDVS.
INFINITIVORVM.

Infinitiua aut à tertia persona originis, mutata ultima in ω . uerberatur, uerberari. rauit, rasse. Demp̄to p̄ter. perfecto, quod sanè congruit cum actiuo.

PASSIVORVM IMPERATIVORVM.

In de. 1. & 2. **P**Assiua imperati. p̄ntis qdē itidē fiunt, uti in medijs. Indefinitorū uero amborū à tertia, assumptiōe θ . ra tus est, rare. In qb^o tñ eadē aspirata p̄cedit, nō θ , sed τ assumere cōtingit. uerberatus sum, tus esto. ob incōmo ditatē uocis. Præ. aut plusq̄. à secūda. tus fueras, tus esto.

Optatiuorum.

Indefini. Ceterū optatiua p̄ntis quidē & futuri similiter fiunt, ut in medijs: uerū in ptō perfe. nō itē, si consonās fuerit añ μ . sin min^o fuerit, nec ulla diphthong^o impediāt, assumpto in diphthongū cum penultimæ syllabæ uocali, optatiuū fit. factus essem. memor essem. Indefinitū autē à parti ciali ḡtō, mutatione ultimæ in ν , & elisione inflexiue ν , atq̄ assumptione in diphth. uerberati, beratus essem.

Subiunctiuorum.

Indefini. Præ. perfe. At subiunctiua p̄ntis modo ut in medijs fiūt cōsimili. Indefinitorum uero à tertia uerbi originalis, mutata fina li uocali in ω . uerberat^o est, si rat^o fuero. Præte. uero pref. subiunctiuū fieri possit, si μ purū habeat, ut dictum est, & diphthongus nō uetet, cōuersa penult. uocali in ω . factus sum, si factus sim. memini, si memor fuerim.

Infinitiuorum.

Præ. perf. Regula gene. Indefi. Infinitiuua aut præsentis & futuri tēporis itidē fiunt uti in medijs. Quin & p̄te. perfe. cōsimilis est formatio, nisi qd^o nō assumitur. Nam à uerberat^o est, uenit ratū fuisse, uersa s. priore tenui in aspiratā. Gñale siqdē est qd^o tenues p̄cedāt tenues, atq̄ aspira. aspiratas. Indefi. aut fiūt à pri ma perso. originis, addito ω finali. uerberat^o sum, tū esse.

IN MI ACTIVORVM. IMPERATIVORVM.

Posterius è duobus θ . cedit i r. **P**orro uerborū in μ actiua quidē imperatiua à parti cipiali fiūt genitiuo, eliso inflexiuo ν , & mutata syll. ultima in θ . ponētis, pōne. statuētis, statue. dātis, da. Siue à secūda indefinitorū, cōuersione ultimæ uocalis in penul:

Απαρεμφάτων.

Τὰ δὲ ἀπαρεμφάτα, ἀπὸ τοῦ πρὸς ἀρχῆς, μεταποιῖσαι τῆς ἐσχάτης ἐς αὐτά, τύπεται, τύψεται, ἐτύψατο, τύψαται. Πλήρ τῷ παρακειμένῳ. ὁ δὲ γὰρ ὁμοίως τῷ ἐνεργητικῷ.

ΠΑΘΗΤΙΚΩΝ ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΩΝ.

ΤΑ δὲ παθητικά, τῷ μὲν ἐνεσῶτος ὁμοίως κἢ ὅπῃ τῶν μίσωρ. Τῶν δ' ἀορίσων ἀμφοτέρων, ἀπὸ τ' τρίτου, προσλήψαι τῆς θι, ἐτύπη, τύπηθι. ἐφ' ὧν γέμῃρ τὸ αὐτὸ δασύ ἢ γέται, ἔ τὸ θι, ἀλλὰ τὸ προσλαμβάνεται συμβαίνει. ἐτύφθηρ, τύφθητι. διὰ τὸ δύσφωνον. Τῷ δὲ ὑπερσυντελικῷ ἀπὸ τ' β. ἐτέτυψο, τέτυψο.

Εὐκτινῶν.

Τὰ δὲ εὐκτινὰ ἐνεσῶτος μὲν, κἢ μέλλοντος ὁμοίως κἢ ὅπῃ τῶν μίσωρ, παρακειμένῳ δὲ ἐκίετι, ἐάρ σύμφωνον ἢ πρὸ τοῦ μ. μῆντος δὲ, κἢ διφθόγγῃς μηδεμιᾶς κωλύσεως, προσλήψαι τὶ ἐς ἀποδιφθόγγωσιν τ' παραλήγοντος φωνήεντος, τὸ εὐκτινῶν γίνεται. ποιποιήμῃρ, μεμνήμῃρ. Αορίσος δὲ ἀπὸ τῆς μετοχικῆς γενιῆς, μεταποιῖσαι τῆς ληξέσης ἐς ἡρ, κἢ ἐξαιρέσει τῷ κλιτικῷ ν, κἢ μετετέτυψα τὶ ἐς διφθόγγωρ. τυφθέντος, τυφθένῃρ.

Υποτακτικῶν.

Τὰ δὲ ὑποτακτικὰ ἐνεσῶτος μὲν, τοῖς μίσοις ὁμοίως. Αορίσων δὲ ἀπὸ τοῦ τρίτου τῆς ἀρχῆς, μεταποιῖσαι τῷ ληκτικῷ φωνήεντος ἐς ω. ἐτύφθη, ἐάρ τυφθῶ. Καὶ παρακειμένῳ δὲ ὑποτακτικῶν γηνοὶ τ' ἄρ, ἐάρ τὸ μὴ καθ' ὅσον ἔχη, ὡς εἴρηται, κἢ διφθόγγος ἔ κωλύει, τροπῇ τοῦ παραλήγοντος φωνήεντος ἐς ω. ποιποιήμαι, ποιποιήσμαι, μεμνήμαι, μεμνήσμαι.

Απαρεμφάτων.

Τὰ δὲ ἀπαρεμφάτα ἐνεσῶτος κἢ μέλλοντος, ὁμοίως καὶ πρὸς τῶν μίσωρ. Καὶ παρακειμένῳ δὲ ὁμοίως ὁ σχηματισμός. πλὴρ ὅσον τὸ ἔ προσλαμβάνεται. Τέτυπται γὰρ, τέτυφθαι, μεταβολῇ διελονότητι τοῦ ἡγεμῆν φλοῦ ἐς δασύ. Καθόλου γὰρ τὰ μὲν φιλά ἢ γέται φιλήωρ, τὰ δὲ δασία δασίωρ. Αορίσων δὲ, ἀπὸ τοῦ πρώτου τῆς ἀρχῆς, προσβίσει τῷ αὐτελικῷ. ἐτύφθηρ, τυφθῆναι.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΜΙ ἐνεργητικῶν προσαιτικῶν.

ΤΩν δὲ ἐς μί, τῶν μὲν ἐνεργητικῶν προσαιτικῶν, ἀπὸ τῆς μετοχικῆς γενιῆς, ἐξαιρέσει τοῦ κλιτικῷ ν, κἢ μεταποιῖσαι τῆς ἐσχάτης ἐς θι. τιθέντος, τίθει. ἰσάντος, ἰσαθ. δίδόντος, δίδοθι. ἀπὸ τοῦ β. τῶν ὀριστικῶν, τροπῇ τοῦ τῆς ληξέσης φωνήεντος ἐς τὸ

LIBER SECVNDVS.

in penul. originis. pono, posuisti, pone. do, dedisti, da.
Subiunctiuorum.

Subiunctiua fiunt itidem ut in passiuis indefinitis uerborum in ω. ponebat, si ponam. Ceterum det in tertia, & det poëtica sunt ad exēplar tertiæ singu. Huiusmodi autē & hæc. ponam, statuam, dem. Nam q̄ monosyllaba sunt, ac circumflexa. ponā, statuam, dem. dissyllaba & baryt. poëtæ faciūt, interponētes apte hmōi syllabas. Singulis enim propriā uoca. originalem producendo addunt.

Optatiuorum.

Optatiua item eodē modo ut in passiuorū optatiuis. Infinitiuorum.

Infinitiua quoq̄ p̄sentis tēporis à participiali genitiuo formantur, eliso inflexiuo ρ, & mutata syllaba ultima in uai. ponentis, ponere. dantis, dare. Ceterum dare per poëticam licentiam dictum est.

Impera. actiuorum formationes.

Media uero & passiuia similiter ut in uerbis in ω. Formæ igitur figurādi inflexionē personarū iuxta modos, sunt huiusmodi. Imperatiuorū acti. tertia perso. singula ris à propria fit secūda, addito τω. uerbera, rato. p̄ter desinentia in θi. Siquidē ea non additione, sed mutatione ultimæ ad eundē formanē modū. pone, ponat. uerberatus esto, tus sit. At primi indefiniti, etiā mutatione ultimæ sub iunctiui in α ubiq̄. berato tu, to ille. Dualiū uero secūda à secūda fit singulari assumptione τoρ. uerbera, ate, d. Tertia rursus à tertia addito υ. uerberet, rent d. Pluraliū uero secunda à secunda quidē singulariū, assumpto τe. uerbera, rate. uerberato, tote. & mutato ορ in α, ut dictum est. Porro tertia, addito σαρ. ut uerberet, rent. Cæterum uerberent pro uerberent per Syncopen uidetur factum esse, & per conuersionem ultimæ in longam, quod tertiæ pluralium in ultima τ habentes, longam ut cunq̄ penul. habent. Excipiatur antē Ionicū, uerberati sunt. Similis & uerberentur illi, pro uerberentur illi, formatio fuerit.

MEDIORVM

δωσιν δωσι
Poëtica.

2. Dualis.

2. Pluralis

τυπῶν τωρ
pro τυπῶν
τωσαρ.

ἄς τὸ παραληκτικὸν τῆς ἀρχῆς. τιθῶ, ἔθες, θίς, διδώ, ἔδως, δός.

Υποστατικῶν.

Τὰ δὲ ὑποστατικὰ ὁμοίως τῶν παθτικῶν ἀορίστοις τῶν εἰς κ. ἐτίθει, εἰὰρ τιθῶ. τὸ δὲ δῶσιν ἑαὶ τὸ τρίτε, κὶ δάσι, ποιητικῶ, πρὸς παράδειγμα τῶ τρίτε τῶν ἐνικῶν. Τοιαῦτα δὲ κὶ τὰ βείω, σῶ, δῶ, μονοσύλλαβα γῆ ὄντα κὶ περισώμματα θῶ, σῶ, δῶ, δισύλλαβα κὶ βαρύτερα ποικιλῶ ποιοῦσι, παρεντιθέντες οἰκείως ἄς τοιαύτας τῶν συλλαβῶν. ἐνάσω γῆ τὸ ἴδιον ἀρχικὸν ἀξάσωντες προστιθέασι.

Εὐνικῶν.

Καὶ ἄ εὐνικὰ δὲ ὁμοίως, τοῖς τῶν αὐτῶν εὐνικῶς.

Απαρέμφατων.

Τὰ δὲ ἀπαρέμφατα, ἐν ἐσῶτος μὲν ἀπὸ τῆς μετοχητικῆς γενεῆς, κὶ ταύτα, ἐξαιρέσει τῶ κλιτικῶν ν, καὶ μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἶναι, τιθέναι, διδόναι, τὸ δὲ διδόναι κατὰ ποιητικὴν ἄδαρ.

Προσωντικῶν ἐνεργητικῶν.

Τὰ δὲ μέσα τε κὶ παθτικὰ, ὁμοίως κὶ ἑαὶ τῶν εἰς ω. Τόποι δὲ σχηματισμοὶ κλιτικῶς προσωπικῆς τῶν ἐκλήσεων τετρῶν, τοιοῦτοι. Τῶν Προσωντικῶν ἐνεργητικῶν, τὸ τρίτον τῶν ἐνικῶν ἀπὸ τοῦ ἴδιου δευτέρου, προσθέσει τῆς πω. τυπέ, τυπέτω. πλὴν τῶν εἰς θι. ταυτὶ γῆ οὐ προσθέσει, ἀλλὰ μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης, τὸν αὐτὸν ἔχει προσχηματισμὸν. τίθει, τιθέτω. τυφνί, τυφνίτω. τὸ δὲ πρῶτον ἀορίστον καὶ μεταποιήσει τῶ τῆς ληξέσης ὑποζατικῶν εἰς ἀπανταχοῦ. τυφνί, τυφάτω. Τῶν δὲ δυνικῶν τὸ δευτέρον ἀπὸ τῶ δετέρου τῶν ἐνικῶν, προσλήψει τῆς τομ. τυπέ, τυπέτω. Τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τῶ τρίτου προσλήψει τῶ ν. τυπέτω, τυπέτω. Τῶν Πληθυντικῶν τὸ μὲν δευτέρον ἀπὸ δευτέρου τῶν ἐνικῶν, προσλήψει τῆς τε. τυπέ, τυπέτε. τυφνί, τυφάτε. κὶ μεταποιήσει ὡς εἴρηται. Τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τῶ τρίτου, προσθέσει τῆς σαν, τυπέτω, τυπέτωσαν. τὸ δὲ τυφόντων ἀντὶ τῶ τυπέτωσαν, κατὰ συγκοπήν ἔοικε γινόναι, κὶ μεταβολὴν τῆς παραληγουσης εἰς μαυράρ. ὅτι ἄ τρεῖς τῶν πλινθυντικῶν ἐσχατοσυλλαβούντα τῶ τ, μαυρέ ὅπως σοῦν παραλήγει. Εξαιρέσω τὸ ἰωνικόν, τετύφεται. ὡσαύτως δὲ κὶ τὸ τυπέσθων ἀντὶ τῶ τυπέσθωσαν ὁ σχηματισμὸς εἰς εἶν.

Ο ἦ

Μ Ε Σ Ω Ν

MEDIORVM ET PASSIVORVM.

3. *perfo. fin.*

Mediorū autē & passiuorū tertia persona singulariū fit, elisa & diphth. posteriore uocali, & mutato \omicron in ϵ , si fuerit, atq; assumpto $\sigma\theta\omega$. ut uerberare, beretur. Exceptis indefinitis in θ , hæc eī cōgruūt cū in θ actiuis.

2. *Dualium.*

Identidē dualium secūda formatur à tertia singularium, mutatione ultimæ in $\sigma\theta\omicron\rho$. uerberetur, ramini duo.

2. *pluralis.*

Tertia uero ab eadē addita ρ . uerberetur, rentur d. Pluralium autē secūda quidē à secūda dualiū, mutatione ultimæ in $\sigma\theta\epsilon$. uerberamini d. ramini plures. Item tertia, interposito $\sigma\alpha$. uerberentur d. rentur p. Cæterum uerberentur pro uerberentur, sicut de uerberent modo indicauimus.

OPTATIVORVM IN MI.

2. *singulari.*

Optatiuorum autē desinentiū in μ , secūda singulariū à prima format, eliso ι , & uerso μ in σ . uerberarem, uerberares. Rursum tertia à secūda, ablato σ .

2. & 3. *dual.*

uerberares, ret. Dualiū uero secūda quidē à secūda singularium, mutato σ in τ , & assumpto $\omicron\rho$. uerberares, retis d. Itē

Pluraliū. 1.

tertia à sua secūda, mutatione ultimæ in $\tau\eta\rho$. uerberaretis d. rarent d. Pluraliū autē prima quidē fit à prima singulariū, mutatione ultimæ in $\mu\theta\rho$. uerberarē, remus. Rursum

secūda à secūda dualiū, mutatione ultimæ in $\tau\epsilon$. uerberaretis d. uerberaretis p. Tertia item à sua prima, elisione

Optatiua
in $\eta\rho$.

inflexiuæ μ . uerberarem, rarent. Desinentiū autē in $\eta\rho$, secūda quidem singularium à prima fit, uersa finali ρ

3. *pluralis.* $\sigma\alpha\rho$ $\epsilon\rho$.In $\mu\eta\rho$.

in σ . tus essem, tus esses. Sed aliæ omnes ut in optatiuis in μ , nisi quod tertiæ pluralium etiam in $\sigma\alpha\rho$ formantur.

uerberati sint. In $\epsilon\rho$ uero cum abijciunt penul. η . rati sunt. Cæterum desinentium in $\mu\eta\rho$ secūda quidem singularium à prima formatur, mutatione ultimæ in σ . uerberarer,

rareris. Tertia uero à secūda, interposito τ . uerberareris, uerberareris, uerberarē. Dualiū prima fit à prima singulariū, mutatiōe ultimæ in $\mu\epsilon\theta\omicron\rho$. uerberarer, uerberarer

Dualium. 1.

mur d. Itē secūda à secūda, mutatiōe ultimæ in $\sigma\theta\omicron\rho$. uerberar, eris, raremini d. Cæterū tertia à propria secūda, mutatione ultimæ in $\theta\eta\rho$. uerberaremini d. uerberarentur d.

Pluralium autem prima persona fit à prima dualium, mutatione

mutatione

ΜΕΣΩΝ ΚΑΙ ΠΑΘΗΤΙΚΩΝ.

Τῶν δὲ μέσων τε καὶ παθητικῶν, τὸ μὲν τρίτον τῶν ἐνικῶν, ἔξαιρέσει τὸ διφθογοῦντος ὑποζευκτικοῦ φωνήεντος, καὶ τρεπὴ τὸ ο εἰς ε, εἰ μὴ ὑπάρχει, καὶ προσλήψει τὴσ σθω. τύπῃς, τυπῆσθω. Πλήρ τῶν εἰς θι ἀορίσων, ζῆντα γὰρ διόλως τοῖς εἰς θι ἐνεργητικοῖς. Ομοίως τῶν δυνικῶν τὸ δεύτερον ἀπὸ τρίτου τῶ ἐνικῶν μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς σθω. τυπῆσθω, τυπῆσθου. καὶ τὸ τρίτον δὲ ἀπὸ τῶ αὐτῶ, προσθέσει τῶ ν. τυπῆσθω, τυπῆσθων. Τῶν δὲ Πληθυντικῶν, τὸ μὲν δεύτερον ἀπὸ τῶ δευτέρου τῶν δυνικῶν, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς σθε. τυπῆσθω, τυπῆσθε. Τὸ δὲ Τρίτον ἀπὸ τῶ τρίτου, παρενθήσει τῆς σαμ. τυπῆσθω, τυπῆσθασαμ. Τὸ τυπῆσθω ἀντὶ τῶ τυπῆσθασαμ, ὡς παρὰ τὸ τυπῆσθω ἐρέκεαμν.

ΕΙΚΤΙΚΩΝ ΕΙΣ ΜΙ.

Τῶν δὲ ἐνικῶν λιγόντων μὲν εἰς μι, τὸ δεύτερον τῶν ἐνικῶν ἀπὸ τῶ πρώτου, ἔξαιρέσει τὸ ι, καὶ τρεπὴ τὸ μ εἰς σ. τυπῆσοιμι, τυπῆσοις. Τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τῶ δευτέρου, ἐμβολῆ τὸ σ τυπῆσοιμι, τυπῆσοι. Τῶν δὲ δυνικῶν τὸ μὲν δεύτερον ἀπὸ τῶ δευτέρου τῶν ἐνικῶν, μεταβολῆ τὸ σ εἰς τ, καὶ προσλήψει τῆσ ορ. τυπῆσοιμι, τυπῆσοιτο. Τὸ τρίτον ἀπὸ τῶ ἰδίου δευτέρου μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς πῶ. τυπῆσοιτο, τυπῆσοίτῶν. Τῶν δὲ Πληθυντικῶν, τὸ μὲν πρῶτον ἀπὸ τῶ πρώτου τῶν ἐνικῶν, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς μν. τυπῆσοιμι, τυπῆσοιμν. Τὸ δεύτερον ἀπὸ τῶ δευτέρου τῶν δυνικῶν, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς τε. τυπῆσοιτο, τυπῆσοιτε. Τὸ τρίτον ἀπὸ τῶ ἰδίου πρώτου, ἔξαιρέσει τὸ κλιτικῶ μ. τυπῆσοιμν, τυπῆσοιεν. Λιγόντων δὲ εἰς κρ, τὸ μὲν δεύτερον τῶν ἐνικῶν ἀπὸ τῶ πρώτου, τρεπὴ τὸ κλιτικοῦ ν εἰς σ. τυφθέην, τυφθέης. Τὰ δ' ἄλλα πάντῃ, ὁμοίως τοῖς τῶν εἰς μι. πλήρ ὅσον ζῆντα τῶν πληθυντικῶν καὶ εἰς σαμ σχηματίζεται. τυφθέησαμ. καὶ εἰς εμ δὲ, ἀποβάλλοντα τὸ παραλήγον η, τυφθέην. Λιγόντων δὲ εἰς κμρ, τὸ μὲν δεύτερον τῶν ἐνικῶν ἀπὸ τῶ πρώτου, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς ο. τυπῆσοιμν, τυπῆσοιο. Τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τῶ δευτέρου, παρενθήσει τὸ τ. τυπῆσοιμι, τυπῆσοιτο. Τῶν δυνικῶν, τὸ μὲν πρῶτον ἀπὸ τῶ πρώτου τῶν ἐνικῶν, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς μεθω. τυπῆσοιμν, τυπῆσοιμεθω. Τὸ δὲ δεύτερον ἀπὸ τῶ δευτέρου, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς σθω. τυπῆσοι, τυπῆσοισθω. Τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τῶ ἰδίου δευτέρου, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς σθμ. τυπῆσοισθω, τυπῆσοισθμ. Τῶν δὲ Πληθυντικῶν, τὸ μὲν πρῶτον ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν δυνικῶν,

mutatione ultimæ in $\theta\alpha$. uerberaremur duo. raremur p.
Rursum secunda à secunda, mutatione ultimæ in $\theta\theta$. uer
beraremini d. remini p. Tertia uero à tertia singulari, in
teriecto p. uerberaretur, uerberarentur.

S V B I V N C T I V O R V M.

Subiunctiuorū oēs personę similiter fiūt, ut in actiuorū
rū p̄senti, nisi qđ ubi illa ϵ inflexiū habēt, hic habetur
n. uerberas, si beres. uerberatur, si retur. Vbi uero illic
est θ , hic ω . uerberor, si uerberer. exceptis uerbis, quę sunt
quintę in penultima habētib⁹ ω . do. Nā in his semper idē
seruatur. si dem, des, det. Refertur autem ad coniu. quin-
tam & sum, substantiuū uerbum. Atq; omnino nullum
erit, quod non alicuius dictarū sit. Quę uero sunt quintę
in penul. hñtia v, ut iūgo, p̄te. imper. dūtaxat cōperiuntur
habere, & indefin. 2. natū est, subijt. Præte. aut̄ perfect. &
reliqua tēpora nō habēt, ut cætera eiusdem cōiu. at neq;
modū optati. hñt, neq; subiun. nisi quis iungerē dicat, &
iungerer, diphthōgo vi in penul. usus, ut & meminissē,
factus essem igitur, & positus essem, dicere sic licebit.

D E C O N T R A C T I S.

Quæ uero tertię desinētia in ω purū, per α , aut ϵ , aut
 θ penul. faciūt, qđ cōtrahunt, dictū est pri⁹. Id uero
in p̄nti & p̄t. imperf. solū accidit. Cōe hñt igitur,
qđ p̄cedente una q̄uis harū α , ϵ , θ , & sequēte ω , semper cō-
tractio in ω fit. Propriū aut̄ est, qđ p̄cedēte α , & sequēte θ
siue per se, siue in diphthōgo, semper cōtractio fit in ω . ut
clamam⁹, mus. clamare, tu. clamarē, rem. Seq̄nte uero ϵ ,
aut n , siue in diph. siue per se, fit semper in α . clamas, mas.
clama, met. Vnde sanē & subiūctiua hęc, & alia oīno con-
tracta cōtingit non subiacere his, q̄ dicta sunt de incōtra-
ctis. Præcedente uero ϵ , & seq̄nte θ , siue per se, siue in diph-
thōgo s, fit semper contractio in ω . facimus, mus. fac, fac.
Seq̄nte uero ϵ , siue per se, siue in diphthongo, fit semper
contractio in α . facis, facitis, tis. Rursum sequēte n , siue
per se, siue in diphthon. fit contractio in n . si facias, si fiat,
fiat. Cæterū cū sequitur θ , ut in diphthongo θ , contractio
in θ fit. facerem, rem. Tametsi quę dissyllaba sunt, primā
non

Verbū sub-
stanti. sum.
Verba i v m
defectiua.

Exceptiōes.

μεζαιοποισει τις ισχάτις ες θα. τυηοίμεθορ, τυηοίμεθα. Τό δε
δευτερομ απο το δευτερου, μεζαιοποισει τις ισχάτις ες σθε. τυ-
ηοισθορ, τυηοισθε. Τό τρειτομ απο το τρειτο των ενικωρ, παρειν
θειςα το ν. τυηοιτο, τυηοιντο.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΩΝ.

ΤΩρ δε υποτακτικωρ πάντα ομοίως τοις τωρ ορισικωρ ενε-
σώσι, πληρ' οσορ ενθα μν ενενα τό ε κλιτικωρ έχει, ενταυ-
θα τό κ. τυηεις, εαρ τυηης. τυηεται, εαρ τυηηται. ενθα δ'
ενε τό ο. ενταυθα τό ω. τυηομαι, εαρ τυηωμαι. πληρ' των τις
πέμψης παραληζοντων τω ω. διδωμι. εν τριστοις γρ' αε τό αυτό
φυλάηεται. εαρ διδώ, διδώς, διδώ. Αναγεται δε εις των πέμψημ
συζυγίαν, κη τό έμι υπαρητικωρ ενμα, και όλως ουδερ' αρ' εν' έξω
των ερημένων. Τά δε τις πέμψης παραληζοντα τω υ. οιορ ζευ-
γυμι, παρατατικωρ μονορ ευρίσκειται έχοντα, κη άορισορ δευτε-
ρορ, έφν, ένν. Παρακειμενορ δε κη τάλλα τα πωρ' τους χρόνους
εχ' έχει τοις συζυγοις ομοίως. ουτε μνη' ενκλισημ ενυτικημ έχει,
ε' δε υποτακτικημ, ει μήτις ζευγυιημ λέγοι, κη ζευγυιημ, διφθόγ-
ω παραληζοση χρώμενος τη υι. οιορ κη τό μεμνημην. κη ποικί-
μημ ουν, κη τενημην λέγειμ αρ' ταυτη' έξεικ.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΣΥΝΗΡΗΜΕΝΩΝ.

Οσα δε τις τρειτις λήγοντα ες ω καθαρορ, τω α, η τω ε, η
τω ο παραληζει, οτι μν συναίρεται ταυτα, είρεται προτε-
ρορ. πστι δε περι τωρ ενισωτα και παρατατικωρ μονορ
συμβαίνει. Κοινωρ μν ουν τό ηγμένου ουτινοσουν των α, ε, ο.
επομένω δη τω α, αε των συναίρεσιρ ες ω γίνεσθαι. Ιδιορ δε τό ηγ-
μένου τω α. επομένω δε τω ο, είτε καθ' αυτό, είτε εν διφθόγγω, αε
των συναίρεσιρ γίνεσθαι ες ω. οιορ βοάομην, ωμην. βοάω, ω. βοάοι
μι, ωμι. επομένου δε τω ε, η τω κ, είτε εν διφθόγγω, είτε καθ' αυτό,
αε ες α. βοάεσ, ες. βοάε, α. βοάη, α. οθεν δη κη τα υποτακτικα ταυ-
τα, κη όλως τα εν συναίρεσεωσ συμβαίνει μη υποκεισθαι τοις λεχ-
θείσι πωρ' άπαθωρ. Ετι ηγμένου τω ε, επομένω μν τω ο, είτε
καθ' αυτό, είτε ως εν διφθόγγω τη ε, αε η συναίρεσις ες ε. ποιέοσ
μην, ουνμην. ποιέου, ουν. Επομένω δε τω ε, είτε καθ' αυτό, είτε εν διφ-
θόγγω, αε η συναίρεσις ες ει. ποιέεσ, ες. ποιέετε, έτε. Επομένω
δε η, είτε καθ' αυτό, είτε εν διφθόγγω, η συναίρεσις ες η. εαρ ποιέ-
ησ, ησ, εαρ ποιέηται, ηται. Επομένω δε τ' ο, ως εν διφθόγγω τη οι, η
συναίρεσις ες οι. ποιέοιμ, οίμ. τ' γε μνη' δυσυλλαβα δυντα, τό πρω-
τορ ου

nō cōtrahūt personā. Nauigo, nato, fluo. sed nauigas, & gat, & reliq̄ similiter. Itē cū præcedit o, & sequit̄ o, siue per se, siue in diph. præterq̄ in oī fit tū cōtractio ī v. inauramus, mus. inaurare, re. Similiter & cū sequitur e. inauratur, ra tur. Vbi aut̄ sequit̄ n̄ in ω fit, aut in ov. si inauetur, si retur, aut inauetur. Cæterum sequente i, nēpe ut in diphthongo, fit contractio in oi. inauras, auras, iaurares, res si inaur res, res. excepto infinitiuo, inaurare enim inaurare facit. Cōmune autem his omnibus, quod optatiua proferunt etiam mutata ultima in ηp̄ more Aeolico. facerē, facerē. clamarē, clamarē. Atq̄ ita in desinentiū in ηp̄ optatiuorum inflexionem, transeunt omnino.

DE VERBIS HETEROCLITIS.

Quemadmodū noīa alia sunt heteroclitica, alia indeclinabilia, uel p̄pter cōtractionē, uel alia de causa. sic & uerba heteroclitica dici possunt. coquo, coquā. pario, am. cado, am. capio, am. uenio, am. Cōplura sunt autē hmōi, atq̄ usum obseruare oportebit & in his. Vt in gñe tamē dicā q̄ in duas cōso. diuersas ex deriuatiōe desinūt, inflex. nullā hñt, ppriā, uerū formā hęc per τ, aut per huic cognatā σ. Exceptis uerbis quartę. iacio, iacio. pario, rio. habeo, beo. dico, co. cado, co. steti, sto. pavi, pasco. perfeci, perficio. Volūt aut̄ assumere ex formatiōe cōsonantem, uel secūde, uel tertie personę passiuī p̄te, perf. Quare & in uerbis quartę cōiu. a maneo formatū est maneo. propterea qđ σ nō quadret, ac ne u cōueniat quidē in ea iunctura, sed suo more uerti soleat in μ. Nihil tñ ab re erit, si quis nō ex mutatiōe esse μ existimet, sed à prima persona p̄te. assumi. māsi, maneo. Porro hęc uocent̄ redūdantia.

CONTRACTA.

Indeclinabilia aut̄ sunt oīa, facio, clamo, q̄ten^o passia.

DESYDERATIVA.

Iam & si cōtracta, indeclinabilia tñ sunt desydera. oīa. disciturio, secturio, regnaturio, bellaturio, uisurio. His aut̄ puto adiūgēda apte, quęcūq̄ uerba speciē hñt tertie personę, cū sint nullius, us̄ & ipsa impersonalia nominant̄. ut oportet, oportet, uidetur, cōtingit, curæ est, licet. Atq̄ in

τορ ἔ συναρῆται πρόσωπον. Πλέω, νέω, ρέω. πλείς δὲ κὶ πλεί, κὶ
 ἄλοιπά ὁμοίως. Ἐπι ἠζουμένοι το ὀ, ἐπομένε μὲν το ὀ, εἴτε καθ'
 αὐτό, εἴτε ἐν διφθόγγῳ, πλῆρ τῆσ οἰ, ἢ συναίρεισις εἰς ου. χρυσός
 μὲν, οὐ μὲν. χρυσός, οὐ. ὡσαύτος δὲ, κὶ ἐπομένου το ε. χρυσόεται,
 οὐται. ἐπομένε δὲ το η, εἰς ω, ἢ εἰς β. εἰ μὲν χρυσόηται, εἰ μὲν χρυσῶται,
 ἢ χρυσούται. Ἐπομένε δὲ το ἰ ὡς ἐν διφθόγγῳ διλονοῦτι, ἢ συναίρει
 σις εἰς οἰ. χρυσοάς, χρυσοῖς, χρυσόοις, χρυσοῖς. εἰ μὲν χρυσοῖς, χρυ
 σοῖς. πλῆρ τῆσ το ἀπαρεμφατο, χρυσοειν γάρ τοι χρυσοῦρ. Κοι
 νόρ δὲ τέτων ἀπάντων, τὸ ἄ εὐντικῶν προφέρεσθαι δὲ, καὶ μετα
 ποιῆσαι τῆσ ἐσχάτης εἰς ηρ, ἔθει Αἰολέωρ. ποιοῖμι, ποιοῖμρ. βο
 ποιῆμι, βοποιρ. καὶ οὕτως εἰς τῶ τῶρ εἰς ηρ ληγόντων εὐντικῶν κλι
 σιν μεταβαίνειρ διόλης.

ΠΕΡΙ ΡΗΜΑΤΩΝ ΒΤΕΡΟΚΛΙΤΩΝ.

Ω Σπερδ' ὀνόματα ἄ μὲν ἑτεροκλιτα, ἄ δὲ ἀκλιτα δι
 πάθος τε κὶ ἑτέρως, οὕτω καὶ ῥήματα ἑτεροκλιτα ἄρ λέ
 γοιτο. πῆψω, πῆψω. τίτω, τίξω. πῆψω, πεισοῦμαι.
 ἀλίσκω, ἀλώσκω. ἔρχομαι, ἐλεύσομαι. Πολλά δὲ ἄ τοιαῦτα, κὶ τῶ
 χῆσιμ δὲ παρατηρεῖται γέ ἐν ταῦθα. Ὡς καθόλης μὲν τοι εἰπῆν.
 ἄ εἰς δύο σύμφωνα διάφορα ἐν παραγωγῆσ λήγουσ, κλισίμ ἔδει
 μίαν ἴσχα οἰνεῖαμ. σχηματισμός δὲ τῶρ τοῖστων τῶ τ. ἢ τῶ συγγε
 νῆσ. Πλῆρ τῶρ τεταρτοῦζωρ. ῥέπω, ῥήπω. τίνω, τίτω. ἔχω,
 ἴσω. ἔπω, ἴσπω. πῆψω, πῆψω. ἴσανα, σάσιω. βέβουα, βόσιω. τε
 τελεω, τελέσιω. Βούλεται δὲ προσλαμβάνειν ἐν σχηματισμοῦ
 σύμφωνορ ἢ τῶ δευτέρου ἢ τῶ τρίτω πρόσωπον το παθητικοῦ πα
 ραιημένε. διὸ κὶ ἐν τεταρτοῦζοις ἐν τ' μίνω ἴσχηματίσαι μίμνω,
 ἄσ τῶ μὲν σ ἄσυντάκτου ὄντος. τῶ δὲ ν ἄσυμβάντως μὲν κὶ αὐτῶ
 ἔχοντος, οἰνεῖως δὲ μετὰ βάλοντος εἰς τὸ μ. διαφέρειτω δὲ γέ μι
 θειρ, μὰρ εἰτις μὴ ἐν μετὰ βολῆσ εἶναι τὸ μ. ἀξιοῖ, ἀλλ' ἀπὸ το πρώ
 το μετὰ λαμβάνεσθαι. μίμμεμαι, μίμνω. καλείσθω δὲ πλειονασικῶ.

ΣΥΝΗΡΗΜΕΝΑ.

Ακλιτῶ δὲ ἄ συνηρημένα πάντα. ποιω, βοω. ὡς πεπονθότα.

ΕΦΕΤΙΚΑ.

Κ Αὶ μὲν δὲ καὶ ἀπαθῆ, ἀκλιτα ἄ εφετικῶ πάντα. μαθητιῶ,
 τομιῶ, βασιλεῖω, πολεμισεῖω, ὄψειω. Τέτοις δ' οἶμαι συνη
 τάτηρ οἰνεῖορ κὶ ὅσα τῶρ ῥήματων τύπορ μὲν ἔχα τρίτω
 πρόσωπον, ἐσι δὲ οὐθένεσ, ὅθεν δὲ καὶ ἀπρόσωπα ὀνομάεσθαι.
 οἶορ τὸ δέ, καὶ χεῖ, καὶ δοκῆ, κὶ συμβαίνει, κὶ μέλει, καὶ ἔξει.
 Ρ Καὶ

Atq; in summa, q̄ nullā indicāt personā. In his aut, q̄ acti-
ui uocē habent, nō multa qdē numero. Verū q̄ passiuī,
plurima, nimirū oīa personalia passiuorū. Etenim singu-
lariū tertia in singulis tēporibus ad imperfo. transsumit
notam, neq; primā, neq; secūdam habet personā. Id in
his liquebit. ut dicitur, dictū est, scriptum est, dictum esto,
factum esto.

DE PARTICIPIIS.

Porro participiorum formatiōes à singulis fi-
unt temporibus, præterquā à præterito imper-
fe. & præte. plusq̄per. quæ cum adiunctitia (ut
dictū est) sint, alterū p̄nti, alterū præteri. perfe-
cōmunia sanē habent & ab iisdē participia. Cæterū com-
mune & his, quod in præteritis omnibus augmentum
abijcitur, præterquam in præterito perfecto.

Actiua. Præsens. Futurum.

Fit autē in uerbis in ω actiuis à prima quidē singulariū
præsentis & futuri utriusq; participiū, assumptione ν . uer-
bero, hic uerberās. rabo, raturus. Fœmininū rursus à ma-
sculini recto, mutatione quidē finalis ω in ν , & ν in σ , atq;
assumptione α finalis. hic uerberans, hæc uerberans. uer-
beraturus, ra. uerberaturus, ra. Neutrū uero à ḡtō, abla-
tione ultimæ. uerberantis, hoc uerberans. uerberaturi, tu-
rum. uerberaturi, turum. Affinia autē his & participia se-
cundi indefiniti. nam masculinū quidem fit mutato σ ul-
timæ in ω . uerberaui, qui rauit. fœmininū uero & neutrum,
ut dictum est. Porro à primo indefin. masculinū fit assum-
pto σ . uerberaui, qui rauit. Fœmininū uero & neutrum, ut
dictū est, nisi qd̄ hic penult. p̄ducitur, nulla aliunde assum-
pta uocali. q̄ uerberauit, quæ uerberauit, qd̄ rauit. A præ-
terito uero perfecto masculinū, mutato finali α in ω , atq;
assumpto σ . uerberaui, qui uerberauit. Fœmininū rursus
à ḡtō fit mascu. ablatione ultimæ, & assumptione α , atq;
elisione penultimā faciētis σ , sed assumptione diphthōgi
vi. eius q̄ uerberauit, q̄ rauit. Cæterū neutrum ab eodē, abla-
to $\tau\sigma$. Porro quæ fuit, quæ iuit, & stetit, atq; alia hmōi, sunt

Indefiniti.

*Præteritum
perfectum.*

Poëtica.

poëtica. Syncopē enim facientes poëtæ, transfigurant
fœmininū

Καὶ ὅλως τὰ μὲν ἐμφαίνοντα πρόσωπον. Τούτων δὲ τὰ μὲν ἐνεργητικοῦ προφορὰν ἔχοντα. οὐ πολλὰ ἄλλα τὸν ἀριθμὸν. Τὰ δὲ παθητικοῦ, πλεῖστα, ὅποσα δὴ καὶ τὰ προσωπικὰ τῶν παθητικῶν. Τὸ γὰρ ἐνικὸν ἐκείνου τρίτον τῶν χρόνων, ἕως ἀπρόσωπον μετὰ λαμβανόμενον σημασία, οὔτε πρῶτον, οὔτε δευτέρον ἔχει πρόσωπον. ταῦτα ἄν θεωροῖτο. οἷον λέγεται, εἴρεται, γίγρεται, ἐρίσθη, πεποιήθη.

Π Ε Ρ Ι Μ Ε Τ Ο Χ Ω Ν.

Ω μὲν δὲ μετοχῶν οἱ σχηματισμοὶ ἀφ' ἐκείνων γίνονται χρόνων, πλήρ τῷ παρατατικοῦ καὶ ὑπερσυντελικού. οὗτοι δὲ συνευζυμῖνοι ὡς εἴρεται ὄντες, ὁ μὲν τῷ ἐνεσῶτι, ὁ δὲ τῷ παρακειμένῳ, κοινὰς δὲ ἔχουσι καὶ τὰς παρ' αὐτῶν μετοχάς. Κοινὸν δὲ καὶ ταῦτα τῶν παρωχημένων ἀπάντων, ἢ τῆς ἀξίσεως ἀποβολῆ, πλήρ τούτου παρακειμένου.

Ενεργητικά, Ενεσῶς, Μέλλων.

Γίνεται δὲ ὅσα τῶν εἰς ὠ ἐνεργητικῶν ἀπὸ μὲν τῷ πρῶτῳ τῶν ἐνικῶν ἐνεσῶτος καὶ μέλλοντος ἐκείνων μετοχῆ, προσλήθη τῷ τύπῳ, ὁ τύπων. τύψω, ὁ τύψων. τυπῶ, ὁ τυπῶν. Οἰκλυὸν δὲ ἀπὸ τῆς τῷ ἀρσενικοῦ εὐθείας, τροπῆ τῷ λήγοντος ὠ, εἰς β, καὶ τῷ ν, εἰς σ, καὶ προσλήθη τῷ αλφαιτικοῦ. ὁ τύπων, ἢ τύψωσα. ὁ τύψων, ἢ τύψωσα. ὁ τυπῶν, ἢ τυπούσα. Τὸ δὲ εὐδύτερον ἀπὸ τῆς γενικῆς ἀποκοπῆ τῆς ἐσχάτης. τῷ τυπῶντος, τὸ τυπῶν. τῷ τυψῶντος, τὸ τυψῶν. τῷ τυπούντος, τὸ τυπούν. Εγγύς δὲ τούτων καὶ τὰ δευτέρων ἀορίσων. τὸ μὲν γὰρ ἀρσενικῶν, μετὰβολῆ τῷ τῆς ἐσχάτης ο εἰς ὠ. ἴτυπον, ὁ τυπῶν. τὸ δὲ θηλυκῶν, καὶ εὐδύτερον, ὡς εἴρεται. Ἀπὸ δὲ τῷ πρῶτῳ ἀορίσων, τὸ μὲν ἀρσενικῶν προσλήθη τῷ σ. ἴτυψα. ὁ τύψας. Τὸ δὲ Οἰκλυὸν, καὶ εὐδύτερον, ὡς εἴρεται. πλήρ ὅσορ ἐν ταῦτα ἢ παραλήγουσα μινύεται, μινενὸς ἐξ ὠθεν προσηλαμβανόμενα φωνήεντος. ὁ τύψας, ἢ τύψασα, τὸ τυψῶν. Ἀπὸ δὲ τῷ παρακειμένῳ τὸ μὲν ἀρσενικῶν, μετὰβολῆ τ' τελικοῦ α εἰς ὠ, καὶ προσλήθη τῷ σ. τέτυφα, ὁ τέτυφας. Τὸ δὲ Οἰκλυὸν, ἀπὸ τῆς γενικῆς τῷ ἀρσενικοῦ, ἀποκοπῆ τῆς ἐσχάτης, καὶ μεταλήθη τῷ α, καὶ ἐξαιρέσει μὲν τῷ παραλήγοντος ο, μετὰλήθη δὲ τῆς διφθόγγου. τῷ τέτυφότος, ἢ τέτυφῖα. Καὶ τὸ Οὐδύτερον δὲ αὐτόθεν, ἐξαιρέσει τῆς το. Τὸ δὲ μετὰβολῆ, καὶ βεβῶσα, καὶ ἐσῶσα καὶ τὰ τοιαῦτα ποικίλων. συζιοπῆν γὰρ ποιοῦντες μετὰ σχηματίζουσι καὶ τὸ

Ρ ἢ θηλυκῶν

foemininū iuxta cōtractionē. Nā à fui unde fit, quę fui, uer-
nit q̄ fuit, uñ q̄ fuit, atq; in alijs similiter. Quib; sanè respon-
det & mortua. Tametsi à mortu; sum, qđ nō passum est.

Media & passiuā.

In medijs autem & passiuis uniuersaliter, habentibus
quidē μ inflexiuū, mutatione ultimæ in $\mu\upsilon\sigma$, masculinū
participiū fit. uerberor, qui uerberatur. rauri, qui uerbera-
uit. Cęterum non habentibus, sed in $\nu\upsilon$ terminatis, muta-
ta ultima in $\epsilon\sigma$ formatio est. uerberatus sum, ratus. Fœmi-
ninū & neutrū, ubi μ quidē inflexiuū est, à masculino fit,
mutata ultima in $\nu\eta$, & $\nu\omicron\upsilon$. qui uerberatur, quę uerberat,
qđ uerberatur. Vbi uero non, itidē fiunt ut in actiuis, nisi
qđ manet finalis eadem uocalis, ut est illud. uerberatus,
uerberata, uerberatum. Quanq̄ à medio p̄terito perfe. sic
fiunt per omnia, uti in actiuo. uerberaui, qui uerberauit,
eius qui uerberauit, quæ uerberauit, quod uerberauit.

MEDIA ET PASSIVA VERBORVM IN M.

Verborū autē in μ passiuā qđē & media ut dictū est.
ponor, qui ponitur. positus sum, q̄ tus est. tus sum
positus. Cęterū actiuā, ut indef. qđē prima uerbo
rū in ω desinentiū, formāda sunt. Secūdis autē ac p̄te. ip̄er.
in σ acuta ultima, oībus formatio est, at nō in syllabā ean-
dē, sed iuxta rationē uocis. Propria em̄ in singu. initialis
uocalis resumit. Porrò ea siue anceps, siue breuis est. Cū
anceps est, in longā finalē uertit. Cū uero breuis, conflāt
in diph. assumpto i , aut u . statuebā, q̄ ebat. iūgebā, q̄ ebat.
dabā, q̄ bat. ponebā, q̄ bat. Fœmininū autē & neu. ita fiūt,
ut q̄ à passiuis in $\nu\upsilon$. hic ponēs, hęc ponens, nentis, hoc pon-
nens. hic statuens, hęc ens. entis. hoc statuēs. hic dās, hęc
dans. tis, hoc dans. hic iungēs, hęc iungēs, tis, hoc iungēs.

IMPERSONALIA PARTICIPIA.

Sunt autē & impersonaliū uerborū participia ip̄erso.
atq; hęc sanè gn̄is neut. uecessum, cōueniens, appa-
rens, uisum, cōtingēs, auditū, cognitū, demonstratū,
& alia huiusmodi. Sed ut formāda sint, nō obscurū, n̄mi-
rū eodē mō, quo personalia neutra. Participia uero per-
sonalia oīa tertiæ personę sunt, quēadmodū & nomina.

θιλυκόν προς τὸ πάθος. Ἀπὸ μὲν γὰρ τῆς γέλας, ὅθεν τὸ γελαῖα, τὸ γελάς, ὅθεν τὸ γελάσα, καὶ πῶν ἄλλων ὁμοίως. Οἷς δὲ ἡμιόλουσι θισεὶ καὶ τὸ τεθνεῶσα, καὶ τοὶ ἀπὸ τῆς θένεα ἀπαθούς ὄν.

Μίσα καὶ παθητικά.

Ἐπὶ δὲ τῶν μίσων καὶ παθητικῶν καθόλου τοῖς μὲν ἔχουσι τὸ μηλιτικόν, μεταποιεῖται τῆς ἐσχάτης εἰς μένος, ἢ τὸ ἀρσενικοῦ μετοχὴ γίνεται. τύπημα, ὁ τυπόμενος. ἐτυψάμην, ὁ τυψάμενος. Τῶς δὲ μὴ ἔχουσι, ἀλλὰ εἰς κη λήγουσι, μεταβολῆ τῆς ἐσχάτης εἰς εἰς ὁ σχηματισμός. ἐτύπην, ὁ τυπείν. Τὸ θιλυκόν καὶ οὐδέτερον, ἔνθα μὲν τὸ μηλιτικόν, ἀπὸ τῆς ἀρσενικοῦ, μεταποιεῖται τῆς ἐσχάτης εἰς νη καὶ νομ. ὁ τυπόμενος, ἢ τυπόμενι, τὸ τυπόμενος. ἔνθα δὲ μὴ, ὁμοίως καὶ πῶν ἐνεργητικῶν, πληρ μένοτος τῆς λήγοντος αὐτῷ φωνήεντος, ὡς ἔχει. ὁ τυφθεῖς, ἢ τυφθεῖσα, τὸ τυφθεῖν. Τὰ γεμῆν τῶ μέσος παρακειμένην ὁμοίως παντάπασιν τοῖς τῶ ἐνεργητικοῦ. τίτυπα, ὁ τετυπῶς, τῶ τετυπός τος, ἢ τετυπῆια, τὸ τετυπός.

ΜΕΣΑ ΚΑΙ ΠΑΘΗΤΙΚΑ ΤΩΝ ΕΙΣ ΜΙ.

ΤΩν δὲ εἰς μι, τὰ μὲν παθητικά καὶ μίσα ὡς εἴρηται. τίθειμαι, ὁ τιθέμενος. ἐτίθειν, ὁ θέμενος. ἐτίθειν, ὁ τεθείς. Τὰ δὲ ἐνεργητικά, ἀοριστοῖς μὲν πρώτοις ὁμοίως τοῖς τῶν εἰς ω λήγουσιν σχηματισίον. Δευτέροις δὲ καὶ παρατατικοῖς, εἰς σ μὲν ὄξυτον ἐμῆρον πᾶσιν ὁ σχηματισμός, ἐν εἰς συλλαβῆν δὲ πᾶν αὐτῶν ἀλλ' ἢ ἀναλόγως. Τὸ γὰρ ἴδιον εἰσάσεις ἀρχικόν φωνῆεν ἔπαναλαμβάνεται. Τὸ δὲ ἢ τοὶ δίχρονον, ἢ βραχύν, καὶ δίχρονον μὲν ὄν, μακροεταλλικεῖται. βραχύν δὲ, ἀποδιφθογγεῖται, προσλήψεται ἢ τῶ υ. ἰσην, ὁ ἰσάς. ἰσηνῶν, ὁ ἰσηνῶς. ἐδίδων, ὁ διδούς. ἐτίθειν, ὁ τιθείς. Τὸ δὲ θιλυκόν, καὶ οὐδέτερον ὁμοίως τοῖς ἀπὸ τῶν εἰς κη παθητικοῖς. ὁ τιθείς, ἢ τιθεῖσα, τῶ τιθέντος, τὸ τιθεῖν. ὁ ἰσάς, ἢ ἰσάσα, τῶ ἰσάντος, τὸ ἰσάν. ὁ διδούς, ἢ διδοῦσα, τῶ διδόντος, τὸ διδόν. ὁ ἰσηνῶς, ἢ ἰσηνῶσα, τῶ ἰσηνῶντος, τὸ ἰσηνῶν.

Ἀπρόσωποι μετοχαί.

Εἰσὶ δὲ καὶ τῶν ἀπρόσωπων μετοχῶν ἀπρόσωποι, καὶ αὐταὶ διλουοῖται πᾶν γίνεσθαι οὐδέτεροι. δέον, προσήιον, δοκοῦν, καὶ δόξαν. συμβᾶν, ἀκουσθεῖν, γνωσθεῖν, ἀποδειχθεῖν. καὶ τῶ τοιαῦτα. ἢ δὲ τοὶ σχηματισίαι, οὐκ ἄδηλον, κατὰ ταυτὶ γὰρ τοῖς τῶν προσωπικῶν οὐδέτεροις. αἱ δὲ τῶν προσωπικῶν ἅπαντα τρίτον προσώπου εἰσίν, ὡς καὶ τὰ ὀνόματα.

LIBER SECVNDVS.

DE ARTICVLIS.

ὅτι unde.

Articuli autē diuisi sunt prius in præpositiuos quidē & postpositiuos. Nihil autē uetat ut & subiunctiuo apponens præpositiuū huius, huius horum, sic pferas, cuius in gto, & cui in dtō singulari, & quorū in gto plurali. Quo sanē mō & quis nomē postpositiuo additū flectitur, speciē mutās ad casum articuli, ut quisq; cuiuscunq; cuiūq; & reliqua similiter. Huiusmodi uero & quædā. Sumunt autē articuli & loco pronominis. Nam δ pro iste ponitur, & τὸν pro hunc. Idē uero significat, quoties δ cōiunctioni annectitur. ut hic, hæc, hoc. Nam pnominalia sunt hæc quoq;. Sed articuli præpositiui cū præponuntur aduerbijs, in quouis & casu, & numero, pro adiectiuis accipiuntur noībus, sic, ut μακρὰν aduerbia indeclinabilia. priscus prisci, prisca prisca, propinquus, insignis, supernus.

*Notatio.**ὁ πάλαι, & similia.*

DE PRONOMINIBVS.

ἐγώ γε.

X pronominebus autē ego cum sibi γε adiungit coniunctionem, ego sanē, translato in primo tono pferitur, & non solum diminutionem aliquā ob uim coniunctionis diminuentē, indicat, sed & affirmationē interdū. ut etiā. Huius uero cognatus gtus mei, datiuus mihi, actūs me, inflectūtur etiā abiecto. ueluti hoc meū cōsidera, hoc mihi dic, hoc me doce. De dualibus autē & pluralibus cōtracte dictū est prius. Incontracte uero sic dicamus. nos d, nostrū d, nos, nostrū, nos. nam nobis unico modo ubiq;. Itidē & pronōia secundæ personæ. uos d, uestrū d, uos p, uestri, uos, uobis. Item & tertiæ. illos d. in accusatiuo tantum, ut & illis d. in datiuo, illi p, illorum, illos.

Solitaria pronomina.

Ceterū illū & illū & se suę sunt for. quo ad uocem. Quę uero à tertia. possessiua, ut hic suus, hæc sua, hoc suū. etiā sine ε proferuntur. suus, sua, suum. Inflexio autē primitiua iuxta nullam casualem rationem contingit, sed positiua. similiter & in iisdem numeris.

Compos

ΠΕΡΙ ΑΡΘΡΩΝ.

Α δ' ἄρθρα διήρηται μὲν πρότερον εἰς τὰ πρῶτα
 κτητικὰ καὶ ὑποζωτικὰ. καὶ λέγει δ' οὐδέμ καὶ τῶ ὑποζω-
 κτητικῷ οὐ συνάπτοντα τὸ πρῶτα κτητικῷ τῷ, καὶ τῷ, καὶ
 τῷ, προφέρειμ ὅτι ὄσι γενικῆς, καὶ ὄσι ὄσι δοτικῆς
 ἰνικῷ, καὶ ὄσι ὄσι γενικῆς πληθυντικῶν. ὅν διὰ τρέπον καὶ τὸ
 τίς ὄνομα προσθέμενον κλίνεται, σχηματίζόμενον ἀεὶ τῆ τῷ ἄρ-
 θρω πῶσα. οἶον, ὅς τις, οὐτινος, ὄτινι, καὶ ἄλλα ὡσαύτως. Τοιοῦ-
 το δὲ καὶ τὸ ἄτλα. Λαμβάνεται δὲ τὰ ἄρθρα καὶ ἀντὶ ἀντανυμῶν.
 ὅ γ' ἀντὶ τῷ οὗτος, καὶ τὸν ἀντὶ τῷ τούτου. Ταῦτ' δὲ τοῦτο πα-
 ρεμφαίνει καὶ τῷ, δὲ συνδέσμων ἐπιπληνόμενον οἶον, ὅδε, ἠδέ, τόδε.
 Ἀντανυμικὰ γ' καὶ τῶτα. Τὰ δὲ προζωτικὰ καὶ προζωόμε-
 να τῶν ἐπιζήμιων καὶ τῶν πᾶσων πῶσι καὶ ἀριθμῶν, ἀντὶ ἐπι-
 ζήμιων λαμβάνεται ὀνομάτων, φυλαττομένου τοῦ τῶν ἐπιζή-
 μιων ἀκλίτου. ὁ πάλαι, τῷ πάλαι. ἡ πάλαι, πῆς πάλαι. ὁ πάλαι,
 ὁ πάλαι, ὁ πάλαι.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΝΤΑΝΥΜΙΩΝ.

Ω μ δὲ ἀντανυμῶν, ἢ ἐξ ὅ τῶν γε προσλαβοῦσα σύν-
 δεσμον, ἐξαεὶ ὑπερβασμῶ τῷ τόνων προφέρειται.
 καὶ οὐ μόνον μείωσιρ τινα ταῦτα διὰ τὸ τῷ συν-
 δεσμου μειωτικῶν διλοῖ, ἀλλὰ καὶ κατὰ φασίρ ἐνί-
 σι. οἶον, τὸ ναί. Ταύτης δ' ἡ σύζυγος γενικῆ ἰμοῦ, καὶ δοτικῆ
 ἰμοῖ, καὶ ἁτιατικῆ ἰμῆ, ἐκκλινομένη ἀποβάλλουσι τὸ ε. οἶον.
 τοῦτό μου σκόπει, τοῦτό μοι λέγε, τοῦτό με δίδασι. Τὰ δυνά-
 καὶ πληθυντικὰ συνηρημένως μὲν εἴρηται πρότερον. ἄσυνα-
 ρίτως δὲ ὡδε λέγωμεν. νῶι, νῶιρ, ἡμέες, ἡμέων, ἡμέας. ἡμῖν
 γ' δοτικῆ μοναχῶς πανταχοῦ. ὡσαύτως δὲ καὶ τοῦ δευτέρου
 προσώπου. σφῶι, σφῶιρ, ὑμῆες, ὑμῶν, ὑμῆας. Καὶ τὰ τοῦ τρί-
 του σφῶι, ὄσι ἁτιατικῆς μόνως, ὡς καὶ σφῖμ ὄσι δοτικῆς σφῆες,
 σφῆων, σφῆας.

Μοναδικὰ κτητικὰ.

Η δὲ μῖρ, καὶ νῖρ, καὶ σφῆ μοναδικὰ τῶν φωνῆν. αἵ τε ἀπὸ
 τῷ τρίτου κτητικῆ. οἶον ὁ ἐός, ἡ ἐή, τὸ ἐόν. καὶ χωρὶς τοῦ ε
 λέγονται. ὅς, ἡ, ὅρ. κλίσις δὲ τῶν πρῶτων τῶν ἀντῶν κατ' ἐδε-
 μιαν πῆρωτικῆν ἀναλογίαν συμβαίνει, ἀλλὰ θετικῶς. Ὡσαύτως
 δὲ καὶ ὁ κατ' αὐτῶς ἀριθμῶς.

LIBER SECVNDVS.

Composita.

Ex compositis uero sui ipsius & sine & profertur, recia-
piente aspirationem in se αv. sui ipsius.

Possessiuā.

Possessiuā in eoꝝ.
μεῖνος Aeolicum.
*Varia decli-
natiua.*

Generaliter autē possessiuā sic, ut in eoꝝ triū gen. simpli-
cia nomina, figurant. Nā quēadmoda illa, cū adest alia
consonans, foem. deducunt in u. desertus, deserta. hic pru-
dens, hæc prudens. medius, media. ebrius, ebria. at cū in
e, in α. splendidus, dida. hic sapientior, hæc tior. Sic & hec
formāt meus, mea, tuus, tua, noster, nostra, uester, uestra.
Porrò nostra & uestra Ionica sunt. Iam ex demōstratiuis
ille, illa, illud, & absq; & pferūt Aeolico more. Cæterū secū
de personę demōstratiuo & interdū addim⁹ in fine, idq;
in singulis casibus & numeris & generibus dicentes. iste,
hunc. Nimirū ut & his quę secundū cōnexionē adduntur
cōiunctioni, articularibus, p nominib⁹. Nam hic dicimus
& hoc. Profertur autē gūs secūdæ person. primitiuorū &
sic. tui & tui & tui. quemadmodum uidelicet & in prima
persona. mei & mei & mei & mei, secundum dialectorū
diuersitates. Verum de his definire non est præsentī huic
instituto conueniens.

DE PRÆPOSITIONIBVS.

*Præpositio-
nes pro uer-
bis.*

IX præpositionibus autē in & ἐν reperitur in
poëmaticis per extensionem dicta. Quāq; in
translato accentu, nō amplius præpositio est,
sed ad naturā uerbi transit. Nempe haud se-
cus ac iuxta. Siquidē iuxta, pro adest ponit. & super, pro
superest. In uero etiam & in dicī Attico more. Et ad ad,
& ad Dorice. Item sub sub, & ab ab.

DE ADVERBIIS.

ADuerbiorum autē formatio ab omnibus ora-
tionis partibus fieri potest. Nam à prudēs no-
mine, formatur prudenter. à tollo uerbo, ad
uerbiū acriter. Cæterū à scientiū participio,
scienter. A τῆ articulo, hic format. Ab horū pronosie, sic.
Apet

Σύνθετοι.

Τῶν δὲ συνθέτων ἢ ἐαυτῷ καὶ χωρὶς τῷ ε, μίτρα λαμβάνοντος
πῶν δασείων τῷ αυ. αὐτῷ.

Κτιτιναί.

Καθόλου δὲ αἰτιτιναὶ ὁμοίως τοῖς εἰς ος τριγενέσιν ἀπλοῖς
ὀνόμασι παρασχηματίζονται. ὡς γὰρ ἐκείνα μετὰ μὴ ἄλλου τῷ
συμφάνου, τὸ θηλυδὸν παράγει εἰς η. ἔρημος, ἔρημη. φρονί-
μος, φρονίμη. μέσος, μέση. μύθος, μεθύση. μίτρα δὲ τῷ ρ εἰς
α. λαμπρός, λαμπρά. σοφώτερος, σοφωτέρα. οὐτὰρ ἢ αὐταί.
δὲ ἐμός, ἢ ἐμή. ὁ σὸς, ἢ σή. ἡμετέρος, ἡμετέρα. σφέτερος, σφε-
τέρα. Τὸ δὲ ἡμετέρι, καὶ σφέτερι Ἰωνικά. Τῶν δὲ δαιτιδῶν ἢ
ἐκείνος, ἐκείνη, ἐκείνο, ἢ ἀνευ τῷ ε λέγεται Αἰολιῶν ἕθε. Τῆς δὲ
τοῦ δευτέρου προσώπου δαιτιῆς, καὶ τὸ ἰ ἐνίοτε προσάπτου-
τες τελιδῶν, ἐφ' ἑκάστης πῶσεως καὶ ἀριθμοῦ τε ἢ γένους λέ-
γομεν. οὕτωσι, τουτονί. ὥσπερ ἀμέλει ἢ ταῖς κατ' ἐπιπλοῦν
τῷ συνδέσμου ἀρθριῶν ἀπανθυμίας. ὁδὶ γὰρ φάμερ καὶ τοδί.
λέγεται δ' ἢ γενική τῆς δευτεροπροσώπουσιν τῶν πρωτοτύ-
πων, ἢ σίο, καὶ σῆο, καὶ σίθερ καὶ σέυ. ὥσπερ ἄρα κατὰ τοῦ
πρώτου προσώπου. ἐμίο ἢ ἐμῆο, ἢ ἐμῆερ, καὶ ἐμεῦ. κατὰ τῶν
τῶν διαλείτων διαφορᾶς. Τὸ μὲρ τοι πῶρὶ τῶν διορίσασθαι ε
τῆ παρουσῆ προθέσει οἰκῆορ.

ΠΕΡΙ ΠΡΟΘΕΣΩΝ.

Ὡρ δὲ προθέσεων, ἢ ἐρ, καὶ ἐνὶ εὔρηται ἐρ τοῖς
ποιήμασι κατ' ἐπίπλοισιν λεγομένη. ἐνὶ μίντοι με-
τῶν θέσει τῷ τόνου, οὐκ ἐπι προθέσεις, ἀλλ' εἰς ῥημα-
τιδῶν μεταβαίνει. ὥσπερ ἀμέλει καὶ ἢ παρά. πα-
ρά γὰρ ἀντὶ τοῦ πάρεσι. καὶ ὅσα ἀντὶ τῷ ἴπεσιρ. ἢ δὲ εἰς, ἢ ες λέ-
γεται Αἰτιῶν. καὶ ἢ πρὸς, ποτὶ ἢ ποροτὶ Δωριῶν. καὶ ἢ ὑπὸ,
ὑπαί. ἢ ἢ ἀπὸ, ἀπαί.

ΠΕΡΙ ΕΠΙΡΡΗΜΑΤΩΝ.

Ὡρ δὲ ἐπιρρημάτων σχηματισμὸς ἀπὸ πάντων
τῶν τῷ λόγου μερῶν γίνοιτ' ἄρ. Ἀπὸ μὲν γὰρ τ' φρο-
νιμῶν ὀνόματος, φρονίμως. Ἀπὸ τῷ ἄρῳ ῥημα-
τος, τὸ ἄρδιρ. Ἀπὸ δὲ τῆς εἰδῶν μετοχῆς, εἰδῶς
τως. Ἀπὸ τ' τῆς ἄρθρου, τῆδε. Ἀπὸ δὲ τῆς τῶν ἀπανθυμίας, οὕτως.

Q Από

A per p̄positione, sursum. Item à propè aduerbio formatur cominus. A sanè uero & ubi & h̄p̄, fit profecto. Erunt autè & positiua q̄dam, ueluti propè, & humi. Sūt temporis significatiua etiā hæc, mox, adhuc, rursum, usq̄. Loci uero & ubi, & ex aduerso. Formæ aut̄ localiū tres. in loco, à loco, in locū. ueluti domi, domū, domo. Similitudinibus aut̄, ut. ut. Cōgregatiōis definitæ & hæc, publicus, & per uniuersos, tota domo. Adhortationis uero & hæc, eia & age. Item stuporis est & ῥα. Voces & quoddam extensiuū aduerbiū. ut tarde, lente. Aliud separatiuū definite, citra puluerē, citra laborē, neglecte. Et indefinite, seorsum, seorsum. Itē exceptiuū. p̄terq̄. Item digressiuū. itaq̄. Rursum prohibitiuū. impedimēto. Præterea occultatiuū, clanculū. Porrò declaratiuū. luculenter, clare. Nā iuxta significatiuā noīa addere singulis, & infinitū fuerit, & noua indere necesse. Quare p̄stiterit fortasse decē in aduerb. quoq̄ genera illa ponere, substantiā, q̄litate, q̄ntitatē, ad aliqd, ubi, q̄n facere, pati, poni, habere, & singula ad aliqd horū conari referre. Veluti substantiā. uiue, naturaliter, referant ad substant. Bñ, libēter, facile, canine, tanq̄, ut, ualde, admodū, paulatī, oīno, certe, uideliet, certe, etiā, mīme, nō, ne, nō, forte, en, o, legēdū, utnā, io, heus, ah, euhā, age, referuntur ad q̄litate. Semel, bis, ter, referant ad q̄ntitatē. Heriliter, feruoliter, eque similiter, sæpe, raro, magnopere, magis, min⁹, simul, referant ad aliqd. Sursum, deorsum, hic, illic, hic, p̄cul, propè, seorsum, fortis, intus, contra, humi, mox, unde ubi, ultra, ultra, in medio, unde, ubi, ubi, referant ad ubi. Nūc, tūc, rursum, eousq̄ cū, deīn, hodie, cras, rursum, protinus, postea, mox, repente, mox eousq̄, donec, referantur ad quādo. Agiliter, speculatiue, sectim, referantur ad facere. Passiue. fīcte, atq̄ his similia, referantur ad pati. Collectim, aceruatim, separatim, seorsum, deinceps, mixte, referantur ad poni. Armate, calceate, cōplexiue, cum coronis, cum laurea, referantur ad habere. Cæterum expendendæ sunt melius horum differentiæ.

Από δὲ τῆς ἀνά προτίσεως, ἀνα. Από δὲ τῷ ἐγγύς ἐπιπέρισμα
 τος, ἐγγύθην. Από δὲ τῷ δι, ἢ πού καὶ θεν συνδέσμων, δέπου
 θεν. ἢ δ' ἄρ ἢ θεματικά ἄψα, οἶοντι τὰ ἐγγύς καὶ χαμαί. Εσι
 δὲ χρόνου σημαντικά καὶ τὸ ἄψ. ἔπι, παλιμ, μέχρι. τόπου δὲ
 καὶ τὸ ἴνα, καὶ ἀπάντηεν. Σχέσεις δὲ πῶρ τοπιῶν, τρεῖς. ἐν
 τόπῳ, ἐν τόπῳ, εἰς τόπον. οἶον, οἶμοι, οἶμαδε, οἶνοθεν.
 Ομοιώσεως δὲ ἢν, ἢντε. Αθροίσεως δὲ διωρισμένου τοῦ, καὶ
 τὸ πανδιμα, ἢ παανδι, πανομί. Παρακειλεύσεως δὲ καὶ τὸ
 ἔα, ἢ ἴβι. καὶ ἐκπληκτικὸν ἔτι τὸ ἔα. καλεῖσθω δὲ ἢ τι παρα
 ἴκτικὸν ἐπιπέρισμα. οἶον τὸ χρονίως καὶ ἐπιζαδόν. Καὶ διακριτι
 κῶν ὀρισμένως. ἀκουκτι, ἀπουκτι, ἀμελιτι. Καὶ ἄορισως. ἀνευ,
 ἄτερ. Καὶ ἐξαιρετικὸν, τὸ πλην. Καὶ ἀποστικὸν τὸ ὡς τε.
 Καὶ διακυλυτικὸν τὸ ἐμποδόν. Καὶ ἐπιερυθητικὸν τὸ λάθρα.
 ἢ ἐμφατικὸν, τὸ διαζέχιδην, ἀναφανδόν. ἀλλὰ ἄρ τὸ πρὸς
 τὸ σημανόμηνον ὀνομάζειν καὶ ἕνασον ἄπερόν τε, καὶ ὀνο
 μαθεταίρ ἀνάγκη. Διὸ δι ἢ ἄμενον ἴσως δίως καὶ πῶρ ἐπιπέρι
 μάτωρ γίνθ θείσθαι ἐνεῖνα. οὔσιαρ, ποιόν, ποσόν, πρὸς τι, πού,
 πότε, ποιόν, πᾶσχερ, κείσθαι, ἔχερ. Καὶ ἕνασ ἐπί τι τούτων
 πείρασθαι ἀνάγκη. Οἶον, οὔσιποδῶς, ἐμφύχως, φυσικῶς, ἀναφέ
 ρεται ὅπαι πᾶν οὔσιαρ. Εὔ, ἠδῶς, ῥαδίως, κυνιδόν, ὡσπερ, ὡς τε,
 λῖαρ, πᾶν, ἠρέμα, πᾶντως. ἢ διπλαδί, νη, ναί, ἠνισα, οὐ, μη, μά
 ἴσως, ἰδόν. ὦ, ἀναγνώσιον, εἴθε, ἰού, φεῦ, ἄ, εὐάρ, ἄγε. ἀναφέ
 ρεται ὅπαι τὸ ποιόν. Απαξ, δίς, τρεῖς. ἀναφέρεται ὅπαι τὸ ποσόν.
 Δεσποτικῶς, δοντικῶς, ἴσως, ὁμοίως, πολλάκις, ὀλιγάκις, μεζά
 λως, μάλλον, ἢ πῶρ, ἄμα, ἀναφέρεται ὅπαι τὸ πρὸς τι. Ἀνω, κατω,
 ὀδῆ, ἐνθα, ἐνθα δε, πὸ ῥέω, ἐγγύς, χωρίς, ἐξω, ἔσω, ἐναντίον, χαμαί,
 ἄψ, ὀθεν, ἐνθα, ἐπίκεινα, πέραρ, μεταξὺ, ἐνθεν, ὀθι. ἴνα ἀναφέρε
 ται ὅπαι τὸ πού. Νῦν, τότε, αὐθις, τέως, ἠνίκα, ἔπειτα, σήμερον,
 αὔριον, πάλιν, εὐθύς, ὕσερον, παραχρῆμα, ἐξ αἴφνης, αὐτίκα,
 ὄφρα, τόφρα. ἀναφέρεται ὅπαι τὸ πότε. Δραστικῶς, θεωρητικῶς,
 τμηδην. ἀναφέρεται ὅπαι τὸ ποιόν. Πραβητικῶς, πεποιμμενως, ἀνα
 φέρεται ὅπαι τὸ πᾶσχερ. Συλλήβδην, ἀθρόως, ἀνευ, χωρίς, ἐφε
 ἕξ, μίχδην. ἀναφέρεται ὅπαι τὸ κείσθαι. Ὀπλισμένως, ὑποδιδεμέ
 νως, περικητικῶς, σεφανοφόρος, δαφνοφόρος. ἀναφέρεται
 ὅπαι τὸ ἔχερ. Σμηπῆιον δὲ βέλπιον ἴας διαφοράς.

LIBER SECVNDVS.
DE CONIUNCTIONIBVS.

Coniunctiones copulatiuæ sunt hæc quoq̃, atque, atq̃, atq̃, at, siue. Disiunctiuæ uero, etiam uel. Causalis item, ut, ut, ut. Expletiuæ itidem, & hæc, utiq̃, quæ & utiq̃ dicitur, & quidem, quidē. Aduersatiuæ autem & hæc, tamen, & hæc nisi. Ac multæ quidem eadem uaria notando proferuntur, ut sed, simul & copulatiuæ & rationatiuæ. ꝛi uero expletiuæ, & dimiuitiuæ, & rationaliter. Cæterum hæc αϣ expletiuæ significat, & rationatiuæ, ac circumscriptiuæ. ωεϣ uero & aduersatiuæ, & dimiuitiuæ. Rursum qm̄ & causaliter, & cōfirmatiuæ. Autē uero & copulatiuæ & rationatiuæ & circumscriptiuæ. At de octo quidē orationis partib⁹, quæ & ad inflexionē, & ad formationē pertinebāt, ac cōmodate dicta sint, & sufficiēter, ut in secūdo institutionis uolumine.

FINIS SECVNDI.

THEODO.

ΠΕΡΙ ΣΥΝΔΕΣΜΩΝ.

Υνδεςμοὶ μὲν συμπλεκτικοὶ. καὶ ἡμέρ, ἡδέ, ἀτάρ, αὐτάρ, ἦτοι. Διαξενητικός δέ, καὶ, ἡέ. Αἰτιολογικός δέ, καὶ, ὄφρα, ἔνεχα, οὕνεχα. Παραπληρωματικός δέ, καὶ ὁ νύ. ὅς κὴ νῦν λέγεται, καὶ θήρ, ἄρ, ἄρ, κέρ. Εναντιωματικός δέ, καὶ ὁ ἔμπας, κὴ ὁ πλήρ. Καὶ πολλοὶ δέ οἱ αὐτοὶ πολλασίμως λέγονται. οἷον ὁ μὲν ἄλλα. καὶ συμπλεκτικῶς, καὶ συλλογιστικῶς. ὁ δέ γε παραπληρωματικῶς, καὶ μειωτικῶς, κὴ αἰτιολογικῶς. Ὁ δέ ἄρ παραπληρωματικῶς, κὴ συλλογιστικῶς καὶ περιγραφικῶς. Ὁ δέ περ κὴ ἐναντιωματικῶς, καὶ μειωτικῶς. Ὁ δέ ὅτι καὶ αἰτιολογικῶς, κὴ ἐπιβεβαιωτικῶς. Ὁ δέ δε καὶ συμπλεκτικῶς, κὴ συλλογιστικῶς κὴ περιγραφικῶς. Καὶ πῶρ μὲν πῶρ οὐτῶ τῷ λόγῳ μερῶν, ταῦτα ἔτι εἰς κλίσιρ. τε καὶ σχηματισμῶν συμμίτρως εἰρίθω, κὴ ἰκανῶς, ὡς ἐν δευτέρῳ εἰσαγωγῆς.

Q iiij

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ

ΘΕΒΟΔΟ.

LIBER TERTIVS.
THEODORI GRAMMATICAE INSTI-
TVTIONIS LIBER TERTIVS.

Barbare lo-
qui.

Einceps uero eodē mō de accen-
tu syllabæq; cū q̄ntitate, tū orto-
graphia dicēdū erit, ne uide licet
circa dictionē uitium barbarismi
cōtingat. Barbare em̄ q̄s loq; dep̄
hēdit, uel defectu. ut *δυσλόγως*. uel
abū dātia. ut *ἀνομιλως*. uel imutati
one. ut *ἀνεύα*. aut tēpore, aut ac-
cētū, aut scriptura. ut in dictione

υἱος per i scripta cū deberet per e scribi. Atq; ad rectitudi-
nem qdē, eaq; q̄ circa defectū & abū dantiā atq; immutaz.
tionē p̄ferunt, illa pertinēt q̄ superius de inflexiōe atq; for-
matione dicta sunt. De reliquis iam dicendū nobis erit, di-
uidentib. ac definitib. singua.

DEFINITIO ACCENTVS.

Longus -
Breuis v

Accētus igitur est extēsiō q̄dā uocis literatæ ad con-
cinnitatē totius orationis. Sūt aut̄ p̄ter superius di-
ctos octo, & lōgus quidā, & breuis, hoc pacto no-
tati - v. Vocātur aut̄ hi tēpora, qm̄ super uocales positi,
alterutrū efficiūt tēporū, uocalē scilicet aut longā aut bre-
uē illi appositi distinguūt, qm̄ potētia utrūq; sit. Erat itaq;
olim fortasse nō solū ε & ο locus huiusmodi notis, sed & α
quoq; & ι, atq; υ. nūc aut̄ super ε & ο iutiles. Siquidē υ & α
assumētes scribimus. In his uero q̄ uocant̄ ancipites, usus
est earū p̄fus nullus, unde soli poēte poterūt esse usui.

Accentus di-
uisio.

Tonus.

Tempus.

Spiritus.

Sic igitur accētus in quatuor diuidatur, nēpe in tonū,
tēpū, spiritū, passionē. Est aut̄ tonus intensio uel remissio,
uel moderatio sylla. uocalitatē habens. Nimirum acutus
intēsum habet sonū, grauis remissum, circūflexus mediū.
Tempus uero est productio, uel correptio uocalis. Pro-
ducitur nanq; longa, corripitur uero breui.

Spiritus autē est qualitas mutatoria cōsonantiū siue in
asperā, siue in tenuē. Per asperū em̄ tenuis mutat̄ in aspe-
ram in compositione. dux, deductor. per tenuē, manet &
tenuis. rogo, interrogo.

Passio

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ
ΕΙΣ ΤΕΣΣΑΡΑ ΤΟ. Γ.

Φεξις δὲ καὶ τὸν αὐτὸν τρόπον
πῶς προσωδίας καὶ συλλαβῆς πο-
σότητος τε καὶ ὀρθογραφίας λευτέ-
ρον, ἵνα μὴ τὸ πῶς λέξιν ἀμαρτία
ὁ βαρβαρισμὸς συμβαίνει. Βαρβα-
ρισμῶν γὰρ τις ἐλέγχεται, ἢ Ἰνδεία.
δημοσθένου. ἢ πλεονοσμῶ. ἀισχι-
νης. ἢ ἐναλλαγῆ. ἀνεία. ἢ χρόνῳ. ἢ
προσωδία. ἢ γραφῆ. νῆμος τῷ ιδεῶν
τῆε. Καὶ εἰς μὲν τὸ ὄρθρον, παράτε Ἰνδειαν καὶ πλεονοσμῶν καὶ
ἐναλλαγῆν, οἰκία ἵα ἔμπροσθεν πῶς κλισίως καὶ σχηματισμῶ
ἐρημίαν. Περὶ δὲ τῶν λοιπῶν νῦν λευτέρον, διαρῶντας ἕκαστα
πρότερον, καὶ ὀρίζομενους.

ΟΡΟΣ ΠΡΟΣΩΔΙΑΣ.

Προσωδία μὲν οὖν ὅστις τάσις ποιά τις φωνῆς ἐγγραμμάτω,
πρὸς ἐμφωνίαν τ' ὅλας λόγου. Εἰς δὲ πρὸς τὰς πρότερον
ἐρημίαναις ὀπῶ, καὶ μακρὰ τις καὶ βραχεῖα, οὕτω γραφόμε-
ναι. Χρόνοι δὲ αὐταὶ καλοῦνται, ὅτι ὅσαι τῶν φωνηέντων τιθέ-
μεναι, θάτερον ἐμποιοῦσι τοῖν χρόνοι, ἢ τοὶ γὰρ μακρόν, ἢ βρα-
χύν, ὅσαι τῶν διορίζονται, τὸ δυνάμει ἀμφοτέρω ὄρ. ἢν μὲν οὖν
πάλαι ἴσως οὐ μόνον τὸ ε καὶ ο τόπος τοῖς τοῖστοις σημείοις,
ἀλλὰ καὶ τὸ α, καὶ ι, καὶ υ. νῦν δὲ ὅσαι μὲν τῶ ε, καὶ ο περιτὰ. Τὸ
γὰρ καὶ μετὰ λαμβάνοντες, γραφομένη. ὅσαι δὲ τῶν καλοῦμε-
νων δι' χρόνων χρήσις ἐν ἑσιν αὐτῶν οὐδεμία. ὡς τε μόνω ἄρ
τῶ μετρίῳ ἄρ ἐν χρήσει.

Οὕτω μὲν οὖν ἢ προσωδία εἰς τέσσαρα διαρῶντ' ἄρ. οἶον εἰς τοῖς
νομ. χρόνον, πνεῦμα, πάθος. Εἰς δὲ τόνος, ἐπίτασις ἢ ἀνεσις ἢ με-
σότης συλλαβῶν, ἐμφωνίαν ἔχουσα. Ἡ μὲν γὰρ ὀξεῖα, τὸ ἐπιζήμενον
ἔχει τοῦ φθόγγου, ἢ δὲ βαρεῖα τὸ ἀνεμίνον, ἢ δὲ περισπώμενη τὸ
μέσον. Χρόνος δὲ ἕντασις, ἢ συσολὴ φωνηέντος. Εὐτένεται
μὲν γὰρ τῆ μακρῆ, συσέλλεται δὲ τῆ βραχεῖα.

Πνεῦμα δὲ ποιότης τρεπῆνι συμφωνῶν, ἢ τοὶ εἰς δασύ, ἢ εἰς
ψιλόν. τῆ μὲν γὰρ δασεῖα τὸ ψιλόν τρέπεται εἰς δασύ ἐν τῆ
συνήθει. ἢ γεμῶν, καθηγεμῶν. τῆ δὲ ψιλῆ φυλάτῆται. ἐρωτῶ,
ἐπερωτῶ.

LIBER TERTIVS.

Passio. Passio aut̄ est q̄litas uocis affect̄e, uel per ablationē uocalis, uel per cōpositionē dictionis, uel per subdistinctionē. *Apostrophus.* Apostrophus ablatio est uocalis. ut hoc est. uel uocallū. ut uolo ego. Auferunt̄ & α, & ι breues existentes. ut, ui delicet hic, p̄ uidelicet hic. in nobis, p̄ in nobis. & o & ε. hoc meū, hoc meū. age dic, age dic. *Subunio.* Subunio aut̄ coitus duorum dictionū est. ut quōcunq̄. *Subdistinctio.* Subdistinctio uero contra, dissolutio q̄dā est duorū. ut quisq̄s. Per talē utiq̄ tenorē syll. ad id, qd̄ est cōcinni°, alia qd̄e p̄ ductas h̄nt, alia uero correptas, alia itē acutas, alia graues, alia circūflexas: quē admodū rursus alia quidē asperas, alia uero leues.

DE SYLLABA.

Syllabarū diuisio. Syllabæ præterea, unde dictiones, pars minima constructæ orōis. Fuerit itaq̄ & syllaba. coitus qd̄e ad minimum duarū literarū, subiecta in primis accentui. Dicitur tamē abusiue & una litera syllaba. ut α ε. Fit aut̄ multiphariā ratione multarū & diuersarū cōnexionū literarum. Estq̄ eiusmodi, alia quidē longa, alia breuis, alia anceps. Longa quidē, quæ habet naturā longā uocalē, uel aliquam diphthongorum, siquidē diphthōgi omnes longæ sunt. Natura quidē tripliciter, uel sono longæ uocalis. ut heros. uel extēsiōne ancipitis. honestus. uel diphthongo. ut Ajax. Positione aut̄ uno modo, duobus sequentibus. siue auctu, ut panis. siue potētia, agam, uerberabo. *Breuis.* Breuis uero, q̄ hēt uel naturā breuē uoca. ut sermo. uel ancipitē correptā. ut amicitia. Ceterū cois, q̄ potest eadē & longa accipi, & breuis, atq̄ hoc tripliciter. Verū de his dicere, speculationis est alterius.

LOCI ACUTI ACCENTVS.

Loci acuti tres. Ceterū cū tres sint loci acuti accēt°, ultima, penult. & antepenul. Acuitur qd̄e ultima semper, si breuis sit. bonus. Super breuē eim̄ circūflexus nō ponitur, longa uero nō semper. Penult. aut̄, qñ uel ipsa est breuis, & ultia. sermo. uel ipsa lōga, & ultia. heros. Lōga eī aut̄ lōgā nō inflectit̄. Vel ipsa qd̄e breuis, ultia uero lōga. amor. An̄ penult. itidē, nisi ultia lōga impediāt. herois. Nā cū lōga est ultima, nō potest antepenacui dicit̄ lingua cōi.

Loci

Πάθος δέ, ποιοῦ τις φωνῆς πεπονθῆναι, ἢ τοι δ' ἀφ' αἰεσιν φωνέντος, ἢ διὰ σύνθεσιν λέξεως, ἢ δ' ὑποδιασολήμ. Η μὲν γὰρ ἀπόστροφος, ἢ φωνέντος. τῶτ' ἔσιμ, ἢ φωνέντων. βέλομ' ἐγώ. ἀφαιρέται δέ το, τε ἀμὶ βραχέα ὄντα. ἄρα οὔτος, ἄρ' οὔτος. ὅπῃ ἡμῖν, ἐφ' ἡμῖν. καὶ τὸ οὐκ ἐ. τῶτο ἔμορ, τῶτ' ἔμορ. φέρε ἐπί, φέρε ἐπί.

Η δὲ ὑφ' ἐρ συνάφθα δυοῖν λέξεων ὄσιμ. οἶορ ὅπως οὔρ. Η δὲ ὑποδιασολή τὸ ἀνάπαλιμ. διαίρεισις γάρ τις δυοῖν οἶορ ὅς, τις. Τοιαυτὴ μὲν δὴ ποιᾶ τάσα τῶρ συλλαβῶν, ὅπῃ τὸ εὐφωότερον, ἄ μὲν μινυνόμῃνα ἔχα, ἄ δὲ συσελλομῃνα. καὶ ἄ μὲν, ὄξυνόμενα, ἄ δὲ βαρυνόμενα, ἄ δὲ περισπόμενα. ὡς περ' ἄρ' ᾠδῶν, ἄ μὲν δασυνόμῃνα, ἄ δὲ ψιλῶμῃνα.

ΠΕΡΙ ΣΥΛΛΑΒΗΣ.

ΣΥλλαβαὶ δὲ τῶντα, ὅθεν αἰ λέξας, μίρος ἐλάχιμον τ' κατὰ σύνταξιν λόγου. ὡς τε καὶ εἰ ἄρ' συλλαβῆ συνέλευσις μὲν τοῦλάχισον δύο γραμμάτων, πρῶτως δ' ὑποκείμενον προσωδίας, λέγεται μὲν τοι κατὰ χριστιανῶς καὶ τὸ μονογράματον συλλαβῆ. οἶορ, α, ε. Γίνεται δὲ πολλαχῶς κατὰ λόγον τῶρ πολῶν τε, καὶ διαφόρων ἐπιπλοῶν τῶρ γραμμάτων καὶ ἔσιμ αὐτῆς τὸ μὲν μακρόν, τὸ δὲ βραχύ, τὸ δὲ κοινόν. Μακρόν μὲν, τὸ ἔχορ φύσει μακρόν φωνῆν, ἢ μίαν τινὰ τῶρ διφθόγγων. αἰ γάρ τοι διφθόγγοι πᾶσαι μακρῆ εἰσί. Φύσει μὲν τριχῶς. ἢ τοι γὰρ φθόγγω μακροῦ φωνέντος. οἶορ ἦρος. ἢ ἐπτάσα διχρόνου. οἶορ καλός. ἢ διφθόγγω. οἶορ Αἰας Θέσει δὲ, μοναχῶς, δυοῖν ἐπιφερομένοιμ συμφάνοιμ, ἢ τοι ἐνεργία, ἄρτος. ἢ δυνάμει, ἄξω, τυψώ. Βραχὺ δὲ, τὸ ἔχορ ἢ τοι φύσει βραχύ φωνῆν. οἶορ λόγος. ἢ διχρονον συσελλομῃνον. οἶορ φίλια. Κοινόν δὲ, τὸ δυνάμῃνον τὸ αὐτὸ μακρόν τε λαμβάνεσθαι, καὶ βραχύ. τριχῶς δὲ τὸ τοιοῦτο. Καὶ τὸ πῶρ τῶτων εἰπέμ θεωρεῖας ἑτερας.

ΤΟΠΟΙ ΤΗΣ ΟΞΕΙΑΣ.

Τριῶν δὲ ὄντων τόπων τῆ ὀξεῖα, λήγοντος, παραλήγοντος, προπαραλήγοντος. ὄξυνεται μὲν ἢ λήγουσα αἰ, οὔσα βραχέα. ἀζαβός. ἐπάνω γάρ τοι βραχέας περισπομίνι ἔ τίθεται, μακρὰ δὲ ἐν αἰ. ἢ παραλήγουσα δὲ, ὅταν ἢ αὐτῆ τε βραχέα ἢ, καὶ ἢ λήγουσα. λόγος. ἢ αὐτῆ τε μακρὰ, καὶ ἢ λήγουσα ἦρος, μακρὰ γὰρ πρὸ μακρᾶς ἔ περισπάται. ἢ αὐτῆ μὲν βραχέα, ἢ λήγουσα δὲ μακρὰ ἔρος. ἢ προπαραλήγουσα δὲ, ἢ μὴ ἢ λήγουσα μακρὰ οὔσα κωλύη. ἦρος. μακρὰ γὰρ ὄσης ὅπῃ τέλει, ἔ δύναται προπαραξυνηθῆναι λέξις κοινή.

R Τόποι

Loci circumflexi.

Regula. Circumflexi autē cū loci sint duo, ultima & penultima. (siquidē ante duas syllabas circumflexus nō ponit.) penultima quidē anteflectit, ubi & ipsa natura longa est, & ultima natura brevis. popul^s. Nā super positiōe longā, circumflexus nō ponit, q̄obrē dicit. Qd' oīs natura lōga, ante nē finalē, in una parte orōis existēs, & in seipsa hñs accentū, circumflexit. Ultima uero, si brevis sit, nunq̄. Lōga autē ex cōtractiōe, semper circumflexit, sin aliter natura, nō itē.

Loci spirituum.

Asper autem & tenuis in principijs dictionum, ut ante dictum est, ponuntur super uocales. Quelibet enim uocalem dictionem incipiens, uel aspiratur, uel tenuatur. In quibus uero uter, post dicemus.

DE VSV TONORVM in unoquoq; casuum.

Nunc autē & tonorū & tēporū usum, ut se habeat circa dictas parteis orationis, inspiciamus. supponētes rursus nominū alia esse primæ inflexionis, alia secundæ, alia tertiæ, alia quartæ, alia quintæ. Præterea & uerborum eodē modo alia primæ coniuga. alia secundæ, alia tertiæ, alia quartæ, alia quintæ. Et nomina quidē per casus uariata, uerba uero coniugata per tempora, quemadmodū diuidentes uocabamus prius.

Rectus singularium.

Cōmune quidē est nominibus omnibus rectū nō contractum acui, si in ultima est accentus.

Nomina Primæ inflexionis.

Primæ autē inflexionis grauissonus rectus semper penacuitur. Aeneas, Chryses. Præter uerbalia quæ à præterito perfecto sunt. poëta, iudex, iudex.

Nomina Secundæ.

Secundæ uero inflexionis, alia quidem acuta. uirtus. Alia itē penāflexa, & penacuta. musa, regio. Cæterū antepenacuta aliqua cōposita. Empusa. At finientū in a, in penultima est tonus ut plurimū, si longa sit. musa, regio. In u uero purū dissyllaba o hñtia in penul. quib² præponitur asper, graui notētur plerunq;. axecla, uomica, herba. Vniuersa

Τόποι περιπομίνης.

Τῆ δὲ περιπομίνῃ τῶν δύο ὄντων, λιγύσις ἢ παραλιγύσις, πρὸ γὰρ τοιούτων συλλαβῶν περιπομίνῃ ἐτίθεται. ἢ μὲν παραλιγύσουσα περιπατα, ὅταν αὐτίτε ἢ φύσει μακρὰ, καὶ ἢ λιγύσουσα φύσει βραχέα. δῆμος. ὅτι γὰρ θέσει μακρᾶς περιπομίνῃ ἐτίθεται. διὸ καὶ λέγεται, ὅτι πᾶσα φύσει μακρὰ πρὸ βραχέως λιγυτικῆς ἐν ἐνὶ μέρει λόγου οὔσα, καὶ ἐφ' ἑαυτῆς ἔχουσα τὸν τόνον, περιπατα. ἢ δὲ λιγύσουσα βραχέα μὲν οὔσα, ἐδίποτε, μακρὰ δὲ ἐν συναρέσειως αἰ, εἰ δ' ἄλλως, οὐκ αἰ.

Τόποι πνευμάτων.

Ἡ δὲ δασέα καὶ ἡ ψιλὴ κατ' ἀρχὰς τῶν λέξεων, ὡς προείρηται, τίθεται ὅτι τῶν φωνιέντων. ἐκασον γὰρ τοιούτων φωνιέντων ἀριτικόν ὄν, δασύνεται, ἢ ψιλοῦται. ὅτι τίνων δὲ πότερον, ἢ ἕτερον ἐροῦμεν.

ΠΕΡΙ χρήσεως τόνων ἐφ' ἐκείνης τῶν πῶσεων.

ΝΥν δὲ τῶν τῶν τόνων καὶ χρόνων χρήσιμ, ὅπως ἔχει πόρι τῶν διηρημένα μέρη τοῦ λόγου, θεωρῶμεν. λαβούτες πάλιν τῶν ὀνομάτων τὰ μὲν πρωτοκλιτὰ, τὰ δὲ δευτεροκλιτὰ, τὰ δὲ τριτοκλιτὰ, τὰ δὲ τεταρτοκλιτὰ, τὰ δὲ πεμπτοκλιτὰ. καὶ τῶν ἰμάτων δὲ ὁμοίως. τὰ μὲν πρωτοίμια, τὰ δὲ δευτεροίμια, τὰ δὲ τριτοίμια, τὰ δὲ τεταρτοίμια, τὰ δὲ πεμπτοίμια. καὶ τὰ μὲν ὀνόματα εἰς πῶσεις κλινομένα, τὰ δὲ ἰμάτα εἰς χρόνους, καθάπερ διηροῦντες ὀνομαζόμενα πρότερον.

Εὐθεῖα ἐνικῶν.

Κοινόν μὲν ὄν τῶν ὀνομάτων ἀπάντων, τὸ τῶν εὐθεῶν μίμνη συναρέσειως οὔσαν ὀξύνεσθαι, ἢ ὅτι τῆς ἐσχάτης ὁ τόνος.

Πρωτοκλιτὰ.

Τῶν δὲ πρωτοκλιτῶν βαρύτενος αἰ ἢ εὐθεῖα παροξυτονουμένη. Αἰεσίας, Χρύσις. πλὴν τῶν ἀπὸ παρακειμένου ποιητικῆς, κρητικῆς, διασῆς.

Δευτεροκλιτὰ.

Τῶν δὲ δευτεροκλιτῶν, τὰ μὲν ὀξύτονα. ἀρετή. τὰ δὲ πρὸς περιπατάμενα, καὶ παροξύτονα. μουσα, χάρα. καὶ παροξυτόνα δὲ εἶνα τῶν συνθέτων. ἔμπουσα. Λιγόντων γεμῆν εἰς α, ὅτι τῆς παραλιγύσις ὁ τόνος ὡς ἐπιτοπολὴ μακρᾶς οὔσις. μουσα, χάρα. τὰ δὲ εἰς η καβαρόν διούλλαβα τῶ ο παραλιγύσις, οἷς προκηῖται δασύ, βαρύνεται ὡς ἐπιτοπλῆισον. χνόν, φθόν, χλόν.

R ἢ καθόλης

Regula. Vniuersaliter autē cū masculinis fœminina conueniunt. Quamobrem uidendum, si quod ex fœmi. triū sit generum nam diuina graue est, q̄a hmōi & diuinus. pulchra uero & bona acuta, quod pulcher quoc̄q; & bonus acuuntur.

Nomina Tertiæ.

Cæterū tertiæ inflexiōis alia quidē acuta. frugi. alia penacuta. sermo. alia antepenacuta. iustus. Vt ex possessiuis in *noꝝ*, *ioꝝ*, alia quidē in *noꝝ* acuta oīa. ut atticū. alia uero in *noꝝ* antepenacuta. ut aiacinū. & q̄ sunt à locis denominata, in *noꝝ* antepena. cœleste. Itē à materialibus in *noꝝ*. lapideum. & q̄ à p̄to passiuo uerborū quartæ, siue sint p̄pria, siue adiectiua. nō apparēs, diophātus, sine cantu, nō satus. Et quæ ueluti materialia cū *εꝝ* cōposita efferūtur. musicū, mēsuratū. Ḡn̄aliter etiā cōposita. ut ī multis, aīa duersum, assimile. & prorsus trochaica in cōpositiōe transferunt accentū. *Occido.* seruus, bon⁹ seru⁹, tēpus, p̄cox. Præterea q̄ ab occido cōposita passiuo. ense occisus, à lupo occisus. Nā a c̄tiua penacut. q̄ ense occidit, q̄ lupū occidit. Ad hūc autē modū, & q̄ à nutrio. à populo nutritus, nā populū nutriēs penacut. *Nutrio.* Sic utiq; & à uerto cū p̄positione cōposita antepenacut. famulus, minister. cū alia uero parte penul. acut. Somniferū interp̄s, sacerdos, pen. Itidē acut alia multa dissyllaba appellatiua. sermo. Quæadmodū & ultimā multa dissyllaba. Itidē adiectiua. suauis, grauis. Cæterum dissyllaba. interrogatiua. qualis, quātus. indefinite capta acutur. q̄lis, quātus. Verū in summa, q̄ ueniūt à p̄to perfecto passiuo circumflexorum, acutur. laudatus, uisibilis, cultus, uindicta. & si qd ex acutisonis elisionē patiat, idē accēt. seruatur, ad p̄cedentē reiectus. grauia, grauia carmina sunt.

Nomina Quartæ inflexionis.

Nominū autē quartæ Atticorū maiorū duab⁹ syl. a n̄pe nacutus semper est rectus, etiā si lōga ultima sit. Atticorū uero est hoc. ut Menela⁹, ferax. Quæ uero Dorice ablatiōe inflectunt, diuersa sunt. Alia nāq; grauia. Diondas. Alia anflexa. podes. Cæterum penanflexum unum. lapis.

Nomina Quintæ.

Nomina. lo. Per quintā uero inflexorū in *αꝝ* simplicia qdē, acuant in recto

Καθόλου γεμῖν τοῖς ἀρσενικῆς ἅ θηλυὰ ἔσεται. ὡς τε καὶ σιμε
 πῆϊον, εἴτι πῶρ θηλυῶν τριγενῆς. τὸ μὲν γὰρ βεῖα βαρύτενον,
 ὅτι καὶ τὸ θεῖος. τὸ δὲ καλὴ καὶ ἀγαθὴ ὀξύτονον, ὅτι τὸ καλὸς
 καὶ ἀγαθός.

Τριτοῦλιζα.

Καὶ τῶν τριτοῦλιζῶν δε τὰ μὲν ὀξύτονα. χριστός. ἅ δὲ παροξ
 ῥύτονα, λόγος. ἅ δὲ προπαροξύτονα. δίκαιος. οἶον τῶν κτιτικῶν,
 ἅ μὲν εἰς κῶρ ὀξύτονα πάντα, ἀπῆϊον. ἅ δὲ εἰς εἰορ προπαροξ
 ῥύτονα. ἀνάντεον. καὶ ἅ ἀπὸ τόπων δε παρωνομασμένα εἰς ιορ,
 προπαροξύτονα. οὐράνιον. καὶ τῶν μετουσιασικῶν, ἅ εἰς νορ.
 λιθινον. καὶ ἅ ἀπὸ παρακειμένου παθητικοῦ τῶν τεταρτοξύνων,
 εἴτε κῶρια, εἴτε ἐπίθηζα. ἀφαντος, δίδφαντος, ἀψαλτος, ἀσπαρ
 τος. καὶ ἅ ὡς μετουσιασικὰ συνθέσει τῆς ἐρ λεζόμενα. ἕμμου
 σορ, ἕμμετρον. καὶ ὅλως ἅ σύνθεζα. ὡς ἐπιτοπολύ, ἐνθιμορ,
 παραπλίσιον. καὶ ἀπλῶς ἅ τροχαϊκὰ ἐρ τῆ συνθέσει ἀναβιβάζει
 τὸν τόνον. δοῦλος, εὐδουλος, ὥρα, πρόωρος. καὶ ἅ ἀπὸ τῶ
 κτένω σύνθεζα παθητικὰ. ξιφόντονος, λυκοῖτονος. ἐνεργητικὰ
 δε παροξύνεται. ξιφόντονος, λυκοῖτονος. ὡς αὐτως δὲ καὶ ἅ ἀπὸ
 τῶ τρέφω. λαοτρόφος μέρ. λαοτρέφος δὲ παροξύντονος. ὡς
 περ ἄρα καὶ ἅ ἐν τῶ πολῶ, μετὰ μὲν προθέσειως προπαροξύ
 νεται. πρόπολος, ἀμφίπολος. μετ' ἐτέρου δε παροξύνεται. ὄνα
 ροπόλος, θυνηπόλος. παροξύνεται δε ἅ πολλά τῶν δισυλλάβων
 προσηορικῶν. λόγος. ὡς περ ἄρα ὀξύτονα ἅ πολλά τῶν δι
 συλλάβων ἐπιθέτων. χριστός, δεινός. τάγε μὴν δισύλλαβα τῶν
 ἐρατηματικῶν. ποῖος, πόσος. ἀοριστουμένα ὀξύνεται. ποῖος, πο
 σός. Καθόλου δε τὰ ἀπὸ παρακειμένου παθητικοῦ τῶν περισπω
 μένων, ὀξύνεται. ἐπαιντός, θιατός, ἀροτός, τρυγητός. καὶ εἴτι
 δε τῶν ὀξυτονουμένων ἐνθλιψιν πάθοι, ὁ αὐτὸς τόνος φυλάτ
 τεται ἀναβιβάζόμενος. δαυὰ, δέν' ἐπι σίλει.

Τετάρτουλιτα.

Τῶν δε τετάρτουλιζῶν Ἀπῆϊκῶν ὑπερδισυλλάβων, προπαρο
 ξύτονος ἀεὶ ἢ εὐθέια, καὶ τοι μακροκατάληκτος οὔσα. Ἀπῆϊκῶν δε
 τὸ τοιοῦτο. Μενίλειος, εὐγεωρ. ἅ δε Δωρικῶς ἀφαιρέσει τὸ σ κλι
 νόμῳ διαφορεῖται. ἅ μὲν γὰρ βαρύτετονα. Διάνδρας. ἅ δε περισ
 πώμῳ. ποδῆς. καὶ προπερισπώμῳ δε ἐρ. τὸ λῆας.

Πεμπτοῦλιζα.

Τῶν δε πεμπτοῦλιζῶν, ἅ μὲν εἰς αρ ἀπλᾶ ὀξυτονᾶται ἐπ'
 R ij εὐθείας

ci. ω̄v ᾱς. recto oīa, Pan. nisi id, qd' est ab oīs, oīne. Itē in ᾱς fœ. & oī
αῑς αῑξ. nino per δ̄ declinata. ternio, Arcas. Præterea in αῑς, & αῑξ
ῑς purū. monosyl. nō cōtracta. cōiuiiū, pasta, capra. Itē per ῑς pur
ῑρ. rū adiectiua. nobilis. Rursus in ῑρ (quorū nō est formatio
ῑε. neutri) multa, simplicia qdē existētia. collū, canalis. Porro
μη̄τιρ. in ῑε, ut simpliciter dicam. saluator, pater. Mater tñ & filia
ῑv. penacute pferunt. Præterea in ῑρ bitermina simplicia. na
ῑς patrony. sus. Rursus in ῑς patrony. priamis. uel etiā à noībus in ᾱς
ῡς trigña. tertiæ infle. seru^o, serua. captiuus, tiua, garrulus, rula. Cæ
ω̄v. terū in ῡς trigña, uel per δ̄ declinata, uel ultima lōga. iucū
ω ω̄ς fœ. dus, chlamys, multitudo. Alia autē penacute. Ad hæc in
εῡς. ω̄ρ cōtentiuā, uel q̄si cōtētiuā. cubiculū, deceptor. Itē in ω̄,
ᾱv compo. & in ω̄ς fœminina. Latona, pudor. Præterea in ε̄ῡς. Achil
ᾱς dissyl. les, Peleus. Dores tamē & hæc penacuunt. Achilles, Pe
ᾱς neut. leus. In ᾱρ uero cōposita, penacuuntur. Hermopan. Itē in
ξ̄ ῑv cōpo. ᾱς dissyllaba. Ajax, Calchas, Atlas. Præterea in ᾱς neut.
ῑς. caro, cornu. Itē in ᾱξ, & oīno in ξ̄ desinen. simplicia supra
ω̄v nō cō. unā syllā. rapax, perdix. Rursus in ῑρ cōposita, uel quorū
ῑς pollysyl. neutri formatio in ε̄ρ. longa ceruice, nasu^o, tener. Itē in ῡς
αῑ. à noībus in ο̄ς neutris cōposita, ppria, & in ῑς appellatiua,
& propria simplicia, dissyllaba breuī pen. Demosthenes,
serpens, Paris. Itē in ω̄ρ nō cōtractū ppria, & adiectiua, &
gentilia. ut Theō, felix, Teutō. In ῑς uero plusq̄ dissyllaba,
per δ̄ declinata, uel per τ̄, añpenacuūt. ut Adonis, Eupo
lis, gratiosus, extern^o. At in uniuersum, q̄ ex dissyl. quintæ
declina. grauissonis cōponūt, retrahūt tonū. cōsiliū, pol
lens cōsilio. Quę itē à fœm. cōposita, retrahūt accētū, añ
penacuunt. robur, impotens, tibia, bñtibiatu. A noīb^o ta
men in ῡς primę inflex. fœm. in ῑς per δ̄ uariata, in eadem
seruant accentū, in q̄ masculinū hēt. hic miles, hæc miles.
αῑ. Multa etiā à noībus in ῡς terminata in αῑ, añpenacuunt.
ᾱς, ῡς, ε̄ς debilis, debilitas. In ᾱς uero, & in ῡς, & in ε̄ς monosyllaba,
mon o. ε̄ς & oīno in ε̄ς simplicia, circūflectuntur. oīs, mus, sus, q̄r^o.
simpli. bos. Talib^o etiā respondēt & piscis & pater & bacchul^o &
lūbus & superciliū. Excipiant pes, & dens. rursus q̄cunq̄
neut. monosyl. ignis, oē, stercus. Et quæcunq̄ in ω̄ρ cōtra
ω̄ρ cōtracta cta. Neptun^o, Xenophō. Et oīno, q̄ ex syneresi. puer, flu
xus,

εὐθείας πάντα. πᾶν. πλήρ τῷ ἀπὸ τῷ πᾶς, πᾶν. Ἐτι ζ᾽ εἰς ας
 θηλυὰ, καὶ ὅπως τῷ δικλινομένα. τριάς, ἀριάς. Ἐτι ζ᾽ εἰς αἰς,
 καὶ αἰς μονοσύλλαβα ἀπαθῆ. δαίς, σαίς, αἰξ. Ἐτι ζ᾽ εἰς κς τῷ
 μαβαρῷ κλινομένα ἐπίθετα. εὐγενής. Ἐτι τῷρ εἰς κς, ὧρ οὐκ ἔστι
 παρασχηματισμός οὐδετέρων, ζ᾽ πολλὰ ἀπλᾶ ὄντα. αὐχὴρ,
 σωλήρ. Ἐτι ζ᾽ εἰς κς, ὡς ἀπλῶς ἐπέηρ. σωτήρ, πατήρ. μητήρ
 γεμήρ καὶ θυγάτηρ παροξυτόνας. Ἐτι ζ᾽ εἰς ιη διαπατάλητα
 ἀπλᾶ ὄντα. ῥήρ. Ἐτι ζ᾽ εἰς ις πατρωνυμικά. Πριαμίς. ἢ καὶ
 ἀπὸ τῷρ εἰς ος τριτοκλίπων ὄντα. δμῶος, δμῶίς. ἀχμαλώτος,
 ἀχμαλωτίς. λαλος, λαλίς. Ἐτι ζ᾽ εἰς υς τριγενῆ, ἢ τῷ δ κλινομέ-
 να, ἢ μακροπατάλητα. ἠδύς, χλαμύς, πλιθύς. τᾶλλα δὲ
 παροξυτόνας. Ἐτι ζ᾽ εἰς ωρ περιεκτινὰ, ἢ ὡς περιεκτινὰ. κοί-
 τῶρ, ἀπατεῶρ. Ἐτι ζ᾽ εἰς ω καὶ εἰς ως θηλυκῶ. λιτώ, αἰδώς.
 Ἐτι ζ᾽ εἰς υς. ἀχιλλεύς, πηλεύς. Δωριεὺς μίντοι, καὶ ταῦτα πα-
 ροξυτόνων. Ἀχιλλεύς, Πήλιος. Τὰ δὲ εἰς αρ σύνθετα παροξυτόνου
 ται. ἱεροπόαρ. Ἐτι ζ᾽ εἰς ας δισύλλαβα. Αἰάς, Κάλχας, ἄτλας.
 Ἐτι ζ᾽ εἰς ας οὐδέτερα. κρέας, κίρας. Ἐτι ζ᾽ εἰς αξ, ἢ ὅπως τὰ
 εἰς λήγοντα ἀπλᾶ ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν. ἀρπαξ, πείρις. Ἐτι
 τὰ εἰς ιη σύνθετα, ἢ ὧρ οὐδετέρων, παρασχηματισμός εἰς ερ. ἱρι-
 αὐχίρ, εὐρηρ, τέριρ. Ἐτι τὰ εἰς κς ἀπὸ τῷρ εἰς οὐδετέρων σύνθε-
 τα κνρία, κῆ εἰς ις προσηγορικά, κῆ κνρία ἀπλᾶ δισύλλαβα βραχυ-
 πατάλητα. Δημοσθένις, ὄφις, Πάρις. Ἐτι τῶν εἰς ων ἀπαθῆς τὰ
 κνρία κῆ ἐπίθετα κῆ ἰθιναῖα. Θείωρ, εὐδαίμων, Τεύπωρ. Τὰ δὲ εἰς ις
 ὑπερδισύλλαβα τῷ δικλινομένα, ἢ τῷ τ, προπαροξύνεται. ἀδανισ,
 εὐπολις, εὐχαρις, ἱππυλις. καὶ ὅπως τὰ ἐκ δισύλλαβων περιπλο-
 κητῶν βαρυτόνων σύνθετα ἀναβιβάσει τὸν τόνον. μῆτις, πολυ-
 μιτις. Ἐτι τὰ ἐκ τῷρ εἰς κ θηλυκῶν συντιθέμενα ἀναβιβάσουζα
 τὸν τόνον, προπαροξύνεται. ἀλκίη, ἀναλκίς. κνίμη, κνίμητις. Τὰ
 κνίμη ἀπὸ τῶν εἰς κς πρωτοκλίπων θηλυκῶν εἰς ις τῷ δικλινομένα,
 ὅσαι τῆς αὐτῆς φυλάσσει τὸν τόνον, ἐφ' ἧς τὸ ἀρσενικὸν ἴχα. σερα-
 τιώτις, σερατιώτις. Ἐτι τὰ πολλὰ τῷρ ἀπὸ τῷρ εἰς κς, εἰς εια, προ-
 παροξύνεται. ἀσθενής, ἀσθένεια. Τὰ δὲ εἰς ας κῆ εἰς υς, κῆ εἰς υς μο-
 νοσύλλαβα, κῆ ὅπως τὰ εἰς ος ἀπλᾶ, περιπατάται. μῆς, σὺς, δρῦς,
 βῶς. Τούτοις δ' ἠκολούθησε καὶ τὸ ἰχθύς, καὶ ἀπφῦς, κῆ διονῦς,
 καὶ ὄσφῦς, κῆ ὄφρῦς. Ἐξαίρεσθω τὸ πούς κῆ ὀδούς. Ἐτι ὅσα τῷρ
 οὐδετέρων μονοσύλλαβα. πῦρ, πᾶρ, σῶρ. Καὶ ὅσα εἰς ωρ συννημι-
 μίνα. Ποσειδῶρ, Ξενοφῶρ. Καὶ ὅπως τὰ ἐκ συναίρεσως. πάις,
 ῥοῦς.

Synæresis.

xus, placēta. Oīs enim synæresis ex acuto & graui circū flexū facit. mercurius, rius. Simois, is. Xenophō, phon. lu men, mē. uoca, ca. caro, ro. uelut nōnulli & Podes esse putāt. Podeas enim podes facit. Ex quo & noīm quintę cōtracti casus, circūflectunt oēs, si in contracto fuerit tonus.

Regula.

Latonæ, næ. perterq̄ ubi cōtractū alteri casui nō cōtracto similis in uoce est. ut Latonā & nam. Oīs enim casus alteri cōsimilis casui, accentū eiusdē habet & tps. Igit̄ & Sapphō, & Sapphō acute, & in alijs cōsimiliter. Demosthenes aut̄ nō ex acuto, & graui. hmōi aut̄ & Panthus, & Ion ggeus. Verū de aureus, & æreus, & talib⁹ cōsiderandū.

Genitiui loci.

Regula.

Gtūs in oꝝ dissyll.

Gtū in oꝝ particip.

Datiui loci.

Acusatiui.

Acusa. in v monosyll.

Vocatiui.

RS

Multiplex tñ & infinitus in multis nū accētus, & minime oīm exacte possibile est locos cōes de hoc accipere, qñdō quidē & dictionē uoce eandē diuersis tonis notare liceat, ad signi. differentiā. ut uita, arcus, malus, agricola, populus, lū nutriens, à populo nutritus, rapina, harpago, nouēnis, habitator. Gtūs aut̄ icōtractus, & nō in oꝝ dissyllabus, in eadē syllaba habet accentū, in qua & rectus, nisi lōga uli ma impediatur. Longa em̄ existēte in fine, nō potest añpenacui dictio. iustus nēpe iusti, ac sermo, mones, & bonus, boni. Excipiuntur gtūhi, matris, & filiæ, & mulieris. Nam gtū in oꝝ dissyllabi acuntur. bouis, uetulæ. sed lapidis per syneresin dicitur ex trisyllabo lapidis, & cordis & ueris similiter, ex cordis & ueris. Vnius aut̄ Ionicā habet intensionē. In participijs tñ gtū in oꝝ dissyll. grauantur. uadentis, stantis. Datius aut̄ generaliter, genitiui habet accentū, & tēpus. Aenæ, Aenæ. Trāsformatus uero, semper penacuitur. semestri, multistrepo, mulso. Ceterū actūs in eadē syll. habet accentū, in qua & gtūs, p̄ter accusatiuos quintę, quorū gtūs dissyllab⁹ in oꝝ desinit. In his em̄ necesse est genitiuos acui. Iouis, bouis. actōs aut̄ penacui. hūc bouem, Iouē. Excipiatur, filiam, quia cōtractū, & uirum similiter, & mulierē. Circūflectuntur aut̄ monosyllabi accusatiui in p̄ desinentes. clauē, leonem, murē, suem. Vocatiu⁹ uero in eadē habet tonū, in qua & rectus. exceptis per quintā flexis in uꝝ, cōpositis proprijs, grauib⁹, uel citis cum flexis ex synæresi, in his em̄ retrahitur accentus. hic demosthenes;

εῶς, φθῶς. Πᾶσα γάρ τοι συναίρεσις ἐξ ὀξείας, καὶ βαρείας περι-
 παμένην ποιῶ. ἐρμείας, ἐρμῆς, σιμόεις, σιμοῦς, ξενοφόων, ξενο-
 φόων, φάος, φῶς, βόας, βῶξ, κρείας, κρῆς. οἶον τινος καὶ τὸ ποδῆς
 εἶναι ἀξιοῦσι. Ποδίας γὰρ ποδῆς. Διὸ καὶ αἱ τῶν λεμπηουλίων σπα-
 εῖμυλαι πῶσας, περισπῶνται πᾶσαι. ἢ ὅτι τὸ συνηρημένον ὁ τό-
 νος ἢ λιτόος, λιτούς, πλήρ' ἐνθα τὸ συναεῖμυλον ἑτέρα πῶσας
 ἀσυναεῖτο ὁμοφώνει. οἶον τῶν λιτόα καὶ λιτώ. Πᾶσα γὰρ πῶσις
 ἑτέρα ὁμοφώνησα πῶσας, καὶ τὸν τόνον αὐτῆς ἔχει, καὶ τὸν χρῶ-
 νορ. ἢ κοῦρ καὶ Σαπφῶα καὶ Σαπφῶ, ὄξιτόνας. καὶ ὅτι τῶν ἄλλων
 ὁμοίως, τὸ δὲ Δημοσθένους, ἐν ἑξ' ὀξείας καὶ βαρείας, τοιοῦτο δὲ καὶ
 τὸ Πάνθης, καὶ ἐν γέρως. Περι δὲ τὸ χρυσοῦς, καὶ χαλινοῦς καὶ τῶν
 τοιῶτων, σιεπῆεορ. Πολυσχιδῆς γεμῆν καὶ ἄοριος ἕξ πολλὰ τις
 εὐθείας ὁ τόνος, καὶ ἦμισα πάντων δ' ἀερινείας, οἶον τε τόπυς κοι-
 νοῦς ὅτι τὸ λαβῆρ, ὁπότε δὴ καὶ τὸ πῶ φωνῆν ταῦτο διαφό-
 ρος τοῖσαι ἕξην, πρὸς σημασίαν διάφορον. οἶον, βίος, βίος, πο-
 κηρός, πόνκηρος, λαοτρόφος, λαοτροφος, ἀρπαγῆ, ἀρπαγῆ, ἵναε-
 τις, ἵναετις. Ἡ δὲ Γενική ἀπαθῆς οὖσα, καὶ μὴ εἰς ὅς δισύλλα-
 βος, ὅτι τις αὐτῆς συλλαβῆς ἔχει τὸν τόνον, ἐφ' ἧς καὶ ἡ εὐθεία, εἰ
 μὴ μακρὰ λήγουσα κωλύοι. Μακρᾶς γὰρ οὖσις ὅτι τέλως, ἢ δύνα-
 ται περπαροξενθῆναι λέξις. δικαίος ἄρα δικαίου, λόγος δὲ λό-
 γου, καὶ ἀγαθός, ἀγαθοῦ. Εξαιρέσθω τὸ μητέρος καὶ θυγατέρος,
 καὶ γυναικός. Αἴγε μὴν εἰς ὅς δισύλλαβοι, ὄξύνονται. βοός, χρᾶός, ἢ
 δὲ λαός, καὶ συναεῖσιμ' ἐν τρισύλλαβῃ τῆς λάακος, καὶ ἡ κῆρος, καὶ
 ἦρος ὁμοίως ἐν τῆς κίερος, καὶ ἑαρος. Τὸ δὲ μῆς, Ἰωνικῆν ἔχει τῶν
 τᾶσιμ. Ἐπὶ μὲν τοι τῶν μετοχῶν, καὶ αἰ εἰς ὅς δισύλλαβοι, βαρύνον-
 ται, βάντος, σάντος. Ἡ δὲ Δοτικὴ καθόλης τὸν τῆς γενικῆς ἴσχει
 τόνον, καὶ χρῶ νορ. ἀνείης, ἀνεία. Μεταπεπλασμένῃ δὲ, αἰ προπα-
 ρεξύνεται, διχόμνι, πολυπάτρα, μελίμρατι. Ἡ δὲ Αἰτιατικὴ ὅτι
 τῆς αὐτῆς συλλαβῆς ἔχει τὸν τόνον, ἐφ' ἧς καὶ ἡ γενικὴ, πλήρ' τῶν
 πεμπηουλίων, ὧν ἡ γενικὴ δισύλλαβος εἰς ὅς. Ἐπὶ τούτων γὰρ
 ἀνάγκη τὰς μὲν γενικὰς ὄξύνεσθαι. Διός, βοός, ἕξ δὲ αἰτιατικὰς
 παροξύνεσθαι, τὸν βόα, τὸν Δία. Εξαιρέσθω τὸ θυγάτρα, πεπον-
 θῶς γὰρ, καὶ τὸ ἀνδρα ὁμοίως, καὶ τὸ γυνᾶνα. Καὶ περισπῶνται δὲ αἰ-
 μονοσύλλαβοι αἰτιατικὰ εἰς ν λήγουσα. κλεῖρ, λῆρ, κῦρ, σῦρ.

Ἡ δὲ κλητικὴ, ὅτι τῆς αὐτῆς ἔχει τὸν τόνον, ἐφ' ἧς καὶ ἡ εὐθεία, πλήρ'
 τῶν πεμπηουλίων εἰς ἧς συνθέτων κνρίων βαρυτόνων, ἢ καὶ περισ-
 πομένων ἐν συναεῖσεως. ὅτι τῶν γὰρ ἀναβιβάζεται ὁ τόνος, δ

S Δημοσθένους,

LIBER TERTIVS.

- σ.* per δ declinata, in breuē finiūt. popul^o Athenis, scutella, uenatio, calcul^o, crepida, tibicina, Priamis. Iā in σ desinētia cū anticipite, abiectione σ faciētia neutrū, correptā hnt
- υς.* ancipitē. suauis, ue. magn^o gnū. In υς etiā grauia siue un^o gnīs, siue triū, in breuem desinūt. uua, cubitus, nō lachrymās. Rursus in υς monosyl. & nō, si acuta sint, pducūt ultimā. ut sus, mus, quercus, superciliū. Omē etiā masculinū & fœ. per immutabilē desinēs, pducit ultimā. pter beatu & uxor. Itē desinētia in ψ cū anticipiti, pducunt ultimā. uerū cū o, ultimā corripit, pter formata ab ὄπα, qđ significat oculū. ut cyclops. Excipiat astutus, & culex, & uirgultum. Gtūs autē par qđē syllabis nominatiuo, ultimam pducit. Impar uero finalē corripit. Porro dtūs parisyllaborū semper in longā desinit, siue id per uocalē recti diphthōgo notatā. Aeneas, Aeneq. siue maiorē, sermo, sermoni. Imparisyllaborū aut, semper ultimā corripit, nā Thei, & cōsilio, ex cōtractione. Ceterū actūs parisyllaborū idē tēpore cū recto est. Aeneas, Aenean. Imparisyllaborum uero cū gtō. Aiakis, Aiacē. Vnde sanē & Atheniēses, cū Peleωs, & Achilleωs producte scribūt, longū sumunt & accusatiui noīm in υς, ut eiusdē tēporis cū gtō sit. Atq uide hunc Peleū, ppē. Vocatiuus aut oīs æquale tps cū proprio recto habet, uel etiā minus, maius nunq. Quappter & q in immutabilē desinūt, grauisona, abiiciendo genitiui ultimā, faciunt uocatiuū, ut Nestoris, stor. maris, mas. Machaonis, machaon. Preter Apollo, Neptune. Rectus dualis & pluralis noīm parisyllaborū quidē in longā desinit. Rursum genitiuus ultimā producit, dualiū quidē per ai, uel oi diphthongū, pluraliū uero per ω. Cæterū pluralis datiuus, parisyllaborū qđē ultimā producit per diphthongū. Imparisyllaborū uero ultimā corripit, atq oīno penultimā æqualē habet alijs obliquis. Interdū tamen & maius habet tēpus. ut in leonis, leonibus. & dicētes, dicētibus. Accusatiu^o aut parisyllaborū qđē ulti. pducit semper. Imparisyllaborū uero corripit. Quamobrē etiā dicūt, qđ in ai qđē desinētes recti plurales, intēdūt & accusatiuorū, in ες uero corripit. porro utūs ut se habeat, dictū est.
- Item

δημοσθένεις, ὡ δὴ μὸσθενεις. ὡ ἥρα κληῖς, ὡ ἥρα κληεις, ἥρα κληεις καὶ ἄ
 συναίρεσιμ. τοιοῦτο καὶ τὸ Σοφούκλεις, Περιήκλεις. Καὶ ἴα εἰς μ
 δεσύνειτα. ἴα εἰς ορ βραχύνῃ κλητικῇ, ἀναβιβάζει τὸν τόνον.
 Ἀγάμωρ, μακροδαίμων. Πλήρ τῶρ ἀπὸ φρεῖν. καὶ γὰρ, ὡ δαίφρορ,
 καὶ κριφρορ, παροξυτόνωσ. Ἐξαιρείσθω τὸ Λαικίδαμον, καὶ τὸ πα
 λῶμορ, προπερισπῶμα. Ἐπὶ ἴα εἰς κρῶρ ἢ κλητικῇ εἰς ερ, ἀνα
 βιβάζει. θυγάτερ, εἰνατερ, δῆμιτερ, ἄρερ, σῶτερ. Ἐξαιρείσθω καὶ
 τὸ δεσποτα. μυτίετα, ἀνάκητα, εὐρύοπα. Ἡ δὲ εὐθεία τῶρ δυνῶρ,
 ὅσα τις αὐτῆς συλλαβῆς τῆ εὐθεία τῶρ ἐνὶ ῶρ ἔχει τὸν τόνον.
 Αἴας, Αἴαντε. Πέρσις, Πέρσα. ἵππος, ἵππω. Ἡ δὲ γενικῇ ὅσα τῶρ
 πεμπουκλίτῶρ μόνωρ τῆ γενικῇ τῶρ πλινθυτικῶρ ἔπεται. Αἴαντ
 τοιρ, Αἴαντωρ. Πλήρ τῶ χερσίρ, παιδοίρ, μινίοιρ. ὅσα δὲ τῶρ ἄλ
 λωρ ἀπάντωρ, τῆ ἰδίᾳ εὐθεία ὁμοτονῆ. Αἰνεῖα, Αἰνεῖαιρ. τιμά, τι
 μάιρ. λόγω, λόγοιρ. Μενέλειω, Μενέλειωρ. Ἡ δὲ κλητικῇ τῆ εὐθεία
 ὁμοίως. Ἡ δὲ εὐθεία τῶρ πλινθυτικῶρ ὁμοτόνωσ ἔχει τῆ εὐθεία
 τῶρ ἐνὶ ῶρ. λίθος, λίθοι. χρυσός, χρυσοί. Πλήρ τῶρ εὐθυλευτου
 μίωρ θινυκῶρ παρεσχηματισμῶν ἀρσενιοῖς. Ταῦτα γὰρ τῶ
 ἀρσενιῶ ὁμοτονῆ. λίθιος, λίθιναι. ὄθερ δὴ καὶ ἡμέρα μῆρ, ἡμέραι
 δεπροπαροξυτόνωσ. Αιολισθεῖ γὰρ ἀεὶ τῶ θινυκῆ τοῖς ἀρσενιοῖς,
 ὡς ἔρεται. Ἡ δὲ γενικῇ τῶρ μὲν πρωτοκλίτῶρ καὶ δευτεροκλίτῶρ
 περισπᾶται. ὄρεσαι, ὄρεσῶρ. τιμά, τιμῶρ. Πλήρ τῆς ἀφῶρ, καὶ
 ὅσα τῶρ πρωτοκλίτῶρ, χρίσῶρ, χλοῦνῶρ, ἔπισῶρ. Τὰ γεμῆρ
 παρεσχηματισμῆνα ἀρσενιοῖς τῶρ δευτεροκλίτῶρ ὁμοτονῆ
 πάντῃ αὐτῶ ἀρσενιῶ. ῥοδιος, ῥοδίαι, ῥοδίωρ. Πλήρ τῆς τῶ χριῶρ
 καὶ ὅπως τῶρ ἀπὸ τῶρ εἰς υς ἀρσενιῶν παρεσχηματισμῶν.
 οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ μέλαινα, μελαινῶρ, οὐ μελαίνωρ. καὶ ὅπως τῶ
 ἀπὸ ἀρσενιῶν πεμπουκλίτῶρ. Καὶ ἡ τῶρ πεμπουκλίτῶρ δὲ διουλι
 λάβωσ εὐθυλευτουμένων περισπᾶται. μῆνεσ, μινῶρ. πλὴν τῶρ
 δεκαεῖνῶν. πάντωρ, τρώωρ, δμῶωρ, παῖδωρ, φῶωρ, θῶωρ.
 πάωρ, κρᾶωρ, δαδῶρ, φᾶδωρ. Ὑπὲρ δύο δὲ συλλαβὰς ὄντα
 παροξύνεται. Αἴαντες, Αἴαντωρ. τὸ δὲ λέξιωρ, καὶ ἴα ὁμοία Ἀπ
 κῶσ. Ἡ δὲ τῶρ τριτοκλίτῶρ, καὶ τετρατοκλίτῶρ, ὁμοτονῆ τῆ τῶρ
 ἐνὶ ῶρ γενικῇ, καὶ περισπᾶται δὲ ὅσα τῆσ λιγούσις ἔχουσα τὸν
 τόνον. Καθόλου γὰρ πᾶσα γενικῇ μακροκατάληκτος, ὅσα τῆσ μα
 κρᾶσ ἔχουσα τὸν τόνον, περισπᾶται. ἢ γεμῆρ τῶρ Ἀπικῶρ. λεῶ, καὶ
 νεῶ, ὀξύνεται. Τὸ γὰρ πῶτιμὸρ τελιμῶρ, περισπᾶται ἢ κέθλα.
 Τὸ δὲ Ποσειδῶ, καὶ ἰδρῶ, κῆνυκῶ, περισπᾶται, ὡς ἐξ ἀποκοπῆσ ὄντα.

- Dū plura.* Porro dtūs, singulariū dtō cōsonat, excepto, oībus. In quibus aūt α abūdat in penul. in eadē est tonus. matribus, filiabus. De una declinatiōe in aliā trāsformati datiuī, anpe nacuūtur. ouibus, astris, intestinis. Cæterū accusatiuo in eadē syllaba est tonus, in qua & recto, præterq̄ ubi longa u'tima uetat. Tūc em̄ in sequēte est tonus. hi iusti, hos iustus. Et uocatiuus recto est similis.

VSVS TEMPORVM IN VNOQ VOQ VE CASVVM.

- De temporibus syllaba. noīs. Sylla. nominatiui quantitas. α. Masc. α*
- S**mere autē oportet & finalia, & ultima tempora similiter in unoquoq̄, & casuū, & declinationū. In nominatiuo qdē sic. Masculina in α grauisona pducuntur. Ajax, Aenas. p̄ter magnus & lapis. Om̄ne fœ. in α desinēs, acutū qdē, intēdit α. imp̄catio, gaudiū. Anpenacutū, uel penāflexū, corripit. cōcordia, musa. Sin mascu. hēt, cū fine gū masculini eiusdē est tēporis. diuin^o, ni, na. suauis, uis, uis. Præter diua. Sed si ab in *ευω* uerbis fit, in longā desinit. legatū ago, legatio. Quæcūq̄ uero purū hñtia α, per penultimāt diphthōgū, dissyllaba qdē, breui finiūt ultima. ut maia. Polyssyllaba uero in longā desinūt. ut luna. Desinētia aūt in *ρα*, si qdē una uocali penul. in longā desinūt. pera. si uero diphthōgo, in breuē terminātur. parca. præter phædra, lacerta, aura. In *δα* uero & in *θα*, ult. hñt longam. leda, capella. Reliqua aūt oīa ul. hñt breuē. Porro in *ος* masculina & fœm. atq̄ in *ορ* neut, coīa quidē, breuē hñt ul. Attica uero longā hñt. Itē in *μα* desin. neutra in cōtracta, breui finiūt, & oīno q̄ ultimā hñt ancipitē, corripunt eandē ancipitē. In *ας* etiā neut. in breuē desinunt. Itē in *ας* acuta, ult. corripunt. arcas, assuetus. præter lorū, statua, & q̄ à tēperando fiūt. Quæ uero in *ξ* masculina sunt, pducūt ultimā. thorax. Præter accipiter, cōturnix, unguis. fœm. ultimā breuiāt. sulcus, fons. Cōmuni^o aūt in *ξ* plusquam syllabicā, ancipitē añ *ξ* hñtia, masculina qdem longā eandē hñt. ut thorax, phœnix, præco, æqueuus. Fœmin. uero breuem. sulcus, calix, currus, perdix. Monosyllaba autē semper corripuntur. phryx. Cæterū in *ις* siue masculina, siue fœm. ultimā corripūt. Hanc dictiōē auis pducūt Attici, & ocreatus, & similia cōposita. Acuta itē fœm. per

Η δὲ Δοτικὴ, τῶν ἐνικῶν δοτικῆ ὁμοιοτητι. πλήρ τῆς πᾶσιρ.
 Εφ' ᾧρ δὲ τὸ ἀπλεονάζει, ὅτι τῆς παραληγουσικς ὁ τόνος. μιτρᾶ
 σι. θυγατρᾶσιρ. Αἱ δὲ μεταπεπλασμέναι τῶν δοτικῶν προπαρσ
 ξύνεται. πρὸ βασιρ, ἄσρασιρ, ἔγμασιρ. Τῆ δὲ αἰτιατικῆ ὅτι τῆς
 αὐτῆς ὁ τόνος, ἐφ' ἧς κὴ τῆ εὐθεία. πλήρ ἔνθα μακρὰ λήγουσα κω
 λυα. ἔνταυθα γρ' ὅτι τῆς ἐπομένικς ὁ τόνος. οἱ δίκαιοι, τοὺς δικαί
 ος. Καὶ ἡ κλιτικῆ, τῆ εὐθεία ὁμοίως.

ΧΡΗΣΙΣ χρόνων ἐφ' ἐνάσης τῶν πᾶσιων.

Ἐπίειρ δὲ κὴ τοὺς τελικούς τε, κὴ κλιτικούς τῶν χρόνων
 ὁμοίως ἐφ' ἐνάσης τῶν πᾶσιων τε κὴ κλισιων. ἐφ' εὐθεί
 ας μὲν οὖρ ὄδε. Τὰ εἰς ας ἀρσενικὰ βαρύτερα, ἐπιτείνεται.
 Αἴας, Αἰνείας. πλήρ τ' μίγας, κὴ λάας. Πᾶρ θηλυκῶν εἰς ἀλήγορ.
 ὄξυνό μωρορ μὲν ἐπιτείνει τὸ α. ἀρά, χαρά. παροξυνό μωρορ δὲ ἡ
 προπερισπῶ μωρορ, συσέλλα, ὁμόνοια, μῦσα. ἐδὲ ἀρσενικὸν ἔχει.
 τὸ τέλει τῆς γενικῆς τοῦ ἀρσενικοῦ ὁμοιοτητι. θ εἶος, θείου, θεία. ἡ
 δος, ἡδέος, ἡδέα. Πλήρ τῷ Δία. Εἰ δὲ ἀπὸ τῶν εἰς ἐνω ἑμμάτων γί
 νεται, μακροκατακλιτῆ. πρὸσβέω, πρὸσβεία. ὅσα δὲ καθαρὸν
 ἔχοντα τὸ α, τῆσι παραλήγει διφθόγγω, δισύλλαβα μὲν ὄντα, βρα
 χυκατακλιτῆ. μαῖα. Ὑπερδισύλλαβα δὲ μακροκατακλιτῆ. σε
 ληναία. Λήγοντα δὲ εἰς ρα, εἰ μὲν μονοφθόγγω παραλήγει, μακρο
 κατακλιτῆ. πῆρα. εἰ δὲ διφθόγγω βραχυκατακλιτῆ. μοῖρα. πλήρ
 τῷ φαῖρα, σάνρα, αὔρα. Τὰ εἰς δα, και εἰς θα, μακροκατακλιτῆ.
 ληδα, κιοαίθα. Τὰ δ' ἄλλα πάντα βραχυκατακλιτῆ. Τὰ δὲ εἰς ος
 ἀρσενικὰ καὶ θηλυκὰ, κὴ ἴα εἰς ορ οὐδέτερα, κιοιὰ μὲν ὄντα, βρα
 χυκατακλιτῆ. Αἰητὰ δὲ μακροκατακλιτῆ. Ετι ἴα εἰς μα λήγον
 τα, ἐδέτερα ἀπαθῆ, βραχυκατακλιτῆ, κὴ ὅπως ἴα διχρονοκατάκλι
 τῆ οὐδέτερα, συσελλομωρορ ἔχει τὸ διχρονον. Ετι ἴα εἰς ας ἐδέ
 τερα βραχυκατακλιτῆ. Ετι τὰ εἰς ας ὄξυτονα βραχυκατακλιτῆ.
 ἀεκάς, ἰθας, πλήρ τῷ ἱμάς, ἀνδριάς, κὴ ὅσα ἀπὸ τοῦ κενρᾶσθαι.
 Τὰ δὲ εἰς ζ ἀρσενικὰ μὲν ὄντα, μακροκατακλιτῆ. θῶραξ. Πλήρ τῷ
 ἱεραξ, ὄρτυξ, ὄνυξ. Θηλυκὰ δὲ ὄντα βραχυκατακλιτῆ. αὐλαξ, πι
 दाξ. Κοινοτέρων δὲ τὰ εἰς ξ ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν, διχρονον προ
 τῷ ἔχοντα, ἀρσενικὰ μὲν ὄντα μακρορ αὐτὸ ἔχει. θῶραξ, φοίνιξ,
 κίρυνξ, ἡλιξ. Θηλυκὰ δὲ, βραχύ. αὐλαξ, κὴ λιξ, ἀντυξ, πειρδιξ. Τὰ
 δὲ μονοσύλλαβα, ἀεὶ συσελλεται, φρυξ. Τὰ δὲ εἰς ις βαρύτερα εἶτε
 ἀρσενικὰ, εἶτε θηλυκὰ, βραχυκατακλιτῆ. Τὸ ὄρτυξ ἐπιτείσσιρ οἱ
 Αἰητικοί, κὴ τὸ ἐκνήμις, κὴ ἴα ὁμοία σύνθετα. κὴ ὄξυτονα δὲ θηλυκὰ

LIBER TERTIVS.

ov cōposit. demosthenes, o sthenes. hic Hercules, o Hercules per syz
 nēresin. Identidē & Sophocles, & Pericles. Cæterū in *ov*
 cōposita, si in *ov* breue uctūs fiat, retrahūt accentū. Agas
 mēnon, cacodæmō. Præter ea q̄ sunt à mēs cōposita. Et
 eīm o bellicose, & prudēs, penacute. Excipiant, o Lacedæ
 mō, & palæmon, penāflexa. Præterea noīa in *ue*, quorum
ue quorum
utūs ep.
Dualium
toni. utūs in *ep*, retrahūt. o filia, glos, Ceres, uir, seruator. Excipiant
 o dñe, cōsiliarie, simplex, late uidēs. Rectus autē dua
 liū in eadē sylla. in qua rectus singulariū, habet accentū.
 Ajax, Aiaces. Perses, Persæ. equus, equi. Cæterū gtūs in
 nominibus per quintā inflexis solis, gtū pluraliū sequitur.
 Aiacum, Aiacū. Præter manuū, puerorū, plixorū. In alijs
 uero oīb⁹ pprio recto ī tono est similis, Aeneæ. Aenearū.
 honores, rum. sermones, nū. Menelai, orū. Vocatiū⁹ autē
Pluralium
toni. ntō similis. Rectus uero pluralis similē tonū hēt cū recto
 singulariū. lapis, lapides. aurū, aura. præter enūciata in re
 cto fœminina, affirmata masculinis. Siquidē hæc cū ma
 sculino in tono cōueniūt. lapideus, deæ. Vñ sanē & dies,
 dies uero antepenacute. Respōdent eīm semper fœm. ma
 sculinis, ut dictū est. Genitiuus autē noīm primæ & secūde
Geniū pri. &
a. & decli. decli. anīlectif. Orestes, Orestū. honores, rū. Præter apya
 rū, & in nominib⁹ primæ. scēneratorū, aprorū, etesiarum.
 Quin etiā affirmata masculinis secūde declin. in tono cō
 ueniūt & hic masculino. ut rhodius, rhodiarū. Præter uelo
 cium & oīno q̄ ab in *ue* masculinis trāsformantē. Sed & ni
 gre, nigrarū, nō nigrarū. atq; in totū, q̄ à masculinis fiunt
Genitiui
plura. loci. quintæ. Itē gtūs quintæ dissyllabice in recto enunciatorū
 circūflectif. menses, mensiū. p̄ter decē illos, omniū, torū,
 famulorū, puerorū, uirorū, thoum, lapidū, capitem, tæ
 darū, pustularū. Genitiui autē plusq̄ dissyllabi, penacūt.
Genitiui
polysylla. Aiaces, Aiacū. dictionū itē, & similia Attice. Gtūs autē
Geniū 3. et 4.
Regula. tertix & quartę infle. accentu cōuenit cum singulari gtō,
 atq; inflectitur, in ultima hñs tonum. Vniuersaliter enim
 oīs gtūs in longā desinens, atq; in eadē habēs tonū, circū
 flectitur. Genitiuus tñ Atticorū, ut populi, & tēpli, acuit.
 Casus enim finalis in *o*, circūflecti nō uult. Nā Neptunū
 & sudorē & potionem, inflectuntur, utpote ex apocope.
 Porro

οὐκ ἔστι δὲ κληνὸν μὲν α, βραχυκλιτικῆ, μεραμῖς, πιναμῖς, θηρίς,
 ψιφίς, κρητίς, αὐλιτρίς, Πριαμῖς. Ἐτι ζ' εἰς σλήζοντα μετ' ἀδύχρον
 νου, κ' ἀποβολῆ τὸ σποιοῦντα οὐδέτερον, συνισαλμῖνον ἔχει τὸ
 δίχρονον, ἠδύς, ἠδύ, μέγας, μέγα. Ἐτι ζ' εἰς υς βαρύτερα, εἴτε μο
 νογενῆ, εἴτε τριγενῆ βραχυκλιτικῆ, βότερος, πῆχης, ἄδαυρος.
 Τὰ δὲ εἰς υς μονοσύλλαβα, καὶ μὴ, ἔαρ ὄξυτονα ἢ, μαυροκλιτικῆ
 κλιτικῆ, σῦς, μῦς, δρυς, ὄφρυς. Ἐτι πᾶρ ἀρσενιῶν καὶ θηλυῶν εἰς
 ἀμετάβολον λήζοντα, μαυροκλιτικῆ, πλήρ τ' μάκρας, κ' δάμαρ.
 ἔτι ζ' εἰς ψ λήζοντα μετ' ἀδύχρονου, μαυροκλιτικῆ. μετὰ γε
 μῖν τὸ βραχυκλιτικῆ. πλήρ τῶν ἀπὸ τῶν ὅσα τὸ σημαίνου
 τος τὸν ὄφθαλμόν, οἶον κνήκωψ, ἔξαιρέσθω τὸ κέρκωψ, κ' κῶ
 νωψ, κ' ῥῶψ. Ἡ δὲ γενικὴ ἰσοσυλλαβοῦσα κῆρ τῆ εὐθεία, μαυρο
 κλιτικῆ, περιττοσυλλαβοῦσα δὲ, βραχυκλιτικῆ. Ἡ δὲ δο
 τικὴ τῶν κῆρ ἰσοσυλλάβων ἀεὶ μαυροκλιτικῆ, ἢ τοι γ' τῶ τῆς
 εὐθείας φωνήεντι διφθογγμῖνω, Αἰνείας, Αἰνεία, ἢ καὶ μείζονι.
 λόγος, λόγῳ. Τῶν δὲ περιττοσυλλάβων, ἀεὶ βραχυκλιτικῆ.
 τὸ δὲ θέτι καὶ μίτι, ἐκ συναρτίσεως. Ἡ δὲ ἄτιατικὴ τῶν κῆρ ἰσο
 συλλάβων, ὁμόχρονος τῆ εὐθεία, Αἰνείας, Αἰνείαρ. Τῶν δὲ περι
 τοσυλλάβων ὁμόχρονος τῆ γενικῆ, Αἰάντος, Αἰάντα. ὅθεν δὲ ἢ κ' ἢ
 Αθηνῶσι, ὅτι Πηλεῖος καὶ Ἀχιλλεῖος μαυρογραφοῦσι, μαυροῦ
 λαμβάνουσι τὸ α τῆς ἄτιατικῆς τῶν εἰς ες, ἵνα ἰσόχρονος τῆ γε
 νικῆ, ἢ μῖν δὲ δορικῆ τὸν δευτέρου πηλίας πέλας. Κλιτικὴ δὲ πᾶσα
 τὸν ἴσον χρόνον τῆ ἰδία εὐθεία ἔχει, ἢ κ' ἐλάττω, μείζω δὲ οὐδέ πο
 τε. Διὸ κ' εἰς ἀμετάβολον λήζοντα βαρύτερα, ἀποβάλλοντα
 τῆς γενικῆς τῶν ἰσχατῶν, ποιεῖ τῶν κλιτικῶν. Νέσορος, νέσορ, ἄρ
 σενος, ἄρσεν, μαχάονος, μαχάορ. Πλήρ τὸ Ἀπολλορ, Πόσειδορ.
 Ἡ δὲ εὐθεία τῶν δυϊκῶν ἢ πλειθυτικῶν, τῶν μὲν ἰσοσυλλάβων
 μαυροκλιτικῆ. Ἡ γενικὴ δὲ μαυροκλιτικῆ, τῶν κῆρ δυϊ
 κῶν, τῆ α, ἢ τῆ οἰ διφθογγῶ. τῶν δὲ πλειθυτικῶν, τῶ ω. Ἡ δὲ πλει
 θυτικὴ δοτικὴ, τῶν κῆρ ἰσοσυλλάβων μαυροκλιτικῆ τῆ διφ
 θογγῶ. τῶν δὲ περιττοσυλλάβων, βραχυκλιτικῆ τῶ ι. ὅπως
 δὲ τῶν παραλήγουσα ἰσοχρονεῖται αἰς ἄλλαις πηλίσιας. ἵνιοτε δὲ
 ἢ μείζω ἔχει τὸν χρόνον, ὡς ὅσα τῶ λείοντος, λείονσι. καὶ λήζοντος,
 λήζονσι. Ἡ δὲ ἄτιατικὴ τῶν κῆρ ἰσοσυλλάβων μαυροκλιτικῆ
 ἀεὶ, τῶν δὲ περιττοσυλλάβων βραχυκλιτικῆ, διὸ κ' λέγεται,
 ὅτι αὐτῶν εἰς αὐτὴν λήξουσι εὐθεία τῶν πλειθυτικῶν ἑπτεῖνσι τὸ α
 τῶν ἄτιατικῶν. αὐτῶν δὲ εἰς ες, συσπλησισμ. Ἡ δὲ κλιτικὴ, ὡς εἴρηται.

Ἐτι

LIBER TERTIVS.

De syllaba. Item initialia tempora, & penultimãtia, & pr̄sus inter
 quantitate media cõsiderantes, similiter dicimus, qđ priuatiuũ α est
 in cõmune. breue, nisi causa metri producat. ut immortalis. Item ϕ
 α ante β uel μ corripitur. Abydus, pugna. p̄ter mellis. Ge-
 Regula. ueraliter aut̄ omnis anceps cõtracta intenditur. consilio,
 sacerdos, accipiter, gloriosum. Infamẽ aut̄ & seuũ nõ per
 $\omega\varsigma$. crasin fiũt, sed ablatiõe e. Nomina itẽ in $\omega\varsigma$ purũ acuta per
 $\mu\alpha$. α penul. facientia, hanc pducũt, atq; oĩno, q̄ per ancipitẽ.
 sic templũ, aries, rubigo. pr̄ter uita. Porro in $\mu\alpha$ purum
 neutra, natura longa maxime hñt penultimã. quinetiã q̄
 eiusdẽ sunt ordinis, cũ à p̄teritis perfectis sint in $\mu\omega\varsigma$ masc.
 uictima, purgatio, sordes, fusio. Excipiantur q̄ à uerbis in
 μ deriuãtur. positio, donũ. & cum his, os. Cõtra aut̄ in $\mu\alpha$
 non purũ, natura quidẽ breui. multa, decretum, sinciput.
 $\omega\upsilon$ cõpara. Ceterũ in $\omega\upsilon$ cõparatiua, nunq̄ per longã penultimãt an-
 $\omega\upsilon$ purũ. cipitẽ, p̄ter minus. Verum in $\omega\upsilon$ purũ cõparatiua, longã
 $\omega\varsigma$ dissyll. habent penult. melior. Porro in $\omega\varsigma$ dissyllaba neutra, per
 α penultimantia, eandẽ corripitũ. chaos, lumẽ. Pr̄ter ue-
 $\alpha\rho\iota\omega\upsilon$. stis. Ad hęc in $\alpha\rho\iota\omega\upsilon$ formata diminutiua, correptũ habet
 $\rho\omega\varsigma$. α . equulus, foliolũ, corticulus. Nomina in $\rho\omega\varsigma$ purũ dissyl-
 ι ante τ . laba masculina per α hñtia penult. eãdẽ corripitũ. crates,
 $\iota\tau\eta\varsigma$. dulcis. Itẽ ante τ iota breuis est, si initialis. ut umbo, salix,
 bellariũ. In $\iota\tau\eta\varsigma$ tñ formata, atq; in media syllaba ι hñtia
 penult. facientẽ, longa penult. Pr̄terea à nominib⁹ acu-
 tis cõposita. siquidẽ iustus iudex, breui, qđ à iudex. Noĩa
 uero à uerbis diphthõgũ in penul. hñtib⁹, facta per ι , bre-
 uem idẽ ι hñt. Qđ si frumentũ à cibare est, neq; hoc gñar-
 le. Sunt tñ ut in plurimũ noĩa ipsa breuiora uerbis, à qbus
 deducunt. suadeo, suasilis, lãbo, digitus medi⁹. Pr̄terea
 $\iota\omega\varsigma$. in $\iota\omega\varsigma$ siue penacuta, siue añpenacuta, breuẽ penul. habet.
 p̄ter diuus, Cius, Chius, Tius, q̄ cõtracta sunt. Rursum no-
 $\iota\omega\upsilon$. mina desinentia in $\iota\omega\upsilon$ neutra diminutiua, siue acuta, siue
 $\alpha\sigma$ masc. añpenacuta breui penul. parua fera, literula. In $\alpha\varsigma$ quoq;
 grauiã. masc. grauiã per ι penultimãtia, eandẽ corripitũ. limaca.
 $\mu\omega\varsigma$. Itẽ in $\mu\omega\varsigma$ deriuatiua plusq̄ dissyll. simplicia, corripitũ. an-
 polysylla. thimos, fortis, gloriosus, pr̄cõx. Verum in honoratus, fa-
 $\iota\omega\varsigma$. melicus, potẽs, cõposita. Pr̄terea in $\iota\omega\varsigma$ polysyll. acuta,
 tempo-

Επι τους ἀρτιτικούς τε πῶν χρόνων καὶ παραλήγοντας, καὶ ὅπως
 μετὰ τὸ ὄντας θεωροῦντες ὁμοίως λέγομεν, ὅτι τὸ σερτιτικὸν α
 βραχύ. εἰ μὴ διὰ μέτρον μινύνοιο, οἶον καὶ τὸ ἀθάνατος. Ετι
 τὸ α πρὸ τῶ β, ἦ μ, συσέλλεται. ἄβιδος, ἀμιλλα. Πλήρ τῶ ἀμι
 τός. Καθόλου δὲ πᾶρ δίχρονον εἰν κρᾶσεως ἀρτιτένεται, μητι,
 ἱρεῖς, ἱριξ, εὐκλεᾶ. Τὸ δὲ δυσικλεᾶ καὶ κηλεᾶ οὐ κατὰ κρᾶσιν,
 ἀλλ' ἐξαιρεσει τῶ ε. Ετι τὰ εἰς ος καθαρόν δξύτονα, τῶ α παρα
 λήγοντα, μαυροπαραληντιᾶ. καὶ ὅπως τὰ δίχρονῶ παραλήγοντα,
 οὐτως, ναός, κηρός, ἰος, πλὴρ τῶ βίος. Ετι τὰ εἰς μα καθαρόν οὐδέ
 τερα φύσει μακρᾶ μάλισα παραλήγει, ἄλλως τε καὶ σύσοιχα ὄντα
 πῶρ ἀπὸ τῶ παρακειμένου εἰς μος ἀρσεινιῶν. οἶον βῦμα, εῦμα,
 λῦμα, χῦμα, ἐξαιρείσθω τὰ ἀπὸ πῶρ εἰς μι, θέμα, δόμα, καὶ πρὸς
 τούτοις τὸ σῶμα. ἀνάπαλιμ δὲ τὰ εἰς μὴ καθαρόν, φύσει γὰρ
 βραχέα τὰ πολλὰ, δόγμα, βρέγμα. Τὰ γὰρ μὴ εἰς ορ συμριτικά,
 οὐδέποτε φύσει μακρῶ παραλήγει δίχρονῶ. πλὴρ τοῦ βᾶπρος.
 Τὰ μὲν τοι εἰς ων καθαρόν συμριτικά μακρῶν, ἔχει τῶν παρα
 λήγουσαμ, βέλτιωρ. Ετι τὰ εἰς ος δισύλλαβα οὐδέτερα τῶ α πα
 ραλήγοντα, βραχυπαραληντιᾶ, χάος, φάος, πλὴρ τῶ φᾶρος. Ετι
 τὰ εἰς αριον ἰσχηματισμένα ὑποιορισιὰ συνεσαλμένοι, ἔχει τὸ
 α, ἰππᾶριον, φυλλάριον, πῖοᾶριον. Ετι τὰ εἰς ρος καθαρόν δι
 σύλλαβα ἀρσεινιὰ τῶ α παραλήγοντα, βραχυπαραληντιᾶ. τὰ
 ρός, λαρός. Ετι τὸ πρὸ τῶ τ ἰῶτα βραχὺ ἀρτιτικὸν ὄρ, ἴτυς, ἰτία,
 ἱτρίον. Τὰ γὰρ μὴ εἰς ιτις σχηματιζόμενα μεσοσυλλαβοῦντος τῶ
 ι καὶ παραλήγοντος μαυροπαραληντιᾶ. Πλήρ πῶρ ἀπὸ δξύτωνων
 συνθέτων, διμοιριτίς γὰρ τῶ βραχέ, ὅτι ἀπὸ τῶ κριτίς. Τὰ δὲ
 ἀπὸ ῥημάτων διφθογογράφων γινόμενα, διὰ τῶ ι, βραχὺ τὸ
 ἔχα. εἰ δὲ σίτος ἀπὸ τῶ σείαρ, οὐ δὲ τῶτο καθόλου. ἐσι γὰρ μὴ
 ὡς ὅτι τοπλείσων τὰ ὀνόματα βραχυτέρα πῶρ ῥημάτων ἀφ' ὧν
 παράγονται, πείθω, πειθανός, λείχω, λιχάνος. Ετι τὰ εἰς ἰος,
 εἴτε παροξύτονα, εἴτε προπαροξύτονα, βραχέα παραλήγει.
 πλὴρ τῶ Δίος, Κίος, Χίος, Τίος, ἐν συναρτισέων ὄντων. Ετι τὰ
 εἰς ἰον οὐδέτερα ὑποιορισιὰ, εἴτε παροξύτονα, εἴτε προπαρο
 ξύτονα, βραχέα παραλήγει. θηρίον, γραμματίον. Ετι εἰς ος ἀρ
 σεινιὰ βαρυτονα τῶ ι παραλήγοντα βραχυπαραληντιᾶ, νοχλίας.
 Ετι τὰ εἰς ἰμος παράγωγα, ὑπερδισύλλαβα ἄπλα, συσέλλεται
 τῶ ι. ἀνθιμος, ἀλιμος, κνδιμος, παρῶιμος. τὸ δὲ ἄτιμος, βούλι
 μος, ἰφθιμος, σύνθετα. Ετι τὰ εἰς ἰνος ὑπερδισύλλαβα δξύτονα

Τ μακροῦτε,

LIBER III. DE TONIS VERBORVM.

tēporisq̄, & horæ nominatiua, penult. habent breuē. uer-
 nus, æstiuus, nocturn⁹. Reperiūtur tñ & p̄ducta apud poē-
 tas hæc. Grauisona aut̄ siue dissyllaba, siue nō, longā pen-
 nul. habēt. p̄ter cancer & sordes. Item in *ων* plusq̄ trisylla.
ων. longa penultimant. herois, plumbea. præter cōiuiū, &
λος. quæ sunt urbium. Rursum in *λος* siue per *ι*, siue per *υ*, bre-
υλος. uē penul. habēt. Verū in *υλος* neut. longā habent penult.
της. spoliū, gens. præter lignū. In *της* etiā siue per *ι*, siue per *υ*,
 producunt penult. ciuis, senex. præter iudex, & q̄ ab hoc
μος purū deducūtur. Præterea in *μος* purū dissyll. per *υ* penul. eant
dissyllaba. dem hñt longā. humor, furor. Omnino etiā (quæ à prima
 fiūt persona passiuī p̄teriti perfec.) masculina in *ος*, longā
 uolunt habere penul. aut natura, aut positione. Quapro-
 pter est qñ assumentia *σ* p̄ducuntur. uictus sum, uinculū.
 Est & qñ eandē intendunt penult. in natura longā. infar-
 niui, furor. solutus sum, solutio. protectus sum, temo. fu-
υυος. sus sum, humor. Ad hæc in *υυος* dissyll. longa penultimā.
 rana, cursus. præter balneū. Et q̄ pluriū sunt syllabarū, lō-
 ga penultimāt. periculū, nō obnoxius, crassus. Quāobré
 fouea analogice intendūt Attici. Cæterū semiuir, mollis,
υυη. & similia, huius dictiōis fœmina hñt tēpus. Itē in *υυη* dissyl-
dissylla. sylla. intēdūt penul. p̄text⁹, Phryne. præter fœmina. Quæ
 uero superant dissyll. corripunt. iustitia, grauitas, claua.
 In ḡtō aut̄ atq̄ alijs obliqs non semper ancipites, q̄les in
 recto, sed nōnullæ qdē lōgæ corripunt, nōnullæ uero cō-
ιξ. tra. ut noīa in *ιξ*, q̄ oīa longā hñt penul. Tametsi differētia
ιξ acuta in recto sint, ut dictū est. phœnicis, præconis. Præterea in *ιξ*
dissylla. acuta fœ. dissyll. per *δ* declinata, natura lōga penultimā-
 tia, & neq̄ diminutiua, neq̄ ppria, in recto quidē breue
 hñt *ι*, in ḡtō aut̄ natura lōgū. ocreæ, transfri, repaguli, nē-
 pe à solido. Contra uero in *υ*, siquidē breuia. uermis, uule-
 turis. Quēadmodū & monosyll. muris, querc⁹. Præter ea
 q̄ geminā hñt terminationē. Phorcyn aut̄ & Poltyn in ob-
Adiectiu a liquis declinata intēdunt. Præterea noīa adiectiua trisylla-
trisylla. laba oīa, breue. seruant, siue in longā, siue breuē desinat
 nominatiu⁹. huius tibicinæ, huius ip̄eratoris. Penultiman-
 tia tamē, atq̄ una antepenultimātia breui, p̄ducuntur in
 ḡtō. ut

καιροῦτε, ἢ ὄρας ὀνομασιὰ βραχυπαραληντῆ, ἱαρινός, θερι-
 νός νετερινός, εἴρηται. μὲντοι ἢ ἐπιτενομένα παρὰ ποικίαις ταῦ-
 τα. Βαρυτονα δ' ὄντα εἴτε δυσύλλαβα, εἴτε μὴ, μακρᾶ παραλη-
 γα. πλὴν τῷ καρινός, ἢ πίνος. Ἐπι τὰ εἰς ἰνι, ὑπερτρισύλλα-
 βα μακρᾶ παραλήγει. ἠραίνι, μολυβδίνι. Πλὴν τῷ ἑλαπίινι. ἢ
 τῷ ὅπαι πόλεωρ. Ἐπι τὰ εἰς λογ, εἴτε τῷ ι εἴτε τῷ υ, βραχέα πα-
 ραλήγει. Τὰ γε μὴρ εἰς υλορ οὐδέτερα μακροπαραληντῆ. σιν-
 λορ, φῦλορ. πλὴν τῷ ξύλορ. Ἐπι τὰ εἰς τις εἴτε τῷ ι, εἴτε τῷ υ, μα-
 κροπαραληντῆ. πολίτης, πρεσβύτης. Πλὴν τῷ κριτής, ἢ τῷρ ἀπό-
 τῆσ. Ἐπι τὰ εἰς μος καθαρὸν δυσύλλαβα τῷ υ παραλήγοντα, μα-
 κροπαραληντῆ. χυμός, θυμός. ὅλωσ τε τὰ ἀπὸ τῷ πρώτῃ προ-
 σώσῃ τῷ παθητικοῦ παραειμένῃ ἀρσενιὰ, εἰς μος μακρᾶν βε-
 λεται ἔχειρ τῷ παραλήγῃσασ, ἢ τοι φύσει, ἢ θέσει. Διδὸ ἢ ἐσι μὲν
 οὐ προσλαμβάνοντα τὸ σ, μινύνεται. διδῆμαι, δεσμός. Ἐσι Δ' οὐ
 αὐτῷ ἐπιτείνε τῷ παραλήγῃσασ ὅπαι τὸ φύσει μακρᾶν. τέθυμαι,
 θυμός. λέλυμαι, λυμός. ἔρρυμαι, ἔρυμός. κέχυμαι, χυμός. Ἐπι τὰ
 εἰς νος δυσύλλαβα μακροπαραληντῆ. φεῦνος, θῦνος. Πλὴν τῷ
 πλύνος, ἢ ὑπερδυσύλλαβα δ' ὄντα μακρᾶ παραλήγει. κινύδνος,
 ἀνεύθνος, πάχυνος. διὸ καὶ τὸ βόθυνος ἀναλόγως ἐπιτείνεσιν οἱ
 Ἀθηνοί, τὸ δ' ἀνδρόγυνος, λάγυνος, ἢ τὰ ὅμοια, τὸρ τῷ γυνή ἔχει
 χρόνον. Ἐπι τὰ εἰς ννι δυσύλλαβα μακροπαραληντῆ. μύνη, φεῦ-
 νι. Πλὴν τῷ γυνή. τὰ δὲ ὡστὲρ τῷ δυσύλλαβίῃ, συσέλλεται. δι-
 καιοσύνη, βρυθόσυνυ, κορύνη. Ἐπι δὲ τῆς γενιῆς ἢ τῷρ ἄλλωρ
 πλαγιῶν οὐκ αἰετὰ διχρονα, οἷα ὅπαι τῆς εὐθείας, ἀλλ' ἕνια μὲν
 μακρὰ ὄντα συσέλλεται, ἕνια δὲ ἀνάπαλιρ. οἷορ τὰ εἰς ιξ, ἅπαν-
 τα μακρᾶ παραλήγει, καί τοι διαφορῆμενα ἐπ' εὐθείας, ὡς εἴ-
 ρηται. φοίνιμος, κέρυκος. Ἐπι τὰ εἰς ις, ὀξύτονα θηλυνὰ δι-
 σύλλαβα τῷ δ κληνόμενα φύσει μακροπαραληντῆ, ἢ μὴ τε ὑ-
 πονορησιὰ, μῆτε κύρια, ὅπαι μὲν τῆς εὐθείας βραχὺ ἔχει το ι, ὅπαι
 δὲ τῆς γενιῆς φύσει μακρᾶν. κνημίδος, κληνίδος, βαλβίδος, ἀπὸ
 γῆ τῷ θηλυῦ. τοῦναντίορ δὲ τὰ εἰς ψ, βραχέα γάρ. ἱπός, γυ-
 πός, ὡσπερ αὐ καὶ τὰ μονοσύλλαβα. μνός, δρυός. Πλὴν τῷρ δι-
 καταληντῶν. καὶ τὸ φόρυνρ δὲ καὶ πόλτυρ, πλαγιαζόμενα ἐπι-
 τείνεται. Καὶ μὲν δὴ καὶ τὰ τῷρ ἐπιπέτωρ τρισύλλαβα πάντα,
 βραχὺ τὸ ι σώζει, εἴτε μακρᾶ, εἴτε βραχέα παραλήγῃσασ τῷ
 εὐθίῃσ ἔχοντα. αὐλητριδος, στραπιγίδος. Τὰ γε μὴρ παραλη-
 γοντα καὶ ἅμα προπαραλήγοντα βραχέα, ἐπιτείνεται ὅπαι τῆς

Τ ἢ

γενιῆς.

Regula.

ω.

Verbalia.

Cōtentiua.

Aspirata
pura.

ωv purum
grauifona.

Comparati.

ωv penul-
timantia.

gtō. ut comata. Poëtæ tñ & in his breue qdē retinēt, ad-
ijcientes η. huius nymphæ, pagasēidis. Gñaliter autē ante
immutabilē σ sequēte, lōga ancipitū nulla reperit iaccs.
Ω uero q̄cunq; in ωρ masculina quidē grauiā denominā-
tiua, longū sic seruant & in gtō, & in alijs obliquis. Theō,
Theonis. Quę uero sunt uerbalia, aut coīa genere, mutāt
in o breue. ut Philemon, monis. prudens, tis. Seruant autē
longū & contentiua, & quasi cōtentiua. ut oliueti, cubiti.
Præterea ex synæresi. Neptuni, Xenophontis. Graui-
sona item foeminina. papaueris. Acuta rursus & urbiū no-
mina ω seruant. Sidon, Sidonis. Præter Anthedonis, &
Olossonis. Ad hæc mediam aliquam consonam in ul-
tima habentia. lacerna, strangulans, tintinnabulū. Præter
putredo, & macedo, atq; in uniuersum uerbalia, & genti-
lia, & q̄ coīs sunt ge. Porro q̄ in aliquā tenuiū. Iacon, stila-
bon, Plato. Præter infirmus. Item in aliquā aspiratarū pu-
rā. Crithon, Tryphō, cupidus. Rursus in aliquā immuta-
biliū purā. arca, Solō, Apollo, Ammō, zeno, colūba. Ex-
cipiant cōparatiua & uerbalia, & q̄ coīs sunt ge. acstamē
& Telmō, & Strymon. Item in ωρ longū ω seruat. Cau-
son, Bryson. Præter Iason, & Aeson. uerbalia em̄. Adhęc
quę per ω, uel per i penultimātia, in purā desinūt. Aegę-
on, Androtiō, Pigmaliō, Ion. Præter Ixion, Amphiō, Hy-
periō, Pandiō. Generaliter autē in purā desinentia acuta,
ω retinēt. Licebit uero his addere & tanq̄ cōtentiua & mo-
nosyllaba. uertex. Cæterū alioqui acuta foeminina ω in o
breuē mutāt. turtur, turturis. Præterea in ωρ purā graui-
sona per α penultimātia, in o uersum corripunt. Neptuni,
Machaonis. atq; oīno in ωρ purū itidem desinentia, si lon-
ga penultimēt ancipiti, in o breue mutāt. Ixion & uicin-
licet breuē penultimans. Cōparatiua item oīa. melioris,
lioris. Per breuē autē penultimātia ω longū seruant. Eury-
tionis. Iam & in ωρ penultimātia per v, acuta qdē corripit
unt. Amphictyō, gallus. Anpenacuta uero nō. Amphic-
tryō, Electryō. Rursus penul. per η, siue acuta, siue pena-
cuta. Sarpedō, Pæon. Itē gētilia, p̄ter Caucō, Malon, La-
con. Et duas consonanteis diuersas hñtia. Lycophron,
cōcu

γενιῆς, ὡς τὸ ποταμίδος. Ποιτὰ δὲ κἀντὺ τοῖς βραχὺ τὸ ἴψυ
 λάτῃσιν, ἐπεντιθέντες τὸ κ. ποταμίδος, παλασιδός. Καθόλης
 δὲ πρὸ ἀμεταβόλου τῷ σ' ἐπιφερομένου μακρὸν τῶν διχρόνων
 οὐδὲρ εὐρίται κείμων. Τὸ δὲ ω, ὅσα μὲν τῶν εἰς ὦρ ἀρσενιῶν
 βαρυτόνων παρώνυμα μακρὸν οὕτω φυλάττει κ' ὅπ'ι γενιῆς, κ' ἵ
 ὅπ'ι τῶν ἄλλων πλαγίων, θέων, θέωνος. Ὅσα δὲ ἑμματα, ἢ ποῖ
 νὰ τῷ γίνα, μετ' ἀβάλλει εἰς τὸ βραχὺ. φιλήμων, φιλήμονος. σῶ
 φρων, σῶφρονος. φυλάττει δὲ τὸ μακρὸν καὶ ἄ περιεκτικὰ, καὶ
 ἄ ὡς περιεκτικὰ. ἐλαῖωνος, ἀκῆωνος. Καὶ ἄ ἐν συναρτίσειως,
 Ποσειδῶνος, Ξενοφῶντος. καὶ ἄ βαρυτόνα θηλυκῆ. μήμων, μή
 νωνος. Καὶ ὄξύτονα δὲ πόλεων ὀνόματα ἄ ἄ φυλάττει. Σιδῶν,
 σιδῶνος. Πλήρ τῷ ἀνθιδῶνος, καὶ ὀλοσῶνος. Ἐπὶ ἄ εἰς τι τῶν μί
 σων συμφάνων ἐσχατοσυλλαβοῦν ἄ. τρέβω, σράω, κῶδω.
 Πλήρ τῷ σιπεδῶν, καὶ μακιδῶν, καὶ ὄλων τῶν ἑμματαίων τε, κ' ἵ
 ἑθνηῶν καὶ κοινῶν τῷ γίνα. Ἐπὶ ἄ εἰς τι τῶν ψιλῶν, λάων, σίη
 πων, Πλάτων. πλήρ τῷ πῆπων. Ἐπὶ ἄ εἰς τι τῶν δασίων καθα
 ρῶν. Κρήτων, Τρέφων, γλίτων. Ἐπὶ ἄ εἰς τι τῶν ἀμεταβόλων
 καθαρῶν. ἄλων, Σόλων, Απόλων, Ἀμμων, ἴνων, τρέων.
 Ἐξαίρεθω ἄ συγκριτικὰ καὶ ἑμματα καὶ κοινὰ τῷ γίνα, κ' τὸ
 σῆμων, καὶ τέλων, κ' σερμών. Ἐπὶ ἄ εἰς ὦρ, τὸ μακρὸν φυ
 λάσει. Καύσων, Βρύσων. Πλήρ τῷ Ιάσων καὶ Αἰσων, ἑμματα
 γῶρ. Ἐπὶ ἄ τῆ αι, ἢ τῷ ι παραλήγοντα καθαρὸν ἀτάληντα. Αἰ
 γίων, Ἀνδροτίων, πυγμαλίων, ἴων. Πλήρ τῷ ἰξίων, Ἀμφίων,
 Υπερίων, Πανδίων. Καθόλου δὲ ἄ καθαρὸν ἀτάληντα ὄξύτο
 να, φυλάσει. ἀπατίων. εἰν δ' ἄρ ταῦτα κ' ὡς περιεκτικὰ καὶ ἄ
 μονοσύλλαβα. πρῶν. Τὰ γεμῆρ ἄλλως ὄξύτονα θηλυκὰ εἰς
 τὸ βραχὺ μετ' ἀβάλλει. τρυῶν, τρυόνος. Ἐπὶ ἄ εἰς ὦρ καθα
 ρῶν βαρυτόνα τῷ α παραλήγοντα, συσέλλεται. Ποσειδῶνος, Μα
 χαοντος. καὶ ὄλων ἄ εἰς ὦρ καθαρὸν ἀτάληντα ἢρ μακρῶ πα
 ραλήρη διχρόνω, εἰς τὸ βραχὺ τρέπεται ο. ἰξίωνος, καὶ περι
 κτίων δὲ, καὶ τοῖς βραχεῖα παραλήγον. Καὶ ἄ συγκριτικὰ πάντα.
 κρεπίωνος, βελτίωνος. τὰ δὲ βραχυπαραληντοῦντα, τὸ μακρὸν
 σῶσει. εὐρυτίωνος. Ἐπὶ ἄ εἰς ὦρ παραλήγοντα τῷ υ, ὄξύτονα μὲν,
 συσέλλεται. Ἀμφικτυῶν, ἡλεκτρῶν. Παροξύτονα δὲ οὐ. Ἀμφι
 τρέων, ἡλεκτρέων. Ἐπὶ ἄ παραλήγοντα τῷ η. εἴτε ὄξύτονα, εἴτε
 παροξύτονα. σαρπηδῶν, Παιῶν. Καὶ ἄ ἑθνηκὰ, πλήρ τ' Καύκων,
 Μάλων, Λαίων, κ' ἄ δύο σήμφωνα διαφορὰ ἔχοντα. Λυνοφρων,
 ἰνοσίχθων.

LIBER III. DE QVANT. SYLLAB.

concutiens terram. Nomina in super grauisona, quæ habent λ , uel μ in ultima, longū idem seruant ω etiam in genitiuo. laceramenti, mortis. q̄ uero non, in breuem \circ uersendo inflectuntur. Nestoris. Rursum in ω declinata, aut per purū itidem, aut per τ, ω longum seruant. herois, sudo ris. At quæ in $\circ\psi$, ut in recto, ita & in genitiuo habent.

TONVS VERBI. PRAESENS.

Verbis aut̄ in ω tēporaliter declinatis cōmune est penacui in præsenti, nisi cōtracta sint. Contracta em̄ anflectūt, quemadmodū & noīa. Et gñaliter om̄ne uerbū in longā desinens, atq; in lōga habens tonū, anflectitur. p̄ter oportet. Propriū aut̄ uerborū quintæ, añpenacui. sto, pono. p̄ter sum & dico. acuta qdē, passiue etiā uariata, & tanq̄ declinata, seruāt tonū in syllaba eadē oīa. ut dico & dicor. do & donor. Præteritū uero imperfectū penacutū semper, nisi qd̄ uetat. Quare & syllabice quidē aucto ad assumptū ϵ , accētus retrahit̄. uerbero, bam. Temporaliter uero ad auctā ipsam originali s uocalē. audio, bam. Futurorū aut̄ actiuū primū penacuitur quidē. uerbo. Circūflectit̄ uero secundū. uerberabo. At passiuū añpenacute. rabor. Rursum mediōrū, primū qdē similiter. uerberabo. Secundū uero penāflexe. rabo. Excipiantur uerba quartæ. horū propriū est, actiuū quidē primū circūflecti. canā. Mediū uero primū penāflecti. canā. Indefinitorū aut̄ actiuū quidē antepenacute, si possibile est. sin minus, penacute. uerberaui, posui. Mediū uero & passiuum penacute. uerberaui, & tus sum. Gñaliter aut̄ ptm̄ quidē perfe. añpenacute. ptm̄ uero plusq̄perfe. penacute. Itē in cōpositione trochaica penāflexa nō retrahunt tonū, quē admodū & noīa retrahūt. dixit, contradixit. habuit, deuenit. Præternoui. cognoui em̄ añpenacute. & scisti, cōscisti. & iaceo, pp̄e iaceo. Nō itē uero iacere retrahit, adiacere em̄ penāflexe. Personaliter uero declinatis cōe oībus, tonū in eadem seruare omnino, nisi quadrisyllaba sit dictio, aut longa tertia impediāt. Sic em̄ semper in sequente est tonus. uerberor, ramur. bamini, bantur. Per modos autē declinatorū, iperatiuū quidē añpenacute enunciat, ubi

*ως purum
uel τ.
οψ.*

*Rursus de
tonis.*

Regula.

Præ. imper.

Futu. acti.

*Præ. perfe.
plusq̄per.*

*Regula ge
neralis.*

Imperati.

ἔνοσι χθον. Ἐπι τῶν ἕως βαριτόνων ὅσα μὲν ἔχει τὸ λ, ἢ τὸ μ, ἔσχατοςυλλαβοῦν, μακροῦν αὐτὸ φυλάττει τὸ ω, καὶ ὅσα τῆς γενικῆς, ἔλαρος, τέμωρος, ὅσα δὲ μη, ἕως τὸ βραχὺ τρέποντα κλίνεται. Νέσωρος. Ἐπι τὰ ἕως κλινομένα, ἢ τῶ καθαρῶ ἢ τὸ τ, τὸ μακροῦν σῶζει. ἤρωος, ἰδρωτος. Τὰ γε μὴν εἰς οψ ὡς ὅσα τῆς εὐθείας, οὕτω καὶ ὅσα τῆς γενικῆς ἔχει.

ΤΟΝΟΣ ΡΗΜΑΤΟΣ ΕΝΕΣΤΟΣ.

Τὼν δὲ εἰς ὠρμάτων χρονιῶς μὲν κλινομένων, κοινῶν τὸ παροξύνεται, ὅσα ἐνεσῶτος ἀπαθῶν ὄντων. Τὰ γὰρ συνκρημένα περισπᾶται, ὡς περ καὶ τὰ ὀνόμαζα. ὅπως τε πᾶν ἔξιμα μακροκατάκλιτον ὅσα τῆς μακρῶς ἔχου τὸν τόνον, περισπᾶται. Πλήρ τῷ χρεῖ ἰδιον δὲ τῶν πεμπόζυγων, τὸ προπαροξύνεται, ἴσημι, τίθημι, πλήρ τ' ἐμί, καὶ φημι ὄξυτόνων, καὶ παθητικῶς δὲ διατιθέμενα, καὶ ὡς περ κλινομένα, φυλάττει τὸν τόνον. ἔτι ὅσα τῆς αὐτῆς ἀπάντα, λέγω γὰρ, λέγομαι, δίδωμι, δίδομαι. Ὁ δὲ παρατακτικός, παροξύτονος ἀεὶ ἐμί τι κωλύει, διὸ καὶ συλλαβικῶς μὲν ἀύζανομένω, ὅσα τὸ πρόσληφθῆναι ὁ τόνος ἀναβιβάζεται. τυπτω, ἔτυπτον, χρονιῶς δὲ ὅσα τὸ ἀύζανόμενον αὐτὸ ἀρικτιῶν φανῆναι. ἀνούω, κίνω. Τῶν δὲ μελλόντων, ὁ μὲν ἐνεργητικὸς παροξύτονος δὲ πρῶτος, τυψω. Περισπαιμένος δὲ τοι ὁ δεύτερος, τυπῶ. Ὁ δὲ παθητικὸς προπαροξύτονος, τυφθίσομαι. Καὶ τῶν μέσων δὲ ὁ πρῶτος ὁμοίως, τυψομαι. Ὁ δὲ δεύτερος δὲ προπερισπωμένως, τυπούμαι. Ἐξαιρεσίθω τὰ τεταρτόζυγα. Τῶν γὰρ ἰδιον τὸ, τὸν μὲν ἐνεργητικὸν πρῶτον περισπᾶσαι, ψαλῶ, τὸ δὲ μέσον ἂν προπερισπᾶσαι, ψαλοῦμαι. Τῶν δὲ ἀορίστων, ὁ μὲν ἐνεργητικὸς προπαροξύτονος, εἰ ἐχωρεῖ, εἰ δὲ μὴ, παροξύτονος γέ, ἔτυψα, ἔθην. Ὁ δὲ μέσος καὶ ὁ παθητικὸς παροξύτονος, ἔτυψάμην, ἔτυφθην. Καθόλου δὲ ὁ μὲν παρακειμένος προπαροξύτονος, ὁ δὲ ὑπερσυντέλικος παροξύτονος. Ἐν δὲ συνθέσει τὰ τροχαίνα προπερισπώμενα ἐκ ἀναβίβασιν τὸν τόνον, καθάπερ καὶ τὰ ὀνόμαζα ἀνεβίβασιν, εἴπε, κατ'εἴπην, ἔχε, κατέχε. Πλήρ τ' οἶδα, σύνοιδα γὰρ προπαροξύτονος, καὶ οἶσθα, σύνοισθα, καὶ κῆμαι, πρόσκημαι. ἐκίτι δὲ τὸ κῆσαι ἀναβίβασιν, προκῆσαι γὰρ προπερισπωμένως. Προσωπικῶς δὲ κλινομένων κοινῶν ἀπάντων τὸ, ὅσα τῆς αὐτῆς φυλάττειται διόλου, εἰ μὴ τὴ τερθοσυλλαβία, ἢ μακρὰ τρίτη κωλύει. οὕτω γὰρ ἀεὶ ὅσα τῆς ἐπομένους ὁ τόνος, τυψομαι, τυπθόμεθα, ἔτυψισθον, ἔτυφίσθην. Ἐξελικτικῶς δὲ κλινομένων, τὸ μὲν πρὸς ἀκτιῶν προπαροξύτονος, ἔνθα

ubi locus fuerit. ubi uero minus, penacute. uerbera, rato. Præter secundū mediōrū indefinitū, nempe anflexe. uerbera. Excipiantur & hæc. dic, cape, ueni, quære, uide. nā acute. Porrò optatiuum, & subiunctiuū, & infinit. in eadē tonū facere oportet, in qua & originale uerbum habet intentionē, si nihil impediāt, exceptis in *vai* infinitiuis. Hæc enim hñt in penultima. uerberatū esse. Et p̄ter secundum indefi. & futurū, nam anflexuntur. uerberatū ire. Et media, nempe. ratum ire, & uerberatum ire.

TEMPVS VERBI FINALE.

Tempus uerborū hmōi. Omne uerbū in *o* qdē desinens, longā ulti. hēt. In *o* uero breui terminat, nisi cōtractōrū fuerit. ut clamabā, ridebā. Excipiat *ai* indefi. hñtium *o* uerborū quintę. dedi, cognoui. In *i* uero de sinētia, breui. sto, do. Debitū *ai* indefinito, breue est semper. Omne pt̄m̄ perfe. in breuē definit. Itē secundæ imperatiuorū personę breui terminant, p̄terq̄ in passiuo præsentī, & medio indefinito secūdo. Primæ optatiuorū in *u* qdē desinentes, ultimā corripunt. In *u* uero lōga terminant. uerberarē. uapulauissem. Infinitiuā pducunt ult. nisi hæc in quibus diphthōgus ultimā faciens syl. pro breui accipiuntur. Ad hæc personarū singularib⁹ & dualibus tertijs imperatiuorū, lōga qdē ult, breuis uero natura penultima. Pluralibus aut̄ tertijs, cōtra. Ceterū alijs omnib⁹ singulariter declinatis, lōga ultima. p̄ter has in quib⁹ *oi* ultimā faciens syllabā, p breui accipiūt. Præter tertiā uerborū quintę. stat, ponit. Dualiter uero, & pluraliter corripit, p̄terq̄ in *u*, dualiū, & *u* passiuorū. uerberabāt, uerberabāt, raris. Propriū aut̄ *oi*, & *ai*, in fine dictionū p breuib⁹ accipi. præterq̄ in cōtractis, & optatiuis, & aduerbijs. Sapphō, uerberaret, domi. Excipiatur olim aduerbiū, ultimā em̄ corripit. Vnde & iam olim antepenacute intēdere oportet. Et in *o* habētia quidē *α* uel uoca. uel in *e* in eadē syll. longā penulti. pmitto, perficio. sin minus, penul. corripunt, abigo. Quæ aut̄ in *o* purū, grauiā plusq̄ dissyllaba penulti. correptā hñt. uoluo, illino, irascor. p̄ter cōmedo. Rursus in *o* circūflexa, uestio, erubescō, doleo. Item

Optatiuum
Sub. Infini.

Media.

o.

o.

i.

α.

u.

oi.

Adnotatio.

oi ai.

αω.

ἐρβα ἄν' ἐχλωρῆ, μὴ ἐχλωροῦν δὲ παροξυτόνας. τύπτε, τίτυφε.
 Πλήρ τῷ δευτέρῳ τῶν μίσεων ἀορίσις, περισωμένος γρ. τυποῦ.
 Ἐξαιρέσθω καὶ τὸ εἶπε, λαβί, ἐλθέ, εὐρέ, ἰδί. ὄξυτόνας γάρ. Τὸ δ'
 εὐντικῶν καὶ ὑποτακτικῶν, καὶ ἀπαρεμφατορ, ἐπὶ τῆς αὐτῆς τονί-
 σιῶν, ἐφ' ἧς καὶ τὸ ἀρχικῶν ῥήμα τυγχάνα ἔχον τῶν τᾶσιρ, ἢρ μι-
 θερ κωλύει. πλήρ τῶν εἰς ναὶ ἀπαρεμφάτωρ. Ταῦτα γρ ὅσα τῆς
 παραληψιῆς. τυπῆναι. καὶ πλήρ τῷ δευτέρῳ ἀορίσις καὶ μέλλον-
 τος, περισπῶνται γρ. τυπέρ, καὶ τῶν μίσεων. τυπέσθαι γρ καὶ τυ-
 πῆσαι.

ΧΡΟΝΟΣ ΡΗΜΑΤΟΣ ΛΗΚΤΙΚΟΣ.

Χρόνος δὲ ῥημάτων τοιοῦτος. πᾶν ῥήμα εἰς ω μὲν λῆζορ,
 μαυροκαταληκτῆ. εἰς ορ δὲ βραχυκαταληκτῆ. εἰμὴ συν-
 νηριμένων εἰν. οἶορ, τὸ ἐβόωρ, ἐγέλωρ. Ἐξαιρέσθω δ
 δευτέρως ἀορίσις τῶν ο πεμπλοζύωρ. ἔδωρ, ἐγνώρ. Τὰ δὲ εἰς ι λῆ-
 ζορ βραχυκαταληκτῆ. ἰσημι, δίδωμι. Τὸ *φιλομνηορ α τῷ ἀο *forte ὄφασ
 εἰς ω βραχύνει. Πᾶς παραμειμένος βραχυκαταληκτῆ. Ἐπι τὰ λόμφορ.
 δευτέρῳ τῶν προσηκτικῶν πρὸς ὅσα βραχυκαταληκτῆ. Πλήρ
 τῷ παθητικῷ ἐνισῶτος, καὶ τῷ μίσει ἀορίσις δευτέρῳ. Τὰ πρῶ-
 τα τῶν εὐντικῶν εἰς μι μὲν λῆζοντα, βραχυκαταληκτῆ. εἰς ηρ δὲ
 μαυροκαταληκτῆ. τύπτομαι, τυφθέμῃ. Τὰ ἀπαρεμφατα μα-
 κροκαταληκτῆ. πλήρ ὅσα ἢ αὶ διφθογγος ἀντὶ βραχίους ἰσχατα
 συλλαβοῦσα λαμβάνεται. Ἐπι τῶν προσώπων, τοῖς μὲν ἐνι-
 κῶς καὶ δυνῶς τρίτοις τῶν προσηκτικῶν μακρόν μὲν τὸ λῆζορ.
 βραχύνει φύσει παραλήζορ. Τοῖς δὲ πληθυντικῶς τρίτοις, ἀ-
 σαπαλιρ. Τοῖς δ' ἄλλοις ἀπασιν, ἐνικῶς μὲν κλινομένοις, μα-
 κρόν τὸ λῆζορ. πλήρ ὅσα ἢ οἱ ἰσχατοσυλλαβοῦσα ἀντὶ βραχέ-
 ος λαμβάνεται. Καὶ πλήρ τῷ τρίτῳ τῶν πεμπλοζύωρ. ἰσησι,
 τίθησι, δυνῶς δὲ καὶ πληθυντικῶς βραχύνει. πλήρ τῶν εἰς ηρ δυνῶ-
 κῶν καὶ παθητικῶν ἐτυπῆτιρ. ἐτυπῆσθῃρ, τυπῆ. Ἰδιον δὲ τῆς οἰ-
 κῆσ, τὸ τελικῶς οὔσας ἀντὶ βραχίωρ λαμβάνεται. πλήρ τῶν
 συννημένων. καὶ εὐντικῶν καὶ ἐπιρῥημάτων. σαπφοῖ, τυπῶι, οἰ-
 κῶι. Ἐξαιρέσθω τὸ πάλαι ἐπιρῥημα, βραχυκαταληκτῆ γρ. ὅ-
 θερ καὶ τὸ πρόπαλαι προπαρουξτόνας, τονίσαι ἐξῆρ. Ἐπι τὰ μὲν
 εἰς αω, ἔχοντα πρὸ τῷ α ἢ φωνῆρ, ἢ τὸρ συλλαβισόμφορ, μακρῶ
 παραλήζει. εἰάω, περῶω. εἰμὴ δὲ βραχύνει παραληκτῆ. ἐλάω. Τὰ
 δὲ εἰς ω καθαρόν βαρύτερα ὑπερδυσύλλαβα, τῷ ι παραλήζον-
 τα, βραχέα παραλήζει. κυλίω, κονίω, κνίω. πλήρ τῷ ἐσθίω.
 Ἐπι τὰ εἰς ιω. περισπῶμενα, ἰῶμαι, ἰσιῶ, ἐρυθριῶ, ἀνιῶ.

LIBER III. DE QVANT. VERB.

Item ω purū circūflexa, per \circ penultimātia. clamo. nisi a noīe fiant. Vīuo em̄ & indemnīs sum, lōga, qđ a nominibus uita & iactura. & si additio poētica fiat, eiusdē sanē tēporis cū præexistētī penultima erit. Nā breui, si breuis, uīdeo, clamo. longa uero, si lōga. desydero, sudo, salto.

Desinentia

in α .

$\alpha\omega$ α .

\circ

$\omega\omega$.

$\omega\omega$.

ω circūfle.

Ancipites.

ω penacu.

$\omega\omega$.

$\eta\omega$.

Exemplū ex
Neph.

Aristoph.

Pret. perfe.

Reduplica
tio.

Indefini.

Similiter uero & i desinētibus in α personis. uelut clamaui, desyderaui. Præterea in $\alpha\omega\omega$ polysyllaba. ut fumo, placeo. præter sufficio, & inquirō. Porro α , qđ apponi solet Ionice tertijs, breue. uerberati sunt, ti fuerāt, ponūt. Stant uero & clamāt, per synæresin. Itē \circ sequēti duplici, semper breue. dominor. Itē $\omega\omega$, lōga. seruo. Præter dominor, oleo, apto. Præterea i $\omega\omega\omega$ polysylla. grauisona longa pen. impello, mansuefacio, inquino. Sacrifico uero, & soluo, & libero, & ploro, & lamētor differūt quātitate. Atque qui in $\omega\omega$ q̄ sunt circūflexa, penultimāt lōga. coīco, esurio. Et oīno in $\omega\omega$. bibo, iudico. Quēadmodū autē nō oēs ancipites tales i gto, q̄les i recto fuerint, sic neq; in presenti, neq; in futuro q̄les semper. Sed sacrifico, & soluo, & lamētor, ancipitia quidē in p̄nti, in futuro lōga semper penultimāt. Præterea i ω penacuta. ut uoluo, illino. in futuro penulti. pducūt. Quāobrem sanē bñ dicit, qđ oīne futurū grauisonū uel q̄lē penult. hēt p̄nti, uel maiorē, nūq̄ minorē. Itē in $\omega\omega$ penul. corripit, atq; id oīno uerba quartę. Vñ & iudicaui^o, & iudicaui, breui penultimāt, & facta ab illis noīa, iudiciū & iudiciū. Iudicaui uero & iudicare lōga. Itē in $\eta\omega$ per v pen. in ptō longā natura penultimā habēt. uerbero, rauī. inclino, inclinaui. ut, Quid em̄ isti faciunt, multū inclinātes caput? Rursum oīne ptm̄ perfe. per u concinnatā habens uli. longa q̄ itidē penultimās, si ablatio fiat u , corripit penultimam. ut steti, steti. ascēdi, ascēdi. mortuus sum, tuus sum. timui, timui. Adhæc oīne ptm̄ perfe. non contractū infinitiuorū, breui penul. uerberatum esse, factū esse. Item oīs reduplicatio per breuē fit, atq; in uniuersum in principijs p̄teritorū appositæ syllabæ, breues. Ceterū primū indefinitū ut in multis, longā habet penulti. Nec lateant quenq; perfici, & dixi, & exscreaui, breui penultimantia, sed neque laudauī, & risi, & arauī.

Επι τὰ εἶς α καθαρὸν περισώμενα, τὸ παραλίγοντα, βοῶ εἰς
 μὴ ἀπὸ οὐράτος γένεται. Ζωῶ γὰρ ἢ ἀθῶν, τὸ μακρῶ, ὡς ἀπὸ οὐ
 νομάτων τῶ ζῶν ἢ θῶν. καὶ ἐπεὶ θεοὶ δὲ ποιητικὴ γένεται, ὁμοίως
 χρόνος δὲ τὸ ὑπάρχοντι παραλιητικῶ ἴσα. Βραχεῖα γὰρ ἄν βρα
 χύ. ὄρω, βοῶ. μακρὰ δὲ, ἄν μακρόν. μαμῶω, ἰδρῶω, πιδῶω. ἄ
 σαύτος δέτοι καὶ ὅτι τῶν εἰς ἀλιζόντων προσώπων. βοῶα, μακ
 μάα. Εἰ τὰ εἶς ἀνω ὑπερδυσύλλαβα λαμβάνω, ἀνδάνω. Πλήρ
 τῶ ἰάνω, ἢ κῆάνω. Εἰ τὸ προσθίμενον ἁ ἰωνικῶς τοῖς τρίτοις
 βραχύ, τετύφαται, ἢ τετύφατο. τιθίαισι. Τὸ δὲ ἴσαισι, βοῶσι, κατὰ
 συναίρεσι. Εἰ τὸ ἑπομένον δισυμφάνει, ἄν βραχύ, δεσποῖω.

Εἰ τὰ εἶς ὄρω, τὸ μακρῶ, σώζω. Πλήρ τῶ δεσπῶζω, ὄζω, ἄρ
 μόζω. Εἰ τὰ εἶς ἑνω ὑπερδυσύλλαβα, βαρύτερα μακρῶ παρα
 λη. ὄτρυνω, πρῦνω, πολύνω. τὸ δὲ θύω, ἢ λύω, καὶ ἔνομαι, καὶ
 δαιρέω, ἢ κωνύω, διαφορεῖται τὸν χρόνον. Τὰ γὰρ μὴ εἰς ἑνω πε
 ρισώμενα μακρῶ παραλήγει. κοινῶ, πεινῶ. Καὶ ὅπως τὰ εἶς ἑνω.
 πίνω, κρινώ. Ὡς περὶ δὲ οὐ πάντα τὰ δίχρονα ὅτι τῆς γενεῆς οἷα
 ἢν ὅτι τῆς εὐθείας. οὕτως οὐδ' ὅτι τῶ ἐνεῶτος καὶ μέλλοντος
 ἴσα ἄν. ἀλλὰ τὸ θύω, καὶ λύω, καὶ κωνύω, διαφορεῖται ὅτι ἐνε
 ῶτος, ὅτι τῶ μέλλοντος μακρῶ ἄν παραλήγει. Εἰ τὰ εἶς ἰω
 παροξύτονα, οἷον κυλίω, κονίω. ὅτι τῶ μέλλοντος μακροπαρα
 λιητῆ. διὸ δὲ εὐ λέγεται, ὅτι πᾶς μέλλων βαρύτερος, ἢ τῶ ἴση
 παραλήγουσα ἔχει τῶ ἐνεῶτι, ἢ μείζω, οὐδέποτε ἐλάσσω. Εἰ
 τὰ εἶς ἑνω, βραχεῖα παραλήγει, καὶ ὅπως τὰ τεταρτοῦζα. ὄθην
 καὶ κερικαμῆρ, ἢ κεριδῆρ, βραχεῖα παραλήγει. καὶ τὰ ἀπὸ τῆς
 τῶν ὀνομάτων, κρείσις καὶ κριμα. ἐκρινά δὲ ἢ κρινά, μάκρῶ.

Εἰ τὰ εἶς πῶ τῶ ὑ παραλίγοντα, ὅτι τῶ παρανεμένον μακρῶ
 φύσει παραλήγει. τυπῶ, τέτυφα. κύνῶ, κύνυφα. τί γὰρ οἱ δεδρῶ
 σπρ οἱ σφδρ ἐκινυφότες. Εἰ πᾶς παρανεμένος τῶ ἢ συλλ
 λαβηφομένῃ ἔχω τῆρ λήγουσα, μακρῶ παραλήγου, εἰ ἀποβολῆ
 γίνοιτο τῶ ἢ, συλλεῖται τῆρ παραλήγουσα. ἔσνια, ἔσαα. βέβνια, βέ
 βαα. τίθνια, τίθναα. διδομα, διδία. Εἰ πᾶς παρανεμένος ἄ
 παθῆς τῶν ἀπαρεμφάτων βραχυπαραλιητῆ. τετυφῆναι, πε
 ποιῆναι. Καὶ πᾶς δὲ ἀναδιπλασιασμός διὰ βραχείος, καὶ ὅπως
 αἰ κατὰ τὰς ἀρχὰς τῶν παρωχημένων προσθίμεναι συλλαβαί,
 βραχεῖα.

Ὅ γὰρ μὴ πρῶτος ἀόριστος, ὡς τὰ πολλὰ μακ
 ρῶ παραλήγει. Μὴ λανθανεῖτω δὲ τὸ ἴνυσα, καὶ ἔφρασα, καὶ ἔπ
 ἴνυσα, βραχυπαραλιητοῦντα. μὴ δὲ τὸ ἰπίνυσα, καὶ ἔγλασα,

LIBER III. DE QVANT. VERBORVM.

Secundū in-
definit.

θi impera.
vci infini.

avci vvc.
Regula.

μci.

& arai. Secundū uero indef. ab originali existēs graue sono, breui. Oportet autē ipsum & plusq̄ dissyllabū esse, nam alioqui nō gñaliter. Vidi em̄ longa, & cepi, & inueni, & habitauī, & ueni, & dixi, penul. & egi, unde & egi. Positione tñ & si q̄dam trissyllaba longā penul. habeant, ut quorū primogenia finalē syllabā ex ipsis mutis habēt, & ante mutā immutabilē e. peccaui, depopulatus sum. uidi, cepi. Depopulatus sum autē & uidi poëtica, conuenientia tñ breuianti orationi. ut sanē & peccaui, immutatioe α, & interiectione β, qđ β coordinari cum μ nō possit. Præterea in θi imperatiua, & in vci infinitiua, indefiniti tēporis, natura longā hñt penultimam. cognosce, dic, iudicare, molere, dicere. p̄ter hñtia ε quintę cōiug. pone. Sic & q̄ hñt per transformationē. audi, subi. atq̄ etiam ab audi, & subi. cæterū audi corripitur, & incita, & ueni. Verba tamen in avci, & vvc, q̄ quintæ sunt, breui penulti. stare, coniūgere, quemadmodū & ponere, & dare. Gñaliter enim quintæ infinitiua pñtis tēporis penultimā corripiūt. Esse uero tanq̄ dissyllabū, dissyllaba indefinitorū sequēs, longā hēt pen. Præterea om̄e uerbū in μci desinēs, si añ μ, o hēt, penult. corripit. præter subiūctiua, & oīno qđ añ inflexiō uū, μ nō contrahit, o breue hēt. uerberor, mus.

ACCENTVS ET TEMPVS participiorū.

Proprium
participio.

Participium autē postq̄ partim noīs est particeps, partim uerbi, coīa sanē habet etiā multa, q̄ de illis iam dicta sunt. Propriū maxime huius est, corripī in gñō, si contractū non sit. ut dicens, dicentis. & eundē habere & nominatiuū, & uctm̄, uo cēq̄ & tempore, & accētū. Hoc etiā cōmune cum participialibus nominibus, ardor. Cæterū prompti, & mortui, & mortui, & gradientis, atq̄ alia huiusmodi sunt poëtica. Etenim añ ω consonantē elident, breuiātesq̄ penul. declināt incorrupte. prōptus sum, promptus, promptus, prompti. Vel dicendū, & à medio etiam ptō perfectō hæc formata esse. Corrupticiū em̄ met diū. metui, metui. audiui, qui audiuit.

Præfens

καὶ ἥρσα. Ὁ δὲ δεύτερος ἀπὸ θέματος ὧν βαριτόνυ βρα-
 χεία. Δεῖ δὲ τὸν αὐτὸν ἢ ὑπερδυσύλλαβον εἶναι, ἄλλως γὰρ οὐ
 καθόλου. Εἶδος γὰρ τῷ μακρῷ καὶ εἶλος, ἢ εὐρος, ἢ οἶκος, καὶ ἡλ-
 θος, καὶ εἶπος, ἢ ἦχος. ὄβερ τὸ ἦχος, Θεῖσι γεμήρ, ἢ ἄρ ἔνια
 τῶν τρισυλλάβων μακροπαραληντοῖν, οἷον ὧν τὰ θέματα τῶν
 κλητικῶν συλλαβῶν ἐν τῶν ἄφ ὄνωρ ἔχει, καὶ πρό τ' ἄφ ὄνω
 ἀμετάβολοι τὸ ρ. ἡμαρτος, ἴπαρτος, ἔδαρτος, ἔμαρτος. Τὸ
 δὲ ἴπαρτος, ἢ ἔδαρτος, ποιητικὰ, συνωδὰ μέτροι γε τῷ βρα-
 χύνοντι λόγῳ. οἷον δι' ἢ τὸ ἡμμεροτος, μεταβολῆ τῶ α, καὶ ἔπει
 θέσει τῷ β, διὰ τὸ ὁσύνταυτος εἶναι τὸ μ. Ἐπι τὰ ἐς θι προ-
 ταυτικὰ, καὶ τὰ ἐς ναι ἀπαρέμφατα, ἀορίστ' ὄντα, φύσει μα-
 κρᾶ παραλήγει. γῶθι, φᾶθι, κρῖναι, λεᾶναι, φᾶναι. Πλήρ τῶν
 ἐπεμψοζύγων. θέτι. ὧν τῶ δὲ καὶ τὰ κατὰ μεταπλασμόν. κλυ-
 θι, δύθι. καὶ τοι ἀπὸ τῶ κλυε, καὶ δύε. τὸ δὲ κλυθι βραχύνεται,
 καὶ τὸ δρυθι ἢ ἴθι. Τάγε μὴρ ἐς αναι, ἢ νναι, τῶν ἐπεμψοζύ-
 γων, βραχυπαραληντῶν, ἰσαναι, ζευγνυσαι, καθάπερ καὶ τὸ τιθέ-
 ναι ἢ δίδοναι. Καθόλου γὰρ δι' τῆς ἐπιμψῆς ἀπαρέμφατοι ἐνισῶ-
 τες, βραχυπαραληντοῦσι. Τὸ δὲ εἶναι, ἄτε δυσύλλαβον, τοῖς
 δυσύλλαβοῖς τῶν ἀορίστων ἀπολεσθῆσαν, μακροπαραληντῶν. Ἐπι
 τῶν εἴμα ἐς μαι λῆχος, ἐπὶ τῷ μ τὸ ἔχει, βραχυπαραλην-
 τῶν, πλήρ τῶν ὑποταυτικῶν. καὶ ὅλως τὸ πρό τῶ κλητικῶν μ ἄ-
 παθῆς, ο βραχύν. τύηομαι, τύηομεν.

ΤΟΝΟΣ ΚΑΙ ΧΡΟΝΟΣ ΜΕΤΟΧΗΣ.

Μετοχή δὲ ἐπεὶ τῆ μὲν τῷ ὀνόματος μετέχει, τῆ δὲ τῷ
 εἴματος, κοινὰ δὲ ἔχει καὶ τὰ πολλὰ τῶν ποδῶν ἐκείνων
 ἐρημίνων. Ἰδιον δὲ μάλιστ' αἰς τὸ συεῖλλεσθαι ὡς
 κληκῆς, ἀπαθῆ οὔσα, λῆχος, λῆχοντος. καὶ τὸ, τῶν αὐτῶν ἔχει
 ὀνομαστικῆν τε, ἢ κλητικῆν φωνῆν τε καὶ χρόνον, ἢ τόνον. Τῆτι
 δὲ κληκῆν ἢ πρὸς τὰ μετοχικὰ ὀνόματα, καύσωρ. Τὸ δὲ μεμαῶ-
 τος, καὶ τεθνεῶτος, ἢ βεβαῶτος, καὶ τὰ τοιαῦτα ποιητῶν. Τὸ
 γὰρ πρό τῶ α σύμφωνον ἔξαιρουτες, ἢ συεῖλλοντες τὸ παρα-
 λῆχος, κληκῆσιν ἀσυσόλωσ, μέμικα, μεμικῶς, μεμαῶς, μεμαῶ-
 τος. ἢ ἐκτίον ἢ ἀπὸ τῶ μίσσιν δὲ παρακειμένη ταῦτα ἰσχηματί-
 σθαι. Συσαλτικὸς γὰρ τοι ὁ μίσσος. δίδοικα, δέδισα. ἡνικα, ἡνικα,
 ὄβερ τὸ ἀκνηκῶς.

LIBER III. DE TON. ET TEMP. PART.

Præfens. Futurum. Indefinitum primum:

Accētus fiunt participio quidē masculino pātis, & fu. & indef. primi in ω actiuorum, in eadē in qua & originali uerbo. uerbero, uerberās, turus, qui berauit. pter tria. eo, uado, sum. Horū enim participia sunt iens, uadens, ens.

Præteritum perfectū. Indefinitū secundum.

Participio autē pteriti perfe. & secūdi indefiniti i ultima. q uerberauit, qui berauit. acuta, & lōga ult. Similiter autē & participio medij pteriti perf. & his q̄ a uerbis quintę actiuis fiūt. ut ponēs, stans. Verū in μνος oīa, añpenacuunt, pterq̄ in ptō perf. Penacuta em̄ sunt & breui ultima. In eo uero acuuntur, & scribuntur per longā e. pter id, qd̄ ab habente u fit. iungo, iungēs. in pductā quidem & hoc finit.

μνος.
eç.

Actiuorum
Participia.

Vniuersaliter sanē actiuorū participia quæ gñis sunt masculini longā habēt ult. uerberās, q uerberauit, qui rauit, qui rauit. Item qd̄ flectitur sic per gen. hic uerberās, hęc uerberans, hoc uerberās. in eadē seruat tonū, & desinit in breuē fœmin. penul. tñ habet longam. pter id, qd̄ in μων desinit. Nam contra uerberata etiā penultima lōga, proprijs masculinis respōdet. Siquidē aut per eandē longā α, aut per s, aut per e penul. nisi qd̄ ē pte. hoc ei per vi. q̄ uerberauit. Quod in α purū fœm. diphthongo penult. qui diphthongum ex i faciunt penul. Manifestū autē, qd̄ neutrū semper in breuē desinit. nanq̄ aut in ορ añpenacute. ut uapulās, aut in ορ, & in ερ à gtō masculini, acute. Nō contracta aut neq̄ ult. hñs longā, añpenacuiſ dictio. Cæterū om̄e participiū corripit in gtō. At stās per synæresin dictū est, à stās.

Gñ participiorum.

TONVS ET TEMPVS ARTICVLI.

Articulus, masculinus quidē & neuter, reducitur ad noīa tertiæ declinatiōis, atq̄ illis simile habet tempus i recto quidem, & accusatiuo breue, in gtō autem & datiuo lōgū. qui, cuius, cui, quē. atq̄ in alijs similiter habet, q̄ hisdē cū illis sunt terminationib⁹. Quāobrē dicit qd̄ gñaliter articuli datiuī singulariū, & nominatiuī dualiū, & genitiuī pluraliū ultimā pducūt. Nominatiuī autē & accusatiuī ppositiuorū non acuunt ut noīa, sed grauantur ut ppositiones, & nonnullæ coniunctionum.

Fœmininus

Ενεσάς, Μέλλων. Αόριστος πρώτος.

Τόνος δὲ τῆ μὲν ἀρσενικῆ τῷ ἐνεσῶτος, καὶ μέλλοντος, καὶ ἀορί-
σῃ πρώτῳ, τῶν εἰς ω ἐνεργητικῶν, ὅσαι τῆς αὐτῆς τῷ ἀρχικῷ εἰ-
ματι. τύπῳ, ὀ τύπῳ, ὀ τύψῳ, ὀ τύψας. πλήρ τριῶν. ἰω, υἰω,
ἰω. Τῶν γὰρ ἀμετοχῶν ὄζυτονοῦνται. ἰάρ, υἰάρ, ἰάρ.

Παρακειμένως. Αόριστος β.

Τῆ δὲ τῷ παρακειμένως, καὶ δευτέρως ἀορίσῃ, ὅσαι τῆς ἰσχύος.
τετυφῶς, τυπῶν. ὄζυτόνως, καὶ μακροκαταληκτικῶς. ὁμοίως δὲ
καὶ τῆ τῷ μίσει παρακειμένως καὶ τοῖς πεμπτοῦντων ἐνεργητικῶς.
πθέας, ἰσάς. Αἰ γὰρ εἰς μένος πᾶσαι, προπαροξύνονται. πλήρ
ὅσαι τῷ παρακειμένως, παροξυτόνως γὰρ, καὶ βραχυκαταληκτικῶν.

Αἰ δὲ εἰς ες ὄζυτονοῦνται, καὶ μακρογραφοῦνται τῆ ε. πλήρ
τῆς ἀπὸ τῷ υ. ζευγνυμι, ζευγνύς. μακροκαταληκτικῆ μὲν τοι καὶ αὐ-
τη. Καθόλης δὲ αἰ τῶν ἐνεργητικῶν μετοχῶν γένεσι οὔσαι ἀρσενι-
κοῦ μακροκαταληκτικῶν. τύπῳ, τύψας, τυπῶν, τετυφῶς. Ἐπι-
κλινομένη ἄδὲ τῷ γένει. ὀ τύπῳ, ἢ τύπῳσα, τῷ τύπῳ, ὅσαι τῆς
αὐτῆς φυλάττει τὸν τόνον, καὶ λήγει δὲ βραχεῖα τὸ θηλυκόν, πα-
ραλήγει μὲν τοι μακρᾶ, πλήρ τὸν εἰς μένη. ἀνάπαλι γὰρ τυπῶ-
μένη, καὶ παραλήγουσα δὲ μακρᾶ, τοῖς ἰδίῳις ἀρσενικῶς οἰκείως.
ἢ γὰρ τῷ ἀντὶ μακρῶ α, ἢ τῆς, ἢ τῆ ε. πλήρ τῆς τῷ παρακειμένως.
ἢ δὲ γὰρ τῆ υι. τετυφῶσα. Ὅτι τὰ εἰς α καθαρόν θηλυκῶν διφθογ-
γο παραληκτικῶν, τῆ ἐν τῷ διφθόγγῳ παραλήγει. Δύλον δ' ὅτι καὶ
τὸ, οὐδέτερον αἰ βραχυκαταληκτικῆ. ἢ γὰρ εἰς ορ προπαροξυτό-
νως. τυπῶμενον. ἢ εἰς ορ καὶ εἰς ἐμ ἀπὸ τῆς γενικῆς τῷ ἀρσενι-
κοῦ, ὄζυτόνως. Ἀπαθὲς δὲ, οὔτε δὲ ληξέσης μακρᾶσ προπαρο-
ξύνεται λέξις. Καὶ πᾶσα μετοχὴ συσέλλεται ὅσαι γενικῆς. Τὸ δὲ
ἰσῶς κατὰ συναίρεσιν ἀπὸ τῷ ἰσαός.

ΤΟΝΟΣ ΚΑΙ ΧΡΟΝΟΣ ΑΡΘΟΥ.

Αρθρον δὲ τὸ μὲν ἀρσενικόν καὶ οὐδέτερον ἀνάγεται ὅσαι
τὰ τῶν ὀνομάτων τριτόκλιτα, καὶ κείνοις ὁμοίως ἔχει τὸ
χρόνον. ὅσαι μὲν γὰρ εὐθείας καὶ ἀτιατικῆς βραχυ, ὅσαι δὲ
γενικῆς καὶ δοτικῆς μακρόν. ὅς, οὔ, ὦ, ὄρ. καὶ πῶν ἄλλων δὲ ὁμοί-
ως τῶν ἐκείνων καταλήξεσιν ἔχει. Διὸ καὶ λέγεται, ὅτι καθόλης τὰ
ἀρθρα τῆς δοτικῆς τῶν ἐνικῶν, καὶ τῆς εὐθείας τῶν δυτικῶν, καὶ τῆς
γενικῆς τῶν πληθυντικῶν μακροκαταληκτικῶν. αἰ μὲν τοιγε εὐθείαι
καὶ ἀτιατικῶν προτακτικῶν, οὐκ ὄζυτονοῦνται, ὡς τὰ ὀνόμα-
τα, ἀλλὰ βαρύνονται, ὡς αἰ προθέσεις, καὶ τινες τῶν συνδέσμων.
Τὸ δὲ

LIBER III. DE TO. ET TEMP. PRONO.

Aspiratur.

Fœmininus uero nomina secūdæ sequitur. Et præpositiui quidem uel spiritus, uel tonos suscipiunt. Subiunctiui autem & spiritus, & tonos. Omnis enim articulus à uocali incipiēs, aspirat. Porro δ uocādi est, nō articulus, quare nō absurdū, si tenui notetur.

TONVS ET TEMPVS Pronominis primæ personæ.

PRomen autē, primitiuū quidē in prima persona, nominatiue, platur & singulariter, in longā desinit, acuitur, & p̄ducte scribitur per *oi*. mihi. In actō autē breui finit, atq; acuitur. Oportet autem perfecte sanē intelligere, qd̄ initialē abijciens uocalem, inclinatur sic. audiuisti me, disti mihi, delectasti me.

Inclinata.

Generaliter autē inclinata quæ abijciūt suū tonū, attrahuntur ab eo qui est in præcedenti dictione, siue monosyllaba fuerint, siue dissyll. Illud autē, mihi *qs*, dissyll. nō unū, sed monosyllaba duo. Semper enim una sola dicitio inclinant, sed prior quidē ab eo, q̄ est in priore p̄cedenti, secunda uero ab altero, qui post priorē ponit. Omnino igit̄ primitiuorū singularia inclinant, p̄ter notatiuos. Pronominis autē primæ personæ dualia, longā qd̄ penul. hñt, breui uero finiūt per *i*. nos. nō cōtracta. In plurali cōis quidē est cunctis casibus initialis *n*, & aspiratio. Breui autē desinit rectus quidē in *es*, breuē etiā hñs penul. Verum actūs in *es* cōuenit quintinflexis. Cæterū gtūs nominib⁹ in *es* est similis. Datiuus autē longā habet ultimā per *i*, atq; anfertur, q̄q̄ gñaliter datiui, sit breuis, neq; hic semper longā, unde neq; semper circūfertur, sed uel acuitur, uel penam cuitur. ut sanē & illud Sophoclis. Sed nobis Ajax ubi est? Cōmunia uero ī pluralib⁹ hæc & p̄nomini secūdæ personæ sunt, p̄ter q̄ qd̄ initialis non est *n*, sed *v* longā. Singulari uero rectus qd̄ per *v* breue scribit, & necessario acuit, ḡnitiuus uero anfertur. Ois em̄ gtūs in longā desinēs, atq; in longa habens tonum, anfertur. Datiuus uero acuitur, & per longā scribitur, ita ut datiuus primæ personæ.

Personæ dualium.

Pluralium.

Actūs.

Datiuus.

In Aiace Flagellifero.

Sing. ntūs.

Gtūs.

Dtūs sing.

Item

Τὸ δὲ θηλυκὸν τοῖς δευτερονλίτοις ἔπεται. καὶ τὰ μὲν προτακτικά ἢ φωνήματα, ἢ τόνους ἐπιδέχεται. Τὰ δὲ ὑποτακτικά ἢ πνεύματ', καὶ τόνους. Πᾶν μὲν οὖν ἄρθρον ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενον, δασύνεται. Τὸ δὲ τῆς κλητικῆς ᾧ, οὐκ ἄρθρον, διὸ καὶ οὐδὲν ἀτοπορ εἰ ψιλοῦται.

ΤΟΝΟΣ ΚΑΙ ΧΡΟΝΟΣ ἀνωθυμίας ἀπροσώπων.

Ανωθυμία δὲ, ἢ μὲν πρῶτότυπος, ὅταν τὸ πρῶτον προσώπων εὐθυλορημένη τὸ ἐνικὸν μακροκαταληκτῆ, ἢ ὀξύνηται. ὅταν γενικῆς δὲ περισσῶται. Καὶ ὅταν δοτικῆς δὲ ὀξύνεται, καὶ μακρογραφῆται τῆσι. ἐμοί. ὅταν δὲ αἰτιατικῆς βραχυκαταληκτῆ, καὶ ὀξύνηται. Χρῆ δ' ἄρα τὸ ἐντελὲς εὐνοῦν, ὡς τότε ἀριτικὸν ἀποβᾶλλεσσα φωνῆν, ἐγκλίνηται ᾧδε. ἢ ἡσασάς με, ἢ δοκᾶς μοι, εὐφρανάς με.

Εγκλιόμενα.

Καθότις γὰρ τοὶ τὰ ἐγκλιόμενα ἀποβάλλοντα τὸν ἑαυτῶν τὸν ἐφέλλεται ἰσὸν τὸ κατὰ τὴν ἡγεμένην λέξι, εἴτε μονοσύλλαβα εἴη, εἴτε δισύλλαβα. Τὸ δὲ καὶ μοίτις οὐ δισύλλαβον ἔρ, ἀλλὰ μονοσύλλαβα δύο. Αἰῶ γὰρ μία μόνη λέξις ἐγκλίνηται. δύο οὖν καὶ μονοσύλλαβα ὄσιν, οὐκ ἄρ ὕφ' ἑνὸς τόνου ἐγκλίνοντο. ἀλλ' ἢ μὲν προτέρᾳ ἰσὸν τὸ ὑπάρχοντος κατὰ τὸ ἡγεμένον, ἢ δὲ δευτέρᾳ ὕφ' ἑτέρῃ προτέρᾳ ἐπιτιθεμένον. Οὕτως μὲν τοῖνυν τὰ πῶν πρωτοτύπων ἐνικὰ ἐγκλίνηται, πλήρ πῶν εὐθεῶν. Τῆς δὲ πρωτοπροσώπων τὰ δυνια, μακρᾶ μὲν παραλήγει, βραχεῖα δὲ λήγει τῶν ἰσῶν. ἀπαβήοντα. Ἐπὶ τῶν πληθυντικῶν, κοινὸν μὲν ἀπασῶν, πῶν πᾶσεων τὸ ἀριτικὸν ἢ, καὶ τὸ δασύνεσθαι. Βραχυκαταληκτῆ δὲ ἢ μὲν εὐθεῖα, εἰς ες, βραχεῖα ἔτι παραλήγεσθαι. Ἡ δὲ αἰτιατικῆ, εὐλόγως εἰς ας, ὡς τὰ πεμπήοντα. Καὶ ἢ γενικῆ δὲ τοῖς ὄνομασι ὁμοίως εἰς ων. Ἡ δὲ δοτικῆ μακροκαταληκτῆ τῶν ἰ, καὶ περισσῶται. καὶ τοὶ καθότις τῆς δοτικῆς τὸ ἰ, βραχὺ ὄρ. ἢ οὐδ' ἐν ταῦτα αἰετ μακρόν. ὅθεν οὐδ' αἰετ περισσῶμενον, ἀλλὰ ἢ ὀξύτονον, ἢ παροξύτονον, ὄσιν δὲ καὶ τὸ Σοφοκλέους. ἀλλ' ἢ μὲν Αἰῶσ πῶν ὄσιν; Κοινὰ δὲ τὰ ὅταν πῶν πληθυντικῶν ταῦτα καὶ τῆς δευτεροπροσώπων ὄσι. πλήρ ὄσορ τὸ ἀριτικὸν, οὐκ ἢ, ἀλλὰ ἢ μακρόν. Τῶν δὲ ἐνικῶν ἢ μὲν εὐθεῖα τῶν βραχυγραφῆται, καὶ ὄξυνεται, ἢ δὲ γενικῆ περισσῶται. πᾶσα γὰρ γενικῆ μακροκαταληκτικῆς, ὅταν τῆς μακρᾶς τονισομένην, περισσῶται. Ἡ δὲ δοτικῆ ὄξυνεται, καὶ μακρογραφῆται ὁμοίως τῆ πρωτοπροσώπων.

X

ΕΤΙ

Item & actūs, & dualia, ut in pronomiē primæ. Tertij uero singularis rectus finit breui. Datiuus aut per oī circumflexe. Itē actūs breui. Cæterū dualia & pluralia, dualib⁹ & plu. priorū similia. p̄ter q̄ quod pluraliū datiuus breui finit, & penultimat. Ḡnāliter aut excidēs à p̄nominibus breuis est. at ea q̄ ppriij sunt iuris tertix. ip̄m, ip̄m. breui.

TONVS ET TEMPVS præpositionis.

In ex.

P Ræpositio uero om̄is, graui notat, atq; om̄is finit breui, p̄ter in & ex, quæ sanè & ē dicitur, sequēte consonāte. ut, ē Ioue. Item oīs tenuat, à uocali incipiēs, exceptis sub & super. Præpositionū uero dissyllabarum post nomīa positarū, accētus retrahit, apud poētas quidē omniū. ut Parnassum iuxta, & meis cum. Apud oratores uero de, solius. ut his de. Penacuūtur aut, quādo pro uerbis ponuntur. ut apud, pro adest. Manifestū uero p̄positiōnes graui notātur ex hoc, In me. Si em̄ acueretur, transferretur super: acutus. ut & in hoc, septem, ast octauam.

Exemplum
ex Iliade
Hom. lib. 7

TONVS ET TEMPVS ADVERBII.

P ORRò aduerbia quādo quidē à nomine, & uerbo, & reliquis orationis partibus licet sumere, & formare, quemadmodū in libro de locis formatiuus dictū est prius. manifestū est, qd̄ similia originibus suis hñt & tempus, & spiritū. nēpe iuste, ut iustorū habet. & sæp numero ut multa. Nōnulla tñ etiam diuersa esse nihil uetat. ut in his quidē, tria & ternio. est breuis, in ter uero lōga. Est em̄ ubi uariet deductio, ueluti sanè, & in spiritu. Etenim hoc aduer. simul aspiratur, unā uero tentatur. Seruant igitur nōnulla ī eadē, ut quæ uocant̄ mediocritatis. pulchrorū, chre. honestorū, este. & dt̄s similia & genitiuis. cōi, cōiter. æqualis, æque. & oīno ea, q̄ uocant̄ similia nominib⁹. Præterea in *θε*. ut supra, de super, ubi, uñ. alicunde tñ acute, differentix gratia indefiniti. Circūfleētuntur uero & quæ diphthōgo desinūt, habētē u subiuñctiuū. bene, prope, si mul. Om̄is em̄ diphthōgus finalis in *v* terminans, & in se ipsa hñs tonū, circūfleētitur, p̄ter tria. ecce, heu, nō. acuta. Item monosyllaba interrogatiua circūfleētunt. ubi, quomodo, Et per *v* desinentia. nunc, gry. Longū enim nunc aduerbia

θε. p.

Diphthongus.

Επι η̄ ἁτιατικῆ καὶ τὰ δυνικά, ὡς ὅσαι τῆς πρώτης. Τῆς δε τρίτης, ἢ μὲρ τῷ ἐνικοῦ εὐθεῖα τῷ βραχέι. Ἡ δοτικὴ δὲ τῆσι περισπωμένως. Καὶ ἡ ἁτιατικὴ τῷ βραχέι. Τὰ δὲ δυνικά ἢ πλιθυνητικὰ τοῖς τῶν προτέρων ὁμοίως. πλὴρ ὄσορ ἢ τῶν πλιθυνητικῶν δοτικῆ βραχέα λῆρα ἢ παραλιζει. Καθόλα δὲ τὸ ἀποπίπτον ἐτῶρ ἀντωνυμιῶν βραχέα, ἢ τῶ μοναδικὰ δὲ τῷ τρίτου. νῦρ, μῦρ, βραχέι τῷ ι.

ΤΟΝΟΣ ΚΑΙ ΧΡΟΝΟΣ ΠΡΟΘΕΣΕΩΣ.

ΠΡόθεσις δὲ πᾶσα, βαρύνεται, καὶ πᾶσα βραχυαταληκτικῆ πλὴρ τῆς εἰς, καὶ ἕξ, ἢ δὴ καὶ ἐν λήγεται ἔπομένως συμφώνως, ἐν διός. Καὶ πᾶσα δὲ φιλοῦται ἀπὸ φωνήεντος ἀρχομένου, πλὴρ τῆς ἰσοῦ. Τῶν μῆντοι γε δυσπλάθως μετὰ τὰ ὄνομα τατιθεμένων, ὁ τόνος ἀναβιβάζεται, ποιηταῖς μὲρ πεσῶν. Παρανασῶν ματα, καὶ ἐμῶν μετὰ. Λογωγράφους δὲ, τῆς πέρι, μόνως. τῶν περὶ. Παροξύνεται δὲ καὶ ὅτε ἀντι ῥημάτων κένται. ὡς ἡ πάρα, ἀντι τῷ πάρεσι. Δίλογον δὲ τὸ, τὰς προθέσεις βαρύνονται, ἐν τῷ ὅσαι μοί. εἰ γὰρ ὄξυτον ἄτο, μετεφέρεται ἄρ ὅσαι τὸ ἢ ὄξεία. ὡς σπερ καπὶ τῷ, ἐπὶ, ἀτὰρ ὄξδοατηρ.

ΤΟΝΟΣ ΚΑΙ ΧΡΟΝΟΣ ΕΠΙΡΡΗΜΑΤΟΣ.

ΤΑ δὲ ἐπιρρήματα, ἐπαδὴ ἀπὸ ὀνόματος, ἢ ῥήματος, καὶ τῶν λοιπῶν τῷ λόγῳ μερῶν ἐστὶ λαβέρ τε, ἢ σχηματισία, καὶ ἀπὸ ἐν τῷ περὶ τόπων σχηματισιῶν εἰρηται πρότερον, δίλογον, ὅτι ἢ ὁμοίως ἄρ ταῖς ἀρχαῖς ἔχα τὸν χρόνον, καὶ τὸ πνεῦμα. οἷον τὸ δικαίως, ὡς τὸ δικαίων. καὶ τὸ πολλάνως, ὡς τὸ πολλὰ. ἐνία μῆντοι καὶ διαφέρειν οὐθὲρ κωλύει. οἷον ὅσαι μὲν τοῦ τρία ἢ τριῶν, τὸ βραχέι. ὅσαι δὲ τῷ τρις, μακρόν. μεταβλητικῶν γὰρ εἰσιρ οὐ ἢ παραγωγῆ, οἷον δὴ καὶ ὅσαι τῷ πνεύματος. τὸ μὲν γὰρ ἅμα δασύνεται, τὸ δὲ ἄμυδις φιλοῦται. σώζει μὲν οὐρ ἐνία ἐπὶ τῆς ἀντῆς. οἷον τὰ καλέμενα μεσόπτος. καλῶν, καλῶς, τιμίζων, τιμίως. καὶ τὰ δοτικοφανῆ, καὶ τὰ γεννηοφανῆ. ποιηῆ, ποιηῆ. ἴσως, ἐπίσης. ἢ ὅπως τὰ καλούμενα ἄρ ὁμοιονόματα. Ἐπι τὰ εἰς θερ. ἀνώ, ἀνωθερ. ποῦ, πόθερ. πόθερ μὲν τοι ὄξυτόνος, διαφορῆς χάριρ τοῦ ἀορίσως. Περισῶνται δὲ καὶ ὅσα διφθόγγω λῆρα ἔχουσιν τὸ υ ὑποτακτικῶν. εὐ, ἀρχοῦ, ὁμοῦ. Πᾶσα γὰρ διφθόγγος τελικῆ εἰς υ λήγεται, καὶ ἐφ' ἑαυτῆς ἔχουσα τὸν τόνον, περισῶνται, πλὴρ τριῶν. ἰδῆ, ἰς, οὐ. ὄξυτον μετῶν. Ἐπι μονοσύλλαβα τῶν πεντηκῶν περισῶνται. ποῦ, πῶς. Καὶ τὰ τῷ υ λήγοντα. νῦρ, γρῦ. Μακρόν γὰρ τὸ νῦρ

X ἢ ἐπιρρήματα

LIBER III. DE TON. ET TEM. CONIVN.

aduerbialiter, breue uero cōiunctionaliter. uñ igit. acute aūt & si, & n̄. Quibus si addat θ̄, ut utinā. & χ̄. ut certe. nō mutatur in circūflexū acutus. Vniuersaliter em̄ casus nō recipientiū extensioēs, nō uariāt acutū tenorē. At uero utinā añpenacutē, & ulteri⁹, ut ex trochaico cōposita.

TONVS ET TEMPVS Coniunctionis.

Coniunctionū uero copulatiuæ quidē acuiunt, p̄ter siue. Acutus tñ cōsequēs, uertitur in grauē. Penacuūtur uero & causales (quatenus aūt, & ideo, sunt partes duæ) & breuem hñt ultimā, p̄ter quō. Acuiunt uero & disunctiuæ, p̄ter siue. Circūflectitur q̄dem coniunctio āp̄ dubitatiue accepta, penacui⁹ uero collectiue. Vel aūt disūctiua aut declaratiua, tenui notat, atq̄ acui⁹. affirmatiua uero tenuat, & circūflectit. Cæterū localis, aut articularis, aut similitudinaria, aspiratur, atq̄ anflexitur.

Num.

Tenues.

Acuifonæ.

Cñaliter aūt cōiunctiones oēs tenuant, p̄ter causales. Acuiunt uero subcōtinuatiue, uelut. qm̄, quandoquidē, atq̄ extēse cū π̄, in eadē seruāt acutū tenorē. quādoquidem. Acuta aūt & sed, & atqui. nisi fortasse, sed non debet acui, sed grauari, dixerit quis, ut & quasdā ex alijs coniunctionibus. Nō em̄ seruāt accentū transpositū, q̄liter & de p̄positionibus dictū est. Sed aduersatiuæ penacuūtur, similiter. tñ. Sic igitur de accētū & tēpore. at ita, ut q̄ plura quædam memoria tenent, addere & ipsi recte possint.

DE SPIRITV.

Spiritus lites

r̄ a.

DE spiritu aūt cōmuniter cōsyderemus sic. AA. ante seipsum tenuat. etiā añ β̄. p̄ter q̄ in quibus e sequit. mollis. similiter uero & in alijs, nisi priuatiuū. peccare, quiet⁹. Præterea añ γ̄. p̄ter castus, & qd̄ ab eo est sanctus. Itē ante δ̄. p̄ter maturus, Pluto. Rursum ante ε̄, & ζ̄. præter uenerari, colere. Porrò ante η̄, & θ̄, & ῑ, & κ̄, & λ̄. præter saltare, & mare, & q̄ ab hoc sunt. Sequente tamen consonante primæ, uel secundæ, uel tertiæ coniugatiōis, semper tenuatur. Alphius, halcedo. Item añ μ̄ tenuatur. præter simul & quæ sunt ab hoc. certamen, nexus, peccatum. Item ante ρ̄ acuitur. præter placeo. Præterea ante σ̄, & ω̄, & π̄. præter omnis, simplex, accendo. Rursum ante

ἐπιρρηματικῶς, βραχὺ δὲ συνδεσμιῶς. ὄθεν τὸ τοίνυν, ὄξυτόνας
 δὲ κὶ τὸ ε, κὶ ναι. Οἷς κὶ ἐπειτανομένοις τῆ θε. οἷον εἶθε. καὶ τῆ
 χ. ναιχ. οὐ τρέπεται εἰς περισπωμένην ἢ ὄξεια. Καθόλου γὰρ τῶν
 ἀπώτων αἰ ἐπειτάσας οὐ τρέπουσι τῆν ὄξειαν τάσιν, τὸ δὲ ὄξε
 λον προπαροξυτόνας, κὶ τὸ ἐπίνανα, ὡς ἐν τροχαινοῦ σύνθετα.

ΤΟΝΟΣ ΚΑΙ ΧΡΟΝΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ.

Των δὲ συνδέσμων, οἱ μὲν συμπλευτικοὶ ὄξυτονοῦνται,
 πλήρ τῷ ἦτοι. ἢ μὲν τοι γε ὄξεια συνεπομένη, τρέπεται εἰς
 βαρεῖαν. Παροξυτονοῦνται δὲ κὶ οἱ αἰτιατικοὶ (τὸ δὲ ναὶ ὀ
 κὶ δι' ο, μέν δ' ὡ), κὶ βραχυναταλητικοῦσι δὲ, πλήρ τῷ ὄπως. Ὁξύ
 νονται δὲ καὶ οἱ διαξεντικοὶ, πλήρ τῷ ἦτοι. Καὶ προπερισπᾶται
 μὲν ὁ ἄρα ἀπορρηματικῶς, προξύνεται δὲ συλλογιστικῶς. Τὸ δὲ
 ἢ διαξεντικῶν μὲν ὄρ, ἢ διασαφητικῶν, ψιλοῦται, κὶ ὄξύνεται.
 βεβαωτικῶν δὲ ψιλοῦται, κὶ περισπᾶται. Τοπικῶν δὲ ὄρ, ἢ ἀρ
 θρικῶν, ἢ ὁμοιωματικῶν δασύνεται κὶ περισπᾶται. Καθόλου δὲ οἱ
 συνδεσμοὶ πάντες ψιλοῦνται, πλήρ τῶν αἰτιολογικῶν. Ὁξύνο
 νται δὲ κὶ οἱ παρασυναπητικοί. ἐπει, ἐπαδὴ, καὶ ἐπειτανομένοι τῆ
 περ, ἴσαί τῆς ἀντὶς φιλάτῃσι τῶν ὄξειαν τάσιν. ἐπαδὴ περ. Ὁξύ
 τονος δὲ καὶ ὁ ἄλλος, κὶ ὁ ἄλλος μὲν, ἐμῆ ἴσως τὸ ἄλλὰ οὐκ ὄξυτο
 νᾶται, ἀλλὰ βαρύνεται λέγοι τις, ὡς, καίτινας τῶν ἄλλων συν
 δέσμων. Οὐ γὰρ σώζει τὸν τόνον μεταθιγέμενον. οἷον τὴν κὶ περὶ
 τῶν προθίσεων εἴρηται. Οἱ γὰρ ἐναντιωματικοὶ παροξύνου
 νται ὁμοίως. ἐμπης. Οὕτω μὲν ὄνν περί τόνος κὶ χρόνου. καὶ μὲν
 δὲ κὶ πλείω ἄλλα ἐνθυμηθέντας προσθέναι εἰς ἀρίχαι.

ΠΕΡΙ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ.

Περὶ δὲ πνεύματος κοινῆ θεωρῶμεν ἄδε. Α. Τὸ α πρὸ εἰ
 τοῦ ψιλοῦται. ἐτι πρὸ τῷ β, πλήρ ἐφ' ὧν τὸ εἶπεται. ἀβ
 ρός. ὡσαύτως δὲ κὶ τὰ ἄλλα, πλήρ τῷ σεριπτιοῦ. ἀβροτά
 ζερ. ἀβρομος. Ἐτι πρὸ τῷ γ, πλήρ τῷ ἀγνός κὶ τῶν ἀπ' αὐτοῦ,
 ἄμος. Ἐτι πρὸ τῷ δ, πλήρ τῷ ἀδρός, κὶ ἀδης. Ἐτι πρὸ τῷ ε, καὶ
 ζ, πλήρ τῷ ἄζερ, τὸ σίβερ. Ἐτι πρὸ τῷ η, κὶ θ, καὶ ι, κὶ κ, καὶ
 λ, πλήρ τῷ ἄλεδαι, καὶ ἄλες, καὶ τῶν ἀπὸ τῆς. ἐπομίνες μὲν
 τοι συμφῶν τῆς πρώτης, ἢ τῆς δευτέρας, ἢ τῆς τρίτης συζυγί
 ας, αἱ ψιλοῦνται. ἀλφίος, ἀλινῶν. Ἐτι πρὸ τῷ μ ψιλοῦται.
 πλήρ τοῦ ἄμα καὶ τῶν ἀπ' αὐτοῦ. ἄμιλλα, ἄμα. ἄμαρτία.

Ἐτι πρὸ τῷ ν ψιλοῦται. πλήρ τοῦ ἀνδάνω. Ἐτι πρὸ τοῦ ξ,
 καὶ ο, καὶ ω, κὶ π, πλήρ τοῦ ἄωλας, ἀπλοῦς, ἀπῶ. Ἐτι πρὸ
 τῷ ρ.

Quid *α* si-
gnificet.

Literæ *ι* spi-
ritus

Spiritus liti-
ra *η*.

añ *ρ*. præter crassus. & in quib^o *μ*, uel *π*, sequitur. currus, hat-
pyia. Itē ante *σ*. præter *ἀρα*, significās quæ. Rursus ante *ρ*.
ter *ἀρα*. i. quæ. Etiam ante *υ*, & *φ*. præter tactus. Item ante *γ*.
& *ψ*. præter ea quæ à cōnecto, uinculū, fastidiosus. Generalit-
ter autē & *α* priuatiuū, uel intēsiuū, uel diminutiū, uel ma-
li, uel modici, uel simul, uel cōgūlis significatiū. uel abun-
dans tenuat. rectū, uastū, cōsequens, numerale, æqualis,
indoctus, spica. collectiū uero aspiratur semper. Excipi-
antur à priuatiuis, catena, & Pluto. E. E ante *α* quidem
aspirat. præter uer, si, placere. Ante *β* uero tenuat, nisi *δ* uel *ρ*
sequatur. septimus, Hebræus. Item añ *γ*, & *δ*. præter solū, se-
des, spōsalia, sedebit, uñ residebit. Rursus ante seipsum
præter ros. Præterea ante *ζ*. præter reclino, unde sedeo. Verum
ante *η* aspiratur. præter erā, & Eenus fluuius. Ante uero
θ tenuatur. præter sui. Cæterū añ *η* aspiratur, nisi à dictione
excidat, quæ admodū in ille, ille. & præter *ι*, & quæ ex ea.
Excipiant & hæc. focer, induciæ. Ante uero *λ* tenuatur.
præter Græcus, palus, pāpinus, lumbric^o. Item añ *μ*. præter
studo lutaria. Et ante *ν*. præter propter, unū, & uniens. Ante
uero *ξ* aspirat. præter *ξ*, & *η* ex ea. Item ante *ο*. præter exiēs, &
si ex declinatiōe. Ante *π* uero tenuatur. præter tracto, septē.
Et ante *ρ*, nisi *δ*, uel *ρ*, uel *μ*, uel *π*, uel *σ*, sequatur. facere, ser-
ptum, serpere, Mercurius, ros. Item ante *σ*, præter conui-
uor, conuiui. excipio, focus. Rursus añ *τ*. præter paratus, al-
ter, socius. Præterea ante *υ*, & *φ*. præter coctus. Etiā ante
χ. Ante uero *ψ* aspirat, & ante *ω*. præter sum, unde sum & se-
no. Vniuersaliter uero ex declinatione, siue augmēto ten-
nuatur. dicebā, scribebā. Item in tenuatis dictionib^o abun-
dās quidē assumit tenuē spiritū, in aspiratis uero asperū.
ut emptus. uidebā. Item aspiratum, si *υ* assumēs per diphe-
thongū enunciet, tenuat. ut trāquillus, tranquillus. marci-
dus, marcidus. Etiā añ præterita accedēs, & excidens, tenu-
atur. uerberabā, nam uerba. H. H añ *α* & à declinatio-
ne est, & tenuat. Ante uero *β* aspirat, & añ *γ*. præter diuinus.
Præterea ante *δ*. præter Edone gens, & iam, & uoluptas.
Ante uero *ε* tenuatur. Ection, sol. At ante *ζ*, & à declina-
tione est semper, & spm̄ hēt uerbi. ut ueneror, uenerabar.
Verum

τῷ ρ. πλήρ τῷ ἄρηνς. καὶ ἐφ' ὧν τὸ μ, ἢ τὸ π, ἔπεται. ἄρμα, ἄρπνια.
 Ἐπι πρὸ τῷ σ. πλήρ τῷ ἄσα, σημαντικῷ ἄπερ. Ἐπι πρὸ τῷ τ. πλήρ
 τῷ ἄττα, ἄπερ. Ἐπι πρὸ τῷ υ καὶ φ. πλήρ τῷ ἄφῆ. Ἐπι πρὸ τῷ χ, καὶ
 ψ. πλήρ τῶν ἀπὸ τῷ ἄπῳ. ἄψις, ἄψιμορος. Καθόλης δὲ τὸ ασεριτι
 μὲν ὄρ, ἢ ἐπιτατιμὸρ, ἢ μειωτιμὸρ, ἢ φαύλης, ἢ ὀλίγης, ἢ τῷ ὀμοῦ,
 ἢ τῶν σημαντικῶν, ἢ πλεονάζου φιλοῦται. ἀκλιτορ, ἀχανίς, ἀκό
 λη βορ, ἀριθμορ, ἀτάλανθορ, ἀμαβίς, ἀσαχς, ἀθροισμὸρ δὲ δα
 σίνεται αἶ. ἔξαιρέσθω τῶν σεριτιμῶν, ἄλυσις, καὶ ἄδης. Ε. Τὸ
 ε πρὸ μὲν τοῦ α δασύνεται. πλήρ τῷ ἔαρ, ἔαρ, ἔαδύται. Πρὸ δὲ τοῦ
 β, φιλοῦται. εἰμὶ τὸ δ, ἢ τὸ ρ, ἔπειτο. ἔβδομος, ἔβραϊος. Ἐπι πρὸ
 τοῦ ζ, καὶ δ. πλήρ τῷ ἔδος, ἔδρα, ἔδνα, ἔδᾶται, ὄθερ τὸ καθεδᾶται.
 Ἐπι πρὸ ἑαυτοῦ. πλήρ τῷ ἔέρσα. Ἐπι πρὸ τοῦ ζ, πλήρ τοῦ ἔζω,
 ὄθερ τὸ καθέσομαι. πρὸ δὲ τοῦ η, δασύνεται. πλήρ τοῦ ἔηρ, καὶ
 ἑνός ποθαμός. πρὸ δὲ τοῦ θ, φιλοῦται. πλήρ τοῦ ἔηερ. πρὸ δὲ
 τοῦ κ δασύνεται, εἰμὶ τῆς λέξεως ἐκπίπῃ. ὡς ἕσπ τοῦ ἑκένος,
 κένος καὶ πλήρ τῆς ἐι, καὶ τῶν ὄζ αὐτῆς. ὄζαιρέσθω καὶ τὸ ἑνω
 ρός, ἐμεχαρία. Πρὸ δὲ τοῦ λ, φιλοῦται. πλήρ τῷ ἔλληρ, ἔλος, ἔλιξ,
 ἔλμης. Ἐπι πρὸ τῷ μ. πλήρ τοῦ ἔμύς. Ἐπι πρὸ τοῦ ν. πλήρ τοῦ
 ἑνεκα, ἑν καὶ ἑνοῦν. Πρὸ δὲ τῷ ξ, δασύνεται. πλήρ τῆς ὄζ, καὶ τῶν
 ἐι ταυτῆς. Ἐπι πρὸ τοῦ ο. πλήρ τῷ ἔὸρ, καὶ εἰ ἐκ κλίσεως.
 Πρὸ δὲ τοῦ π, φιλοῦται. πλήρ τοῦ ἔπω, ἔπᾶ. Ἐπι πρὸ τοῦ ρ,
 εἰμὶ τὸ δ, ἢ, ἢ, ἢ μ, ἢ π, ἢ σ ἔπεται. ἔρδερ, ἔρμος, ἔρπαρ, ἔρμῆς,
 ἔρσα. Ἐπι πρὸ τοῦ σ. πλήρ τῷ ἔσιῶ, ἔσιμα, ἔσιᾶ. Ἐπι πρὸ τῷ τ.
 πλήρ τῷ ἔτοιμος, ἔτερος, ἔτᾶρος. Ἐπι πρὸ τοῦ υ καὶ φ. πλήρ τοῦ
 ἔφθός. Ἐπι πρὸ τοῦ χ. Πρὸ δὲ τῷ ψ δασύνεται. Καὶ πρὸ τοῦ ω.
 πλήρ τῷ ἔω, ὄθερ τὸ εἰμὶ, καὶ ἔω. Καθόλης δὲ τὸ ἐκ κλίσεως, εἰτ
 ὄρ ἀυρίσεως ὄρ, φιλοῦται. ἔλεγορ, ἔγγραφορ. Ἐπι ψιλις
 μνας μὲν λέξεσιρ ἐπιπλεονάζου, μεταλαμβάνου τοῦ φιλοῦ
 πνεύματος, δασυνομένης δὲ τοῦ δασίος, ἑωνημένης. ἔωρορ.
 Ἐπι δασυνομένου ἢ τὸ, υ, προσλαβὼν ἀποδιφθογοσθῆ, φι
 λούται. εἰκλος, εἰκλος. ἔωλορ, εὔωλορ. Ἐπι τὰ τοὺς παρφα
 ρημένους προερχόμενον καὶ ἀποπίπῃ, φιλοῦται. ἔτυπορ, τυπῆ
 ρῆ. Η. Τὸ η πρὸ τοῦ α, ἀπὸ κλίσεως τέ ἐσι καὶ φιλοῦται. Πρὸ
 δὲ τοῦ β μὲν δασύνεται, καὶ πρὸ τοῦ γ. πλήρ τοῦ ἢ γάθεος. Ἐπι
 πρὸ τοῦ δ. πλήρ ἢ δανὶ ἔθνος, καὶ ἢ δη, καὶ ἢ δος. Πρὸ δὲ τοῦ
 ε. φιλοῦται. ἢ ἐτίωρ, ἢ ἑλιος. Πρὸ δὲ τοῦ ζ, ἀπὸ κλίσεως τέ
 ἔσιρ αἶ, καὶ τὸ πνεῦμα ἴσχει τοῦ ἔηματος. ἄζομαι, ἢ ζομαι.
 πρὸ

LIBER III. DE SPIRITU.

Verum ante θ tenuat̄ semper, & ante ι . Ante uero ν aspiratur, p̄ter indomitus. P̄t̄erea añ λ tenuat̄. p̄ter sol, clauus, etas. Rursum ante μ aspiratur. p̄ter dies, & quando, arenosus, dico, flectere. Cæterū ante ρ tenuatur. p̄ter quando, & quæ ex eo. Ante uero ξ , in ueniam futuro solo aspiratur. P̄t̄erea ante \omicron , & ω , tenuatur. aurora, Eoneus. Itē ante π . iecur. Ante uero ρ , aspirat̄, quādo in syl. sit natura longa. ut Iuno, heros, nā in breui tenuatur. fenecio, Eridan^o, sensim. P̄t̄erea añ σ aspiratur. quietus, Hesiodus. Ante τ autē tenuatur. p̄ter uinci. Etiā ante υ . bonus. Item ante ϕ , aspiratur. uulcanus. Ante uero χ tenuatur. sonus. sed ubi, per extensionē est. Cæterū ante ψ aspiratur, ut qđ ex decli. uerbi accendo est. Gñaliter uero qđ ex augmēto est, spiritū habet uerbi. uereor, uerebar. eligo, eligebā. p̄t̄erea in trochaica dictiōe tenuatur. p̄ter clauus & iecur. I. I ante α , β , & γ , tenuatur, & añ δ , nisi ϵ sequatur. ut sudor, firmo. p̄ter sciēs. Ante ϵ autē aspiratur p̄ter sacrū. & ante ζ . cōstituo. Ante uero ν tenuat̄. p̄ter mitto. i. iacio. Itē añ θ , & ι . p̄ter uenio, supplex, peruenio. Item ante λ . p̄ter propitius, & hilaris. Item ante μ , cōsonante sequēte. imber. uocali uero, nō. ut desyderiū. p̄ter uadimus. Item añ ρ . p̄ter ut. Etiā ante ξ . ut uiscū. Item ante \omicron , ω . rubigo, iens. Item ante π simplex. p̄ter uolare. Rursum ante ρ , & ante σ . p̄ter testis, narratio, tela, sto. Porro añ τ , & υ , & ϕ , & χ , & ψ , tenuatur. O. O ante α , & β , & γ , & δ , tenuatur. p̄ter uia, & hic, & isthic. P̄t̄erea ante ϵ , ζ , θ . p̄ter unde, & qđ. Rursum ante ν , & λ . p̄ter pila, tractus, nauis oneraria, totus. Et ante μ . p̄ter simul, & quæ ab hoc. Item ante ρ in plusq̄ syllabicis. unguis, per somnium. Item ante ξ , & π , demptis his, in quibus sequitur λ . demptis item & relatiuis. Itē ante ρ . p̄ter uideo, finis. & hæc in quibus ν , uel μ sequit̄. Rursum ante σ in plusq̄ syllabicis. p̄ter quātus, & sanctus. P̄t̄erea ante τ . p̄ter qđ, qđ, cui. Cæterū ante ϕ , χ , ψ , ω . Ante π uero sequēte λ , aspirat̄. ungula, scutum. & in relatiuis. qualis, quando, ubi, quantus, quomodo, uter. Etiā ante ρ , ν uel μ sequēte. ut iusiurandū, monile. Ante ρ uero & σ aspiratur, in quem, & quis monosyllabis.

Spiritus literæ i.

Spiritus literæ o.

Πρὸ δὲ τῷ θ φιλοῦται αἰ, καὶ πρὸ τοῦ ι. Πρὸ δὲ τοῦ κ δασύνε-
 ται. πλήρ τοῦ ηῖςης. Ἐπι πρὸ τῷ λ φιλοῦται. πλήρ τῷ ἥλιος,
 ἥλος, ἥλιος. Πρὸ δὲ τοῦ μ δασύνεται. πλήρ τῷ ἡμαρ, καὶ ἡ-
 μος, ἡμαθός, ἡμί, ἡμάρ. Πρὸ δὲ τοῦ ν φιλοῦται. πλήρ τοῦ
 ἡνικα * καὶ τῶν ἐξ αὐτοῦ. Πρὸ δὲ τοῦ ξ, ἐπὶ τῷ ἥξω μέλλονε * *aliás ἡνία*
 τος μόνε δασύνεται. Πρὸ δὲ τοῦ ο, ω φιλοῦται. ἡως, ἡονεος.
 Ἐπι πρὸ τῷ π. πλήρ ἡπαρ. Πρὸ δὲ τῷ ρ δασύνεται φύσει μακρᾶ
 συλλαβιζόμενος. ἡρα, ἡρας. βραχεῖα δὲ φιλοῦται. ἡριζέωρ, ἡρι-
 δανός, ἡριμα. Ἐπι πρὸ τῷ σ δασύνεται. ἡσυχος, ἡσιόδος. Πρὸ δὲ
 τῷ τ φιλοῦται. πλήρ τοῦ ἡτᾶσαι. Ἐπι πρὸ τῷ υ, ἡύς. Ἐπι πρὸ τῷ
 φ δασύνεται. ἡφαισος. Πρὸ δὲ τῷ χ φιλοῦται. ἡχος. τὸ δὲ ἡχ-
 καὶ ἐπίτασιμ. Πρὸ δὲ τοῦ ψ δασύνεται, ὡς ἐν κλίσεως ὄρ-
 του ἀπῶ. Καθόλου δὲ ἐξ ἀνξήσεως ὄρ, τὸ πνεῦμα ἔχα του ῥή-
 ματος. αἰδοῦμαι, ἡδούμημ. αἰρούμαι, αἰρούμημ. Ἐπι ἔμ τρο-
 χαῖν ἡξεία φιλοῦται. πλήρ τοῦ ἥλος, καὶ ἡπαρ. Ι. Τὸ ι, πρὸ
 τοῦ α, β καὶ γ φιλοῦται. καὶ πρὸ τῷ δ, εἰμὶ τὸ ρ ἐποίτο. ἡδρᾶς,
 ἡδρᾶ. πλήρ τοῦ ἡδρις. Πρὸ δὲ τοῦ ε δασύνεται. ἡερῶρ. καὶ
 πρὸ τοῦ ζ, ἡζῶ. Πρὸ δὲ τοῦ η φιλοῦται. πλήρ τοῦ ἡνιμ, τὸ βάλ-
 λω. Ἐπι πρὸ τοῦ θ, καὶ ι. πλήρ τῷ ἡνω, ἡκέτις, ἡάνω. Ἐπι πρὸ
 τοῦ λ. πλήρ τῷ ἡλεως, καὶ ἡλαρός. Ἐπι πρὸ τῷ μ, συμφάνε ἐπο-
 μένου. ἡμβρος. φωνήεντος δὲ, οὐ. ἡμερος. πλήρ τοῦ ἡμρ. Ἐπι
 πρὸ τῷ ν. πλήρ τῷ ἡνα. Ἐπι πρὸ τοῦ ξ. ἡξός. Ἐπι πρὸ τῷ ο, ω.
 ἡος, ἡάρ. Ἐπι πρὸ τῷ π ἐνός ὄντος. πλήρ τῷ ἡτᾶσαι. Ἐπι πρὸ
 τῷ ρ. καὶ πρὸ τῷ σ. πλήρ τῷ ἡσορ, ἡσορία, ἡσός, ἡσημι. Ἐπι πρὸ τῷ
 τ, καὶ υ, καὶ φ. καὶ χ, καὶ ψ. Ο. Τὸ ο πρὸ τῷ α, καὶ β, καὶ γ, καὶ δ, φι-
 λοῦται. πλήρ τῷ ὄδος, καὶ ὄδε, καὶ ὄδῆνα. Ἐπι πρὸ τῷ ε, ζ, θ. πλήρ
 τοῦ ὄθερ, καὶ ὄθι. Ἐπι πρὸ τοῦ η, λ. πλήρ τοῦ ὄλμος, ὄλμη.
 ὄλμᾶς, ὄλος. Ἐπι πρὸ τῷ μ. πλήρ τῷ ὄμου, καὶ τῶν ἀπὸ τούτου.
 Ἐπι πρὸ τῷ ν ἐρταῖς ὑπὲρ μίαν συλλαβίμ. ὄνυξ, ὄναρ, Ἐπι πρὸ
 τῷ ξ καὶ π. πλήρ ἐφ ὄρ ἔπεται τὸ λ, καὶ πλήρ τῶν ἀναφοριμῶν.
 Ἐπι πρὸ τοῦ ρ. πλήρ τῷ ὄρῶ, ὄρος, καὶ ἐφ ὄρ τὸ η, ἡ τὸ μ ἐξ-
 πέται. Ἐπι πρὸ τῷ σ ἐρ τοῖς ὑπὲρ μίαν συλλαβίμ. πλήρ τῷ ὄς-
 σος, καὶ ὄσιος. Ἐπι πρὸ τῷ τ. πλήρ τῷ ὄτι, ὄτε, ὄτω. Ἐπι πρὸ τῷ
 φ, χ, ψ, ω. Πρὸ δὲ τῷ π, ἐπομένου λ, δασύνεται. ὄπλη, ὄπλορ.
 καὶ ὄπὶ τῶν ἀναφοριμῶν. ὄποτιος, ὄποτε, ὄπου, ὄπόσος, ὄπως,
 ὄπότερον. Ἐπι πρὸ τοῦ ρ, η, ἡ μ ἐπομένου. ὄριος, ὄμός.
 Καὶ πρὸ τοῦ ν δὲ καὶ σ, δασύνεται ἐπὶ τῶν, ὄρ, καὶ ὄς, μορ

LIBER III. DE ORTHOGRAPHIA.

nosyllabis. Gñaliter uero qđ abundat dictionibus à cōfo-
Spiritus lite nante incipiētibus tenuat. ut potēs. & ante aspiratū, si as-
ræ ω. sumperit u tenuat. finis, finis. Ω. Ω in dictionib. plusq̄
Spiritus lite syllabicus tenuatur. p̄ter uideo, hora, deficio. cui uero arti-
ræ ε. culus addit, aspiratur. & cui proprio. O uero aduerb.
 uocādi tenuat, ut dictū est. Y. Y ubi dictionē incipit,
 aspiratur, quēadmodū ex consonātibz ε. ut robur, uer-
 bum, fluere. Aspiratur uero ε etiā si duplex fuerit in me-
 dio dictionis, nō ambæ tamē, at prima quidē tenuatur, se-
Diphthongo- cūda uero aspirat. ut uerbū, aduerbiū. Coīa uero & cir-
rum spiritus. ca dipht. ut *ei* in plusq̄syll. tenuant, nisi *μ* seq̄tur. sanguis.
 p̄ter eligo. Itē *av* tenuat. p̄terq̄ in hæc. P̄terea *a*. nisi in
 carcer, seruus, series, uoluo, unus. Porro *ev*. p̄ter dormire,
 urere, inuenire. Itē *oi* in plusquāsyll. p̄ter uia, uia, q̄lis.
 Etiā *s*. p̄ter hic, quoniā, & monosyllaba, cuius, quos. sic
 ergo hæc.

DE ORTHOGRAPHIA.

QVæ uero quibus scribēda uocalib. & diphthōgis.
 nēpe aliqua o paruo, aliqua ω magno, aliqua itē
 per *s*, aliqua per *n*, uel per *ai*. rursum aliqua per *u*,
 aliqua per *o*, postremo quēdā per *i*, nōnulla etiā per *a*. q̄
 partim arti subiacēt, partim ex etymologia sumēda sunt.
 ut epyrus. o quidē ex traditione paruū habet. *n* uero & *a*
 ex etymologia, quia ab *α* & finis, infinitus, mutata *α* in *n*,
Composita. & assumpta *i*, fit epirus. Quāobré cōsiderandū q̄liter cō-
 posita habent, & oīno deriuatiua, non solū quia uaria cō-
 positio mutat, ac p̄sus deriuatio. ut nomē, p̄nomē. mōs,
 uertex. suadeo, p̄babilis. libo, libamen, gutta. Sed & quā
 differenter fit cōpositio, differēter etiā conscribant & me-
 dia. Etenim compositorū alia quidē ex integris. ut indu-
 stri. Alia uero ex duobus corruptis. Sophocles. Alia itē
 ex corrupto et integro. studiosus populi. Alia uero cōtra.
 Pericles. Quare etiā fit, ut p̄pter uariā uocis cōpositionē
 etymologicū oporteat esse eū qui perfecte scripturus sit.
 Ceterū accurate de etymologia dicere. de c̄p ablatione. &
 assūptiōe, & oīno de mutatiōe, nō est p̄ntis speculatiōis.
 Vocalium

νοσυλλάβωρ. Καθόλης δὲ πλειονάζωρ τοῖς ἀπὸ συμφώνων ἄρχομέ
νοισ, ψιλοῦται. ὄβριμος. ἢ προδασυνόμωρ ἢ προσάβρι τὸ
υ ψιλοῦται. ὄρος, οὔρος. Ω. Τὸ ω ἐν ταῖς καθ' ἑμῆν συλλα
βῆν ψιλοῦται. πλήρ τῷ ὄρῳ, ὄρα, ὄρακιῶ. ᾧ δὲ ἄρθρον δασύνε
ται. ἢ ᾧ ἰδίῳ. ᾧ δὲ ἐπιῤῥημα κλιτικῶν, ψιλοῦται ὡς εἴρηται.

Υ. Τὸ υ πάσης λέξεως ἄρχωρ δασύνεται, ὡς περ τῶν συμφώ
νωρ τὸ ρ. ῥῶμι, ῥῆμα, ῥῆν. Δασύνεται δὲ τὸ ρ, ἢ ἰὰρ διττῶν γέ
νεται ἐν μίσῳ λέξεως, οὐν ἀμφω μέρτοι, ἀλλὰ τὸ μὲν πρῶτον
ψιλοῦται, τὸ δὲ δευτέρον δασύνεται. ῥῆμα, ἐπιῤῥημα. Κοινὰ
δὲ ἢ περὶ τὰς διφθόγγους. οἶορ ἢ αἰ ἐν ταῖς καθ' ἑμῆν, ψιλοῦ
ται. εἰμὶ τὸ μῆ ποιο. αἶμα. πλήρ τ' αἰρούμαι. Ἐτι ἢ αν ψιλοῦ
ται. πλήρ ὄπι τῷ αὔτι. Ἐτι ἢ ε. πλήρ ὄπι τῷ εἰρηκῆ, εἰλεως, εἰρ
μός, εἰλισσω, εἶμαι, εἶς. Ἐτι ἢ εν. πλήρ τ' εὔδαρ, εὔρῖοκαρ. Ἐτι
ἢ οἰ ἐν ταῖς καθ' ἑμῆν, πλήρ τ' οἶμος, ὀδός, ἢ οἶος. Ἐτι ἢ ε. πλήρ
τῷ οὔτος, οὔνεα, ἢ τῶν μονοσυλλάβωρ. οὔ, οὔς. οὔτω μὲν τοῖς
νωρ ταῦτα.

ΠΕΡΙ ΟΡΘΟΓΡΑΦΙΑΣ.

Τινὰ δὲ τισι γραφήων, φωνήεσι ἢ διφθόγγοις. οἶορ τίνα
μὲν τῷ μικρῷ ο, τίνα δὲ τῷ μεγάλῳ, ἢ τίνα μὲν τῷ ε, τίνα
τῷ η, ἢ τῷ αι. ἢ τίνα μὲν τῷ υ, τίνα δὲ τῷ οι, ἢ τίνα μὲν
τῷ ι, τίνα δὲ τῷ ε. τῆ μὲν ποραδόσει κεισθῶ τῆ δὲ ἔτυμολογία λι
πίορ. οἶορ τῷ ἡπερος. τὸ μὲν ο, ἐν παραδόσεως μικρορ. τὸ δὲ
η, ἢ ε, ἐξ ἔτυμολογίας, ὅτι ἀπὸ τῷ α ἢ πέρας. ἄπερος, ἢ προ
πῆ τοῦ α εἰς η, καὶ προλήψει τῷ ι, ἡπερος. Ως ἐσιεπίορ ὡ
πας τῶ συνθέτῳ ἔχει, ἢ ὅλως παράγωγα. οὐ μόνον ὅτι πολλὰ ἢ
σύνθεσις μεταβάλλει ἢ ὅλως ἢ παραγωγῆ. οἶορ ὄνομα. ἀντω
νυμία. ὄρος, ἀκρόφρα. πείθω, πιθάνος. λείβω, λοιβί, λιβάς.
Ἀλλὰ ἢ ὅτι διαφορῶς τῆς συνθέσεως γνησιμῆς, διαφορῶς ἄρ
ἢ ὀρθογραφοῖτο τὰ μίσα. Τῶν γάρ τοι συνθέτων τῶ μὲν ἐν δυ
οῖν τελείωρ. χειρίσοφος. Τὰ δὲ ἐν δυοῖν ἀπολείποντων. Σο
φοιλῆς. Τὰ δὲ ἐξ ἀπολείποντος καὶ τελείου. Φιλοδιμος.
Τὰ δὲ ἀνάπαρ. Περιιλῆς. ὡς καὶ συμβαίνει διὰ τὸ πολὺ τῆς
φωνῆς σύνθετον καὶ παράγωγον, ἔτυμολογικῶν δὲ εἶναι τὸν
μείλλοντα τελέως ὀρθογραφεῖν. Δι' ἀκριβείας δὲ ποδὶ ἔτυμος
λογίας εἰπεῖν. καὶ ποδὶ ἀφαιρέσεως, καὶ προλήψεως, καὶ ὅλως
μεταβολῆς, οὐ τοῦ παρόντος σιοποῦ.

Υ ἢ Η τῶν

LIBER III. DE ORTHOGRAPHIA.

VOCALIVM MUTATIO Quadrupliciter.

LAtere uero neq̄ hic oportet, quod uocaliū mutatio quadruplex sit. Vel eñ breuis uertit̄ in breuē. Menelaus, Menelaus. uel longa in longā. Pythagoras, Pythagores. uel breuis in longā. amor, heros. uel longa in breuē. populus, populus. Quāpluria secundū inflexionē licet recte scribere. ut Theoni per ω magnū. Memnoni per \circ paruū. at utrūq̄ per ι , qđ oīs dtūs per ι finit̄, siue prolatū, siue nō, sed in diphthō. ut in perisyl. Persæ, pulchro. Et uerberabo, rauī per υ , quia sic uerbero. Sic & māsi per e , quod à maneo diphthōgari ita accidit. Licebit uero & per analogiā cōsyderāti, recte scribere. ut cita per e a diph. ga & tarda. Nā quēadmodū à citi cita format̄, sic & à tardi di tarda. Et per literarū cognationē. nēpe ut iustus per u scribit̄, sic & iusta, & iustū, & iustitia, & iustificans. Cōsyderandū itaq̄ & si per synæresin, & oīno si per affectū. ut placēta diphth. quia dictionis placēta \circ & ι sunt cōtracta. Et si ex idiomate detur quoq̄ pacto cōuenire. ut nos per u scribendū, quia nos Dores dicūt. & formica, qđ formica. Quæ eñ illi per α , nos per η scribimus. Qualitas igit̄ fuerit dictionis etiā orthographia circa oppositas literas. Sūt aut̄ initialiūq̄, & finaliū multæ ex traditione. Et initialiū quidē recta scriptura ex post dicēdis cōmunibus sumēda est. Verū finaliū, & mediarū licet quidē ex formatiuis locis, atq̄ ex nunc dictis nōnullas exigere. Etenim \circ & ι , rationis sunt ancipitis. At seorsim, & amplius ex his.

Finale quæq̄ per H.

Finiunt quidē in η , noīa in η desinētia scēmi. uirtus. Noīa etiā in η uel parisyllabice declinata, uel per eos , uel per γ . Demosthenes, Chryses, Laches. Itē in η . p̄termanus, pediculus, ir, glos, sapphirus per e . Rursū in η nō bitermina, qđ non oīa. Phorcyn eñ, & turris per υ . Bitermina aut̄ per ι . delphin, delphis. radius, & radius. nasus, & nasus. litus, & tus. Præterea in η , Dorice in α prolata. formica, ferula. Item quæ ex percutio. stimulus. ι autem & bitermina, ut dictū est, & in ι neutra. præter urbs, genu, ouile, hasta. & ea quæ ab masculinis in υ , hæc enim per υ

Dorice α
pro η .

Η ΤΩΝ ΦΩΝΗΕΝΤΩΝ Τροπή, τετραχῶς.

Διάνειμ μίντοι οὐ δ' ἐνταῦθα χεῖ, ὅτι πῶρ φωνήεν
 παρ ἡ τροπή τετραχῶς. ἢ γὰρ τὸ βραχὺ τρίπεται εἰς βρα
 χύ. Μινόλαος, Μενέλαος. ἢ τὸ μακρόν εἰς μακρόν. Πυ
 θαγόρας, Πυθαγόρης. ἢ τὸ βραχὺ εἰς μακρόν. ἔρας, ἥρας. ἢ τὸ
 μακρόν εἰς βραχὺ. λαός, λείος. Πάμπολλα δὲ παρὰ τὴν κλί
 σιν εἰσι ὀρθογραφεῖν. οἶον Θίωμι μὲν πῶ μεγάλῳ. Μίμνονι
 δὲ πῶ μικρῳ. ἀμφὼ δὲ πῶ ι. ὅτι πᾶσα δοτικὴ πῶ ι, ἵτοι ἐμφωνε
 μένῳ, ἢ μὴ. ἀλλ' ἐν διφθόγγῳ ὡς ἐπὶ πῶρ ἰσοσυλλάβων. Πέρον,
 καλῶ. Ἐπιτύψα, ἔτυψα, πῶ υ. ὅτι τυψῶ. οὕτω καὶ ἔμεινα, τῆ ε,
 ὅτι ἀπὸ πῶ μείνω διφθογγούσθαι ταῦτι συμβαίνει. Ἐἴη δ' ἄρ καὶ
 ἀναλογία θεωροῦντι ὀρθογραφεῖν. οἶον εἰ τὸ ταχέια τῆ διφθό
 γῳ, ὅτι καὶ τὸ βραδεία. ὡς γὰρ ἀπὸ τοῦ ταχέος, ταχέια, οὕτω
 καὶ ἀπὸ τῆ βραδείας, βραδεία. Ἐπι συσοικεῖα. ὡς γὰρ τὸ δίκαιος τῆ
 αἰ, οὕτω καὶ τὸ δίκαια, καὶ δίκαιοι καὶ δικαιοσύνη, καὶ δικαιοῦρ. Σιε
 πῆιον δὲ καὶ εἰ διὰ συναίρεσιν, καὶ ὅλως εἰ διὰ πάθος. οἶον φθοῖς
 τῆ διφθόγγῳ, ὅτι τ' φθοῖς, τὸ ο, καὶ συνήρται. Καὶ εἰ ἀπὸ δια
 λέκτεσ ἐν πῶς συνίεναι. οἶον τὸ ἡμεῖς, καὶ γραπτόν. ὅτι ἄμεις οἱ
 Δωριεῖς λέγασιν. καὶ τὸ μῦρμιξ, ὅτι μῦρμαξ. ἢ γὰρ ἐνεῖνοι πῶ α,
 ἡμῖς πῶ ι. ποιότις μέρ οὔρ ἄρ ἐῖν λέξεως καὶ ἡ ὀρθογραφία
 περὶ τὰ ἀντιστοιχοῦντα. εἰσι δὲ πῶρ ἀρτινῶν τε καὶ τελινῶν
 τὰ πολλὰ ἐν παραδόσεως. καὶ τῆρ μέρ πῶρ ἀρτινῶν ὀρθο
 γραφίαν ἐν τῶν ὑπερῶν ἔνθισομένων κοινῶν λιπτόν, τῆρ δὲ
 πῶρ τελινῶν καὶ πῶρ μίσωρ. εἰσι μέρ καὶ ἐν τῶρ σχηματισμῶν τῶ
 πῶρ, καὶ ἐν τῶρ ὑπερῶν εἰρημινῶν ἐνιακτορθοῦρ. τὸ γὰρ τοι ο καὶ
 ε, ἐπ' ἀμφοτέρῃσι. ἰδία δὲ καὶ ἐπιπλείον ἐν τῶνδε.

Τελινὰ ὅσα πῶ ι.

Τελευτὰ μέρ εἰς καὶ πῶρ ὀνομάτων, τὰ εἰς καὶ λιγόντα θινυνά.
 ἀρετή. Ἐπι τὰ εἰς ης, ἵτοι ἰσοσυλλάβως κλινομένα, ἢ πῶ εος,
 ἢ πῶ τ. Δημοσθένης, Χρύσις, Λάχις. Ἐπι τὰ εἰς ηρ. πλὴν πῶ
 χεῖρ, φθεῖρ, εἰρ, εἰνατεῖρ, σάφειρ τῆ ε. Ἐπι τὰ εἰς ηρ, μὴ ὄντα
 διατάλνιτα, ἀλλ' οὐ πάντα. φορμυρ γὰρ, καὶ μόσυρ, πῶ υ. δι
 κατατάλνιτα δὲ πῶ ι. δελφῖρ, καὶ δελφίς. ἀντιρ, καὶ ἀντις. εἰρ
 καὶ εἰς. θῖρ, καὶ θίς. Ἐπι τὰ εἰς ης, Δωριεῖς εἰς ἀξωροφερόμιναι.
 μῦρμιξ, ναρθηξ. Ἐπι τὰ ἐν τοῦ πλῆθωσ. βεπληξ. Εἰς ἰ δὲ τὰ
 τε διατάλνιτα ὡς εἴρηται. καὶ τὰ εἰς ἰ οὐδέτερα. πλὴν τοῦ
 ἄσυ, γόνυ, πῶν, δέρυ. καὶ πῶρ ἀπὸ πῶρ εἰς υς ἀρσενινῶν, ταῦτα γὰρ

Υ ἱη πῶ υ

DE ORTHOGRAPHIA.

per *v*. Præterea in *is* per *δ* declinata, uel per *θ*, ut plurimū. Paris, auis. Si uero per *vr* flectatur, per *ei* diphth. scribunt. uenustus, splendidus. Rursum ex desinētib. in consō. duplicē. lūbricus.

Quæ per *Y*.

In *v* uero & prædicta neutra, & quæcūq; masculina, quæ triū sunt gen. nō eiusde uocis hñt foemin. iucū dus, a, un. Itē monosyll. mus, querc^o, sus. Præterea in *is* foem. acuta, * ἡ ἑρινυός. ut in plurimū. * pter patronymica * & diminutua, * hæc * ἡ υεσορίς. em̄ per *i*. Rursum ex desinētib. in cōson. duplicē. Tyris. * ἡ θεραπία. Item spica, securis, botrus, cubitus, anguilla. Itē in *is* monosyllaba. ut styx, Phryx. præter dos per *oi*. Et plus quæ syll. præter phœnix, calix, cicada.

Quæ per *AI*.

In *ai* uero quæ in *ais* desinūt unius gen. uel nō triū. conuiuiū, pasta, puer. & q̄ in *ais*. mulier, capra. dēptis q̄ sunt à pario. pulchre pariēs, partui p̄pinqua. & pter sex. Per *ψ* autē diphthōgorū nulla in eadē syllaba desinit. In *o* uero paruū tertiæ inflexionis oīa. sanctus, sanctū. Ceterū in *u* magnū & *ωv* mascu. & foem. & etiā neutra Attica. leo, lucinia, ferax. Item in *ωg*. Nestor, aqua. pter ensis, cor. Rursum in *ωg*, & *ω* quartæ & q̄ntæ. Latona, uerecūdia, heros, Menelaus. Porrò in *ωψ* monosyll. pter ops pro uoce.

Media simpliciter, quæ per *E*.

Mediā uero faciunt per *e* quidē, nomina in *eos* acuta. pter achæus, antiquus, rarus, fortis. Itē in *eos* positiua. specrādus, dādus. pter optādus. Rursum à terra cōposita certam terrā significātia. profundā hñs terrā, pingue, sterile. Præterea in *ειος*, uel in *ελος*. dēptis quæ ab elius. Item q̄ in *euos*. pter ea, quæ à laus. Rursum in *εμορ*. exceptis his q̄ à cruētus. Itē si in medio dictionis simplicis *e* sequen. habet duplicē cōson. sedes. Præterea in *ερος* acuta. socer, sacerdos. pter cardo, & occasio. Itē in *ερα* foemi. pter lolliū, sphaera. & añpena. beata, sagittis gaudēs, chimera, machera, nepra. Itē in *ετι* siue masc. siue foem. supplex, orās, cura, demenete. pter ea q̄ ab inops, & iuba. Rursum desinētia in *ετος* noīa acuta. nix, febris. pterea q̄ à princeps. auctor generis

τῶν. Ἐπι τὰ εἰς ἰς, τῶ δὲ κληνόμενα, ἢ τῶ θ, ὡς ἐπιτοπλῆσον.
 Πάρις, ὄρεις. Ἐἰ δὲ τῶ ντ κληνοῖτο, τῆ ε διφθογγωγραφῆται.
 χαρίας, αἰγλήεις. Ἐπι τῶν εἰς δισύνμφωνον ληγόντων.
 τὸ ἑλμυς.

Ὡσα τῶ ν.

Εἰς υ διτὰτε εἰρημίνα οὐδέτερα, ἢ ὅσα τῶν ἀρσενικῶν τρι
 γενήοντα, οὐκ ὁμόφωνον ἔχει τὸ θηλυκόν. ἡδύς, ἡδεῖα, ἡδύ.
 Ἐπι τὰ μονοσύλλαβα. μῦς, δρυς, σῦς. Ἐπι τὸ εἰς υς τῶν θηλυκῶν
 ὄξύτονα ὡς ἐπιτοπλῆσον. πλήν τῶν πατρωνυμικῶν, ἢ ὑπο
 κοριστικῶν, ταῦτα γὰρ τῶ ι. Ἐπι τῶν εἰς δισύνμφωνον ληγόντων.
 τὸ Τίονος. Ἐπι τὸ σάχυς, πείλευς, βότρυς, πῆχυς, ἔχχελυς.
 Ἐπι τὰ εἰς ξ τῶν μονοσυλλάβων. σῦξ, φρύξ. πλήν τῶ περὶ ξ τῆ
 οι. Καὶ τῶν ἑσθὲς μίαν συλλαβήν. πλήν τῶ φεῖνιξ, κῦλιξ, τέπλιξ.

Ὡσα τῆ αι.

Εἰς αι διτὰ εἰς αἰς ληγόντα μονογενῆ, ἢ οὐτριγενῆ. δαῖς, σαῖς,
 παῖς. Ἐπι τὰ εἰς αἰξ. γήναιξ, αἰξ. πλήν τῶν ἀπὸ τῶ τένω. καλλι
 τῆξ, ἐπιτέξ. ἢ πλήν τῶ ἔξ. Τῶ δὲ ψ διφθογγῶν οὐδέμία συλλαβ
 βήσμενι λήγει. Εἰς ο δὲ μιμρόν, τριτοκλιτῶ πάντα. ὄσιος, ὄ
 σον. Εἰς ω δὲ μέγα, τὰ εἰς ὠν ἀρσενικά τε ἢ θηλυκά, ἢ ἔτι οὐ
 δέτερα Ἀπτινά. λίων, ἀνδῶν, εὐζων. Ἐπι τὰ εἰς ὠρ. νίσωρ, ὑ
 δωρ. πλήν τῶ ἄωρ, ἦτορ. Ἐπι τὰ εἰς ὠς ἢ ὠ τεταρτόκλιτῶ, κα
 πεμψέουλιτα. Λητῶ, αἰδῶς, ἥρως, Μενέλειως. Ἐπι τὰ εἰς ὠψ μο
 νοσύλλαβα. πλήν τῶ ὄψ τῆς φωνῆς.

Μῖσα ἀπλῶς ὅσα τῶ ε.

Μεσοσυλλαβῆ δὲ ε μὲν, τὰ εἰς εος, ὄξύτονα. πλήν τῶ ἀχαιός,
 παλαιός, κραταῖός. Ἐπι τὰ εἰς εος θητικά. ἐλπισίος, δοπίος.
 πλήν τῶ εὐνιταῖος. Ἐπι τὰ ἀπὸ τῶ γεα σύνθετα, ποιῶν γῆν σκ
 μαινοῦτα. βαθύζων, λιπαρόζων, λιπρόζων. Ἐπι τὰ εἰς ελιος,
 ἢ εἰς ελος. πλήν τῶν ἀπὸ τῶ αἰλιος. Ἐπι τὰ εἰς ενος. πλήν τῶν
 ἀπὸ τῶ αἰνος. Ἐπι τὰ εἰς εμων. πλήν τῶν ἀπὸ τῶ αἰμων. Ἐπι εἰ
 ἐν μίσω λέξεως ἀπλῆς ε ἐσώμωρον ἔχον δισύνμφωνον. καθίε
 δρα. Ἐπι τὰ εἰς ερος ὄξύτονα. πενθερός, ἱερός. πλήν τοῦ θαι
 ρος, ἢ καίρος. Ἐπι τὰ εἰς ερα θηλυκά. πλήν τῶ αἶρα, σφαῖρα.
 ἢ τῶν προπαροξυτόνων. μάκαιρα, ἰοχέαιρα, χίμαιρα, μάχαι
 ρα, νείαιρα. Ἐπι τὰ εἰς ἐτι, εἴτε ἀρσενικά, εἴτε θηλυκά. ἰδέτης, εὐ
 χέτης, μελέτι, διμυρέτι. πλήν τῶν ἀπὸ τῶ ἀΐτης, ἢ γαῖτη. Ἐπι
 τὰ εἰς ετος ὄξύτονα. νφετός, πυρετός. Ἐπι τὰ ἐν τ' ἀρχός, ἀρχέ
 γονος

LIBER III. DE ORTHOGRAPHIA.
gñis, princeps populi. & oīno à desinētib. in ος, aut in ορ.

Quæ per α.

Cæterū noīa in ατερος, & αταρος tertiā à fine diphōga tam habent. equalior, lissimus. senior, senissimus. præter ea q̄ fiunt à primitiuis pronomibus. noster, suus. Excipiatur uero & alter. Desinentia itē in αια scēminna. Iaxena, muræna. & in αια acuta, mæna. Et à nominibus in α & in η scēmin. desinētia in αος per α mediam habent. Gaza, gazæus. gñatio, generosus. Roma, Romanus. In αορ item neutra. spelunca, firmū. Præter q̄ in υρ cōtrahib. possunt. cæruleū, aureū. Adhæc in αια scēmini. unius generis, cōtractionē nō admittētia. ut terra, iuuentus.

Quæ per Η.

Per η uero nomina in ηος, & ηδος, & ηρος acuta. chorgus, altus, floridus, siccus. p̄ter nuper natus per ι. et fortis. falsus, execrādus per υ. Itē in ηδωρ. Sarpedō, aedo. p̄ter hirundo, myrmido. Rursum desinētia in ηνος, & ηδος neutra. alueare, pecus, mos, pectus. Præterea in ηνος acuta. loci & gētis significatiua. Cyzicenus, Agareus. præter Atramyntinus, & Melitinus per ι. Atq; sanē & Picenus, & Galen° per η. Itē per ηβρα & ητρα scēmi. urethra, coturnicē matrix. Rursum in ηρης. plen°, ensifer. p̄ter iris, & Ollis per ι. Præterea in ηριουρ neutra. poculū, cōiectura. Item in ηκουζα denominatiue à numeris. gnquaginta, sexaginta, septuaginta. Cæterū in μα neutra uerbalia, literā p̄p̄ futuri penult. seruāt. faciā, poëma. uerberabo, uuln°. suadeo, suasio. Quemadmodū & in τος passiuā. Dispicenda tñ sunt talia etiā cōmunius, ut à passiuo formata p̄o. Scriptā em̄ similiter penult. habere cū pe. personæ, unde deducūt, necesse est. Et oīno penult. ipsam seruāt sui p̄cipij. scriptus sum, linea. cap° sum, lucrū. solut° sum, solutio. dict° sum, dictio. factus est, factū. adiut° est, adiutorio.

Quæ per Ι.

Iota autē habēt in α acuta, & penacuta scēmi. loq̄la, cōp̄ p̄ter gena, ligula, sanitas, & annonæ penuria per α. ulna per υι. & p̄ter ea q̄ ueniūt à uerbis in εωω. supplicatio. Itē in ιας acuta scēmi. myrias, p̄ter pubertas, & columba per ε. Rursum

ρονος, ἀρχέδημος. καὶ ὅλως τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ος, ἢ εἰς ορ.

Οσα τῆ αι.

Τὰ γε μὴν εἰς αιτερος, καὶ αιτατος τῶν ἀπὸ τῷ τέλεις τρίτῳ δι-
φθοροῖν ἔχα. ἰσαίτερος, ἰσαίτατος. γεγαίτερος, γεγαίτατος.
πλήρ τῶν ἀπὸ τῶν πρωτοτύπων ἀντανυμιῶν. ἡμίτερος, σφίε-
τερος. ὀζαιρείσθω δὲ καὶ τὸ ἕτερος. Ἐτι τὰ εἰς αἶνα θηλυκά.
λίαινα, μύραινα. καὶ τὰ εἰς αἶνις ὀξύτονα. μαινίς. Ἐτι τὰ ἀπὸ
τῶν εἰς α καὶ εἰς η θηλυκῶν εἰς αἰος τῆ αι μεσοσυλλαβῆ. Γάζα,
γαζαίος. γέινα, γενναίος. ῥάμι, ῥαμαίος. Ἐτι τὰ εἰς αἰορ οὐδέ-
τερα. σπηλαιορ, βέβαιορ. πλήρ τῶν εἰς ουρ συνερεῖσθαι δυ-
ναμένων. κυάνεορ, χρύσειορ. Ἐτι τὰ εἰς αἶα θηλυκά μονογενῆ
συναίρεσιμ οὐκ ἐπιδεχόμενα. οἶορ γαῖα, νεολαῖα.

Οσα τῷ Η.

Ἡ δὲ τὰ εἰς ηος καὶ ηλος καὶ ηρος ὀξύτονα. χορηός, ὑφιλός,
ἀνθηρός, ξηρός. πλήρ τῷ νεογιλός τῷ ι. καὶ ἀλμυρός, ἰσχυρός,
βδελυρός τῷ υ. Ἐτι τὰ εἰς ιδωρ. Σαρπιδῶρ, ἀνδῶρ. πλήρ τῷ
χειδῶρ, καὶ μυρμιδῶρ. Ἐτι τὰ εἰς ηνος, καὶ ηθος οὐδέτερα. σμῆ-
νος, κτήνος, ἦθος σῆθος. Ἐτι τὰ εἰς ηνος ὀξύτονα τόπων καὶ ἔθνεσ
σημαντικῶν. Κυζικηνός, Αζαρινός. πλήρ τῷ Ατραμυτινός καὶ
Μελιτινός τῷ ι. καὶ μὴ δὴ καὶ Πικνός, καὶ Γαλινός τῷ ι. Ἐτι τὰ διὰ
τῷ κθρα καὶ κθρα θηλυκά. οὐκ κθρα ὀρτυχομήτρα. Ἐτι τὰ εἰς ηρες,
πλήρης, ξηφίρης. πλήρ τοῦ ἴρις, καὶ ὄσιρις, τῷ ι. Ἐτι τὰ εἰς ηριορ
οὐδέτερα. ποτήριορ, τεμνίριορ. Ἐτι τὰ εἰς ηνοτα παρωνύμως
ἀπὸ τῶν ἀριθμῶν. πεντήκοτα, ἐξήκοτα. ἑβδομηκοντα. Τὰ γε
μὴ εἰς μα τῶν οὐδετέρων ῥηματικῶν, τὸ τῷ ἴδιε μέλλοντος πα-
ραλήγορ σώζει. ποιήσω, ποιήμα. τύψω, τύμμα. πείσω, πείσμα. ὡς
σπερ ἄρα καὶ τὰ εἰς τος παυιτικῶν. Θεωρητιόρ γεμῆρ τὰ τοιαῦτα
καὶ κοινότερον. ὡς ἀπὸ τῷ παυιτικοῦ σχηματιζόμενα παρακειμέ-
να. δμῶραφορ γὰρ τῶν παραλήγορ ἰσχυρ τῆ τῷ προσώπῳ, ὅ-
θεν παρέρχεται ἀνάγκη. καὶ ὅλως τὸ παραλήγορ αὐτὸ σώζει τῆς
ἰδίας ἀρχῆς. γεγραμμαι, γραμμῆ. εἰλημμαι, λήμμα. λήλυσαι, λύ-
σις. λήλιξαι, λήξις. πεποιῖται, ποιητόρ. ἠλέξιται, ἀλέξιτιριορ.

Οσα τῷ Ι.

Ἰῶτα δὲ τὰ εἰς ια ὀξύτονα, καὶ παροξύτονα θηλυκά. λαλιά, καρ-
διά. πλήρ τῷ παρεῖα. φορθεῖα, ὑρεῖα, καὶ σιτοδεία τῆ αι. καὶ ὄρνια
τῆ υ. καὶ πλήρ τῶν ἀπὸ τῶν εἰς ιω ῥηματῶν. πρεσθεῖα. Ἐτι τὰ εἰς
ιας ὀξύτονα θηλυκά. μυριάς. πλήρ τῷ γενεῖας, καὶ πωλεῖας, τῆ αι.

Z

Ἐτι τὰ

LIBER III. DE ORTHOGRAPHIA.

Rursum in *ioç* acuta, & antepenacuta. Aesculapius, *dis* gnus. Item in *ioç* & in *ioç* grauius plusquidissyllaba. libellus, literula, Axius. p̄ter noīa possessiua, & contentiua, & materialia. & p̄ter diues, per *ei*. & graculus, per *oi*. amabilis, & iuuenis ex passiōe per *ii*. Excipiant & deducta à nominibus per *ioç* declinatis. herculeus per *ei*. & rete, cucumis, per *v* scripta. & nauis per *oi*. Noīa itē in *ioç* cōparatiua polysyllaba melior. p̄ter melior, deterior, per *ei*. Rursū à desinentib⁹ in *α* & *ī* & in *oç* nominibus diminutiua in *ioç* pars, particula. lect⁹, lectulus, insula, insulula. p̄ter terra, agellus. terra em̄ per *ii*. Atq; in *ioç* patronymica incōtracta. Priamides, Peleides. Sic uero & patruelis, & ex filia nepos & his similia. Præterea in *noç* possessiua. p̄ter euboeicus, decelicus, daricus, per *ei*, & fœmininū lybicū per *v*. Itē in *ioç* penacuta. uarius, nauta. Rursum q̄ in *ioç*. ut Achilles, rex. p̄ter Peleus, Neleus per *ii*. Præterea in *ioç* antepenacuta. præter eremus. & q̄ à figura, & signū, & popululus, & fama cōponunt. multiformis, insignis, popularis, famigeratus per *ii*. & p̄ter geminus, scolym⁹, uerus. & ea q̄ sunt à nomē composita. cognominis per *v*. & præter paratus per *oi*. Porro in *ioç* acuta, temporisq; & horæ significatiua. estiuus, hibern⁹, diurnus. his autē cōsimile & gracilis, & fugax, & q̄ grauisona sunt pariter. passer, echin⁹, agrigētinus, ligneus. Alioqui uero denominatiua per *ei*. miserabilis, lucidus. Nominū autē in *ioç* q̄ fiunt à terminatis in *oç*, uel *noç*, per *i*. Adrastus, adrastine. Aetes, ætine. q̄ uero hñt masculi. illius seruāt scripturā. turbo, uertigo per *ii*. uinū, uitis per *oi*. At uerbialia. ut uerbū, nempe inclino, lectus. & sustineo, pugna per *i*. dirigo uero, directio per *v*. Cæterum alia per *ii*. pax, luna. securis uero q̄q; ab agam par est deduci per *i* scribitur. & claua, dolor per *v*. Rursum in *soç*, & in *soç* simplicia plusquidissyll. acuta, & grauisona per *i*. sagitta, optim⁹, lubricus. p̄ter accepta passiuæ. hæc em̄ sui uerbi seruāt literā cōsimilē. ut expeditus. Item noīa in *ioç*. cuius. p̄ter uenientia à uerbis in *o* circumflexis, & à nominibus per *ii*. uel desinentibus, uel declinatis, fœmininis. Item ab in os masculinis, uel fœmininis. & præ

Ετι τὰ εἰς ἰος ὀξύτονα, καὶ προπαροξύτονα. ἀσληπιός, ἄξιος.
 καὶ τὰ εἰς ἰορ καὶ ἰος βαρύτονα ὑπερδυσύλλαβα. βυβλίορ, γραμ-
 μάτιορ, ἄξιος. πλήρ τῶρ κτιτιῶν καὶ περιεκτιτιῶν καὶ μετσει-
 ασιῶν. καὶ πλήρ τῶ ἀφνειός τῆ ε. καὶ κολιός τῆ οι. τὸ δ' ἐπίος,
 καὶ ἀϊμός ἐν πάθος, τῶ η. ὀχαιρείσθω, καὶ τὰ ἀπὸ τῶρ τῶ εος κλι-
 νομένων. ἡράιλειος τῆ ε. καὶ δίκτυορ, σίκτυορ, τῶ υ γραφο-
 μίωρ. καὶ πλοῖορ τῆ οι. Ετι τὰ εἰς ἰωρ συζυγιστικὰ ὑπερδυσύλ-
 λαβα. βέλτιωρ. πλήρ τοῦ ἀρείωρ, χερείωρ τῆ ε. Ετι τὰ ἀπὸ
 τῶρ εἰς α, καὶ εἰς η, καὶ εἰς ος, ὀνομάτων ὑποκοριστικὰ εἰς ἰδι-
 ορ. μόισα, μοιρίδιορ. κλίην, κλινίδιορ. νῆσος, νησιδίορ. πλήρ
 τῶ γῆ ρειδίορ. γῆ γῆ τῶ η. Καὶ τὰ εἰς ἰδισ τῶρ πατρωνυμιῶν
 ἀπαβῆ. Πριαμίδισ, Πηλεΐδισ. οὕτω δὲ καὶ ἀδελφιδούς, καὶ θυγα-
 τριδούς, καὶ τὰ τοιαῦτα. Ετι τὰ εἰς ἰος κτιτιῶν. πλήρ τοῦ
 εὐβοειός, δεκελειός, δαρειός τῆ ε. καὶ θηλυκῶν λιθυκῶν τῶ
 υ. Ετι τὰ εἰς ἰος παροξύτονα. ποιμίλος, ναυτίλος. Ετι τὰ εἰς
 ἰλευρ. ἀχλληεύς, βασιλεύς. πλήρ τοῦ Πηλεύς, Νηλεύς τῶ η.
 Ετι τὰ εἰς ἰμος προπαροξύτονα. πλήρ τοῦ ἔρημος. καὶ τῶρ ἀπὸ
 τῶ σχῆμα, καὶ σῆμα, καὶ δήμος, καὶ φῆμη συζυγισμένων. πολύσχημος,
 ἐπίσημος, πάνδημος, πολυφῆμος τῶ η. καὶ πλήρ τοῦ δίδυμος,
 σιόλυμος, ἔτυμος. καὶ τῶρ ἀπὸ ὄνομα συζυγισμένων. δμῶνυμος.
 τῶ υ. καὶ πλήρ τῶ ἔτοιμος τῆ οι. Ετι τὰ εἰς ἰνος ὀξύτονα, καὶ
 εἰς ἰος ἢ ἄρας σημαντικὰ. θερινός, χειμερινός, ἡμερινός. τέτοις
 ὁμοίως καὶ τὸ ῥαδινός, καὶ φυσαινός. καὶ βαρύτονα δ' ὄντα
 ὁμοίως. σπίνος, ἔχλινος, ἀρικαγαντίνος, ξύλινος. ἄλλως δὲ τοῖ πα-
 ρώνυμα τῆ ε. ἰλιενός, φωτινός. Τῶρ γεμῆρ εἰς ἰην, τὰ μὲν ἀρ-
 τῶ τῶρ εἰς ος, ἢ ης, τῶ ι. Αδρασος, Αδρασίνη. Αἰκίτης. Αἰκίτινη.
 Τὰ δὲ ἔχοντα ἀρσενικῶν, πῶν ἰεῖνς φυλάττει γραφήν. δίνος, δί-
 νη, τῶ ι. οἶνος, οἶνη τῆ οι. Τὰ δὲ ῥηματικὰ, ὡς τὸ ῥῆμα. κλίνω μὲν
 γῆ κλίην. καὶ ὑπομίνω, ὑσμίνην, τῶ ι. εὐθύνω δὲ, εὐθύνη τὸ υ. τὰ ἄλ-
 λα δὲ τῶ η. εἰρήνη, σελήνη. Τὸ δ' ἀξίην καὶ τοῖ ἀπὸ τῶ ἀξίω ἰοικός
 εἶναι τῶ ι γράφεται. καὶ κορύνη, καὶ ὀδύνη, τῶ υ. Ετι τὰ εἰς σος
 καὶ εἰς σθος ἀπλᾶ ὑπερδυσύλλαβα ὀξύτονα, καὶ βαρύτονα τῶ
 ι. οἰσός, βέλτισος, ὀλισθος. πλήρ τῶρ παθητικῶν. ταῦτα γῆ
 τοῦ ἰδῖος ῥήματος φυλάττει ἀντίσχορ. οἶορ, ἄνυσορ.

Ετι τὰ εἰς ἰτης. πολιτής. πλήρ τῶρ ἀπὸ τῶρ εἰς ω περι-
 στωμένων. καὶ τῶρ ἀπὸ τῶρ τῶ η, ἢ λιχόντωρ, ἢ κλινομέ-
 νωρ θηλυκῶν. καὶ τῶρ ἀπὸ τῶρ εἰς ος ἀρσενικῶν, ἢ θηλυκῶν.

Ζ ἢ

καὶ

LIBER III. DE ORTHOGRAPHIA.

Et p̄ter ea q̄ à fluo. guberno em̄ gubernator facit. & funda, fūditor per *u*. exceptis, artifex, & custos per *i*. mōs uero mōtis, & mōtanus. & fluo, pfunde fluēs per *e*. uia itē uiator, & finis, finitor per *o*. Excipiant, & q̄ ab in *e* antepenacutis sūt. Samaria, Samarites per *e*. Siquidē (ut summatim dicā) noīa in *u* deriuatiua sui primitiui seruant scripturā. ut Aeginte, Aeginetes. senex, senex. rect^o est, gubernator. sacrificatus est, sacerdos. Tale uero quippiā & uiator & finitor, hñt em̄ à uia & finis diphthōgi initium. Quinetiā in *u* siue acuta, siue grauia, scripturā eorū à quibus deducūtur, seruāt. ut ab accedit, accessus. uenus, uenustus per *i*. numeratus est, numerabilis. osus est, obdibilis per *u*. laudatus est, celebris per *e*. Ut & noīa in *e* deriuata. ut à gratia, gratiofus, honor, rabilis. Atq; *u* acuror, foenus per *e*. uaticinor, uaticiniū per *u*. Præterea ab *e* & *e* cōposita, per *i*. multū notus, multū clarus. Itē ex uerbis in *o* cōposita. tumeo, Oedipus. Verū o dictionis altitudo in cōpositiōe à cōsonantibus incipientiū, mutat in *i*. p̄latus, alticornis. Item in his q̄ ex maris. ut mare nauigās. Rursum q̄ ex prop̄e. industria, ppinquus, pximus ianuæ. Et q̄ à bonū. bñ nauigans. Rursum q̄ ab in *o* sūt in *u*. iugū, iugalis. trāstrū, remex. Præterea à princeps. Archidam^o. Excipiant q̄ ab ago, nam per *u*. Vniuersaliter em̄ q̄ à duco, per *u* scribūtur. ip̄erator, dux uiaē. Ut simpliciter igit dicā, quorū principiū formatiuū est in *o*, hæc per mutationē o in *i* recte scribunt. Cæterū q̄ ancipitia sūt in prima syllaba, hñtia quidē in secūda, uel *u*, per *i* hñt primam in plerisq; ueluti iris, Isis, acerbus, grauis, pinus.

Quæ per EI.

Cōposita uero à terra in *e*, per *e* mediā hñt. terrestris. Item ex semper cōposita. æternus. præter sempitern^o, & obscurū per *i*. & oīno in q̄bus d̄ sequit. Decantatus uero à canto per *o*. Nominū item urbiū in *e* añpenacuta, quorum masculina in *u*. Alexāder, Alexādia. Antiochus, Antiochia. Præterea à mascu. in *u*, fœm. in *e* añpenacuta. debilis, litas. gñofus, tas. Iones uero & hæc penacute proferen

καὶ πλὴν τῶν ἀπὸ τοῦ ῥέω. κνβερινῶ μὲν γὰρ κνβερινήτης. καὶ σφεινδο
 νη, σφεινδονήτης τῶ κ. πλὴν τῶ τεχνίτης, καὶ φυλακίτης τῶ ι. ὄ-
 ρος δὲ ὄρεος ὄρείτης. καὶ ῥέω, βαθυῤῥέιτης, τῆ ε. ὀδός δὲ ὀδοίτης.
 καὶ ὄρος, ὄροίτης τῆ οἰ. Ἐξαιρείσθω καὶ τὰ ἀπὸ τῶν εἰς εἰα προπαρο
 ξυτόνων. Σαμαρεία, Σαμαρείτης, τῆ ε. ὡς γὰρ τοὶ καθόλως εἰ-
 πῆρ τὰ εἰς ἴτης παράγωγῳ τῆς ἰδίας ἀρχῆς φυλάττει γρα-
 φῆρ. οἶον Αἰγίνη, Αἰγινήτης. πρέσβυς, πρεσβύτης. κενυβέριν-
 ται, κνβερινήτης. τέθυται, θύτης. τοιοῦτο δὲ τι καὶ τὸ ὀδοίτης καὶ ὄ-
 ροίτης, ἀπὸ γὰρ τοῦ ὀδός καὶ ὄρος, ἢ τῆς διφθόγγου ἀρχῆς. Καὶ τὰ εἰς
 ἴτης δὲ εἴτε οξύτονα, εἴτε βαρύτενα, τῶ γραφῆρ τῶν ἀφ' ὧν πα-
 ράγεται φυλάττει. προσίεται, προσιτός. ἀφροδίτη. ἐπαφροδί-
 τος τῶ ι. ἠρίθμηται, ἀριθμητός. ἐσῆγεται, συγῆτος τῶ κ. κίλει-
 ται, κλειτός τῆ ε. ὡς περ καὶ τὰ εἰς ἴτης παράγωγῳ. χάρις, χα-
 ρίας. τιμὴ, τιμίας. Καὶ τὰ εἰς ἴτης οξύτονα. λογιζομαι, λογισ-
 μός προπληκίσει, προπληκισμός, τῶ ι. δανείω, δανεισμός,
 τῆ ε. κέχρησμα, χρησμός τῶ κ. Ἐτι τὰ ἀπὸ τοῦ ἀρι, καὶ ἐρι σύνθετα
 τῶ ι. ἀρινωσος, ἐριδωσος. Ἐτι τὰ ἐν τῶν εἰς ὀρημάτων συνημί-
 να. οἰδῶ, Θιδίπυς. Καὶ τὸ οὐδὲ τῶ ὕψος ἐν συνθέσει τῶν ἀπὸ συμ-
 φάνων ἀρχομένων τρέπεται εἰς ἰ. ὕψισος, ὕψιμερος. Ἐτι τὰ ἐν
 τῶν ἀλός. ἀλίπλοορ. Ἐτι τὰ ἐν τῶ ἀγχοῦ. ἀγχινοια, ἀγχινεύς, ἀ-
 γχιθρος. Ἐτι τὰ ἐν τῶ καλόρ. καλλιπλοορ. Ἐτι τὰ ἀπὸ τῶν εἰς
 ὄς εἰς ἴτης. ζεύρος, ζευγίτης. θραῖνος, θρανίτης. Ἐτι τὰ ἀπὸ τοῦ
 ἀρχός. ἀρχιδάμος. ἐξαιρείσθω τὰ ἐν τῶ ἀνω, τῶ γὰρ κ. Καθόλως
 γὰρ τοὶ τὰ ἐν τῶ ἀνω τῶ κ. στρατηός, ὀδινός. ὡς ἀπλῶς οὖν εἰ-
 πῆρ, ὧν ἡ ἀρχὴ σχηματισιῆν τῶν εἰς ὄς, ταῦτα κατὰ μετα-
 βολὴν τῶ ο, εἰς ἰ, ὀθρογραφεῖται. Ἐτι τὰ ἀμφιβαλλόμενα κα-
 τὰ τῶν πρώτων συλλαβῶν, ἔχοντα δὲ ἐν τῆ δευτέρῳ τὸ ι, ἢ τὸ
 υ, διὰ τὸ ἰ ἔχει τῶν πρώτων ὡς ὅτι τὸ πλεῖστον. ἴρις, ἴσις, δρι-
 μός, βριθός, πίτυς.

Οσα τῆ Ει.

Τὰ δὲ ἀπὸ τοῦ γα εἰς εἰος, τῆ ε μεσοσυλλαβῆ. ἐπίηος. Ἐτι
 τὰ ἐν τῶ αει συνημίμενα. ἀέμυνος. πλὴν τῶ αἰδῖος καὶ αἰδῖλοορ
 τῶ ι. καὶ ὅλως ἐφ' ὧν τὸ δ' ἐπόμενον. Τὸ δὲ αἰοῖδμος, ἀπὸ τοῦ αει-
 δω τῆ οἰ. Ἐτι τὰ εἰς εἰα ὅτι πόλειον, προπαροξυτόνα, ὧν ἀρσειν
 καὶ εἰς εἰο. Αλεξάνδρεύς, Αλεξάνδρεα. Αντιοχεύς, Αντιόχεια.
 Ἐτι τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ἴς ἀρσεινῶν, εἰς εἰα προπαροξυτόνα, ἀσθε-
 νίς, ἀσθένεια. εὐγενής, εὐγένεια. Ἰωνες δὲ καὶ ταῦτα παροξυτόνας

LIBER III. DE ORTHOGRAPHIA.

proferentes, per iota scribunt. debilitas, generositas. Rursum denotatiua in *ea*, eodem modo. Penelope, penelopaea. mane genitus, mane genita. equidēsus, eqdēsa. harpyia uero, & mergus nō eodē modo, sed per *vi*. Adhęc à noībus in *υς* mascu. q̄ fœminina in *ea*. acutus, acuta. Itē à definētib. per *εω* uerbis, fœm. in *ea*. supplico, supplicatio. p̄ter ea, q̄ habēt acutū in *μωρ*. ut dux. & p̄ter humanitas, p̄eminētia, sedulitas, negociatio, cōsultatio, uirginitas, luxuria. hęc em̄ per *i*. Deriuata itē à p̄ntibus, facta in *ea*. perdo, perditio. curo, cura. calefacio, æstas. declaro, declaratio. Itē ab in *ης* mascu. fœ. in *ερα* añpenacuta. ut Deianira, pinguis, seruatric. Rursum in *εος* antepen. uerbalia. digero, matur^o. incēdo, populus. pinso, coqu^o. Porro à finitis in *ευς* terminata in *ea*. rex, regnū. sacerdos, sacercrū. Verū ut absoluā paucis. penacuta in *ia* fœm. per *i* scribunt. p̄ter facta à uerbis in *εω*. añpena. aut diphthōgo.

Quæ per *oi*.

Pręterea & à noībus in *υς* per *oi* mediā faciūt. ut mēs, beneuolētia. nauigatio, p̄spera nauig. bos, Euboia. excipiant in *μια*, & *τρια* terminata. Polymnia, psaltria. per *i* em̄. Scribunt etiā per *oi*, & à noīb^o in *ος* deriuatiua in *oiος* circūflexa. cuiusmodi alius, diuersus. oīs, oīfarius. risus, ridiculus. similis, similis. alter, diuersus. exceptis q̄ cōtrahunt, & hñtib^o. Chius, Tius, un^o. dēptis & possess. uel tanq̄ possessiuis. domestic^o, diuin^o, uiril. per *e* em̄. Itē ab in *ος* masc. deriuatiua, in *ιτης*, ut dictū est. uia, ator. finis, itor. cōfinia uero his etiā, dñs, dña. & labor, pœna. & cędes, fustestus.

Quæ per *y*.

Nominū uero in *υρα* simplicia q̄ dē penacuta, per *oma* xime. lyra, malleus, purpura, lodix, inundatio. parcatū per *oi*. & experiētia per *e*. & pera & uidua per *u*. & Cirrha per *i*. & añpenacuta, & cōposita per *v*. pōs, corcyra. p̄ter ueniētia à mascu. de q̄bus iā dictū est. Pręterea in *εος*, & in *βος*, & in *κος*, & in *λος* simplicia añpenacuta. argentū, corymbus, nodus digiti, sacculus. excipiant dicta uerbalia. coquus, maturus. Noīa etiā in *ιορ* diminutiua penultimātia per *i*, per *v* mediā faciūt. animalculū, adolefcētul^o. præter

προφέροντες, ἰωταγραφοῦσιν, ἀσθενία, ἰυγενία. Ἐπι τὰ εἰς εἰα
 παρώνυμα κατὰ τοῦ αὐτοῦ. Πινελόπι, πινελόπεα. ἡριγενίς,
 ἡριγενία, ἰπποδάσις, ἰπποδάσεια. τὸ δὲ ἄρπυια, καὶ αἰθυια, οὐ
 κατὰ τοῦ αὐτοῦ ὄντα, τῆνι. Ἐπι τὰ ἀπὸ τῶν εἰς υς ἄρσενιῶν,
 θηλυκὰ εἰς εἰα, ὄξυς, ὄξεια. Ἐπι τὰ ἀπὸ τῶν διὰ τοῦ εὐω ἑκμάς
 τῶν εἰς εἰα θηλυκὰ, πρεσβεῖω, πρεσβεῖα. πλήρ τῶν ἰχόντων ὄξυς
 τονορ εἰς μαρ. ἡγεμών. καὶ πλήρ τοῦ φιλανθρωπία, προσεδρία,
 προσεδρία, ἱμορία, συμβουλία, παρθενία, ἀσωτία. ταῦτα γὰρ τῶ
 ι. Ἐπι τὰ ἀπὸ τῶν ἰνεσώτων εἰς εἰα. ἀπόλλω, ἀπόλλεια. μήκ
 δω, μίδεια. θέρω, θέρεια. σαφῶ, σάφεια. Ἐπι τὰ ἀπὸ τῶν εἰς
 ηρ ἄρσενιῶν θηλυκὰ εἰς ερα προπαροξύτονα. Διάνερα, πί
 ερα, σώτερα. Ἐπι τὰ εἰς ρος προπαροξύτονα ἑκματικά. πίπρω,
 πίπερος. αἰθω, αἰγερος. μάτρω, μάγερως. Ἐπι τὰ ἀπὸ τῶν εἰς
 εὐς, εἰς εἰα. βασιλεύς, βασιλεία. ἱερεύς, ἱερεία. ὡς δὲ ἀπλῶς εἰ
 πῆν. τὰ μὲν παροξύτονα εἰς ια θηλυκὰ τῶν γράφεται. πλήρ τῶν
 ἀπὸ τῶν εἰς εὐω, τὰ δὲ προπαροξύτονα διφθόγγω.

Ὅσα τῆ ΟΙ.

Ἐπι καὶ τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ες, τῆ οι, μεσοσυλλαβῆ. νοῦς, εὐνοια.
 πλοῦς, εὐπλοια. βούς, εὐβοια. ὄζαιρέσθω τὰ εἰς μνία ἢ τρια.
 πολύμνια, ψάλτρια, τῶν γάρ. Γράφεται δὲ τῆ οι, ἢ τὰ ἀπὸ τῶν
 εἰς ος παράγωγα, εἰς οιοσ περισσώμενα. οἶορ ἄλλος, ἄλλοις
 ος. παντόσ, παντοῖος. γέλος, γελοῖος. ὁμός, ὁμοῖος. ἔτερος,
 ἔτεροσ. πλήρ τῶν ἐν συναρραίσεως, τὸ ι, ἰχόντων. Χίος,
 τίος, μῖος. καὶ πλήρ τῶν κτητιῶν, ἢ ὡσπερ κτητιῶν. δικαῖος,
 θεῖος, ἀνδρείος, τῆ ει γάρ. Ἐπι τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ος ἄρσενιῶν παρά
 γωγα, εἰς ιτις, ὡς εἴρεται. ὀδύς, ὀδοίτις. ὄρος, ὄροίτις. ἰγνύς δὲ
 τῶν ἢ τὸ δεσπότις, δέσποια. καὶ πόνος, ποινή. ἢ φόνος, δα
 φονός.

Ὅσα τῶ Υ.

Τῶν δὲ εἰς υρα, τὰ μὲν ἀπλᾶ παροξύτονα, τῶν μάλιστα. λύρα,
 σφύρα, πορφύρα, σισύρα, πλιμμύρα. μοῖρα γε μὴν τῆ οι. καὶ
 πέρα τῆ ει. ἢ πῆρα ἢ χῆρα τῶ η. καὶ Κίρρα τῶ ι. καὶ προπα
 ροξύτονα δὲ ἢ σύνθετα τῶ υ. γέφυρα, κέρυρα. πλήρ τῶν ἀ
 πό τῶν εἰς ηρ ἄρσενιῶν, περὶ ὧν δὴ ἢ εἴρεται. Ἐπι τὰ εἰς ρος.
 καὶ εἰς βος, καὶ εἰς ιος, καὶ εἰς λος, ἀπλᾶ προπαροξύτονα. ἄρ
 γυρος, κόρυνθος, κόνδυλος, κόνυρος. ὄζαιρέσθω τὰ ἑρημίνα
 ἑκματικά. μάγερως, πέπερος. Ἐπι τὰ εἰς ιορ ὑποκοριστικά πα
 ραλήγοντα τῶ ι, τῶ ν μεσοσυλλαβῆ. ζωύφιον, μερανήλλιον.
 πλήρ

LIBER III. DE ORTHOGRAPHIA.

pter dicta in ἰδιορ. Præterea in υῖα fœ. simplicia. mucç^o, coz
nyza, oryza. Rursum in υλη fœ. unius ge. hemina, napus,
soleç ge. argylla. Porrò in υη. apua, poples, salix, capua.

Quæ per Ω.

Cæterū noīa in ωζοç acuta, ω magnū hñt in media. du
ctitius, cōcionator. Item in ωδιç, & ωδιç. odoratus, odora-
tum. petrosus, petrosfm. Et in ωυηç mascul. si nō purū sit
per ω. publicanus, princeps. si uero purū, per o paruū. pter
Diones. Adhæc neutra in μα uerbalia. domus, agger, co
lor. pter q̄ à uerbis in μι. donatio, poculū. Item in ωυοç acu
ta. Tithonus. Præterea in ωυη fœ. si ppria nō sint, neq̄ acu
ta. Dodona, cornix, requies. pter fibula, acus, suffocatio,
funda, cos, linteū, nox. Itē in ωροç acuta plusq̄ dissyllaba.
ultor. Desinētia itē in ωρα fœm. grauiā. prora, regio, ho
ra, scabies. Item in ωλοç acuta. parcus, ætolus. pter obo
lus, & turbidus. Si uero initialis quidē fuerit, statim post
ipsam ω magnū scribitur. pter Ioniū, & q̄ à sagitta, & flos
comp. Iolaus, sagittis gaudens, pestiferā. Item ex obolus
cōposita. triobolū. pterea experdo. exitialis perditus. per
ditio. Rursum ex iuro. deuotū, iuratū. Item à nomē. igno
bile, celebre. Ab unguis quoç. multūguis, & exunguis.
Item à debitū. debito obnoxius, debitor. pter decoctor, &
soluēs debitum. Rursum ab utilitas. ut inutilis, uitē utilis,
perutilis. Item ab oculus. oculatum. Præterea à porticus
cōposita q̄ & aliter deriuata. qd̄ extra, quod añ port, stor
icum. qualia sanè & q̄ ab ωç simplicia deriuantur. factū.
Item q̄ à senectus, una sequēte consonante ρω syllabam.
curans, & pascens senes. duabus aut sequētib. non. senes
enecans, senes alēs. Item à tabulatū, si habeant añ o syl
breuem. duo tabulata hñs, tria tabul. si uero lōgū, nō. au
rotectū, altitectū, quintotectū. quemadmodū sanè & que
à pernicies fiunt. non interiturus eñ, & perniciosus per o
magnū. animiperda uero, & hoīs pernicies, per o paruū.
Atq̄ in σπατος superlatiua, sed & ἰσπερος cōparatiua simi
liter. disertior quidē, & tissimus, per ω magnū. gloriosior,
&, sissimus, per o paruū. Finita quoç ἰοσυν fœ. si uocalis
quidē añ o sit breuis, per ω magnū. sacrificiū, si uero lōga
pero

πλήρ τῶν εἰρημένων εἰς ἰδιον. Ἐτι ἄ εἰς υῖα, θηλυκὰ ἀπλά. κός
 ρυζα, κόνυζα, ὄρυζα. Ἐτι ἄ εἰς νλη, θηλυκὰ μονογενῆ. κοτόλη, χο
 γυλη, ἀργυλη, ἀργυλη. Ἐτι ἄ εἰς νη. ἀφύνη, ἰγνύνη, οἰσύνη, καπύνη.

Ωσα τῷ Ω.

Τὰ δὲ εἰς ωος ὀξύτονα, τὸ μὲν ἄχει μεσοσυλλαβούμενον.
 ἀγωγός, διμαγωγός. Ἐτι ἄ εἰς ωδης, κῆ ωδεις. εὐάδης, εὐᾶδεις,
 πετρώδης, πετρώδεις. Ἐτι ἄ εἰς ωνης ἀρσενικά, εἰ μὴ καθαρόν,
 τῷ ω. τελώνης, ἀρχώνης. εἰ δὲ καθαρόν, τὸ μικρόν. πλήρ τῷ Διῶ
 νης. Ἐτι ἄ εἰς μα τῶν οὐδετέρων ἑκματικά. δῶμα, χῶμα, χρῶ
 μα. πλήρ τῶν ἀπὸ τῶν εἰς μι. δῶμα, πόμα. Ἐτι ἄ εἰς ανος ὀξύ
 τονα. Τιθάνος. Ἐτι ἄ εἰς ανη θηλυκὰ, μὴ ἔντα κῆρια, μηδὲ ὀξύ
 τονα. Δαδώνη, κοράνη, ῥασώνη. πλήρ τῷ περόνη, βελόνη, ἀρχό
 νη, σφενδόνη, αἰκόνη, ὀθόνη, εὐφρόνη. Ἐτι ἄ εἰς ωρος ὀξύτονα
 ὑπερδυσύλλαβα. τιμαρός. Ἐτι ἄ εἰς ωρα θηλυκὰ βραχύτονα.
 πῶρα, χῶρα, ὦρα, ψῶρα. Ἐτι τὰ εἰς ωλος ὀξύτονα φεδωλός.
 ἀπωλός. πλήρ τῷ ὀβολός, κῆ θολός. Ἐτι εἰ τὸ μὲν ι, ἀριτιμόν,
 τὸ δὲ ἀμέσως μετ' αὐτὸ, μεγαλογραφῆται. πλήρ τοῦ Ἰονίου. κῆ
 τῶν εἰν τῷ ἰός, κῆ ἰόν συνθέτων. ἰόλεως, ἰοχάιρα, ἰοβόλη. Ἐτι ἄ
 εἰν τῷ ὀβολός συνθετα. τριᾶβολον. Ἐτι ἄ εἰν τ' ὀλῶ. ἰξώλης, προ
 ὶλης, ἀπάλληια. Ἐτι ἄ εἰν τ' ὀμῶ. ἀπώμοτον, ὀρμάμοτον. Ἐτι
 ἄ εἰν τ' ὀνομα. ἀνώνημον, πολυνώνημον. Ἐτι ἄ ἀπὸ τ' ὀνυξ. πο
 λυνώνυξ, ἰξώνυξ. Ἐτι ἄ εἰν τῷ χρείος. χρεωφαλίτης, χρεωσίης.
 πλήρ τῷ χρεοκόπος, κῆ χρεολύτης. Ἐτι ἄ εἰν τῷ ὀφελός. ἀνωφε
 λής, βίωφελής, ἐπωφελής. Ἐτι ἄ εἰν τῷ ὀφθαλμός. ἐπῶφθαλ
 μον. Ἐτι ἄ εἰν τοῦ σοά συνθετά τε κῆ ἄλλως παράγωγα. ἰξώ
 σοον, πρῶσοον, σωῖμόν. οἷα δὲ κῆ τὰ ἀπὸ τῷ σόμα ἀπλά παρά
 γωγα. σωμύλος. Ἐτι ἄ εἰν τῷ γῆρας, ἐνός ἐπομένον συμφώνον
 τῷ ρω συλλαβῆ. γηρωκόμος, γηρωβοσιός, δύο δ' ἐπομένων, οὐ.
 γηρωτόνος, γηρωτόφος. Ἐτι ἄ εἰν τ' ὄροφος, εἰ ἔχει τῶν πρὸ
 τῷ ο συλλαβῆν βραχέα. διώροφορ, τριώροφορ. Εἰ δὲ μα
 κράν, οὐ. χρυσόροφορ, ὑφόροφορ, πεντόροφορ. ὡς περ ἄρα
 καὶ ἄ εἰν τοῦ ὀλεθρος. ἀνάλεθρος μὲν γῆ καὶ ἐπῶλεθρος, τῷ
 μεγάλῳ. ψυχὸλεθρος δὲ κῆ ἀνθρωπόλεθρος, τῷ μικρῷ. Καὶ ἄ
 εἰς οτατος δὲ ὑπερθετικά κῆ οτερος συμριτικά ὁμοίως. λογιώ
 τερος μὲν γάρ καὶ λογιώτατος τῷ μεγάλῳ. ἐνδοξότερος δὲ
 καὶ ἐνδοξότατος τῷ μικρῷ. Καὶ ἄ εἰς οσυνη θηλυκὰ. εἰ μὲν
 γάρ ἢ πρὸ τοῦ ο βραχέα, τῷ μεγάλῳ. ἰερῶσύνη. εἰ δὲ μακρά.

Αα τῷ μικρῷ.

LIBER III. DE ORTHOGRAPHIA.

per o paruū. sapiētia. Et quæ à fodio ordinari cum dictis apte possunt. tūbæ fossor quidē, & putei fossor, & parietis exfossor, per o paruū, quia positione v intendit. tūbæ fossor autē, & putei fossor, & muri fossor per ω magnū, quia non hnt productū v. Præterea in ωτος per ω magnū, celtis, mercenarius. demptis q̄ sunt à finitis in ος. ut pullus. & nisi uerbi declinatio impediatur. ut in dictione arabilis.

Quæ per O.

In οσορ uero per o paruū. quotū, centuplū. Item in οχος & οιος. Antiochus, frumētū, hospites, munera suscipiēs. Præterea à finitis in ος, & in οτις formata. amicus, amicitia. sanctus, sanctitas. Nomina itē in οπος formata, acuta. leno. p̄ter ea q̄ ab ωψ significatiuo oculorū cōponunt. pulchroculus. Et q̄ ex in ος, uel in ορ. populus, Democritus, & popularis. munus, munerib. corruptus. Cæterū ex uerbis in ω cōposita. amo, amās dei. Itē in ωος. si possess. qdē sint, per ω. herous. Alia uero per ω mag. idēq̄ unifone. rēdicul°. Gñaliter autē o positū in media, duob' seq̄ntib. consonis in simplici dictione, per o paruū scribit. Cæterū cōtractorū orthograp. ut pri' cōtractiōes fieri dictū est, sic fiat.

VERBA FINITIVA Ω.

Verborū autē q̄ in ω quidē primæ sunt personæ, per ω magnū desinūt. uerbero. si uero nō sint primæ, per o paruū. uerberaueris, retur. Quod uero in ορ, per o paruū. uerberabā. p̄ter imperatiua tertiæ personæ. In μι autē per diphth. uerberor. At i μρ per simplicē uocalē. uerberam°. Atq̄ in μι qdē per ι. pono, uerberarē. In μρ uero per η. ponebā, uerberabar. Porro in τε, q̄ qdē sunt secundæ, per simplicē uocalē. uerberatis. at q̄ tertiæ, per diphthō. uerberant. Quæ autē in ηρ, per η. dēpto a ctiuo plusq̄ perf. & medio per α. Cæterū in τι, uel θι per ι. In α, & in εσ singularia īp̄nti qdē indicatiui per α. uerberas, rat. Exceptis uerbis q̄ntæ, hæc em̄ penultimā hnt primæ uocis. pono, nis, do, das. In passiuo autē per η. uerberaris. p̄ter uolo, uis. puto, putas. uidebo, bis. hæc em̄ per α. Et in subiuncti uo per eandē η. si uerberes, si ret. Generaliter autem in α non cōn

τῶ μικρῷ. σωφροσύνη. Καὶ ἅ ἐν τῷ ὀρθῷ συντάθουτ' ἄρ τοῖς
 εἰρημίοις οἰκίαις. τυμβορύντης μὲν γὰρ, κὶ φρεορύντης, κὶ τοι
 χορύντης, τῶ μικρῷ. ὡς θέσει τῷ ὑπεννομένῳ. τυμβωρύνχος δὲ,
 καὶ φρεωρύνχος, καὶ τοιχωρύνχος, τῶ μεγάλῳ, ὡς μὴ ἔχοντα ἐκ
 τανόμενον τὸ υ. Ἐπι ἅ ἐἰς ἄωτος, τῶ μεγάλῳ. λωτός, μισθω
 τός. πλήρ τῶρ ἀπὸ τῶρ εἰς ος. οἶον τὸ νεοτῆος, καὶ εἰμὴ ῥήμα
 τος κλίσις κωλύσι. ὡς ὅτι τῷ ἄροτός.

Ωσα τῷ Ο.

Τὰ δὲ εἰς οσον, τῶ μικρῷ. πολλοσόρ, ἱνατοςόρ. Ἐπι ἅ ἐἰς
 οχος κὶ ομος. Αντίοχος, σιτοδόχος, ξενοδόμος, δωροδόμος. Ἐπι
 ἅ ἀπὸ τῶρ εἰς ος, εἰς οτις σχηματίζόμενα. φίλος, φιλότης, ὄ
 σιος, ὄσιότης. Ἐπι ἅ ἐἰς οπος ἐσχματισμίνα, ὄζυτονα. μα
 τροπός. πλήρ τῶρ ἀπὸ τῷ ψ σηματικῷ τῶρ ὄψωρ συμεμί
 νωρ. χαρωπόρ. Ἐπι ἅ ἐἰς τ εἰς ος, ἢ εἰς ορ. δήμος, Δημόκριτος,
 κὶ δημοσίος, δῶρορ, δωροδόμος. Ἐπι τὰ ἐν τῶρ εἰς ω ῥήμάτων
 συμεμίνα. φιλῶ, φιλόθεος. Τὰ δὲ εἰς ἄωος. κτιτικά μὲν ὄντα
 τῷ ἠεῶος. Ἐτετρα δὲ τῷ μεγάλῳ, κὶ ταῦτα μονοφθόγγως. γελῶ
 ος, κινῶ ος δὲ τὸ ο μισοσυλλαβοῦρ δυοῖρ ἐπομένωρ συμφώνωρ
 ἐρ ἀπὸ τῆς ἑ, μικρογραφεῖται. Ἡ δὲ τῶρ συνηρημένων ὀρθογρα
 φία, ὡς πρότερον τὰς συναρτήσεις γίνεσθαι ἐρ ῥέθη, οὕτω γινίσθαι.

ΡΗΜΑΤΟΣ ΔΗΚΤΙΚΑ Ω.

ΤΩρ δὲ ῥημάτων τὰ μὲν εἰς ἄω πρωτοπροσωποῦντα μεγά
 λω λήγα. τύπῳ. εἰ δὲ μὴ πρωτοπροσωπῆ, τῶ μικρῷ. τύ
 πῳ, τύπῳ. Τὸ δὲ εἰς ορ, τῶ μικρῷ. ἔτυπῳ. πλήρ
 τῶρ προσαντικῶν τρίτων. Τὰ δὲ εἰς μαι, τῆ διφθόγγῳ. τύπῳ
 μαι. τὰ δὲ εἰς μιν, τῆ μονοφθόγγῳ. τύπῳ μιν. καὶ ἅ μὲν εἰς μι, τῷ
 ι. τίθημι, τύπῳ μι. Τὰ δὲ εἰς μικρ, τῷ κ. ἐτιθέμι, ἔτυπῳ μικρ. τὰ
 δὲ εἰς τε, δευτεροπροσωποῦντα μὲν τῆ μονοφθόγγῳ. τύπῳ τε. τρι
 τοπροσωποῦντα δὲ, τῆ διφθόγγῳ. τύπῳνται. τὰ δὲ εἰς κρ, τῷ κ.
 πλήρ τῷ ενεργητικῷ ὑπερσυντελίως, κὶ τ' μέσθ, τῆ ε. τὰ δὲ εἰς τι ἢ
 θι τῷ ι. τὰ δὲ εἰς ε, κὶ εἰς εἰς ἐνικά, ὅτι μὲν ἐνεσῶτος ὀρισμοῦ ἐ
 ενεργητικῷ τῆ ε. τύπῳ ε, τύπῳ ε. πλήρ τῶρ πεμπτοζῶων. ταῦτα
 γὰρ τὸ παραλήγορ ἴσχει τῷ πρώτου. τίθημι, τίθεις. δίδωμι, δίδως.
 Ἐπὶ δὲ παθητικῷ, τῷ κ. τυπῆ. πλήρ τῷ βέλομαι, βούλει. οἶος
 μαι, οἶε. ὄψομαι, ὄψα. ταῦτα γὰρ τῆ ε. καὶ ὅτι ὑποτακτικῷ
 τῆ αὐτῆ κ. ἔαρ τύπῳ ε, ἔαρ τύπῳ. Καθόλου γὰρ τὰ τῶρ εἰς ἄ
 Αα ἢ ἀπαθῆ

LIBER III. DE ORTHOGRAPHIA.

non cōtractæ secundæ & tertiæ singulares diphthōgātū.
 Quinetiā q̄ passæ sunt contractionē diphthōgo nō carēt.
 clamas em̄ & clamat per α. & deauras per οι. differūt ta
 men iuxta idioma Doricū personæ uerbi in ζω. esurio, &
 sitio, & meio. per η em̄ (ut sitis, sitit) diph. scribunt. Quæ
 uero in ηρ, primę seruāt script. uerberatus sum, tus es, tus
 Infinitiuū. est. uerberauerā, ras, rat. Omne uero infinitiuū diphthō
 go finit. aut em̄ per αι. facere. aut per ει. berare. uel per ει.
 inaurare. nā esurire, & sitire, & meiere, & q̄cunq; hmōi
 diph. terminant. De uiuere aut per η scripto, uidendū.

Quæ per E.

Penultimā autē faciūt in εω per ε contrahi potentia. fa
 cio. nō potentia uero per αι. luctor. p̄ter rado. Præterea
 in εω pura circumflexa. firmo. p̄ter uetereſco, cōfirmo, tra
 hicio, & omnino à nominibus diphthongo scriptis. ut ſta
 bile, ſtabilio. ſolidū, ſolido. terra, gloriōr.

Quæ per AI.

Quæ item in αιω, per αι. texo, fabrico. p̄ter maneo, &
 gemo, atq; omnino habētia proadiacēs nomē ex ο. Igit̄
 possum, quod potētia. laboro, qđ labor. interficio, quod
 cedes. Itē in αιεω. gaudeo, tollo, palpito, uerro. p̄ter ſero,
 & omnino habētia proadiacēs nomē ex ο. Itaq; & exco
 rio, quod pellis. & penetro, qđ meatus. Quæ per Η.

Cæterū in ηζω per η. p̄ter ſileo, uigeo, misceo per ι. &
 urgeo per ει. Rurſum in ηθω. præter onero per ι. & ſuadeo
 per ει. & corrūpo per υ. Itē in ηπω. putreo. p̄ter linquo, &
 diruo per ει.

Quæ per EI.

Præterea in ειω deſyderatiua per ει. riſurio, bellaturio.
 Itē in ειδω. p̄ter lætifico, delibero, ango, ſalto, oblecto per
 η. Et q̄ in futuro hñt ε, in pñti quoq; habēt. tō debo, tō deo.
 occidā, occido. per ει quidē. Itē q̄ trāſeundo p̄bent ο, ε acci
 piunt. retributio, buo. parca, diuido. tō ſura, tō deo. liba
 mē, libo. reliquus, linquo. ſtœba, ſtipo. nimirū per ει. Præ
 terea in ειυω plusq̄ dif. interrogo, oſtēdo. Obſeruādū hñt
 canonē hūc nō gñalē eſſe, ut q̄ in ειυω ſunt polyſyll. per ει
 ſcribant. nā adiuuo, obtūdo, fortiſco, incito, atq; alia per
 υ. p̄ter concito, doleo per ι. Verū diſſylla. in ηζω nullū pe
 nultimat

Hæc in q̄bus
 dā exemplari
 bus nō addū
 tur.

ἀπαβήδύτερα ἢ τρίτα ἐνιὰ διφθογγογραφεῖται. οὐ μὴρ ἀλ
 λά ἢ πεπονθότα συναίρεισιν, διφθόγγου οὐκ ἀπολείπεται. βο
 ῶς γρ καὶ βοᾶ τῆ α. καὶ χρυσοῖς τῆ οι. διενύνοχε δὲ κατὰ διάε
 λιτορ Δωρικῆν ἄ του ζω. ἢ πείνω, καὶ δίψω, ἢ οὐρῶ, τῆ
 η γρ (οἶορ, διψῆς, διψῆ) διφθογγογραφεῖται. Ἐπὶ δὲ πῶρ εἰς ηρ
 τῶ τ πρώτου σώζει γραφεῖν. ἐτύπηρ, ἐτύπις, ἐτύπη. ἐτετύφερ,
 ἐτετύφεις, ἐτετύφα. Πᾶρ δ' ἀπαρέμφατορ διφθόγγω. ἢ γρ τῆ
 α. ποιῆσαι. ἢ τῆ ει. τύπηρ. ἢ τῆ ε. χρυσοῦρ. ἢ τὸ πειῆρ γρ, καὶ
 διψῆρ, οὐρῆρ. ἢ ὅσα τοιαῦτα διφθόγγω λίγα τῆ η. περὶ δὲ τοῦ
 ζῆρ η γραφομένου, σιεπήορ.

Ωσα τῶ Ε.

Παραλίγα δὲ ἄ μὴ εἰς εω, τῶ ε, συναίρεισθαι δυνάμει. ποι
 ῖω. τὰ δὲ μὴ δυνάμει, τῆ αι. παλαῖω. πλήρ τῶ ξίω. Ἐπὶ ἄ εἰς
 εω, καβαρὰ περισπᾶμει. σερεῶ. πλήρ τῶ παλαῖω, κραταῖω, πε
 ραῖω. ἢ ὅλως τὰ ἀπὸ ὀνομάτων διφθογγογραφημένων. οἶορ βέ
 βαιορ, βεβαῖω. ἐδραῖορ, ἐδραῖω. γαῖα, γαῖω.

Ωσα τῆ ΑΙ.

Τὰ δὲ εἰς αιω, τῆ αι. ὑφαίνω, τεταίνω. πλήρ τῶ μένω, ἢ σέ
 νο, ἢ ὅλως πῶρ ἔχοντων ἀντιπαρακειμένωρ ὀνομαῖν τῶ ο. οὐκ
 κούρ, σθένω, ὅτι σθόνος. ἢ πίνω, ὅτι πόνος. ἢ φένω, ὅτι φόνος.
 Ἐπὶ ἄ εἰς αιω. χαίρω, αἶρω, σπαιρω, σαίρω. πλήρ τῶ φέρω, ἢ ὄ
 λως πῶρ ἔχοντων ἀντιπαρακειμένωρ ὀνομαῖν τῶ ο. ἢ δέρω τοῦ
 νυρ. ὅτι δορά. ἢ περῶ, ὅτι πόρος.

Ωσα τῶ Η.

Τὰ δὲ εἰς ηω, τῶ η. πλήρ τῶ σιγῶ, σφρηγῶ, μιγῶ, τῶ ι. ἢ ἰπέ
 γω τῆ α. Ἐπὶ τὰ εἰς ηω. πλήρ τοῦ βριθῶ, τῶ ι. καὶ πειθῶ, τῆ
 α. καὶ πύθω, τῶ υ. Ἐπὶ τὰ εἰς ηω. σιπῶ. πλήρ τοῦ λείπω, ἢ
 ἰρείπω τῆ α.

Ωσα τῆ ΕΙ.

Ἐπὶ τὰ εἰς εω ἰφετιὰ τῆ ει. γελασεῖω, πολεμισεῖω. Ἐπὶ ἄ
 εἰς εω. πλήρ τῶ ἰδῶ, μιδῶ, κιδῶ, πιδῶ, φιλιδῶ. τῶ η. Ἐπὶ ὄ
 σα ὑπὸ τῶ μέλλοντος ἔχει τὸ ε, ἢ ὑπὸ τοῦ ἐνεσῶτος ἔχει. κερῶ,
 κέρω. κτενῶ, κτένω. τῆ ει ἄρα. Ἐπὶ ὅσα κινούμειρα παρῆχει τὸ
 ο, τὸ ε προῆχε. ἀμοιβῆ, ἀμείβω. μοῖρα, μείρω. κουρά, κέρω.
 λυβῆ, λείβω. λοιπός, λείπω. σοιβῆ, σείβω. τῆ ει ἄρα. Ἐπὶ ἄ εἰς
 εω ὑπερδισυλλαβα. ἰρένω, φαένω. Παρατηρητέορ ἰνταῦτα
 ὅτι ὁ κινῶρ οὐ καθόλου πῶρ εἰς εω ὑπερδισυλλαβῶρ τῆ α γρα
 φεῖται. ἀμύνω, ἀμβλύνω, κρατύνω, ὀτρύνω, ἢ ἕτερα, τῶ υ. πλήρ
 τῶ ῥίνω, ὠδίνω. τῶ ι. Τῶρ γε μὴρ δισυλλαβῶρ εἰς ἦω, οὐθὲρ πα

Αα ιη ραλίγα

ραλήη διφθόγγω. νίηω, ρίηω, πίηω. Τῷ ι. Τὰ δὲ εἰς ἰσικω τῷ
 ι. πλήρ τῷ μιμνήσκω, θνήσκω, κηλήσκω. τῷ κ. Ἐτι ἄ εἰς ἰζω.
 πλήρ τοῦ δανείζω τῆ ε, κὶ χρέηζω τῷ κ. κὶ πλήρ τοῦ ἐρπύζω, ποπ
 πύζω, ὀλολύζω, βλύζω, τρύζω, λύζω, γογγύζω, ἰύζω. τῷ υ. καὶ ἄ
 θροίζω. τῆ οι.

Τῷ Ε.

Τῷ Υ.

Ἐτι ἄ εἰς ἰζω. τῷ ε. πλήρ τῷ παίζω.
 Τὰ δὲ εἰς υρω βαρύτονα, τῷ υ. πορφύρω, μορμύρω. πλήρ τῷ
 φθείρω, πείρω, τείρω, εἶρω, ἀγείρω, τῆ ε.

Τῷ Ω.

Τὰ δὲ εἰς ὠζω τῷ μεγάλῳ. πλήρ τοῦ ἄρμόζω, δεσπόζω, ὄζω.
 Ἐπι τὰ εἰς ὠσικω, καὶ ὠσικω. πλῆρ τοῦ βόσικω. Ἐπι ὅσα τῶν
 βαρυντόνων τῷ ε παραλήγει, καὶ ὄνομα ἀντιπαραινέμιον ἔ
 χει, τῷ μιρῶ ὁ γραφόμενον, ταῦτα μεταποιούμενα εἰς τὸ πε
 ρισπῶμενον α, τὸ μέγα μεταλαμβάνει. οἶον, νίμω, νόμος, νω
 μῶ. τρέπω, τρόπος, τρωπῶ, σρέφω, σροφῆ, σρωφῶ. ὁ δὲ παρα
 τατικός παραλήγεσθαι τῶν αὐτῶν ἔχει τῷ ἐνεσῶτι. λέζω, ἔλεγον.
 χείρω, ἔχαιρον. Ὁσαύτως καὶ ὁ μέλλων. πλῆρ τῶν συνηρη
 μένων. ταῦτα γάρ, εἰ μὴν τῷ ε, ἢ τῷ α παραλήγει, τὸ ἢ ἔχει.
 ποίω, βόισω. εἰ δὲ τῷ ο, τὸ μέγα, σεφανῶσω. πλῆρ τῷ ἄ
 ρῶσω, ὄνῶσω, βῶσω. Ὁ δὲ πρῶτος ἀόριστος τῷ μέλλουσι ὁμοί
 ως παραληπτῆ. πλῆρ τῷ τεταρτοκλίτῃ ὀρισμοῦ πρῶτου. ὅδε
 γὰρ διφθόγγω μὴ τῆ ε παραλήγει, εἰ ὁ μέλλων τῷ ε. μὴ ῶ, ἔ
 μενα. σπερῶ, ἴσπασρα. ἢ δὲ εἰ ὁ μέλλων τῷ α. ψαλῶ, ἔψηλα.
 Ἐπι δὲ καὶ ὁ παραινέμιος καὶ ὑπερσυντέλιος, παραλήγου
 σθαι τῶν αὐτῶν ἔχει τῷ μέλλουσι. πλῆρ ἐνίῳν τεταρτοζύγων, ἔφ
 ἄρ δλονότι τὸ εἰ μόνον ἢ μετὰ τῷ ἰσῶι τούτων γάρ τοι τὸ ε εἰς
 ο τρεῖσι ὀμέσος. φθερῶ, ἔφθορα. πείσω, πέποιθα. Τὰ δὲ εἰς
 θι, ἢ τὶ ἀμετάπλασα προσαντικά, κὶ τὰ εἰς ναι ἀπαρέμφοτα ἢ
 ταρχαφάται. πλῆρ τῷ εἶναι κὶ θῆναι, κὶ εἶναι. ὅθεν τὸ ἀφῆ
 ναι, κὶ καθῆναι, καὶ τὰ τοιαῦτα, τῆ ε γάρ. καὶ πλῆρ τοῦ μέ
 ναι. Καὶ ὅλας τῶν τεταρτοζύγων. τῶν γὰρ τοῦ ὀρισμοῦ σώζον
 τα γραφήν, κλίνεται ταῦτα. κτεῖνω, κτεῖναι. κρήνω, κρήναι. κὶ
 κινύνεσθαι, ἀναγκαιῶς ὄντος τὸ ι προσλαμβάνοντα ἀποδι
 φθοροῦται, ὡς εἴρηται. Πᾶρ δ' ἐνυτίμον διφθόγγω παρα
 λήγει, καὶ τὰ μὴ εἰς μι, τῆ οι, ἢ τῆ αι. τύποιμι, τύψαιμι. τὰ
 δὲ εἰς ην ἀμετάπλασα τῆ ε. τυφθεῖμν. Τὰ δὲ εἰς εἰμν πεμ
 πῆζον μὴ ὄντα τῆ ε. τιθείμν. τ' ἄλλα δὲ πάντα τῆ οι. τυ
 πῆζον, διδοίμν. Μεταπεπλασμένα δὲ τῶν ὑπάρχουσθαι δι
 φθοροῦ

LIBER III. DE ORTHOGRAPHIA.

Subiuncti-
uum.

In $\mu\alpha\iota$.

Quæ uerba
si habeant
aug.

gū seruāt. facerē, rem. clamarē, rem. Fieri autē pōt & passiu
siui pteriti optatiuū per η , si μ purū habeat. factus sū, tus
essem. memini. issem. Similiter autē & i uerbis qntæ per ω .
iūgo, rem. iūgor, erer. Omne autē subiūctiuū per η , uel per
 ω magnū. si dicam^o, si dicat^o. Omne uero i $\mu\alpha\iota$ desī. nō con-
tractū, si añ μ o habet, per o paruū pen. uerberor. Omne itē
o añ cōiugatoriū μ incōtractū, paruū est. pter subiunc. In
qb^o uero augmētū ē t̄pale, o qdē semper in ω uertūt. a autē
in η , & uero itidē in η . præter q̄tuordecim illa. sino, bam. im-
duo grauisone, bā. cōsuesco, bā. capio, bam. traho, bā. di-
co, bam. serpo, bam. assuefacio, bā. habeo, bam. sequor,
bar. traho, bam. serpo, ebam. operor, abar. cibū præbeo,
ebā. hæc e m̄ per α . Cæterū circa cōtractiōes orthogra-
ut ipse contractiones.

LOCI DE ORTHOGRAPHIA Aduerbiorum.

ADuerbiorum autē quæ in ϵ quidē, uel in ϵ , per ϵ deli-
nunt. pter quondā, papæ, atat. Quæ uero in η , per
 η . paulo añ, abūde, collecti. pter pri^o, rursus, rem-
per ι , & nūc per ν . Quæ autē in ι , per ι . bis, decies, frequē-
ter satis. pter deinde, deinceps, repente, statim, tñ, æque
per η . Cæterū q̄ in fine tonū hñt, si purū qdē ι sit, uel cū ι
uel λ , uel μ , uel ξ , uel χ , uel ψ , per α . ipso clamore, sine labo-
re, tuto, populariter, ipsa dictione, citra pugnā, ipso aspe-
ctu. pter mane, ehodū, & innominatim per ι . Si uero cum
alia consonante per ι , pter intrepide, sine p̄cone, latenter,
neglecte, per ōneis dapeis, illic per α . & simul, oīno, tent-
re, instāter per η . & domi per ω . atq; oīno aduerbia nom-
nū similia appellata. cōiter, ualde, nusq̄. huc autē per ex-
tensionē habet ι , ut & sic, & nūc. Quæ uero se hñt sic per

Extensio tri
plex.

iota scribunt. Trifariā autē fit extēnsio. nā aut per ι solū, aut
cū ϕ , aut χ . certe, uiolentia. Præterea q̄ θ in ult. hñt, graui-
sone per ι finiūt. ibi, alibi. Quæ uero in ω , per o paruū, gra-
gatim, fluuiatim. pter impedimēto, tandē. Cæterū in ω
per ω magnū. pter antea, tunc, nuper, intus. At q̄ in α , per
 ω magnū. sursum. deorsum. pter seorsum, huc. Sunt itē
in ν desī. superiore anno, gry. Penul. uero similit̄ illis a qb
deducūt, hñt multa. ut à iustorū, iuste. à sursum, superius.
à domus

φθογγῶν σάφα. ποιόημι, ποιόημι. βοῶμι, βοῶμι. Γίγνωτο δ' ἄρ
 ἢ παθητικῶ παρακειμένης ἑντικίδων τῆ η. ἢ τὸ μ καθαρόν ἔχκ.
 πεποιήμαι, πεποιήμι. μέμνημαι, μέμνημι. παραπολιτίως δὲ
 ἢ ὅτι τῶν ὑπερπλοῦντων τῆ νι. ζεύγνυμι, ζεύγνυμι. ζεύγνυμαι,
 ζεύγνυμι. Πᾶρ δὲ ὑποτακτικῶν τῶ η, ἢ τῶ μ μεγάλω. ἔαρ λέξ
 γωμῶν, ἔαρ λέγεται. Πᾶρ δὲ εἰς μια λῆζον ἀπαθές, εἰ πρό τῶ μ,
 τὸ ο ἔχει, μικροπαραληντῆ. τύποςμα. ὅπως δὲ τὸ πρό τῶ κλιτι
 κού μ ἀπαθές ο μικρόν. πλήρ τῶν ὑποτακτικῶν. ἐφ ὧν δὲ ἢ αὐτ
 ξισις χρονικῶς, τὸ μὲν ο αἰ εἰς ω μέγα μεταβάλλει. Τὸ δὲ α εἰς
 η. τὸ δὲ ε εἰς η, ἢ αὐτό. πλήρ τῶν τεσσάρων ἢ δὲ ἡ ἀνεύων. ἔω,
 ἔωρ. ἔω βαρυτόνως, εἶορ, ἔθω, εἶθορ. ἔλω, εἶλορ. ἔλιω, εἶλιορ.
 εἶω, εἶπορ. ἔρω, εἶρορ. εἶθω, εἶθορ. ἔχω, εἶχορ. ἔπομαι, εἶ
 πόμην. ἔρω, εἶρωρ. ἔρῳ, εἶρωρ. ἔρῳ, εἶρωρ. ἔρῳ, εἶρωρ. ἔρῳ, εἶρωρ.
 εἶω, εἶωρ. ταῦτα γὰρ τῆ ε. ἢ δὲ πῶς τὰς συναρέσεις ὀρθογραφα
 φιάως αἰ συναρέσεις.

ΤΟΠΟΙ ΟΡΘΟΓΡΑΦΙΚΟΙ ΕΠΙΡΡΗΜΑΤΩΝ.

Τῶν δὲ ἐπιρρήματων τὰ μὲν εἰς ε, ἢ εἰς ες, τῶ ε λῆξα.
 πλήρ τοῦ πάσαι, βαβαί, ἀήται. Ἐ δὲ εἰς ηρ, τῶ η.
 πρῶην, χυδην, συλλήβδην. πλήρ τῶ πρίν, πάλιν, κατόσ
 πιν, τῶ ι. ἢ ὑν τῶ υ. Ἐ δὲ εἰς ις, τῶ ι. δις, δεκάτης, πολλαίς,
 ἄλις, πλήρ τοῦ ἐξῆς, ἐξείης, ἐξαίφνης, ἐξαπίνης, ἐμπης, ἐπίσης
 τῶ η. Τὰ δὲ ἐσατονέμμενα εἰ μὲν καθαρόν τὸ ι, ἢ μετὰ τοῦ θ, ἢ
 λ, ἢ μ. ἢ ξ, ἢ χ, ἢ ψ τῆ ε. αὐτοβοεῖ, ἀμοχθεῖ, ἀσυνεῖ, πανδημεί,
 αὐτολεξεί, ἀμαχεῖ, αὐτοψεί. πλήρ τ' πρώτῃ, καὶ ἀνίσί, * καὶ ἀνω
 ννμῖ, τῶ ι. εἰ δὲ μετ' ἄλλου τοῦ συμφώνου τῶ ι. πλήρ τῶ ἀθαμ
 βεῖ, ἀκρυεντέ, ἀνοικτέ, ἀσπονδεῖ, πανθονεῖ, ἐνεῖ. τῆ ε. καὶ ἄ.
 μαρτῆ, παγγενῆ, ἐινῆ, ἀναρῆ. τῶ η. καὶ οἶκοι τῆ οἰ. καὶ ὅπως τῶν
 ὁμοιομομάτων ὀνομασθέντων. κοινῆ, κομιδῆ, μιδαμῆ. τὸ δὲ δευ
 εῖ κατὰ ἐπέτασιν ἔχει τὸ ι. ὡς καὶ τὸ ὠδί, καὶ νυνι. Τὰ δὲ ἔχουσι
 τὰ οὕτως, ἰωτα γραφούται. τριχῶς δ' ἢ ἐπέτασις, ἢ γὰρ τὸ ι μό
 νη. ἢ καὶ μετὰ τῶ φ, ἢ τῶ χ. καιχι, βίμφι. Ἐτι Ἐ τῶ θ συλλαβί
 ζόμενα βαρυτόνως τῶ ι λῆξα. αὐτόθι, ἄλλοθι. Τὰ δὲ εἰς ορ τῶ
 μιρῶ. ἀγελιδόρ, ποταμιδόρ. πλήρ τοῦ ἐμποδώρ, τελευτώρ.
 Τὰ δὲ εἰς ὡς τῶ μεγάλῳ. πλήρ τῶ πάρος, τῆμος, ἴναγχορ, ἐν
 τός. Τὰ δὲ εἰς ω τῶ μεγάλῳ, ἄνω, κάτω. πλήρ τοῦ ἄπο, δεῦρο.
 εἰ δὲ καὶ εἰς ὑλήρον Ἐ. περίσου, γρῦ. Παραλήξασα δὲ ὁμοίως τοῖς
 ἄφ ὧν παράγεται ἔχει Ἐ πολλά. δικαίωρ, δικαίως. ἄνω, ἄνωθεν.

al. ἀνωσις
ide est, ex
insperato.

Bb οἶκος,

LIBER III. DE ORTHOGRAPHIA.
 à domus, domo. ab aliquis, alicunde, & nulla ex parte.
 p̄ter aliunde, & utrinq̄, altera ex parte. p̄pter multas des
 inceptus breues. Lōgius uero & lōgissime finitis in or̄p̄o
 & οτατο̄ noibus conueniunt. Positiua t̄m̄ per ε. legendū,
 nauigandū, spirandū. p̄ter optandum. & in μα, & in ρ̄
 per ι. statim, propius.

COMMUNES LOCI DE ORTHO-
 graphia partium orationis.

Communes aut̄ noīm & uerborū, & oīno oīm ora-
 tionis partiū loci habeant̄ orthographici tales. De
 initialibus & medijs, itē simplicibus integris, si nō
 abūde de medijs, simpliciter dicta sunt. Syllaba Bδ̄, per
 ε scribitur. hirundo, odiosus. Bδ̄v, per v. odio habere. B̄
 ante β quidē, & λ, & ρ, per ε. stabile, sagitta, barathrū. Me-
 dia ε, & η, & ο. sagitta, profanū, acus. p̄ter stabile. Añ ue-
 ro ο, & τ, per α, paululū, pelliceū. B̄ ante λ, & μ, & ρ, & τ,
 per η. cœlū, gradus, Berytus, tussio. Media ι. Berine, p̄ter
 Berytus per v. Sed añ α, & ο, & η, & ν, per ι. uis, uita, potu-
 lū, coire. p̄ter byas per v. Media α, & ο. uiolentū, uita. p̄-
 ter uiuidū. Ante uero ο, & θ, & duplicē consonā. p̄ter τ per
 v. obturo, profunditas, iūcus, dense, byssus. p̄ter cōuallis
 per η, & Bœotia per οι. Media ι. iunceū. & v subsequēs
 Bizye. Bλ̄ añ π quidē per ε. uideo. ante uero σ per α. ble-
 sus. Bλ̄v ante ζ quidē per v. scaturire. at ante τ, per ι. blitū.
 Cæterū ante χ per η. balatus. Media ω magnū. pulegiū.
 Bλ̄ω per ω mag. altus, terribilis. Media v. terribilis. β̄o añ
 uocalē quidē, & σ, & duplicē conso. per ο paruū. clamor,
 cibus, uua. Media ε. boreas. & ω mag. si purū sit. bootes.
 si uero nō, ο paruū. ccenū. Verū ante λ, & μ collocatum,
 per ω magnū. gleba, ara. aliter autē per ο paruū. stercus.
 Media ι. β̄ε̄, per ε. sinciput. Media v, in θv. extollo. in τ,
 η. Brundulū. β̄ε̄ι ante θ quidē, & μ, per ι. onero, infremo.
 Ante uero uocalē, & ante η, & τ, & χ, per v. scatere, deuor-
 rare, cortex, fremere. B̄ρ̄o ante τ, uel duplicē conson. per
 ο paruū. mortalis, tonitru. Ante μ uero, & σ, per ω mag-
 gnū. scetere, cibus. p̄ter crepitus, hoc est, ignis sonus. cre-
 pitus

*Lociliter
 β̄ cum alijs
 literis.*

δικος, εἰσοθερ. ἀμός, ἀμόθερ, καὶ οὐδαμόθερ. πλήρ τῷ ἐτέρωθερ,
καὶ ἀμφοτέρωθερ, καὶ κατέρωθερ, διὰ τὰ πολλά ἐφεξῆς βρα-
χία. Τὸ δὲ ἀποτέρω, καὶ ἀποτάτω τοῖς εἰς οἰτερος καὶ οστατος
τῶν ὀνομάτων ἀπολουθεῖ. τὰ γὰρ μὲν θετικά τῷ ε. ἀναγνωστέον,
πλευσίον, πνευσίον. πλήρ τῷ ἐντάτῳ, καὶ τῷ εἰς ια, καὶ εἰς ιορ
τῷ ι, αὐτικά, ἔγγιον.

ΚΟΙΝΟὶ ΤΟΠΟὶ ΟΡΘΟΓΡΑΦΙΚΟὶ

τῶν τοῦ λόγου μερῶν.

Κοινοὶ δὲ ὀνομάτων καὶ ῥημάτων, καὶ ὅπως τῶν τῷ λόγῳ με-
ρῶν τόποι κείσθωσαν ὀρθογραφικῶς τοιοῦτοι. ἀριτιμῶν
περὶ ἡμίσεων, ἐκ δευτέρου ἀπλῶν, ἀπαθῶν, ἀρ μὴ πά-
νυτι τὰ περὶ μίσεων ἀπλῶς εἰρημίνα. Ἡ βδε, τῷ ε. γράφεται.
βδέλλα, βδειλλυρός. Ἡ βδν, τῷ υ. βδύλλαρ. Ἡ βε πρὸ μὲν τῷ β,
καὶ λ, καὶ ε. βέβαιον, βέλος, βέρεθερον. Μίσεον τὸ ε, καὶ η, καὶ
ο. βέλεμονορ, βέβηλορ, βελόνη. πλήρ τῷ βέβαιον. Πρὸ δὲ τῷ ο, καὶ
τ, καὶ α. βεῖον, βεῖτι. Ἡ βι πρὸ μὲν τῷ λ, καὶ μ, καὶ ρ, καὶ τ. τῷ
η. βιλός, βῆμα, βικντός, βήτῳ. Μίσεον τὸ ι. βικεῖν. πλήρ τοῦ
βικντός, τῷ υ. Πρὸ δὲ τῷ α, καὶ ο, καὶ η, καὶ ν, τὸ ι. βία, βίος, βί-
κος, βινεῖν. πλήρ τῷ βύας τῷ υ. Μίσεον τὸ α, καὶ ο. βίαιον, βι-
στί. πλήρ τῷ βιάσιμον. Πρὸ δὲ τῷ ω, καὶ θ, καὶ δισυμφώνων, πλήρ
τῷ τ, τῷ υ. βύω, βυθός, βύβλος, βύζιμ, βύσος. πλήρ τοῦ βύωα,
τῷ η. καὶ Βοιωτία, τῆ οι. Μίσεον τὸ ι. βύβλιον, καὶ τὸ υ ὑποτασ-
σόμενον τῷ ζ. Βίβη. Ἡ βλε, πρὸ μὲν τῷ π, τῷ ε. βλέπω. πρὸ δὲ
τῷ σ, τῆ αι. βλαισος. Ἡ βλυ, πρὸ μὲν τῷ ζ, τῷ υ. βλυζεμ. πρὸ δὲ τῷ
τ, τῷ ι. βλίτορ. Πρὸ δὲ τῷ χ, τῷ η. βλικη. Μίσεον τὸ μέγα, βλικ-
χωνία. Ἡ βλω, τῷ μεγάλῳ, βλωθρός, βλωαυρός. Μίσεον τὸ υ.
βλωαυρός. Ἡ βο πρὸ μὲν φωνήεντος καὶ σ, καὶ δισυμφώνων, τῷ
μικρῷ. βοί, βόσις, βότερος. Μίσεον τὸ ε. βορέας, καὶ τὸ μέγα κα-
θαρόν ὄρ. βοάτης. εἰ δὲ μή, τὸ μικρόν. βόρβορος. Πρὸ δὲ τῷ λ,
καὶ μ προτααομένον, τῷ μεγάλῳ. βῶλος, βῶμος. ἄλλως δὲ τῷ μι-
κρῷ. βόλβιτορ. Μίσεον τὸ ι, Ἡ βρε, τῷ ε. βρέγμα. Μίσεον τὸ υ
ἐρθυ, βρενθῶ. ἐρ τι, τῷ η. βρεντίσιον. Ἡ βρι, πρὸ μὲν τῷ θ, καὶ
μ, τῷ ι. βρεῖθω, βρεμῶμαι. Πρὸ δὲ φωνήεντος, καὶ πρὸ τῷ κ, καὶ τ,
καὶ χ, τῷ υ. βρέμ, βρέκειμ, βρευταον, βρέχαμ. Ἡ βρο, πρὸ τῷ τ,
καὶ δισυμφώνων, τῷ μικρῷ. βροτός, βρουτή. Πρὸ δὲ τῷ μ, καὶ σ, τῷ με-
γάλῳ. βρωμάω, βρωσις. πλήρ τῷ βρόμος ὁ τ πυρός, ἡχος, βρω-

Bb ἡ μος δὲ

LIBER III: DE ORTHOGRAPHIA.

pitus aut esurientiū. Bα aut media in *nn* quidē & *nr*, est
ut spado, bacul^o. In *dr* uero, & *or*, per *i*. uado, rex. Præterea
in *br*, p̄cedēte *q*. barbitō. aliter uero oīa per *v*. Babilō, la-
trat, bacchylides, nisi patrony. sit. In *γ*, aut *ω* ma. semitū.

Literā *γ*
cum alijs.

Γε per *ε*. p̄ter terra, gæsa. Media *ε*, est *ε*. gñatio. p̄ter ge-
nerofus. & *ω* mag. geometres. Med. *ω*, *o* paruū. terræ da-
tor. *γ*, seorsim per *n*. terra. añ uero uocalē, & *λ*, & *μ*, & *ν*,
per *v*. dētale, cophinus militaris, nudus, tuguriū. expiciat
terren^o per *n*. iugerū per *vi*. Med. in *μ* per *n*. expedie^o. añ
uero *γ*, & *ρ*, *i*. gigas, fieri. p̄ter genero per *a*. mulier per *v*.
Media per *v*. applausus. & *ω* mag. cognosco. Ante *θ* autē
uel *q*, per *n*. lætor, senectus. p̄ter gyrus per *v*. Γλ per *i*. p̄ter
pupilla per *n*. & dulce, scalpere per *v*. Γλω & *γ*ω, per *ω* ma.
p̄ter caligo. Γο per *o* paruū. p̄ter angulus, corytus, cory-
na. Media per *v*. Γρ per *ai*. græcus. *γρ* sola per *v*. Ceterū
añ *γ*, per *n*. Gregorius. Med. per *o* paruū. uigilo. p̄terea añ
π. per *v*. aquilinus. Ante uero φ, per *i*. griph^o. Γα aut me-
dia per *i* & *ε*. feles, Galipsus, Gabria. p̄ter nuptiæ.

δ cum alijs:

Δε per *ε* scribitur. p̄ter scire, unde sciens, ingeniosus, &
cōiuiū, & coquus. Media per *ε*. esca. p̄ter torques, & per
i. dextera. p̄ter Dercylus, & cōiuiua, & sanguinē bibo, per
v. Δη sola cōiunctionaliter quidē per *n*. sane. uerbaliter per
ro per *a*. oportet. Añ uero uoca. per *i*. p̄ter populari per *n*.
& duo per *v*. Itē añ δ. p̄ter timeo per *a*. & cochleare per *ω*.
Med. *v*. geminus. Itē ante *n*. p̄ter mordeo, morsus per *a*. &
mōstro, unde demōstro, demōstratio per *a*. Med. *v*. rete.
& *ω* mag. si purū sit. persequor. paruū uero, si nō purū. in
postura. Itē ante *ρ*. p̄ter graue per *a*. & diu, per *n*. Media
ante penacute. consiliū. *ω* acute. diuturnū. Porro ante *ε*.
p̄ter *δ*υς, & occasus per *v*. etiā ante *χ*. bifariā. Itē añ duplicē
conson. p̄ter cœna per *a*. Gñaliter uero ex bis composita
per *i*. duplex, biceps, biforme. Ante uero *n*, & *μ*, per *n*. diu,
populus. Media in *μ* est *n*. Ceres. In *θ* *v*. *v*. moror. Etiā an-
te *λ*. p̄ter miser, & crepusculū per *a*. Media *ω*. miser. Ante
uero *q*, per *a*. p̄ter contentio, & diu per *n*. Δμω, per *ω* mag.
feruus. *δ*υο, per *o* paruū. tenebrosū. *δ*ο ante quidē *n*, & *λ*,
& *ρ*, per *o* paruū. appareo, dolus, arundo. Media *i* longū.
Ante

μος δε τῶν σιτοδῶν. Τῆς δε βα, μέσορ ἐρ μὲν κη, κὴ κτη, κ. βάνικ-
 λος, βαυτικία. Ερ δε δι, κὴ σι, ι. βαδίζω, βασιλεύς. Ετι ἐρ βι, κὴ
 γεμίς ρ. βάρβιτορ. ἄλλως δε τι πάντα τῶ υ. βαβυλῶν, βαίε
 [α. βακχυλιδις. εἰ μὴ πατρωνυμιόρ. ἐρ δε ζω τὸ μέγα, βαζῶας.

Η γε, τῶ ε. πλήρ τῶ γαῖα, κὴ γαῖοα. Μέσορ τῶ ε. γενεά, πλήρ
 τῶ γεννάος. κὴ τὸ μέγα, γεωμέτρικς. Μέσορ τῆς αι, τὸ μικρόν.
 γιοδοτίς. ἦ γη, μόνι τῶ κ. γῆ. πρὸ δε φωνιέντος, κὴ λ, κὴ μ, κὴ
 π, τῶ υ. γῆς, γυλινος, γυμνός, γύπανορ. ἔξαιρείσθω τὸ γῆνος
 τῶ κ. κὴ γαῖα, τῆ υ. Μέσορ ἐρ μνη, τῶ κ. γυμνήτικς. Πρὸ δε τῶ γ
 κη, τὸ ι. γῆας, γίνεσθαι. πλήρ τῶ γείνω τῆ ε. κὴ γυνη τῶ υ. Μέ-
 σορ τὸ υ. γηλυσμός. κὴ τὸ μέγα, γινώσκω. Πρὸ δε τῶ θ, ἦ ρ, τῶ
 κ. γήθω, γῆρας. πλήρ τῶ γῆρος τῶ υ. Η γλι, τῶ ι. πλήρ τῶ γλι-
 νη, τῶ κ. κὴ γλυνη, κὴ γλυφερ. τῶ υ. Η γλω, κὴ ἦ γνω, τῶ μεζάω.
 πλήρ τῶ γνόφος. Η γο, τῶ μικρῶ. πλήρ τῶ γωνία, γωρυτός, γωρ-
 τύνκ. Μέσορ τὸ υ. Η γρηκ, τῆ αι. γραινός, Η γρυ μόνι τῶ υ. Πρὸ
 δε τῶ γ, τῶ κ. γρηγορίος. Μέσορ τὸ μικρόν. γρηγορῶ. πρὸ δε τοῦ
 π, τῶ υ. γρυπός. πρὸ δε τῶ φ, τῶ ι. γρίφος. τῆς δε γα μέσορ τὸ
 κὴ ε. γαεάτικς, Γαλιψός, Γαβριά. πλήρ τῶ γαμήλια.

Η δε, τῶ ε. πλήρ τῶ δαίερ, ὄθερ τὸ δαίμορ, τὸ δαίδαλος, κὴ
 δάος, καὶ δαιτρός. Μέσορ τὸ ε. δίλαερ. πλήρ τῶ δέραορ. κὴ ι. δε-
 ξιά. πλήρ τῶ Δερνύλος, κὴ δαιτυμάρ, καὶ δερνύλω, τῶ υ. Η δι
 μόνι συνδερμικῶς μὲν τῶ κ. δι, ἔματικῶς δε τῆ ε. δεῖ. πρὸ δε
 φωνιέντος, τῶ ι. πλήρ τοῦ διουῖρ τῶ κ. καὶ δύο τῶ υ. Ετι πρὸ
 τῶ δ. πλήρ τοῦ δείδω, τῆ ε. κὴ δοιδυξ, τῆ οι. Μέσορ τὸ υ. διδυ-
 μος. Ετι πρὸ τῶ κ. πλήρ τῶ δίχω, ὄθερ τὸ δῆγμα, τὸ κ. καὶ δεί-
 κω, ὄθερ τὸ δαινύω, καὶ δείγμα, τῆ ε. Μέσορ τὸ υ. διτυνορ. κὴ
 τὸ μέγα καθαρὸρ ὄρ. διώνω. μικρόν δε, εἰ μὴ καθαρὸρ. διπλοῖ.
 Ετι πρὸ τῶ υ. πλήρ τῶ δανόρ, τῆ ε. καὶ δῆρ, τῶ κ. Μέσορ τὸ ε,
 προπαροξυτόνως. δίνεορ. Η αι ὄξυτόνως. διναιόρ. Ετι πρὸ
 τῶ σ. πλήρ τῶ δύς, κὴ δύσις, τῶ υ. Ετι πρὸ τῶ χ. δίχα. Ετι πρὸ δι-
 συμφάνε. πλήρ τῶ δέπνορ τῆ ε. Καθόλα δε τὰ ἐν τῶ δίς, σύνθε-
 τα τῶ ι. διπλοῦρ, δικέφαλορ, διφνίς. Πρὸ δε τῶ κὴ μ, τῶ κ. διθά,
 δῆμορ. Μέσορ ἐρ μι, τὸ κ. Δίμιτρα. μέσορ ἐρ θυ, τὸ υ. διθύνω.
 Ετι πρὸ τῶ λ. πλήρ τῶ δαλός, κὴ δέλιη, τῆ ε. Μέσορ ἦ αι. δέλαιος.
 πρὸ δε τῶ ρ, τῆ ε. πλήρ τῶ δῆρις, κὴ δηρόρ, τῶ κ. Η δμο, τῶ μεζά-
 λω. δμός. Η δνο, τῶ μικρῶ. δνοφερόρ. Η δο, πρὸ μὲν τῶ κ. καὶ
 λ, καὶ υ, τῶ μικρῶ. δοκῶ, δόλος, δόναξ. Μέσορ τὸ ι. δολιχόρ.

LIBER III. DE ORTHOGRAPHIA.

Añ uero δ, uel μ, uel ς, per ω mag. Dodona, dom^o, donū, p̄ter domus, & donatio. Pr̄terea añ σ, & τ. p̄ter datio, & dator. δρo ante μ quidē, per o paruū. cursus. añ uero π, per ω mag. dropax. δρv, per v. p̄ter acerbū per i. δz autē media κτv, & κρv per v. digitus, lachryma. Alia autē per i. abūdās, Damianus, nisi p̄dicta impediunt. & o paruū. Damosus.

E. E. ε sola pronominaliter quidē per ε, aduerbialiter uero per ω. unde lamētari, & Ajax. Ante uero α, per ε p̄ter terra. Itē ante o. marcidū. p̄ter æuū, uariū penacite, gestatio. Media antepe. ω magnum. marcidū. p̄ter gestatio. Rursum ante β, ε scribitur. p̄ter ianua, hei. Pr̄terea añ δ. pr̄ter pudor. Media η, ipsius ε. cibus. Itē ante θ. pr̄ter ardeo, ether. Media ε. coma. nisi in ω. ut assuefacio. Media ipsius ω est i in æthiops. v in calefacio. Porro ante η. p̄ter ærumna, blāditiæ. Media est η dictionis ab ε incip. quietus. p̄ter ille per α. & socer, per v. Itē ante λ. pr̄ter ies, & Aelius. Media ε, & i. mina, stupeo. p̄ter oliua planta. Rursum ante μ. pr̄ter sanguis, & blādus. Media ε, & v. uomitus, blandus. Itē ante v. pr̄ter laus, & grauis, & obscure loqui, unde ænigma. Media ε, & i. uenetus, obscure loquor. p̄ter Aeneas per α. Pr̄terea ante π. p̄ter altum. Med. ε. urgeo. p̄ter Epeus. Itē ante ς. p̄ter loliū, eligo, tollere. Media ε. cicer. & i. lana. pr̄ter hæc, rubrum, detineo, munitū, per v. & eremus, sedeo, per η. diruo, innotor, per α. Itē ante σ. pr̄ter sentire, dedecus, Aesopus, parca. Med. i. cōmedo. p̄ter pudefacio, & impium per v. Etiā ante τ. pr̄ter petere, causa. uerū ætina, ab ardeo ductum. Media ε. pr̄ter socius. Etesias uero per η. uerus per v. paratus per o. Itē ante χ. pr̄ter cuspis. Med. ε. anguilla, & i. uipera. pr̄ter tutū per v. Ceterū ante ψ. p̄ter statim. Ante uero γ. per ω. populus arbor. pr̄ter ego, & suscito. Media pr̄cedente γ altero v. promitto.

Z. Zε, per ε. zephyrus. {α quidē añ uocalē, per α. semē, uñ illud, fertile solū. Ante uero θ, per v. zythus. Sed añ λ, per η. zelus. pr̄terea ante μ. pr̄ter frumentū per v. Itē ante ρ, & τ. Zeno, quærere. {ω per ω mag. pr̄ter caligo.

I. I. sola articulariter quidē, & aduerbialiter per η. hæc q̄, uel per

Πρό δε τῷ δ, ἡ μ, ἢ ρ. τῷ μεγάλῳ. Δαδώνη, δῶμα, δῶρορ. πλήρ τ' δόμος, κὶ δῶμα. Ἐπι πρό τ' σ, κὶ τ. πλήρ τῷ δόσις, κὶ δοτήρ. Ἡ δρο πρό μῃ τῷ μ, τῷ μικρῷ. δρόμος, Πρό δε τῷ π, τῷ μεγάλῳ. δρώπας. Ἡ δρο, τῷ υ. πλήρ τῷ δριμύς, τῷ ι. Τοῦ δε δαμίσορ ἔρυκτο, κὶ κρο, τὸ υ. δάκτυλος, δάκρορ. τὰ δ' ἄλλα ι. δαψίλης, Δαμασνός. εἰ μὴ τὰ προσηρημένα κωλύοι. κὶ τὸ μικρόρ. Δάμοσος.

Ε. ἢ ε μόνη ἀντανυμικῶς μὲν τῷ ε, ἐπιέρηματικῶς δὲ τῇ αι. ὄθεν τὸ αἰάειρ, καὶ Αἰας. Πρό δε τῷ α, τὸ ε. πλήρ τῷ αἶα. Ἐπι πρό τῷ ο, ἴοιορ. πλήρ τῷ αἰώρ, αἰώλορ παροξυτόνωσ. αἰώρα. Μείσορ προπαροξυτόνου, τὸ μέγα. αἰώλορ. πλήρ τοῦ αἰώρα. Ἐπι πρό τῷ β. πλήρ τῷ αἰβάλη, καὶ αἰβοῖ. Ἐπι πρό τῷ δ. πλήρ τοῦ αἰδάσ. Μείσορ τὸ κ, τῷ ε. ἰδητύς. Ἐπι πρό τῷ θ. πλήρ τῷ αἰθῶ, αἰθίρ. Μείσορ ἢ ε, ἔθερα, εἰ μὴ εἰς ἴω. οἶορ, ἰθίζω. Μείσορ τῆσ αι, τὸ ἴω τῷ αἰθίωψ, τὸ υ δὲ τῷ αἰθύσω. Ἐπι πρό τοῦ κ. πλήρ τοῦ αἰνία, αἰνάλη. Μείσορ τὸ κ. τοῦ ε. ἕκκλος. πλήρ τοῦ ἑκείνοσ, τῆ ε. καὶ ἕκροσ, τῷ υ. Ἐπι πρό τοῦ λ. πλήρ τοῦ αἰλουροσ, Αἰλιος. Μείσορ τὸ ε, καὶ ι. ἔλεοσ, ἔλινώω. πλήρ τοῦ ἑλαία φυζτόρ. Ἐπι πρό τῷ μ. πλήρ τοῦ αἶμα, καὶ αἰμύλοσ. Μείσορ τὸ ε, κὶ υ. ἕμετοσ, αἰμύλοσ. Ἐπι πρό τῷ ν. πλήρ τῷ αἶνοσ, καὶ αἶνόσ. καὶ αἰνίττωσ, ὄθεν τὸ αἶνιμα. Μείσορ τὸ ε, καὶ ι. ἐνεπόσ, αἰνίττωμα, πλήρ τοῦ Αἰνείασ, τῆ ε. Ἐπι πρό τοῦ π. πλήρ τοῦ αἶπύ. Μείσορ ἢ ε. ἐπέρω. πλήρ τοῦ ἐπιόσ. Ἐπι πρό τοῦ ρ. πλήρ τοῦ αἶρα, αἶρυνμα, αἶρειρ. Μείσορ τὸ ε. ἐρέβινθοσ. καὶ τὸ ι. ἔριορ. πλήρ τῶν ἔρυθρορ, ἔρυκω, ἔρυμόρ, τῷ υ. καὶ ἔριμοσ, ἔριτύω, τῷ κ. κὶ ἔρείπω, ἔρείδω, τῆ ε. Ἐπι πρό τῷ σ. πλήρ τῷ αἰσθάνεσθαι, αἰσχύει, Αἰσώποσ, αἶσα. Μείσορ τὸ ι, ἐσθίω. πλήρ τῷ αἰσχύνω, κὶ αἰσύνω, ἰορ τῷ υ. Ἐπι πρό τῷ τ. πλήρ τῷ αἰτέρ, αἰτία κ. Τὸ μέρ τοι αἶτην, καὶ αἶτην. τῷ αἶθα παράωρορ. Μείσορ τὸ ε. πλήρ τ' ἐταῖροσ, καὶ ἐπιστιάσ δε, τῷ κ. ἔτιμοσ, τῷ υ. ἔτομοσ, τῆ οι. Ἐπι πρό τῷ χ. πλήρ τῷ αἰχμή. Μείσορ τὸ ε. ἔγγελυσ. κὶ τὸ ι. ἐχιδνα κ. πλήρ τοῦ ἐχυρόρ, τῷ υ. Ἐπι πρό τοῦ ψ. πλήρ τοῦ αἶψα. πρό δε τοῦ γ, τῆ αι. αἶθεροσ. πλήρ τοῦ ἔρα, καὶ ἔειρω. Μείσορ ἢ γεμένου γ ἔτέρσ, τὸ υ. ἔγνῶμα. Ἡ ζε, τῷ ε. ζέφυροσ. Ἡ ζει πρό μὲν φωνήεντοσ, τῆ ε. ζεά. ὄθεν τὸ ζεῖδωροσ ἀρερα. Πρό δε τοῦ θ, τῷ υ. ζυθοσ. Πρό δε τοῦ λ, τῷ κ. ζυλοσ. Ἐπι πρό τοῦ μ. πλήρ τοῦ ζυμη, τῷ υ. Ἐπι πρό τοῦ υ, κὶ τ. Ζύνορ, ζυτήρ. Ἡ ζω, μεγάλῳ. πλήρ τοῦ ζόφοσ.

Alia addit
tur airtu.
Alia addi
κὶ τῆ αι. ἐσ
χίναου.

Η. ι μόνη ἀρθερικῶς μὲν, καὶ ἐπιέρηματικῶς, τῷ κ. η, θ. ἢ τῆ οι.

LIBER III. DE ORTHOGRAPHIA.

uel per *oi*. hi, quò. Cõiunctionaliter aut, si disiunctiue, per
ii. si uero cõtinuatiue, per *ei*. An uocalẽ aut per *i*. pter au-
 rora, & bonus per *ii*. & ei per *ei*. & hyacinthus, pluit, hya-
 des, hyena per *v*. & filius per *ui*. & teno, puto, auspiciu,
 auis, per *oi*. Med. *e*. facer. & *o* mag. flat^o, auspiciũ. pter lo-
 niũ pelagus, & Ionia. Itẽ añ *d*. pter dulce, uoluptas per *oi*. & species per
ei. Med. *v*. firmo. & *o* mag. idolũ. etiã añ *o*. pter pugna, po-
 stea, hysop^o, hystrix, carceres, uenabulũ, sus per *v*. & q̄strũ,
 fex, lanæ, ouis per *oi*. un^o per *ei*. & q̄etũ, & delectatio per *oi*.
 Med. *v*. q̄etus. & *o* mag. hysop^o. Itẽ añ *v*. pter habena, iu-
 uẽcus, abomasum per *ii*. & uinũ per *oi*. Med. *ii*. habena. p-
 ter abomasum per *v*. Adhæc añ *xi*. uiscũ. Med. *ii*. Ixiõ. C̄p̄e
 rũ ante *π*. pter Epyrus, blandũ, sono, febris, algida, per *oi*.
 & sub, super, consul, barba per *v*. Med. *i*. pter sono per *oi*.
 barba per *ii*. An uero *β*, uel *γ*, per *ii*. pter gibbosus, iniuria,
 humidũ, ualeo, per *v*. & iberus per *i*. Media *e*, & *i*. dux, uo-
 leo. Rursũ añ *θ*. pter recta, Ithaca, Ithome, per *i*. Med. *o*.
 mag. Ithome. pter Ithorus. Itẽ ante *λ*. pter syncerũ, uerũ,
 feruus. per *ei*. & propitius, Illyrius, hilaris, Illiũ, limus, Illus,
 beneuolus, uertigo. per *i*. & sylua, latrare per *v*. Med. *e*, &
i. pter tego, & elysiũ, & Illyrius per *v*. Præterea añ *μ*. pter
 ter palliũ, desyderiũ, lorũ, haurire. per *i*. & uobis, Hymet-
 tus, hymnus. per *v*. & uestis per *ei*. & uia per *oi*. Media *u*.
 & *ii*. hymettus, dies. Itẽ ante *τ*. pter impetuofus, bellariũ,
 per *i*. & mors, per *oi*. Itẽ ante *φ*. Vulcanus. Med. *au*. heph-
 stion. Porrò añ *ν*, per *ei*. pter uenio, minime, per *ii*. & per
 uenio, supplex, furcula, miluus, per *i*. & domus per *oi*. Me-
 dia *e*. similis. pter uulgaris. etiã añ *ρ*. pter luno, heros, qui
 ete, sepulchrũ. per *ii*. & iris per *i*. & puerulus, hircani, p̄l̄c̄
 na. per *v*. Med. *e*. q̄ete. Iunoniũ uero eorũ q̄ per *eo* sunt.
 Et *ii*. pax. & *o* mag. ironia. Itẽ añ *χ*. pter sonus per *ii*. & per
 re per *oi*. Ceterũ añ *ψ*, per *v*. pter ips per *i*. *Θ*, per *e*. deus, qui
 Themis. Med. *i*. estiuũ. & *o* mag. spectro. *θ* *e*, añ uocalẽ q̄
 dẽ *e*. pter sacrifico, uñ uictima per *v*. & thiasus per *i*. & inu-
 eri per *ii*. An uero *β*, per *ii*. Thebæ. Etiã añ *γ*. pter tãgo, cõ-
 tingo. per *i*. & filia per *v*. pterea añ *η*. theca. Itẽ añ *λ*. pter ca-
 p̄sa per

τῆ οι. οἰ. οἰ. συνδεσμιῶς δε, ἐμίρ διαφεντιῶς, τῶ κ. εἰ δὲ σὺνα
 πηῶς τῆ α. Πρὸ δὲ φωνήεντος, τῶ ι. πλήρ τῶ ἡώς, ἢ ἡύς. τῶ κ.
 ἢ εἰά, τῆ ε. καὶ ὑάινθος, ὑεἰ, ὑάδες, ὑάνα, τῶ υ. ἢ υἰός τῆ υι. ἢ
 οἰάξ, οἰά, οἰανός ὄρνις, τῆ οι. Μείσορ τὸ ε. ἰερέυς. καὶ τὸ μέγα.
 ἰων, οἰανός. πλήρ τῶ ἰόνιορ, πέλαγος, ἢ ἰονία. Ἐπι πρὸ τῶ δ.
 πλήρ τοῦ ἡδύ, ἡδος τῶ κ. καὶ ὑδωρ, ὑδνορ, τῶ υ. ἢ οἰδῶ, ὄβερ
 τὸ εἰδῆμα τῆ οι. ἢ εἶδος, τῆ α. Μείσορ τὸ υ. ἰδρῶ. καὶ τὸ μέγα.
 εἰδωλορ. Ἐπι πρὸ τῶ σ. Πλήρ τῶ ὑσμίνη, ὑσερορ, ὑσωπος. ὑ-
 σερξ, ὑσωπιξ, ὑσός, ὑς τῶ υ. ἢ οἰσερος, οἰσίππη, οἰς. τῆ οι. ἢ εἰς,
 τῆ α. καὶ ἡσυχορ, ἢ ἡσις. τῶ κ. Μείσορ τὸ υ. ἡσυχος. καὶ τὸ μέ-
 γα, ὑσωπος. Ἐπι πρὸ τῶ ν. πλήρ τῶ ἡνία, ἡνις, ἡνυσερορ, τῶ κ.
 καὶ οἶνος τῆ οι. Μείσορ τῶ ι. ἰνία. πλήρ τῶ ἡνυσερορ, τῶ υ. Ἐπι
 πρὸ τῶ ξ, ἰξός. Μείσορ τὸ ι. ἰξίαν. Ἐπι πρὸ τοῦ π. πλήρ τῶ ἡ-
 περος, ἡπιορ, ἡπύω. ἡπιάλος τῶ κ. καὶ ὑπῶ, ὑπῶρ, ὑπατος,
 ὑπανη. τῶ υ. Μείσορ τὸ ι. πλήρ τῶ ἡπύω, τῶ υ. ἢ ὑπίνη τῶ κ. Πρὸ
 δὲ τῶ β, ἢ γ, τῶ κ. πλήρ τῶ ὑβός, ὑβρις, ὑβρῶρ, ὑβιάνω, τῶ υ.
 καὶ ἡβρ τῶ ι. Μείσορ τὸ ε. ἢ ἡγεμῶρ, ὑβιάνω. Ἐπι πρὸ τοῦ
 θ. πλήρ τῶ ἰθῦ, ἰθάκη, ἰθάμν, τῶ ι. Μείσορ τὸ μέγα. ἰθάμν. πλήρ
 τῶ ἰθῶρος. Ἐπι πρὸ τῶ λ. πλήρ τῶ εἰλιυρινός, εἰλῶ, εἰλως. τῆ
 ε. καὶ ἰλεως, ἰλνυριός, ἰλαρός, ἰλιορ, ἰλνός, ἰλιός, ἰλαος, ἰλιξ.
 τῶ ι. καὶ ὑλι, ὑλακτέμ τῶ υ. Μείσορ τὸ ε. ἢ ι. πλήρ τῶ εἰλῦ-
 σω, ἢ ἰλνυιορ, καὶ ἰλνυριός. τῶ υ. Ἐπι πρὸ τῶ μ. πλήρ τοῦ
 ἰμάτιορ, ἰμερος, ἰμάς, ἰμάρ. τῶ ι. καὶ ὑμίρ, ὑμικτός, ὑμνος τῶ υ.
 ἢ εἰμα τῆ ε. καὶ οἶμος τῆ οι. Μείσορ τὸ ε. ἢ κ. ὑμκτός, ἰμέρα.
 Ἐπι πρὸ τῶ τ. πλήρ τῶ ἰτίς, ἰτριορ τῶ ι. καὶ οἶτος τῆ οι.
 Ἐπι πρὸ τῶ φ. ἡφαισος. Μείσορ ἡ αι. ἡφαισίωρ. Πρὸ δὲ τῶ κ. τῆ
 ε. πλήρ τῶ ἡνω, ἡνισα τῶ κ. καὶ ἡνάω, ἡνέτις, ἡνιόρ, ἡνις, τῶ
 ι. καὶ οἶνος, τῆ οι. Μείσορ τὸ ε. εἰνέλος. πλήρ τῶ εἰνάιος. Ἐπι
 πρὸ τῶ ρ. πλήρ τῶ ἡρα, ἡρας, ἡρέμα, ἡριορ. τῶ κ. ἢ ἡρις, τῶ ι. ἢ ὑρ-
 εἶα, ὑρκανοί, ὑρτιορ. τῶ υ. Μείσορ τὸ ε. ἡρέμα. Τὸ δὲ ἡραίορ,
 πῶρ διὰ τῶ αιορ εἰ, ἢ τὸ κ. εἰρῆνη. καὶ τὸ μέγα. εἰρῆνεία. Ἐπι
 πρὸ τῶ χ. πλήρ τῶ ἡχος, τῶ κ. ἢ οἰχέσθαι, τῆ οι. πρὸ δὲ τῶ ψ, τῶ
 υ. πλήρ τῶ ἰψ. τῶ ι. ἢ ψε, τῶ ε. θεός, Θέμις. Μείσορ τὸ ι. θερι-
 νόρ. ἢ τὸ μέγα. θεωρῶ. ἢ θεα, πρὸ μὲν φωνήεντος, τῆ α. πλήρ τῶ
 θῶ, ὄβερ θυσία, τῶ υ. καὶ θιάσος τῶ ι. ἢ θνείσθαι τῶ κ. πρὸ δὲ
 τῶ β, τῶ κ. Θῆβαι. Ἐπι πρὸ τῶ γ. πλήρ τῶ θίω, θιγάνω, τῶ ι.
 καὶ θυγάτρ τῶ υ. Ἐπι πρὸ τῶ κ. θῆκη. Ἐπι πρὸ τῶ λ. πλήρ τῶ θῦ

LIBER III. DE ORTHOGRAPHIA.

psa per v. Rursum añ ρ. p̄terianua, thyrsus per v. Ad hæc añ σ. p̄ter fimbria per v. Añ uero μ per v. p̄ter acerus per u. Etiã añ ρ. thūnus. p̄ter conuiuū per oi. & curo per a. b̄n, per i. tribulo. θv̄n, per u. mori. θω añ uocalē quidē, uel añ u. & μ, & ρ, & σ, & ψ, per ω magnum. iactura, sedes, acerus, Thō, thos, palpo. Itē añ λ, uel ρ, per o. p̄ter thorax. Media θω est v. tumult⁹. p̄ter armo per u. & Thoric⁹ per i. θρ̄s, per ε scribit̄. pecus. θρ̄i, ante uocalē per i. p̄ter bibinella, & scit̄ pus per v. Etiã añ δ, uel duplicē cōson. lactuca, paries, pilus, tinea. p̄ter deliciari. Porro añ ρ, & σ, per u. lamētatio, celebrare. Sed añ λ, per v. rumor. θρ̄o, per o paruū. p̄ter salio, specula, per ω magnū. θα uero med. i. λv̄ est v. cerealia. μ, i. fr̄q̄nter. p̄ter thamyris per v. In γ, p̄cedēte ρ, u. Marti.

K. Kε, per ε. inane. p̄ter uoi, occasio, nouū. i. nouū, Cxas. Media uε habētū, est ε. Celeus. p̄ter nigrū. & v. putamē. p̄ter Cenchrines per i. uo añ uocalē qdē per v. p̄ter colūna, lapis per i. & lapis rotūdus per oi. Itē añ β. p̄ter arca. & adulterinū per i. Med. ε. Cybele. & u. adulterinū. & ω mag. at ca. Rursum añ θ. p̄ter cithara, & cithæron per i. Med. u. & ε. cythera, cytherea. p̄ter cithæron. Item ante u. præter potentia per i. Media ε. cyceon. Etiã ante λ. p̄ter mulceo, & herniosus, & labes. per u. & Cilicia per i, & concauū per oi. Media i. cylindrus. p̄ter herniosus, & Cylene per u. & o paruū, nisi ab inflexione, uel per cōpositionē ω magnum habeat. Item ante μ. p̄ter dormire per oi. & Cimon per i. Media i. cyminū. Item ante ρ. præter hæc, cera, Cerithus, cerylus per u. & misceo, Circe, Cyrrha, per i. & dñs per oi, & tūdere per a. Media i. Cerithus. p̄ter Cyrene, & palex, per u. caduceus, per v. Præterea ante φ. præter fucus, Cephus, per u. Med. u. Rursum ante duplicē cōson. p̄ter cancellus, cista, turdus, per i. Media ε. alueus. Cæterum ante δ cū una cōsonāte per u. p̄ter gloria per v. Præterea ante v. p̄ter gladiolus, per v. Añ uero ρ, per i. p̄ter cōe, per oi. Media o. querula. & ω magnū. particeps. Itē añ σ, uel τ, quoz modocunq̄. p̄ter cetus per u. & cubile per oi. Media est, i. pumex. i. in hedereus. v. in poculū. ω magnū in locus maritimus. Kλ̄ε, per ε. gloria. κλ̄ε ante uocalē quidē, uel θ per ε. clau

λαξ τῷ υ. Ετι πρὸ τῷ ρ. πλήρ τῷ θύρα, θύρσος, τῷ υ. Ετι πρὸ τῷ σ.
 πλήρ τῷ θύσανος τῷ υ. πρὸ δὲ τῷ μ, τῷ υ. πλήρ τῷ θικωμ, τῷ κ.
 Ετι πρὸ τῷ υ. θίννος. πλήρ τῷ θοίνι, τῆ οι, κὴ θείνω τῆ ε. Η θλι, τῷ
 ι, θλίω. Η θνι, τῷ κ. θνήσειμ. Η θω πρὸ μὲν φωνήεντος, ἢ πρὸ τῷ
 κ, κὴ μ, κὴ ν, καὶ σ, κὴ ψ, τῷ μεγάλῳ. θω, θῶνος, θωμός, Θῶρ, θῶς,
 θῶψ. Πρὸ δὲ τῷ λ, ἢ ρ, τῷ μικρῷ. πλήρ τῷ θάραξ. Μείσορ τὸ υ. θέρυ
 βος. πλήρ τοῦ θωρίω τῷ κ. καὶ Θωρίος τὸ ι. Η θρε, τῷ ε. θρέμ
 μα. Η θρι πρὸ μὲν φωνήεντος τῷ ι. πλήρ τοῦ θρουαλλίς, καὶ θρού
 ορ, τῷ υ. Ετι πρὸ τοῦ δ, ἢ δισημφάνω. θριδαίνι, θριγγός, θρίζ
 θρίψ. πλήρ τοῦ θρύπιδαι. πρὸ δὲ τοῦ ν, καὶ σ, τῷ κ. θρῆνος, θρη
 σικίεμ. πρὸ δὲ τοῦ λ τῷ υ. θρύλλος. Η θρο, τῷ μικρῷ. πλήρ τῷ
 θρασια, δρασμός. τῷ μεγάλῳ. Τῆς δὲ τὰ μείσορ ἐν λυτὸ υ. θασ
 λίστορ. ἐν μι, τὸ ι. θαμινά. Πλήρ τῷ θάμυρις τὸ υ. ἐν γη, ἡ γμῆνε
 ετὸ κ. Θαραγιλιάρ. Η κε, τῷ ε. κενόρ πλήρ τῷ κ, καίρος, καινόν,
 τόνόρ, Καιάς. Μείσορ τὸ ε. Κελεός, πλήρ τῷ κελαινόν. κὴ τὸ υ.
 κίλυφος, πλήρ τοῦ κελχρίνις τῷ ι. Η κυ, πρὸ φωνήεντος μὲν τῷ
 υ. πλήρ τοῦ κίωρ, λίθος, τῷ ι. κὴ κίοις, τῆ οι. Ετι πρὸ τῷ β. πλήρ
 τῷ κίωτός, κὴ κίβδιλορ, τῷ ι. Μείσορ τὸ ε. Κυβέλι. κὴ τὸ κ. κίβδι
 λορ. κὴ τὸ μέγα. κίβωτός. Ετι πρὸ τῷ θ. πλήρ τῷ κιάρα, κὴ κίβα
 ρῶρ. τῷ ι. Μείσορ τὸ κ, κὴ ε. κύθηρα, κυτίερα. πλήρ τοῦ κίβαρῶν.
 Ετι πρὸ τοῦ κ. πλήρ κίκυς τῷ ι. Μείσορ τὸ ε. κικιάρ. Ετι πρὸ τῷ
 λ. πλήρ τοῦ κιλῶ, καὶ κιλῆτις, κὴ κιλίς, τῷ κ. καὶ Κιλικία, τῷ ι.
 καὶ κῆτορ, τῆ οι. Μείσορ τὸ ι. κύνιδρος. πλήρ τῷ κιλῆτις, καὶ
 Κυλίνι, τῷ κ. καὶ τὸ μικρόν, ἐμὴ ἀπὸ κίλισιως, ἢ κατὰ σύνθεσιν,
 τὸ μέγα. Ετι πρὸ τοῦ μ. πλήρ τῷ κοιμάδαι, τῆ οι. κὴ κίμων,
 τῷ ι. Μείσορ τὸ ι. κύνιορ. Ετι πρὸ τοῦ ρ. πλήρ τῷ κ, κίρος, Κί
 ριβος, κίρυλος, τῷ κ. κὴ κίρυῶ, Κίρικ, Κίρρα τῷ ι. καὶ κίρανος
 τῆ οι. κὴ κίραμ τῆ ε. Μείσορ τὸ ι. Κίριβος. πλήρ τοῦ Κυρήνη.
 κὴ κίρυθια, τῷ κ. καὶ κίρυθιορ, τῷ υ. Ετι πρὸ τοῦ φ. πλήρ τῷ κιν
 φῆρ, καὶ κίφιαός, τῷ κ. Μείσορ τὸ ι. Ετι πρὸ δισημφάνω. πλήρ
 τῷ κίρλις, κίσι, κίχλα, τῷ ι. μείσορ τὸ ε. κινψέλι. Πρὸ δὲ τοῦ δ,
 μονοσημφάνω, τῷ κ. πλήρ τοῦ κῆδος, τῷ υ. Ετι πρὸ τοῦ π.
 πλήρ τῷ κίπερορ, τῷ υ. Πρὸ δὲ τοῦ υ, τῷ ι. πλήρ τοῦ κιοιόν, τῆ
 οι. Μείσορ τὸ υ. κινύρα. καὶ τὸ μέγα, κιοιωνός. Ετι πρὸ σ, κ, ὄπω
 σοῦ. πλήρ τῷ κῆτος, τῷ κ. κὴ κῆτι, τῆ οι. Μείσορ τὸ κ, ἐν τῷ κίσι
 σκίρις. τὸ ι, ἐν τῷ κίσιρορ. τὸ υ, ἐν τῷ κιοῦβιορ. τὸ μέγα ἐν τῷ
 κῆτορις. Η κλε, τῷ ε. κλέος. Η κλε, πρὸ μὲν φωνήεντος ἢ θ, τῆ

LIBER III. DE ORTHOGRAPHIA.

e. claustrū, claudo. unde truncus per *oi*. & præter audio, per *v*. Ante uero *β*, per *i*. cliban^o. Præterea añ *μ*, & *v*. præter palmes uitis, per *h*. & inclytus, per *a*: Rursum añ *δ*, & *ζ*, per *v*. fluctuatio, alluo. Ante uero *ρ*, & *σ*, & *τ*, per *h*. præter quod à flecto, inflexio per *i*. Κλω cum *θ*, per *ω* magnum. uoluo. Præterea ante *ψ*. fur. Verum ante *ν*, & *π*, per *o* paruum. præter furculus. Κναι, per *αι*. præter uespera. Κνι, añ *δ* quidem, *h*, & *σ*, per *i*. urtica, cnicum, nidor. ante uero *ζ* per *v*. catulire. Porrò ante *μ*, per *h*. tibia. Κνω, per *ω* magnum. ferra. Κο, per *o* paruum. præter quod ubi *β*, uel *δ*, uel *φ* sequitur. gobius, cāpana, mutus. & præter poculum, luctus ueto, membrum, comus, pagus habitatiōis, conus, culex, ansa, cos. garrire, suspēdere. Media *ε*, & *v*. uagina, articulus. præter cochlea, gobius, Corinthus, Corinus, oleaster, cribrū, copilichus, garrio. per *i*. & Coreffus per *h*. & graculus, Corecb^o, per *oi*. & cicuta per *a*. & *o* paruum. cucurbita. præter iugum, cornix, strepit^o, cultui indulgēs. Κεε, per *ε*. præter ea, *φ*bus, uel *π* sequit. perficere, crapula. Κει, ante uocalē, per *i*. præter frigus per *v*, & princeps per *a*. Item ante *β*, & *θ*, & *h*. clibanum, hordeum, ansa. Item ante *v*. præter fons per *h*. Cæterum ante *σ*, & *τ*. præter Cres, & Crestonia per *h*. & Cresus per *oi*. Media *ω* magnū. Ante uero *γ*, uel *δ*, uel *μ*, uel *π*, unicōsone per *h*. bonū, uitta, præcipitiū, crepida. præter aligor per *v*. Ante *π* añ, per *v*. abscondo, unde elā. Κεο, per *o* paruum. præterea in quibus *β*, uel *ζ*, sequit. cicinnus, cornicor. Med. *v*. cepa. Κτε, per *ε*. parēto. Κτη añ quidē *δ*, uel *μ*, uel *π*, per *h*. pectē, possessio, pec^o. præter occido per *a*, unde occido per *i*. Cæterū añ *ζ*, & *λ*, per *i*. cōdo, aries. Añ uero *π*, per *v*. pulso. At añ *σ* per *a*. pectē. nēpe ædificatio per *i*. & possessio per *h*, uidelicet ab ædificatū eē, & possedisse facta. illic & similē literā hñt. Incipiētis autē *uα*, media *ε*. Carneades, & *v*. tego. præter tabernari^o, camel^o, transtrū, Carthago. per *h*. & fornax per *i*. & per *ω* mag. exorno. præter arca panaria.

A. Λε, per *ε*. præter guttur, læuus, pcella. & in quibus *φ*, uel *ψ* sequit. amictus, uelox. Media *v*. testa. Λει ante uocalē, per *a*. planū. præter ualde, & calidū per *i*. & seges, unde de populari, à quo latro, per *h*. & soluo, unde solutio, & solutum, per

ε. κλεθρον, κλεω, ὄθερ τὸ κλοῖος, τῆ οι. κὴ πλήρ τῷ κλύω, τῷ
 ν. πρὸ δὲ τῷ β, τῷ ι. κλιβανος. Ἐτι πρὸ τῷ μ, κὴ ν. πλήρ τῷ κλη
 μα ἀμπέλε, τῷ η. καὶ κλενός, τῆ ει. Πρὸ δὲ τῷ δ, κὴ ζ, τῷ υ. κλύ
 δωρ, κλύω. Πρὸ δὲ τῷ ρ, κὴ σ, καὶ τ, τῷ η. πλήρ τῷ ἄπὸ τῷ
 κλινα, κλισις, τῷ ι. Η κλω, μετὰ μὲν τῷ θ, τῷ μεζάλω. κλώβα.
 Ἐτι πρὸ τῷ ψ. κλώψ. Πρὸ δὲ τῷ ρ, κὴ π, τῷ μιρῶ. πλήρ τῷ κλάρ.
 Η νυαι, τῆ αι. πλήρ τῷ νέφας. Η νιτι, πρὸ μὲν τοῦ δ, καὶ η, καὶ
 σ, τῷ ι. νινδα, νινος, νινῶα. Πρὸ δὲ τῷ ζ, τῷ υ. νυζᾶσαι. Πρὸ δὲ
 τῷ μ, τῷ η. ννήμι. Η νω, τῷ μεζάλω. ννῶδαλορ. Η νο, τῷ μιρῶ.
 πλήρ ἐνθα τὸ β, ἢ δ, ἢ φ, ἐπέται. κωβιός, κῶδωρ, κωφός κὴ πλήρ
 τῶν κ ἄβαρ, κωντός, κωλύω, κῶλορ, κῶμος, κῶμι. τῆς συνοικί
 σεως, κῶνος, κῶωψ, κῶπι, κῶς, κωτίλλειρ, κωχένερ. Μίσορ τὸ
 ε, κὴ ν. κολεός, κόνδυλος, πλήρ τῶν κοχλίας, κωβιός, Κόριθvos,
 Κόρινος, κόντινος, κόνσιννορ, κόνψιχος, κωτίλλω. τῷ ι. κὴ Κορκαός
 τῷ η. κὴ κολοῖός, Κόροιβος. τῆ οι. κὴ κῶνεορ τῆ ει. κὴ τὸ μιρῶρ,
 κολοῖντι. πλήρ τῶν κολῶνι, κωῶνι, κολῶός, πομματιῖ. Η
 κρε, τῷ ε. πλήρ ἐφ ᾧ ρ ν, ἢ π, ἐπέται. κραινερ, κραιπάλη. Η κρι,
 πρὸ μὲν φωνέντος, τῷ ι. πλήρ τῷ κρυός, τῷ υ. κὴ κρείωρ. τῆ ει. Ἐτι
 πρὸ τῷ β, κὴ θ, κὴ η. κριβανορ, κριτι, κριός. Ἐτι πρὸ τῷ ν. πλήρ τῷ
 κρινι, τῷ η. Ἐτι πρὸ τῷ σ, κὴ τ. πλήρ τῷ Κρις, κὴ Κρισωνία, τῷ η.
 κὴ Κροισος, τῆ οι. Μίσορ τὸ μέγα. Πρὸ δὲ τῷ γ, ἢ δ, ἢ μ, ἢ π. μορο
 συμφάνως, τῷ η. κρηγορ, κρηδέμνορ, κρημνός, κρηπις. πλήρ τῷ
 κρημός τῷ υ. Πρὸ δὲ τῷ π, τῷ υ. κρύπῶ, ὄθερ τὸ κρύδην. Η κρο,
 τῷ μιρῶ. πλήρ ἐφ ᾧ ρ β, ἢ ζ, ἐπέται. κρῶβυλος, κρῶζερ. Μίσορ
 τὸ υ. κρόμμνορ. Η κτε, τῷ ε. κτερίζω. Η κτι, πρὸ μὲν τῷ δ, ἢ μ,
 ἢ ν, τῷ η. κτιδῶρ, κτιμα, κτινός. πλήρ τῷ κτείνω, τῆ ει, ὄθερ τὸ
 κτινύω, τῷ ι. πρὸ δὲ τῷ ζ, καὶ λ, τῷ ι. κτιζω, κτίλος. πρὸ δὲ τῷ
 ω, τῷ υ. κτυῶ. πρὸ δὲ τοῦ σ, τῆ ει. κτείς. τὸ γάρ τοι κτίσις τῷ
 ι. καὶ κτήσις τῷ η, διλονότι ἀπὸ τοῦ ἐτιῖσαι, καὶ κεντῖσαι γενός
 μῆρα. ἐκείθερ κὴ τὸ ἀντίσοιχορ ἴσχα. Τῆς δὲ κα τὸ μίσορ
 ε. Καρνεῶδης καὶ τὸ υ. καλύπῶ. πλήρ τῶν κἀπιλος, κἀμπος,
 κανθῆλορ. Καρχιδῶρ, τῷ η. καὶ κἀμνος, τῷ ι. κὴ τὸ μέγα. καλ
 λαπίζω. πλήρ τῷ κάρδοπος.

Η λε, τῷ ε. πλήρ τῷ λαίμος, λαίος, λαίλαψ. κὴ ἐφ ᾧ ρ τὸ φ, ἢ ψ
 ἐπέται. λαίφος, λαψιρορ. Μίσορ τὸ υ. λέπυρορ. Η λει, πρὸ μὲν
 φωνέντος, τῆ ει. λείος. πλήρ τῷ λιαρ, κὴ λιαρόρ, τῷ ι. κὴ λιορ, ὅ
 θερ τὸ ληίζεσαι, ἀφ οὔ τὸ ληικός, τῷ η. κὴ λύω, ὄθερ λύσις, κὴ λυ

LIBER III. DE ORTHOGRAPHIA.

tum, per v. Item ante π. linquo, unde reliquum per oi. p̄ter
 adeps per i. & molestia, molestū, per v. Præterea añ τ, mi-
 nister. p̄ter humile per i. Porro ante β, per i. p̄ter libare per
 e, unde libatio per oi. Media v. Libya. Rursum añ η, & λ.
 p̄ter canistrū per e. & lecythus per η. & lupus, Lycæbe, &
 annus per v. Media est α, desydero. & per v, uasculū. Præ-
 terea ante μ, p̄ter hortus, & pratū per e. & Lemnos, quæ-
 stus per η. & lædere per v. & pestis, morbus per oi. Item añ
 ρ. p̄ter torcular, per η. Item in χ. p̄ter lychnus luminis, per
 v. Rursum ante duplex ω. ut supplico, unde supplicatio, a
 quo rogare. p̄ter rabies, per v. Ante uero γ, per η. p̄ter siri-
 dulus, & fuligo per i. & obscuritas, lynx, uimen per v. & pe-
 stis per oi. Præterea ante θ, uniconsonne. p̄ter lapis per i.
 Etiam ante ξ, uel ρ. p̄ter impudēs per i. & lyra per v. & hos
 per e. ante uero δ, uel σθ, per oi. conuicium, ultimus. p̄ter
 lydus per v. Media o paruū. Sed ante ζ, uel θρ per v. singul-
 tire, cruor. λo. per o paruū. præter iniuria, penula, quiesco.
 In λα uero media est ε. nugax. & v, spolia. præter loquaci-
 tas, lapitha per i. & splendor, per η.

M. Mε, scribit per ε. præter obstetrix, appetere, furere, M̄po-
 tis. Media est ε. p̄ter inuidēs & nigra. & v, ebrius. p̄ter mo-
 diū per i. & ω magnum. M̄otus. Mι, sola per η. ante uero
 α, per i. impurum. Item ante γ, misceo. p̄terea ante η, uel
 τρ. paruū, mitra. p̄ter matrix per η. Itē ante μ. imitari. Rur-
 sum ante σ, uniconsonne, uel cum θ. odiū, merces. p̄ter sce-
 lus, per v. Media α. uelox. At ante δ, & θ, per η. præter ri-
 deo, per e. & tabefacere, & ferrū candēs per v. Med. in δ.
 per i. rideo. In θv, per v. Metymna. Itē ante η, uniconsonne.
 p̄ter mugire, Mycenæ, fungus per v. & Micyllus per i. cui
 media v. Item añ λ. p̄ter similax, minyū per i. & mola
 per v. atq; adulari per e. Media i. blādum. & ω magnum.
 melothrū. Itē añ ρ. p̄ter mētha, Minos, minuere per i. Me-
 dia v. p̄ter succēdere ad irā per i. Præterea añ ρ, uniconsonne.
 p̄ter unguentū, & infinita, & formica per v. fatum per oi. &
 adolescētulus per e. Media i. Merynthus. præter filo per v.
 Itē añ τ, uniconsonne. præter filū per i. Media ē v. Mitylene.
 Præterea ante χ. præter mœchus per oi. & latebrē per v.
 Ante

τὸν, τῶ υ. Ἐπιπρὸ τοῦ π. λέπω, ὄθεν τὸ λοιπὸν τῆ οι. πλήρ τῶ
 λίπος, τῶ ι. καὶ λύπι, λυπιρὸν, τῶ υ. Ἐπιπρὸ τοῦ τ. λατρε
 γός, πλήρ τοῦ λιτόν, τῶ ι. Πρὸ δὲ τοῦ β, τῶ ι. πλήρ τῶ λέβαρ,
 τῆ ε, ὄθεν λοιβὴ τῆ οι. Μίσον τὸ υ. Λιβύη. Ἐπιπρὸ τῶ υ, κὶ λ.
 πλήρ τοῦ μ. λείνομ, τῆ ε, κὶ λίκυθος τῶ η. καὶ λύνος, ἢ Λυκάμα
 βλ, κὶ λυκάβας, τῶ υ. Μίσον ἢ αι. λιλαιόμαι. κὶ τὸ υ λικυθιορ.
 Ἐπιπρὸ τοῦ μ. πλήρ τοῦ λείμαξ, κὶ λειμῶν τῆ ε. καὶ Λῆμνος, λῆμι
 μα τῶ η. καὶ λυμαίνεσθαι, τῶ υ. καὶ λοιμός, νόσος, τῆ οι. Ἐπι
 πρὸ τοῦ ρ. πλήρ τοῦ ληνός, τῶ η. Ἐπιπρὸ τῶ χ. πλήρ τῶ λύχνος
 φώτος, τῶ υ. Ἐπιπρὸ δύο α. ὄσον λίσσομαι, ὄθεν τὸ λιτή, ἄφ οὗ
 τὸ λιτανεύειν. πλήρ τοῦ λύσα, τῶ υ. Πρὸ δὲ τῶ γ, τῶ η. πλήρ τῶ
 ληύς καὶ ληνός, τῶ ι. καὶ λυγῆ, λυγῆ, λυγος, τῶ υ. καὶ λοιγός τῆ
 οι. Ἐπιπρὸ τοῦ θ, μονοσυμφώνως. πλήρ τοῦ λίδος τῶ ι. ἔτι πρὸ
 τῶ ξ, ἢ ρ. πλήρ τοῦ λιδός, τῶ ι. κὶ λύρα τῶ υ. καὶ λείριον τῆ ε. Πρὸ
 δὲ τοῦ δ, ἢ σθ, τῆ οι. λοιδορία, λοισθος. πλήρ τοῦ λυδός, τῶ υ. Μί
 σον τὸ μικρόν. πρὸ δὲ τοῦ ζ, ἢ θρ, τῶ υ. λύξερ, λύξρος. Ἡ λο, τῶ μι
 κροῦ. πλήρ τοῦ λῶβη, λάπιον, λωφᾶν. Τῆς δὲ λα, μίσον τὸ ε, λα
 κερῶν. κὶ τὸ υ. λάφουρα. πλήρ τοῦ λαλιά. λαπίθης, τῶ ι. κὶ λαμι
 πιδῶν, τῶ η. Ἡ με, τῶ ε. πλήρ τῶν μαῖα, μαίμαρ, μαίνεσθαι, μαί
 ῶτις. Μίσον τὸ ε. πλήρ τοῦ μεζαίρωρ, κὶ μέλαινα. καὶ τὸ υ. μέ
 βυσος. πλήρ τῶ μεδμονορ, τῶ ι. κὶ τὸ μεζαμαῖῶτις. Ἡ μι, μόνι, τῶ
 η. Πρὸ δὲ τῶ α, τῶ ι. μαρόν. Ἐπιπρὸ τοῦ γ. μιγνύω. Ἐπιπρὸ τοῦ
 κρ, ἢ τε. μικρόν, μίτρα. πλήρ τοῦ μίτρα, τῶ η. Ἐπιπρὸ τῶ μ. μι
 μέσθαι. Ἐπιπρὸ τοῦ σ μονοσυμφώνως, ἢ μετὰ τοῦ θ. μῖσος, μι.
 σθός. πλήρ τῶ υ. μῖσος, τῶ υ. Μίσον ἢ αι, μίθατος. Πρὸ δὲ τοῦ
 δ, καὶ θ, τῶ η. πλήρ τῶ μεδιῶ, τῆ ει. καὶ μυδαρ κὶ μυδρος, τῶ υ.
 Μίσον ἔρ δι τῶ ι. μεδιῶ. ἔρ θυ τῶ υ. μυθύμνη. Ἐπιπρὸ τῶ η,
 μονοσυμφώνως. πλήρ τοῦ μυνάσθαι, μυνῆναι μύνης, τῶ υ. κὶ
 μινηλος, τῶ ι. οὗ μίσον, τῶ υ. Ἐπιπρὸ τοῦ λ. πλήρ τοῦ μί
 λαξ, κὶ μίλτος, τῶ ι. καὶ μύλι, τῶ υ. καὶ μειλίασθαι τῆ ει.
 Μίσον τὸ ι. μέλιχορ. καὶ τὸ μέγα, μίλωθρον. Ἐπιπρὸ τοῦ ρ.
 πλήρ τοῦ μινθι, μίνως, μινύθειν, τῶ ι. Μίσον τὸ υ. πλήρ τῶ
 μινίερ ἐπὶ ὄρχης τὸ ι. Ἐπιπρὸ τῶ ρ μονοσυμφώνως. πλήρ τῶ
 μύρον, κὶ μυρία, κὶ μύρμηξ, τῶ υ. κὶ μοῖρα τῆ οι. καὶ μεράσιορ
 τῆ ε. μίσον τὸ ι. μινειθος. πλήρ τοῦ μινεῶ τῶ υ. Ἐπιπρὸ
 τοῦ τ. μονοσυμφώνως. πλήρ τῶ μίτος, τῶ ι. Μίσον τὸ υ. μυτι
 λίνη. Ἐπιπρὸ τῶ χ. πλήρ τῶ μοιχός, τῆ οι. κὶ μυχός, τῶ υ.

Πρὸ δὲ

LIBER III. DE ORTHOGRAPHIA.

Ante uero ζ, uel θ, uel ς, uel σ, uel τ, uel ρ biconsonne, uel uocalem. præter α, & ο, per υ. ut fugere, fabula, mysterium, mus, *μυσκέλεθρον*. i. muris sterco, Mysia, pulmentū, myrtus, claudere, asylus. p̄ter οdisse, minutim seco, cuius media υ. Verū añ ο paruū, per ε. minus. *Mυι*, ante uocalē q̄dē muscus per ι. memoria per ε. añ uero μ, & σ, per η. memoria, p̄cus. *Μο*, per ο paruū. p̄ter irrisor, mom^o, fatuus. *Μεδ*. υ. plumbū. & ο paruū, malua. Dictiōis autē à μα incipiēis med. ε. macedo. p̄ter beata. & quidē in *γυη* per η. magnæ. N. tes. in *ει* uero, per ι. Nε, per ε. p̄ter næ, & habitare. *Μεδ*. ε, & ο paruū. nubes, pullus. Nη sola, aduerbialiter q̄dē p̄ter η. i. per. cōiunctiue autē, per υ. Añ uero cōsonatē, per α. no uale. Itē ante λ. Nilus. Añ uero ζ per ι. lauo. Item añ η. p̄ter cōtentio. Rursū añ π. lauo. Cæterū añ ρ, per η. *Νερευς*. *Μεδ*. η. naticulus. Etiā añ σ. p̄ter Nisa urbs, per ι. & uerget per υ. Itē añ φ per η. uigilare, uñ sobrietas. p̄ter ningere, uñ nix. & madefacere per ε. Et añ τ. p̄ter nitrū per ι. Præterca añ μ, & υ, & ξ, per υ. nympha, nūc. p̄ter Ninus, & ip̄m p̄no mialiter per ι. No per ο paruū. p̄ter nos, & nostrū, & terga. *Νη*. ξ. ε. per ε. præter carminare. ξη, añ ρ quidē, aridū per υ. nouacula per υ. Ante uero φ, per ι. ensis. Reliqua autē p̄ter υ. radere, lignum, uestis.

O. O. o per ο paruū. p̄ter ὄ aduerbiale. ouū, uetus, hic, canis, partus, ulna, humer^o, membrū, emptio, hora, orion, oropus, auris, auris, Orithyia, Orites, rugire, pallidū, ὀφρ̄ p̄ oculo. Media est ε. ueru, ulna. & ο paruū. obolus. præter Oropus. Et, quidē in *ηει*, ο paruū. pulpitiū. & μ. p̄ter obles per η. & similis per οι. & πι. retro. præter subula per η. & corire per υ. Et πι. armatus. Et *ει*. organū. præter hæc, seditio tumultus per υ. & ea quæ à mōte. In *ου* uero υ. elatū. & in *δυ*. dolor. p̄ter uiator, Odion per ι. & Odimas, Ocellus per η. & *θρυ*. Othryoneus. & λυ. filigo. præter paucū per υ. & in *μυυ*. iuro. & ξυ. acuo. & *θρυ*. impello. & χυ. tutū. præterq̄ à uerbo in *εω*. In *υα* uero & φα per α. somniū, debito. & per ω magnum. *Μεδ*. η. præter Ogygia, rugire per ε. & Orithyia, Orites, & si quod contentium per α.

Π. Π. π. per ε. præter Πæan, ferire, puer, ludere, unde ludicrum,

LIBER III. DE ORTHOGRAPHIA.

crum, farina, illustrare. Media *i*. calciamentū. *π* sola ad
 uerbialiter per *u*. quidē in statione, per *o* autē in motu. ubi
 stem, quō eamr. Añ uero uocalē per *o*. facio, quale. pter
 pingue per *i*, unde pieria. triticū, & pus, & scyphus per *u*.
 & p̄mere per *i*. Med. *e*. theca. pter pinguefacere. Sed añ
γ, per *u*. fons. pter nates per *v*. Media per *u*. fonticulus. p̄
 ter glacialis per *v*. Itē añ *δ*. pter fons per *i*. & Pydna per *u*.
 Rursum añ *λ*. pter porta, & pileus per *i*. Pręterea añ *ζ*. ut
 cubitus. Cęterū ante *v*, per *i* scribitur. pter pœna per *o*. &
 audio, & densus per *v*. & fames per *e*. & sericū per *u*. Itē
 ante *σ*, & *τ*. fides, pinus. pter cogo, unde coagulū per *u*.
 & auditus per *v*. Media *v*. coagulū. Verū añ *θ*, per *v*. pu
 trefacio, pythia, fundū. pter suadeo per *e*. & probabile, si
 mia, doliū, per *i*. Med. *i*, est *u*. simia. Rursum añ *u*. pter ua
 rium per *o*. & amarum per *i*. Media *i*. uariū. Etiā ante
ξ. cū pugnīs. Itē ante *ρ*, per *e*. penetro, experientia. pter
 pera per *u*. & ignis per *v*. Med. *ω*. pyræus. & in pyrene q̄
 dem *u*. in tabulatū uero per *i*. *ωλ*, per *e*. pter agmē quæ
 dratū. *ωλο*, añ uocalē per *o*. nauigiū. Añ uero *θ*, uel *μ*,
 uel *ρ*, per *u*. multitudo, errare, plenū. Media *e*, & *v*. error,
 inundatio. Cęterū ante *v* unicōsone quidē per *v*. lauo. cū
θ uero per *i*. later. *ωλο*, per *o* paruū. pter ea quę à nauiga
 ui, & nauigauit. ut nauigabile, natile. *ωυ*, añ *γ* quidē per
i. æstus. Añ uero *ξ*, per *v*. curia Athen. *ωο*, per *o* paruū.
 meatus, polus. pter barba, pullus, luctus, quomodo, ouis
 le, ubi. Med. est *e*, & *i*. bellū, canus. pter poderis per *u*. & *o*
 paruū. bulla. *ωρ*, per *e*, in his q̄ græca sunt. *ωρ*, añ uoca
 lem quidē per *i*. emere. Verū ante *λ*, & *μ*, & *τ*, per *v*. pup
 pis, pedes, magistratus Athen. Cęterū añ *v*, & *σ*, per *u*. p̄
 ceps, fulmē. pter frutex, & priusq̄ per *i*. Añ autē *ξ*, per *o*.
 dos. *ωτ*, per *e* scribit̄. pter labi, unde lapsus. *ωτν*, añ uoca
 lem quidē per *v*. uentilabrū. pauor per *o*. añ uero *λ*, per
i. pluma. Verū ante *σ*. ptisana, per *i*. corrugo. Per se acti
 uū, per *v*. *ωω*, per *o* mag. pter ramus. *ωα* autē media est *γ*
 & *e*. Parmisus, uirgo. pter luctor, uetus.

P. P̄, per *e*. pter peruersus, rorare, malle°. *ρ* añ *α*, per *o*.
 malū punicū. pręter riuus, per *v*. Etiā ante *β*. abforbitio.
 Ante ue

γνον, παιπάλη, παιφάσαρ. Μέσορ τὸ ι. πίδαλον. Ηπιμόνη
 ἐπὶ ῥηματικῶς ἢ μὲν ὄπι σάσεως, οἱ δὲ ὄπι κινύσεως. πῆ, σῶ,
 ποί, βῶ. Πρὸ δὲ φωνέντος, τῆ οι. ποῖῶ, ποῖορ. πλῆρ τῶ ποῖορ τῶ
 ι, ὄβερ τὸ πιερία. σῦρος, καὶ σῦορ, κὶ σῦελορ, τῶ υ. κὶ πῖζεμ, τῶ
 ι. Μέσορ τὸ ε. σῦελορ. πλῆρ τῶ πιαναρ. Πρὸ δὲ τῶ γ, τῶ η. πηγῆ.
 πλῆρ τῶ πυγῆ, τῶ υ. Μέσορ τὸ η. πηγῆδιον. πλῆρ τοῦ πηγῆλιρ,
 τῶ υ. Ἐπι πρὸ τῶ δ. πλῆρ τοῦ πίδαξ, τῶ ι. καὶ Πύθνα, τῶ υ. Ἐπι
 πρὸ τῶ λ. πλῆρ τοῦ πύλη, τῶ υ. καὶ πῖλορ τῶ ι. Ἐπι πρὸ τοῦ χ.
 οἶορ πῆχου. Πρὸ δὲ τῶ υ, τῶ ι. πλῆρ τῶ ποινῆ, τῆ οι. καὶ πυνθάο
 μα, καὶ πυνθῖορ, τῶ υ. καὶ πείνα, τῆ ε. καὶ πῆνη, τῶ η. Ἐπι πρὸ
 τῶ σ, καὶ τ. πίσιρ, πίτυρ. πλῆρ τοῦ πῖνω, ὄβερ τὸ πινύα, τῶ η.
 καὶ πύσιρ, τῶ υ. Μέσορ τὸ υ. πινύα, Πρὸ δὲ τῶ θ, τῶ υ. σῦθω, σῦ
 θια, σῦθμῆρ. πλῆρ τοῦ πείθω, τῆ ε. καὶ πθανόρ, πῖθικορ, πῖθορ
 τῶ ι. Μέσορ τῶ ι, τὸ η. πῖθικορ. Ἐπι πρὸ τῶ η. πλῆρ τοῦ ποιηί
 λορ τῆ οι. καὶ πιηόρ, τῶ ι. Μέσορ τὸ ι. ποιηίλορ. Ἐπι πρὸ τῶ ξ.
 σῦξ. Πρὸ δὲ τοῦ ρ, τῆ ε. σῦερω, σῦερα. πλῆρ τῶ σῦερα, τῶ η. καὶ
 πῦρ, τῶ υ. Μέσορ ἢ σι. σῦεραεὺρ, κὶ ἐμ μὲν σῦερίνη, τὸ η. ἐμ δὲ πε
 ρῖνθορ, τὸ ι. Η πλε, τῶ ε. πλῆρ τοῦ πλοῖσιορ. Η πλοι, σῦρδ μὲν
 φωνέντος, τῆ οι. πλοῖορ. Πρὸ δὲ τῶ θ, ἢ μ, ἢ ρ, τῶ η. πλοῖθορ,
 πλωμμελῆρ, πλῆρερ. Μέσορ τὸ ε, κὶ υ. πλωμμελῆμα, πλωμμερίρ.
 Πρὸ δὲ τῶ ν μονοσυμφώνωρ μὲν τῶ υ. πλωνα. μετὰ δὲ τῶ θ, τῶ
 ι. πλωῖθορ. Η πλω, τῶ μιρεῶ. πλῆρ τῶρ ἀπὸ τῶ σῦπλωμαι, καὶ πέ
 πλωται. οἶορ πλωῖμορ, πλωτόρ. Η πωι, πρὸ μὲν τῶ γ, τῶ ι.
 πωῖορ, Πρὸ δὲ τῶ ξ, τῶ υ. πωῖξ. Η πο, τῶ μιρεῶ. πόρορ, πόλορ.
 πλῆρ τῶ πάραρ, πῶλορ, πῶρορ, πῶρ, πῶυ, πῶ. Μέσορ τὸ ε, καὶ
 ι. πόλεμορ, πολιόρ. πλῆρ τῶ ποδῆριρ, τὸ η. καὶ τὸ μιρεῶρ πομ
 φόλορ. Η πορ, τῶ ε. ἐλληνικῶρ ὄνταρ. Η πορι, πρὸ μὲν φωνέν
 τορ τῶ ι. πρίασαι. Πρὸ δὲ τῶ λ, κὶ μ, καὶ τ, τῶ υ. πρῦμνη, πρῦλιρ.
 πορτανίρ. Πρὸ δὲ τοῦ ν, κὶ σ, τῶ η. πορνίρ, πορσίρ. πλῆρ τῶ πορ
 νορ, καὶ πορῆρ, τῶ ι. Πρὸ δὲ τοῦ ξ, τῆ οι. πορῖξ. Η πῆε, τῶ ε. πλῆρ
 τοῦ πῆαιρ, ὄβερ τὸ πῆαισμα. Η πῆυ, σῦρδ μὲν φωνέντος, τῶ υ.
 πῆορ. πῆοῖα δὲ τῆ οι. Πρὸ δὲ τοῦ λ, τῶ ι. πῆίλορ, Πρὸ δὲ τῶ σ. πῆ
 σάνη, τῶ ι. πῆύομαι, τὸ αὐτοεινεργητικῶρ, τῶ υ. Η πῆω, τῶ με
 γάλω. πλῆρ τοῦ πῆερθορ. Τῆρ δὲ πα, μέσορ τὸ ι, καὶ ε. Πάρμι
 σορ, παρθῖνορ. πλῆρ τοῦ παλαῖω, παλαῖόρ.

Η ρε, τῶ ε. πλῆρ τοῦ ραίβορ, ραίναρ, ραίσιρ. Η ρι, πρὸ μὲν
 τοῦ α, τῆ οι. ροῖα. πλῆρ τοῦ ρῦαξ, τῶ υ. Ἐπι σῦρδ τῶ β, ροῖβδορ.
 Dd ἦ Πρὸ δὲ

LIBER III. DE ORTHOGRAPHIA.

Ante uero uocalē aliā, per *v*. libero. Item ante χ . rostrū.
 Rursum ante θ . rythmus. Itē ante η , & μ , & π . præterictus
 per *i*. Ante uero γ uniconfona, uel ζ , uel ν , per *i*. rigor, ra
 dix, lima. & stridor per *o*. Itē ante σ , & τ , per *u*. p̄ter ruga
 per *v*. Med. *i*. resina. $\rho\sigma$, per *o* paruū. p̄ter robur, rima, uir
 guttū. Med. in rosario, ω magnū. in Rhodope *o* paruū. $\rho\sigma$
 uero media *i*, & ω mag. gracilis, ocium. p̄ter segnis per *v*.
 $\Sigma\beta\epsilon$, per *e*. extinguo. $\sigma\epsilon$, per *e*. p̄ter adulari. Med. est *v*
 apium. p̄ter luna per *u*. σ ante uocalē per *i*. p̄ter quatio,
 unde terrā motus. Media *e*. salua. Ante β aut per *v*. p̄ter
 sibylla per *i*, cuius media est *v*. Itā ante η . p̄ter stabulum
 per *u*. & sicculus, cucurbita per *i*, cuius media *e*. Itē añ η .
 p̄ter Sipylus per *i*, cuius media *v*. Rursum añ λ . p̄ter Sile
 nus, & laserpiciū per *i*. Media est *u*. Silenus. nisi sit in *io*.
 Præterea ante *v*. p̄ter nocumentū, Sindon per *i*. Ante ue
 ro δ , per *i*. ferrū. Med. *u*. nisi sit in *io*. Adhæc ante ρ . p̄ter
 fouea, per *i*. & catena per *a*. Etiā añ σ . p̄ter sesamū, & Si
 sypus, & pelliceū per *i*, quorū media *v*. Añ uero μ per *o*
 paruū. simus. p̄ter signū per *u*, cuius media *a*. $\Sigma\eta\epsilon$ per *e*.
 p̄ter sinistrū, & salire. $\Sigma\eta\iota$ añ uocalē, per *i* scribit. umbra.
 Et añ ρ . scirofiss per *i*. Med. ω mag. scironis, at ante ζ & θ ,
 per *v*. irascor, Scythes. Etiā añ λ . p̄ter squilla per *i*. Itē añ
 μ . p̄ter lectus per *i*. Rursum añ τ . coriū. Ante uero π , per
 η . scepstrū, fulmē. Itē ante *v*. scena. $\Sigma\eta\lambda\mu$, per *u*. austerū.
 $\Sigma\eta\mu\iota$ per *i*. culicis. $\Sigma\eta\sigma$ per *o* paruū. p̄ter pal^s, cauillor, sco
 ria. Media *i*, & *e*. p̄ter sella, murmurare per *v*. & *o* paruū.
 allium. Scribit $\sigma\mu\iota$ añ quidē η , uel λ , per *i*. paruū, scalpel
 lum. præter Smecithes per *u*, cuius med. *i*. añ uero η , per
 η . alueus. præter sarculū per *i*. Ceterū añ χ . purgare, per
 η . corrūpere per *v*, $\Sigma\mu\omega$ per ω mag. uibex. $\Sigma\omega$ per ω mag.
 tumulus. p̄ter seruare, corpus, aceruus. Med. *v*. solyma.
 nisi qd ex his q̄ dicta sunt impediat. $\Sigma\pi\alpha\iota$, per *a*. trepidare.
 Ante uero ρ , uel σ , per *a*. præter sporta per *v*. $\sigma\pi\sigma$, per *o*
 paruū. sementis. $\sigma\epsilon$ per *e*. præter pasta. Media *e*. stipis.
 $\sigma\epsilon\iota$ ante β . stipare, per *a*. stœba per *o*. torus per *i*. $\sigma\pi$ per *o*
 paruū. præter Stoicus, facundus, & incesso, quorum
 media

Πρό δε φωνέντος ἐτίρα, τῷ υ. ῥύομαι. Ἐτι πρό τῷ γχ. ῥύγχοσ.
 Ἐτι πρό τῷ θ. ῥυθμός. Ἐτι πρό τῷ η, καὶ μ, κὶ π. πλήρ τῷ ῥίπν.
 τῷ ι. Πρό δε τῷ γ. μουσυμφάνωσ, ἢ ζ, ἢ υ, τῷ ι. ῥίγχοσ, ῥίξα, ῥίνκ.
 ἢ ῥίφχοσ, τῆ οι. πρό δε τῷ σ, καὶ τ, τῷ κ. πλήρ τῷ ῥυτίσ, τῷ υ. Μέ
 σορ τὸ ι. ῥητίπν. Ἡ ρο, τῷ μικρῷ. πλήρ τοῦ ῥάμν, ῥωγμός, ῥάψ.
 Μέσορ ἐν ῥοδωνιά, τὸ μέγα. ἐν ῥοδόπν, τὸ μικρόν. τῆσ δε ῥά μέ
 σορ τὸ ι, κὶ ω μέγα. ῥαδινόσ, ῥασώνν. πλήρ τῷ ῥάθυμοσ, τὸ υ.

Ἡ σβε, τῷ ε. σβεννώ. Ἡ σε, τῷ ε. πλήρ τῷ σάινερ, σάιερν.
 Μέσορ τὸ ι. σέλινορ. πλήρ τῷ σελίνν, τῷ η. Ἡ σι, πρό μὲν φωνί
 κτωσ τῷ ι. πλήρ τῷ σείω, ὄθέρ τὸ σεσμός. Μέσορ τὸ ε. σίειλοσ. Πρό
 δε τοῦ β, τῷ υ. πλήρ τοῦ σίβυλλα τῷ ι, ἢσ μέσορ τὸ υ. Ἐτι πρό
 τῷ κ. πλήρ τῷ σικιός, τῷ κ. κὶ σικελός, σίικνα, τῷ ι, οὐ μέσορ τὸ ε.
 Ἐτι πρό τοῦ π. πλήρ τοῦ σίπυλοσ, τῷ ι, ἢσ μέσορ τὸ υ. Ἐτι
 πρό τοῦ λ. πλήρ τοῦ σιλινόσ, καὶ σίλφινορ τῷ ι. Μέσορ τῷ η. σι
 λινόσ. εἰ μίτι εἰσ ιορ. Ἐτι πρό τῷ ν. πλήρ τοῦ σίνωσ, σινδάρ, τῷ
 ι. Πρό δε τοῦ δ, τῷ ι. σίδιροσ. Μέσορ τὸ κ. εἰ μίτι εἰσ ιορ. Ἐτι
 πρό τῷ ρ. πλήρ τῷ σιρόσ, τῷ ι. καὶ σιρά, τῆ α. Ἐτι πρό τῷ σ. πλήρ
 τῷ σίσαμορ τῷ η, καὶ σίσυφοσ, καὶ σισύρα τῷ ι, ὄρ μέσορ τὸ υ.
 Πρό δε τοῦ μ, τῷ ο. σιμός. πλήρ τοῦ σικμάορ, τῷ κ, οὐ μέσορ ἢ α.
 Ἡ σικ, τῷ ε. πλήρ τοῦ σικαίορ, καὶ σικαίερν. Ἡ σικ, πρό μὲν φων
 κέντωσ, τῷ ι. σικιά. Ἐτι πρό τοῦ ρ. σικέωσισ. Μέσορ τὸ μέγα.
 σικραίσι. Πρό δε τοῦ ζ, καὶ θ, τῷ υ. σικύομαι, Σικύθικσ. Ἐτι πρό
 τῷ λ. πλήρ τοῦ σικίλλα τῷ ι. Ἐτι πρό τοῦ μ. πλήρ τῷ σικίμπουσ,
 τῷ ι. Ἐτι πρό τοῦ τ. σικύτοσ. Πρό δε τοῦ π, τῷ κ. σικίπφορ, σικ
 ῆόσ. Ἐτι πρό τοῦ ν. σικινῆ. Ἡ σικι, τῷ κ. σικιρόρ. Ἡ σικι, τῷ ι.
 σικιπόσ. Ἡ σιο, τῷ μικρῷ. πλήρ τῷ σικώλοσ, σικώπῶ, σικωρία. Μέ
 σορ τὸ ι, κὶ ε. πλήρ τῷ σικόλυθορ, σιομβρύφερ, τῷ υ. κὶ τὸ μικρόν.
 σιόροδορ. Ἡ σμι, πρό μὲν τῷ κ, ἢ λ, τῷ ι. σμιρόρ, σμίλι. πλήρ
 τῷ Σμικίδικσ, τῷ κ, οὐ μέσορ, τὸ ι. Πρό δε τῷ ν, τῷ κ. σμῆνόσ. πλήρ
 τῷ σμιννῆ, τῷ ι. Πρό δε τῷ χ. σμύχαρ, τῷ κ. σμύχαρ, τῷ υ. Ἡ σμω τῷ
 μέγα λφ. σμώδιξ. Ἡ σο τῷ μικρῷ. σρόόσ. πλήρ τῷ σάφαρ, σῶμα,
 σωρόσ. Μέσορ τὸ υ. σόλυμα. εἰ μίτι τῶν πρωτέρων εἰρημένωρ
 κωλύοι. Ἡ σπαι, τῆ αι. σπαιερν. Ἡ σπι, πρό μὲν τῷ θ, κὶ ν, τῷ ι.
 πλήρ τῷ σπάλιορ τῷ κ. Πρό δε τῷ ρ, ἢ σ, τῆ α. σπλήρ τῷ σπυρίσ, τῷ υ.
 Ἡ σπο, τῷ μικρῷ. σπόροσ. Ἡ σε, τῷ ε. πλήρ τῷ σαιόσ. Μέσορ τὸ ε.
 σείλοχοσ. Ἡ σε, πρό μὲν τῷ β. σείβερ, τῆ α. σοιβῆ, τῆ οι. σιβάσ τῷ
 ι. Ἡ σο, τῷ μικρῷ. πλήρ τοῦ σωϊκόσ, σωμύλοσ, καὶ σωβύωνω, ὄρ

LIBER III. DE ORTHOGRAPHIA.

media v. Itē añ χ, ire per a. ordo per oi. uersus per i. Añ ue
ro γ, uel ξ, uel ω, uel ε, per v. odi, styx, stuppa, styxax. Itē
ante ζ, per i. pungere, uñ punctū. Etiā añ λβ biconsonā.
fulgur. Itē ante φ. acies. p̄ter euertere, & obstruere per v.
Verum ante λ, per n. colūna. p̄ter columna per v. spv, per
v. acerbum. σεε, per e. Media ipsum e. lucem auferens.
σεο, per o paruū. Media v. rotundum. σφι, ante quidem
per i. stringo. añ uero ζ, per v. palpito, unde pulsus. Etiā
ante ε. malleus. at ante v, & ξ, per n. cuneus, uespa. σφβ,
per e scribitur. p̄ter sphæra. Med. o paruū. σφεβ, per v. ue
getum esse. σχε, per e. rude. σχι, ante quidē ζ, per i. diuis
dere. ante uero μ, per n. figura. At ante v, lentiscus, per v.
iuncus per oi. σα aut, & σαα, & σφα media per i. familia. p̄
ter sapphirus per a. & scalenū per n. & ε, sphacelus. & o
paruū. mucro, p̄ter scāmōnia.

T. Tε, per e. præter uitta, & Tænerum. Media ε, & i. terer
binthus, fringultire. præter Teredon per n. τι, ante uocaz
lem quidem per i. honoro. Etiam ante γ. præter sartago
per n. Item ante θ. nutrix. Media in altrix, est per n. in la
taria v. Præterea ante μ. p̄ter diligens per n. & tympanū
per v. Med. est ε. Rursum ante v, & τ. p̄ter careo per n. &
citius per v. Ante aut β, & n, & λ, per n. toga, tabes, Ter
lephus. præter uello per i. Media ε. Sed ante π per v. for
ma. Etiam ante ε. præter seruare per n. & laborare per
a. Media i. Teridates. Obseruetur autē in uos acutorū
formatio. Rursum ante φ. præter tipha per i. Ante uero
χ. murus per a. paries masculini gñis per oi. fortuna per
v, unde assequor. πλι, & τιμ, per n. miser, sectile. τμα, per
ω mag. Tmolus. το, per o paruū. præter mordere. Med.
v. lana. & o paruū, sagittarius. τεε, per e. curro. τεγ, añ no
calem per i. trinitas. Media α. fuscina. & n. triremis. Præ
terea ante β. tero, unde intritio. præter catinus, per v. Rut
sum ante χ. crinis. excepto uexare per v. Item ante γ, aut
ζ, aut μ, aut φ, per v. uindemio, strido, attritus, delicia.
Ante uero ε, uel τ, per n. p̄ter tertiu per i. Rursum ante e.
ter, per i. tres per a. τεο, per o paruū. p̄ter rodere, foramē.
Med. est i. rota. Ceterū τα, & τεα media est i. cōdimentū.
exceptis

μίσορ τὸ υ. Ἐπιπρὸ τῷ χ, σείχερ, τῆ ε. σοιχῆορ, τῆ οι. σίχος, τῷ ι. Πρὸ δὲ τοῦ γ, ἡ ξ, ἡ ω, ἡ ρ, τῷ υ. συγῶ, συξ, συπέορ, σύραξ. Πρὸ δὲ τῷ ζ, τῷ ι. σίχερ, ὄθερ τὸ σίγμα. Ἐπιπρὸ τῷ λβ, δισυμφῶ υ. σίλβερ. Ἐπιπρὸ τῷ φ, σίφος, πλήρ τ' συφελίξαι, κὶ σύφαρ, τῷ υ. Πρὸ δὲ τῷ λ, τῷ κ. σήλι. πλήρ τῷ σύλος, τῷ υ. Η σρυ, τῷ υ. σρυφῶρ. Η σρε, τῷ ε. μίσορ τὸ αὐτὸ. σρεπήλα. Η σρο, τῷ μικρῷ. μίσορ τὸ υ. σρογγύλορ. Η σφι, πρὸ μὲν τ' γ, τῷ ι. σφίγγω. Πρὸ δὲ τοῦ ζ, τῷ υ. σφύζω, ὄθερ τὸ σφυγμός. Ἐπιπρὸ τῷ ρ. σφύρα. Πρὸ δὲ τ' υ, καὶ ξ, τῷ κ. σφήρ, σφήξ. Η σφε, τῷ ε. πλήρ τ' σφῆρα. Μίσορ τὸ μικρόν. Η σφρυ, τῷ υ. σφρυγῶρ. Η σχε, τῷ ε. σχέδιορ. Η σχι, πρὸ μὲν τοῦ ζ, τῷ ι. σχίχερ. Πρὸ δὲ τῷ μ, τῷ κ. σχίμα. Πρὸ δὲ τοῦ υ, σχίνος, τῷ ι. σχοῖνος, τῆ οι. Τῆσ δὲ σα, καὶ σια, κὶ σφα. μίσορ τὸ ι. σάρισα. πλήρ τοῦ σάπφειρος, τῆ ε. κὶ σκαλινόρ τῷ κ. κὶ τὸ ε, σφάειλος. κὶ τὸ μικρόν. σαυρος τῆσ. πλήρ τῷ σκαρμωία.

Η τε, τῷ ε. πλήρ τοῦ ταινία καὶ Τάιναρορ. Μίσορ τὸ ε, κὶ ι. τέρμυθος, τερεβίχερ. πλήρ τοῦ Τερενδάρ, τῷ κ. Η τιπρὸ τ' μὲν φωνέντος, τῷ ι. τῷ. Ἐπιπρὸ τοῦ γ. πλήρ τοῦ τήναορ, τῷ κ. Ἐπιπρὸ τοῦ θ. τιθί. Μίσορ ἐρ τιθινός, τῷ κ, ἐρ τιθύμαλος, τὸ υ. Ἐπιπρὸ τῷ μ. πλήρ τοῦ τιμελῆς, τῷ κ. καὶ τύμπαορ τὸ υ. Μίσορ τὸ ε. Ἐπιπρὸ τῷ υ, καὶ τ. πλήρ τῷ τικῶμαι, τῷ κ. κὶ τυταθῶρ τῷ υ. Πρὸ δὲ τῷ β, κὶ ι, κὶ λ, τῷ κ. τίβενος, τινεδῶρ, Τίλεφες, πλήρ τῷ τίλλω, τῷ ι. Μίσορ τὸ ε. Πρὸ δὲ τῷ π, τῷ υ. τύσπος. Ἐπιπρὸ τῷ ρ. πλήρ τῷ πρεῖρ, τῷ κ. καὶ τείρερ, τῆ ε. Μίσορ τὸ ι. Τερδάτης. Φυλαπήισθω δὲ τοι πῶρ εἰς ἴνος ὄξυτόνων ὀ σχηματισμός. Ἐπιπρὸ τῷ φ. πλήρ τοῦ τίφη, τῷ ι. Πρὸ δὲ τοῦ χ. τῆχος, τῆ ε. τοῖχος ἀρσειμικογενῶς, τῆ οι. τυχι, τῷ υ, ὄθερ τὰ τυχάω. Η τλι, κὶ τμι, τῷ κ. τλήμωρ, τμυτόρ. Η τρω, τῷ μεγάλω. τμῶλος. Η το, τῷ μικρῷ. πλήρ τῷ τωάξαιρ. Μίσορ τὸ υ. τολυπι. καὶ τὸ μικρόν. τοξότης. Η τρε, τῷ ε. τρέχω. Η τρι, πρὸ μὲν φωνέντος τῷ ι. τριάς. Μίσορ ἡ αι. τριάνα. καὶ τὸ κ. τριζεις. Ἐπιπρὸ τῷ β. τριβα, ὄθερ τὸ τρίμμα. πλήρ τῷ τρυβλίορ, τῷ υ. Ἐπιπρὸ τῷ χ. τρήχος. πλήρ τῷ τρέχερ, τῷ υ. Ἐπιπρὸ τῷ γ, ἡ ζ, ἡ μ, ἡ φ, τῷ υ. τρυγω, τρύζω, τρυμός, τρυφί. Πρὸ δὲ τῷ ρ, ἡ τ, τῷ κ. πλήρ τῷ τριτορ τῷ ι. πρὸ δὲ τοῦ σ. τρίς. τῷ ι. τρέας, τῆ ε. ἡ τρο, τῷ μικρῷ. πλήρ τοῦ τρώχερ, τρώλι. Μίσορ τὸ ι. τρώχλια. Τῆσ δὲ τα, καὶ τρα, Μίσορ τὸ ι. τάριχος

πλήρ τῷ

LIBER III. DE ORTHOGRAPHIA.

- exceptis collum per κ . & quæstor per ι . & humilis per α .
 Φ. Φε, per ε. p̄ter fuscū, clarū, luceo. φυ, añ uocalē quidē
 per κ . procreo, unde tuber. p̄ter phiala, per ι . Etiā ante γ .
 p̄ter fagus, per κ . Itē añ η . fucus. Rursum añ λ . p̄ter amia-
 cus, & philyra per ι . Porro ante ρ . miscere. Iam & añ σ .
 natura, inflare. Ante β tamē per \omicron . phœbus. p̄ter carica.
 Et ante ν . phœnix. Præterea ante δ , per ϵ . parco. At ante
 μ , per κ . fama. p̄ter frenū. Ante etiā τ . plāta, per ν , unde
 plātare. & operā alicui dare per \omicron , unde discipulus. Reli-
 qua autē per ι . trūcus, gigno. φθι añ uocalē quidē per ι .
 phthia. Itē añ ν . tabesco. uerū añ ρ , per ϵ . corrupto. φθo.
 per \omicron paruū. corruptio. φλε, per ϵ . exuro. φλυ, añ uocalē
 per ν . p̄ter limē per ι . & cortex, per \omicron . Præterea añ κ . pulu-
 la. Añ uero ν , per κ . nugæ. Ceterū añ σ , per \omicron . flu&φ. φno.
 per \omicron paruū. flāma. φo itē per \omicron paruū. p̄ter lumē, phoca,
 latebra, uox, fur, arca. Med. i. p̄ter fasciculus ex sarmētis
 per ν . φευ, añ quidē ν . mens, per κ . rubeta per ν . Media ι .
 Phrynicus. Iam uero añ κ unicōsone per ι . frigus. Etiā añ
 μ , & σ , & τ . fremere, horrere. Reliqua autē per ν . sarmē-
 tū, fax. Med. i. phrygilus. φρο, per \omicron paruū. prudens. φr
 autē media est ε. phaëton, manifestum.
 X. Xε, per ε. p̄ter gaudere, & coma. Med. per ι . ut hirūdo.
 p̄ter labrū per ν . & per ω mag. Cheronea, testudo. χε, an-
 te quidē α per ϵ . lustrū. Itē añ λ . p̄ter ungula per κ . & luce-
 cus per ν . cibus & mille per ι . Præterea añ μ . præter per-
 niones per ι . Ante uero δ , per ν . fusim. Verū ante τ , uni-
 consone quidē per ι . tunica. biconsone uero per ν . olla. ol-
 la. χθε, per ε. heri. χθω, per ω magnū quidē in recto. terra.
 at per \omicron paruū in genitiuo. terræ, unde terrestris. χθι, per ι .
 colluies. χλο, per \omicron paruū. præter uiride. Et χρω, per ι .
 \omicron paruū. modiolus. Et χρο, per \omicron paruū. præter claudus.
 regio, agger. χρε, per ε. screeare. χεη, seorsim posita per ι .
 oportet. Añ uero α. usus, per ϵ . color acute per \omicron . Sed añ
 aliā uocalē per ι . ungo, uñ unctus. Verū añ μ , & σ , per ν .
 p̄ter aurū per ν . χρο, per \omicron paruū. p̄ter color, & corpus. χr
 autē media ι . frenū. p̄ter Charybdis per ν .
 Y. Υε, per ε. p̄ter accelerare. ψι, añ α quidē, & θ, per ι . te-
 ges, susurrare

πλήρ του τράχιλος, τῶ κ. καὶ ταμίας, τῶ ι. καὶ ταπεινός, τῆ ε.

Η φε, τῶ ε. πλήρ τῶ φαίωρ, φαιδρορ, φαίνω. Η φυ, πρὸ μὲν φωνέντος τῶ υ. φύω, ὄθεν τὸ φύμα. πλήρ τῶ φιάλι, τῶ ι. Ετι

πρὸ τῶ γ. πλήρ τῶ φηός, τῶ κ. Ετι πρὸ τῶ κ. φύμος. Ετι πρὸ τῶ λ. πλήρ τῶ φίλος, καὶ φίλυρα, τῶ ι. Ετι πρὸ τῶ ρ. φύρερ. Ετι

πρὸ τῶ σ. φύσις, φύσαρ. Πρὸ δὲ τῶ β, τῆ οι. φοίβος. πλήρ του φιβάλις. Ετι πρὸ τῶ ν. φοίνιξ. Πρὸ δὲ τῶ δ, τῆ ε. φείδομαι. πρὸ

δὲ τῶ μ, τῶ κ. φήμι. πλήρ τῶ φιμός. Πρὸ δὲ τῶ τ. φυτόρ, τῶ υ. ὄθεν τὸ φιτεύειν, καὶ φοιτᾶρ, τῆ οι, ὄθεν τὸ φοιτητής. τὰ δὲ λοι

πὰ, τῶ ι. φιτρός, φιτύω. Η φθι, πρὸ μὲν φωνέντος, τῶ ι. φθία. Ετι πρὸ τῶ ν. φθίω. Πρὸ δὲ τῶ ρ, τῆ ε. φθέρω. Η φθο, τῶ μι

κρῶ. φθορά. Η φλι, τῶ ε. φλέω. Η φλυ, πρὸ μὲν φωνέντος τῶ υ. πλήρ τῶ φλιά τῶ ι. καὶ φλοίος, τῆ οι. Ετι πρὸ τῶ κ. φλυ

κίνα. Πρὸ δὲ τῶ ν, τῶ κ. φλίναφος. πρὸ δὲ τῶ σ, τῆ οι. φλοίζος. Η φλο, τῶ μικρῶ. φλόξ. Ετι ἡ φο, τῶ μικρῶ. πλήρ τῶ φως,

φάμι, φωλεύς, φωνη, φώρ, φωρισμός. Μίσωρ τὸ ι. πλήρ του φορντός, ἐπιφρυγάνωρ τῶ υ. Η φερκ, πρὸ μὲν του ν. φερκ, τῶ

κ. φέρνος, τῶ ν. Μίσωρ τὸ ι. φέρνιχος. Πρὸ δὲ τῶ κ, μονοσυμφώνος τῶ ι. φέρινη. Ετι πρὸ τῶ μ, κ, σ, κ, τ. φερμάσασθαι. φέριαρ. Τὰ

δὲ λοιπὰ, τῶ υ, φέρυανωρ, φερνικός. Μίσωρ τὸ ι. φερυγίλος. ἡ φρο, τῶ μικρῶ. φρονομος. Τῆς δὲ φα, μίσωρ τὸ ι. φαίθωρ, φανερόρ.

Η χε, τῶ ε. πλήρ τῶ χάειρ, κ, χαιτη. Μίσωρ τὸ ι. χελιδώνρ. πλήρ του χελύνυ. κ, τὸ μέγα χαιράνεα, χελάνη. Η χει, πρὸ μὲν

του α, τῆ ε. χαά. Ετι πρὸ του λ. πλήρ του χιλί, τῶ κ. κ, χυλός, τῶ υ. καὶ χίλος, κ, χίλια, τῶ ι. Ετι πρὸ του μ. πλήρ του χιμετλα,

τῶ ι. πρὸ δὲ του δ, τῶ υ. χύδιρ. πρὸ δὲ του τ, μονοσυμφώνως μὲν τῶ ι. χιτάρ. δισυμφώνως δὲ τῶ υ. χύτρα, χύτλορ. Η χθε, τῶ ε.

χθίς. Η χθω, τῶ μεγάλω, μὲν ἐπ' ἐνθείας. χθάρ. τῶ μικρῶ δὲ ἐπ' ἐνθηνίης. χθονός, ὄθεν τὸ χθόνιος. Η χλι, τῶ ι. χλιδος. Η χλο

τῶ μικρῶ. πλήρ του χλωρόρ. Ετι ἡ χνο, τῶ μικρῶ. χνοί. Ετι ἡ χρο, τῶ μικρῶ. πλήρ τῶ χωλος, χάρα, χῶμα. Η χρε, τῶ ε. χερίμης

ἀσπ. Η χρεκ, μόνη τῶ κ. χρεκ. Πρὸ δὲ του α. χρεία, τῆ ε. χροιά ὄξυτόνας, τῆ οι. Πρὸ δὲ ἐτέρες φωνέντος τῶ ι. χρίω, ὄθεν τὸ χριστός. πρὸ δὲ του μ, κ, σ, τῶ κ. πλήρ του χευσός, τῶ υ. Η χρο, τῶ

μικρῶ. πλήρ του χρωμα, καὶ χρωσ. Τῆς δὲ χα, μίσωρ ι. χαλινός. Η ψε, τῶ ε. πλήρ του ψάειρ. Η ψι, πρὸ μὲν τῶ α, κ, τῶ ι. ψί

LIBER III. DE ORTHOGRAPHIA.

ges, susurrare. p̄ter insolens per oi. Med. v. susurrus. Item ante λ tenuis. p̄ter cōtreāare per η. & pulex per v. Et ante v. uitis decidua. p̄ter culex per η. Ante uero γ, per η. rade re, unde ramentū, & strigilis. Item ante φ. suffragiū. At ante η, uel χ, per v. peluis, frigidum. ψo, per o paruū. fū mosus. p̄ter imū panis, apella, turunda, scabies, cōfrico. & ψα quidē media v. fragile. Et α media ε. aquila, ar mentū, Diana. p̄ter rarus, purus, palpito, Achiu^o, aspera. Itē η in βδη. abdera. & in βληη. molle. Rursum in θη. Miner ua. p̄ter ludo per v. p̄terea in δη. angor. In θη etia. achre na. p̄ter Athribes per ι. & cōgrego per oi. Etia in λη. mēdi cus. p̄ter ungo per ε. & m̄creo, reo per v. Itē in πη. seuus & in σκηη. Aesculapius. Rursum in τη. Atelas. & in χη. dolor. & in γη. dolor. p̄ter tristifico per v. & anxius per ε. Ceterū in arbela per η. In βη uero per ι. uerax. p̄ter illustro per v. Itē in γη. sanctū. p̄ter uenero per η. & uia per v. & cir culator, argētū per v. & cōgrego per ε. Itē añ γη, nisi à uer bis in εω. Itē in γη. agreste. p̄ter furcilla per ε. & agrece, agricola per oi. Rursum in δη. Adria. p̄ter cresco per v. uir rilis per ε. Etia per seipsum. audio. p̄ter luscinia per η. Itē in η. tenue. p̄ter anchora, curuū, glās, aleyō per v. & alce stis per η. Porro in ηη. exactus. Item in η. angō. p̄ter per ficio per v. Etia in ζη. dignor. Itē in ρη. numerus. p̄ter a diu uo per η. haurio per v. Itē in ση. asione. Itē in χη. Achilles. p̄ ter palea per v. Itē in ψη. Apfines. p̄ter illimis per v. Rur sum in φη. faring. p̄ter alphe^o per ε. & industrius per η. & a puua, haurio per v. Etia in τη. eq̄le. In μν uero per v. adiuuo. p̄ter permuto per ε. & messis per η. & certamē per ι. Itē in χη. achryllis. Itē in βν. abyd^o. p̄ter abigas per ι. & Arbela per η. Itē in βω. per ω ma. aboras. Rursum in γω. educatio. p̄ter forū, & uola. Itē in γω. p̄ter rusticitas. Itē in δω. Ado nis. Etia in βρω. serpo. Itē in πω. æstus. Itē in θρω. homo. Itē in σνω. per utrē saltare. In σω. asopus. Itē in βρω. o paruū. a brotonū. Rursum in ηω. cos. p̄ter cuspis. Itē in ηρω. auditor, p̄ter p̄montoriū. Itē in λω. capio. excepto uulpes. Et in ηω. cōuenio. p̄ter Amoriū. Rursum in ρω. aratrū. p̄ter suffimētum. Itē in σφω. ferula. Etia in φρω. Venus. Prima igit, & simplicia

αβος, ψιθυρίων, πλήρ τοῦ φοίθης, τῆ οι. Μίσορ τὸ υ. ψιθυρίσμα.
 Ἐπιπρό τῷ λ. ψιλός, πλήρ τοῦ ψιλαφᾶρ, τῷ κ. καὶ ψύλλα τῷ υ.
 Ἐπιπρό τῷ υ. ψινάς, πλήρ τοῦ ψήρ, τῷ κ. Πρό δὲ τῷ γ, τῷ κ. ψί-
 γαρ, ὄβερ τὸ ψήγμα, καὶ ψήκτρορ. Ἐπιπρό τῷ φ. ψήφος. Πρό δὲ τ
 κ. καὶ χ. τῷ υ. ψυκτῆρ, ψυκτόρ. Η ψο, τῷ μιρῶ. ψολός. πλήρ τῷ
 ψάβιορ, ψωλός, ψωνός, ψώρα, ψώχω. Καὶ τῆς ψα δὲ, μίσορ τὸ υ.
 ψαυρόρ. Καὶ τῆς α δὲ μίσορ τὸ ε. αἰτός, ἀγέλι, ἀρθεις.
 πλήρ τῶν ἀραιός, ἀραιφνός, ἀσπαίρω, ἀχαιός, ἀσιαίρα. Καὶ τὸ
 κ ἐρ βδλ. ἀδδρα. Ἐτί ἐρ βλι. ἀβλιχερόρ. Ἐτί ἐρ θι. ἀθινᾶ. πλήρ
 τῷ ἀθέρω, τῷ υ. Ἐτί ἐρ δι. ἀθμιονῶ. Ἐτί ἐρ θρι. ἀθρῆνι. πλήρ τῶν
 ἀθρῆνις τῷ ι. καὶ ἀθροίω, τῆ οι. Ἐτί ἐρ λι. ἀληπς. πλήρ τῶν ἀλέ-
 φω, τῆ ε. καὶ ἀλύω, ἀλκωω, τῷ υ. Ἐτί ἐρ πι. ἀσπυνός. Ἐτί ἐρ σιλι.
 ἀσιλιππος. Ἐτί ἐρ τι. ἀτίλας. Ἐτί ἐρ χθι. ἀχθιδῶρ. Ἐτί ἐρ γι.
 ἀλγιδῶρ. πλήρ τῷ ἀλγύνω, τῷ υ. καὶ ἀλγανός, τῆ ε. Ἐν δὲ ἀρθιλα
 τῷ κ. Ἐρ βρι, τῷ ι. ἀβρικίς. πλήρ τοῦ ἀβρένω, τῷ υ. Ἐτί ἐρ γι. ἀ-
 γορ. πλήρ τῷ ἀγίλω, τῷ κ. καὶ ἀγυιά, τῆ υι. καὶ ἀγύρτις, ἀγυρος.
 τῷ υ. καὶ ἀγέρω, τῆ ε. Ἐτί ἐρ γι. εἰ μὴ ἀπὸ τῷ ενω. Ἐτί ἐρ ρι. ἀ-
 γορ. πλήρ τῶν ἀγρείφιν, τῆ δε. καὶ ἀγροίλι, ἀγροιάτις, τῆ οι.
 Ἐτί ἐρ δρι. ἀδρίας. πλήρ τῶν ἀδρένω, τῷ υ. καὶ ἀνδρεός, τῆ ε.
 Ἐπιπρό αὐτό. αἰω. πλήρ τῷ ἀκῶρ, τῷ κ. Ἐτί ἐρ μι. ἀμιδούρ. πλήρ
 τῶν ἀμυρα, ἀμύλορ, ἀμυλῶν, τῷ υ. καὶ ἀμυκίς, τῷ κ.
 Ἐτί ἐρ κρι. ἀκριβίς. Ἐτί ἐρ υι. ἀνῶ. πλήρ τοῦ ἀνώ, τῷ υ. Ἐτί ἐρ
 ξι. ἀξίω. Ἐτί ἐρ ρι. ἀριθμός. πλήρ τῷ ἀρήω, τῷ κ. ἀρῆτομαι, τῷ
 υ. Ἐτί ἐρ σι. ἀσιωνι. Ἐτί ἐρ χι. Ἀχιλλεύς. πλήρ τῷ ἀχυρα, τῷ υ. Ἐπι
 ἐν ψι. ἀψίνης. πλήρ τῷ ἀψυρος, τῷ υ. Ἐτί ἐρ φι. ἀλφίσα. πλήρ τῷ
 ἀλφείος, τῆ ε. καὶ ἀλφισίς, τῷ κ. καὶ ἀφύν, ἀφύσω, τῷ υ. Ἐτί ἐν τι.
 ἀρτιορ. Ἐρ δὲ μυ, τῷ υ. ἀμύνω. πλήρ τῷ ἀμείβω, τῆ ε. καὶ ἀμκός.
 τῷ κ. καὶ ἀμιλλα, τῷ ι. Ἐτί ἐν χρι. ἀχευλλίς. Ἐτί ἐρ βυ. ἀβυδος.
 πλήρ τῷ ἀβίγας, τῷ ι. καὶ ἀρβιλα, τῷ κ. Ἐτί ἐρ μλν βω, τὸ μίγα.
 ἀβώρας. Ἐτί ἐρ ζω. ἀγωγί. πλήρ τοῦ ἀγορά, καὶ ἀγοσός. Ἐτί ἐρ
 ρω. πλήρ τῷ ἀγρότις. Ἐτί ἐρ δω. ἀδωνις. Ἐτί ἐρ βλω. ἀβλω-
 σικω. Ἐτί ἐρ πω. ἀμωπις. Ἐτί ἐρ θρω. ἀνθρωπος. Ἐτί ἐρ σικω.
 σικωλιάειρ. Ἐτί ἐν σω. ἀσωπός. Ἐτί ἐρ βρο, τὸ μιρῶρ. ἀβρότο-
 νορ. Ἐτί ἐν νο. ἀιόνι. πλήρ τῷ ἀιωνί. Ἐτί ἐν κρο. ἀκροάτις. πλήρ
 τῷ ἀκρωτήριορ. Ἐτί ἐν λο. ἀλωῶ. πλήρ τῷ ἀλώπηξ. Ἐτί ἐρ μο. ἀρμότ-
 τω. πλήρ τῷ ἀμῶριορ. Ἐτί ἐρ ρο. ἀροτρορ. πλήρ τῷ ἀρωμα. Ἐπι
 ἐρ σφο. ἀσφοδέλος. Ἐτί ἐν φρο, ἀφροδίτη. Τὰ μλν οὐρ περὶ τῷ κ
 Εε η ἀπλᾶ

LIBER III. DE ORTHOGRAPHIA.

Etymologicæ ratio. simplicia sic sumere oportet, quæ uero sunt ex his, facile est originē sequētibus recte scribere. ut polydorus. ly scribitur quidē per υ, δω uero per ω mag. quod ex multū. & donū. Et conferre, nēpe συμ per υ, φε uero per ε, quod ex con, & fero cōponit. Itē suffragor per υ, quod à suffragiū, & decretū etiā per ι. quia à decerno.

CONSONANTIVM DVPLICATIO.

F Requēs sanē in orthographia cōsonantiū quoq; geminatio. Duplicant̄ em̄ in qbusdam & mediæ, & tenuēs, immutabilesq; & σ. quēadmodū deicit, angelus, abunde, granū, equus, atticus, alius, portio, thynnus, pcul, mare. duplex uero, uel aspirata, nunq̄. Fit autē huiusmodi uel ppter meliōrē sonū. ut sed, & pinna, & arena, & equus, & alia hmōi. uel pductionis causa. ut psallo. uel iuxta cognationē, & mutationē. ut spōsio. Etenim

Litera υ in cōpositione.

- υ necq; añ γ, aut υ, aut χ, aut ξ seruat̄ cōposita, sed uertit̄ in γ, ut sponsio, cerebrū, confundo, cohospitor. Necq; añ β, uel π, uel φ, uel ψ, uel μ, sed in μ mutatur. ut cōsiliarius, cōpotor, consonās, consuffragator, cōmilito. At nec añ λ, aut ρ, aut σ, sed in sequentē literā ipsam uertitur. syllaba, confluens, sodalis. Vnde sanē & q̄ ab in ιας masculinis fiunt, fœminina in ωα, duplici scribunt̄ ω. uenust̄, uenusta. Nam à uenusti genitiuo fiunt, mutata quidē υ, ut dictū est. Γ quoq; conduplicari cōtingit, & μ, & λ, & ρ, & σ. Ipsam uero υ & in cōpositione accidit geminari syllaba ab eadē incipiēte, cogitatio, cogitabū dus. Ac rursum in uerbis in υω deriuatis à desinētibus in υω puris uerbis. luo, luo. & ibi quidē, & in uerbis in μ, υ seruantibus. luo. Contrariū uero accidit, ut scilicet deficiat υ in cōpositionibus omnino, in quibus s sequit̄. contraho, cōgeratio, series. Ceterū λ duplatur id uerbis quartæ nō longa natura penultimantibus. ut floreo, distinguo, tremo, orior, M. pereo. exceptis uolo, & sum. Porro μ & mutatione β, geminat̄, ut in uerbis primæ coniug. scriptus sum, uerberatus sum. P autē & mutatione σ geminat̄, ppter cognationē uidelicet & hoc. fuluū, fuluū. procul, procul.

Generaliter

ἀπλᾶ οὕτω λιπτόν. τὰ δ' ἐν τῶν, οὐ χαλεπὸν δι' ἰτυμολογίας
 γούτας ὀρθογραφῶν. οἷον πολυδάρος. ἢ μὲν λυ, τῷ υ, ἢ δὲ
 δω, τῷ μεγαλῷ, ὅτι ἐν τῷ πολὺ καὶ τῷ δῶρον. Καὶ συμφέρεται. ἢ
 μὲν συμ, τῷ υ, ἢ δὲ φε, τῷ ε, ὅτι ἐν τῷ συμ, καὶ τῷ φέρω. Καὶ ψι-
 φίζομαι, τῷ η, ὅτι ἀπὸ τοῦ ψήφος, καὶ ψίφισμα ἐτι τῷ ι, ὅτι ἀ-
 πὸ τοῦ ψιφίζομαι.

ΣΥΜΦΩΝΩΝ ΔΙΠΛΑΣΙΑΣΜΟΣ.

Κ Ονὸν δὲ ἄρα ὀρθογραφίας πρὸς καὶ ὁ τῶν συμφώνων
 διπλασιασμός. Διπλασιάζεται γὰρ ἐπ' ἑνίον τὰ τέμιστα,
 καὶ τὰ φιλά, τὰ τὰ ἀμετάβολα, καὶ τὸ σ. οἷον ἀββαλεῖν,
 ἀγγελος, ἄδδιν, κέκιμος, ἵππος, ἀπῆιός, ἄλλος, συμμορία, θύνη-
 νος, πόρρω, θάλασσα. διπλοῦν δὲ, ἢ δασύ, οὐδέποτε. Γίνεται δὲ
 τότουτο, ἢ διὰ τὸ ἰσφονότερον. οἷον τὸ ἀλλά, καὶ πίννα, καὶ
 ἄμμος, καὶ ἵππος, καὶ τὰ τριαῦτα. ἢ τῷ μακροῦ χάριν. οἷον ψάλ-
 λα. ἢ καὶ συμπάθειαι καὶ μεταβολῆν. οἷον ἔγγυ. Τὸ γάρ
 ται, οὐτε πρὸ τῷ γ, ἢ η, ἢ χ, ἢ ξ σάζεται συντιθέμενον, ἀλλὰ
 τρέπεται εἰς τὸ γ. οἷον ἔγγυ, ἐμύφαλος, συγγέω, συγγενίζω.
 Οὕτε πρὸ τῷ β, ἢ π, ἢ φ, ἢ ψ, ἢ μ, ἀλλ' εἰς τὸ μεταβάλλει. οἷ-
 ον σύμβολος, συμπότης, σύμφωνος, σύμφηφος, σύμμαχος. Οὕ-
 τε μὲν πρὸ τῷ λ, ἢ ρ, ἢ σ, ἀλλ' εἰς τὸ ἐπόμενον αὐτὸ τρέπεται.
 συλλαβῆ, σύρρεος, σύαιτος. Οὕτε δὲ καὶ τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ἰεις ἄρ-
 σενικῶν βινυκᾶ εἰς αα, τῷ διττῷ γράφεται αα. χαρίεις, χαρίεσσ-
 σα, ἀπὸ γὰρ τῷ χαρίεντος, μεταβάλλοντος μὲν δὴ τῷ ν, ὡς, εἰρη-
 ται. Τὸ, τε γ διπλασιάζεσθαι συμβαίνει, καὶ τὸ μ, καὶ λ, καὶ ρ, καὶ
 σ. αὐτὸ δὲ τὸ ν. ἔντε τῇ συνθέσει συμβαίνει διπλασιάζεσθαι, τῆς
 συλλαβῆς ἀπὸ τῷ αὐτοῦ ἀρχομένης. ἔννοια, σύννως. Καὶ ἄλλως
 ὅσαι τῶν εἰς νω παραγωγίων ἀπὸ τῶν εἰς νω καθαρῶν ῥήμα-
 τῶν. τίνω, τινύω. κἀντιῦθερ καὶ ὅσαι τῶν εἰς μι. φιλασομένων.
 τίννυμι. Τοῦναντίον δὲ συμβαίνει ἐκλείπειν ν, ἐν ταῖς συνθέσει
 σι παντελῶς ἐφ' ὧν σ, ἔπεται. συείλλω, σύσημα, συσοχία.

Τὸ δὲ λ, διπλοῦν καὶ ὅσαι τῶν τεταρτοζύγων μὴ μακροῦ φύσει
 παρακλιγόντων. οἷον θάλλω, ποιμίλλω, βδύλλω, ἀνατέλλω, ὄλλω.
 λα. πλὴν τῷ θέλω, καὶ πείλω. Τὸ δὲ μ, καὶ μεταβολῆ τῷ β,
 διπλασιάζεται, οἷον ὅσαι τῶν πρωτοζύγων. γέγραμμαι, τέτυμ-
 μαι.

Τὸ δὲ ρ, καὶ μεταβολῆ τοῦ σ, διπλασιάζεται, διὰ τὸ
 συγγενὲς διλονότη, καὶ τοῦτο. πυρσὸν, πυρρόν. πόρσω, πόρρω.

LIBER III. DE ORTHOGRAPHIA.

σ duplicatio.
 Gñaliter aut̄ & quādo principiū dictiōis cōponet̄ cū des̄
 nentib. in uoca. uerbū, aduerb. locutio, p̄dicatio. ualidus,
 inualidus. Perinde ut qđ, augmento fit syllabico. p̄p̄cio,
 proiñciebā. Excipiātur cōposita ab *eu.* robustus. Circum
 fluum uero, & imperfectū, propter carmē nō assumptere
 duplicē. Verū σ duplex etiā in finitis in *ωα* fcceminis
 gentilibus. Ciliffa, Libyssa, Thressa, Magnessa. Itē in lo
 nicis datiuis noīm quintæ inflex. oibus, feris. atq; in his q̄
 apud Atticos in duplex mutant̄ ῥ. lingua, gua. duplex,
 plex. fodio, dio. Aequabilius tamē in uerbo fodio, & si
 milibus scribere, fodio, quēadmodū in uetustioribus exē
 plaribus uidemns. Nō absimiles uero his poetarū p̄pter
 carmen duplicationes. nam à δ, uel σ, uel aliqua immu
 tabiliū incipiētia uerba gemināt, declinata in p̄tō imper.
 & indefinito. ut timuit, impulsus est, sortit̄ est, tus est, ha
 bitabat. dicebat uero cōe est. Pręterea & in noibus immu
 tabiles, & σ duplicant̄. perpetuū, ennosigeus, regio marie
 tima, mediū. Atqui in futuris cōiug. tertiæ, & indefinitis.
 ut extingua, extinxi. ridebo, risi, deiecit uero p̄t̄n, & deci
 dit, atq; his similia, nō p̄pter metrū geminant̄, sed q̄a trā
 sit τ in sequentē cōsonantē, propter cōcinnitatē meliorē,
 elisa litera α. deiecit, iecit. secundū uero, dū uero. Porro
 geminant̄ δ, & π in aduerbijs. abūde, qñ. & τ in qđ. Mani
 festū sanē & hinc, qđ uim habet breuiādi deriuatio. siquis
 dem nouē duplici v̄ scribit̄, nonū uero simplici. & quatuor
 quidē, quartū cōtra. Itidē uiresco & uiride, cōsimiliter ue
 ro & in alijs. Sed de accētū quidē, & orthographia suffici
 enter propē dictū est.

THEO

FINIS TERTII.

Καθόλου δὲ καὶ ὅταν ἀρχόμενον λέξεως συντεθῆ τοῖς πληουσι
 εἰς φωνῆν. ῥήμα, ἐπὶ ῥήμα. ῥῆσις, ἀνάῤῥησις. ῥώσος, ἀῤῥώσος.
 οἶον παρ καὶ τὸ ἀνξίσει γινόμενον συλλαβικῶν. εἰπῆω, ἐῤῥεῖπτον.
 Ἐξαιρέσιθα ἄν τῆς εὐ. εὐρώσος. τὸ δὲ ἀμφίερον, καὶ ἀρεῖον,
 διὰ μέτρον οὐκ ἀπέληφε τὸ διπλοῦν, τὸ δὲ σ. διπλοῦν, καὶ ὅσα
 τῶν εἰς αα θιλυκῶν, ἰθυικῶν. Κίλισσα, Λίβυσα, Θράσσα, Μά-
 γνησα. Καὶ ὅσα τῆς Ἰωνικῆς δωτικῆς τῶν πεμπηουκλίτων. πάντεσ-
 σι, θήρασι. καὶ τῶν τοῖς ἀθηναίοις, εἰς τὸ διττὸν μεταποιουμένων
 ἤ. γλῶσσα, γλῶπτα. δισῶν, διτῶν. ὀρύσσω, ὀρύπῳ. Εὐλοζάτε-
 ρον μὲν τοῖς ὀρύπῳ, καὶ τῶν ὁμοίων, τὸ γράψω, ὀρύτ-
 τω, καθάπερ κἀν τοῖς παλαιότεροις τῶν ἀντιγράφων δρωμῶν.
 Οὐκ ἔξω δὲ καὶ τῶν οὐδέ οἱ τῶν ποιητῶν διὰ τὸ μέτρον διπλα-
 σασμοί. ἄν γὰρ ἀπὸ τῶ δ, ἢ σ, ἢ τῶν ἀμεταβόλων ἀρχόμενα ῥή-
 ματα διπλασάζουσι κλινόμενα εἰς παρατατικὸν καὶ ἀορίσον.
 οἶον ἔδδασιμ, ἔαντο, ἔλλαχεμ, ἔμμορεμ, ἔννακμ. Τὸ δ' ἐῤῥεμ
 μόνον. Καὶ τῶν ὀνομάτων δὲ τάτε ἀμετάβολα καὶ τὸ σ, ἄλ-
 λητορ, ἔννοσιγαιος, παρῤῥαλίη, μίωσιν. Καὶ μὲν ὅσα τῶν τριτο-
 γωνων μελλόντων καὶ ἀορίσων. οἶον σβέσω, ἔσβιασα. γελάσω,
 ἔγλασα. Τὸ δὲ κᾶββαλεμ, καὶ κᾶππεσιμ, καὶ ἄν τῶν αὐτῶν, οὐκ
 ἐνταυτοῖς διπλασάζεται ἀλλὰ τοῦ τ, μεταβάλλοντος εἰς τὸ
 ἐσόμενον σύμφωνον, δι' ἐμφωνίαν ἀποκοπέντος τοῦ α. καὶ
 τᾶβαλεμ, κᾶββαλεμ. καὶ ἄν δὲ, καδδῖ. Ἐπι τὸ δ, καὶ πῆρ τοῖς
 ἐπὶ ῥήμασι. ἄδδην. ὁππότε. καὶ τὸ τ, ἐν τῷ ὄπῃ. Δῆλον δ' ἄρα
 κἀνταυτοῖς ὅτι βραχυντικὸν ἢ παραχωρῆ. ἐννία μὲν γὰρ τῶ διε-
 πλῶ, ἔνατορ δὲ τῶ ἀπλῶ. καὶ τίηρα μὲν, τέταρτον δὲ. καὶ θάπ-
 λω μὲν θαλερόν δὲ. Ὡσαύτως δὲ καὶ ὅσα τῶν ἄλλων. Ἀλλὰ
 περὶ μὲν προσωδίας τε, καὶ ὀρθογραφίας. ἀποχρῶντος σχε-
 δόντι εἰρηται.

ΘΕΛΔ

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΤΡΙΤΟΥ.

THEODORI GRAMMATICAE
 INSTITVTIONIS LIB
 ER QVARTVS.

Eliquū autē est, de cōstructione
 partiū orationis dicere. nā grā
 matici etiā circa hęc cōsidera
 tio. Et sanē hmōdi cōstructionis
 & oratiōis causa ist tractat, q̄ de
 singulis octo orationis partiū
 cōsiderat, ut se habeāt uel infle
 xione, uel formatione, uel accē
 tu, uel orthographia. perinde
 atq̄ dialecticus ob collectiūā orationē de nomine, & uer
 bo, ac propositione cōtemplat. Dicendū igitur quo pa
 cto orationis partes apte inuicē ac debite connexæ, absol
 uant orationē, ut demū finē introductio accipiat. Et diu
 dendum accuratius unū quodq̄, ac definiendū hic.

DEFINITIO LITERAE.

Incipiendum aut fortasse ab initio, nepe à literis. Sunt
 enim hęc prima & indiuidua hoīs uox. Siquidē nō forui
 to cōnectūtur inuicē ad cōstitutionē syllabæ, sed (ut uo
 cabulū quoq̄ indicat) serie, atq̄ ordine incedunt, cōpo
 nunturq̄ certa ratione.

Diuisio literarum.
 Ex literis igitur aliæ quidē per se cōstituūt ac perficiūt
 uocē, ut q̄ uocales appellant. aliæ uero strepitū, ut cōso
 nātes oēs, uocē aut nequaquā absq̄ uocaliū cōnexionē. Ex
 his p̄terea aliæ quidē strepūt imperfectius. ut mutæ, aliæ
 uero perfectius. ut semiuocales. Ex uniuersis aut aliæ q̄
 dē p̄positiuæ, aliæ uero subiūctiuæ. Inter uocales em̄ p̄po
 sitionē tñ etiā u literę, ut in musca, & filius, & harpyia, atq̄
 alijs plurib⁹. Porro ex cōsonātib⁹ p̄positiuæ (ut q̄ nunq̄
 in fine ponāt dictiōis) sunt aspiratæ, & tenues, & mediet.
 Itē ex immutabilibus λ, & μ. Ex duplicibus ζ, atq̄ ex aspi
 ratis φ,

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΘΙΚΗΣ

ΒΙΣΑΓΩΓΗΣ ΤΩΝ ΕΙΣ

ΤΕΣΣΑΡΑ ΤΩ Δ.

Οἱ πόρ δὲ περὶ συντάξεως τῶν τῶ λόγῳ μερῶν εἰπέμ. γραμματικῶν γάρ καὶ ἡ περὶ ταῦτα θεωρία. καὶ τῆς γε τοιαύτης συντάξεως, καὶ τῶ λόγου ἕνεκα πραγματεύεται, ὃ περὶ εἰκασίου τῶν οὐτῶ τῶ λόγῳ μερῶν σκεπτόμενος, ὡς ἔχει, ἢ τοῖς κλίσεως ἢ σχηματισμοῦ, ἢ προσσφάδίας, ἢ ὀρθογραφίας. καὶ πά-

τερ καὶ ὁ διαλεκτικὸς τοῦ συλλογιστικοῦ λόγου ἕνεκα. περὶ οὐνόματος, καὶ ῥήματος, καὶ προτάσεως θεωρεῖ. Λεπιτέρ τοινυν καὶ ὅπως ἀντὶ τοῦ λόγου μέρη ἀλλήλοις ὀρθῶς συνταπόμενα ἀποτελοῦν τὸν λόγον, ἵνα τέλος ἢ εἰσαγωγή ἔχη. καὶ διαρετίον ἀνριβίερον ἔγασα, καὶ ὀριτίον ἔνταῦθα.

ΟΡΟΣ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

Αριτίον δ' ἴσως ἀπὸ τ' πρώτου, οἶον τῶν σοιχείων. Ταῦτα γὰρ ἢ πρώτῃ καὶ ἀμερῆς ἐσι τ' ἀνθρώπου φωνή. Οὐ γὰρ ὡς ἐς τυχερῆ ἐπιπλέκεται ἀλλήλοις ἐς συσασιν συλλαβῆς, ἀλλ' ὡς καὶ τὸννομα διλοῖ, σείχεται καὶ ἑντάυτως κινούμενα πάσως συντάσσεται κατὰ λόγον.

Διαίρεσις τῶν σοιχείων.

Τῶν οὖν σοιχείων τὰ μὲν ἀφ' ἑαυτῶν τυγχάνει ἀποτελοῦντα φωνήν, οἶον τὰ φωνήεντα καὶ λέμενα. τὰ δὲ ψόφοι, οἶον τὰ σύμφωνά πάντα, φωνήν δ' οὐ, ἀνευ τῆς τῶν φωνήεντων ἐπιπλοκῆς. Τέ τῶν δ' αὖ πάλιν τὰ μὲν ψοφεῖ ἀτελείερον, οἶον τὰ ἀφωνα. τὰ δὲ τελειότερον, οἶον τὰ ἡμίφωνα. Συμπαντῶν δὲ, τὰ μὲν προτακτιῶ, τὰ δὲ ὑποτακτιῶ. τῶν μὲν γὰρ φωνήεντων προτακτιῶ, ὡς ὅτι τῶν διφθόγγων, τὰ α, ε, ο. ὑποτακτιῶ δὲ τὰ, ι, υ. προτῶ κτικῶν γε μὴ καὶ αὐτὸ τὸ υ τῶ, ὡς ὅτι τ' μῦια, καὶ υἰός, καὶ ἀρπυια, καὶ ἑτέρων πλειόνων. Τῶν δὲ συμφάνων προτακτιῶ μὲν, ὡς οὐδαμῶν ὅτι τέλει ταξόμενα λέξεως, τὰ δασεία, καὶ ψιλὰ, καὶ μέσα. τῶν ἀμαξβόλων τὸ λ, καὶ μ. καὶ τῶν διπλῶν τὸ ζ. Καὶ τῶν μὲν δασείων,

Ff

σίωρ,

LIBER III. DE CONNEX. LITER.

ratis ϕ , & χ , recipiūt quidē θ . inimicus, corruptio. Cōtra aut nō. Cum his uero similiter & tenues, & mediæ se habent. radius, tāgo, octauū, fugo. nisi qđ cōbinatio θ in postpositiua tm̄ syllaba nō inueniat. Præterea aspirate tenuibusq; & medijs nūq; in eadē syll. p̄ponunt, uerū postponuntur tenuibus in dirēptione. Atthis, Sappho, Iacchi. Non itē uero & cū medijs. Immutabiles.

Cæterū ex immutabilibus ν añ μ collocari nō potest in eadē dictione. Vnde etiā in inflexus sum, & iudicatus sum, añ μ , ν incidens abiicit. Postponi tm̄ potest utrobique, ut in memoria, agnus. Cōtra aut σ . Nunq; em̄ postponitur μ in eadem dictione, quāuis λ , & ν , rarēter tm̄, ut in mare, & Tyrins, & lūbricus. ρ , uero sæpissime. uastabo, terda. p̄pterea quod & uocalis uim habeat ρ . Atqui ip̄m ρ nusq; p̄ponit iunctū alteri. Præterea aspiratarū θ , & χ cōiunctæ literæ μ , absoluūt syllabā sequētē, præcedentē uero non. numerus, ariditas. Similiter uero & ex tenuibus μ , & ex medijs γ . uigor, ordo. Idē etiā accidit literæ γ , cū δ subsequitur, octauus. Et ϕ , & τ , añ ν . faba elixa, diues. Præterea θ , & χ , cum λ , & ν , & ρ , immutabilibus componunt, ac p̄cedunt tm̄ ad primariā syllabā, q̄ ad subsequentem, cum μ uero ad subsequentē solū, ut dictū est. Similiter aut & ϕ , & sibi cognatæ ad λ , & ρ . At in solam subsequentē ad ν . repēte. Porro incōplexi ad μ se habēt oīno. Cæterū tenues, & mediæ cū immutabilibus ordinantur, quemadmodū θ , & χ . dēpto ω , hostiliter se habēt ad μ . dēpto & τ , qđ non cōponitur cum ν in initiali quidē syllaba. μ tm̄ p̄assumpto subiungit utrobique. sectio, uapor. Excepto itē & β , incoherēter cum μ , & ν se habēt p̄fuso. Rursum & p̄ter δ cū μ & implicato quidē, & applicato. feruus, indomitus. qđ cū λ nullo modo possit cōuenire. In summa omnis, cōsonās si inter duas cadat uocalis in eadē dictione, cum secūda p̄ferēda est. duco, fero. & si nō fuerit una dictio, sed duæ, patiatuŕq; elisionē prima uocalis, q̄ apostrophū p̄cedit, cū sequēte uocali est copulanda. ut aduersus illū, aduersus illū. Rursum si cōtingat in principio dictionis consonā p̄cedere conson. in cōplexu, necin

σιων, τὸ φ, καὶ χ ἐπιδέχεται τὸ θ. ἐχθρός, φθορά. ἀνάπαλιρ
 δ' οὐ. τούτοις δ' ὁμοίως καὶ τὰ ψιλὰ τε, καὶ μίσα ἔχει. ἀπίς,
 ἀπία, ὄρδος, βδέλλω. ὅτι μὴ ἢ πῶρ γδ συνταξίς ὅαι ὑποτα
 κτικῆς συλλαβῆς μόνον. Ἐτι τε τὰ δασέα τοῖς ψιλοῖς τε, καὶ
 μίσοις οὐδέποτε συμφέρεται, προταπόμενα, ὑποταπόμενα δὲ
 τοῖς ψιλοῖς, καὶ ἐν διατάσει. Αἰθίς, Σαπφώ, Ἰάυχος. οὐκ ἔτι δὲ
 καὶ τοῖς μίσοις,

Ἀμετάβολα.

Τῶν δὲ ἀμετάβωλων τὸ μὲν ν, πρὸ τοῦ μ κέσθαι οὐ πέφυκεν
 ὅαι τῆς αὐτῆς λέξεως. διὸ καὶ ὅαι τῷ κικλιμαί, καὶ κικριμαί, τὸ
 πρὸ τοῦ μ συμβαίνει ν ἀποβάλλεται. ἐπικῆσθαι μέρ τοι κατ'
 ἀμφω. ὡς ὅαι τοῦ μνεία, ἀμνός. ἀνάπαλιρ δὲ τὸ σ. οὐδέποτε
 γδ ὑποτακτικῶν τ μ ὅαι τῆς αὐτῆς. καὶ τοι τοῦ λ, κὴ ν, σπασ
 τὴς μέρ τοι. ὡς ὅαι τοῦ ἀλς, καὶ τίνυς, καὶ ἔλμυς. Τοῦ δὲ ρ,
 εὐμαλα, πέρσω, πυρρός. διὰ τὸ φωνήεντος δύναμιρ ἔχειρ τὸ
 ε. αὐτὸ δέ τι ρ, οὐκ ἔστιν ὅπου προτάσσοιτ' ἄρ συνταπόμενον.
 Ἐτι πῶρ δασέων τὸ θ, καὶ χ, συζευγνόμενα τῷ μ, ἀποτελεῖ συλ
 λαβὴν ὑποτακτικῆρ, προτακτικῆρ δ' οὐ. ἀριθμός, αὐχμός. Ως
 σαυτὸς δὲ καὶ πῶρ ψιλῶν, τὸ κ, καὶ πῶρ μίσων τὸ γ. ἀκμή, ὄρ
 μος. Ταυτὸ δὲ τοῦτο συμβαίνει καὶ πρὸ τῷ δ, τῷ γ. ὄρδος. καὶ τῷ
 φ, καὶ τ πρὸ τοῦ ν. ἔτνος, ἀφνεός. Ἐτι τὸ θ, καὶ χ τῷ μὲν λ καὶ
 ν, καὶ ρ, πῶρ ἀμετάβωλων, συντάσσεται προτιθέμενα, εἰς τε προ
 τακτικῆρ συλλαβῆρ, εἰς τε ὑποτακτικῆρ. τῷ δὲ μ εἰς ὑποτακτι
 κῆρ μόνον, ὡς εἴρηται. Τὸ δὲ φ, ὁμοίως μὲν καὶ τῷ σύσειχα πρὸς
 τὸ λ, καὶ ρ. εἰς μόνον δὲ ὑποτακτικῆρ πρὸς τὸν. ἀφνω. ἀσυλλε
 γῆως δὲ πρὸς τὸ μέγα παντάσσι. Καὶ τῷ ψιλῷ δὲ, καὶ μίσα τοῖς
 ἀμετάβωλοις συντάσσεται, ὡς τὸ θ, καὶ χ. πλὴρ τῷ π, ἀσυμβά
 τως ἔχοντος πρὸς τὸ μ. Καὶ πλὴρ τῷ τ, ἀσυντάσσει μὲν τῷ ν, εἰς
 προτακτικῆρ συλλαβῆρ. Τὸ μ δὲ προσηλαμβάνοντος ὑποτα
 κτικῆρ ἐπ' ἀμφω. τμήμα, ἀτμίς. Καὶ πλὴρ τοῦ β, ἀσυντάσσει
 πρὸς τὸ μ, καὶ ν, ἔχοντος ὅλως. καὶ πλὴρ τῷ δ, τῷ μὲν μ, καὶ ἐπι
 πλειομένω, καὶ προπλειομένω. δμῶς, ἀδμκτος. τῷ δὲ λ μὴ δ'
 ὅλως οἶοντε ὕπτος συνάπτεσθαι. Καθόλου δὲ πᾶν σύμφωνορ με
 ταξίον δυοῖν φωνήεντων περὶ μίαν λέξιν, τῷ δευτέρῳ συλλαβι
 εῖον. ἄω, φέρω. καὶ ἄρ μὴ ἢ δὲ μία λέξις, ἀλλὰ δύο, πάνθ' ἑκ
 θληψὴν ἢ πρῶτι, τὸ πρὸ τῆς ἀποσερόφω σύμφωνορ τῷ ἐπομένῳ
 φωνήεντι συντακτικῶν. κατ' ἐκείνως, κατ' ἐκείνως. Ἐπι' ἀντύχη κατ'
 ἀεχὴρ λέξεως σύμφωνορ συμφώνως ἠμισάμενον ἐν συλλήφει.

Ff ἢ οὐδ' ἔρ

nec in medio quidē dictionis cōpositę separant. Atq; oīno si q̄ in initio dictionis cōson. diuersę speciei cōsonātibus natę sunt cōiungi, eadē sanē & in med. dictionis inueniri possunt cohærētes. ut iniuria, q̄a madeo. ager, q̄a scribo. armatura, quia nauigo. hymn^o, quia memoria. Quę uero minus, dirimunt semper. Nō igit̄ in bonū cohærēt, qđ nulla dictionē à cōiunctis *οβλ* in eadē syll. incipiat. neq; octauū, cū nō sit, q̄ *δ* ordiat. neq; tumor, qđ nulla à *α*. Itē eiusdē noīs cōsonātes nunq̄ cōiungunt. excido igit̄, & uimuit, & deiecit, atq; id gen^o alia, dirimunt. Rursum q̄cūq; syl. in cōson. desinit, sequētē habet à cōsonāte incipientē. Porro nō est inuenire tres cōsonantes, nō interiecta aliq̄ uocali, quarū duę eiusdē sint uirtutis. Metathesis.

*Transpositio
literarū.*

Fit etiā transpositio literarū. ut cor, cor. semita, semita. ensis, ensis. paucus, cus. Et passiones incidūt huiusmodi quędam, ut longa in breuē soluat. ut fregit, fregit. & uicissim ut contrahatur. sacrum, sacrum. dius, diuus. Hęc tamē alterius fuerint consyderationis.

DEFINITIO SYLLABAE.

Ad hunc autē modū literę inuicē se habēt, cōstitutū differēter syllabā, q̄ cōprehensio est literarū apte cōpositarum. Quemadmodū uero literarū complexio nihil inter ordinatū habet, ita & syllabę certa ratione inter se cōiungunt, dictionē efficiūt, rursumq; dictiones orationē.

DEFINITIO ORATIONIS.

Est itaq; oratio, coordinatio dictionū apposite coniunctarum, sententiā habens perfectam.

DEFINITIO DITIONIS.

*Cōgemina
tio dictionis
atq; orōis.*

Dictionē autem, pars minima cōstructę orationis. Iam uero sæpenumero & simile aliquid in literis, & in dictionibus, & in orationibus est consyderare. Geminat̄ em̄ non solum litera. ut equus, alius. sed & syllaba. ut exulto, māsi, prouolutus. Item dictionē. Mars, mars, apud Home. Et Cyclops, cyclops, apud Theo. Et heu, heu, Aristoph. Rursum oratio. Huic ego obuius eo. Et si igni manus est similis,

*Iliad. 4.
Idyll. 14.
Iliad. 1.
In Pluto.*

οὐδ' ἐν μίῳ λέξεως συνθέτου χωρίζεται. Καὶ ὅπως ἴα πατ' ἀρ
 χὴν λέξεως πρὸ ἑτέρων τῶ εἶδα συμφώνων πεφηνότα συντάτ
 τεσθαι, ταῦτα δὴ καὶ ἐν μίῳ λέξεως εὐρίσκειται ἄρ' ἐν συλλή
 ψει. οἷον ὕβρις, ὅτι καὶ βρέχω. ἀγρός, ὅτι καὶ γράφω. ὄπλον.
 ὅτι καὶ πλέω. ὕμνος, ὅτι καὶ μυῖα. ὅσα δὲ μὴ, ἐν διασάσει κεί
 ται αἰεὶ. Οὐνοῦν τὸ ἰσθλόρ' ἐν συλλήψει, ὅτι οὐδὲ λέξις ἀπὸ τῶ
 σθλ, τυγχάνει τις ἀρχομένη. οὐδὲ τὸ ὄχθοον, ὅτι οὐκ ἀπὸ τοῦ
 ρθ, ἀρχή. οὐδὲ τὸ ὄμιος, ὅτι οὐκ ἀπὸ τῶ μι, Ἐπιτὰ αὐτὰ σύμ
 φωνα οὐδέποτε ἐν συλλήψει. ἐκινώπῳ οὖν, καὶ ἴδδασει καὶ κάβ
 βαλε, καὶ τὰ τοιαῦτα ἐν διασάσει. Ἐπι πᾶσα συλλαβὴ εἰς σύμ
 φωνον λήγουσα, καὶ τῶν ἐξῆς ἔχει ἀπὸ συμφάνου ἀρχομένην.
 Ἐπι οὖν ἴσιρ' εὐρεῖ τρία σύμφωνα ἀμίσσως κείμενα, ἄρ' τὰ δύο
 ταυτοδυναμεῖ.

Μετάθεσις.

Γίνεται δὲ καὶ μετάθεσις τῶν σοιχείων. καρδία, κραδία. ἀρ
 τραπός, ἀταρπός. σφάρανον, φάσσανον. ὀλιγος, ποιγός. Καὶ
 πάνθ' συμβαίνει τοιαῦτ' ἄλλα, τὸ μὲν μακρόν εἰς βραχέα διαλύ
 εσθαι. ἢ γέ. ἔαγε. καὶ ἀνάπαλιρ' συναρθεῖσθαι. ἱερὸν, ἱρόν. δῖος, δῆ
 ος. Ταῦτα γὰρ ἐτέρας ἀρ' θεωρίας εἰν.

ΟΡΟΣ ΣΥΛΛΑΒΗΣ.

Οὗτω μὲν οὖν τὰ σοιχεῖα πρὸς ἀλλήλα ἔχοντα, συντίθησι δια
 φέρος τῶ συλλαβῆν, συλλήψην οὕσων σοιχείων ἑναρμόσως συν
 ταττομένων. Οὐ δὲ τρόπον ἢ τῶν σοιχείων συμπλοκῆν οὐθὲν ἀ
 ταυτοῦ ἔχει, οὕτω καὶ αἱ συλλαβαὶ κατὰ λόγον ἀλλήλων συντιθε
 σαι, τῶν λέξιν ποιούσι. καὶ αὐτὰ πάλιν αἱ λέξεις τὸν λόγον.

ΟΡΟΣ ΛΟΓΟΥ.

Ἐσι γάρ τοι ὁ λόγος, σύνταξις λέξεων ἑναρμόσως συντιθε
 μένων, διανοίαν ἔχουσα αὐτοτελεῖ.

ΟΡΟΣ ΛΕΞΕΩΣ.

Λέξις δὲ μέρος ἐλάχιστον τοῦ κατὰ σύνταξιν λόγου. Καὶ μὲν
 τοι, καὶ πολλαχῆ ὁμοίον τι ἐπίτε τῶν σοιχείων, καὶ ὅσαι τῶν λέ
 ξεων, καὶ ὅσαι τῶν λόγων εἰσι θεωρεῖν. Διπλασιαζεται γὰρ οὐ μόν
 ον σοιχείον. ἵππος, ἄλλος. ἀλλὰ καὶ συλλαβὴ. ἀλαλάζω, με
 μένικα, προπρονυλινδόμενος, καὶ λέξις. ἄρες, ἄρες, τὸ Ομή
 ρου. καὶ ὁ Κύνλωψ, Κύνλωψ, τὸ Θεοκρίτου. καὶ ἱς, ἰού, Ἀριστο
 φάνου. καὶ λόγος. τοῦ δ' ἐγὼ ἀντίος εἰμι. καὶ εἰ πυρὶ χεῖρας

LIBER III. DE CONSTRUCT.

Idyll. 8.

est similis, si igni manus est similis, robur autē candentē ferro. Hom. Et, boues pasce Daphni, tu cantum incipe prior, cantū incipe prior. apud Theocritū.

Pleonasmus.

Homeri cū.
Mutuata ē
Plutarcho
in Homerū.
Odyss. 7.

Iliad. 6.

Iliad. 7.

Præterea quæadmodū litera alicubi abūdat nō eadē, ut. spica, spica. flatus, flatus. hunc, hunc. sic etiā syllaba. reliquū, reliquū. uerus, uerus. dixisti, dixisti. Itē dictio, cū in cōpositione, tū uero in appositione. boū bubulcus uir. Auri uero statuēs Vlyssēs decē oīa talēta. Et certe ualde iā occubuerat Menœtij fortis filius. Illic em̄ oīa, hic uero ualde abūdat. Huiusmodi uero & illud. Oculis uidēbā. Et expletiuę cōiunctiōes, q̄ nihil plerūq̄ ad sententiā cōferūt. Et oratio. cōsentaneū sanē, nō uero icōsentaneū. Nō ue. incōsen. superfluū. Itē, q̄ sibi parca nascētū neuit stamine, q̄ ipm̄ peperit mater. Redūdat em̄, q̄ ipm̄ pep. ma.

Eclipsis.

Iliad. 4.
Idyll. 1.
Iambicū ex
Aristoph.
Nephele.
Thueydid.

Accidit quoq̄ & literæ defectus. terra, terra. utrinq̄, utrinq̄. sæpe, sæpe. Quinetiā syllabæ. fulgurat, fulgurat. amphora, phora. Apollinē, nem. Itē dictioni. ut unū auguriū optimū, pugnare pro patria. deest em̄, est. Et illud Theocriti. Ille uero mihi uenabulū suauē ridēs (ut ante) ex musis munusculū dedit esse. deest, promisit. Oratiōis aut defect⁹ est. Et deiñ ē crate deos contēnis, sed nō ē terra, siquidē deū uolebas cōtemnere. Tale & illud. Si quē miserissent quempiā, si non repulsi fuissent, priusq̄ ad manus ueniretur. deest, bene habebat. Simile fuerit & semel prolatā orationē bis, aut ter, aut sepius sumentē à cōi intelligere. ut ornamentū homini prudētia, sobrietas, iustitia, fortitudo. In singulis em̄ subaudit, ornamentū est.

Suppositiua positio.

Rursum ut in syllabis licet quasdā, quæ postponant & nunq̄ præcedant, inuenire, itidē & in dictionibus. Nimirū postpositiui articuli, & appositui pronōia, & subiunctiua uerba eiusmodi sunt. Idē ipsum cōtingit in oratiōe, cuiusmodi hoc aggregatū. si ambulat Socrates, mouet.

Dialysis, & synæresis.

Porro ut literæ resolutionē, & cōtractionē patiunt, sic & syllabæ

ἴοιμεν, εἰ πύρι χείρας ἴοιμε, μένος δ' αἰθάνι σιδίρω. τὸ Ομη-
ρον, καὶ βωμοπλαδία Δάφνι, τὴ δ' ὠδῶς ἄρχεο * πρῶτος, ὠδῶς
ἄρχεο * πρῶτος, τὸ Θεουκρίτου.

Alia's πρώτος

Πλεονασμός.

Επιθεθῶπερ σοιχείου ἴσιμ οὐ πλεονάζει οὐ τὸ αὐτό. σάχης,
ἄσαχης, πνοή, πνοή. τοῦτομ, τῆτομ. οὕτω κἠ συλλαβή. λοιπῶν,
προλοπιῶν. ἔτυμος, ἔτιτυμος. ἔφης, ἔφισθα. Καὶ λέξις, τῶτο
μῶμ συνθεσί, τοῦτο δέμ παραθέσι. βωῶν ἐπιβυμόλος ἀνίρ.
χρυσού δὲ σήσας ὀδυσεύς δέκα πάντῃ τάλαντῃ. καὶ ἡ μάλα δὲ
τεθνήκε Μενοίτις ἄλιμος υἱός. ἔνθα μὲν γῆρ τὸ πάντῃ, ἔνθα
δὲ τὸ μάλα πλεονάζου. τοιοῦτο δὲ καὶ τὸ, ὀφθωλομοισμ ἴδωε
μαι. καὶ οἱ παραπληρωματικοὶ δὲ οὐθὲρ πολλαχῆ ἄς ἔννοιαμ συν-
τελοῦσι. καὶ λόγος. ἴοικέτι οὔτοι ἀεικίς. τὸ γῆρ, οὔτοι ἀεικίς,
παρῆλομ. καὶ ὅσα οἱ αἴτια γινομένημ ἐπένησε λίνω, ὅτέμμ τῆς
κἠ μήτηρ. πλεονάζει γῆρ, ὅτέμμ τῆς μήτηρ.

Ελληψις.

Ετι σοιχείου μὲν ἔλληψις. γῆα, αἴα. ἐκατέρωθεν, ἐκάτερε
θεν. πολλάνις, πολλάνι. συλλαβῆς δὲ. ἀεράπη, εράπη. ἀμ-
φιφορέυς, ἀμφορέυς. ἀπόλλανα, ἀπόλλω. λέξεως δὲ, εἰς οἰ-
ωνός ἄρισος, ἀμυνέσθαι πῶρι πάτρης. ἐνδεῖ γῆρ τὸ, ἴσιμ. καὶ τὸ
Θεουκρίτου, ὀδεμοὶ τὸ λαγωβόλομ ἠδὲ γελάσας, ὡς πάρος ἐν
μοισῶν ξυνήομ ἄπασεμ * ἡμῶν. ἐνδεῖ τὸ, ὑπέσχετο. λόγῃ δὲ ἔλ
ληψις. Κάπατ' ἀπὸ ταῖρεοῦ τοὺς θεοὺς ὑπερφερονῆς. ἀλλ' οὐκ
ἀπο * γῆς. εἶπερ ἔλλειπα τὸ, ἡβούλημ ὑπερφερονῆμ. Τοιοῦτο κἠ
τὸ. Εἰ μὲν κατέδυσῶν τινα, εἰ δὲ μὴ ἀνεμρούοντο, πρὶρ ἄς χεί-
ρας ἰθὺῖμ. ἐνδεῖ γῆρ τὸ, εἴ εἶχεμ. ὁμοιομ δ' ἄρ εἰν καὶ τὸ, τὸρ
ἄπαξ ἔμθεντῃ λόγομ δις, κἠ τρεῖς, κἠ πολλάνις λαμβάνοντα ἀπὸ
κοινού ἔννοεμ. οἶομ κόσμος ἀνθρώπω φρόνησις, σωφροσύνη,
δικαιοσύνη, ἀνδρεία. πᾶσι γάρ τοι προσυπανέεται τὸ, κόσμος ἴσι.

Alia's ἴσιμ

Alia's τῆς

Υποτακτικὴ θέσις.

Ετι ὡς ὅπῃ τῶν συλλαβῶν ἴσιμ, ἄς ὑποταγομένης μηδέποτε
πρωτασομένης ἐνρεῖμ, οὕτω τοι, καὶ ὅπῃ τῶν λέξεωμ. Τὰ γῆρ ὑπο-
τακτικὰ τῶν ἄρθρωμ κἠ αἰ ἐπιταγματικὰ ἀντωνυμίαι, καὶ τὰ
ὑποτακτικὰ τῶν ῥημάτωμ τοιάδε. ταυτὸ δὲ τοῦτο καὶ ὅπῃ λόγῃ.
τοιοῦτο γάρ τοι συνημνίον. εἰ περιπατῆ Σαυεράτης, κινῆται.

Διάλυσις, καὶ συναίρεσις.

Ετι ὡς τῶν σοιχείων ἀνάλυσιμ καὶ συναίρεσιμ πάσῃ, * οὕτω
κἠ συλλαβῆ.

Al. ἔμμ ἴσιμ

κἠ συλλαβῆ.

LIBER IIII. DE CONSTRUCT.

Apud Hō.
Odyss. μ.
Iliad. ε.

& syllabæ. Pelidæ, lidæ. Hermes, mes. Itē dictio. de taurum uorās, pro deuorans. Et ē diuerso, dictiones duæ in unā. suspirans, & lachrymās. pro suspirans, & lachrymas fundens. Item oratio. Cōponuntur em̄ coniunctionibus iunctæ inter se orationes, dirimunt uero ubi illis carēt.

Metathesis.

Trāspōitio
syll. atq; di-
ctioinum.

Iliados uultio

Quinetiā syllabæ trāspōnunt quemadmodū & literæ. garrula, garrula. reticulū, culū. Itē dictio, ut si quis deas uenerādas, rādas deas dicat. Et frigidū sulphur, sulphur frigidū. Nam illic uenerādas, hic sulphur p̄ponere cōsue- tum. Sed & oratio, ut quod uocant p̄posterū. illi autē & aperuerunt portas, & amouerūt uectes.

De uiribus literarū, dictionumq;.

Præterea quemadmodū ex literis quedā uocales, q̄dā cōsonātes. eodē modo & dictionū aliquæ possunt p̄ferri per se. utpote imperatiua uerborū, & casus uocatiui nominū, ac p̄noim̄ plerūq;. q̄dā autē nō possunt citra aliā dictionē proferri, ut sententiā perficiāt. ueluti p̄positionesq; & cōiunctiones. Tales em̄ dictiones semper cōnotāt, appositæ uidelicet alijs. quo fit, ut earū significatiōes cōiungant in aliarū (cū qb̄ cōiungūt) potentiā. puta hæc p̄positio cū. aliud quidē cū actō cōiuncta, aliud uero cum gō. atq; uerbis iūcta, significat. Similiter & in cōiunctionib; . Quaten⁹ ergo inter se cōueniāt litera & syll. & dictio, & oratio, dictū sit hætenus.

Proportio.

Proportio
dictionis atq;
orationis.

Cōis autē, p̄portio dictioni & oratiōi, nēpe ut oratio iuxta aliquā dictionū cōstructionē recte habeat & secus. dictio uero iuxta cōpositionē syllabarū & literarū. Et̄n̄ barbarissimus uitiū est in dictione, solæcismus uero uitiū in oratione.

Barbarissimus.

Barbarism.
quibus mo-
dis cōmitta-
tur.

Et quadrifariā quidē fit barbarissimus, quot modis & solæcis. Aut em̄ defectu barbare qs loqui dep̄hendit. si quis dicat pro Demosthenis, stheni. p̄ scripserūt, rāt. aut redā dantia. Aeschinis, inis. dormit, mit. Idē uero fit, cū syll. soluit perperā. cōcauū, uum. Vel trāspōitione. tēpus, pus. currus, rus. Vel immutatione. phiala, ala. uitrū, trū. Aeneæ, neæ. Et in accētū. amicus, cus. mercenarius, rius. Itē in tēpore

ἢ συλλαβῆ. Πιλεΐδα, Πιλεΐδαο. ἐρμίας, ἐρμῆς. Καὶ λέξις. κατὰ ταῦρον ἐδιδώς, ἀντὶ κατεδιδώς. Καὶ τὸ ἐναντίον λέξας δύο εἰς μίαν. βαρυσενάχωρ, καὶ δαιρυχέωρ. ἀντὶ τὸ βαρὺ σενάχωρ, καὶ δαιρυ χέωρ. Καὶ λόγος. Συντίθενται μὲν γὰρ συνδεδεμένοι ἀλλήλοις οἱ λόγοι, διίρυνται δὲ ἀσύνδετοι ὄντες.

Μετάθεσις.

Καὶ μὲν δὲ καὶ συλλαβαὶ μετὰ τίθενται τοῖς σοιχείοις ὁμοίως. κελάρυφα, λακίρυφα. κρυπτοκέφαλος, κηποκρυφαλος. καὶ λέξις. οἷον εἰτίς θεάς σεμνάς, τὰς σεμνάς θεάς λέγοι. καὶ ἀπυρορ θέορ, τὸ θέορ ἀπυρορ. ἔνθα μὲν γὰρ τὸ σεμνάς, ἔνθα δὲ τὸ θέορ προτάτηρ σύνηθες. Καὶ λόγος, οἷον τὸ καλεσμένορ προθετέρορ. οἱ δ' ἀνεσάρτε πύλας, καὶ ἀπῶσαρ ὀχῆας.

Ἰνάδ. ω σίς, ἀφαρ δ' αἰξίς πύλας, καὶ ἀπῶσαρ ὀχῆας.

Δύναμις.

Ἐπι ὄν τρόπον τῶν σοιχείων τὰ μὲν φωνκέντα, τὰ δὲ σύμφωνα, ταῦτη καὶ τῶν λέξεων τὰς μὲν οἷον τε προφίρεσθαι καθ' αἰτάς, οἷον τὰ προσαντικὰ τῶν ῥημάτων, καὶ τὰς κλητικὰς τῶν ὀνομάτων, καὶ ἀντωνυμιῶν ἔσθ' ὅτε. τὰς δὲ οὐκ ἔστιν ἀνευ ἐτέρου τὸ προερχθῆναι κατὰ δianoiaρ ἰντελῆ, οἷον προθέσις τε, καὶ συνδέσμοις. Αἱ γὰρ τοιαῦται λέξεις αἰεὶ συνάμμαισι, προσσυνέμψαι διπλοῦσι ἐτέροις. ὅθεν δὲ αἱ σημασίαι τέτων μετὰ πῆψισιν πρὸς τῶν συναπθόμενων αὐτοῖς δύναμιρ. διπλοῦσι. οἷον ἢ μετὰ, ἕτερορ μὲν τῆ ἀιτιατικῆ συναπθόμενῃ, ἕτερορ δὲ τῆ γενικῆ, καὶ σὺν τοῖς ῥήμασιρ. ὁμοίως καὶ τοῖς συνδέσμοις. ἢ μὲν ὄν ἀλλήλοις ὁμοία σοιχέορ, καὶ συλλαβῆ, καὶ λέξις, καὶ λόγος, ἐρῆσθω ὅσαι τοσοῦτορ.

Ἀνάλογον.

Κοινὸν δ' ἀνάλογον λέξεως καὶ λόγος, τὸ τὸν μὲν λόγον παρὰ τῶν ποιῶν τῶν λέξεων σύνθεσιρ ὀρθῶς ἔχειρ, καὶ μὴ. τῶν δὲ λέξεων παρὰ τῶν συλλαβῶν, καὶ σοιχείων. ὅ, τε γὰρ βαρβαρισμὸς ἀμάρτημα περὶ λέξεων. ὅ, τε σολοιμισμὸς ἀμάρτημα περὶ λόγον.

Βαρβαρισμός.

Καὶ τετραχῶς μὲν ὁ βαρβαρισμὸς, τοσαχῶς δὲ καὶ ὁ σολοιμισμὸς. ἢ γὰρ ἐνδεία βαρβαρίσμων τίς ἐπιγχεταί. Δημοσθένους, Δημοσθένου. γεγράφασιν, γεγραφαρ. Ἡ πλεονασμῶ. Αἰσχίνος, Αἰσχίνος. κοιμᾶσιν, κοιμᾶσαι. τοιοῦτο δὲ καὶ τὸ δαιουόμενον φαύλας. κούλορ, κούλορ. Ἡ μετὰ θέσα. κρόταφορ, κότεραφορ, δίφορορ, δρέφορ. Ἡ ἐναλλαχῆ. φιάλη, φιλῆ. ὑαλορ, ὑέλορ. Αἰνεύς, Αἰνεΐα. Καὶ περὶ προσωδίας. φίλος, φίλος. μισθωτός, μισθωτός. Καὶ

LIBER IIII. DE CONSTRUCT.

in tēpore, & in scriptura, ut uictoria per i, cū oporteat scribi per a. De quibus etiā dictū est prius abunde.

Solœcismus.

Solœcis. qui
bus modis
fiat.

Iliad. 8.

Iliad. 7.

Iliad. 6.

Iliad. 5.

Homericū
passim.

Iliad. 8.

Iliad. 4.

Iliad. 8.

Iliad. 8.

Homericū.

Iliad. 7.

Iliad. 8.

Odyss. 1.

Homericū.

Iliad. 1.

Iliad. 1.

Iliad. 1.

Trāspōsitiō
orationis.

Eisdē autē modis fit solœcismus. Aut em̄ defectu. ueniunt campū. deest em̄, per. Aut abūdantia. de cœlitus. redūdat, de. Aut immutatione. arcu bene sciēs. p sagittare. Recēs uero excitabat animū. pro nuper. Radijs similes. p assumulabant. hoc tibi prōpte dicā. p, ob hoc. Intro maris latū sinū. pro, in latū sinū. Idē fit, si qs ea, q̄ accidit orationis partib. puta speciē, genus, numerū, figurā, casum, uel aduerbia, uel p̄positiones, uel ordinē cōiunctiōnū, uel cōiunctiōnes ipsas immutet. Speciē q̄dē. ut diua fceminarū, & nigrius tāq̄ pix. Genus uero. æqua fcem. exstans, & nunq̄ in nostris curribus uulnerati. p uulnerate. Numerū. Thespian, Græanq̄. p Thespiaz. Figurā. Ast ego me soluā. p me ipsum. Casum. Nestoridæ uero, hic quidē uulnerauit. pro ribus. Itē fulgurās à dextra. pro fulgurantē. Et per binos utiq̄ subijt frutices, ex eadē radice adultos, alter quidē ulmi, alter oleæ. Affectū. uideo. pro uideo. Personā. quicūq̄ dij sunt in Olympo, tibi & obediunt, & timemus oēs, & suū patrem laudantes. pro uestrum. Tempus. Ego uero duco Briseida. pro ducam. In aduerbijs fit etiā solœcismus ex immutatiōe. Intro cenā parabat. pro intus. Et cominus stans. pro p̄p̄. Itidē in p̄positionibus. In Agamēnonem diuū. pro ad Agamēnonem. Et. sub Iliū uenerunt. pro ad Ilium. In cōiunctiō. Ipse quidem ego maneo, sed sociū mitto. pro sociū uero. Et. durum autē uerbum imperauit. pro durū enim.

Metathesis.

Solœcismus autē ex trāspōsitiōe, ut illud Menādri. Fiolia hęc dies dat mihi seu gloriā, siue calūniā. Quod ita recte se haberet, siue gloriā, seu calūniā. Verū hęc oīa liacet poëtarū figuræ sint, nobis tñ loco exēpli sint posita, cuius, q̄ in soluta oratiōe fit, solœcismi. Cū uero de oratiōis cōstructiōe cōgrua tractamus, de ipsa primo cōueniētia dicendū est gñaliter, dein de singulis particulis peculiariter cōsiderādū, q̄d rectū, & secus. Non est igitur in subiectis mem

περὶ χρόνον τε, καὶ γραφῆν. ἦνος τῷ 1, διότι τῆ α. περὶ ὧν ἄρα καὶ εἰρηται πρότερον τὸ ὄρθρον.

Σολοιτισμός.

Ομοίως δέτοι καὶ ὁ σολοιτισμός, ἢ γὰρ ἰνδεία. ἔρχονται περὶ δίοιο. ἰνδεία γὰρ, ἢ δία. Ἡ πλειονασμῶ, ἐξ οὐρανότην. Πλειονάξια γὰρ ἢ ἐξ. Ἡ ἐναλλαγή, τόξων εὐείδως. ἀντὶ τῶ, τοξείων. νίον δ' ἰσαχρατο θυμόν. ἀντὶ τῶ νεωσί. Ἀντίσιον ἰοιότητες. ἀντὶ τῶ ἐξ οίκασιν. τῷ τοι προφρονέως ἐρίω. ἀντὶ τῶ δι' ὅ. εἰσω ἀλός ἐνρία κολπορ. ἀντὶ τῶ ἐς ἐνρία κολπορ. Τοῦτο τὸ δὲ κὶ τὸ ἄπαρεπὸ μβα τοῖς τ' λόγου μέρεσιν. οἶον, εἶδος, γένος, ἀριθμὸν, σχῆμα, πῶσιν, ἢ ἐπιπέριματῶ, ἢ προβίσεις, ἢ τάξιν συνδίσμων, κὶ συνδίσμους αὐτοὺς ἐναλλάσασιν. Εἶδος μὲν, δία γυναικῶν, καὶ μελάντερον ἢ τε πῶσα. Γένος δὲ, αἶθι θήλυς εἰούσα, καὶ οὐκ ἀρ ἐφ' ἡμετέρων ὀχέων πληκίντες. ἀντὶ τῶ πληκίσα. Αριθμὸν δὲ, Θεοπιαν, Γραῖαντε. ἀντὶ τῶ Θεοπιαί. Σχῆμα δὲ, ἀντὶ ἐξ γὰρ ἐμὲ λύσομαι. ἀντὶ τῶ ἐμαυτόν. πῶσιν δὲ, Νεσοριδαί δ' ὁ μὲν οὐτασιν. ἀντὶ τῶ Νεσοριδῶν. καὶ ἀσράπῃων ἐπιπέριμα. ἀντὶ τοῦ ἀσραπούα. καὶ διούς δι' ἄε ὑπήλυθε θάμνους, ἐξομότην πεφουάτας, ὁ μὲν πηλείς, ὁ δ' ἐλαίς. Διάθεσιν δὲ, ὄρωμαι. ἀντὶ τοῦ ὄρω. Πρόσωπον δὲ ὅσοι θεοὶ εἰς ἐρ ὀλύμπα σοιτ' ἐπιπέθονται, καὶ δευρήματα πάντες, καὶ σφέτερον πατιεῖ ὑμνύουσαι. ἀντὶ τ' ὑμέτερον. Χρόνον δὲ, ἐξ ὧ δ' ἄγω Βρισθίδα. ἀντὶ τῶ ἄξω. Περὶ ἐπιπέριματῶ δὲ σολοιτισμός ἐξ ἐναλλαγῆς. εἰσω δόροπον εἰόσημα. ἀντὶ τῶ ἐντός. καὶ ἐγγύτην ἰσαμίνη. ἀντὶ τοῦ ἐγγύς. Περὶ δὲ προβίσεως, ἐς Αχαμίνονα δίορον. ἀντὶ τ' πρὸς Αχαμίνονα. καὶ ὑποῖσιον ἴλλορ. ἀντὶ τῶ ὑπὸ ἴλλορ. Περὶ δὲ συνδίσμους. ἀντὶ μὲν ἐξ ὧ μὲν, ἀλλ' ἐτάρορ πέμπω. ἀντὶ τοῦ ἐτάρορ δὲ. καὶ κρατερόρ δ' ὑπὸ μῦθον ἐτελλερ. ἀντὶ τοῦ κρατερόρ γάρ.

Μετάθεσις.

Σολοιτισμός δ' ἐν μεταθέσει, ὡς τὸ Μενάνδρον, θυγάτριον ἢ νῦν ἡμέρα διδωσίμοι, ἢ δόξαρ, ἢ τοι διαβολήν. τὸ γὰρ τοι ὄρθως ἔχορ. ἢ τοι δόξαρ, ἢ τοι διαβολήν. ταῦτα γὰρ μὴ πάντα ἐκ καὶ τοῖς ποιηταῖς σχήματ' ἀπαέσιρ, ἢ μὴ μὴ τοι ὡς ὑποδείγματα κέσθα, τῶ περὶ τὸν πεζορ λόγον σολοιτισμοῦ. Επεὶ δὲ περὶ λόγου συντάξεως καὶ ἁλλήλου θεωροῦμεν, περὶ αὐτοῦ πρότερον τῶ καταλλήλου ἐπιτέον κοινῆ, εἴτα περὶ ἕκασα τῶν μερῶν ἴδια θεωρετέον τὸ ὄρθρον τε, καὶ μὴ. Εσι μὲν οὖν οὐκ ἐν τοῖς ὑποκει

Etis membris, ut incōcinna oratio sit, aut nō, sed in contextu dictionū, quibus accidit applicari ad id, quod oportet. Si igitur de fœmina dicat aliquis, hæc me uerberauerūt, solœcissat. quia indebite cohæreāt dictiones, quibus uere dicitur in genere. sed si ita, hic me uerberauit, nihil peccat. habet enim quod ad congruitatē requirit, oratio. Vnde dictiones ipsæ distributæ in situs proprios, quomodo cūq; incident in nō conuenientē ordinem, ostendūt ex mutua inter eas sequelas. Itaq; ex orationis partibus quædā in numeros, & gēna, & casus deducunt. quædā in personas, & numeros. quædam nihil suscipiūt huiusmodi, sed una tantū figura effectum. Partes hæc sanè oēs transsumptę ex proprijs formis ad debitā congruentiā numeri, aut personæ, aut gēnis, in orationis cōstructione disponunt, ut in hoc cōueniant, ad quod referri unaquæq; debet. uelut (si ita cōtingat) pluralis ad pluralem, secundū eiusdē personæ incidentiā. scribimus nos, discunt hoīes. Siquidem in transitione personæ, nō omnino requiretur idē numerus. Licet enim dicere; uerberant hominem, & uerberant hominem.

Transpositio in casu.

Eadē ratio in his quoq; quæ secundū genus, uel casum, uel personā sumunt. Nā quod in transitione est, indifferenter ad oīa se habet. Nos ipse audit, nos ipsi audiūt. Ceterū si conueniāt in eodē casu, recidūt in eandē personā. ut nos ipsos audiūt. modo non interdicat coiunctio, quæ personā distinguat. uos, & ipsos audiunt.

Transpositio in genere.

Similiter autē fieri & in generibus solet. hi uiri, hos uiros. Rursum enim in transitione personæ, nihil refert, neq; in genere, neq; in numero. ut hos mulier iniuria affect.

In persona.

Item & in persona. Ille, cum pater sit, curabit filiū, quia & te, & me. Si itaque nihil incidat dictioni, quod discernimen possit manifeste facere, integrum erit, connexionē fieri ad diuersa genere, uel casu, uel numero, uel persona, uel huiusmodi aliquo. Irreprehensibilia enim, quæ sic transfigurantur, fiunt. pulchre scribo, scribis, scripsi. Licet quæ etiam

μείνους τὸ ἀκατάλληλον, καὶ μὴ, ἀλλ' ἐρτῆ συντάξει τῶν λέξεων, αἷς παρέπεται τὸ μεταποιεῖσθαι εἰς τὸ δέον. Εἰ οὖν ὑποῦσις θιλείας λέγοις, αὐτῆ μὲ ἔτυψαρ, σολοοίμῃ. διὰ τὸ ἀκατάλληλον τῶν λέξεων, καὶ ἀληθίνα τῶ γένει. Ἐμὲρ τοι οὗτος μεἶτυψαρ, οὐβὲρ ἀμαρτάνα. ἔχα γὰρ τὸ τῷ κατὰλλήλου δέον ὁ λόγος. ὡς τε αἱ λέξεις ἀναμεμερισμέναι εἰς θέσας ἰδίας, ἄσπῳ οὖν παρεμπήπουσα εἰς οὐκ ἐπιβάλλουσαρ θέσιρ ἐλέγχωσιρ, διὰ τῆσ παρ' ἐαυτῶν ἀκοιουθίας. Τῶν τοίνυν τῷ λόγου μερῶν, ἄ μὲρ εἰς ἀριθμούς, καὶ γένει, καὶ πῶσας μετασχηματιζόμενα. ἄ δὲ εἰς πρόσωπα, καὶ ἀριθμούς. ἄ δε μὲν ἐπιδεχόμενα τοι οὐτότι ἀλλὰ καθ' ἕνα μονορ σχηματισμῶν ἐκφερόμενα. ταῦτα δὲ μετακλιθέντα ἐξ ἰδίων μετασχηματισμῶν εἰς τῆσ δεούσας ἀκοιουθίας ἀριθμῶν, ἢ προσώπων, ἢ γυνῶν τῆ τῷ λόγου συντάξει, ἀναμεμερισται εἰς ἐπιπλοκήρ τῷ πρὸς ὁ φερέσθαι ἕκασον δὲ. οἶον (ἐ οὐτα τύχη) πληθυντικῶν, πρὸς πληθυντικῶν, κατὰ τῷ τῷ αὐτῷ προσώπων παρεμπήωσιρ. γράφομεν ἡμεῖσ, μανθάνουσιρ ἄνθρωποι. τὸ γὰρ τοι, ἐρ μεταβάσει τῷ προσώπου οὐ πάντως ἀπαντήσει τῶν αὐτῶν ἀριθμῶν. εἰσι γὰρ φᾶναι, καὶ τύπῃσσι τῶν ἀνθρώπων, καὶ τύπῃσσι τοῦσ ἀνθρώπων.

Κατὰ πῶσιρ.

Ὁ αὐτὸσ δὲ λόγος κατὰ τῶν κατὰ γένος, ἢ πῶσιρ, ἢ πρόσωπων λαμβανόμενων. ἔτι γὰρ καὶ τὸ ἐρ μεταβάσει ἀδιαφορεῖ. ἢ μὲρ αὐτὸσ ἀκροῦται, ἢ μὲρ αὐτοῖ ἀκροῶνται. καὶ οὖν ἐ συνελθὺν κατὰ τῶν αὐτῶν πῶσιρ, ὑποσεσῆται εἰς τὸ αὐτὸ πρόσωπων. ἢ μὲρ αὐτῶν ἀκροῶνται. ἐ μὴ παρεμπήωσισ συνδεσμικῆ τὸ πρὸς ὁσων διασῆσαι. ἢ μὲρ καὶ αὐτῶν ἀκροῶνται.

Κατὰ γένος.

Ὡσαύτως δὲ κατὰ τῶν γυνῶν. οὗτοι οἱ ἄνδρες, τούτους τοῦσ ἄνδρας. πάλιν γὰρ τὸ ἐρ μεταβάσει τῷ προσώπων ἀδιαφορεῖσ καὶ κατὰ γένος, καὶ κατὰ ἀριθμῶν. τῆτῃσ γυνὴ ὑβρισερ.

Κατὰ πρόσωπων.

Κατὰ τῶν προσώπων. ἐκείνοσ πατήρ ὢν, * ἐπιμελίσεται τῷ παιδὸσ, ἀλλὰ δὲ καὶ σοῦ, καὶ ἐμοῦ. Εἶπερ οὖν μὴ ἐπισυμβαίνει τῆ λέξεσ, τὸ πᾶν διάκρισιρ δυναμίνωρ φανερώσ ποιεῖσθαι, ἀδιαφορεῖσ * τὸ ἐπιπλέεσθαι διαφόροισ τῷ γένει, ἢ τῆ πῶσει, ἢ τῷ ἀριθμῶ, ἢ τῷ προσώπων, ἢ τοιοῦτω τινί. ἀνέλεξι γὰρ οὐτω καὶ τῷ μετασχηματισμῶ γίνεσθαι. καλῶσ γράφω, γράφεις, ἔγραφα. Δὴ

al. ἐπιμελίσεται

Αλλὰ τῷ τῷ.

quet em̄, quod cōgrua est undiq; cōstructio. Nam cum aduerbialis cōcursus nō sit susceptiuus numeri, aut personæ, aut casus, aut tēporis q̄ recipit uerbū, nihil obstat, quo minus cōnectant, nēpe qd̄ nulla arguitur similitudo speciei. Nō tñ hoc cōtingit in pulcher. nā personæ est tertia, & numeri singularis. unde cū singulari scribit, cōstruitur pulcher scribit. Rursum quia pulcher nō incidentiā tēporis significat, citra discrimē, tēporib; accommodatur diuersis. pulcher scribit, scripsit, scribet.

In aduerbio.

Præterea aduerbia, q̄ in diuersa didicūt tēpora, cū personis quidē diuersis, & numeris ordinatur, cū tēporib; uero nō. descēdi heri, isti, dit. Descēdit aut, uel descēdā nullo mō. Similiter & q̄ significationē accipiūt modi. ut utinā, age. Imperatiui em̄ significationē nō cōiungit optatiuo. Reliqua aut significationis huiusmodi expertia, liberā hnt̄ circa omnes modos constructionē.

Inconiunctione.

Cōiunctiones uero, si in nihil p̄dictorū secen̄, citra discrimē cōnectunt ad diuersa uel ḡna, uel casus, uel personas. Quod si in his esset qd̄a particularis differentia, nō ea, q̄ exigit cōstructio, seruariētur. puta ^{ap̄} nōdū facta auferens, uult traducere ea ad potentiā. Vñ sanē & potentiālis dicit, & ob hoc p̄teritis oibus cōiungit, p̄terq̄ perfectis. Si igitur quis diceret, scribam ^{ap̄}, incongrue cōponeret.

In pronomine.

Ceterū inter p̄noia, mihi, in tertia persona nō ponitur, nēpe qd̄ reijcit à cognato, sibi. Manifestū itē qd̄ neq; oī in prima ob eandē causam. Verū ipse cū tertia sit persona, & primæ, & secundæ cōiungit, cū nulla ibi cōsequēs persona in cognatiōe existat, q̄ possit eius absurditas coargui. Ipse igitur ego, ipse tu.

Seipfos.

Nullū em̄ oīno cōtingit uitium in his, q̄ in cōsequētia definita nō sunt. Hæc tñ si fiant ex aliquo apta, nō perperā cōferētur. Seipfos igitur in prima nō indecore erit, qd̄ a nos ipsos nō refellat. Cæterū seipsum fortasse. Licet enim & meipsum cōiungi. Neq; tñ tu, uel ego in diuersis ḡnibus inepte,

ap̄ cōiunct.
potētiālis.

αυτὸς pro
nomen.

εαυτοῦς
quib; perso-
nis iūgatur.

λογὴ ὅτοι κατάλληλος πάντι ἢ σύνταξις. ἢ γὰρ τὸ ἐπιρρήμα-
τος σύνδοδος μὴ οὕσα δευτικῇ ἀριθμῶν, ἢ προσώπων, ἢ πῶς
σεως, ἢ χρόνων, ὧν παραδέχεται τὸ ῥήμα, ἀνώλυτον πῶς ἐπι-
πλοῦν ἴσχα, καὶ ἡμισα ἔκτου ἐλεγχομένην ὁμοσεοῦς. Οὐκ ἔτι
διταυτὸ συμβαίνει, καὶ ὅτι τοῦ καλός. προσώπου γὰρ τρίτη ἀ-
ριθμοῦ ἐνικοῦ τουτί. ὅθεν καὶ πρόσ ἐνικὸν τὸ γράφει ἢ σύντα-
ξις, καλός γράφει. Καὶ αὐτὸ πάλιν ὅτι τὸ καλός οὐ παρέμπῶ-
σιν χρόνου σημαίνει ἀδιαφορεῖ χρόνοις συνταξιῶν διαφό-
ροις, καλός γράφει, ἔγραψε, γράψα.

Κατὰ ἐπιρρήματα.

Ἐπι τῶν ἐπιρρημάτων ἔσσις εἰς διαφορὰς ἀναμερισόμενα χρό-
νους, προσώπους μὲν διαφοροῖς καὶ ἀριθμοῖς συντάσσεται. χρό-
νοις δ' οὐ. κατέβην χθές, κατέβης, κατέβη. κατὰβάνει δέ, ἢ κα-
ταβίσμαι οὐ. Ὡσαύτως δέ καὶ ὅσα σημαίνονται ἐπιδέχεται ἐξ-
κλίσεως, οἶον εἶθε, ἄγε. ἢ γὰρ προσαντικῇ ἀνεπιπλοκος τῆ ἐντικῆ
ἢ. Τάλλα δέ σημασίας ἀμοιροῦντα τοιαύτης ἀνώλυτον ἔχει ὅτι
πασῶν τῶν ἐγκλίσεων τῶν σύνταξιμ.

Κατὰ σύνδεσμον.

Καὶ οἱ σύνδεσμοι δέ εἰς οὐδὲν τῶν ἐρημίων τε μόνον, ἀδι-
αφόρους τὰς συνδέσεις ποιῶνται πρὸς διάφορα γένη, ἢ πῶσσε, ἢ
πρόσωπα, εἴτε μὴ καὶ ἐπ' αὐτῶν γενεταῖς ἐν μέρει διαφορὰ, οὐκ
ἄρ' ἔσσι τῶν σύνταξιμ σώζοιτο. οἶον ὁ ἄρ, ὅτι ἔσσι μὴ γεγονότα
ἀναρῶν, θέλα παρὶς ἄρ αὐτὰ εἰς τὸ δύνασθαι. ὅθεν ἄρα καὶ δυ-
νητικῶς εἴρηται, διὰ τὸτο παρωχημένοις συντάσσεται, πληρῆ πα-
ραμῆναι. Εἰ οὐκ τις λέξοι, γράψω ἄρ, ἀκατάλληλος συντάττει.

Κατὰ ἀντανυμίαν.

Ἐπὶ ὅτι τῶν ἀντανυμιῶν τὸ ἐμοὶ ἐπι τρίτη οὐ τίθεται, ὡς διε-
λεχόμενον ἄρ' ἰσθὶ τῶ συζῆς, τῶ οἱ. Διήλωρ δ' ὅτι οὐδέ τὸ οἱ ὅτι
πρῶτος διὰ τῶν αὐτῶν λόγῳ. ἢ γε μὴν αὐτὸς τρίτη οὕσα, καὶ πρῶ-
τῳ, καὶ δευτέρῳ συντάττειται, ὅτι οὐδὲν ἀνόλυτον πρόσωπον κατὰ
συζῆσιν ὑπάρχει, ὁ ἄρ τὸ ἀλλότριον συνελέγξαίμ. Αὐτὸς οὐκ
ἐγώ, αὐτὸς σύ.

Ἐαυτούς.

Ὅπως γὰρ οὐθὲν συμβαίνει ἀμάρτημα, ὅτι τὰ ἐμ ἀπολεθῆσα
ὀρισμένη μὴ ὄντα. Γινόμενα γὰρ ἐμ ἔτις ἀνόλυθα, οὐκ ἔτι παρὰ
τὸ δέον συνοισθῆσεται. Οὐκ ἐμ τὸ ἑαυτούς ὅτι πρῶτον ἐν κἀκῶ.
οὐ γὰρ ἰσθὶ τῶ ἑαυτούς διελέγξεται. Τὸ ἑαυτὸν δέ ἴσως, ἐσι γὰρ
καὶ τὸ ἑαυτῶν. Οὐτὲ μὴ τὸ σύ, ἢ ἐγώ ὅτι διαφορὰν γενῶν
φάυλος.

LIBER III. DE TRANSP. PART. OR. A.
inepte, qñ doqđē illis indiscretū gen°. Itaq̄ tu ipse, tu ipsa,
ego ipse, ego ipsa.

In uerbis transpositio.

Eadem uero est & de uerbis ratio. Proprie itaq̄ modi
in personas, & numeros partiti, absurditatem commone-
strant, si qua in numeris, personisue cōmittitur. Infinitiu-
uus autē horū expers, ad omnes personas, omnesq̄ nu-
meros se extendit. scribere me, uos, te, nos. Quia uero tē-
pus, affectumq̄ habet, si quid in his immutetur, incon-
gruitatem arguit.

In participijs.

Manifestū idē hoc & in participijs, quib° cōmunicatio
gñis est, & casus, & numeri, citra tamē personæ discretio-
nē, affectusq̄ animalis uolūtatis. Quapropter circa ea q̄
absunt nullū erratū cōtingit. scribēs surrexi, surrexisti, sur-
rexit, surgero, surgerem.

al. personæ.

Verba. *.

Præterea dicebā, & similia singularis numeri, quia cō-
incidūt cū tertia persona plurali, nō incōmode cōstruunt
cū plurali. dicebāt illi. Excipiant Dorica. In his em̄ retrax-
tus acutus tonus, distinguit cū singulari coincidentia.

al. in genere.

Nomina. *.

Pro cōfesso autē est, & q̄ coincidunt uel in gñe, uel quos
modocūq̄, distingui ab incōgruo. ut sapiēs, uel deus. Et
in summa, q̄ triū sunt ge. quīs deus manifestū est etiā fec-
min. iūgi. sed inclutus, & rusticus nūq̄, uñ & hic alteratio,
inclutus hippodamia.

Iliad. β.

al. in tēpore.

Participia. *.

In cōfesso quoq̄ est, qđ scribēs cōstruat cū imperfecto,
q̄tenus coincidentia imperfecti recipit. scribēs gaudebā.

Infinitiuum.

Rursum uero infinitiuū scribere si assumat cum p̄senti
& imperfecto, congrue absoluit orationē, in cōstructione
huiusmodi aduerbiorū. cōtingit heri scribere Socrate, con-
tingit hodie scribere Socratem.

Genus uerbi.

Certū est etiā & de gñe. Nā in his q̄ media appellatur
uerba,

φάλλωσ. οὐ γάρ τοι διακριτικὸν γένους. σὺ οὖν αὐτός, σὺ αὐτή.
ἐγὼ αὐτός, ἐγὼ αὐτή.

Ῥήματα.

Ὁ αὐτός δὲ καὶ τῶν ῥημάτων λόγος. αἱ γοῦν κυρίως ἐπιλι-
σθαι εἰς πρόσωπα καὶ ἀριθμούς μερισθείσαι, τὸ ἀπατάλληλον
συνελέγχουσι δι' ἀριθμῶν καὶ προσώπων. ἢ δ' ἀπαρέμφατος ἄ-
μοιρῶσα τετάρτῳ, ὅτι πάντες πρόσωπα, καὶ ὅτι πάντες ἀριθμοὺς
ἐπιβάλλει. γράφειν ἐμὲ, ὑμᾶς, σὲ, ἡμᾶς. Χρόνος γὰρ καὶ δια-
θέσεως οὐκ ἀμοιροῦσα, παρὰ τῶν τετάρτῳ ἐναλλαγῆν τὸ ἀνα-
τάλληλον ἐμφανίζει. αἱ. ἐπιτρέχει

Μετοχαί.

Δῆλον ταυτὸ τοῦτο καὶ ἐν τῶν μετοχῶν, αἷς μετασία γένος,
καὶ πῶσεως καὶ ἀριθμοῦ. οὐ μὴν δὲ καὶ προσωπικῆς διακρισεως καὶ
ψυχικοῦ τοῦ βουλήματος. δι' ὃ δὴ καὶ περὶ τῶ μὴ προσόντα τῶ
τα οὐκ ἐν φάλλωσ συμβαίνει. γράψας ἀνέστη, ἀνέστης, ἀνέστη,
ἀνάστηθι, ἀναστάνη.

Ῥήματα. *

Ἐπὶ τὸ ἐλεγον καὶ τῶ ὅμοια ἐνικά ὄντα διὰ τὸ συμπλήρη τῶ
τρίτῳ πληθυντικῶ καὶ ἁλλήλως συντάσσεται τῶ πληθυντικῶ. ἐ-
λεγον ἐκάνοι, ὑπεξαιρέσω τῶ Δωριμά. ἢ γὰρ ἐν αὐτοῖς κατα-
βιβασθῆναι ὁξεία ἀφισισι τῶ πρὸς τὸ ἐνικὸν συμπλήρωσιν. αἱ. πρὸσας
σα.

Ὀνόμαζα. *

Ὀνόμαζον δὲ καὶ τὸ τῶ συμπλήρον τῶ ἦτοι καὶ τῶ γένος, ἢ κα-
θοτιοῦν ἀφισαδα τοῦ ἀνατάλληλου. οἷον σοφός, ἢ θεός, καὶ
ὅπως τὰ τριενή. τὸ μὲν θεός σαφές καὶ πρὸς θηλυτὸν τάσ-
σεται. τὸ δὲ κλυτός, καὶ ἄγριος οὐ. ὅθεν ἐναλλαγῆν τὸ, κλυ-
τός ἰπποδάμεια. αἱ. γένος.

Μετοχή. *

Ὀνόμαζον δὲ καὶ τὸ τῶ γράφων συντάσσεται παρατατικῶ, ἢ δι-
λοντι συνέμπησιν παρατατικοῦ ἐπιδέχεται. γράφωμ ἔχαιρον. αἱ. χρόνος.

Ἀπαρέμφατον.

Καὶ τὸ ἀπαρέμφατον δὲ γράφειν, μετὰ κληθῆν ἐξ ἐνεστώτος
καὶ παρατατικοῦ, κατὰλληλον ἀποτελεῖ λόγον ἐν συντάξει τῶ
τοιούτων ἐπιρῆμάτων. συνέβη χθὲς γράφειν Σοκράτη. συμ-
βαίνει σήμερον γράφειν Σοκράτη.

Διάθεσις.

Δῆλον δ' ἐπὶ καὶ ὅτι διαθέσεως. τῶ γὰρ καλέμεθα μεσότητος
Ἡη ῥήματα.

LIBER III. DE CONSTRUCTIONE.
uerba, coincidentiamq̄ recipiunt actionis, & passionis
hil quantū ad g̃na attinet, peccari potest.

Persona.

Itē in cōkursu personæ clarū & hoc. nā uinco conuenit
quidē in prima indicatiui, & tertia opta. ut uidere est apud
Alcmanē. uincā uero p̄stantior. nō itidē in secūda indica
tiui, quaten⁹ secūda est uincis. Proin congruū, & nō in cō
structione sic ferē dephendendū, & itē qd̄ transitiuū, & qd̄
oīno ad aliquā aliā partē referē. Nā ut diuersæ harū sunt
uires, sic & uariæ constructiones, uelut in his secundum
unumquodq̄ patebit.

Quid recte coordinare.

Quāobrē fuerit recte coordinare, non inepte cōnecter
re inuicē orōis parteis, put ratio recta dicat, atq̄ cōtra
solocissare. Peccatū em̄ circa cōstructionēq̄ & orationē,
solocisim⁹ est. Rectitudo uero loquēdi penes eruditores
quod plerūq̄ sic loquant. Ex his igitur, & circa hæc gram
matices speculatio, methodusq̄ uersantur.

DE NOMINE.

Nominis
Species.

Aeterū inter parteis oratiōis primas fortiorē
& nomē, & uerbū. Quādoqdē sine alijs fieri
poterit oratio perfecta, at sine his nō poterit.
Nihil tñ intererit, nomē sumas, aut, p̄nomen.

Definitio nominis.

Est aut̄ nomē pars orōis casib⁹ inflexa, ac significās si
ne t̄pe. Species uero hui⁹ qd̄ scdm̄ uocē, qd̄ scdm̄ signi
ficationē. Secūdū uocē. primitiua & deriuatiua. Scdm̄ si
gnificatū uero. pp̄ria, appellatiua, adiectiua, & q̄ sunt de
ctæ pri⁹. Diuisa em̄ sunt noīa deriuatiuæ speciei, in patro
nymicū, possessiuū, cōparatiuū, superlatiuū, diminutiū,
denotiatiuū, & uerbale.

De proprio nomine.

Est aut̄ propriū, quod primā & particularē substantiā
significat, ut Socrates, Plato.

De appellatiuo nomine.

Appellatiuū uero, quod secundā & uniuersalem. ut
homo, equus.

De adie

ἐμάς, συνιμψασιν ἀναδεχόμενα ἐνεργείας, καὶ πάθος οὐθὲρ
παρὰ τῆς διαπίσεως ἀμαρτάνεται.

Πρόσωπον.

Καὶ ὅαι συμπήσεως δι' προσώπων δῆλον ταυτὸ. τὸ γὰρ νικῶ, καὶ
τάλληλον μὲν ὅαι πρώτης ὀρισινοῦ ἢ τρίτης εὐητινοῦ. ὡς ἔχει τὸ
παρ' Αλημῶν. νικῶ δὲ ὁ κάρθωρ. ἀνατάλληλον δὲ ὅαι δευτέρου
ὀρισινοῦ, ἢ δευτέρου τὸ νικῶς. Τὸ μὲν οὖν κατάλληλόν τε, ἢ
μὴ, τῆς συντάσεως οὐτάπως ληπτόν, καὶ ἔτι τὸ μεταβατινόν,
καὶ ὅπως τὸ πρὸς ἕτερον πῶν μερῶν. Πρὸς γὰρ τῆς διαφόρου τῆς
πῶν δυνάμεις, διάφορα καὶ τῆς συντάξεως, ὡς ἐν τοῖς καθ'
ἡμέτερα ἴσαι δῆλον.

Τὶ τὸ εὖ συντάξην.

Δι' ὃ μὴ εἴη ἄρ τὸ εὖ συντάξην, καταλλήλως ἐπιπλέην πρὸς
ἀλλήλα τὰ τῶ λόγου μέρη, ὡς ὁ λόγος ὁ ὀρθὸς λίγα, καὶ τοῦναν
τίον τὸ σολομίζην. ἀμαρτία γὰρ πρὸς συντάξην τε, καὶ φράσιν
ὁ σολομισμός. Τὸ δὲ ὀρθόν ἐν τοῖς παρ' ἐνδοξοτέροις τῶν λό-
γων ὡς ἐπιτοπολὺ λεγόμενοις. ἐν τούτων γὰρ καὶ περὶ τῶν
ἢ γραμματικῆ θεωρίᾳ καὶ μέθοδος.

ΠΕΡΙ ΟΝΟΜΑΤΩΣ.

Ὡρ δὲ τῶ λόγου μερῶν τῆς πρώτης εἴληχε τοῦνομα
ἢ ἔρημα. Τῶν μὲν γὰρ ἄλλων χωρὶς γίγνοιτ' ἄρ λό-
γος τέλειος. ἀνευ δὲ τούτων οὐκ ἄρ γίγνοιτο. Δια-
φέρειτω δὲ μνησθ' ὄνομα λαβῆν ἢ ἀντωνυμίαν.

Ὅρος ὄνοματος.

Εἰσι δὲ τοῦνομα μέρος λόγον πῶτινόν, σημαντινόν ἀνευ χρο-
νου. Εἶδη δὲ τούτε τῶ μὲν κατὰ φωνήν, τὰ δὲ κατὰ σημασίαν. Κα-
τὰ μὲν φωνήν. πρωτότυπον, καὶ παράγωγον. Κατὰ δὲ σημασί-
αν. κύριον, προσσηορινόν, ἐπιθετόν. καὶ ὅσα εἴρηται πρότερον.
Διηρηται δὲ ἢ τῶ τ' παραγωγὴ εἰς πατρωνυμινόν, κτητινόν, συ-
νηριτινόν, ὑπερθετινόν, ὑποορισινόν, παρώνυμον, ἢ ἔρηματινόν.

Κύριον.

Εἰσι δὲ κύριον τὸ τῆς πρώτης καὶ κατὰ μέρος οὐσίας σημαν-
τινόν. οἶον Σωκράτης, Πλάτων.

Προσηορινόν.

Προσηορινόν δὲ τὸ τῆς δευτέρας, καὶ καθόλου οὐσίας. οἶον
ἄνθρωπος, ἴσπος.

Ἡ ἢ Ἐπιθετόν.

LIBER III. DE CONSTRUCTIONE.

De adiectiuo.

Porro adiectiuū, quod de proprijs & appellatiuis dicitur, uirilis, uelox.

Constructio adiectiui.

Quippiā uero huiusmodi exiens adiectiuū, nō solū in simili gñe, in similiq; & casu, & numero, pprijs, & appellatiuis adhibet, uerū etiā oblique cōstruit cū noīm diuersorū actō. Nā datiui usus nō admodū exquisitus. Sanus igitur corpus, & albus cæsariē, & flauus oculos.

Cum articulis.

Quib. articuli iungantur

Atq; alia cū articulo, alia sine articulo. Cū articulo autē qñ uerbi substātiui participiū abest, & tñ subintelligit, ut bonus Socrates philosophat. Integrū enim esset. Socrates ens bonus. Vnde si propriū nomē pponatur, non ita sine articulo adiectiuū pronounciandū est. Socrates enim bonus dicimus, utriq; nominū articulū coaptātes. Nēpe ita fieri necesse, pcedente proprio, uel appellatiuo. Sine articulo uero proferimus, ubi substantiuū uerbum solum adest, uel expressum, uel intellectū. Socrates uir bonus. Aristot. sapiens. Tametsi ista in articulatū genitiuū pluralem commutare, nihil prohiberet. Socrates bonorum erat, Aristoteles sapientum.

Aequiuoca.

Itaq; propria & appellatiua in eodē & gñe, & casu, & numero sua adiectiua habēt, retinētq;. Cōiungant autē

Vniuoca.

his homonyma, quorū nomē quidē cōe, uerū in nomine ipso ratio substātiæ est diuersa. Itē synonyma, quorum

Gentilicia.

nomē & ratio cōe. Præterea q̄ gentē significāt, & cōtentiua, nēpe ea, q̄ simul significāt cōtinens, & cōtentiuū. ut

Contentiua.

lauretū, cubile. Præterea q̄ ad imitationē sonorū ac uocum qualitates sunt efficta. Ad hæc q̄ genus, aut specię

Fictitia.

significant. Itē absoluta, ut q̄ per se ipsa intelligunt. deus, sermo

Ad aliquid.

De relijs autē (iuxta significationē) spēbus, quæ per referunt, atq; ob talē habitudinē nominant ad aliqd, quatenus per excellentiā, subiectionēq; sumuntur, à recto

ad genitiuū eorū, ad quæ habitus redditur, construuntur. quæadmodū pater, filij. seruus, domini. duplū, dimidiij.

Consimiliter

Επίθετον.

Επίθετον δὲ τὸ κατὰ κνρίων, ἢ προσσηγοριῶν λεγόμενον.
οἶον ἀνδρείος, ταχύς.

Σύνταξις ἐπιθέτου.

Τοιοῦτο δ' ὄν τὸ ἐπίθετον, οὐ μόνον ὁμογενῶς τε, καὶ ὁμοπλῶ
ως, καὶ ὁμοαριθμῶς τοῖς κνρίοις ἢ προσσηγοριστοῖς πρόσκειται,
ἀλλὰ καὶ πλαζίως συντάσσεται ὀνομάτων ἑτέρων αἰτιατικῇ, ἢ
ἢ τῆς δοτικῆς χεῖρας οὐ πάνυ τοι ἀκριβῆς. ἢ γινῆς οὖν τὸ σῶμα,
καὶ λευκός τῶν τρίχα, καὶ πυρρὸς τοὺς ὀφθαλμούς.

Ενάρθρως.

Καὶ ἄ μὲν ἐνάρθρως, ἄ δὲ ἀνάρθρως. Ενάρθρως μὲν, ἐνθα
ἢ τῷ ὑπαρτικῷ μετοχῇ ἀποῦσα, ὁμοῦς ἐπινοεῖται. οἶον ὁ ἀγασ
θῆς Σωκράτης φιλοσοφεῖ. Τὸ γὰρ ἐντελής ἦν. ὁ Σωκράτης δ' ἄρ
ἀγαθός. ὡς εἰ καὶ τὸ κνρίον γε προτάθητο. οὐδ' οὕτως ἀνεῦ ἀρ
θροῦ τὸ ἐπίθετον λέγοιτ' ἄρ. ὁ Σωκράτης γὰρ τοιὸ ἀγαθός φα
μὲν, ἢ κατέρω τῶν ὀνομάτων ἄρθρον συνάπτοντες. Οὕτω γὰρ
συμβαίνειν ἀνάγκη προσηγομένου, τῷ κνρίῳ, ἢ προσσηγοριῷ.
Ανάρθρως δέ τοι προφέρεται, ἐνθα τὸ ὑπαρτικὸν αὐτὸ ἔημα
μόνον, ἢ λεγόμενον, ἢ νοεόμενον. Σωκράτης ἀνὴρ ἀγαθός,
Αριστέλης σοφός. Ταῦτα γεμῆρ καὶ εἰς ἐναρθρον γενικήν πλη
θυντικὴν μετέβαλλεν, οὐθὲν ἄρ κωλύοι. Σωκράτης τῶν ἀγασ
θῶν ἦν, Αριστέλης τῶν σοφῶν.

Τὰ μὲν οὖν κνρία τε, καὶ προσσηγοριῶν ὁμοιογενῶς τε, καὶ ὁ
μοιοπλῶτος, καὶ ὁμοιαριθμῶς σφίσι τὰ ἐπιθέτα ἴσχα. Συμ
παρελήφθη δὲ τε τοῖς καὶ ἄ ὀνόμα, ὧν ὄνομα μὲν νοινόν, ὁ
δὲ κατὰ τὸ ὄνομα λόγος τοῖς οὐσίαις διάφορος. Καὶ ἄ ἔθνος δι
νυμα ἄρ τὸ, τε ὄνομα καὶ ὁ λόγος νοινόν. Καὶ ἄ ἔθνος δι
λωτῆ, καὶ ἄ περιεκτικῆ, οἶον ἄ ἄμα διλοῦντα τὸ περιέχον,
ἢ τὸ περιεχόμενον. οἶον δαφνῶν, νοιῶν. Καὶ ἄ μιμητι
κῶς, πρὸς τὰς τῶν ἡχῶν ποιότητας πεποιμμένα. Καὶ πρὸς
τούτοις ἄ γένους, ἢ εἶδους σημαντικῶν. Καὶ ἄ ἀπολελυμένα.
οἶον ἄ καθ' ἑαυτῶν νοεόμενα. θεός, λόγος. Περὶ δὲ τῶν λοιπῶν,
(καὶ τῶν σημασίαν) εἰδῶν ποῖῶν τινα σύνταξιν ἔχει, λέγωμεν.

Τὰ μὲν οὖν πρὸς ἕτερον ἀεὶ θεωρούμενα, ἢ διὰ τῶν τοιαύτων
σχέσεων ὀνομαζόμενα πρὸς τι, καθ' ὑπερθεῖν μὲν ἔντα, ἢ καθ' ὑ
ποταξιν, ἀπὸ ἐνθέας εἰς γενικήν, τῶν πρὸς ἃ ἢ σχέσεις ἀποδίδο
ται. οἶον πατὴρ, υἱοῦ, δούλος, δεσπότης, διπλάσιον, ὑποδιπλάσιον.

Hh iij Ωσαύτως

LIBER IIII DE CONSTRUCTIONE.

Differentis *alia.* *Aequalitates* *Cōposita à* *ovp, & èz* *μoioū.*
 Consimiliter uero quæ secundū differentiā dicunt. ut aliud, alterū, diuersum. Vocētur autē differentialia, q̄ ex æqualitate sunt, à nominatiuo in datiuū. ut amicus alicui, & equalis, & uicinus, & similis, & idē, & cōtrarius. Itē quæ cūcūq̄ à simul, uel con cōponuntur. ut cōsubstantialis, cōnaturalis, suffragator, confessor. Nam cum gto hæc construere, possessionis fuerit, nō relationis ueræ. Eodē autē modo, & à similis, & æqualis, ac similibus, conformis, & qualis in pugna.

Tanquam ad aliquid.

Quæ autē sunt tanq̄ ad aliqd (ut immediate opposita) distīctiue inuicē cōstruunt. uel dies est, uel nox. uel sanitas. uel tenebra. uel uita, uel mors. uel morb⁹, uel sanitas.

Interrogatiua.

Hoc ē, cū ali *qs pro interro* *gatiōe etiā* *interrogat.*
 Ceterū percōtatiua, ut q̄ respōsionē definite postcū, ne qua q̄ cū articulis cōstruunt in interrogatiōe initiali orōis, qd̄ interrogatio ignorātis sit, articulus uero referētis. q̄s qualis, uter, quotus, quātus, q̄lis, cuias, quot. In exceptione tñ interrogatiōis articulate interdū pferūt. * ut quælia dicis? quē dicis? & quis interrogas? Construunt autē interrogatiua hæc, & maxime hoc nomē quis, cum uerbis substantiuis q̄s, & uocatiuis subsequēte nomine, atq̄ etiā si p̄ nomē tertie personæ adhibeat. quis iste? uel quis hic? uel quis ille? qd̄ Socrates. Et per defectū substantiæ. ut, quis ipse? Quod si, quis, ponat solū, cū quouis uerbo collocari poterit. ueluti, quis ambulat? quis disputat? Et si p̄ nomē reledatur, minime subinterrogatione opus erit. ut, quis scribit? ego. Si nomē, op⁹ adhuc erit interrogat. altera, qd̄ nomē cōe ad multa sit, multa q̄ significet. q̄s scribit? Esaias. q̄s Esaias? filius Nicolai. At ambigue interrogans, substanti uo coordinabit. utrū taceā? quid dicā?. In summa interrogatio subiunctiuū uerbū requirit. uis dicā?

Indefinita.

Rursum q̄ nihil significāt definite, & ob hoc indefinita appellant, nō cōstruunt cum articulis. quis, qualis, uter, & quis sumptū enclitice. Nam in his initiale o nō articulus, sed dictionis pars est.

Relatiua.

Ωσαύτως δὲ καὶ τὰ διαφορὰν λεγόμενα. οἷον ἄλλο, ἕτερον, διάφορον. κλεισθὰ δὲ διαφοριὰ, ἐξ ἴσου δὲ ὄντα, ἀπ' ἐνθείας πρὸς δοτικῆν. ὡς τὸ φίλος τῷ θείῳ, καὶ ἴσος, καὶ γείτων, καὶ ὁμοιος, καὶ ὁ αὐτός, καὶ ὁ ἐναντίος. Καὶ ὅσα ἐν τῷ ὁμοίῳ, ἢ τῆς συν, τυγχάνει συζυγίμωρα. οἷον ὁμοῦσιος, ὁμοφυνής, σύμφυτος, συνέδρος. Τὰ δὲ πρὸς γενικήν ταῦτα συντάσσεται, κτιτικῆν ἢ ἄρ' ἐκ, οὐ τοῦ περι τὸ πρὸς τι ἐτύμου. ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ ἀπὸ τοῦ ὁμοίου, καὶ ἴσου. καὶ τῶν τοιούτων, οἷον ὁμοιοσχῆμος, ἰσοπαλής.

Ὡς πρὸς τι.

Τὰ δὲ ὡς πρὸς τι (οἷον τὰ ἀμέσως ἀντιείμωρα) διεξυμνῶσιν ἀλλήλοις συντάσσεται. ἢ τοι ἡμέρα ἐσίμω, ἢ νυξ. ἢ φῶς, ἢ σκότος. ἢ ζῶη, ἢ θάνατος. ἢ νόσος, ἢ ὑγίεια.

Πενυσιαῖ.

Τὰ δὲ πενυσιαῖ, οἷον τὰ ἀπόκρισις ὠρισμένως (ἵτουντα, ἢ κισα ἄρθροις συντάσσεται, ἐπ' ἐρωτήσῃ ἀρετικῆ λόγου. ὅτι τὸ μὴ πῦσμα ἀνοοῦντος, τὸ δὲ ἄρθρον ἀναφέρουτος. τίς, ποῖος, πότερος, πόσος, πόσος, πηλίκος, ποδαπός, ποσῶος. ἐπ' ἀντιερωτήσῃ δὲ τοι τοῦ ἀρμένου. καὶ ἐνάρθρος ἐστ' ὅτε. οἷον τὰ ποῖα λέγεις; τὸν τίνα; καὶ ὁ τίς. ἐρωτᾷς; συνάπτεται δὲ τὰ ἐρωτηματικά ταῦτα καὶ μάλις τὸ τίς, τῶν ῥημάτων τοῖς ὑποτακτικαῖς τε, καὶ κλιτικαῖς, ἐπαγομένους ὀνόματος, καὶ ἐὰν τῶν ἑνῶν ἐκ τρίτου πρόσκειται. τίς ἐστὶ οὗτος; ἢ τίς ὄδε καλῆται; ὅτι Σωκρατικός. καὶ ἑλληπηνῶς τῷ ὑπαρκτικοῦ. τίς οὗτος; ἐγὼ μὲν τὸ τίς τάπτεται μόνον, παντὶ ῥήματι συνάπτεται δυνατόν ἄρ' ἐκ. τίς βραδίξ; τίς διαλέγεται; καὶ ἐμὲν ἀντωνυμία ἀποδοθεῖς, καὶ ἄρ' ἐπερωτήσεως δέοι. οἷον τίς γράφει; ἐγώ. ἐδ' ὄνομα, ἐπὶ δὲ ἐρωτήσεως ἕτερας διὰ τὸ ὄνοματος ὁμώνυμον, καὶ ἄλλως πολυσχημον. τίς γράφει; Ησαίας. τίς Ησαίας; ὁ Νικολάου. Διαπορευτικῶς δὲ ἐρωτῶν, πρὸς ὑποτακτικῶν συντετάσσεται. πότερον σιωπῶ; τί λέγω; ὅπως τε ἢ ἐρωτῶσις ὑποτακτικῆν τοῦ ῥήματος ἀπατεῖ. βούλη, εἴπω;

Αἰρίσια.

Καὶ τὰ μὴ δηλοῦντα δὲ ὠρισμένως κινθῆν, καὶ διὰ τοῦτο ἀόριστα προσαγορευόμενα, οὐ συντάσσεται ἄρθροις. ὅς τις, ὁποῖος, ὁπότερος, τίς ἐγκλινομένη. τὸ δ' ἐν τοιούτοις ἀρετικῶν ο, οὐκ ἄρθρον, ἀλλὰ λέξεως μέρος.

Ἀναφοριὰ.

LIBER III. DE CONSTRUCT.

Relatiua.

Præterea relatiua & ipsa (ut interrogatiua & indefinita) tã de qualitate, q̃ de quãtitate dicunt, proprijsq̃ & appellatiuis iungunt in simili gñe & casu, idq̃ similitudinis aut demõstrationis causa. Nonnunq̃ tñ & admiratiue præferunt. Vocant aut ita, quod sententiam ad aliquod referant prius cognitorũ. Cõtingit nẽpe hoc, cum quis dicat: talis erat Achilles, qualis Ajax. Hæc igit fuerint referentia quodãmodo prius cognitorũ, & similitudinaria. Licet autẽ hæc & demonstratiua, & reddituiua noĩare, qđ sepe utentes noĩbus huiusmodi, cõtemplãdo ostẽdimus quid simile, quodq̃ uicissim sese reddũt, p̃ceduntq̃, & sequunt, q̃q̃ proprie reddituiua sunt q̃ incipiũt à τ. talis, talis, tantus. Quæ sanẽ & per δẽ extendunt, talis, & cũ articulis construunt. Verũ q̃ à uocali incipiũt, nõ iungũtur articulis. Non em̃ δ̃ οἷος dicimus, neq̃ δ̃ ὁσος. P̃cedũt utiq̃ se inuicẽ in cõstructione, sequunturq̃ ut dictũ est. ut, utinã quanto inferior sum, tanto te superior forẽ. &. Verũ non tot fuerũt, quot formosi græci. Quanq̃ etiã sine relatiuo accipiunt reddituiua, uel absolute quidẽ, uel discretiue, uel admiratiue. Tale caput desydero. Multo tñ potius relatiua sine reddituiuis. Siquidem calamitates perpeffus, uel quales nemo, dicimus. Et, sapientibus cõuixit, qualibus nemo. Item, bella absoluit, quãta nemo.

Comprehensiuua.

Comphensiuua uero, ueluti quæ in singulari numero multitudinẽ significãt, singularibus, & plural. adiungunt uerbis. populus dixit, populus dixerunt. Quanq̃ alia oĩa nomina singulariter prolata, singularib. adiungant uerbis. dualiter uero, dualibus. & pluraliter, pluralib. Præter (quæ Attice ordinant cum singularibus) neutra pluralia. Attici nanq̃ plurales neutrorũ noĩm rectos singularib. coniungũt uerbis. ludunt pueri. Et si aliqua fuerint formatione quidẽ pluralia, significatione uero singularia, uel dualia, iuxta significationẽ uerbis singularib. aut dualib. nõ oportet cõponere, sed iuxta formationẽ pluralibus. Athenæ philosophia excelluerunt, nõ excelluit. Et utiq̃

Qualis.
Quantus.
Iliad. π.
Iliad. γ.

Odysf. α.

Atticorũ ca
non.
Quæ diuer
sis numero
iungantur.

Αναφορικά.

Τὰ δὲ ἀναφορικά καὶ ἀνῶν (ὡς ἄπενσινα, καὶ ἀόρισα) ἐπίτε ποσού, ἢ ποιού λέγεται, τοῖς τε νηρίοις, καὶ προσνηγοῖσι συντάσσεται ὁμοιογενῶς, καὶ ὁμοιοπλάτως, καὶ ὁμοιώσεως, ἢ δείξεως ἕνεκα. Ἐστὶ δ' ὅτε ἢ θαυμασινῶς προφερόμενα. Καλεῖται δ' οὕτω διὰ τὸ πᾶν διάνοιαν ἐπίτι ἀναφέρεσθαι τῶν προεγνωσμένων. Συμβαίνει γὰρ τὸ τοιοῦτο ὅταν τις λέξη, τοιοῦτος ἢ Ἀχιλλεύς, οἷος Αἴας. Ταῦτα μὲν οὐκ εἶναι ἀναπολιτικά του τῶν προεγνωσμένων, καὶ ὁμοιοματικά. Ἐξέσω δὲ τοι ταῦτα ἢ δεικτικά, καὶ ἀνταποδοτικά ὀνομάσθαι, ὅτι πολλὰν χρόμενοι τοῖς τοιοῦτοις δεινύομεν δρῶντες τὶ ὁμοίον. καὶ ὅτι πρὸς ἀλλήλα ἀνταποδίδεται ἡζούμενα καὶ ἐπόμμενα. Κυρίως δ' ἀνταποδοτικά, τὰ ἔχοντα τὸ τ, ἀρτιτικόν. τοιοῦτος, τιλίσιος, τόσσος. ἃ δὲ καὶ τῷ δὲ ἐπιτείνεται. τοίοςδε. καὶ ἀρθεοῖς συντάσσεται. τάδε μὲν ἀπὸ φανέντος ἀρχόμενα, οὐ συντάσσεται ἀρθεοῖς. οὐ γὰρ ὁ οἷος λέγομεν, οὐδὲ, ὁ ὅσος. Ἡγῆται μὲν δὲ ἀλλήλων ἐν τῇ συντάξει, καὶ ἐπιφέρεται. ὡς εἴρηται. οἷον. αἰὲ ὅσον ἡνωσάμεν, τόσον σίε φέρετερος εἶμ. ἢ. ἀλλ' οὐδ' οἱ τόσον οἷον ὅσοι ἐλίπωτες ἀχαιοί. καὶ χωρὶς δὲ ἀναφορικῶν λαμβάνεται τὰ ἀνταποδοτικά, ἀπολύτως, ἢ τοι ἀπὸ σηματοῦς, ἢ θαυμασινῶς. τοῖον κεφαλῆν ποθείω. Πολλῶ δὲ μάλλον τὰ ἀναφορικά, διὰ τῶν ἀνταποδοτικῶν. Συμφερόων γὰρ πεπεράσται, οἷον οὐδὲς, φάμεν. καὶ σοφοῖς ἐνέτυχεν, οἷος οὐδεῖς. ἢ πολέμοις δίνυσεμ, ὅσους οὐδεῖς.

Περίληπτικά.

Τὰ δὲ περιληπτικά, οἷον τὰ δι' ἐνικῶν ἀριθμοῦ πλῆθος σημαίνοντα, ἐνικῶς καὶ πλιθυντικῶς συντάσσεται ῥήμασιν. ὁ δῆμος εἶπεμ, καὶ οἱ δῆμος εἶπον. Καί τοι τὰλλα πάντα τῶν ὀνομάτων ἐνικῶς μὲν προφερόμενα, ἐνικῶς συντάσσεται ῥήμασι. Δυνικῶς δὲ δυνικῶς. πλιθυντικῶς δὲ, πλιθυντικοῖς. Πλήρ τῶν (Ἀπῆνως συντασόμενων ἐνικῶς) οὐδετέρων πλιθυντικῶν. Ἀπῆνοι γὰρ τὰς πλιθυντικὰς τῶν οὐδετέρων ὀνομάτων ἐνθεῖας ἐνικῶς συντάσονται ῥήμασι. παῖσα τὰ παῖδια. Καρ ἢ δὲ ἄπῃ τῷ μὲν σχηματισμῷ πλιθυντικά, τῇ δὲ σημασίᾳ ἐνικά, ἢ δυνικά, ταῦτα τῷ μὲν σημασιμῶ ῥήμασιν ἐνικῶς, ἢ δυνικῶς, οὐ γὰρ συντάσσονται, τῷ δὲ σχηματισμῷ πλιθυντικῶς. Ἀπῆνοι φιλοσοφίαν διέπρεπον, οὐ διέπρεπε. καὶ

LIBER IIII. DE CONSTRUCTIONE.

Ambo & duo. utriq; scribunt, nō scribūt d. Ceterū quia ambo, & duo ut
 significatione, ita & uoce tam dualibus, q̄ pluralib. aditū
 gunē uerbis. cū propter naturalē significationē, tum quia
 cōplectuntur in plurali numero singularis, & dualis. Am
 bo currūt d. dicimus, & ambo currūt. Veruntū in omni di
 ctione susceptiua numeri utimur plurali frequētius. Nemi
 pe unus dixerit, nos scribebamus. Cōtra uero singulari
 bus uti, uel dualibus pro pluralibus, uitiosum. nam illud
Iliad. i. Hom. Ne forte tanq̄ implicamētis retis capti rapacis, ho
 stibus discerptio, ac præda fiat. figura poëtica est, & in
 soluta oratione nō usurpanda. sed neq; duali cū singulari
 ri utimur: Nā quod duorū significatiuū est, in duali semper
 permanet. Collectiua igitur, cū & ipsa appellatiua sint,
 in eodem genere, eodemq; casu sibi adiectiua asciscunt.
 fortunatus populus, beata multitudo.

Partitiua.

E partitiuis aut quadrupliciter formatis, aliud unū no
 tat è duob; alter. Aliud duo per unū. uterq;. Aliud unū è
 multis. ali; . Aliud plureis per unū. unusq; . E quib; alter
 rū & aliud recipiūt articulū. utrūq; & unū quodq; nō. oia
 tñ gtm optāt uel possessiue, uel discretiue. ut, unū quodq;
 animaliu, aliud à lapide est. Atq; ut adiectiua, ita ipsa in
 eodē gñe, eodēq; casu cōstruūt cū pprijs & appellatiuis.

Ordinalia.

Itē ordinalia, puta significatiua ordinis, in eodē & gñe,
 & casu pariter cū proprijs, & appellatiuis cōstruūtur. pri
 mus deus, prima substantia, prima species.

Materialia.

Participātia aut materiæ alicuius, & ob id dicta mate
 rialia, cū pprijs, & appellatiuis constructionē & ipsa hñt,
 sicut adiectiua. lignea tabella, testaceum uas. eiuſdēq; &
 gñis sunt, & casus cū subiectis. Sic igit & q̄ secundū signi
 ficationē sumuntur species.

Patronymica.

Quæ uero scdm uocē, alia qdē à patre, & maiorib; for
 mant, & patronym. ob hoc appellant, ppriāq; sunt potē
 tia. Vñ sanē & constructionē eandē, quā ppria habēt cū
 adiectiuis.

ἄμφότεροι γράφουσιν, οὐ γράφεται. τὸ δ' ἄμφω καὶ δύο δυὶ
 κῶς, ὡς τῆ σημασίᾳ, οὕτω καὶ τῆ φωνῇ, δυϊκοῖς τε, καὶ πληθυν
 τικοῖς συντάσσεται ῥήμασιν. τὸ μὲν διὰ τῶ φυσικῆς σημασί
 ας, τὸ δὲ διὰ τὸ ἑμπεριέχεσθαι τῷ πληθυντικῷ ἀριθμῷ τὸ ἕν, καὶ
 τὸ δύο. ἄμφω οὖν τρέχεται, λέγουμεν, καὶ ἄμφω τρέχουσι. Καὶ
 μὲν δὲ καὶ περὶ ἅπασαν λέξιν ἐπιδεικτικῆς ἀριθμοῦ χρώμεθα
 τῷ πληθυντικῷ πολλάκις. ὃ γὰρ εἰς λέγοι ἄν, ἡμεῖς ἐγράφωμεν.
 ἀναπαύομαι μὲν ἐνικοῖς χρεῖσθαι ἢ δυϊκοῖς ἀντὶ πληθυντικῶν
 φωνῶν. τὸ δ' Ὀμήρου, Μήπωσ ὡς ἀψίσι λίνου ἀλόντε πανά
 γρου, ἀνδράσι δισημνέσασιν ἔλωρ, καὶ νύρμα γένισθε. σχῆμα
 ποιητικῶν ὄσι, καὶ τῷ περὶ λόγῳ ἄχενσορ. οὐμῆρ, ἀλλ' οὐδὲ δυὶ
 καὶ πρὸς ἐνικοῦν χρώμεθα, δυνάδος γάρ τοι σημαντικῶν αἰὲ τὸ
 δυϊκῶν. Τὰ μὲν δὲ περιληπτικὰ ταῦτα προσχηρικὰ ὄντα, δε
 μοιογενῶς τε, καὶ ὁμοιοπῶτως σφίσι τὰ ἐπιθετα σχηματίζεα. ὃ
 αὐτοχρῆς δῆμος, ἢ εὐδαίμων πληθύς.

Ἐπιμερισόμενα.

Τῶν δὲ ἐπιμερισόμενων τετραχῶς σχηματιζομένων, τὸ μὲν
 εἰς ἐν δύο. ὡς ἕτερος. Δύο καὶ ἕνα. ὡς ἐνάτερος. Εἰς ἐν πολ
 λῶν. ὡς ἄλλος. Πολλοὶ καὶ ἕνα. ὡς ἐναςος. ἕτερον καὶ ἄλλο
 ἐπιδέχεται ἄρθρον. τὸ δ' ἐνάτερον καὶ ἐναςον οὐ. πάντα δὲ
 τοι πρὸς γινικῆν ἢ κτιτικῶς, ἢ διαφορικῶς. οἷον ἐναςον τῶν
 ζῶων, ἕτερον τῶν λίθων ἑστίν. ἐπιθετικῶς μὲν τοι καὶ ταῦτα, ὁμοιογε
 νῶς, καὶ ὁμοιοπῶτως συντάσσεται τοῖς κυρίοις καὶ προσχηρικοῖς.

Τακτικά.

Καὶ τὰ τακτικά δὲ, οἷον τῶ σημαντικὰ τάξεως, ὁμοιογενῶς τε
 καὶ ὁμοιοπῶτως τοῖς κυρίοις καὶ προσχηρικοῖς συντάσσεται. ὃ
 πρῶτος θεός, ἢ πρώτη οὐσία, τὸ πρῶτον εἶδος.

Μετουσιακά.

Τὰ δὲ μετέχοντα οὐσίας τινός, καὶ ταῦτη καλούμενα με
 τουσιακά, πρὸς τὰ κύρια καὶ προσχηρικὰ τῶ σύνταξιν, καὶ
 αὐτὰ ἔχει, ὡς τὰ ἐπιθετα. ξύλινος πίναξ, ὄσραννον σκεῦος.
 ὁμοιογενῆ τέ ἐσι καὶ ὁμοιοπῶτα τοῖς ὑποκειμένοις. οὕτω μὲν καὶ
 τῶ κατὰ σημασίαν εἶδη.

Πατρωνυμικά.

Τῶν δὲ κατὰ φωνῆν τὰ μὲν ἀπὸ πατρός καὶ προγονοῦντες
 σχηματιζόμενα, καὶ πατρωνυμικά διὰ τοῦτο καλέμενα, κύρια τε
 δυνάμει ἐσι. ὅθεν δὲ καὶ σύνταξιν τῶ αὐτῶν τοῖς κυρίοις ἔχει πρὸς
 ἡ ἢ τῶ ἐπιθε

LIBER III. DE CONSTRUCTIONE.

adiectiuis, ut Pelides generosus. Quin & adiungere patro nymicis licet, ppria filiorū ipsoꝝ nomina, exp̄ssionis cau sa, ubi cōis est pluribus generis denominatio, ut, Atrides Menelaus, Priamides Hector.

Possessiuā.

Ita & quæ sunt subiecta possessioni similiter. Cōprehē ditur nanq; in his res possessa, at, ut necesse sit subaudire quippiā. Nam si quis dicēs humanū, non inferat corpus, uel tale qd, imperfectū quiddā, ptulerit. Apponendū igit, aut ppriū aliquod, aut appellatiuū. Cōstruunt aut & hęc ut adiectiua in eodē casu, eodemq; gñe cū proprijs & ap pellatiuis, cōstructionēq; cū articulo eandē hñt, quā cum adiectiuis. Ionicū indumentū, indumentū Ionicū, & trāsē sumēti, Ionicū genus indumēti. Resolutioq; in primitiui gtm̄ interdū fit. Telamoni⁹ filius, Telamonis filius. meū amicū, amicū mei. Platonica opinio, Platonis opinio.

Comparatiua, & superlatiua.

Cōparatiua aut & superlatiua coīter qdē cū subiectis, appellatiuisq; & pprijs (de qbus p̄dicant) cōstruunt, idēq; ut adiectiua, in eodē genere, & eodē casu. At q̄ tñ habent cōparationē, eorū gtm̄ postulāt. Achilles fortior Aiace, & fortissimus Græcorū. Differūt aut hoc quidē, qd̄ non so lum singularē, sed & pluralē fortiant gtm̄. uerū superlati uum pluralē tñ. Cōparatiuū em̄ per intensionē uel ad u num assumitur, uel ad plura. Socrates Melisso sapiētior, & alijs illustribus. Superlatiuū uero per excessum ad plu ra semper. Socrates Græcorū sapiētissimus. At illud opti me sui p̄stus differuisse aliquē, ita dicit, ut nō ad personā, (cuius est genitiuus) fiat cōparatio, uerū ad alias eiusdē disputatiōes. In sumā, alia qdā semper circa personā cōfy derāda, nēpe in his superlatiui ratio. ut si dicat quis: opti me aliarū sui p̄stus disputationū. Rursum hęc quidē non solū ad ea q̄ sunt eiusdē gñis, artis, uel cognationis, sed ad ea q̄ diuersi. Diony. ingeniosior Dione, Homer⁹ Orphēo sapiētior, Demost. Aeschine uehemētior, Diomedes in ferior Achille, Ajax fortior Troian. Superlatiua uero ad aliqd simile, & cognatū semper. Hector fortissimus Troz ian. Sed

Definitio cō paratiui.

Superlatiui. Græca locu tio, nō latina

Ἰαπίθετα. οἶον Πικλείδης γενναῖος. Καὶ συντάσσει δὲ τοῖς πα-
τραυνομοῖς ἕξει Ἰαυρία πῶρ παιδῶν αὐτῶν ὀνόμαζα, τοῦ σα-
φοῦς χάρις, ἔνθα κοιῶν πλείοσι ἢ πατραυνομία. οἶον Ατρεί-
δης Μενέλαος, ὁ Πριαμίδης ἔκτωρ.

Κητιγᾶ.

Οὐ μὴρ δὲ καὶ Ἰαυ υποπεπρωμένα τῆ κησιε ὡσαύτως. ἔμπε-
ρελιπῆται γὰρ τοῖς τοῖστοις τὸ κειτικμένον, ἀλλ' ἀνάγκη προσυ-
παυνοεσθᾶναι. ἔα γάρ τις λέγων ἀνθρώπων, μὴ ἐπιφέρει σω-
μα, ἢ τοιοῦτό τι, ἀτελής ἄρ, τι φεράσι. δὲ τοῖνυρ προσθίναται
τῶν κητιγῶν, ἢ προσηγοριῶν. συντάσσεται δὲ καὶ ταῦτα ὡς
Ἰαπίθετα ὁμοιοπλάτως, καὶ ὁμοιογενῶς τοῖς κητιγῶν, ἢ προση-
γοριῶν, τῆν τε σύνταξιν τοῦ ἄρθρου ὁμοίως ἕξει τοῖς ἐπιθε-
τοις. ἢ Ἰωνικὴ σολή, ἢ σολή Ἰωνική, καὶ μεταλαμβάνοντι, τὸ Ἰω-
νικὸν τῆς σολῆς. Ἀνάλυσις τε ἐς τὴν τῶ πρώτου τῶν γεννητῶν.
Τελαμώνιος υἱός, Τελαμώνος υἱός. τὸν ἴμωρ φίλων, τὸν φί-
λων μω. Πλατωνική δόξα, Πλάτωνος δόξα.

Συμριτικᾶ καὶ ὑπερθετικᾶ.

Τὰ δὲ συμριτικᾶ τε ὑπερθετικᾶ κοινῆ μὴ πρὸς Ἰαυ υποκει-
μενα προσηγορικᾶ τε καὶ κητιγῶν (ὡν κατηγορεῖται) συντάσσεται
ὡς τὰ ἐπιθετα ὁμοιογενῶς, καὶ ὁμοιοπλάτως. πρὸς ἂ δὲ ἕ-
ξει τῶν συμρισιων γεννητῶν ἀπαιτῆ. Ἀχιλλεύς ἰσχυρότερος Αἴ-
αντος, καὶ ἰσχυρότατος ἑλλήνων. διαφέρει δὲ ἢ τὰ μὴ, οὐ μω-
νον ἰνικου, ἀλλὰ καὶ πλιθυντικου εἰληχε γεννητῶν. τὰ δ' ὑπερθε-
τικᾶ πλιθυντικου μόνον. Συμριτικῶν μὴ γὰρ τὸ καθ' ἐπιτα-
σιν ἢ πρὸς ἑμ λαμβανόμενον, ἢ πρὸς πλείω. Σωκράτης Με-
λίαν σοφώτερος, καὶ ἑτέρων ἐνδοξωρ. Ὑπερθετικῶν δὲ τὸ
καθ' ἐπιτασιν πρὸς πλείω ἀεί. Σωκράτης ἑλλήνων σοφώτα-
τος. Τὸ δ' ἄριστα αὐτου διαλεχθῆναι τινα, λέγεται μὴ, οὐ πρὸς
τὸ πρόσωπον δὲ (οὐ ἢ γεννητῶν) ἢ παρὰ θεσις, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἄλ-
λας αὐτου διαλέξεις. ὅλας οὐν, ἀλλ' ἄτῃ ἀεί πῶρ περὶ τὸ πρό-
σωπον θεωρητιῶν, ἑμ γὰρ τοῖς τοῖστοις τὸ ὑπερθετικῶν, ὡς ἄρ
ἔα λιγοτις, ἄριστα πῶρ ἄλλων αὐτου διαλέξεων. Καὶ τὰ μὴ οὐ
μόνον πρὸς ὁμοφύεις, ἢ ὁμοτέχων, ἢ συγγενῶν, ἀλλὰ καὶ πρὸς
ἑτερογενῶν. Διονύσιος ἐυφύνιστος Δίωνος, Ομηρός Ορφέως
σοφώτερος, Δημοσθένης Αἰσχίνου δεινότερος, Διομίδης ἦτε-
ρον Ἀχιλλεύς, Αἴας ἰσχυρότερος Τρώων. Τὰ δὲ ὑπερθετικᾶ
πρὸς τὴν ὁμοίωρ ἢ συγγενῶν ἀεί. Ἐκτὼρ ἀνδρείοτατος Τρώ-
ων.

LIBER IIII. DE CONSTRUCTIONE.

*Iliad. β.
atq; aliās.*

Iliad. δ.

Iliad. γ.

Iliad. κ.

ianorū. Sed illud Hom. primissimus, tertissimus, figurā solum superlatiui habet. Præterea comparatiua, coniunctiōe q̄ interueniēte, & deinde casu cōparatiui sublequēte, ordinātur. ut melioribus q̄ uiris uobis cōuersatus sum. Etia si postq̄ secundū, cū accusatiuo inferamus. ut plusq̄ secundū hominē. Et postq̄ plerunq;. ut q̄ secundum hominem. Item & cum infinitiui proferuntur, interueniēte q̄ quandoq; sola, quandoq; cum ut digressiui aduerbio. ut ægritudo maior q̄ ut feratur, & ut possit ferri. Cæterū superlatiuum cum his assumi non uult. Præterea superlatiua cum maximā intensiōne habeant, nullum intensiui admittunt aduerbium. ut sunt ualde, uel maxime, uel huiusmodi. Cōparatiua uero quæ non perfectissimā intensiōne habent, nonnunq; alterā puta aduerbiale assumunt intensiōne. ut in illo Homeri. Multo pauciores & habiliores sanē magis eritis. Rursum est quādo superlatiuū redditur genitiui. cuiusmodi, Hesperus, quæ pulcherrima in cœlo stat stella. stella igitur pro stellarum transumptiue. Sunt etiā quæ absolute prolata superlatiuorū fortituntur constructionē ob excellētiam innatā sibi. ut diua, & eximius, & præfultor, & solus. Diua enim dearū, & solus omnium, & præfultor, & eximius super omneis. Cōtra etiā interdum comparatiuis pro ipsis positiuis licet uti, & notare quippiam positiui etiā minus, uelle pro hæc loquens uidetur. Vt igitur uniuersaliter dicam, comparatio inter duos, demonstrat quidē uel personas, uel cum personis, & rem ipsam. Si enim dicat quis, hic mihi notior quā tu, tres sunt personæ. Si uero, hic me fortior, duæ quidem personæ, res uero unica, fortitudo. Quare etiam uocetur alia quidem comparatiui constructio personalis, alia uero realis, hac de causa.

Diminutiua.

Diminutiua uero q̄ absolutā hñt formā, & significatiōne, diminutionē sine cōparatione indicāt primitiui. Cōstructionē uero eandē ut ppria & appellatiua cū ipsis adiectiuis hñt, nēpe in eodē gñe, & in eodē casu.

Denomina

ωρ. τὸ δ' Ομήρου, πρῶτος καὶ τρίτος, σχῆμα μόνον ὑπὲρ
 θετικοῦ ἔχει. Καὶ τὰ μὲν συμριτικά, καὶ τὸ ἢ μεσοσυλλαβοῦν-
 τος, καὶ μετ' αὐτὸ πῶσεως ἢς καὶ τὸ συμριτικὸν ἦρ, ἑπωχο-
 μίνης συντάσσεται. οἷον ἀρείουσι ἢ ἔπερ ἡμῖν ἀνδράσιμ ὤμι-
 λισα. Καί ἐτι μετὰ τὸ ἢ τις κατὰ συν' αἰτιατικῆ προσκλιμένης.
 πλέον ἢ κατὰ ἄνθρωπον. καὶ μετὰ τοῦ ὡς ἔσθ' ὅτε. οἷον, ὡς
 κατὰ ἄνθρωπον. Καὶ μὴρ καὶ πρὸς ἀπαρέμφατον λέγεται με-
 σοσυλλαβοῦντος ὅτε μὲν τὸ ἢ, καὶ ἅμα τοῦ ὡς τε ἀποσατι-
 κοῦ, ὅτε δὲ τοῦ ἢ μόνου. οἷον τὸ νόσημα μείζον ἢ φέρον, ἢ
 ἢ ὡς τε δύνασθαι φέρον. Τὸ δ' ὑπερθετικὸν οὐδὲν τῶν προ-
 λαμβάνειν ἐθέλει. Ἐτι τὰ μὲν ὑπερθετικά μεγίσιν ἐπιτάσιν
 ἔχοντα, οὐδὲν τῶν ἐπιτακτικῶν δέχεται ἐπιρρημάτων. οἷον,
 λίαν, ἢ μάλιστα, ἢ τοιοῦτότι. τὰ δὲ συμριτικά ἄτε μὴ τῶν τε
 λεωτάτων ἐπιτάσιν ἔχοντα, ἔσθ' ὅτε δευτέραν ἐπιρρηματικὴν
 προσλαμβάνειν ἐπιτάσιν. οἷον τὸ Ομήρου. Πολὺ πανρῶτε-
 ροὶ καὶ ἐνίτεροι δὴ μάλλον ἔσεσθε. Ἐτι τὸ ὑπερθετικὸν ἴσιν.
 ὅτε καὶ πρὸς οὐδεμίαν ἀποδίδεται γενικῆν. οἷον, ἔσπερος ὅς
 καλῆσιν ἐν οὐρανῷ ἴσεται ἀσκή. Τὸ γοῦν ἀσκή, ἀντι τοῦ ἀ-
 σίρων κατὰ μετάληψιν. Ἐσι δὲ ἃ καὶ ἀπολύτως λεγόμενα ὑ-
 περθετικῆς, τυγχάνει συντάξεως, δι' ὑπεροχὴν ἑνυπάρχου-
 σιν σφίσι. οἷον τὸ δία, καὶ ἕξοχος, καὶ κορυφαῖος, καὶ μό-
 νος. δία γὰρ θεῶν, καὶ μόνος ἀπάντων, καὶ κορυφαῖος, καὶ
 ἕξοχος πάντων. Ἀνάπαλιρ δ' ἐνίοτε τοῖς συμριτικοῖς ἀντὶ
 ἀπλῶν θετικῶν ἐσι χεῖρασθαι, καί τι καὶ τοῦ θετικοῦ μετρι-
 ῶτερον βούλεσθαι ὁ λέγων δοκεῖ. Ὡς μὲν οὖν ὅλος εἰπεῖν,
 ἢ σύμρισις ἐπὶ δυοῖν, ἐμφαίνεται γὰρ μὴ ἦτοι πρόσωπα μὲ-
 νον, ἢ μετὰ τῶν προσώπων, καὶ πρᾶγμα. εἰ μὲν γὰρ λέγοι-
 τις, ὅδε μοι γοριμώτερος ἢ σύ, τρία τὰ πρόσωπα. εἰ δὲ, ὅδε ἐ-
 μὸν ἰσχυρότερος, δύο μὲν τὰ πρόσωπα, ἐν δὲ τὸ πρᾶγμα, ἢ ἰ-
 σχῦς, ὡς, ἢ καλείσθω τὸ μὲν τῆς συμριτικῆς συντάξεως, προ-
 σωπιον, τὸ δὲ πρᾶγματικὸν διὰ ταῦτα.

Υποκοριστικά.

Τὰ δὲ ὑποκοριστικά ἀπόλυτον ἔχει τὸ σχῆμα καὶ σημαίνου-
 νον, μείωσιν ἀσυμρίτως διλοῦντα τὸ πρωτοτύπου. Σύνταξιρ
 δὲ τῶν αὐτῶν τοῖς κυρίοις καὶ προσγορισμοῖς πρὸς τὰ ἐπιθέτα
 ἔχει, ὁμοιογενῶς γὰρ, καὶ ὁμοιοπῶτως.

Παρόντι

LIBER III. DE CONSTRUCT.

Denominatiua atq; uerbalia.

Denominatiuorū, & uerbalium (q̄ peculiari noīe sic dicunt, qđ à noīe & uerbo trāsformēt) q̄ quidē sunt ppria uel appellatiua, in simili gñe, in similiq; casu, sibi adiectiua iūcta hñt, ut dictū est. Quæ uero adiectiua, manifestū ex eadē ratione, qđ adiectiuorū quoq; more construūt cum proprijs, & appellatiuis.

INSUPER DE NOMINVM CONSTRUCTIONE compendiosus.

Licebit autē & in tria diuidēti nomē, ppriū, & appellatiuū, & adiectiuū, de eius peculiari cōstructione considerare. Oīa em̄ alia cōstruant adiectiuorū more cū tanq; proprijs, uel appellatiuis subiectis. atq; cōe qđē semper fuerit, qđ in eodē gñe, in eodēq; & casu & numero, cōueniāt cū pprijs & appellatiuis. Propriū uero his, q̄ nō absolūt, sed ad aliud dicūt, uel cū gtō, aut dati. cōstrui, uel cū aētō aut infinitiuo, & id qđē q̄drifariā, sic uero cōparatiua quidē, & superlatiua oīa cū gtō cōstruunt. Differūt autē similitudine, & dissimilitud. gñis, itē numero, ut dictū est. & quæ nus superlatiuū qđē sine gtō reperit, cōparatiuū aut nō.

Differentia
lia.
Ad aliquid.
Priuatiua.
Plenitudina
ria.
Possessiuua.
Aequalitates.

Præterea differētiā notātia, cū gtō. ut alterū, & diuersum, & aliud. Et q̄ ad aliquid scđm p̄minentia, & subiectionē dicunt. Itē priuatiua. pauper, orb⁹, indigus. Et q̄ sunt plenitudinis. diues, abundās, plenus. Cæterū q̄ ut possessiua cōsiderant, gñaliter. Porrò sumpta ex æqualitate eorū q̄ sunt ad aliquid, cū dtō. amicus, uicinus, eq̄lis, similis. Cū aētō aut, & infinitiuo, q̄ & proprie adiectiua sunt, & relatiua. ut pulcher formā, & pulcher aspectu, & qualis dictu, & auditu. Legē igit statuentes dicimus uel cōparatiue, uel discretiue, uel per p̄minentia & subiectionē, & æqualitatē eorū q̄ ad aliquid, uel per synecdochen. Constructio itaq; nominū talis inter sese.

DE CASV.

Casus autē uariatio qđā fuerit noīs, uel noīatiuū hñtis rationē huius circa finē. Ex quinq; igit numeratis casib⁹, primus, quia rectus, iustus uel appellat casus. Idē em̄ restum esse.

LIBER III. DE CONSTRUCTIONE.

Rectus & nominatiuus.

etū esse, & deflexū simul nō potest. Notat autē idē & rectus & nōtus, cōponiturq; cum recta, & indicatiua oratione.

Genitiui constructio.

Ex quatuor autē obliquis genitiuus quidē gñationis, & possessionis nominibus subiungit. Filiū em̄ Socratis esse dicimus, domū Aristo. Vnde si q; & possessiuū hunc uocet, nihil peccauerit.

Iliad. 7.
Iliad. 5.

Datiui.

Datiuus itē cū quid dat, largiturue, aut mittit, siue oīno aliter acquirat, cōstructionē habet. Glaucus Diomedī arma dedit aurea, Phercelus Alexādro nauē fabricauit.

Accusatiuus.

Accusatiuus uero causam reddētib. potissime est usui. ut Socrates dignū putat laudari ob uirtutē.

Vocatiuus.

Homerici.

Ceterū uocatiuus, ubi quis accersend⁹, excitādusq; est, & intrāsiue cū secūdis uerborū personis cōstruitur. Huc ades celeberrime Vlysses, magnū decus Græcorū.

Mutua mutatio.

Linguarum
peculiares
mutaciones.
Iliad. 6.

Distributis autē nominibus in quinq; casus, reciprocas mutatiōes casuū hmōi aut recipimus tanq; figuras, quas linguæ alicuius pprietas frequētius admittit, aut oīno recipimus quasi incōgruas, ineptasq;. Solent em̄ Attici nominatiuū sumere p uocatiuo. Macedones uero & Thesali cōtra. Sed qd' & Thyestes Agamēnoni permisit, gestare multis insulis, & Argo toti imperare. Vbi tñ uocatiuus & nominatiuus coincidunt, utrūuis pro formæ argu-mento licebit assumere, ut dictum est.

DE VERBO.

Verbi finitio.

Verbum autē est orationis pars, quæ personas discriminat, tēporaq; uaria significat secūdiū diuersas trāsformatiōes. Ceterū qd sit tēpus supra grāmatices facultatē fuerit cōsiderare, & definire. Sumere ergo hic tēpus ut & alia pleraq; consue- fute oportere, dicimus, sed neq; exacte, & curiose inquire- re motus numerū, secundum prius & posterius. Siquidē nihil

θῶρ εἶναι, ἢ πεπῶνός ἅμα οὐχ οἶδ' ὅτε. ὀνομάζεται δ' ἢ ἀντὶ καὶ ἐνθάδε, καὶ ὀνομαστικῶς, ἀρμόζετε τῷ ὀρθῷ ἢ ἀποφαντικῷ λόγῳ.

Γενική.

Τῶν δὲ τεσσάρων πλαγίων, ἢ μὲν γενικὴ γενεαλογίας, καὶ κτηματολογίας συντέταται. Πᾶσι γὰρ Σωκράτους εἶναι φασί, καὶ οἶον Ἀριστοτέλους. ὅθεν εἴτις ἢ κτητικῆν καλεῖ, οὐκ ἂν ἀμαρτάνοι.

Δοτική.

Ἡ δὲ δοτικὴ τῶν τῷ διδόναι, καὶ χαρίζεσθαι, καὶ ἐπισείλην, ἢ καθόλου τῶν τῷ περιποιεῖσθαι εἰληχέταξιν. Γλαῦκος Διομήδεα ὅπλα ἐδεδῶκεν χερσῶν. Φέρεμλος Ἀλεξάνδρῳ ἐναυπήσει.

Αἰτιατική.

Ἡ δ' αἰτιατικὴ αἰτιολογοῦσι μάλιστ' ἢναι εἰς χῆσιν. οἶον Σωκράτης ἀξιοῖ ἐπαινεῖσθαι δι' ἀρετήν.

Κλιτική.

Ἡ δὲ κλιτικὴ ὅσα τὸ καλεῖντινα ἢ ἐπισρέφαρ, ἀμεταβάτως τῶν δευτέρου τῶν ῥημάτων προσώποις συντασσόμενη. Δευρὲ ἄϊον πολυάν' Ὀδυσσεύ, μίγα κῦδος ἀχαιῶν.

Ανθυπαλλαγή.

Αναμερισθέντων δὲ τῶν ὀνομάτων εἰς πέντε πῶσεις τὰς ἀνθυπαλλαγὰς τῶν πῶσεων, ἢ παραδεχόμεθα ὡς σχήματα ἅπτα διακρίτου πινός συννεξέερον τὸ τοιοῦτο ἰνδαξαμένης, ἢ ἀπαρεδῆκτους ποιοῦμεθα ὡς ἀνταλλήλους. Αἰθῶν μὲν γὰρ τὸ πῶν ἐνθάδε λαμβάνει ἀντὶ κλιτικῆς. Μακεδονίων δὲ, ἢ Ἐσθλαίων τὸ ἀνάπαλι. αὐτὰρ ὁ αὐτὸς Θυῖς Ἀγαμέμνονι λέπει φέρειναι, πολλῆσι νήσοισι καὶ ἀργεῖ παντὶ ἀνάσσειν. ἐνθα γὰρ μὲν ἢ κλιτικὴ καὶ ἐνθάδε συννεμπήπει, ὀυδετέρων εἰς ἕλεγχον τὸ σχήματος ἔσαι λαμβάνειν, ὡς εἴρεται.

ΠΕΡΙ ΡΗΜΑΤΩΣ.

Καὶ δὲ ῥῆμα, ἔστι μὲν λόγου μέρος, προσώπων τε διακριτικόν, καὶ χρόνων διαφόρων προσωματικόν κατὰ διαφόρους μετασχηματισμούς. Τί δὲ ὅστις ὁ χρόνος, πλείον ἂν εἴη ἢ κατὰ γραμματικὴν θεωρεῖσά τε, ἢ ὀρίσασθαι. Λαβῆν οὐκ ἢ τὸν χρόνον ὡς καὶ ἄλλὰ πολλὰ συμεχυμένως χρῆναι φασί, ἀλλὰ μὴ περιεργάζεσθαι τὸν τῆς κινήσεως ἀριθμὸν, κατὰ τὸ πρότερόν τε καὶ ὕστερον. Πλείον

ΚΚ ἢ γάρ τοι

LIBER III. DE CONSTRUCTIONE.

Verbi tempora. nihil ad institutū, nisi definiti cognitio, nobis confert. Distributo igitur tēpore in sex. Præsens quidē rem instantē, imperfectāq; significat. Imperfectū uero intentā, at quæ infecta præterijt. Sed futurū, quæ nondū est. Item indefinitū, quæ præterijt quidem & perfecte, nō definite tamē, quantū ad actionē, passionēq;. Perfectū autē, quod præterijt nuper, & perfectio est præsentis. Plusquam perfectum, quod præterijt dudum, & perfectio est præteriti.

DIVISIO VERBI.

Verbū personale. Diuidatur autē uerbū latius, sic. Aliud enim est personale. ut dico. aliud impersonale. ut oportet. Personale uero aliud quidē actiuū, aliud passiuū, aliud neutrū. ut uiuo. aliud itē mediū. ut cōpello. aliud per se actiuū. pugno. aliud per se passiuū. ut patior. Vocetur autē & aliud oīno actiuū in uerbis neutris, cuiusmodi est conscēdo. Et terū per se neutrū. ut ditesco. Quemadmodū rursus & oīno passiuū aliud, quod oīno actiuo in diuisione opponit secundū genus plusq; med. aut plusq; cōe. Voco autē plusq; med. & p. q. c. quod passiuā quidē semper habet uocē, & significationē uero qñq; actiuā. ut pugno. quandoq; passiuā. ut fio. Præterea & ex neutris, aliud substantiuū, aliud minime. Itē aliud perfectū, aliud imperfe. Est uero & impersonale aliud quidē quasi actiuū. ut cōuenit. aliud uero quasi passiuū. ut dicit. Ex oībus autē uerbis qdā per immersionē considerent, tanq; forinsecus aliqd assumunt. Quædā per acquisitionē ministeriūq; sumant. Et qdam trāsitiue, qdā intrāsitiue. qdā perfecte, qdā imperfe. Cōstruuntur igitur actiuorū est, ut actus in aliquod traducas subiectū. ut seco lapidē, & curo ægrotantem. Quibus sanē & passiuum ex eo (quod ipsi subest) genere actiuo subinfertur. ut curatur ægrotans, secatur lapis.

Neutorum.

Non itē uero & neutra cōueniūt cū actiuis. Quādoquidem sum, & uiuo, & sapio, & ditesco, & ualeo, atq; id genus alia à passiuā affectione abhorrent. quippe quæ ne per indicatiuū modū aut actionis aliquid, aut passionis exhibeant.

γάρτοι οὐδὲν εἰς τὸ παρὸν ἢ τῷ διορισμένῳ γνώσεσι ἡμῶν συμβα
λαῖται. Διηρημένου δ' ἄρα τῷ χρόνου εἰς ἕξ. ὁ μὲν ἐντελής, τὸ ἐξ
νεσάρτητον σημαίνει, καὶ ἀτελής. Ὁ δὲ παρατατινός, τὸ παρα
ταμένον καὶ ἀτελής τῷ παρωχημένου. Ὁ δὲ μέλλων, τὸ μή
πω γενοός. Ὁ δὲ ἀόριστος, τὸ παρεληλυθός μὲν καὶ τέλειον, οὐχ
ἄρισμένων δὲ τὰ περὶ τῶν ἐνεργειῶν, ἢ τὸ πάθος. Ὁ δὲ παρακει
μένος τὸ παρεληλυθός ἄρτι, καὶ ἐντελής τ' ἐντελῶτος. Ὁ δὲ ὑπερ
συντέλειμος τὸ παρεληλυθός πάλαι, καὶ ἐντελής τ' παρακειμένος.

ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ ΡΗΜΑΤΩΣ.

Διαρῆσθω δὲ τὸ ῥῆμα καὶ πλείον, ὡδί. Τὸ μὲν γάρτοι πρὸς
σωπιόν. οἶον λέγω. Τὸ δ' ἀπρόσωπον. οἶον χρεῖ. Προσωπι
κοῦ δ' αὖ, τὸ μὲν ἐνεργητικόν, τὸ δὲ παθητικόν, τὸ δὲ οὐδέτε
ρον. οἶον ζῶ. καὶ τὸ μὲν μέσον. οἶον βιάζομαι. τὸ δὲ αὐτοενε
ργητικόν. μάχομαι. τὸ δὲ αὐτοπαθητικόν. πάσχω. Καλείσθω
δὲ καὶ ἑτέρω τι ὀλοενεργητικόν ἐν τοῖς οὐδετέροις. οἶον τὸ ἀ
ναβαίνω. καὶ τρίτον αὐτοαδέτερον. οἶον τὸ πλουτῶ. ὡσπερ
αὖ πάλιν, καὶ ὀλοπαθῆς ἑτέρω τι, τὸ αὐτοενεργητικῷ ἀντιδια
ρῆσθω. κατὰ γένος τὸ ἐπιμεσον, ἢ ἐπίποιον. Καλῶ γ' ἐπί
μεσον, καὶ ἐπίποιον, τὸ παθητικὸν μὲν αἰεὶ ἔχον φωνήν, σημα
σίαν δὲ τῆ μὲν ἐνεργητικῆς. οἶον μάχομαι. τῆ δὲ παθητικῆς.
οἶον γίνομαι. Ἐπι τε τῶν οὐδετέρων, τὸ μὲν, ὑπαρτητικόν, τὸ δὲ
οὐ. καὶ τὸ μὲν τέλειον. τὸ δὲ ἀτελής. Ἐσι δὲ καὶ τῶν ἀπροσώ
πων τὸ μὲν, ὡς ἐνεργητικόν. οἶον προσήκει. τὸ δὲ ὡς παθητι
κόν. οἶον λέγεται. Συμπάντων δὲ τῶν ῥημάτων ἅ μιν κατ' ἐξ
σπορτικῶν θεωρεῖσθω ἕξωθεν τι λαμβάνοντα. Τὰ δὲ κατὰ ἐμπο
τικῶν οἰοῦντες προσλαμβάνοντά τι. Τὰ δὲ κατὰ περιποιήσιν τε,
καὶ ὑποεργίαν. Καὶ ἅ μιν, ἀμεταβάτως, ἅ δὲ μεταβατικῶς.
καὶ ἅ μιν τελείως, ἅ δὲ ἀτελῶς. Σύνταξις δὲ τῶν ἐνεργητικῶν,
ὡς τε τῶν ἐνεργειῶν ἐπί τι διαβιβάζεσθαι ὑποειμῶρον. οἶον τίς
μιν τὸν λίθον. καὶ ἰατρὸν τὸν νοσοῦντα. Οἷς δὲ καὶ τὸ παθη
τικόν ἐν προϋφισαμένῃς διαβίσεως ἐνεργητικῆς ἐπιφέρεται.
καὶ ἰατρὸν τὸν νοσοῦντα, τίνετα ὁ λίθος.

aliàs additur
οἶον.

Οὐδετέρων.

Οὐκ ἔτι δὲ καὶ ἅ οὐδέτερα ὁμοίως τοῖς ἐνεργητικοῖς. Τοῦ γ' ἔ
π' ἀρχῶν, καὶ ζῶ, καὶ φρονῶ, καὶ πλουτῶ, καὶ ὑμναίνω, καὶ τῶν τοι
ούτων, ἢ παθητικῆς διάβσεως κενωρισμένη ἔσιν. ἔπει οὐ διὰ τῆς
δριστηνῆς τούτων ἐγκλίσεως ἐνεργούντα ἄλλα, καὶ πρὸς διατιθέντα
ΚΚ iiij περίσῃ

LIBER III. DE CONSTRUCTIONE.

exhibeāt. Quare si q̄shuiusmodi inflectat in passiuas vocis, dictionē non naturalē aliquā, & consistentē declinationē exercet, ueluti si & masc. huius lactans, aut ab ora pronunciet, aut alterius hmōi, q̄ uoce quidē cōuenire, ac ceptiōe uero, aut sensu nō possunt. Igit̄ neutra hoc tantū definiunt, nēpe adesse quod signat̄. ut uiuere, aut sapere, aut senescere. & terminationē in *μω* non admittunt.

Mediorum, & per se actiuorum.

Contra uero media & per se actiua, nequeunt eīm hęc suscipere, nec finire in *ω*. cogo, pugno. Liqueat igit̄ quod omni passiuo in *μω* desinētū licet actiuū suscipere, si cum terminatione, ea quæ sunt cōstructionis, & sensus, seruentur. ut amo te, quod amor. Habent eīm uerba omnia casum præcedentē, à fronte rectū, qui semper adest, uel prolati, uel intellectus in omni modo, & numero, & personafona, & tempore, præter infinitiua, hæc enim accusatiuum retinent.

Complexio orationis.

Itaq̄ unū, coniungitur uni. Socrates philosophat̄. uel unū duob. Socrates, & Plato phantur. Id autē fit aut natura, aut figura. Natura quidē, si uerbū præponat̄, uel interueniat singulariter. ut philosophat̄ Socrat. & Plato. Socra. phat̄ & Plato.

Per figuram præadiunctiuam.

Figura autē præadiunctiua, si pluraliter. philosophant̄ Socrates & Plato. Socrates philosophant̄ & Plato. Rursum natura, si iungant̄ pluraliter. Socrates & Plato phantur.

Per figuram adiunctiuam.

Figura autē adiunctiua, si singulariter. Socrates & Plato philosophat̄. cui aduersatur cōceptio. ut dixerunt uerba. & spargebātur unusquisq̄. Recipiūt ergo obliqui uerba transitiuæ, cū quibus intransitiue rectus construitur.

SPECIES TRANSITIVORVM personalium.

Tres species
transitiuorū
perf.

Species autē singulæ trāstitionis personalium supponant̄ generaliterq̄ & simpliciter tres. Prima eorū q̄ cum a dō per emissionē cōsiderata, ordinat̄. ut docco te, & docco literas. Secunda uero quæ cum genitiuo per admissionē ut oro

περίσταται. ὡστ' εἴ τις ἄτοιαυτοῖς κλίνα εἰς παθητικῆς προφορᾶς
μελέτημα φωνῆς, οὐ φυσικὴν τινα, κ' οὐ σατινὴν κλίσην ποιεῖται.
οἷον ἐκ τῆς ἀρσενικῆς τῆς γαλχίσασα, κ' ἐκ τῆς ἰσάσα λέγοι, ἢ ἐκ
τοῦ τῶν κ' τῆς φωνῆς μὲν συμπίπτοντων, ἐκ παραδοχῆς δὲ λέ-
γου μὴ δυναμένων. Τὰ μὲν οὖν οὐδέτερα αὐτοῦ μόνον ἐμφάνει
δρισημόν τῶ συνέναι τὸ σημαίνον μῆρον. οἷον τὸ ζῆρ, ἢ φροεῖρ, ἢ
γῆρ. καὶ τῶν εἰς μαι καταλήξειν οὐ προσίεται τοπαρώων.

Μέσων, καὶ αὐτοενεργητικῶν.

Ἀνάπαλις δὲ ἄμείσα, κ' αὐτοενεργητικῆς. τῆτοις γὰρ ἄπα-
ράδιον τὸ λῆρον εἰς ω. βιάζομαι, μάχομαι. Δίλον οὖν ὅς
τι πάντος παθητικοῦ εἰς μαι λῆροντος ἐνεργητικῶν ἐσι παρα-
δείκται, ἐὰν μετὰ τῆς λήξεως καὶ ἄ τῆς συντάξεώς τε, καὶ δια-
νοίας σόσεται. οἷον φιλῶ σε, ὅτι φιλοῦμαι. ἔχα δὲ ἄρα ἄπαν-
τα πᾶσι προϋφισαμένην ἐν πρώτῃ ὀρθῇ, ἢ καὶ συμφερε-
ται, ἢ τοι λεγομένη, ἢ νοουμένη ὅσα πάσης κλίσεως, καὶ ἀριθ-
μῶν, καὶ προσωποῦ, κ' χρόνου. πλὴν τῶν ἀπαρμεφάτων, ταῦν
τα γὰρ αἰτιατικὴν περιέχει.

Συμπλοκὴ λόγου.

Ἡ γοῦν ἐν, συνάπτεται ἐνί. οἷον Σωκράτης φιλοσοφεῖ. ἢ ἐκ
δυσί. Σωκράτης καὶ Πλάτων φιλοσοφεῖ. Τοῦτο δὲ ἦτοι φῦ-
σε, ἢ σχήματι. Φύσει μὲν, ἐὰν τὸ ῥῆμα προτάπηται, ἢ μεσο-
συνλαβῆ ἐνικῶς. οἷον φιλοσοφεῖ Σωκράτης, καὶ Πλάτων. Σω-
κράτης φιλοσοφεῖ, κ' Πλάτων.

Σχήματι προεπιφενητικῶ.

Σχήματι δὲ προεπιφενητικῶ, ἐὰν πληθυντικῶς. φιλοσοφοῦ-
σι Σωκράτης κ' Πλάτων. Σωκράτης φιλοσοφοῦσι κ' Πλάτων.
Ἐπι φῦσει, ἐὰν ἐπιτάπηται πληθυντικῶς. Σωκράτης κ' Πλάτων
φιλοσοφοῦσι.

Σχήματι ἐπιφενητικῶ.

Σχήματι δὲ ἐπιφενητικῶ, ἐὰν ἐνικῶς. Σωκράτης κ' Πλάτων
φιλοσοφεῖ. ὧ ἀντίμαται πως τὸ περιληπτικῶν. ὡς φάσαρ ἢ πλι-
θῦς, κ' ἰσχυρὰντο ἕκαστος. Ενδέχονται μὲν οὖν αἱ πλάγια τὰ ῥῆ-
ματα μετὰ βρατικῶς, οἷς ἀμετὰ βρατικῶς ἢ ἐνθεῖα συντάσσεται.

Εἶδη τῶν μεταβατικῶν προσωπικῶν.

Εἶδη δὲ τῆς καθ' ἕκαστα μεταβάσεως τῶν προσωπικῶν ὑπο-
κείσθων, καθόλου τε κ' ἀπλάτριά. Πρῶτον μὲν εἰς αἰτιατι-
κῆν τῶν κατ' ἐκπομπὴν θεωρουμένων. οἷον διδάσκω σε, κ' διδά-
σκω γραμματικῶς. Δεύτερον δὲ εἰς γενικῆν τῶν κατ' εἰσοπατήν.
οἷον

LIBER III. DE CONSTRUCTIONE.

ut oro te. Tertia eorū, quæ cum dtō per acquisitionē. ut do tibi. Quartæ autē sunt cōposita quædā, p̄dicta etiam coia, quorū nōnulla cū actō. ut doceo te grāmaticā, rogo te quæ sunt æqua, do tibi aurū, Vocētur autē hæc transitiva. Quædā rursus cum gtō. ut doceo te ob honestū, oro te ob necessitatē, impartio tibi ob defectū. Vocent̄q̄ hæc causalia, uel defectiua. Alia itē cum dtō. ut doceo te fortuna bona, oro te tota anima, do tibi manu. Vocentur & hæc instrumētalia. Quædā cū infi. dupliciter. nēpe hæc uel ad finē pertinet, uel speciē, uñ & partim qd̄ finalia, partim uero specifica uocet̄. ut doceo te ratiocinari, oro te ut auxiliaris, do tibi emendū, dico Socratē fuisse sapientē, puto oēs cōfessuros. Addat̄ etiā & alia quædā cū actō frequentius. ut doceo te longo tēpore grāmaticā. Similiter uero & in reliquis. Vocet̄ autē hæc & defectiua secūda. Et itē alia quædā pariter, ad quodcūq̄ idonea aduerbium, aut per quæcūq̄ p̄positionē, doceo te nūc, uel libēter, uel ut ut alias p̄dicare pro usu uisum fuerit. & imbecillis erant ob defectū pecuniæ. Et utcūq̄ alias uti libuerit p̄positio, ne ratio dictauerit. Vocetur itaq̄ hoc partim aduerbiale, partim diuersi finis. in summa uero cōprædicatiuū. Defectū itaq̄ ac plenitudinē cōstructionis (prout uisum idoneū fuerit) colligere est ex p̄dictis. ut doceo te differere, doceo te grāmaticā differere exacte. Nam t̄acti illi q̄ in unū cōpræhenderit cōposita, addere aliqd̄ singulis simpliciuū permittatur (ut do tibi aurū usus causa propria, ut emas ea quorū egēs) loqui tñ manifestius oportet interposita uel cōiunctiōe, uel p̄positione, uel aduerbio uel alio, qd̄ cōueniat græcissimo. ut do tibi aurū p̄tis causa indigentia, ut comparans quorū egēs, habeas. uel ut emas quorum egēs.

Transitiua.

Accessiua.

Recipiunt autē & hæc orōes, pugno pugnā, uiuo uitā, & seruo seruitutē, oēsq̄ similes tanq̄ accessiuæ. Voco em̄ accessiuū, cū transitioni aliqd̄ deest. ut doceo grāmaticā.

Loci primæ speciei.

Loci uero primæ speciei, uerba quocūq̄ actiua, siue secūda

οἶον δίομαι σε. Τρίτην δὲ εἰς δοτικὴν πῶρ κατά περιποίησιν.
οἶον δίδωμι σοι. Τέταρτα δὲ συνημέμρα ἄφα κὴ πῶρ ἐρημίωρ
ποινά, τὸ μὲν εἰς αἰτιατικὴν. οἶον διδάσκω σε τὰ γραμματι-
κῆ, δίομαι σε ἅ δίκαια. δίδωμι σοι χρυσίον. Καλείσθω δὲ δια-
βατικῶρ. Τὸ δὲ εἰς γενικὴν. οἶον διδάσκω σε τοῦ καλοῦ, δέος
μαί σου τῆς χρείας, μεταδίδωμι σοι τῆς ἐνδείας. Καλείσθω δὲ
αἰτιολογικῶρ, ἢ ἑλληπτικῶρ. Τὸ δὲ εἰς δοτικὴν. οἶον διδάσκω
σε τὴν ἀγαθῆν, δίομαι σου ὅλην ψυχῆν, δίδωμοι σοι χειρὶ. Καλεί-
σθω δὲ ὀργανικῶρ. Τὸ δὲ εἰς ἀπαρέμφατον. διχῶς δὲ. ἢ γάρ
τοῦ ὡς εἰς τέλος, ἢ ὡς εἰς εἶδος. ὄθεν δὴ καὶ τῆ μὲν τελικῶρ, τῆ
δὲ ἐδικῶρ καλείσθω. διδάσκω σε διαλέγεσθαι, δέομαι σου βοή-
θησαι, δίδωμι σοι πριάσθαι, λέγω Σαυράτων γερονῶν σοφῶρ.
οἶμαι πάντας ὁμολογίωρ. Προσκειέσθω δὲ καὶ ἕτερόν τι εἰς αἰ-
τιατικὴν κοινότερον. διδάσκω σε χεῖνον συχῶρ ἅ γραμμα-
τικῆ. ὁμοίως δὲ καὶ ὅπαι πῶρ ἄλλωρ. Καλείσθω δὲ ἑλληπτικῶρ
δυνάτερον. Καὶ ἔτι ἕτερόν τι ὁμοίως εἰς ὀτιοῦν πῶρ προσκινῶν-
των ἐπιρρημάτων, ἢ δι ἡσινσοῦν πῶρ προθέσων. διδάσκω σε
νῦρ. ἢ ἡδέως, ἢ ὡς ἄρ ἄλλως κατηγορεῖν πρὸς τῶν χρείων δο-
κικῆ. καὶ ἀσθενῆς ἢρ δι ἄχρηματιῶρ. κὴ ὡς ἄλλως χεῖσθαι προ-
θέσων κατὰ λόγον ἄρ ἢ. Καλείσθω δὲ τῆ μὲν προσρηματικῶρ,
τῆ δὲ ἕτεροτελῆς. τὸ σύνολον δέτοι συνηματορηματικῶρ. Τὸ
δὲ ἑλληπτικῶρ, ἢ πληρέτερον τῆς συντάξεως (πρὸς τὸ δοκοῦν) ἐ-
κείνῶρ ἄρ ἕχων ἕσαι ἐν πῶρ ἐρημίωρ. οἶον διδάσκω σε διαλέ-
γεσθαι, διδάσκω σε τὰ γραμματικὰ διαλέγεσθαι εἴ. ἐπεὶ κὰρ εἰς
ἐν συλλαμβάνοντι τὰ συνημέμρα προσθίνα ἐκείνῶ πῶρ ἀπλῶρ
εἴη ἄρ (οἶον δίδωμι σοι χρυσίον τῆς χρείας χειρὶ τῆ ἱμαντῶ, πρί-
ασθαι, ὡρ ἄρ δέκ) φράζειν μέρτοι ὅπαι τὸ σαφίτερον δαί ἔπεν-
θίνας ἢ σύνδεσμον, ἢ πρόθεσιν, ἢ ἐπιρρημα, ἢ ὡς ἄρ ἄλ-
πως εἴ ἑκ ἑλληνισμοῦ. οἶον δίδωμι σοι χρυσίον τῆς παρούσης
ἐνεκῆς χρείας, ὡς πριάμμος ὡρ ἄρ δέκ ἕχης. ἢ ὡς τε πριά-
σθαι, ὡρ ἄρ δέκ.

Επιβατικῆ.

Εἰληφθω δὲ καὶ τὸ μάχομαι μάχηρ, κὴ ζῶ ζωήρ, καὶ δουλεύω
δουλείωρ, κὴ πάντῃ ἅ τοιαῦτῃ ὡς ἐπιβατικῆ. Καλῶ γὰρ ἐπιβατι-
κῶρ, τὸ πῶ διαβατικῶ ἑλληπτικῶρ. οἶον διδάσκω γραμματικῆ.

ΤΟΠΟΙ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ.

Τόποι δὲ τοῦ μὲν πρώτου, τὰ ὅπωσοῦρ ἐνεργητικῆ, εἴτε
Ll κατὰ μεί

LIBER III. DE CONSTRUCTIONE.

Primi ordi. secundū maiore actionē. ut honoro Socratē. Siue minor
transitiua cū rē. ut dico cōuenientia, & sapio uerisimilia. Videndū igit
accusatiuo. est, si ad corporalē affectionē pertineant. ut exerco, mor
 ueo, lauo, percutio, corrūpo, soluo, ligo, irrigo, cōpello, te
 ro, teneo, tōdeo, meto, uro. Siue ad aīm, & mores. amo,
 diligo, amo, iuste facio, offendo, lēdo, psum, uitupero, di
 scrutior, cōuitior. Itē laudatoria. laudo, decāto, cano, bñdi
 co. Itē si ueneratiua. honoro, colo, intercedo, adoro, adu
 lor, reuereor. Rursū si suspētiua, opinatiuaq; aut cogniti
 ua. itelligo, iudico, noui, puto, suspicor. Siue electiua. uo
 lo, eligo, uolo. p̄terea si inq̄sitiua. indago, inq̄ro, iterrogo,
 inuestigo, inuenio. Itē si obtētiua. habeo, seruo, cogo, p̄hi
 beo, p̄pello, uinco. Itē si admonitiua. adhortor, prouoco,
 admoneo, pmoueo, extimulo. Et si uocatiua. uoco, noīo,
 uoco. Itē si ad artificiiū pertinēt. edifico, coria paro, curo.
 Prēterea si ad deceptionē. seduco, decipio, fucū facio, fu
 ror, impono rationibus. Itē si doctrinalia, uel affectiua. in
 stituo, castigo, suadeo, doceo, refrigero, calefacio, dispo
 no. Itē si funebria. lugeo, ploro, lamētor, defleo, misereor.
 Rursū si p̄catiua. supplico, obsecro, supplico, rogo, cū
 idē qđ cōsolor, aduoluor genibus. Itē si cōtractiua signifi
 catiua. uēdo, auctior, cōfero. Postremo si naturalia. ut
 gigno, & p̄duco, & augeo. actō em̄ iuugunt huiusmodi.

Loci secundæ speciei.

Secūdi ord. Secūdx speciei aut sunt per sensum apprehensua. ut
trans. cum sentio, audio, tāgo, gusto, olfacio, amo, desydero. Atqui
genitiuo. uideo actō iungitur, qđ manifeste actiuis sit uisus, maxi
 meq; penetret, & cetera his synonyma. aspicio, contem
 plor. Itē cogitatiua & possessiua. cogito, curo, parco, fru
 or, cōmunico, participo, memini. Et q̄ sunt principatus.
 rego, dñor, dñor, impero, impero, impero. Sint uero tanq̄
 possessiua & hæc. Prēterea differētialia, & separatiua, &
 excessiua. dissero, separo, abstineo, priuo, pecco.

Loci tertix speciei.

Tertij ordi. Quæ uero tertix speciei, acq̄sitiua sunt, & reacq̄sitiua.
uerba cum ut do, mitto, dico, gratulor, cōtradico, luctor, aduersor, du
datiuo. bito, pugno. Gñaliter aut omne uerbū quodcunq; fuerit,
 tanquam

καὶ μάλα ἐνέριον. οἶον τιμῶ Σωκράτην. Εἶτε καὶ ἑλάσω.
 οἶον τὸ λέγω (ἀδύοντα, καὶ φρονῶ ἄεινότα. Σποτέρ οὐρ εἰ ἐξ
 πτωματιῶν διάθεσιν ἀναφέρεται. οἶον γυμνάσω, κινῶ, νίπῶ,
 πλήθω, φθείρω, δύω, δεσμῶ, βρέχω, βιάζομαι, τρίβω, κρατῶ,
 κέρω, θείρω, καίω. Εἶτε ἐπί ψυχόντε, καὶ ἦθος. φιλῶ, ἀγα-
 πῶ, σέβω, δικαίω, ἀδυνῶ, βλάπτω, ὠφελεῶ, ὑβρίζω, ἀνῶ, λοιδο-
 ρῶ. Εἶτε ἐπιδεικτικά. ἐπαινῶ, ἐκωμάζω, ὑμνῶ, ἄδω, ἐυλόγω.
 Εἶτε ἐσιπῆνά. τιμῶ, σέβω, πρεσβεύω, προσκυνῶ, κολακεύω,
 αἰδοῦμαι. Εἶτε ἐὑπονοητικά, καὶ δοξαστικά, ἢ γνωστικά. νοῶ, κρι-
 να, οἶδα, οἶομαι, ὑφορῶμαι. Εἶτε ἐπροαιρετικά. βούλομαι,
 προαιρούμαι, θέλω. Εἶτε ἐζητητικά. ἐξετάζω, ἀνακρίνω, ἐρω-
 τῶ, ἐρωτῶ, ἐυρίσκω. Εἶτε ἐἐπιπραπτικά. ἔχω, φυλάσσω, ἀνα-
 κίζω, εἶρω, ἐλαύνω, κινῶ. Εἶτε ἐπροτροπήτικά. παρακαλῶ, ἐ-
 ρεθίζω, προτρέπω, παρορμῶ, παροξύνω. Εἶτε ἐκλιτικά. φω-
 νῶ, ὀνομάζω, κελῶ. Εἶτε ἐἐπισημονικά. οἰκοδομῶ, συντοτομῶ,
 ἱστρεύω. Εἶτε ἐδιακρουσικά. πλανῶ, ὑπαπατῶ, φαναίζω, κλέ-
 πῶ, παραλογίζομαι. Εἶτε ἐδιδασκαλικά, ἢ διαθετικά. παιδεύω,
 σὺφρονίζω, πεθῶ, διδάσκω, ψύχω, θερμαίνω, διατίθημι. Εἶτε
 ἐοικτιικά. οὐδύρομαι, κλαίω, θρηνῶ, οἰκτιζῶ, ἐλεῶ. Εἶτε ἐινε-
 τευτικά. ἀντιβολῶ, ἱκετεύω, ἐκλιπαρῶ, λιτανεύω, ἐρωτῶ, ἐρ-
 ῖσω τὸ παρακαλῶ, γουῶμαι. Εἶτε ἐσυμβολαίωρ σημαντικά.
 πολεῶ, ἀγορεύω, συμβάλλω. Εἶτε ἐφυσικά. οἶον γεννῶ, κῆφύω,
 καὶ ἀνέω. αἰτιατικὴ γὰρ ἄ τοιαῦτα.

Τόποι τῶ δευτέρου.

Τῶ δευτέρου ἄματ' αἰσθησιν ἀναληπτικά. οἶον αἰσθάνο-
 μαι, ἀνῶ, ἀπῶμαι, γένομαι, ὀσφραίνομαι, ἐρῶ, ἐπιθυμῶ. τὸ δὲ δε-
 ρῶ, αἰτιατικῆ, διὰ τὸ ἐναρξασάτω εἶναι τῶν ὄψιν. ἢ ὅσα πλέον δι-
 κηερ. ἢ τὰ τε τοῖς συνωνυμοῦντα, δρωμαι, θεῶμαι. Καὶ ἄ φρον-
 τισικά, ἢ κτιτικά. φροντίζω, ἐπιμέλομαι, φέδομαι, ἀπολαύω,
 κοινῶν, μετέχω, μέμνημαι. Καὶ ἄ ἀρχικά. βασιλεύω, δεσπό-
 ζω, κυριεύω, τυραννῶ, ἄρχω, κρατῶ. Εἶτε δ' ἄρ' ἢ ὡς κτιτικά ἄ
 τοιαῦτα. Καὶ ἄ διαφορικά, ἢ ἄ ἀποσηματικά, ἢ ἐυσατικά. δια-
 αφέρω, χωρίζομαι, ἀπέχω, σέρομαι, ἀμαρτάνω.

Τόποι τῶ τρίτου.

Τῶ δευτέρου ἄ περὶ ποικιλικά, ἢ ἀντιπερὶ ποικιλικά. οἶον δι-
 δάσκω, πέμπω, λέγω, χαρίζομαι, ἀντιλέγω, παλαίω, ἐναντιοῦμαι,
 ἀμφισβητῶ, μαχομαι. Καθόλου δὲ πᾶν ἔημα, ὅπως ἄρ' ἔχη.

Ll ἢ ἢ ὡς

LIBER III. DE CONSTRUCTIONE.

tanq̄ acquisitiuū licet accipere. Iuuo em̄ hoīes, sed & iuuo homines ciuitati, doceo iuuenē, sed & doceo tibi iuuenē. Quemadmodū etiā omne actionis inferioris actiuū esse poterit. ut emi quæcunq̄ opus erant homini, usus sum in multis uiro. iuui libenter in his, quantū potui. Sumatur quoq̄ tanq̄ acquisitiuum & seruiō, & credo, & subseruiō, & sequor, & pareo, & similia.

De compositis.

Manifestū aut̄ ex his, quo nā pacto cōpositis utamur. Siquidē ex dictis simpliciter cōponentes, prout usus sententiaq̄ exegerint, loquemur.

Transitiue.

Aut trāstiuē, si opus fuerit (q̄ in actione est) re. ut iuuo homines pro uirili mea, erogo pecunias uiro pauperi.

Causaliter.

Aut causaliter & defectiue, si opus fuerit causa, ex qua actus. ut laudo Socratē ob uirtutē, emo frumentū statēribus tribus, impertior tibi ē superfluo.

Instrumentaliter.

Aristophanicum. Aut instrumētaliter, si un̄ actionis motus, dicere oportet. ut per inuidiā nō laudat Cleo honesta.

Finaliter.

Aut finaliter, si alicuius causam oportet addere. ut cōstituo te ducē aliorū.

Specialiter.

Aut specialiter, ut si, quid fiat, significandum uidetur. ut ait regios uenisse.

Defectiue.

Aut defectu huius p̄positionis *ut q̄, qd̄ liquebit ex loco* rū expositione.

Finalis.

Loci uero finalis, ubi ut cōgruit. ut constituo te, ut dux sis aliorum.

Specifici.

Specifici uero ubi quòd. aiunt quòd uenerūt, qui astat regi.

Defectiui.

Defectiui aut̄ secūdi, ubi t̄pis ostēdere oportet q̄tate. ut uixit annos multos. Aut qd̄ ab eadē agēte persona, & patiente p̄det. ut cōsumis coīa, tuā partē. Aut sc̄dm̄ qd̄. ut unū pariunt plerunq̄ foeminæ, & sapiens in mechanicis. Aut causam, qd̄ nō oīno est instrumētali dissimile. ut omnia

καὶ ὡς περιποιητιῶν ἐσι λαμβάνων ταυτὸ. ὠφελῶ γάρ τοι ἀνθρώπους, ἀλλὰ καὶ ὠφελῶ ἀνθρώπους τῆ πόλει, διδάσσω τὸν νέον, καὶ διδάσσω σοὶ τὸν νέον. ὡς περ ἄρα καὶ πᾶρ εἰπὴ ἄρ ἐνεργείας ἐλάσσονος ἐνεργητιῶν. * ὠνάμην ὁπόσα * εἰδατᾶνδρος, * ὠνεμίη χησάμην πάμπολλα τῷ ἀνδρὶ, ὠφέλησα προθύμως ἔχδυνα: for. εἰ εἶδα. τᾶ. εἰλήφθω δὲ καὶ ὡς περιποιητιῶν καὶ τὸ δουλεύω, πωσιεύω, καὶ ὑπηρετῶ, καὶ ἀκολουθῶ, καὶ εἶνω, καὶ ἔμοια.

Περὶ συνημερίων.

Δῆλον δ' ἐν τούτων καὶ ὅπως τοῖς συνημερίοις χησάμεθα. καὶ γὰρ τῶν ἐρημίων ἀπλῶς συνήντες, ὡς ἄρ ἔχ παρὰ τῆς χησάσας, καὶ διανοίας ἀπαιτῆ, φθιζόμεθα.

Διαβατικῶς.

Ἡτοὶ διαβατικῶς εἰ δεῖ τῷ κατ' ἐνεργεῖαν πράγματος. οἶον ὠφελῶ ἀνθρώπων ἔχδυνατά, παρέχομαι χησάματα ἀνδρὶ πέντη.

Αἰτιολογικῶς.

Ἡ αἰτιολογικῶς καὶ ἐλλειπτικῶς. εἰ δεῖ τῆς αἰτίας ὅζῃς ἢ ἐνεργεῖαν, οἶον ἐπαινῶ Σωκράτῳ τῆς ἀρετῆς, ὠνοῦμαι πυρούς σατῆς ἔρωρ τῶν, μεταδίδωμί σοι τῷ περιόντος.

Οργανικῶς.

Ἡ ὀργανικῶς. εἰ ὅτιρ ἢ κατ' ἐνεργεῖαν κίνησις, φᾶναι δεῖο. οἶον φθόνω οὐκ ἐπαινῶ Κλέωρ ἔχ καλᾶ.

Τελικῶς.

Ἡ τελικῶς. εἰ τὸ οὐ ἐνεκα δεῖο προσθέναι. οἶον τάτῃ σε προσκῆσαι πᾶρ ἄλλωρ.

Εἰδικῶς.

Ἡ εἰδικῶς. εἰ τὸ κατ' ὀσιμᾶναι δοικῆ. οἶον, φησὶ τοὺς περὶ τῶν βασιλείᾶ ἐκλυθέναι.

Ελλειπτικῶς.

Ἡ ἐλλειπτικῶς τῆς κατὰ. δῆλον δ' ἐν τῆς πᾶρ τῶσων ἐκλυθέναι.

Τοῦ τελικοῦ.

Τέσποι δε ἔτελικοῦ, ἐνθα τὸ ἵνα ἀρμότῃ. οἶον τάτῃ σε, ἵνα προκητῆ πᾶρ ἄλλωρ.

Τοῦ εἰδικοῦ.

Τοῦ δε εἰδικοῦ, ἐνθα τὸ ὅτι. φασὶν ὅτι ἐκλυθέναι. οἶ περι τῶν βασιλείᾶ.

Τοῦ ἐλλειπτικοῦ.

Τοῦ δε ἐλλειπτικοῦ δευτέρως, ἐνθα χερόνς διηλῶσαι δεῖο ποσόν. οἶον ἐξισμερ ἔτι πολλᾶ. Ἡ τὸ ἀπ' αὐτοῦ τῷ ἐνεργοῦντος προσώπου καὶ πάσχοντος. οἶον φθέρεις ἔχ κοινᾶ, τὸ σὸρ μέρος. Ἡ τὸ κατὰ. οἶον ἐρ τίτουσι ἔχ πολλὰ αἰ γυνᾶνεις, καὶ σοφός τᾶ μηχανικῶς. Ἡ τὸ αἴτιον οὐ πάνυτοι τῷ ὀργανικῷ ἀνομοίως. οἶον

LIBER III. DE CONSTRUCTIONE.

omnia autē hæc scripsit secundū prædictum modū, ut in illis
brum redigi possent.

Loci causalis, & defectiui.

Subijcēdi uero sunt & causalis, & defectiui loci huius
modi, ut cōsideremus si permutatiue & licitatiue. emo.
uēdo, muto, licitor. Præterea repletiue. impleo, repleo,
euacuo. Itē discretiue, & separatiue, & amotiue, ac prohi
bitiue. denudo, libero, recedo, absoluo, ueto, remitto, per
mitto, cōcedo, leuo, obtūdo, attollo, circūfero, fallo. Rur
sum si demōstratiue, & ob uirtutē receptiue. laudo, & parti
cipatiue. cōico, participo, impartior, dignor. Et an ama
torie, seu cōmiseratiue. amo, diligo, misereor, misereor.
Gñaliter uero qđ circa causam deficit. accuso te ingratu
tudinis, arguo te calūniæ, criminor te furti. Itē si per nega
tionē tēporis præteriti perf. opus fuerit, quantum trāserit,
definire. nō ueni, nō uidi, nō dixi à tēpore multo. Et si in
tisse, & propè cōtigisse quicq̄ demōstrare oportebit. parū
absuit. quin uenirē, propemodū effugissē. Itē si à parte.
ut suspendo te pede, bibo aquā, decerpo flores. Præterea
si tēpore definito opus fuerit. dieq̄ & nocte operatur, ue
speri uenit, hyeme & uere uētres calidi sunt. Manifestum
ergo quod idē uerbū acceptū uarijs modis, discrepat à se
ipso, id quod est, & diuersis modis p̄dicatur ac cōstruitur.
lib. α. ut soluo corporale quidē, q̄tenus opus est corporali a cō
soluenti. discretiū, quatenus solutū eximitur à uinculo.
Consimili modo in ceteris cōsiderandū est, & ad intel
lectum semper construendum.

Passiuum.

De passiuo
ex constru
tione.

Manifestū autē quod passiuū totidē modis, quot acti
uū, cōstruit, cōiter quidē à fronte noiatiū habēs, peculi
ariter uero à tergo gtm̄ simul cum à uel ab, uel similibus
ut dictū est, conuersis extremis. Socrates amat Phædrū,
Phædrus amat à Socrate, & docetur ab eodē. Fit plerūq̄
etiā ex quarto loco coincidētia casuū. p̄terq̄ in uerbis uoc
candi. quæ sic cū recto proferūtur. uocor Socrates. Dic
mus igitur. liber uenditur à Corisco stateris multis, aurū
datur

πάντα δε ταῦτα γέγραφε τὸν ἑρημίον τρέπον, ὡς ἄρ' εἰς βυβλίον ἠγάθειτο.

Τόποι τῷ ἀιτιολογιῶν, καὶ ἑλληπτιῶν.

Υπομείσθασαρ δὲ καὶ τῷ ἀιτιολογιῶν, καὶ ἑλληπτιῶν τόποι τοιοῦδε, σιοπέαρ εἰ ἀνταλλαγματικῶς, καὶ ἀποτιμητικῶς. ὠνούμα, πωλῶ, ἀλλάττω, ἀποτιμῶ. Ἐτι εἰ πληρωτικῶς, γεμίω, πληρῶ, κενῶ. Ἐτι εἰ διαρετικῶς τε, καὶ ἀφοριστικῶς, καὶ ἐκαστικῶς, καὶ ἐφεκτικῶς, γυμνῶ, ἀπαλλάττω, ἀφίσημι, ἀπωλύω, κωλύω, ἀναεῖλω, συγχωρῶ, ὑπένω, κούφίζω, ἀμβλύνω, κηθαίρω, περπαρῶ, ψεύδω. Ἐτι εἰ ἐπιδεικτικῶς, καὶ εἰς ἀρετῶν ἀποδεικτικῶς, ἐπιπαῖνω, θαυμάζω, εὐδαιμονίζω, ἠιδῶ, ἀποδέχομαι. Ἐτι εἰ μετουσιετικῶς τε, καὶ μεταδοτικῶς, κοινῶν, μετέχω, μεταδίδομι, ἀξίω. Ἐτι εἰ φιλικῶς, ἢ οἰκτικῶς, φιλῶ, ἀγαπῶ, ἐλεῶ, οἰκτιρῶ. Καθόλου δὲ τὸ περὶ τῶν ἀτιῶν ἑλληπτιῶν, μίμφομαι σοὶ ἀχαρείας, ἀτιῶμαι σε διαβολῆς, κτηγορῶ σου κλοπῆς. Ἐτι εἰ ἀποφάσει χρόνου παρήκοντος ἐντελοῦς δίοι, πόσον χρόνιον προσορίσασθα. οὐκ ἦλθον, οὐκ εἶδον, οὐκ εἶπον χρόνους πολλοῦ. Ἐτι εἰ τὸ ἐγγὺς ἔγενέσθαι, καὶ παρὰ μικρὸν συμβεβηκέναι τι δικῶσαι δέοι, μικροῦ παρήλθον, μικροῦ διεφύξην. Ἐτι εἰ ἀπὸ μέρους, οἶον κρεμῶ σε τῷ ποδός, πίνω τῷ ὕδατος, δρέπομαι τ' ἀνθῆων. Ἐτι εἰ κενῶν ὠρισμένους χρεῖα. οἶον ἡμέρας τε, καὶ νυκτός ἐργάζεται, ἐσπείρας ἡμερ, χαμῶνος καὶ ἔαρος αἰ νοιλία θερμαῖσι. Φανερόν οὐρ καὶ ὡς τὸ αὐτὸ ῥῆμα λαμβανόμενον διαφόρους, διοῖσαι τε ἑαυτῷ τῷ εἶναι, καὶ διαφόρους προσαγορευθῆσεται, καὶ συντάσσεται. οἶον τὸ λῦω σωματικῶν μὲν, ἢ δὲ σωματικῶς ἐνεργείας τῷ λύνοντι. διαρετικῶν, ἢ τὸ λυόμενον γίνεται ἕξω δεσμού, παραπλησίως δὲ καὶ ὅσαι τῶν ἄλλων θεωρητίων, καὶ πρὸς τὸ ἐπινοεῖσθαι αἰεὶ συνταυτίων.

Παθητικῶν.

Τὸ δὲ παθητικῶν δῖλον ὅτι ὁσαχῶς καὶ τὸ ἐνεργητικῶν συντάσσεται, κοινὸν μὲν τῶν ἐν πρώτου ὀνομαστικῶν ἔχον. ἴδιον δὲ τῶν ἐν τρίτου γενικῶν ὁμοῦ τῆ ὑπὸ, ἢ τῆ πρὸς, ἢ τοῖς ἴσοις, ὡς εἰρηται ἀντετραμμένως τοῖς ἀντροῖς. Σωκράτης φιλεῖ φαῖδρον, φαῖδρος φιλεῖται ὑπὸ Σωκράτους, καὶ διδάσκειται πρὸς αὐτῷ. κινῶν οὐρ καὶ τὸ ἐν τετάρτῳ καὶ ὁμοιόπλωτον. πλήρ' ὅσαι τῶν κλητικῶν, ταῦτι γὰρ πρὸς ἐνθεῖαν. κελούμαι Σωκράτης, λίζομαι οὐρ. βυβλίον πολῖται ὑπὸ Κορίσμου σατίρων πολλῶν, χρυσίον δίδεται

διδόται πρὸς τὸ πλυτοῦντος τῷ πίνκτι. ἴδιον δὲ μάλιστ' αὐτὸ πα-
θητικὸν τὸ συνειδοχικὸν τῆς συντάξεως. οἷον πλήτομαι τὸν πό-
δα, ἀλγῶ τὴν κεφαλὴν.

Οὐδέτερον ὑπαρτικῶς.

Τῶν δὲ οὐδέτερον τὸ μὲν ὑπαρτικὸν ὀνομαστικῆ ἐν τρίτου
συντάσσεται. Σωκράτης ὄδῃν, ἢ τυγχάνει λευκός. τὸ γὰρ τυγ-
χάνει βέλτιον εἰς εὐθείαν μετοχικὴν ἐκ τρίτης. Σωκράτης τυγχά-
να ἄρα γὰρος. ἢ μὲν δὲ ἢ μετοχὴ μὴ ὑπαρτικῶν ἢ, οὐδενὸς δ' αἰ ἐν
τεταρτῆ. ἐντελὸς γὰρ φασί, Σωκράτης τυγχάνει περιπατῶν, ἢ
διαλεγόμενος. τὰλλα δὲ κοινὰ πρὸς τὸ ἐνεργητικόν.

Κτητικῶς.

Τῶν τε οὖν κατ' εἰσομπήν τε, καὶ κτήσιν, ἢ ἐν τρίτου γε-
νικῆ. χρεῖω, διέχω, πληθύω, δέω, ἀπορῶ, ἐνπορῶ, ἀμοιρῶ, ἀς
πολαύω, τρυφῶ, ὄζω.

Οργανικῶς.

Βρίθω δὲ καὶ εὐσθενῶ, ὀργανικῶς δοτικῆ. καὶ ὅπως τῶν ἀπὸς
λημμένων εἰ δοκῆ προσθίνα. οἷον ἀγρυπνῶ, ἢ γρηγορῶ, καὶ
ἴσθω, καὶ πλουτῶ ἀρετῆ, ἢ δι' ἀρετῶν. ἢ ὅπως ἄρ' ἄλλως ἐχωρῆ
φραζομαι τὸ αἴτιον, τῶν δὲ περιποιητικῶν, ἢ δοτικῆ. συμβαί-
νω, ὑπάρχω, ὑποχωρῶ, εἶνω. ὁμοίως δὲ καὶ ὅσα τῶν λοιπῶν συν-
τακτικῶν, κατὰ τὰ κοινῆ ἐρημίνα.

Αὐτοπαθητικόν.

Τὸ δ' αὐτοπαθητικὸν οὐδέτερον μὲν τοι καὶ αὐτὸ, ὡς μὴ με-
τασχηματισόμενον τῆ μαι εἰς παθητικὴν σημασίαν. αὐτοπα-
θητικὸν δὲ κλιθεὶν ἀνά μέρος εἰληπῆαι, ἢ πάθος ἀφ' ἑαυτοῦ τυγ-
χάνει διλοῦν. καὶ ἀντιδιαρροόμενον τῷ ὀλοενεργητικῶ, καὶ τῷ
αὐτοπαθητικῶ. οἷον τὰ, πάσχω, φθίνω, ἐρῶ, ἀλγῶ, φρίττω, πυ-
ρεῖται, ἐνυθρῶ, νοσῶ, ἀποθνήσκω. καὶ τὰ ὅμοια. Σύνταξις δὲ
τῷ τοῖστων ἢ αὐτῆ τοῖς παθητικοῖς, ὡς εἰκός. πάσχει ὑπὸ τοῦ
ποιούντος, φθίνει ὑπὸ τῷ φθέροντος. Τὸ δ' ἐν τῷ, καὶ καθ' ὃ, καὶ
δι' ὃ, καὶ ὅπως τὸ αἰτιολογικόν, κοινόν. καὶ ἐτι τὸ ἐπιβατικόν, καὶ
τὸ συνειδοχικὸν τῆς συντάξεως. πάσχω ταῦτα, καὶ νοσῶ νόσον,
καὶ ἀλγῶ τὴν κεφαλὴν.

Ὀλοενεργητικόν.

Τὸ δὲ ὀλοενεργητικὸν τῶν πρὸς αἰτιατικὴν βέλεται σύνταξι.
οἷον φεύγω σε, καὶ πανθάνω, καὶ κρύπτω, καὶ παραλλάττω, καὶ πα-
ρελάυνω, καὶ βέλω, καὶ ἀναβαίνω.

LIBER III. DE CONSTRUCTIONE

Per se neutrum.

At per se neutri eadē etiā cōstruōtio cum absolutis est. Absolutū nāq; & quod hmōi. ut uiuo, ditescō, ualeo. Manifestū ergo est secūdū diuersas horū uirtutes, & usus, cōstruōtionē accōmodandā esse ad subiecta. ut ascēdo mōtem, curro ad forū. Sed & curro stadiū. Alterū quidē im

Medium.

Mediorum
uerborū cō-
struōtio.

Medijs aut, siue cōmunibus eadem cōstruōtio est, quae actiuis, & passiuīs. Siquidē ambobus inseruiunt affecti- bus. sacrifico igitur deo, & sacrificor ab alio deo. Iēdo inimicū, & Iēdor ab inimico. Et generaliter secūdū preser- ptas species, & formandū, & cōstruendū est. laudabo uirtutem, uti par est, & laudabor ab amico.

Plusquā medium.

Verbū uero plusquā mediū id quod per se actiuū est, eadē cū actō constructionē habet, quādoquidē & significatiuū actionis est. Quod aut oīno passiuū, eandē quoque cū passiuo. Actiuā em̄ expers existens (usitatae quē uocis) passiuē significat quiddā passiuū. fio, pereō, dormio.

Loci plusquā mediij.

Cōsiderandū & de plusquā medio hoc, si acq̄sitiuū, uel repugnatiuū, aut aduersatiuū. Nā hęc cū dō, ut ea q̄ sunt tertij ordinis, cōstruunt. utor, delector, equito, pugno, cetero, aduersor, irascor, obsisto. Rursum si dominij, ac possessionis significatiuū, cum actō em̄, ut q̄ sunt primi ordinis, possideo, emo, imitor. Præterea an imperfectū, postulat em̄ id ad quod, uel in quo fiat mo. ut in neutris dictū est. uado Athenas, ibā ad deū, sedeo, uel iaceo hic. Itē num per sensum app̄hensiuū, aut aliter susceptiuū per excellentiā, aut appetitū. Nā cū gō hęc, ut q̄ secūdi ordinis. attingo, olfacio, gulto, appeto, cupio, abstineo, contra accuso, suspersum. Coīs em̄ causē usus ubiq; ppter quid, ad quod, ut & quomodo cūq; aliter loquendū uidebitur.

Aristopha.
Pluto.

Impersonale.

Eorū autē q̄ impersonalia appellant, quia nō exhibeāt personā, quādā per se iacent, nequaquā alteri coniungi nata,

Αὐτοδετέρον.

Τοῦ δὲ αὐτοδετέρου, ἢ αὐτῆ συντάξις τοῖς ἀπολελυμένοις ὄντιν. ἀπολελυμένον γάρ τοι ἢ τὸ τοιοῦτο. οἶον ζῶ, πλουτῶ, ὑεγαίω. Δύλον οὖν ὅτι πρὸς ἑαυτὸν διαφόρους τῶν αὐτῶν δυνάμεις, ἢ κινήσεις τῶν συντάξιμ ποιητέον, καὶ ἑαυτὸν ὑποτιθέντα. ἀναβαίνω τὸ ὄρος, τρέχω ὑπὸ τῶν ἀγοράμ. ἀλλὰ ἢ τρέχω τὸ σάδιον. τὸ μὲν ἀτελῶς, τὸ δὲ ὀλοενεργητικῶς.

Μίσον.

Τῶν δὲ μίσων εἴτ' οὖν κοινῶν, ἢ αὐτῆ συντάξις, καὶ αὐτῶν τοῖς ἐνεργητικῶς ἢ παθητικῶς. ἀμφοτέραις γὰρ ἐφαρμόζει ταῖς διαθέσεις. θυμομαι οὖν τῷ θεῷ, καὶ θυμομαι ὑφ' ἑτέρου τῷ θεῷ. βιάζομαι τὸν ἐχθρὸν, ἢ βιάζομαι ὑπὸ τῷ ἐχθροῦ. Καὶ ὅπως καὶ τῶν διορισμένων εἶδη σχηματιστέον καὶ συντάξιτέον. ἐπαινέσομαι ἀρετῶν ἑαυτοῦ, καὶ ἐπαινέσομαι ὑπὸ τῷ φίλου.

Ἐπιμέσον.

Καὶ τὸ ἐπιμέσον δὲ τὸ μὲν αὐτοενεργητικῶν τῶν αὐτῶν τῶ ἐνεργητικῶ συντάξιμ ἔχει. ὡς καὶ αὐτὸ σημαντικῶν ἐνεργείας ὄν. τὸ δὲ ὀλοπαθητικῶν, τῶν αὐτῶν τῷ παθητικῶ. ἐνεργητικῶς γὰρ ἀπομοιροῦν (ἐν χρίσει γὰρ προφορῶς) παθητικῶς σημαίνει τι παθητικῶν. γίνομαι, οἶχομαι, κοιμῶμαι.

Τόποι ἐπιμέσου.

Συνοπῶν δὲ καὶ περὶ τῶ ἐπιμέσου τῶ δὲ, εἰ περὶ ποιητικῶν, ἢ ἀποτιναστικῶν, καὶ ἐναντιωματικῶν. Ταῦτα γὰρ ὀλοτικῶς τὸ τρίτον. κλέομαι, ἔδομαι, ἰπτάζομαι, μάχομαι, ἀγωνίζομαι, ἐναντιοῦμαι, ορεγίνομαι, ἀνθίσταμαι. Ἐπὶ εἰ ἐπικρατείας σημαντικῶν. ἀπικατικῶ γὰρ ὡς τὸ πρῶτον. κίπτικαι, ἀνοῦμαι, μιμῶμαι. Ἐπὶ εἰ ἀποτελείς. ἀπατῶ γὰρ τὸ εἰς τι, ἢ ἐν τινι, ὡς ὑπὸ τῶν οὐδετέρων ἐλέγχι. πορεύομαι ἀθίναξι, ὄχομαι ὡς τὸν θεόν, καθήμαι, ἢ κέμαι ἐνταυθοῖ. Ἐπὶ εἰ κατ' αἰσθησιμ ἀναληπτικῶν, ἢ ἄλλως ἀντιληπτικῶν. καθ' ὑπεροχίμ, ἢ ὀρεντικῶν. Γενικῶ γὰρ ταῦτα ὡς τὸ δευτέρον. ἀπῶμαι, ὀσφραίνομαι, γένομαι, ὀρέζομαι, ἐσφίμαι, περιέχομαι, ἀντιλαμβάνομαι, περιγίνομαι. Κοινῶν δὲ ἢ τῶ αἰτίου κινήσεις ἀπανταχοῦ, δι' ὃ ἐφ' ὃ. ἵνα καὶ ὅπως ἀρ' ἄλλως φράξαι ἢ πρὸς ἑαυτὸν ὀδύσαντα.

Ἀπερόσωπον.

Τῶν δὲ ἀπερόσωπον ὀνομαζομένων, διὰ τὸ μὴ παριστάναι πρόσωπον. ἑαυτὸν καθ' αἑαυτὸν, ἢ ἡμῶν πρὸς ἑτέρον συντάξιτέον.

Μμ ἢ πεφυσῶ.

LIBER IIII. DE CONSTRUCTIONE.

nata, tanq̄ passiuā. dicit̄, dictū est, relinquit̄, sacrificatur, dīctū sit, & similia. nisi sumant̄ acquisitiue. ut auditū est mihi, & cognitū est mihi. uel tanq̄ passiuā. auditū est ab illis.

Possessiuum.

Quædā uero ad aliud, uel possessiue, uel acquisitiue, uel trāsitiue. Itaq̄ possessiuū cū gto, & simul cū dō acquisitiue. cōmunio est huius mihi. refert, curæ est, oportet, uel conuenit huius mihi.

Acquisitiuum.

Demosthenicum. Acquisitiuū autē cum infinitiui, & datiuo. uti par est, licet, contingit, decet, uidetur senatui, & populo mittendos esse legatos.

Accessiuum.

Accessiuū cum solo infinitiui. oportet dicere, oportet capere, licet esse, solet fieri, oportet dicere. Cōmune est igitur & hic uerbum infinitiui, sed uel præteriti, uel p̄sentis, futuri uero nunquā.

Resolutio uerbi.

Porro fit simpliciter resolutio uerborū in cognatū nomē, uel participiū, & in eiusdē formæ substantiui, idq̄ uel per ntm̄, uel per gtm̄. ut Lyci simul pugnabāt cū Troianis, auxiliares Troianis erāt, ex auxiliariis erāt, auxiliares erāt, ex auxiliatibus erāt. Impleo, plenus fio, ex his, quæ replētur, sum. Et quidem ita hæc.

M O D V S.

Definitio modi. Ceterū accidentiū uerbo modorū definitio hæc quidē est. uoluntas, siue affectus animi per uocē significatus.

Indicatiuus.

Indicatiui constructio.

Vocatur autē definitiuus, siue indicatiuus, pprie tñ definitiuus, qm̄ per hūc indicātes, definimus. Atq̄ hinc sanē fit, ut quæ uocātur affirmatiuæ cōiunctiōes, quæ insuper causales, coaptē huic modo. scripsi dico, quod scripsi, & quod ambulo, moueor. Habēt em̄ uerba indicatiua sibi affirmationē innatā, quā obrē & negādi aduerbiū est conueniēs talibus, ut subsistentē affirmationē removeat. nō scribo. Minime autē imperatiuis, uel optatiuis, uel subiunctiuis, q̄q̄ prohibitiuū ne, sit illis peculiare. Et igitur dicimus. ne cognosce

πεφυσία, οἷον ἔ παθντιῶ. λέγεται, εἴρηται, λείπεται, θύεται,
 ἐρίσθω, κὶ ἔ μοια. Πληρ εἰμὴ περιποιντιῶς. οἷον ἵνυσαι μοι,
 κὶ ἵνυσαι μοι. καὶ ὡς ἔ παθντιῶ. ἵνυσαι ὑπ' ἱενύων.

Κτιτιῶν.

Τὰ δὲ πρὸς ἕτερον, ἢ κτιτιῶς, ἢ περιποιντιῶς, ἢ ἐπιβατιῶ
 κῶς. Τὸ μὲν οὖν κτιτιῶν εἰς γενιῆν καὶ ἅμα δοτιῆν περι
 ποιντιῶς. μετὰ τούτου ἐμοί, διαφέρει, ἢ μέλει, ἢ δεῖ, ἢ πρὸς
 σῆμα τούτου ἐμοί.

Περιποιντιῶν.

Τὸ δὲ περιποιντιῶν, εἰς ἀπαρέμφατον, καὶ δοτιῆν. ὡς εἰ
 κῶς, ἔξει, συμβαίνει, προσῆκει, πρέπει, δοικῆ τῆ βελῆ, κὶ τῶ δὲ
 μὲ πῆψαι πρίσθας.

Επιβατιῶν.

Τὸ δ' ἐπιβατιῶν, εἰς ἀπαρέμφατον μοναχῶς. δῆ φᾶσαι,
 κὶ λαβεῖν, ἐνδέχεται εἶναι, φιλεῖ γενέσθαι, δεῖ εἰπεῖν. Κοινὸν
 δὲ οὖν κἀνταῦθα τὸ ἀπαρέμφατον, ἀλλ' ἢ παρωχημένον, ἢ ἐνε
 ῶτος, μέλλοντος δὲ οὐδέποτε.

Ἀνάλυσις ῥήματος.

Ἀνάλυσις δ' ἀπλῶς τῶν ῥημάτων εἰς τε τὸ σύνσοιχον ὄνομα,
 ἢ τῶν μοιχῶν, κὶ εἰς τὸ ὁμοειδὲς ὑπαρτιῶν, κὶ ἢ κατ' ἐνθεῖ
 ας, ἢ κατ' ἐν γενιῆν. οἷον Λύκιοι συνεμάχων τοῖς Τρωσίν, σύμ
 μαχοῖ τοῖς Τρωσίν ἦσαν, τῶν συμμαχῶν ἦσαν, συμμαχοῦντες
 ἦσαν, τῶν συμμαχούντων ἦσαν. πληροῦμαι, πλήρης γίνομαι,
 τῶν πληρουμένων εἰμι. Καὶ δι' οὗτω ταῦτα.

ΕΓΚΛΙΣΙΣ.

Τῶν δὲ παρεπομένων τῶ ῥήματι ἐκλήσεις, λόγος μὲν. βῆ
 λημα, εἶτ' οὖν πάθημα ψυχῆς διὰ φωνῆς σημαίνον μῆρον.

Ορισιῆ.

Καλεῖται δὲ ἢ ὀρισιῆ, καὶ ἀποφαντιῆ, ἰδίως μὲν τοι ὀρισί
 κῆ, ὅτι διὰ ταύτης ἀποφανόμενοι ὀρισόμεθα. ὅθεν δι' κὶ οἱ κα
 λούμενοι διαβεβαίωτικοὶ σύνδεσμοι, καὶ προσέτι οἱ αἰτιολογε
 κοὶ τείνουσιρ ὅπῃ ταυτίω. γέγραφα λέγω, ὅτι γέγραφα. καὶ ὅτι
 περὶ αὐτῶ, κινῶμαι. ἔχει δὲ ἔ ὀρισικὰ σφίσι τῶν κατὰ φασιν
 ἱεραμένηρ. διὸ καὶ τὸ ἀποφατιῶν ἐπὶ ῥήμα κατὰλληλορ τοῖς
 τοῖσιν, ἵνα τῶν ἐνοῦσαν κατὰ φασιν ἀποσῆσθ. ἔ γράφω. ἔ μὴρ
 δὲ κὶ τοῖς προσεκτιοῖς, ἢ ἐκτικτοῖς, ἢ ὑποεκτικτοῖς. τὸ μὲν τοῖ
 ἔπαροεκτικτιῶν μὴ τοῖς τοῖσιν οἰκείον. καὶ οὖν λέγομεν. μὴ

LIBER IIII. DE CONSTRUCTIONE.

cognosce, ne noscas, ne noueris. Sed neq; infinitiuis non coniungitur. Nihil em̄ hæc affirmât. Cum uero abijcitur indicatiuus inexistente affirmatiuone, non uocetur indicatiuus. nempe in interrogatione transit. num scribis?

Imperatiuus.

Imperatiui constructio. Imperatiuū autē liquet posse construi cum secūdis personis, etiā si uoce cōueniat cum indicatiuis. Nam & adiecti uocatiui, atq; annexū illi aduerbiū age, remouent ambiguitatē. Ceterū primas personas nō imperatiuas, sed sibiipsis suggestiuas plurimi uocant. Videtur em̄ modus confundi, & duo modo in unū incidere. Nam qm̄ neq; alioquimur nos ipsos, neq; mandamus nobis ipsis, suggerimus inductiua quædā huiusmodi, & sanē cōprehensiuā, q̄ ut declinent in secūda persona mandatū, cōprehensionem recipiūt in primā eam, q̄ est suggestiua. Itaq; q̄ desinit imperatiuis prima persona, & q̄ itē desunt suggestiuis secundā, & tertia, in unū contrahunt duos modos, ita, ut uterq; cōpleatur. Nam tertia persona imperatiui mandatum ad absentē personā manifestat, secunda necessario assumpta ad traditionē mandati. Tanq̄ enim non cōstitet mandatū huiusmodi sine secunda.

Optatiuus.

Optatiui constructio. Porrò optat. ab ea quæ fit optione nomē sortitus est, & aduerbia habet. utinā, utinā, q̄ optatiuis ad maiore intentionē apponūtur. At indicatiuis necessario. utinā scripsissem. nēpe ut indicatiuus optatiuā recipiat cōstructionē. *Optandi ad uerbia.* Hoc enim interest inter uerba optatiua, & optādi aduerbia, quod uerba quidē cum subsistēte re, optādi significant affectū. Siquidē scriberē, optationē explicat actus qui est scribere. & orarē illius, qui orare. Ceterū εἶθε q̄si denotatio est optādi. Non em̄ illud cōplectitur, ad quod tēdit optio. quæadmodū scilicet unus differt ab homo, quatenus hæc dictio unus denotatio est solius numeri, homo uero cum hoc, qd̄ cōem substantiā significet, subsistēs illi cōplectit unū. Similiter uero & ego ad scribo se habet. & aliud est ad ab Illo. & celerrimus qd̄ tanq̄ intentionē in subiecto signi. nō itidē tñ hæc dictio nimis, q̄pe qd̄ solū intensio est deno

γίνωσι, μή γνῶσι, μή γνῶσι. ὄν μὴν ἀλλ' οὐδὲ τοῖς ἀπαρεμφά-
τοις τὸ ἐ συντάσσεται. οὐδὲν γὰρ οὐδ' ἀντὶ καταφάσκει. ἀποσ-
βάλλωσά γε μὴν ἢ ὀριστικῆ τῶ ἐνοῦσαν καταφάσκει, οὐκίτι ἄρ
καλοῖτο ὀριστικῆ. εἰς γὰρ ἐπερώτησιμ μετασιμ. ἀρα γράφεισ :

Προσακτικῆ.

Ἡ δὲ προσακτικῆ, εὐδιλομ ἄρ ἔχει τῶ συντάξιμ τῶρ δευτέ-
ρωμ προσώπων. καὶ ὁμοφωνα ἢ τοῖς ὀριστικοῖς. ἢτε γὰρ σύμταξις
κλιτικῆ. τὸ, τε συντασσάμενον πρόσρηματὸ ἄγε, ἀφισκοῖ τῶ
ἀμφιλογίῳμ. τὰ δὲ πρωτοπροσωποῦντα οὐ προσακτικῆ, ἀλλ'
ἀυτοῦπῶταῖτα οἱ πλείοι καλοῦσιμ. εἰοικε δὲ τῶ τῆς ἐκλισίως
συμμεῦσται, καὶ δύο ἐκλισίως εἰς μίαν συμπήθημ. ὅτι γὰρ
οὔτε προσκαλούμεθα ἑαυτοῦς, οὔτε μὴν προσάσομεν ἑαυ-
τοῖς, ὑποτιθέμεθα δὲ, ὑποθετικῆ ἄρ τὰ τοιαῦτα, συλληπτικῆ
δὲ. ἵνα γὰρ ἐκλιτικῆ τῶ ἐρ δευτέρωμ προσάξιμ, συλληψιμ δὲ
ἔται εἰς τὸ πρῶτον ὑποθετικῶμ ὄμ. Τὸ μὲν οὐρ ἰλλείωμ τῶρ
προσακτικῶμ πρῶτον, καὶ τὰ ἰλλείωμ τῶρ ὑποθετικῶμ δευ-
τέρα, καὶ τρίτα, εἰς ἑνωσιμ ἄρα τὰς δύο ἐκλισίως, ἵνα ἑκασ-
τέρα ἀναπληρῶται. Τὸ δὲ τρίτον τῶρ προσακτικῶμ προσά-
ξιμ ἀπότος προσώπου διλοῖ, δευτέρου δὲ ἀνάγκης παραλαμ-
βανομένου εἰς μεταδόσιμ τῆς προσάξιως. ἀσύστατος γὰρ τοῖ ἢ
προσάξις ἀνευ δευτέρου.

Εὐντικῆ.

Ἡ δὲ εὐντικῆ ἀπὸ τῆς γινομένης ἐνχῆς ἀνόμασαι, καὶ ἐπιρῆ-
ματα ἔχει. εἴθε, αἴθε, ἃ τοῖς μὲν εὐντικοῖς εἰς πλείονα ἐπίτασιμ
παρατίθεται. τοῖς δὲ ὀριστικοῖς δεόντως. εἴθε ἔγραφεμ. ἵνα ἢ ὁ-
ριστικῆ, εὐντικῆρ ἀναδέξεται σύνταξιμ. διαφέρει δὲ τὸ πῶδι τῶ
ῤήματα εὐντικῶμ. τῶ πῶδι τὰ ἐπιρῆματα. ἢ τὰ μὲν ῤήματα.
μετὰ τοῦ ἐνότος πράγματος τῶ εὐντικῆρ σημαίνα διάθεσιμ.
τὸ γὰρ τοῖ γράφοιμ, ἐνχῆ ἐσι πράγματος τοῦ γράφαμ. καὶ τὸ
φιλολογίμ, τοῦ φιλολογίμ. τὸ δὲ εἴθε σχεδόντι ὀνομάδισμ
ἐνχῆς. ὄν γὰρ συμπαρίσεται καὶ τὸ ἐφ' ᾧ τῆς ἐνχῆς. ὡς
περ ἄρα καὶ τὸ εἰς διαφέρει τοῦ ἀνθρωπος. ἢ τὸ μὲν εἰς ὄνο-
μαῖσι μοναχῶς ἀριθμοῦ. τὸ δὲ ἀνθρωπος πρὸς τῶ τῆς κοινῆς
ὄνοσις σημανομένου παρφυσιάμενον ἔχει τὸ εἰς. Ὡσαύτως
δὲ καὶ ἐπὶ πρὸς τὸ γράφω ἔχει. καὶ τὸ ἄλλοθεν πρὸς τὸ ἰλι-
θεμ. καὶ τὸ τάχιος δὲ τῶ ἐπίτασιμ, ὡς ἐρ ὑποκειμένο σα-
μαίνα. οὐκίτι δὲ καὶ τὸ ἄγαμ. αὐτὸ γὰρ μοναχῶς ἐπίτασιως
ἔσιμ ὄνο-

LIBER IIII. DE CONSTRUCTIONE.

Iliad. &

est denotatio. Pari modo & scribito ad age. Ceterū hoc, utinā in nauibus sine lachry. & offensione sederes. nō ex dependētia est. Discretionē enim addit personæ ὁφθαλμοῦ, quæ non est in εἰθῆ.

Subiunctiuus.

*Constructio
subiunctiu.*

Subiunctiuū autē pleriq; dubitatiuū appellant, qđ nō sit sine cōiunctione dubitativa, si. Nō uniuersaliter tamē huiusmodi. Quandoquidē & quæ uocantur finales cōiunctiones, in eandē cōstructionē ferunt. Socrates deambulabat, ut sanus sit. Quoniā igit nō cōstat, nisi subiungatur p̄positis cōiunctionibus, nuncupat̄ subiūctiuus. Ferē autē hmōi cum si, & similibus, in futurū, uel p̄sens. ut si dicēdi studiosus sim, aderit Dion. si legā, adest Theon. Similiter uero & cū ut. ut dicēdi studiosus sim, aderit, uel adest Dion. Quod si constructio p̄teriti accesserit, cōiunctio uocetur causalis. ut dicēdi studiosus sim, affuit Dion. quod idem finaliter potest intelligi. Sed in his quæ nondū transierunt, causalis constructio esse nō potest. Siquidē de factis causa redditur, eoq; magis congruit cōiunctio causalis sequentibus p̄teritis. ut doceret, aderit Dion, non adsit. quanq̄ in finali locum habeat. Porro ut ad futurū, uel p̄sens subiunctiuum redditur, ita & optatum ad p̄teritū. ut affuit Dion, ut docerē, uel docuissē. Vult enim natura in omnibus aliquid huiusmodi esse, & si nō semper ita ufos uideamus oratores.

Infinitiuus.

*Infinitiu cō
structio.*

Cæterū infinitiuus nomē est uerbi. & Stoici quidē hūc modū uerbū uocant, reliqua autē omnia p̄dicamēta, seu accidentia, atq; cōgruitates. Quamobrē (tanq̄ in cōe nomē) in infinitiuū omnis resoluitur modus. ut deambulabat Theon, definitio deambulare Theonē. sed ex definito in narrationē transfertur oratio. Eodē autē modo & in ceteris modis, apposita semper modi p̄prietate. ut opto, uel impero. Nā ipsius infinitiuui proprie nullus erit modus.

*Infinitiu re
solutio.*

nullius nanq; affectionis est significatiuus, resolui tñ potest sic. sanus est Dion, dicunt Dionē sanū esse, dicunt Dionē offendisse Theonē. Ad hęc & articuli apposito conueniens

ἔστι ὄνομα. Ὀμοίως δὲ καὶ τὸ γράψω, πρὸς τὸ ἄγε. τὸ δὲ αὐτὸ ὄφελος παρὰ νηυσὶν ἀδάρυτος καὶ ἀπήμεν ἦσθαι. οὐκ ἐκ παραλλήλου. διάκρισις γὰρ παρφυβισσι προσώπου τὸ ὄφελος. ἥτις οὐκ ἔνεσι τῷ εἶθε.

Υποτακτική.

Τῆν δὲ ὑποτακτικὴν ἔνιοι καὶ διατικὴν καλοῦσιν, ὅτι οὐκ ἐστὶ χάρις συνδέσμων διατικῶν τῷ ἔαρ. οὐ καθόλου δὲ τὸ τοιοῦτον. καὶ οἱ καλούμενοι γὰρ ἀποτελεσματικοὶ σύνδεσμοι, ὅτι πῶς ἀντιπῶ συνταξίῃ φέρονται. Σωκράτης περιπατῆ, ἵνα ὑγίαινη, ὅτι μὴ οὐρ οὐ συνίσταται. ἐμὴ ὑποταχῆ τοῖς προηγουμένοις συνδέσμοις, προσαγορεύεται ὑποτακτικὴ. φέρεται δὲ ἡ τοιαύτη μετὰ τῷ ἔαρ καὶ τῶν ἴσων ὅτι μέλλοντα, ἢ ἐνεσῶτα. οἷον ἔαρ φιλολογοῦ, παρῆσαι Δίωρ. ἔαρ ἀναγινώσκω παραγίνεται Θέωρ. Ωσαύτως δὲ καὶ μετὰ τῷ ἵνα. ἵνα φιλολογοῦ παρῆσαι, ἢ πάρεσι Δίωρ. ἔαρ γε μὴ συνταξίς. παρωχημένον ἐγγίνεται, ὁ σύνδεσμος καλεῖσθαι ἀιτιολογικός. ἵνα φιλολογοῦ, παρῆσιντο Δίωρ. τῷτο δὲ ἀποτελεσματικῶς ἔχει ἀνεσῶτα. ὅτι μὲν τοι τοῖς ἐσομένοις ἢ τῷ ἀιτιολογικῷ συνταξίς οὐκ ἔαρ εἶναι. ὅτι γὰρ γεγονόσι ἔα ἄτῃα ἐπιλέγεται. δι' ὃ καὶ καταλληλότερον τὸ ἀιτιολογικὸν ἐπιφερομένην τῶν παρωχημένων. ἵνα διδάξῃ παρῆσιντο Δίωρ, οὐ παραγίνεται. ὅτι μὲν τοι τῷ ἀποτελεσματικῷ παραγίνεται. ὡς δὲ πρὸς τὸ μέλλον, ἢ ἐνεσῶς τὸ ὑποτακτικόν, οὕτω καὶ τὸ ἐνυτικόν ὅτι παρεληλυθότος. οἷον παρῆσιντο Δίωρ ἵνα διδάσκωμι, ἢ διδάσκωμι. βούλεται γὰρ καθόλου τί τὸ τοιοῦτον εἶναι. καὶ μὴ αὐτὸ οὕτω παρωχημένον δρῶμεν τοὺς λέγοντας.

Ἀπαρέμφατος.

Τὸ δὲ ἀπαρέμφατος, ὄνομα ἐστὶ ῥήματος. καὶ οἱ ἀπὸ τῆς σοῦς δὲ τῷτο μὴ ῥῆμα καλοῦσι. τὰ δ' ἄλλα πάντα κρητορήματα, ἢ συμβήματα. δι' ὃ καὶ ὡς ὅτι κοινὸν ὄνομα τὸ ἀπαρέμφατος, πᾶσα ἀναλύεται ἐπιλήσις. οἷον περιπατῆ Θέωρ, δρῶμαι περιπατῆρ Θέωνα. ὃ ἀποφάσεως δὲ εἰς ἀφήγησιν μεταβάλλει ὁ λόγος. ὁμοίως δὲ καὶ τῶν ἄλλων ἐπιλήσιων προσκειμένου ἅ τοῦ τῆς ἐπιλήσιως ἰδιώματος. οἷον εὐχομαι, ἢ προσεῖπῃ. αὐτοῦ δὲ τοῦ ἀπαρέμφατος κυρίως οὐκ ἔσαι ἐπιλήσις. βουλήματος γὰρ οὐδενός ἐστι σημαντικόν, διαλύοιτο δ' ἔαρ καὶ ὡς. ὑγίαινη Δίωρ, φασὶ Δίωνα ὑγίαινην, λέγουσι Δίωνα ὑβρίσαι Θέωνα. Ταῦτ' ἄρα καὶ ἡ τοῦ ἄρθρου προσθήκη κατάληξις

LIBER III. DE CONSTRUCTIONE.

ueniēs est, & accōmoda infinitiuis. Pulchrū eī dīcimus, uirtutē sectari, & philosophari nihil iucundius. item, florū est fragrare. loco igit̄ nominis usus huiusmodi. Propriū aut̄ infinitiui, ut cum alijs modis cōstrūctus aet̄m cōplectat̄. Quoniā tanq̄ uerbū uerbi diuersam habebit trāsitionē. ut ignoscere te ei qui deliquit. Præterea ut omni personæ, & omni numero applicet̄, p̄pterea quod expers sit taliū. Etiā cum alijs modis omnibus, & cum seipso cōstruat̄. uideo te meditari, ut legas. Et cum participio. meditantē ut legas. Rursum cum noīe. pulcher uisus, fortis ad pugn. Itaq̄ p̄scriptis formis de constructione omnibus poterit adiungi. doceo te differere. posco te pecunias ad subiugandos hosteis. audio te discere, quæ ad statum urbis. absoluo te uinculis, ut eas quò uisum fuerit. do tibi pecuniā. ut emas ea, quorū eges. cōmunico tibi bona, ne inuidus esse uidear. Sēpenumero tamē maioris delectationis causa, ut dictū est, addendū uel digressiū ut, uel defectiū ᾤ, uel p̄positio cum articulo, prout usus exegerit. ut adhortor te hęc, ut assequaris, ut assequaris, ut assequaris honoremq̄ & gloriam.

Electiua & subministratiua.

Maxime uero in his, q̄ electiua, & subministratiua uocant̄, infinitiuis subinfert̄. uolo uel uolo scribere. cōstituo uel cupio phāri, desydero medicinā exercere, cupio uideri, cōcupisco auxiliari, scio uel possum scribere. Identidē & cum impersonal. oportet fieri, dicis̄ aduētasse multos.

Præsens. indefinitum.

Temporum
constructio.

Reddemus aut̄ (ut dicā paucis) modo quidē finali in definitum, & præsens. uado ut occurrā uiro, obsecro te adesse, uel occurrere, si semel aut sæpius sit in usu.

Præsens. Indefinitum. Futurum.

Formæ uero specificæ p̄teritū, præsens, & futurū, sed nō omnino, uerū narratiue quidē, & opinatiue, & cognituiue utcūq̄. dicunt, uel puto, uel scio uirū dixisse, dicere, dicturū esse. Promissiue aut̄, & denominatiue ad istā dictionē μέλλοι. promitto dicturū esse, spero uisurū esse, sum facturus. Cōgruit tñ & præsens quidē cū futuro. sum facturus.

μέλλοι.

λλος τοῖς ἀπαρεμφάτοις. καλὸν γὰρ φανῆναι τὸ ἀρετῆς ἀντι-
ποιεῖσθαι. καὶ τὸ φιλοσοφεῖν οὐδὲν ἴδιον. καὶ τῶν ἀνθρώπων τὸ ὅ-
δαίνας. ἀντὶ ὀνόματος οὐκ ἢ χρεῖσις. ἴδιον δὲ τοῦ ἀπαρεμφά-
του πρὸς τὰς ἄλλας ἐπιλήσεις καὶ τὸ, τε ἀπαιτητὴν περιεχεῖ,
ἵνα ὡς τε ῥήμα τῶν τῶ ῥήματος διάφορον ἔξει μετάβασιν. οἷ-
ον συγγνώσκειν σε, τῶ ἡμαρτηκότη. Καὶ τὸ παντὶ προσώπῳ,
καὶ παντὶ ἀριθμῷ συντάττεισθαι, διὰ τὸ ἀμοιρεῖν τῶν τοιούτων.
καὶ τὸ τῆς ἄλλης ἐπιλήσει πάσαις, καὶ ἐαντῷ δὲ συντάττεισθαι.
ὁρᾷτε μελετᾶν ἀναγνώσκειν. καὶ μετοχῇ. μελετῶντα ἀναγι-
νώσκειν. καὶ ὀνόματι. καλὸς ἴδιον. ἀνδρείος μάχεσθαι. Καὶ
τὸ τῆς διαρισμένοις τρόποις πῶς συντάξεως ἀπασιν οἷον τε
εἶναι προσεῖσθαι. διδάσκειν σε διαλέγεσθαι. ἀπαιτῶ σε χρεῖματα
δουλώσασθαι τοὺς ἐχθρούς. ἀποῦ σου μαθεῖν τὰ πῶς τῶν πό-
λεων. ἀποῦ σε τῶν δεσμῶν πορεύεσθαι ὅπου δοικῇ. διδάμι σοι
ἀρετῆν πρίασθαι ὡς ἄν δει. κοιωνῶ σοι τῶν ἀγαθῶν, μὴ
φθονερός εἶναι δοικῇ. Πολλαχῇ μὲν τοι τοῦ σαφιστερου χά-
ρις, ὡς εἴρηται, προσθετιόν, ἢ ἀποσατιόν τὸ ὡς τε, ἢ ἕλλη-
πιδόν τὸ τῶ, ἢ προθετιόν, ὁμοῦ ἀρετῶ. ὅπως ἄν ἢ χρεῖα ὑπα-
ρορεῖν. παρακαλῶ σε ταῦτα ὡς τε τυχεῖν, τοῦ τυχεῖν, ἐφ' ᾧ
τυχεῖν τιμῆς τε, καὶ δόξης.

Προαιρετικῶς, ἢ ὑπηρετικῶς.

Μάλιστα δὲ ὅταν τοῖς προαιρετικοῖς, ἢ ὑπηρετικοῖς καλεμένοις
τὸ ἀπαρεμφάτον ἐπιφέρειται. βούλομαι ἢ θέλω γράψαι, προαι-
ρεῖσθαι ἢ ἐφιέμαι φιλοσοφεῖν, ἐπιθυμῶ ἰατροῦσθαι, πῶθ' ἴδωμαι,
πνευμοῦμαι βοηθεῖν, ἐπίσταμαι, ἢ δύναμαι γράφειν. καὶ ἔτι γε τοῖς
ἀπροσώποις. δεῖ γενέσθαι, λέγεται ἀφικεῖσθαι πολλῶς.

Ενεσῶς. ἀόριστος.

Ἀποδάσσομαι δὲ, ὡς ἀπλῶς εἶπεν, τὸ μὲν τελικῶς κατὰ τε
ἀόριστον καὶ ἐνεσῶτα. πορεύομαι ἐντυχεῖν τάνδρῃ, ἀντιβολῶ σε
παραινέσθαι, ἢ παραγινέσθαι, εἰ τὸ ἅπαξ, ἢ τὸ πολλάκις ἐν χρεῖα.

Ενεσῶς. ἀόριστος. μέλλων.

τῶ δὲ εἰδικῶ, κατὰ τε τὸ παρῆκον καὶ τὸ ἐνεσῶς, καὶ τὸ μέλλ-
ων. ἀλλ' οὐ πάντος. ἀλλ' ἀφικεματικῶς μὲν καὶ δοξαστικῶς,
καὶ γνωστικῶς ὀτιούρ. φασίρ, ἢ δοικῶ, ἢ οἶδα τὸν ἄνδρα εἰρηκίνας
λέγειν, ἐρεῖν. ἐπαγγελτικῶς δὲ καὶ παρωνύμως πρὸς τὸ μέλλ-
ων. τὸ μέλλων. ὑπισχνούμαι ἐρεῖν, ἐλπίζω ὀψέσθαι, μέλλω δρᾶ-
σθαι. Κατάλληλος γέ μιν καὶ ὁ ἐνεσῶς τῶ μέλλοντι. μέλλω
Νη ἢ δρᾶν.

LIBER III. DE CONSTRUCTIONE.

facturus. Reddentur aut̄ impersonalibus ea circa tēpus
similiter, quæ & finalibus, ut dictū est.

Personæ.

*Personæ uer
bitres.* Cæterū ex his, quæ accidunt uerbo, personæ tres sunt.
Prima, per quā de se loquitur loquēs. Secūda, per quā de
eo, ad quē sermo est. Tertia, per quā de alio. Neq̄ eiusdē
potētix sunt, sed multo tertia inferior est & prima, & se-
cūda. Secunda identidē & prima. Proinde secūda alium

*Exemplū ex
Iliad. lib. 6.* pta, sine tertia oratio fieri potest. ut tibi enim ego dico, tu
uero spōde, & mihi iura. Tertia nō potest dici, nisi etiam
prima, uel secunda expressa, aut subaudita.

Conceptio.

*Personarū
cōceptio mu
tua.* Itaq̄ prima quidē & secūda possunt cōcipere tertiam
ad plurale suū uerbū, sed tertia neutrā harum. Eteñ ego
quidē & ille deambulamus dicimus, & tu & ille deambu-
latis, non autē ille & ego deambulant, uel ille & tu deam-
bulant. Quemadmodū aut̄ tertia ad primā & secūda se
habet, sic & secunda ad primā. Siquidē prima cōcipit se-
cundā, cōtra uero non. Ego igitur & tu deambulamus,
dicimus, non autem deambulatis.

DE PARTICIPIO.

*Participio-
rū cōstruct.*

Participiū uero (ut & uox indicat) pars est or-
ationis particeps noīs & uerbi. Accipit aut̄
nomine genus quidē, & casum. à uerbo affe-
ctum, & tēpus, & cōiugationē. Vnde partim
ut nomē cōstructionē habet, partim ut uerbū. Porro quæ
admodum conueniunt in constructione uerba inter se, &
cum nominibus, ita & participia inter se, & cum uerbis,
& nominibus. Nam sicut dicimus scribere uolo, & dicere
cupio. sic & scribere uolens, & dicere cupiens. Venustus
tamen per futurum participij. uenio dicturus, mitto te
nunciaturū. Item ut do Socrati, sic & dans Socrati. Pre-
terea ut amo seruatorem, sic amo seruantem. Et ut spe-
cto luctatores, sic spectans luctāteis. Cæterum illud, ar-
cu bene sciens, poëticum est per antimeriā, ac si diceret,
Antimeria. arcu peritus. Postulant itaque participia eosdem casus,
quos uerbū

δραμ. αποδοθήσεται δὲ τοῖς ἀπροσώποις τὰ περὶ τῶν χρόνων ὁμοίως τοῖς τελικοῖς, ὡς εἶρηται.

Πρόσωπα.

Τῶν δὲ παρεπομένων τῷ ῥήματι τὰ πρόσωπα τρία ὄντα. πρῶτον, ᾧ περὶ ἑαυτοῦ φράζει ὁ λέγων. Δεύτερον, ᾧ πρὸς τοῦ πρὸς ὃν ὁ λόγος. Τρίτον, ᾧ πρὸς ἕτερον. οὐκ ἰσοδύναμα ἀλλήλοις ὄσιν, ἀλλὰ πολὺ τὸ τρίτον λεπτετακτὸν πρῶτον τε, καὶ δευτέρω. Τὸ δὲ δεύτερον ἔτι τῷ πρώτῳ. καὶ οὐκ πρῶτον, καὶ δευτέρω λαμβανόμενα διὰ τὸ τρίτον, λόγος ἄρ' ἴσους. οἷον τό. τοι γὰρ ἐγὼ ἐγώ, σὺ δὲ σύνθεο καὶ μοι ὁμοσπον. Τρίτον δ' οὐκ ἄρ' ἴσους, καὶ καὶ πρῶτον, καὶ δευτέρω λαμβανόμενα, ἢ συνυπανουόμενα.

Σύλληψις.

Ἐπι τὸ μὲν πρῶτον καὶ δεύτερον δυνατὸν συλλαμβάνειν τὸ τρίτον εἰς πληθυντικὸν ἴδιον, τὸ δὲ τρίτον οὐδέτερον τούτων. καὶ γὰρ ἐγὼ μὲν καὶ κείνος περιπατοῦμεν φάμεν. καὶ σὺ καὶ κείνος περιπατεῖτε. οὐκ ἔτι δὲ καὶ κείνος καὶ ἐγὼ περιπατοῦσιν. ἢ ἐκείνος καὶ σὺ περιπατοῦσιν. ὡς δὲ τὸ τρίτον πρὸς τὸ πρῶτον καὶ δεύτερον ἔχει, οὕτως καὶ τὸ δεύτερον πρὸς τὸ πρῶτον. τὸ μὲν γὰρ πρῶτον συλλαβάνει τὸ δεύτερον. ἀνάπαλιμ δ' οὐκ. ἐγὼ οὐκ σὺ περιπατοῦμεν, φάμεν. περιπατεῖτε δ' οὐκ.

ΠΕΡΙ ΜΕΤΟΧΗΣ.

Μετοχή δ' ὡς καὶ τὸ ὄνομα διλοῖ, μέρος ὄσιν λόγου μετέχον τῷ ὀνόματος, καὶ τοῦ ῥήματος. Μετέχει δὲ τῷ μὲν γένος καὶ πῶσιν, τῷ δὲ διάθεσιν καὶ χρόνον, καὶ συζυγίαν. Δι' οὗ καὶ τῇ μὲν τῆς ἀμφὶ τοῦ νομο συντάξεως ἔχεται, τῇ δὲ τῆς ἀμφὶ τὸ ῥήμα. ὡς τε καὶ ὡς ἔχει συντάξεως τὰ ῥήματα πρὸς ἀλλήλα τε, καὶ πρὸς τὰ ὀνόματα, οὕτως καὶ αἱ μετοχαὶ πρὸς ἀλλήλας τε, καὶ πρὸς τὰ ῥήματα, καὶ ὀνόματα. ὡς γὰρ φάμεν γράφειν ἐβέλω, καὶ τοῦ λέγων ἐφίεμαι. οὕτως καὶ γράφειν ἐβέλω, καὶ τῷ λέγων ἐφίεμενος. καὶ βέλτιον γὰρ μάλιστα τὸ μετοχικόν. ἢ ἢ ἔρω. πέμπω σε ἀγγελοῦντα. Ἐπι ὡς δίδωμι Σωκράτη, οὕτως καὶ ὁ δίδους Σωκράτη. Ἐπι ὡς φιλῶ τὸν σοφίαν, οὕτως καὶ θεῶμενος τοὺς γυμναζομένους. Τὸ δὲ τῶρον εἰς εἶδος, ποιητικὸν κατὰ ἀντιμέθεον, ὡς ἄρ' εἰ ἐπέλετο, τῶρον εἰς εἶδος. Φέρονται δὲ αἱ μετοχαὶ ὅσαι τὰς αὐτὰς πῶσεις

Νη ιij τῷ ῥήματι,

LIBER III. DE CONSTRUCTIONE.

quos uerbū, tamen si reliqua casualia (loquor de his, quæ à uerbo descendūt) nō eandē constructionē seruent. sicut hunc, sector huius. Quāobrem scilicet casualia oīa gēn̄ existunt, præter participiū. Nempe quæadmodū absolute dicimus respicio, & uiuo, & scribo, & gaudeo. sic & respiciens uiuo, & scribens gaudeo.

Quare inuentum participium.

Manifestū ergo, quod plurimū ad loquēdi compendū, & figurā græcæ orationis conferūt participia. Multū em̄ difert quantū ad ornatū, scribens dicebā, à scribebā, & dicebam. &, qui scripsi profui, à scripsi & profui. quæ significationis sint eiusdē, quod si alterius, id necessario. Etenim uerbū in casualē trāsfiguratur speciē. Nam participiū ad uerbū constructio declaratio fuerit causæ. ut idem sit, scribens profui, cum hoc, ex scribendo profui.

Oblique.

Vsus obliquorum participij. Frequens autē est usus obliqui participialis. ut me docente uenit Socrates. & me docente, tu discis. Et obliqua constructio hæc, sicut illa recta, sumitur uel causaliter, uel per accidens. Duo igitur modi, quibus participiū cū uerbo cōstruitur iam dicti. Alter quidē secundū congruentiā recti ad uerbū eiusdē personæ cū recto, quādoquidē mutatio personæ in hoc loco est solœcism⁹, ut dictū est prius. Socrates deābulans differit. Vocet autē talis modus eiusdē personæ. Alter uero genitiui indifferēter alterius personæ cum uerbo. ut Socrate differente, Dion, uel tu scribis. Appellatur autē hic alterius personæ in trāsitiuus. Rursum tertius à datiuo secundū differentē & hic inductionē uerbi. ut differenti Socrates aderat. Quartus itē ab accusatiuo indifferēter & is quoq;. differentē uidet, & uidet. Generaliter uero in eodē gēn̄e, & eodē casu cū præcedētibus casualibus constructū participiū, uerbi congruentiā sequetur. uideo te latitantē, mihi uolenti erat, ab hoc quidem abstinerunt tanq̄ præsciente.

Impersonaliter.

De participijs impersonalibus.

Impersonalibus autē participijs peculiare maxime est, ut rectus neutri generis ad cōplementū accipiat secundū modū.

τῷ ῥήματι. καὶ τοὶ τῶν ἄλλων πῶσιτων, λέγω δὲ τῶν ἀπὸ ῥήματος νομμένων, οὐκ εἰς τὸ αὐτὸ τῆς συντάξεως φερομένων. καὶ τῶν τοῦτον, κοπεύς τετέ. ὅθεν καὶ διπλοῦσι πάντα ἕξ πῶσιτων ἑπιγεννητῶν, πλήρ τῶν μετοχῶν. Ἐτι ὡς ἀπολελυμένης φωνῆς ἀναπνεύω, καὶ ζῶ, καὶ γράφω, καὶ χαίρω, οὕτω καὶ ἀναπνεύω, καὶ γράφω χαίρω.

Διὰ τὴν εὐρετικὴν ἢ μετοχὴν.

Ὅθεν καὶ δῆλον, ὅτι πολὺ εἰς βραχυλογία καὶ ἑλληνισμὸν λόγος συμβαλλονται αἱ μετοχαί. Πολὺ γάρ τοι διαφέρει εἰς ἑφαλοῖαν, τὸ γράφω ἕλιζον, τὸ ἔγραφο καὶ ἕλιζον. καὶ τὸ γράφω ἀφέλισα. τοῦ ἔγραφα καὶ ἀφέλισα. καὶ τοὶ σημασίας αὐτῆς. εἰδὲ καὶ ἑτέρας, δεόντως. καὶ δὲ τὸ ῥῆμα εἰς τὸ πῶσιτων μετινήχθη σχῆμα. ἢ γὰρ τῆς μετοχῆς πρὸς τὸ ῥῆμα σύνταξις, διόλωμα αὐτῆς εἰς ἀπίαν. ὡς τ' ἴσον γινέσθαι, τὸ γράφω ἀφέλισα, τῷ ἐν τῷ γράφω ἀφέλισα.

Γλαχίως.

Πολλὴ δὲ χεῖρις καὶ τῷ πλαγίῳ τῶν μετοχῶν. οἷον ἐμοῦ διδάσκοντος καὶ Σωκράτους. καὶ ἐμοῦ διδάσκοντος σὺ μανθάνεις. τότε πλάγιον τῆς συντάξεως τῶτο, ὡς ἐμῶν τὸ ὄρθον, καὶ αἰτιατῶν, ἢ κατὰ συμβεβηκός. Δύο μὲν τοίνυν τρόποι τῆς πρὸς τὸ ῥῆμα μετοχῆς συντάξεως οἱ ἐρημένοι. ὁ μὲν κατὰ ἀκολουθίαν ἀπ' ἐνθείας εἰς ῥῆμα ὁμοιοπροσωποῦν τῆ ἐνθείας, ἢ γάρ τοι παραλλάξῃ τῷ προσώπῳ ἐνταῦθα σολοισμὸς, ὡς εἴρηται πρότερον. Σωκράτης περιπατῶν διαλέγεται. Καλεῖσθαι δὲ τοιοῦτος ταυτοπροσωπικός. Ὁ δὲ ἀπὸ γεννητῆς ἀδιαφόρου ἑτεροπροσωποῦντος τ' ῥήματος. Σωκράτης διαλεγομένης ἀμείνω, ἢ σὺ γράφεις. Προσαγορεύεισθαι δὲ ἑτεροπροσωπικός ἀμείνω. Τρίτος δὲ ὁ ἀπὸ δοτικῆς κατὰ διάφορον καὶ οὗτος ἀμείνω τῷ ῥήματος. διαλεγομένης Σωκράτης παρῆν. Τέταρτος δὲ ὁ ἀπὸ αἰτιατικῆς ἀδιαφόρου καὶ οὗτος, διαλεγομένης ὄρθον, καὶ ἑώρα. Καθόλου δὲ ὁμοιογενῶς καὶ ὁμοιοπῆτως τοῖς ἐν πρώτῳ πῶσιτων συνταχόμενῃ ἢ μετοχῇ τῶν τῷ ῥήματος ποιῶνται ἀκολουθίαν. ὄρθον σε κερύπουντα, ἐμοὶ βελομένης ἢ, τῷ μὲν ἀπίστοντο, ὡς προειδότες.

Ἀπροσωπῶς.

Τῶς δὲ τῶν ἀπροσωπῶν μετοχῶν ἴσον μάλιστα τὸ τῶν ἐνθάδε τῶν οὐδετέρων, πρὸς ἀναπλήρωσιν γινέσθαι τῷ δευτέρου τρόπου.

LIBER III. DE CONSTRUCTIONE.

Exemplum
mutuatum ē
Thucyd.
prooemio.

modi, ut incertū quādo quis alius superueniēs auferet. Et
priuatus erat tanq̄ nō decēs, aut cōueniens illi imperio.
Et feci hęc, cū oporteret alia. Itē cum nunciatū esset illi ho-
steis adesse, obuiā p̄cessit in pugnā. Simili mō & in alijs.
Personaliter.

De persona
libus.

Personalia uero participia, in recto etiā plata, indiffe-
rēter cū quibuslibet uerborū personis cōstruunt. scribens
iuuo, iuuas, uat. eō qđ nō distinguāt personas participia.
Et cū nominibus quidē cōposita, uerbi loco accipiuntur.
ut orationes laudās. Cum uerbis uero, loco noīs sumuntur.
orāteis laudo. Itē si simul masculina quidē, & fœmininū,
preponātur participio, p̄stantius genus, id est masculinū,
participiū sequet̄. ut uiri & fœminæ sedentes differūt. Ma-
nifestū igit̄ qđ fœmininis p̄positis cum neutris, participiū

Iliad. 8.

fœminino subdemus, tanq̄ potiori. ut hoc Hom. Vestræ
autē uxores, & infantes liberi sedent in atrijs auide expe-
ctantes. Sin masculina, & fœm. simul p̄cedant iuxta trās-
figurationē uocis, nō iuxta significationē, neutro reddē-

Homericū.

mus participiū, cuiusmodi sanē & hoc. Mens quidē & sen-
sus inter se distincta sunt. Quod si diuersa p̄ponant ḡna
seorsum, participiū p̄pinq̄iori cōueniet. Neq̄ Mars ser-
uator populi, neq̄ Pallas uidens uituperet. Coaptantur
& substantiuis uerbis nihilo plus significātia, q̄ uerba uo-
de resoluuntur. ut scribens sum, & scribens sui. Idē enim
quod scribo, & scripsi.

DE ARTICULO.

Articuli de
finitio.

Artic. præ-
positiui con-
structio.

Articulus autē est oratiōis quidē casualis pars,
p̄posita noīs. Diuiditur autē in p̄positiū, &
postpositiū, ut definitū est prius. Proprie tū
articulus, qui p̄positiuis. facit em̄ memoriā
p̄cogniti in cōstructione. ut si dicat quis. homo uenit. in-
certū de quo homine dicit. Si uero hic homo, certū, nem-
pe de memorato prius aliquo hominū. Porro hoc idē
uolunt, qui dicunt articulū significatiuū esse tū primæ no-
tionis, tum secundæ. Itaq̄ præpositiui articuli omnibus
nominibus preponūtur, postpositiui uero soli huic inde-
finito

τρόπων. οἷον ἄδιλον ὁμῶς ὅσοι τις ἐπελθὼν ἄλλος ἀφαιρῆσεται.
 Καὶ ἰδιότης ἢν, ὡς ἐ μετόμ, ἢ προσήιον ἀνω τῆς ἀρχῆς. Καὶ
 ἔπρασον ἴαν(α, δῖον ἔτρα. καὶ ἀκισθέρ ἀνω τὸν πολέμιους πα
 ρῆαι, ἀντεπεξίει εἰς μάχην. ὁμοίως δὲ καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων.

Προσωπικῶς.

Αἰ δὲ τῶν προσωπικῶν καὶ εὐθυλογούμεναι, ἀδιαφόρως τοῖς
 τῶν ῥημάτων προσώποις συντάσσονται. γράφων ἀφελῶ, ἀφε
 λῆς, ἀφελῆ. διὰ τὸ μὴ διακριτικὰς εἶναι προσώπων. Καὶ ὄνο
 μασι μὴ συντασσόμεναι, ἐν ῥήματος μοίρᾳ λαμβάνονται, τοῖς
 λόγους ἑωπιῶν. ῥήμασι δὲ, ἐν μοίρᾳ ὀνόματος. τοῖς λέγον
 τας ἑωπιῶν. καὶ ὁμοῦ ἀρσενίῳ ἅψα καὶ θηλυκὰ προτάσσεται
 μετοχῆς, τῶν τῷ ἐπιγραφιστέρου γένους, τούτῃσι τῷ ἀρσενικοῦ
 μετοχῆν ἑωπῆν. οἷον ἄνδρες, καὶ γυναῖκες καθήμενοι δια
 λέγονται. Δῖλον οὖν ὅτι καὶ θηλυκῶν προτασομένων συν ἔς
 δευτέρως, τῶν τῷ θηλυκοῦ ἑωπισομένων ἅτε προτέρως. οἷον τὸ Ομί
 ρου. αἰ δὲ πον ἡμῖτερά τ' ἄλοχοι καὶ ἡγῶα τῆνα, εἶατ' ἐνὶ με
 χάρως ποτιδέμεναι. ἢν δ' ἀρσενικὰ ὁμοῦ προταχθῆ κατὰ με
 ταχηματισμὸν φωνῆς, ἀλλὰ μὴ κατὰ σημασίαν, τῶν οὐδετέρ
 ρων ἀποδώσομεν μετοχῆν. οἷον δὴ καὶ τὸ. Νοῦς μὲν ἦδη καὶ
 ἀσθησις ἀπ' ἀλλήλων διακριθέντα. Εἰτὶ ἄρ διάφορα προτάσ
 σονται γένη χάρις, ἢ μετοχῆ τοῦ ἐγγυτέρου εἶσαι. οὐ δὲ ἡένης
 λαοσῶς οὐδὲ καθήνη τὸν γε ἰδοῦσ' ὀνόσαιο. Συνάπτονται
 δὲ καὶ τοῖς ὑπαρτικοῖς ῥήμασι μὴ ἐν πλείον διηλοῦσαι τῶν συ
 ποίχων ῥημάτων. οἷον γράφων ἐμὶ, καὶ γέγραφῶς. ἴσον γὰρ
 τῷ γράφω, καὶ γέγραφα.

ΠΕΡΙ ΑΡΘΡΟΥ.

Ο δὲ ἄρθρον, εἰσι μὲν λόγῳ πῶσι μέρους προῖασ
 σόμενον τοῖς ὀνόμασι. Διακρίεται δὲ εἰς προτακ
 τικὸν τε, καὶ ὑποτακτικὸν, ὡς διάρριαι πρότε
 ρον. Κυρίως γὰρ ἄρθρον τὸ προτακτικόν. ποι
 εἶδ' ἀναπόλησιν προεγνωμένου τῷ ἐν τῇ συντάξει. οἷον, εἰ μὲν
 λέγοι τις. ἄνθρωπος ἦεν. ἄδιλον, τίνα ἄνθρωπον λέγει. εἰ δὲ ὁ
 ἄνθρωπος, δῖλον. προεγνωσμένον γὰρ τίνα τῶν ἀνθρώπων.
 Τοῦτο δὲ αὐτὸ βέλονται καὶ οἱ φασκοντες τ' ἄρθρον σημαντι
 κὸν πρώτης γνώσεως καὶ δευτέρας. Τὰ μὲν οὖν προτακτικὰ
 πάντων τῶν ὀνομάτων προτίθεται, τὰ δὲ ὑποτακτικὰ ἐνός ἄρ
 οο εἰς τ'

LIBER III. DE CONSTRUCTIONE.

Artic. quib.
iungantur
particulis.

ἀἴα.

Vsus articu-
lorum cum
μὴ, & δέ.

finito quis inclinatio. quæcūq;. Preponuntur similiter & cō-
iunctioni τῆς. quiquidē. & γε. quiquidē. & ὡς. quinā. pot
tæ etiam & qui & qui dicūt. Sed quādo simpliciter sic ac-
cipiuntur, articulo huic τῆς copulatur duntaxat aut ex di-
ctis alicui. Cum uero se quis incertū significare uult, etiā
ἄλλοι innectit cum quis enclitica. ut quisnā erat ille. Adip-
ciatur uero his & ἀἴα, quod cum idem, quod quæcūq;. Adip-
gitur. qualiacūq; sint. Itē p̄positiui noībus, & participijs
generaliter p̄ponuntur. Pronominibus uero non oībus.
Rursum postpositiui ḡnāliter noībusq;, & participijs, &
itē pronominibus subnectunt. Sequit̄ itaq; postpositiuis
partis quascūq; casualis, p̄cedit aut uerba. ut si dicat
quis. Tēperans q̄prauis imperat cupiditatis. Vñ sa-
nē nō proprie erit articulus hic. Verba em̄ p̄cedit q̄ natu-
raliter articulis nō possunt coaptari. Vñ itē p̄positiui &
in distributis casualibus cū discretiuis cōiunctionib; qdē,
& uero, idq; tripliciter. Aut em̄ per nt̄m. ut homines aliq;
quidē incurfabāt, aliq; uero apparabāt. Aut per genitiuū.
hominū aliq; quidē Græci, aliq; uero Barbari. Vel per accu-
fatiuū. ut duceis alios quidem ceperūt, alios uero capere
haud quā potuerunt.

Prolepsis.

Vbi sanē & si per præsumptionē plurale uerbū prepo-
nitur, antē utrunq;, quod sequitur, nt̄m oportet p̄cedere
in collectione. ut aqlæ uolauerūt duæ, altera qdē ab oriē-
te, altera uero ab occidēte. Si ad distributa singulare seque-
tur, ḡtūs necesse est, antecedit pluralis. duarū aqlarū alte-
ra qdē ab oriēte uolauit, altera uero ab occidēte. Licet t̄n
& singulare aliqñ in singularia diuidere, aliqñ etiā in plu-
ralia. ut humanū genus partū qdē bonū, partū uero malū.
& humani ḡn̄is aliq; qdē boni, aliq; uero mali. Et rurū plu-
rale interdū qdē in plural. interdū uero in singu. hoīm aliq;
qdē boni, aliq; uero mali. duarū uolu. alt. q. uolatilis, al. u.
nō. Si igit̄ rectus p̄cedat, ponat̄ in collectiōe uerbū. si ue-
ro ḡtūs, in diuisis, ut ostēsum est. Volentibus uero & colle-
ctiōne, & partitionē per obliquos p̄ferre, necesse est utiq;
& partū

ρίση τῶ τις ἐκλινομένη. ὅσις. προτίθεται δὲ ταυτὸ ὁμοίως ἢ
 συνδίσμα του περ. ὅσπερ. καὶ τοῦ γε, ὅς γε. καὶ τῶ πρ. ὅσπρ.
 ποιητῶ δὲ καὶ ὅς ῥα, καὶ ὅς νυ λέγουσι. ἀλλ' ὅταρ ἀπλῶς οὐ
 πο λαμβάνεται, τῶ τις συντάσσεται μόνον, ἢ τῶρ ἐριμένωρ πο
 ὅταρ δὲ αὐτόρ τις ἀγνοοῦντα διλωσαι βέλνεται, καὶ τὸ ποτε ἐ
 ππλήναι τῶ τις ἐκλινομένη. οἷορ ὅς τις ποτε ἦρ' ἐκείνος. Προ
 σκείσθω δὲ τούτοις καὶ τὸ ἀπ' α, ὡς μὲν τὸ ἀτινα προτασομε
 νορ. ἀτ' ἄρ' εἴπης. ὡς δὲ τὸ τινὰ ὑποτασομένη. ὁποι' ἀπ' ἄρ' ἦ.
 Ἐπι' α μὲν προτακτικὰ, ὀνομάτων καὶ μετοχῶν καθόλου προ
 τίθεται. ἀντωνυμιῶν δὲ, οὐ πασῶν. Τὰ δὲ ὑποτακτικὰ καθόλου
 ὀνομασί τε, καὶ μετοχῶν, καὶ ἀντωνυμιῶν τυγχάνει ἐσομένα.
 ἀκολουθητικῶν ἄρα τὸ ὑποτακτικῶν πάντων τῶν πηρωτικῶν. προ
 κητικῶν δὲ τῶν ῥηματικῶν. οἷορ εἰ λέγοι τις. σάφρωρ, ὅς τῶρ
 φαύλων κρατῆ ἐπιθυμιῶν. ὅθεν δὴ καὶ οὐ κωρὶς ἄρ' εἰ ἄρθρωρ
 ταυτ'. ῥηματικῶν γὰρ προκρίεται τῶν μὴ πεφουκότων ἄρθροις συ
 νάπτεσθαι. Χρησις δὲ τῶ προτακτικοῦ καπὶ τῶν ἐπιμεριστέων
 πηρωτικῶν τοῖς μερισμοῖς καλουμένοις συνδίσμοις τῶ μὲν, καὶ
 δὲ. τριχῶς δὲ. ἢ γὰρ κατ' ἐνθέαρ. οἷορ ἄνθρωποι, οἱ μὲν ἠδὲ
 ἀσείρηχορ, οἱ δὲ παρεσιμενάζοντο. ἢ κατὰ γενικήν. τῶρ ἄν
 θρώπων, οἱ μὲν Ἕλληνας, οἱ δὲ βάρβαροι. ἢ κατὰ ἀπιακτικήν.
 τοῖς στρατιώταις, τοῖς μὲν ἔλαβορ, τοῖς δὲ λαβεῖν ὀυδαμῶς
 ἠδυνήσασα.

Προλήψις.

Ἐνθα δὴ καὶ εἰ μὲν κατὰ πρόληψιν πληθυντικῶν ῥήμα προ
 τασαται, πρὸς ἑκατέρω τὸ ἐπὶ μῶνον, ἐνθέαρ δὲ προκρίεται
 ἐν τῇ ἀθροίσει. οἷορ αἰτοὶ διέπησαν δύο, ὁ μὲν ἀπ' ἀνατολῶν,
 ὁ δὲ ἀπὸ δυσμῶν. Εἰ δὲ πρὸς τῶ μεριστέων ἐνικῶν ἔπειτα, γεν
 κήν δέοι ἄρ' ἠγείσθαι πληθυντικῶν. δυοῖν ἀετῶν ὁ μὲν ἀπ' ἀνα
 τολῶν ἔπη, ὁ δὲ ἀπὸ δυσμῶν. Ἐξείσι γεμῖν καὶ τὸ ἐνικῶν ὅτι μὲν
 εἰς ἐνικὰ διελήν, ὅτι δὲ εἰς πληθυντικὰ. τὰνθρώπων γένος, τῇ
 μὲν ἀγαθῶν, τῇ δὲ φαύλων. τὰνθρώπων γένος, οἱ μὲν ἀγα
 θοί, οἱ δὲ φαῦλοι. Καὶ αὐτῶν τὸ πληθυντικῶν, ὅτι μὲν εἰς
 πληθυντικὰ, ὅτι δὲ εἰς ἐνικὰ. τῶν ἀνθρώπων, οἱ μὲν ἀγαθοί, οἱ
 δὲ φαῦλοι. δυοῖν ὀρνίθων, ὁ μὲν πηγιτικός, ὁ δὲ οὐ'. Εἰ μὲν οὖν
 ἐνθέα ἠγείται, κείσθω ἐν τῇ ἀθροίσει τὸ ῥήμα. εἰ δὲ γενική, ἐν
 τοῖς μεριστέων, ὡς δέδονται. Βουλομένοις δὲ καὶ τῶν ἀ
 θρωσιμ. καὶ τῶν μεριστέων πλαγίως προσεγεγεμῖν, ἀνάγκη δὴ

Οο ἢ καὶ μετοχῆ

LIBER III. DE CONSTRUCTIONE.

& participio uti obliqui casus, sumpto loco uerbi, & trāstionē in diuersam personā facere. ut aquilarū uolātū, huius quod ab oriēte, illius uero ab occidēte, æq̄lis uelocitas. Et per dñm. aquilis uolātibus, huic quidē, illi uero. Et per Ex lib. Ili. a dñm. aquilas uolāteis, hanc quidē, illā uero. nā illud Hō. ad. tertio. ambobus uero sedētibus, uenerabilior erat Vlyssēs, solocismo est simile. Ceterū ppriū ppositiui neu. articuli, non oibus mō orōis partibus, sed orationi ipsi annecti materi aliter. ista dictio homo, hęc dictio mulier, hoc uerbū dico, Artic. post- hęc oratio Socra. disputat. Quāobrē sumēda erūt ut neu. ppositiui con- hmōi oīa, & indeclin. Itē iste artic. qui si cū actō noīs copu structio. leī, necesse est, ut nō ad pcedēs nomē solū, uerū etiā sub- Initiū Odyf iunctū ipsi, ad aliud uerbū pferatur. Virū mihi dicmusa seæ Homeri multiscīū, q̄ plurima peragrauit. Trāstio autē hoc loco est à persona in personā. Qd̄ si rectus adiūgitur recto, ad eandē personā ambo uerba referunt. uenit uir qui literas mittebat. Rursum si duo obliq̄ fuerint, uel ad alterā personā fieri potest. ut hoīem (cuius misereor) nutrio. uel per recti procū. meipsum (quē diligo) curo. Si autē alter casū fuerit rectus, alter uero obliq̄, interdū ad noīatiū trāstio uerbalis fiet, à persona in personā. laudat Danaos Hom. quē honoro. Et rursum. obiit Patroclus, quē dilexit Achil- les. Frequētius tamen ad obliq̄. honoro Homerū, qui Danaos laudat. Præterea obliqui articuli, qui ad rectos omniū casualiū referūtur. Homerus, cuius, cui, quē. Ecōtrario qui nominatiuo, oēs aliorū casus cōgrue adiūgun- tur. Homerus, qui Iliada cōscripsit. Homero, qui. Home- rū, qui. Homere, qui. Itē eiusdē qui, obliqui casualiū obli- quis omnibus adiūguntur. Homerus, cuius, cui, quē. In reliquis similiter adiunctis etiā ppositionibus. à quo, cum quo, circa quē. Est autē qñ post postpositiū statim partici- piū inferimus, in eodē genere, in eodēq̄ & casu, & nume- ro, uel oblique cōstructū, idē in gto semper, aut solū, aut cum noīe, uel aduerbio. ut eligo uirtutē, quā presentē nul- lus à me auferat. laudo modū Socratis, quo præeunte & sedulo existēte, plurimi profecerūt ad uirtutem. Rursum cum aduerbijs. quo optime uitā instituyente. Participium etiam uar-

καὶ μεταξὺ χρεῖσθαι πλαγίᾳ ἐμμοίρα λαμβανομένη ῥήματος, καὶ
 μετάβασιν ἑτεροπροσωπικῶς ποιῆσθαι. αἰτῶν διαπλάντων, τῷ
 μὲν ἀπ' ἀνατολῶν, τῷ δὲ ἀπὸ δυσμῶν, ἴσον τὸ τάχος. Καὶ πρὸς
 δοτικὴν. αἰτοῖς διαπλάσι, τῷ μὲν, τῷ δὲ. καὶ πρὸς αἰτιατικὴν.
 αἰτούς διαπλάντας, τὸν μὲν, τὸν δὲ. Τὸ δ' Ὀμήρου. ἀμφω δ'
 ἰσομίω γεραράτερος ἢ ἐν ὀδυσεύς, σολομοφανές. Ἰδιον δὲ
 τοῦ προτακτικοῦ οὐδέτερον, τὸ πᾶσι τοῖς τοῦ λόγου μέρεσι, καὶ
 τῷ λόγῳ αὐτῷ συντάττειται ὁριστῶς. οἶον τὸ ἀνθρώπος, τὸ γυνή,
 τὸ λίον, τὸ Σωκράτης διαλέγεται. ὡς β' οὕτω καὶ εἰν ἄν,
 ὡς οὐδέτερον πάντα καὶ ἀκλιτα. Ἐπι τὸ ὅς, ὀνόματος αἰτιατικῆς
 καὶ ἐπιωλεκόμενον, ἀνάγκη μὴ πρὸς τὸ ἠρόμενον ὄνομα μόνον,
 ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸ συνημίον αὐτῷ, ἑτερον ῥήμα προφέρεισθαι.
 ἄνδρα μοι ἔννεπε μῦσα πολύτερον, ὅς μάλα πολλὰ πλάγ
 χθη. Μετάβασιν δὲ τῷ ἀπὸ προσώπων εἰς πρόσωπον. Εἶδ' ἐν
 θεῶν συντάττειτο ἐνθεῖα, πρὸς τὸ αὐτὸ πρόσωπον ἀμφω τὰ ῥή
 ματα ἀναφέρεται. ἢ ἐν ἀνῆρ, ὅς ἐπέελλε. Εἰ δὲ δύο πλαγίαι
 εἴη, ἦτοί πρὸς ἑτερον πρόσωπον μετάβασιν γίνοιτ' ἄρ. οἶον
 τὸν ἀνθρώπον ὃν ἐλεῶ, τρέφω. ἢ κατ' ἐπισροφήν. ἐμαυτὸν ὃν
 φίλῳ, θεραπείῳ. Εἶδ' ἢ μὲν τῶν πῶσεων εἰν ἐνθεῖα, ἢ δὲ πλα
 γία, ἐνίσταται μὲν καὶ πρὸς τὰν ἐνθεῖαν ἢ μετάβασιν τῷ ῥήματος
 γίνετα ἀπὸ προσώπων εἰς πρόσωπον. ἐπαινεῖ τοὺς Δαναοὺς Ὀμη
 ρος, ὃν τιμῶ. καὶ πάλιν. τέθνηκε Πάτροκλος, ὃν ἐφίλει δ' Ἀχιλ
 λεύς. ὡς ὅσαι τὸ πλεῖστον δὲ πρὸς πλαγίαν. τιμῶ Ὀμηρον, ὅς
 τοὺς Δαναοὺς ἐπαινεῖ. Καὶ αἱ πλαγίαι δὲ τῷ ὅς πρὸς τὰς ἐνθεῖ
 ας ἢ πάντων τῶν πῶτικῶν ἀναφέρονται. Ὀμηρος, οὐ, ὦ, ὄν.
 Καὶ ἀνάστασιν τῆ ὅς ἐνθεῖα πᾶσαι αἱ τῶν ἄλλων πῶσεις καταλ
 λήως συντάσσονται. Ὀμηρος, ὅς τὰν ἱλιάδα συνέγραψε. Ομή
 ρου ὅς. Ομήρω ὅς. Ομηροῦ ὅς. Ομηρε ὅς. Καὶ ἔτι αὐτῷ ὅς πλά
 γματῶν τῶν πῶτικῶν πλαγίαις ἀπάσαις. Ομηρον οὐ, ὦ. ὄν.
 καὶ ὅσαι τῶν λοιπῶν ὁμοίως. καὶ ὁμοῦ τῶν προθέσεων. ἀφ' οὐ,
 σὺν ὦ, πῶδ' ὄν. Ἐσι δ' ὅτε καὶ μετὰ ὑποτακτικῶν εὐθύς μετοξ
 χῆν ἐπάγομεν ὁμοιογενῆ καὶ ὁμοιόπῳτον καὶ ὁμοίριθμον, ἢ
 πλαγιοσύντακτον κατὰ γενικὴν αἰ, καὶ ἦτοι μόνην, ἢ σὺν δύο
 ματι, ἢ ἐπι ῥήματι. οἶον αἰρούμαι ἀρετῶν, ἢ παροῦσαρ οὐδεὶς
 ἄν με ἀφίλοιτα. Ἐπαινῶ τὸν τρόπον Σωκράτους, οὐ καθήκη
 σαμένον, ἢ σπουδαίως γεροντός, πλεῖστοι ὠναντο τὰ εἰς ἀρετήν.
 Καὶ σὺν ἐπι ῥήματι. οὐ ἄριστα τὸν βίον διάζοντος. Μετοξήν

LIBER III. DE CONSTRUCTIONE.

Attica con-
struatio.
Ex Home-
rarmē Ili-
adē tertio.

etiā uariata persona (ut proprijs, & appellatiuis) subin-
gimus hoc pacto. laudo Socratē, quē ob uirtutē, q̄ in ipso
summa fuit, multi imitati, p̄fecerunt circa honesta. Prae-
terea postpositiuū saepe numero nō ad, quē casum exigē-
sequens uerbū, redditur, sed ad, quē praecedens. Verum
Atticū est hoc. uitor, quos habeo, libris. & fruor, q̄ habeo,
bonis. Ad hęc postpositiuus interdū articulus ad uer. plu-
rale singulariter reddi inuenitur. ut homines punitis, q̄
quis falsum iuramentū iurauerit. Interdū uero cōtra. ne
quisquā Græcorū huc uenerit consultor, qui mihi semper
cōsilia cōsulunt. Adde qđ sumere quādoq̄ licet loco sube-
iūctiui articuli p̄positiuū, & loco sequētis uerbi participiū
ipsum, eadē orationis manēte sententia. Esse tñ eiuidē ca-
sus, generis, & numeri, q̄ sic trāssumūtur, tā inter se, q̄ cum
p̄cedentibus casualibus oportet. Socrates, qui multa fe-
cit bona, multa operatus bona. Quod si nō referat p̄posi-
tiuus ad sequēs uerbū, assumendū est cognatū, uel syno-
nymū quid, uel simile, sic. Socrates, cuius sermo de uirtu-
te multus, maxime propter uirtutē laudati, uel longā de
uirtute orationē habentis. Socrati, quo Plato praecceptor
re usus est. docenti Platonē, uel institutori Platonis.

Defectiue.

Vsus articu-
lorū circa ca-
sualia ex-
pressa.

Plerūq̄ postpositiui articuli etiā cum defectu aliorum
casualiuū ponūtur. uenit, qui mihi amicus. parco, quibus
parcere dignū. Verū cōe hoc oībus relatiuis. Inueniūtur
autē sine casuali interdū p̄positiui articuli, sed tū ad ḡnū,
& eundē antecedētis casum referunt subintellectū. ut ora-
tio quidē hęc prima, secūda uero q̄ philosophorū. Respo-
detur etiā huic nomini quis interrogatio per qui postpo-
sitiuū cū uerbo eodē p̄cedente, uel cū altero quo piā. uis
fecit Odyssēā? qui & Iliada fecit. Et omisso uerbo extrin-
secus à cōmuni. quis fecit Odyssēā? qui & Iliada. Quādo
autē cum altero, unice. quis Cerberū ex inferno eduxit?
in Nemea leonē interfecit. Et cum p̄positiuo quidem arti-
culo, & participio fieri potest redditio similiter. quis fecit
Odyssēam? & Iliadē modulatus. quis eduxit Cerberū
& leonis interfector.

Compositio.

δὲ ἑτεροπροσωπῶς, ὡς καὶ τοῖς κυρίοις ἢ προσηγοριῶς, ἑπ' ἀ-
 γορῶν ὧδε. ἑπαινω Σωκράτην, ὃν ἀρετῆς ἐν ἑαυτῷ οὐσικς τελέ-
 ας, πολλοὶ μμισάμενοι ἐπέδωσαν πῶδ' ἅ καλὰ. Ἐτι τὸ ὑπο-
 τακτικὸν πολλάκις, οὐ πρὸς ἡμ' ἢ πῶσιν ἀπαιτῆ τὸ ἐπαγόμενον
 ῥήμα, ἀποδίδεται, ἀλλὰ πρὸς ἡμ' τὸ ὑγέμενον. Ἀπικὸν δὲ τὸ
 τοιοῦτο. χεῖμα, οἷς ἔχω βυβλίους. ἢ ἀπολαύω, ὧν ἔχω ἀγα-
 θῶν. Ἐτι τὸ ὑποτακτικὸν ἐσι μὲν, οὐ πρὸς πλιθυντικὸν ἐνα-
 κὸν ἀποδιδόμενον εὔρηται. οἷον ἀνθρώπους τίνυσσιν, ὅς τις κ'
 ἰπιορμον ὁμοῶν. ἐσι δ' οὐ τὸ ἀνάπαλην. κίτις ἀχαιῶν ἔνθα δ'
 ἐπέθη βουλιφόρος οἱ τέμοι ἀὰ βουλάς βουλεύεσσι. Προση-
 σθα δὲ ἢ λαμβάνειν ἔνθα ἄρ οἷον τε ἢ, ἀντὶ τῷ ὑποτακτικῷ
 προτακτικῷ, καὶ ἀντὶ τῷ ἐπομένου ῥήματος μετοχῆν, τῶν ἀν-
 τῶν τῷ λόγου φυλάττοντας ἔννοιαν. Εἶναι γε μὴ ὁμοιόπῳτα,
 καὶ ὁμοιογενῆ, καὶ ὁμοιάρημα ἅ μεταληφθέντα ἀλλήλοισ τε,
 καὶ τοῖς ἡγεμένοις πῳτικοῖς δὲ. Σωκράτης, ὅς πολλά πεποι-
 κερ ἀγαθὰ, ὁ πολλά πεποικῶς ἀγαθὰ. Καρ μὴ ἢ δὲ τὸ ὑποτα-
 κτικὸν πρὸς τὸ ἐπαγόμενον ῥήμα, μεταληπτικὸν τὸ σύσσηρον,
 ἢ συνώνυμον τι, ἢ ὁμοιον, ὧδε. Σωκράτης, οὐ λόγος ἐπ' ἀρετῆ
 πῳός, τοῦ μάλισα δι' ἀρετῶν ἑπαινουμένε, τοῦ πολὺν ἐπ' ἀρε-
 τῆ λόγον ἔχοντος. Σωκράτα, ὧ Πλάτων διδασκάλῳ ἐχρήσας
 το. τῷ δίδαξαντι Πλάτωνα, ἢ καθημισαμένῳ Πλάτωνος.

Ἐλληπτικῶς.

Πελλῶν δὲ τὰ ὑποτακτικὰ, καὶ σὺν ἑλλείψει ἑτέρων πῳτι-
 κῶν κείται. ἢ κερ, ὅς ἐμοὶ φίλος. φείδομαι, ὧν φείδεσθαι ἄξιον.
 Κονὰ δὲ τὸ τοιοῦτο πάντων τῶν ἀναφορικῶν. Ἐλλειποπῳ-
 τῶ δὲ τι καὶ τὰ προτακτικὰ, ἀλλὰ πρὸς γενικῆν, καὶ ἀφισμε-
 νῆν τῶ πῳσιν συνεπιφέρονται νοσημένην. οἷον λόγος μὲν οὐ-
 τοῖ πῳτός, δεύτερος δὲ, ὁ τῶν φιλοσόφων. Ἀποδίδεται δὲ
 καὶ τῷ τις ἐρωτηματικῶ τὸ ὅς ὑποτακτικὸν μετὰ ῥήματος τοῦ
 ἀντὶ τῷ προηγμένου, ἢ ἢ ἑτέρῳ τῷ. οἷον τις ἐποίησε τῶ ὀδυσ-
 σῆαν; ὅς καὶ τῶ Ἰλιάδα ἐποίησε. Καὶ ἀνευ ῥήματος ἔξωθεν ἀ-
 πο κοινῷ. τις ἐποίησε τῶ Ὀδυσσεύαν; ὅς καὶ τῶ Ἰλιάδα. ὅταν
 δὲ μετ' ἑτέρας μοναχῶς. τις κέρβερον δὲ ἄδ' ἀνήγαγεν; ὅς κ'
 τῶν ἐν Νεμείᾳ λόντα ἀνέλεν. καὶ σὺν προτακτικῷ δὲ ἀρθρω-
 καὶ μετοχῆν γηνοῖτ' ἄρ ἢ ἀπόδοσις ὁμοίως. τις ἐποίησε τῶ Ὀ-
 δυσσεύαν; ὁ καὶ τῶ Ἰλιάδα ποιήσας. τις ἀνήγαγε κέρβερον; ὁ
 καὶ τῶν λόντα ἀνέλεν.

Συνηκῆ.

LIBER III. DE CONSTRUCTIONE.

Compositio.

*Articuli
coniunctio.*

Melius aut̄ plerunq̄ cōpositio orationis perficit̄, si articuli apprijs casualibus ita seiūgant̄, ut quicq̄ intercedat aliud, ut curā habentes. Quo in loco sanē etiā contingit, ut inter sese continui iaceant articuli, neq̄ eandē constructionē seruent cū proprijs casualibus, sed inuersam. Nam primus articulus semper secundi casualis sit. Loquor de duobus semper ultimis. unde si tres cōtinui fuerint, idem secundo ad primū cōtinget, quēadmodū etiā primū, & secundū similiter ordinari cum suis ipsorū casualibus nihil prohibet. cuiusmodi est, omnium assumentes curam. Verum hæc quidem non huius sunt cōsiderationis.

DE PRONOMINE.

*Pronominis
finitio.*

Ronomē uero (prout uox sonat) dictio est assumpta pro nomine. Etenim cū noīa prima & secunda careāt persona, hoc q̄dem accessit, quod posset oēm personā exhibere uerbis, ad orationis perfectionē. ego scribo, tu scribis, ille scribit.

D I V I S I O.

*Pronominis
diuisio.*

Diuidit̄ aut̄ p̄nomē in primitiuū, demonstratiuū, & adpositiuū, & in quacunq̄ alia diuisum est prius. Porro aliud est perfectū. hæc mihi. aliud inclinatiuū. hæc mihi. Rursum q̄ dā per se passa, siue reciproca. me ipsum. q̄dā passā quādam extrinsecus. ut me.

*Primitiuorum
usus.*

Primitiuorū igitur noīatiui semper ad discretionē per sonarū aliarū sumūtur. Nos diximus, & nō alij. ego scripsi, & nō alter. Obliqui uero (siquidē debitū habentur alium. Quod si initialē abijciant uocalē, absolute dicuntur inclinatiui. audiuisti me, & dedisti mihi, & lætificasti me. Omnino autē & hæc, & quæ uocantur demonstratiua, & relatiua, non suscipiunt articulum.

Deriuatiua.

*Deriuatorum
usus.*

Deriuatiuis tñ articuli p̄ponunt̄, quēadmodū & adiectiuis etiā nominibus. Eandē enim cū illis uim, eandēq̄ omnino constructionē hñt, quā & adiectiua, & participia cum nominibus.

Συνθική.

Βελτίων δὲ πολλάνις συνθίκῃ λόγου ἀποτελεῖται, τῶν ἄρθρων τοῖς ἰδίοις πῆκτικοῖς μὴ συναπτομένων, ἀλλὰ τινος μισοσυλλαβοῦντος ἑτέρου. οἷον, οἱ τῶν φροντίδα ἔχοντες. ἔνθα δὲ καὶ συμβαίνει ἐπ' ἀλληλαίτε κείσθαι τὰ ἄρθρα, καὶ μὴν τῶν αὐτῶν σύνταξιμ' ἔχειν τοῖς ἰδίοις πῆκτικοῖς, ἀλλ' ἀντίστροφον. τὸ γὰρ πρῶτον τῶν ἄρθρων αἰετὸ δευτέρου τῶν πῆκτικῶν γίνεται. λέγει δὲ πάλιν δυοῖν αἰετὸ τελευταίων. ὡς ἐκ τριῶν ἐπάλληλα ἢ, ταυτὸ ἄρτῳ δευτέρῳ πρὸς τὸ πρῶτον συμβαίνειν, ὡς τότε πρῶτον καὶ δεύτερον ὁμοιοτακτεῖσθαι τοῖς ἰδίοις αὐτῶν πῆκτικοῖς ἔδειν ἄρτῳ κωλύοι. οἷον οἱ τῶν πάντων ἀναλιφότες φροντίδα. ἀλλὰ τὰ μὴ τοιαῦτα ἑτέρας ὁδὸν θεωρίας.

ΠΕΡΙ ΑΝΤΩΝΙΜΙΑΣ.

Ἀντωνμία δὲ κατὰ τοῦνομα λέξις ὁδὸν λαμβανομένη ἀντὶ ὀνόματος. τῶν γὰρ ὀνομάτων πρῶτα καὶ δευτέρων ἁμοιουσίων προσώπων, ἢ δὲ πρόσεσι δυναμῶν ἢ πᾶν πρόσωπον παρέχειν τοῖς ἑξήμασι εἰς λόγον τελευτῶσι. ἐγὼ γράφω, σὺ γράφεις, ἐκείνος γράφει.

ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ.

Διαίρεται δὲ εἰς πρωτότυπον, καὶ δευτικὴν, καὶ ἐπιταγματικὴν, καὶ ὅσα ἄλλα διαίρειται πρότερον. ἐστὶ δὲ καὶ ἡ μὴ ἐντελής. ταῦτα ἔμοι. ἢ δὲ ἐγκλιτικὴ. ταῦτά μοι. καὶ αἱ μὴ αυτοπαθεῖς εἴτ' οὐκ ἰδιοπαθεῖς. ἑμαυτόν. αἱ δὲ, ἑτεροπαθεῖς. οἷον ἐμὲ.

Πρωτότυποι.

Τῶν μὲν οὖν πρωτοτύπων αἱ ἐνθεῖαι πρὸς ἀντιδιαστολήν αἰετὸ ἑτέραν λαμβάνονται. ἡμεῖς εἶπομεν καὶ οὐχ ἑτέροι, ἐγὼ γέγραφα καὶ οὐχ ἑτέρος τις. αἱ δὲ πλάγια, ἢ μὴ ὀρθοτονῶνται, καὶ αὐταὶ δὴ πρόσωπα διατέλλουσι. ἐμοῦ ἡκουσας, καὶ οὐκ ἄλλω. ἢ δὲ τὸ ἀριτικὸν ἀποβάλλωσι φωνῆν, ἀπολύτως λέγοντα ἐγκλινομένων. ἡκουσάς με, καὶ ἔδωκάς μοι, καὶ εὐφρανάς με. Πάντη δὲ αὐταί τε, καὶ αἱ κλιθεῖσαι δευτικαί, καὶ ἀναφορικαί, οὐκ ἐπιδέχονται ἄρθρον.

Παραγωγοί.

Τῶν γὰρ μὴ παραγωγῶν τὰ ἄρθρα προτίθεται, ὡς περὶ τῶν ἐπιθετῶν δὴ καὶ τῶν ὀνομάτων. ταυτὸν γὰρ πῶς ἐκείνοις δύνανται. ὅπως τε σύνταξιμ' ἔχουσιν, ἢ ἢ τὰ ἐπιθετα, καὶ αἱ μετοχαί.

LIBER .III. DE CONSTRUCTIONE.

cum nominibus proprijsq; & appellatiuis, nēpe in simili genere, in simili casu, & simili numero, cū proprijs, & appellatiuis cōstruuntur. mea domus, mea habitatio, meū domicilium, noster pater, nostra mater, noster filius. Necesse est etiam possessiuis (quæ uerbo primæ uel secundæ personæ cōnectuntur) primitiua adiungi, perinde ac nominibus. ut tu meus puer, discis, ego uero tuus pater, doceo. Quemadmodū tu quidem Plato doceris, ego uero Socrates doceo. Rursum primæ & secundæ personæ possessiua cum assumptis extrinsecus personis apte coniunguntur. ut meus puer te, uel illum diligit. Tertiæ uero, sine uoce altera possessorē significāte, copulari cum diuersa persona nolunt. Solæcismus em̄ est, si quis dicat. suus filius diligit me. & igitur suus ipsorum puer, dicendum, uel puer ipsorum sine possessiuo.

Retransitio.

Quādo fiat
personæ in
personam mu-
tuā transitio.
Ex proce-
mio oratiōis
Demosthe.
ὡς δὲ σε-
φάων.

In reciprocatione tamē bene se habet cōstructio, si suū solum habet. ut pronomina primæ, & secundæ personæ. Voco autē retransitiōnē, qñ ab utraq; persona in utraq; transitio conspicitur uerbi. ut rogant te, suis auxiliari, & deos, deasq; precor omnes, ut quantā beneuolentiā habere perago & erga hanc urbē & uos omnes, tātundem fore mihi apud uos. Possessiua etiam (ut paucis dicā) ad ea referunt, quæ possidēt, nō quæ possident. ut lumē meorum oculorū. nōnunq; tamē ad ea, quæ possidentur. meū lumē oculorū. Simile uero & hoc. Nosti Neptune meū in pectoribus consilium.

Differentia.

Iliad. a.
Demosthe.
in oratione
ναὶ ἄν-
δρῶτιος
vos.
Verba
Chrysa,
Iliad. g.

Differt autē in constructione deriuatiuū pronome à primitiuo, quatenus sanè primitiuū adiungitur uerbo, & nomini, & participio. ut Filiam autē mihi soluite charam. & quidē mea consilia intelligebant inuito me. Et tã in eadē persona, q̄ in diuersa. Ille imperiū nactus, nihil ducebat alios. hic uero maxima circa ipsum collecta manu, ibat in hosteis. ut sanè & illud Demost. cum preparasset libellum non in me, sed in auunculū meum. Deriuatum uero nominibus solis, luant Danaï meas lachrymas.

Reciproz

πρὸς τὰ κυρία τε, καὶ προσχηρικὰ, ὁμοιογενῶς δὲ, καὶ ὁμοιογενῶς, καὶ ὁμοιογενῶς τοῖς κυρίοις τε, καὶ προσχηρικοῖς συντάσσονται. ὁ ἑμὸς οἶκος, ἢ ἐμὴ οἰκία, τὸ ἑμὸν οἰκημα. ὁ ἡμετέρος πατήρ, ἢ ἡμετέρα μήτηρ, τὸ ἡμετέρον τίμηρον. Ἀνάγκη δὲ ταῖς κτητικαῖς, ταῖς δὲ ῥήματι πρώτου, ἢ δευτέρου προσώπου συναπτόμεναις, τὰς πρωτοτύπουσιν συντάξην, καθάπερ καὶ τοῖς ὀνόμασι. οἶον σὺ ὁ ἑμὸς παῖς, μανθάνεις, ἐγὼ δὲ ὁ σὸς πατήρ, διδάσκω. ὡσπερ σὺ μὲν ὁ Πλάτων διδάσκει, ἐγὼ δὲ ὁ Σωκράτης διδάσκω. Ἐτι αἱ μὲν τῷ πρώτῳ, καὶ δευτέρῳ προσώπῳ κτητικαί, τοῖς ἐξωθερῶν εὖ μάλα προσώποις συνάπτονται. οἶον ὁ ἑμὸς παῖς σὺ ἢ ἐκείνον φιλεῖ. αἱ δὲ τῷ τρίτῳ, δίχα τῷ ἑτέρῳ τῶν κεντημῶν διλοῦντος ἀντόν, συνταχθῆναι πρὸς ἑτέρου προσώπου ἔτι ἐβέλυσαν. σολοισμὸς γάρ τὸ φάναι. ὁ σφέτερος παῖς φιλεῖ ἐμὴ. καὶ οὐκ ὁ σφέτερος αὐτῶν παῖς ῥητιῶν, ἢ ὁ παῖς αὐτῶν, ἀνευ τῷ κτητικῷ.

Ἀντιμετάβασις.

Κατὰ μίαν τοι γὰρ ἀντιμετάβασιν εὐὶ ἔχει συντάξιως τὸ σφέτερον μόνον. ὡς καὶ τὰ τῷ πρώτῳ καὶ δευτέρῳ προσώπου. κατὰ δὲ ἀντιμετάβασιν, ἵνα ἑκατέρωθερ ὅσα ἄτερα μεταβάσις θεωρεῖται ῥήματος. οἶον δέονται σου τοῖς σφέτεροις ἐπινοῦρῶσαι, καὶ τοῖς θεοῖς εὐχόμεναι πᾶσι, καὶ πάσαις, ὅσων εὐνοίαις ἔχωρ ἐγὼ διατελῶ πῆ τε πόλει, καὶ πᾶσι ὑμῖν, τοσαυτῶν ὑπαρξά μοι παρ' ὑμῶν. Ἐτι αἱ κτητικαὶ ὡς ἀπλῶς εἰπῆν, πρὸς τὰ ἔχοντα, οὐ πρὸς τὰ ἐχόμενα. οἶον τὸ φῶς τῶν ἑμῶν ὀφθαλμῶν. ἐνίοτε μερτοικαὶ πρὸς τὰ ἐχόμενα. τὸ ἑμὸν φῶς τῶν ὀφθαλμῶν. ὁμοιον δὲ καὶ τὸ. ἐγὼς ἐννοσιγαί ἐμῖν ἐνὶ εἰθεσι βουλήν.

Διάφορα.

Διαφέρει δὲ τὰ πᾶσι τῶν συντάξις ἢ παράγωγος ἀντωνυμίας πρὸς πρωτοτύπῳ, ἢ δὲ ἢ μὲν πρωτάτυπος συντάσσεται ῥήματι καὶ ὀνόματι ἢ μετοχῇ. πᾶσα δὲ μοι λύσατε φίλην. καὶ μὲν μεῦ βεβλήων ξύνιον ἀκιντος ἑμοῖο. καὶ ταυτοπροσωπικῶς τε, καὶ ἑτεροπροσωπικῶς. ἐκείνος γάρ ἀρχῆσ λαβόμενος παρ' οὐδὲν ἦγε. τῶν ἄλλων, ὁ δὲ μεγίστος πᾶσι αὐτῶν συνελεγεμῆνης δυνάμειος ἢ ἐπὶ τοῖς πολεμῆσι. οἶον δὴ καὶ τὸ Δημοσθένους. κατασιευάσας γραφῆρ ὄν ἐπ' ἐμὴ, ἀλλ' ὅσα τῶν θεῶν μου. ἢ δὲ παράγωγος ὀνόμασι μόνοις. τίθειαν Δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα.

Ρρ ἢ Αὐτοπα:

LIBER III. DE CONSTRUCTIONE.

Reciprocatio.

In reciprocatione tamē neq̄ primitiuo (cum eadē persona & agit, & patitur) neq̄ deriuatiuo utimur, sed cōpositis. ut nobis ipsis auxiliemur. &, uide teipsum.

Relatio.

Accidit p̄terea & pronomini relatio in tertia pers. per quā p̄dicta quēdā noīa cum recordatione per pronomē repetunt, cū sumi nō possint denuo. Iuppiter uero ut Troianos & Hēctora nauibus admouit, hos sicut inibi tolerare laborē, ac grūnas indefinēter, ipse autē retroflexit oculos splendidos. Si enim quis Iuppiter rursū dicat, & non ipse, non alliget utrūq̄ ad Iouē, sed principiū quasi orōis alterius faciet. Affine uero huic. & p̄uenit ad Cyrum ipsum magis amās. Vbi nō solū per pronomē reddidit, ut in cæteris pronomibus animaduertere licet, uerū relatio facta est, quē ne in nominibus quidem fieri potest, nisi quæ assumpserint articulos.

Demonstratiua.

Iam non quemadmodū relatiua, itidē & demonstratiua uice antedictorū nominū sumunt, sed eorū q̄ demonstratiue proferri nō possunt. Peculiare sanē pronomibus & illud, iuxta diuersas uoces, diuersas reddere personas tertias. Nam uerba una uoce pluribus etiā tertijs conueniunt personis. dicimus itaq̄, quod scribit Socra. uel Callias, uel quicūq̄ alius. nō itē uero & in pronome similiter. Definiuntur autē pronomina personæ non solū p̄sentiu demonstratione, sed & relatione & animaduersione absentiu. Quāobrē sanē & ab Aristarcho dictū est, cognata esse personis pronomina. Definiunt em̄ similiter per omnem personā, aut demonstratione, aut relatione, cū uerba in tertia persona indefinita sint, nisi q̄ excepti actus. ut tonat, fulgurat, pluit. Nam deus subintelligendus, qui hec agit. Quādoquidē tertia nō multū in his definita est. Ḡnāliter autē quēadmodū noīa, ita & pronomina cū uerbis in casu unoquoq̄ cōstruuntur. Et cum rectis quidē intrāsiue. ut hic currit. Cum obliquis uero transitiue. huius misereor, huic gratifcor, hunc laudo. Nisi uerba absoluta quidem & independē

Αὐτοπαθεία.

Ἐπ' αὐτοπαθείας γε μὴρ οὐτ' οὐρ πρωτοτύπῳ, ὅταν τὸ αὐτὸ πρόσωπον ἵνεργῇ τε καὶ πάσχει, οὐτ' οὐρ παραζώῳ χρώματι βα, ἀλλὰ τοῖς συνθέτοις, ἑαυτοῖς βοηθοῦμεν, καὶ ὅρα σωτὸρ.

Ἐπιαναφορά.

Συμβαίνει δὲ τῇ ἀντωνυμίᾳ καὶ ἐπιαναφορᾷ ἐν τρίτῳ προσώπῳ, δι' ἧς προαλεξιμένα ἄλλα ὀνόματα σὺν ἀναμνήσει αὐτῶν νομάζοιτ' ἄρ, ληφθῆναι γε μὴ δυνάμενα ἔτι. Ζεὺς δ' ὅσῳ οὐρ Τρώαστε καὶ Εὐτορα νηυσὶ πέλαιστε, τοὺς μὲν ἑὰ παρὰ τῆσι πόνοντ' ἐχέμεν καὶ οἷζυρ Νωλεμέως, αὐτὸς δὲ πάλιν τρίτῳ ὅσῳ φανῶ, ἢ γάρ τις Ζεὺς πάλιν λέγοι καὶ οὐκ αὐτὸς, οὐ σὺ γὰρ ἀμφοτέρω πρὸς τὸν Δία, ἀλλ' ἀρχὴν ὡσπερ λόγου ἐκ τέρου ποιῆσεται. Εγγὺς δέ τι τοῦτα καὶ τὸ ὑπῆρχε τῷ Κίρῳ αὐτῶν μάλλον φιλοῦσα. Οὐ μόνον δὲ ἀντωνόμασαι, καθάπερ καὶ ὅσῳ τῶν ἄλλων ἀντωνυμιῶν ἐπινοοῦσά ἴσιν, ἀλλὰ καὶ ἀναφίρεται γε, ὅσῳ περ οὐκ ὀνομάσῃ ἄρ εἶν, ἀλλ' ἢ προσλαβόντων τὰ ἄρθρα.

Δευτικά.

Οὐ καθάπερ δὲ αἱ ἀναφορικά, οὕτω τοὶ καὶ αἱ δευτικά ἀντιπροσχεθέντων ὀνομάτων λαμβάνονται τιμῶν, ἀλλ' ἀντὶ τῶν δευτικῶς ὄξενεχθῆναι μὴ δυναμένων. Ἰδιον γέ τοι τῶν ἀντωνυμιῶν καὶ τὸ κατὰ διαφόρους φωνάς, διάφορα ποιῆν πρόσωπα τρίτα. Τὰ γάρ τοι ῥήματα κατὰ μίαν φωνὴν πλείοσι τρίτοις ἀντικεινὰ προσώποις, λέγομεν οὐρ, ὅτι γράφει Σωκράτης, ἢ Καλίσαι δὲ τῶν ἀντωνυμιῶν πρόσωπα οὐ μόνη τῇ τῶν παρόντων δέξαι, ἀλλὰ καὶ τῇ ἀναφορᾷ καὶ ἀναπολήσει τῶν ἀπόντων. Οὐκ δὲ καὶ τῷ Ἀριστάρχῳ εἴρεται, συζύγους εἶναι ταῖς προσώποις τῶν ἀντωνυμιῶν. ὀρίζεται γὰρ ὁμοίως κατὰ πᾶν πρόσωπον, ἢ τῶν ἐνδέξαι, ἢ ἀναφορᾷ, τῶν ῥημάτων ἐν τρίτῳ προσώπῳ ἀφαιρούντων, εἰμὶ πρὸ ὀξείροτοντι, οἶον βροντᾶ, καὶ ἀσράψη, καὶ ἴνα, τὸν γὰρ θεὸν ἐπινοητόν, ὡς ταῦτ' ἐνεργοῦντα. ἑπὶ τὸν τρίτον οὐ πάντι οὐδ' ὅσῳ τῶν γε ὀρισαι. Καθόλου δὲ ὡς περ τῶν ὀνομάτων, οὕτω καὶ αἱ ἀντωνυμίαι τοῖς ῥήμασι κατὰ τῆσιν ἐκείναις συντάσσονται. καὶ ταῖς μὲν ἐνθεταῖς ἀμεταβάτως, οἶον οὗτος τρέχει, ταῖς δὲ πλαγαῖς μεταβατικῶς, τοῦτα φεῖδομαι, τῆσιν χαρίζομαι, τῆσιν ἐπαινῶ. ἢ μὴ τὰ ῥήματα ἀπόλυτα ἄλλα

Pr iii καὶ ἄσχετα

LIBER III. DE CONSTRUCTIONE.

& independentia sint. ut uiuo, ditor, & ualeo.

Discretiuum.

Cæterū apponimus rectū uerbis plerūq; nō tanq̄ qui non insit uirtute, & intelligatur, sed uel maioris significatiōis causa, uel discretionis. Distinguit enim maxime personas pronomē. Præterea & si cōiunctio assumatur sicuti

Demosithe.
in oratione

περὶ σε
φάνου.

quidem docebas literas, ego uero ueniebā ad ludum.

Composita.

Porro compositorū usus (ut dictū est) quoties eadem persona & agit, & patitur, horū autē unū quodq; in agēs ipsum retorquetur, uel in aliquid illius tanq̄ refractiuum. seruo me ipsum, seruo quæ me ipsius. Dici potest & quæ me ipsius, me seruāt. Itaq; fit dupliciter circa reciprocum possessiuū cōstructio. siue à possessore in rē possessam, siue contra. Vbi etiā assumere licet nomē equiuales, quale est peculiare, uel ppriū, uel tale quid. Socrates sui ipsius filium instituit, & propriū filiū. Licet & nomini ipsi genitū me ipsius filiū. amat unusquisq; ppriū sui ipsius filium. meri proprius liber, propria loquētis cura. Cōmune etiā & hoc ipsum possessiuus. ut tuū utiq; est ὁ Socrates, & hoc cognoscere, omnia iusta inter nos cognoscētis, & meam quidē ipsius miseritā. Nam illud, me ipsum, intēsue dicitur, ad imitationē, me iuuat, absoluti. Verū quia cōpositum singulariter solū profertur, ideo cum relatiuo componimus simplicia, hisq; utimur in eodē casu tā in duali, q̄ in plurali. ut nos ipsos iuuamus, nobis ipsis iungimur, uos ipsos iuuatis. Verū in tertia persona nō similiter. In pluralibus tamen ad hunc modū. nostrum ipsorū, nobis ipsis, nos ipsos, uestrum ipsorū, uobis ipsis. Licet etiam in plurali dicere & sui ipsorum, sibi ipsis, se ipsos, cōmuniter per omnes personas. se ipsos iuuamus, iuuatis, iuuant. Verū non itē & se ipsum iuuo, aut iuuas. Deprehenditur enim incongruentiā habere à me ipsum, ut dictum est.

Platonis in
Gorgia.

Mutuopassum.

Cōsimilis autē est quodāmodo his & inuicē cōstructio. Nā loco reciprocationis uniuersi aggregati, & hec in cōplexu

καὶ ἄσχετα ἢ, οἷον τὸ ζῶ, καὶ πλουτῶ, καὶ ὑγιαίνω.

Διακριτικόν.

Προσθεμῶν δὲ πᾶν ἑνὲς αὐτῶν τοῖς ῥήμασι πολλαχῆ, οὐχ ὡς μὴ ἑνὸς αὐτῶν δύναμι, κἢ νομίνην, ἀλλ' ἵτιο πλείονος ἐνδείξεως ἐνεκεν, ἢ διασολῆς. Διακριτικωτάτη γάρτοι πρόσωπον ἢ ἄνθρωπος. ἄλλως τε καὶ σύνδεσμος προσλαμβάνεται ὧδε. σὺ μὲν ἰδιδάσκεις τὰ γράμματα, ἐγὼ δὲ ἐφοίτων.

Συνθετοί.

Τῶν δὲ συνθετῶν χρῆσις μὲν ὡσπερ εἴρηται, ἐπὶ τὸ αὐτὸ πρόσωπον ἐνεργῆτε, κἢ πάσχη. ἐκαστὴ δὲ ὅπῃ τὸ ἐνεργοῦν αὐτὸ ἐπιρέφει, ἢ ἐπὶ τι τῶν αὐτῶ, ὡσπερ εἰ ἀνταναιλωμένη. σώζω ἐξ ἑαυτῶν, σώζω τὰ ἑμαυτῶ. ἐσι δὲ φάναι, καὶ τὰ ἑμαυτῶ ἐμὲ σώζω. ὡς τε διχῶς ἢ πῶς τὸ αὐτοπαθὲς κτητικόν συνταξίς. ἵτιο ἀπὸ τῶν κτητικῶν ὅπῃ τὸ κτήμα, ἢ ἀνάπαλιρ. ἐνθα δὴ καὶ μεταλαμβάνωμ ἐξέσιρ ὄνομα ἰσοδυναμοῦν. οἷον τὸ ἴδιον, ἢ οἰκῆον, ἢ τοιοῦτότι. Σωκράτης τῶν ἐαυτοῦ παῖδα παιδεύει. κἢ τῶν ἴδιον παῖδα. πρὸς τε αὐτῶ τῷ ὀνόματι κἢ πᾶν γενικῶν τῶ συνθετῶν συντάσσωμ. ἀφίημι κληρονόμον τῶν ἴδιον ἑμαυτῶ παῖδα. φιλεῖ πᾶς ἐστῶν τῶν ἴδιον ἐαυτοῦ υἱόν. Ομηρεῖ ἴδιον τὸ βυβλίον, τῆ ἴδιον τὸ λέγοντος ἐπιμελεῖα. Κοινόν δὲ ταυτὸ τοῦτο καὶ πρὸς τὰς κτητικὰς. οἷον σὺν ἄρα ὅτιρ ὦ Σάουρατες καὶ τῶτο γῶναί τῶ πάντῃ τῶ δίκαια ἐρ ἡμῶν ἐδότος, καὶ τῶν ἑμῶν μὲν αὐτῶ τῶ κατωτέρω βίον. Τὸ δ' ἐμὲ αὐτόν, ὠφελεί ἐπιτατικῶς λέγεται, πρὸς τὸ ἐμὲ ὠφελεί ἀπολελυμένον. Οτι δὲ τὸ συνθετορ ὅπῃ μὲν τῶν ἐνικῶν, διὰ τῶτο τῆ ἀναφορῆς συντάσσοντες τὰς ἀπὸ τῶν χρόμεθα ὁμοιοπῆτως ἐπὶ τε δυϊκοῦ, καὶ πληθυντικοῦ. οἷον νῆαι αὐτῶ ὠφελουμῶν, νῆαιρ αὐτοῖρ ἀπὸμῆθα, σφῶι αὐτῶ ὠφελήτορ. Οὐκ ἐτι δὲ καὶ ὅπῃ τῶ τρίτῃ ὁμοίως. Κατὰ τῶν πληθυντικῶν δέτοι ὡσαύτως. ἡμῶν αὐτῶν, ἡμῶν αὐτοῖς, ἡμᾶς αὐτῶν, σφῶν αὐτῶν, σφῖσιρ αὐτοῖς, σφᾶς αὐτούς. Ἐσι γε μὴν τῶν προσώπων, ἐαυτοῖς ὠφελουμῶν, ὠφελήτε, ὠφελουσιρ. οὐκ ἐτι δὲ καὶ ἐαυτόν ὠφελῶ, ἢ ὠφελείς. διαλέγεται γάρτοι ἀναταλλήτως ἔχον ἑαυτῶν, ἢ σαυτόν, ὡς εἴρηται.

Ἀλληλοπαθῆς.

Παραπλήσια δέπως τουτοῖσι, καὶ ἢ τοῦ ἀλλήλου συνταξίς. ἢ αὐτοπαθῆν γὰρ τῶ ὑλῆ ἀθροίσματος κἢ ταῦτα ὅπῃ τῶν συμπελεκτομένων

LIBER IIII. DE CONSTRUCTIONE.

plexu accipientes dicimus. inuicem iuamus, iuuatis, iuuant. Sed quoniā non partes singulæ à se ipsis patiūt, sed ab alia alia uicissim, nuncupetur nobis non reciprocatio huiusmodi, sed mutua passio. Manifestum igitur, ut talia pronomina, uerba passiuā non possint admittere. Etenim reciprocatio, actus in seipsum agentis est, ut dictum est.

DE PRAEPOSITIONE.

Aeterum praeposita dictio omnibus orationis partibus, eaq; ob rem praepositio nota, diuisa est quidē prius. Hic uero quonā pacto con-
struatur, cōsideremus. Praepositio itaq; orationis

*Praepositio
uae coniun-
ctiones.*

partibus, aut per cōpositionē, aut per appositionē, cōpositionis em̄ est. cōtubernalis, aduena, domesticus, in quibus nus. Appositionis uero, in Atticā, uel de Attica. Hāc autē quā ex appositione est, cōstructionē significare uolūt, praepositionē dicentes praeponi tā in cōpositione, q̄ in constructione. Vident autē praepositiones cōiunctionalis cōstructionis esse declaratiuē. Vñ & à Stoicis praeposituā cōiuncti. uocabat. Nā propter qd̄ dolet, idē qd̄ gratia cuius dolet, notat. & ex negligētia, idē qd̄ ob negligentiā. Nec sanē laret, si & quod cōiunctio, assumpta per, aut scdm̄, cōstructionē retineat cōiunctionalē. nēpe uerbis semper ex cōpositione adsunt praepositiones. ut describo, & p̄testor. Fitq; intrinsecus inflexio. ut describebā, siqd̄ aliud à simplici representet cōpositū. Qd̄ si nihil amplius, extrinsecus fit inflexio, uelut & in simplicibus. dormio, bam. sedeo, bā. Porro praepositio aut cum obliqs ad hunc modū.

In.
Et praepositio quidē semper cū dtō. in domo, in foro, aliquid uero in inferni, & in praepceptoris, per defectū dicit. Et itaq; hic intelligēdus loco, aut domo, dtūs.

Ei.
Ei semper cum actō. ad concionē, ad forū. Ceterū ad inferni, & ad praepceptoris defectiue dicit, sicut & in ip̄. At em̄ in rebus quidē inanimatis ei, in animatis uero ei, maxime utendum est. eo in forum, mitto aurum ad te. Maxime propriē

πλεονόμων λαμβάνοντες λέγονται. ἀλλήλους ὠφελούμεν, ὡς
 φελάτε, ὠφελούσιρ. ὅτι γε μήν οὐ τὰ μέρη καθ' ἑαυτοῦ ὠφ
 ἑαυτῶν πάσχι, ἀλλ' ὠφ' ἑτέρου ἀμοιβάδον, προσαγορεύεσθαι
 ἡμῶν μὴ αὐτοπαθῆς τὸ τοιοῦτο, ἀλλ' ἀλληλοπαθῆς. Δῆλον δ'
 ἄρα καὶ ὡς αἱ τοιαῦται ἀνωθυμίας ἔγματα οὐκ ἄρ' ἐπιδέχονται
 τὸ παθητικόν. Τὸ γὰρ αὐτοπαθῆς ἐνέργεια τῷ εἰς αὐτὸ ἐνεργούντι
 τοῖσι, ὡς εἶρηται.

ΠΕΡΙ ΠΡΟΘΕΣΕΩΣ.

Δὲ προθυμίας λέξις πάντων τῶν τῷ λόγῳ με
 ρῶν καὶ διὰ τοῦτο προθέσις ὀνομαζομένη, διήρη
 ται μὲν πρότερον. ἐνταῦθα δὲ ὅπως συντάσσεται
 θεωρώμεν. προτίθεται μὲν οὐρ τῶν τῷ λόγῳ με
 ρῶν, ἢ κατὰ σύνθεσιρ, ἢ κατὰ παράθεσιρ. συνθέσεως μὲν γὰρ
 τὸ σύντομος, πάροικος, ἔποικος, μίτοικος. παραθέσεως δὲ τὸ
 ὅτι τῷ Ἀθηναίῳ, ἢ κατὰ τῆς Ἀθηναίας. ταύτην δὲ τῶν ἐν παραθέ
 σεως συντάξιρ διπλοῦν βούλονται, καὶ οἱ προτιθέσθαι λέγοντες
 ἔντε συνθέσα, καὶ συντάξει. Εοίκασι δ' αἱ προθέσεις συνθεσιμι
 κῆρ συντάξεως γενόμεναι παρεμφανταί. ὅθεν καὶ τοῖς σωι
 κῆρ προθετικῶν σύνδεσμοι ἐκαλοῦντο. τὸ γὰρ διατὶ λυπῆ, τὸ ἐξ
 νης τινος λυπῆ παρεμφάνει. καὶ τὸ ἐν ἔραθυμίας, τὸ ἐνεκα ἔρα
 θυμίας, οὐ δὴ οὐρ ἀπεμφάνορ, εἰ καὶ τὸ ὅτι παραδείξι μῶρ
 τῶν διὰ καὶ κατὰ, συντάξιρ ἐπέχε συνθεσιμῶν. τοῖς γε μήν ἔν
 μασιρ αἰεὶ κατὰ σύνθεσιρ αἱ προθέσεις. οἷον καταγράφω, καὶ
 προσκαλοῦμαι. ἐνδοθεῖν τε ἢ κλισίς κατέγραφορ, εἶτι τῷ ἀπλοῦ
 διαφέρωρ διηλοῦται ἐν τῆς συνθέσεως. εἰ γὰρ μηδὲν τι πλείον,
 ἔξωθεν ἢ κλισίς καθάπερ καὶ τοῖς ἀπολοῖς. καθεύδω, ἐκθενε
 δωρ. καθέξομαι, ἐκθεξόμενρ. πρόθεσις δὲ κατὰ παράθεσιρ
 οὐρ ἐνθεῖα, ἢ κλητικῆ οὐδέποτε τάσσεται, συντάσσεται δὲ ταῖς
 πλαγίαις ὡδε.

Ερ.

Ἡ μὲν ἐρ, ἀεὶ δοτικῆ. ἐρ οἴω. ἐρ ἀγορά. τὸ δ' ἐρ ἄδου, καὶ
 ἐρ διδασκαλίας, ἐλλεπημιῶς. δεῖ γὰρ ἅπανταυτ' ἐπινοῆν τῶν τόπων
 καὶ οἴω δοτικῆρ.

Εἰς.

Ἡ δὲ εἰς, ἀεὶ ἀιτιατικῆ. εἰς ἐπιημισίαν, εἰς ἀγοράν. τὸ δὲ εἰς
 ἄδου, καὶ εἰς διδασκαλίας, ἐλλεπημιῶς, ὡς καὶ ὅτι τῆς ἐν. ἀλλὰ γὰρ
 ὅτι μὲν ἀψύχωρ τῆ εἰς, ὅτι δ' ἐμφύχωρ τῆ πρὸς μάλιστα γὰρ χει
 εἶορ. πορευομαι εἰς ἀγοράν. πέμπω τὸ χυσίορ πρὸς σέ. ἰδίως

Qq

τερον δὲ

LIBER IIII. DE CONSTRUCTIONE.

gis proprie tamē eis utimur in laudē, & in relationē. *περὶ*
 autē cōtra. Retulit em̄ ad prætore dicimus, & hymnos in
 Apollinē. Itē belligerā aduersus finitimos. Iuxta quam
 sententiā & eis est quōq; utendum, ut ingrati fuerūt in nos,

Εξ.

Ceterū *ἄ* semper cū *γ*ō. ex Attica, ex edibus. *Συρ.*
Συρ uero semper cū *δ*ō. cum deo, cū ratione. *Περὶ.*

Περὶ autem cum *γ*ō, & datiuo, & actō. Cum genitiuo
 quidē, quādo à persona significat motū. à deo bona. Aut
 cum refertur ad iuramentū. uenit per deū. Aut cū coram
 fig. Corāq; dijs beatis, corāq; immortalibus hoibus. Aut
 officii. nō est medici sapiētis dicere incantationes. Cum
*δ*ō aut, qñ & propē, & adiacens signi. ut antē pedes. Cū
 actō uero, qñ motū ad rē quāpiā animatā maxime, ut ali
 bi iam dictū est. Itē qñ uel habitudinē aliquā, uel rationē
 notat. ut sicut duo ad quatuor, ita & quatuor ad octo. Aut
 exemplū. cantat ad tibiā. *Περὶ.*

Homericū.
 Sophocl. in
 Aiace fla-
 gellifero.

Homericū.

Porrò *περὶ* semper cū *γ*ō. p foribus, ante tēpus. *Αντ.*
 Aut aut cum accusatiuo. perq; arma & atrū sanguinē

Κατὰ.

Κατὰ uero cum *γ*ō, & actō construit. Cum *γ*ō quidē
 in delatione, & accusatione. ut cōtra Aeschinē oratio. Et
 qñ super, & circa aliquid, uel de aliquo signat. super terrā
 sedeo, de hoīe animal. Illud uero, ab Olympi uerticibus,
 p ab. Cum actō itē, qñ cōparationis est, aut similitudinis,
 ut secundū Homerū, secundū mentē pcedit. Aut circa ali
 quid, & in aliquo. secundū uia hęc faciebant, & manserūt
 in regione. Aut tēpus. nostris tēporibus factus uir clarus.

Ex Home.
 hemistichū

Διὰ.

Διὰ uero cū *γ*ō, si actionis alicuius, aut interualli nota
 est. ut per te hęc forsā meli⁹ facta fuissent. Et ibā perforū.
 Cū actō aut, si causæ. ppter te hęc scribo. Hom. tñ & me
 diū cum actō interdū pfert. perq; arma & atrū sanguinē,

Μετὰ.

Μετὰ autē cum *γ*ō quidē, qñ simul significat. ut suar
 Iliad. g. uis cum amicis uita. Iam illud, cum tertijs imperauit, poē
 ticū. Porrò actō, qñ post. post festū, & Plato post Socratē.
Παρὰ.

τερον δε τῆ μὲν εἰς δὲ ἐπαίνου καὶ ἀναφορᾶς. τῆ δὲ πρὸς, τὸ ἀναπαύρι. ἀνένεγκε μὲν γὰρ εἰς τὸν ἄρχοντα φάμεν, καὶ ὑμῶν εἰς Απολλωνα. πολεμῆ δὲ πρὸς ὁμόρους. καὶ ἡμῶν δὲ ἐν ἡμῶν, καὶ τῆ εἰς ὅδῃ ὅτε χρεῖσιον. ἡνωμονήεσαμ εἰς ἡμᾶς.

Εξ.

Η δὲ ὕ, ἀει γενικῆ. ὕ Αθηναίης, ἐν μεγάρων. Σύμ.

Η δὲ σύμ, ἀει δοτικῆ. σύμ θεῶ, σύμ λόγῳ. Πρὸς.

Η δὲ πρὸς, γενικῆ, καὶ δοτικῆ, καὶ αἰτιατικῆ. γενικῆ μὲν, ὅταν πᾶν ἀπὸ προσώπου σημαίνῃ κίνησιμ. πρὸς θεοῦ τὰ θαλά. ἢ τὰς σκεπταὶ ἐπὶ ὄρειου. ἢ κὲ πρὸς θεοῦ. ἢ τὸ ἐναντίον διλοῖ. πρὸς τε θεῶν μακρῶν. πρὸς τε θνητῶν ἀνθρώπων. ἢ τὸ καθῆκον. οὐ πρὸς ἰατροῦ σοφοῦ * θεοῦ ἐπιπιδάς. δοτικῆ δὲ ὅταν τὸ ἐγγύς * α. θεῶν τε καὶ παρακείμενον. οἶον πρὸς τοῖς ποσίμ. αἰτιατικῆ δὲ, ὅταν κίνησιμ πρὸς ἐμφυχον μάλισά τι, καὶ ὡς ἄλλως δὲ εἴρηται. καὶ ἢ ὅταν, ἢ σχέσιμ τινά, καὶ λόγῳ. ὡς τὰ δύο πρὸς τὰ τείαα εα, οὕτω καὶ τὰ τείαα πρὸς τὰ οὐτά. ἢ παραδειγμα. ἄδει πρὸς αὐτόμ.

Πρὸς.

Η δὲ πρὸς, ἀει γενικῆ. πρὸ τῶν θυρῶν, πρὸ τῶ χερῶν. Ἀνά.

Η δὲ ἀνά, ἀει αἰτιατικῆ. ἀνάτ' ἔντεα καὶ μέλαρ αἶμα.

Κατά.

Η δὲ κατ', γενικῆ, καὶ αἰτιατικῆ. γενικῆ μὲν δὲ ἐπὶ ἡσταφορῶν καὶ ἡσταγορίας. κατὰ Αἰσχίνου λόγος, καὶ ὅταν τὸ ἐπὶ ἄνω καὶ περὶ τι, ἢ πρὸς τῷ διλοῖ. κατὰ γῆς κέθμαι, κατ' ἀνθρώπου, τὸ ἴδιον. Τὸ δὲ κατ' οὐλύμωσιον κερῆνων, ἀντὶ τῷ ἀπὸ αἰτιατικῆ δὲ, ὅταν τὸ παραβαλλόμενον τε, καὶ ὁμοιον. οἶον κατ' Ομηρον, καὶ κατὰ νοῦν προχωρεῖ. ἢ τὸ περὶ τι, καὶ ἔντιμ. καὶ ὅδῃ ταῦτα ἐποιοῦμ. καὶ ἐμῶν κατὰ χάραρ. ἢ χρόνον. ὁ κατ' ἡμᾶς γερονῶς ἀνὴρ ἔνδοξος.

Διά.

Η δὲ διά, γενικῆ μὲν ἐνέργειαν τινά, ἢ τὸ μέσον διλοῦσα. διά σου ταῦτα ἄρ' ἀμενον γίγνοιτο. καὶ ἐπορευόμενον δι ἄζορᾶς. Αἰτιατικῆ δὲ αἰτιατ. διά σέ ταῦτα γράφω. Ομηρος δὲ καὶ τὸ μέσον αἰτιατικῆ ἐνίοτε φράζει. διάτ' ἔντεα καὶ μέλαρ αἶμα.

Μετά.

Η δὲ μετ', γενικῆ μὲν τὸ ὁμοῦ σημαίνουσα. ἡδύς μετὰ φίλων ἔβρις, τὸ δὲ μετὰ τριτάτοισιμ ἄνασε, ποιητικόν. Αἰτιατικῆ δὲ τὸ ὑπερομ. μετὰ τῶν ἐορτῆν, καὶ Πλάτων μετὰ Σωκράτων.

Qq ἢ Παρά.

LIBER III. DE CONSTRUCTIONE.

Παρά.

Παρά idē cū gō, qñ à persona insinuat motū. ut à deo bona. Siquidē ἀπὸ & ὑπὸ sunt existenti à loco motui maxi me peculiare, παρά uero, & πρὸς motui à persona. Cum datiuo autē, cum statū, aut propē. apud me morat. Sed cum actō qñ motū ad aliqd. ad te uenio. Aut ppter quid. propter iniuriā suppliciū. Aut pter cōsyderationē, & proz missum. ut pter opinionē accidit.

Avri.

Avri semper cū gō. pro multis, pro uno.

Emi.

Ceterū ἔτι & genitiuo iungit, & dtō, & actō. Genitiuo quidē tēpus signi. Imperante Athenis Pythodoro. Vel circa aliquid, aut in aliquo. in multis disceret quis quæ dē cūnt. Itē cū super. quadrupedes super terrā. Cum dtō, cū causam reddit cuius gratia fiat. ppter bonū oīa faciebat. Aut potestatē, arbitriūq; notans. in arbitrio regis res subditorū. Aut ubi post, ac secūdō. posthęc multa alia narabat. Itē cū super. super fundamēto murus stetit ualido. Insuper cū actō, motū aliquē innuens. in Atticā ibat. Ceterū cū gō hoc idem interdū signat. in domū, & in regionem. Recte quidē & Attice, uerū non admodū usitate.

Περί.

Περί aut cum gō, ubi causam exprimit. ut de ppositio: ne scribo. Illud uero de aliquo metuisse, priuati iuris est. Cum actō circum notat. aut quādo cōprehensiuū, & cōgregatiuū est. ut circū urbem exercitus. Verū illud, sicut in hasta, & circa turrim, poëtica sunt.

Iliad. α.

Αμφί uero ut eiusdē notæ est, sic eiusdē constructionis cum ὀπί. usitatio tñ hęc ppositio ὀπί.

Αμφί.

Απὸ.

A, siue ab, semper cū gō. à iusto, ab alio.

Υπὸ.

Υπὸ aut cum gō, causam significās efficientē. neq; ob paupertatē benefacio. Preterea cū subtus significat. sub ueste occultantē manū. Quod sanē & cū dtō, & actō constructa, significat. sub arborē, & sub arbore.

Υπὲρ.

Super cū gō auxiliij quidē est. ut pro Ctesiphonte oratio. Et causæ expressiua similiter ut de. de qbus dixi, rursus dicā. Item qñ supra significat. supra sumū ponit clauum. Cum actō uero, quando plus & ultra & oīno excessum, con-

sum, con-

Παρά.

Ἡ δὲ παρά, γενική μὲν πῶς ἀπὸ προσώπων σημαίνουσα κίνησις. οἷον παρά θεοῦ τ' ἀγαθὰ. ἢ μὲν γὰρ ἀπὸ καὶ ἐν τῇ ἀπὸ τῶν μαθησάμενα κινήσει οἰκῆται. ἢ δὲ παρά καὶ πρὸς, τῇ ἀπὸ προσώπου. δοστικῆ δὲ σάσις καὶ τὸ ἐγγύς. παρ' ἐμοί διατρέβει. Αἰτιατικῆ δὲ, κίνησις ἐπὶ τι. παρά σε ἔρχομαι. ἢ τὸ διὰ τι. παρά τὸ ἀδινῆρ ἢ τιμωρία. ἢ τὸ ἐξω σιοποῦ καὶ ἐπαγγελίας. οἷον παρά γνώμην συμβαίνει.

Ἀντί.

Ἡ ἀντί ἀὰ γενική. ἀντί πολλῶν, ἀνθ' ἑνός. Ἐπί. Ἡ δ' ἐπί γενική, ἢ δοτική, ἢ αἰτιατική. γενική μὲν χρόνον δηλοῦσα. ἐπί ἀρχοντος ἀνήκει Πυθοδώρου. ἢ τὸ περί τι, ἢ ἐπιτην, ἐπί πολλῶν μαθησάμενοι τῶν ἀπὸ λέξιμα. ἢ τὸ ἐπάνω. Ἐπιτροπὰ ἐπί πῆς. δοτική δὲ αἰτιολογούσα τὸ οὐ ἔνεκα. οἷον ἐπι ἀγαθῶ πάντα ἔποιε. ἢ δύναμις καὶ ἀντεξούσιος τι δηλοῦσα. ἐπί πῶ βασιλεῖ τὰ πῶρ ὑπνικῶν. ἢ τὸ ὑπερόν τε, καὶ δευτερόσχρον. ἐπί τούτοις πολλά ἕτερα διεξῆκε, ἢ τὸ ἐπάνω. ἐπί κρηπίδι ὁ τοῖχος ἔσκηκε ἰσχυρᾶ. αἰτιατικῆ δὲ κίνησις τινα λέγουσα. ἐπί πῶ Ἀθηναίων ἐπορεύετο. καὶ γενική δὲ ταυτοῦ τοῦ ἐσθ' ὅτε δηλοῖ. ἐπί οἴκου, καὶ ἐπί πῆς χώρας. ὁρθῶς μὲν, καὶ Ἀθηναίως, οὐ κατὰ πολλὴν γέτινα χρῆσις.

Περί.

Ἡ δὲ πῶρ, γενική μὲν αἰτιολογούσα. πῶρ προθέσεως γράφει. τὸ δὲ περί πῶ δεδοικέναι, μοναδικόν. Αἰτιατικῆ δὲ τὸ κῆμα σημαίνουσα, καὶ περιποιητικόν, ἢ συσπαιτικόν. οἷον πῶρ πῶρ πῶρ τὸ σράτευμα. τὸ δ' ἐρωήσει πῶρ δουρί, καὶ πῶρ πυρὸς, ποιητικῶς.

Ἀμφί.

Ἡ δὲ ἀμφί, ὁμοιόσημος τε ὅτι καὶ ὁμοιοσύνηταυτος τῇ πῶρ. συνθεσῆρα μέρτοιζε ἢ πῶρ.

Ἀπό.

ὑπό.

Ἡ δὲ ἀπό, ἀὰ γενική. ἀπὸ δικαίς, ἀφ' ἑτέρων. Ἡ δὲ ὑπό, γενική αἰτιολογούσα τὸ ποιητικόν. οὐδὲ ἐπὶ πέντε ἀφ' ἑνεργεῶ. καὶ ἐπὶ τὸ ὑποκάτω σημαίνουσα. ὑφ' ἵματος κρῦς ἦντα χεῖρα. ὃ δὲ καὶ δοτική, καὶ αἰτιατικῆ συντασσομένη δηλοῖ. ἐπὶ δένδρον, καὶ ἐπὶ δένδρον.

ὑπέρ.

Ἡ δὲ ὑπέρ, γενική μὲν ἐπί βρονθείας. οἷον ὑπέρ Κτησιφῶντος ὁ λόγος, ἢ αἰτιολογίας ὁμοίως τῇ πῶρ. ὑπέρ ὧν εἶπον, πάσις ἐπὶ. ἢ ὅταν τὸ ἐπάνω δηλοῖ. ὑπέρ κληπτοῦ τίθησι τὸ πιδάκτορ. Αἰτιατικῆ δὲ τὸ πλείον τε, καὶ ἐπέμνα, ἢ ὅλας ὑπερκαί.

LIBER III. DE CONSTRUCTIONE.

Præpositio-
nū cōposita
rū cōstruct.

sum, cōstruit. ut supra hoīem est, qd sit deus cognoscere.
Compositæ aut cum uerbis præpositiones propriā re-
tinentes significationē, exigunt suū casum (ut sic dicam)
omnes. accuso te, deficio ab te, supero te, moneo te. Id
quod in possessiuis, & acquisitiuis non fit. satior, delitior,
& fruor te, & impono tibi. Hęc tamē præpositio καὶ & in cō-
positione etiā intendit, manente eodē casu. deuorat oīa,
dixit mihi. Hęc tamē & si ut quid cōpositū, ita proferat,
quo minus à præpositiua proprietate deficiat, nihil impedit.
rit. cōtradidere igitur alteri dicimus, & deuorare, & intue-
ri. Vocetur aut illud quidē præpositiuū, hoc uero uerbalē.

ANASTROPHE.

Odyss. β.
Iliad. ε.

Inuertuntur aut monosyllabæ quidē in fine carminū,
ut in Homericis illis. nō tamen malus cognoscitur, neq
ex malis. Et uenit Apollo argenteū arcū habens cum Di-
ana. Disyllabæ autē & in oratione soluta, & in carmine.
p̄ter per, & per, ne coincidant. altera quidē cum hoc a cō-

Ex Theo-
gnide.
quib. præ-
posiuiōibus
adijciuntur.

louē, altera uero cū hoc uctō rex. O rex Latonæ fili. To-
num si quidē habeat penul. recta intēsiōe, necesse est. Cē-
terū tritēporeæ non. ut ἀντι, & ἀμφι, ut neq in qbus i. res
dundat. ut κατω, παρει, super, tanq factæ tritēporeæ. Por-
rō ἐπ qñ assumit i, & fit ἐπι, etiā si facta sit disyllaba, aut
bitēporea, inuertit. ut ἐδib. in nostris. & quo in loco puzē
la cubat. Interdū etiā & disyllabæ quibus bitēporeæ, nō in-
uertunt. ut Ithacæ regnāt. & offendit aut iuxta Patroclū
iacentē. Qd si inter duo noīa sit præpositio, alterū p̄priū, al-

Homericū.
Odyss. ε.
Odyss. α.
Iliad. ζ.
Ex catalo-
go Homeri.

terū appel. uel adiect. hanc inuerti necesse est, ut toti p̄po-
natur orationi. ut fluuiio à Selleente, & Xátho in uorticor-
so. Ad hunc aut modū sit, si inter p̄pria duo, uel appella-
tiua cadat, cōiunctione præpositionē sequēte. ut nauib' ab

Homericū.

atq̄ tētorijs. Agamēnone de atq̄ Achille. Et si media in-
ciderit, nullaq̄ alia oratiōis pars interueniat (modo sup
ponat dictioni, quā debebat p̄cedere) inuertit. ut quo in
loco multū laboraui, Ithaca in domū habitans, à dijs cōz
silia sciens. Si uero inter præpositionē & uerbū, uel nomē
ad quod pertinet præpositio, pars orōis alia intercedat, nō

Iliad. ε.

reflectitur. hunc aut Tydides inuasit. Si tamē sit in fine,
& (ut sim

μῦθον ἀποφέρειται. οἶον ὑπὲρ ἀνθρώπων, τί ἔστιν ὁθεὸς, εἰδέναι.
 Συντελέσασθαι δὲ τοῖς ῥήμασιν αἱ προβήσεις, τῶν ἰδίων ἔτι φη-
 λήπουσαι σημασίαν, ἀπαιτοῦσι τῶν ἀντὶν ἡρώων, ὡς ἀπλῶς
 ἐπὶ ἀποσάσαι. κατιχορῶ σε, ἀφίστημι σου, ὑπερέχω σε, παρακα-
 λῶ σοι, ὅτι μὴ ὅσπ τῶν κτικτιῶν καὶ περιποιητιῶν. ἐμφοροῦ-
 μα, ἐντρύφω, καὶ παραπολαύω σε, καὶ περιτίθημι σοι. ἢ γεμῖν
 καὶ συντελέσασθαι καὶ ἐπιτένα ὁμοιοπλάτως. κατεσθία πάντα,
 κατέπε μοι. καὶ ταῦτα μὲν τοι, καὶ εἰτιῶς σύνθετον οὕτω προφί-
 ροτο ἕτερον, μὴ δὲ τῷ προθετινοῦ ἰδιώματος ἀπολείπεισθαι, ὡς
 ἐπὶ ἄρ κωλύσι. καταπέμ οὐρ ἕτερον, καὶ κατεσθίαν, καὶ καθος
 ῥῶν. καλείσθω δὲ τὸ μὲν προθετινόν, τὸ δὲ ῥηματινόν.

ΑΝΑΣΤΡΟΦΗ.

Ἀνασρέφονται δὲ αἱ μὲν μονοσύλλαβοι ὅσπ τέλει που τῶν ἐξ
 πῶν, ὡς ὅσπ τῶν ὁμηρικῶν ἐπεινῶν. οὐ μὲν τοι καθὸς εἶδεται, ὡς
 ἐκ κωλύσῃ, καὶ ἡλθεμ ἀργυρότοξος ἀρτίμηδι ξύμ. Τῶν δὲ δι-
 συλλαβῶν ἔντε τοῖς περὶ οἷς καὶ ἐν τοῖς ἐμμέτροις, πλήρ τῆς δια-
 κλητικῆς, ἢ ἀνα, ἢ ἀνα μὴ συνεμπίση. ἢ μὲν τῇ Δία ἀτιατικῆς, ἢ δὲ τῇ ἀνα
 κλητικῆς, ὡς ἀνα Λητοῦς υἱέ. ὀρθοτονεῖσθαι γὰρ ὅσπ τῆς παραλη-
 γούσης ὀρθεία τάσα ἀνάγκη. αἱ δὲ τρίχρονοι, οὐ. οἶον ἢ τε ἀντί,
 καὶ ἀμφί, ὀδερ ὡδὲ αἱ τῶν πλεονάζουσαι. οἶον κατὰ, παρὰ, ὑ-
 περ. ἀτι δὲ γινόμενα τρίχρονοι. ἢ δὲ ἐμ προσλαβοῦσα τὸ ι. καὶ
 γινόμενῃν, καὶ δισσυλλαβίσασα, καὶ διχρονήσασα ἀνασρέφεται.
 οἶον ἢ μετέρω ἐν οἴκῳ. καὶ ὡς ἐν κούρῃ κοιμᾶται. ἐνίοτε δὲ καὶ
 αἱ δισσυλλαβοὶ διχρονοῦσαι, ὁμως οὐκ ἀνασρέφονται. οἶον ἰθά-
 κη κατακοιρανέουσι. καὶ εὖρε δὲ Πατρόβιλω περιπέμμεθον. Εἰ
 δὲ μετὰ δυνὸν ὀνομάτων ἢ πρόθεσις, τῶ μὲν κνρῖς, τοῦ δὲ προ-
 σιγορικοῦ, ἢ ἐπιθέτω, ἀνασρέφειν δεῖ, ἵνα τῷ ὅλῳ προηγήσεται
 λόγῳ. οἶον ποταμοῦ ἄπο Σελλήεντος, καὶ Ξάνθῳ ἔπι δινηκντι.
 Ὡσαύτως δὲ καὶ μετὰ κνρῶν δυνὸν, ἢ προσσιγορικοῦ κέεται,
 συνδέσμου μετὰ τῶν πρόθεσιρ ἐπιφερομένων. οἶον κνρῶν ἄπο, καὶ
 κλισιάων. Αἰαμίμονος περι, καὶ Αχιλλέως. καὶ μετὰ μὲν καὶ
 ἐμπίση, καὶ μινερ ἕτερον μέρος λόγῳ μεσοσυλλαβῆ, ὑποτάτε-
 τται δὲ οὐπερ ἐχρῆν προηγέσθαι, ἀνασρέφεται ἔτι. οἶον ὡς ἐπι-
 πολλῆ ἐμόγησα, ἰθάκη ἐν οἰκίᾳ ναίωρ, θεῶν ἄπο μηδεα εἰδώς.
 ἐὰν δὲ μετὰ πρόθεσις καὶ τῶ ῥήματος, ἢ τῷ ὀνόματος πρὸς
 ὃ ἢ πρόθεσις, μέρος λόγου ἕτερον παρεμπίση, οὐκ ἀνασρέφει-
 ται. τῶ δὲ ὅσπ Τυδείδης ὄρτο. Εἰμῖν τοι ἐν ὅσπ τέλει τῷ ἔπος,
 καὶ ἀπλῶς

LIBER IIII. DE CONSTRUCTIONE.

Iliad. r.

& (ut simpliciter dicā) in puncto sententiæ, inuertit, etiā si quicq̃ interueniat. omnes aut̃ excreauit multum cōtra. Quæ uero patiunt̃ elisionē uocalis, nō reflectūt̃ nisi punctū subsequatur aliquod, aut significatū corrūpatur non cōuersæ, ut in hoc. statuebat em̃ à Vulcano afferre arma. Poëtæ igitur post p̃posi. quādoq̃ punctū faciūt, oratores uero nō, præterq̃ in ad. Hanc em̃ p̃positionē solā añ punctum locant. ut hoc, & ad paruum quippiā. Nōnulli uero & per defectū p̃positionis dici has orationes aiunt. bouē tritico emo, nēpe ut desit per. Sæpe itidē in oratione desicere uat̃. ut suaue plantis spirat, & decerpo flores, bibo aquā, & suspendo te pede. ut desit à.

A D U E R B I V M.

*Aduerbij
cōstructio.*

*Platonis in
Gorg.*

Aeterum aduerbiū cum uerbis habet cōstructionē. Semper em̃ uerbū aut̃ præcedit, aut̃ sequitur, his (quæ uocantur actiones) additū. Vnde & appellationē accepit & definitionē. Est enim pars orationis sine casu, uel de uerbo dicta, uel addicta uerbo, tanq̃ adiectiuum uerbi. Vt igitur nomina adiectiua tam de proprijs prædicantur, q̃ de appellatiuis, ita sanē & aduerbia. Nam quāuis inter uerbū, & aduerbium cōtingat incidere multa, nihilominus tamē ipsū ad uerbū referri dicitur. Quinetiā plura sæpe cōnectētes aduerbia, uni uerbo reddimus nō inepte. ut bene, & pigre, & necessario fecisti. Sed id quidē cōmune est. Habent igitur aduerbia constructionem cum uerbo, excepto aduerbio uocandi, & his quæ sunt exclamādi, & admirandi, ac positiua. Illud enim cum uocatio. ut ò amice Pole. Hæc uero cum genitiuo. heu mala, ò magnitudinē. Rursum positiua cum datiuo, uel accusatiuo. scribendū nobis, scribere oportet nos. Licet etiā uti exclamādiq̃, & positiuis citra aliquod subsequens casuale. Quædā igitur cum casu construunt̃. heu magnitudinē. quædā uerbo. bene habet. quædā cum utroq̃. procūl nobis habitat. Item alia utroq̃ modo, & uerbaliter. ut procūl habitat. Alia uero uerbaliter & casualiter, nō ex necessitate, & utroq̃ modo. Tēporalia.

καὶ ἀπλῶς ἐπέμ, ἐμ σιγμῇ νοήματος, ἀνασρέφεται, καὶ μεσοδ
 σὺλλαβοῦντος του. πάντων δ' ἐπῆυσε πολὺ ἡγάτα. Καὶ αἱ παρ
 θούσαι δὲ ἐκθλιψμ τῷ φανέντος οὐκ ἀνασρέφονται, ἐμῆ σιγ
 μῇ ἐπιφέρειτο τις, ἢ τὸ σημανόμνηρον διαφθείροτο μὴ ἀνασ
 ρεφομενης, ὡς ὅτι τῷ. σεῦτο γὰρ ἡφάισιο παρ οἰσίμην ὄπλα.
 Ποικτα μὲν οὖν κατὰ τὰς προθέσεις ἐνίοτε σίζουσι, λογογράφοι
 δ' οὐ, ὅτι μὴ ὅτι τῆς πρόσ. ταύτων γὰρ μόνον ἢ πρὸ σιγμῆς τὰτ
 τουσμ. ὡς τὸ, καὶ μικρόν τι πρόσ. Εἰνοι δὲ καὶ κατ' ἄλλειψμ
 προθέσεων λέγεσθαι τὰ τοιαῦτα φασί. βούμ σίτς ὠνοῦμαι, ἐν
 δᾶρ γὰρ τῷ διά. πολὺς τὸν λόγον, ἐνδᾶρ τῷ ἡγάτα. ἡδὺ τῶν
 φωντῶν ἀναπνεῖ, καὶ δρέπομαι τῶν ἀνθῶν, καὶ πίνω τῷ ὕδατος.
 καὶ κρεμῶ σε τῷ ποδός. ἐνδᾶρ τῷ ἀπό.

ΠΕΡΙ ΕΠΙΡΡΗΜΑΤΩΣ.

Ο δ' ἐπίρρημα, πρὸς τὰ ῥήματα ἔχει τῷ σύνταξιμ.
 Αἰὰ γὰρ ῥήματι προηγᾶται, ἢ ἐφέπεται τῆς λεγο
 μέναις ἐνεργείαις ἐπιλεζόμενον. ὅθεν ἢ τῷ προε
 σηγορίαν ἀπινέμητο καὶ τὸν λόγον. ἔσι καὶ γὰρ
 μίρος λόγου ἀπῆτορ κατὰ ῥήματος λεζόμενον, ἢ ἐπιλεζόμε
 νορ ῥήματι, καὶ οἶορ ἐπίθετορ ῥήματος. Καθάπερ οὖν τὰ τῶν
 ὀνομάτων ἐπίθετα τῶν κυρίων ἡσπιγορεῖται καὶ προσηγορι
 κῶν, οὕτω δὲ καὶ τὰ ἐπιρρήματα. Καρ γάρ τοι μεταξὺ τῷ ῥή
 ματος, καὶ ἐπιρρήματος τύχη παραπεσόντα πλεονα ἀτῆα, ὅ
 μως μὲν τοι αὐτὸ τὸ ἐπίρρημα πρὸς τὸ ῥήμα ἀναφερόμενον
 λέγεται. Καὶ μὲν δὲ πλείω πολλὰις συμπλέκοντες ἐπιρρή
 ματα ἐνὶ τῷ ῥήματι ἀποδίδομην ἰκανῶς. οἶορ ἡσλῶς, καὶ ἐυσε
 βῶς, καὶ δεόντως πεποίηκας. κοινὸν δὲ τὸ τοιοῦτο. Ἐχει μὲν
 οὖν τὰ ἐπιρρήματα τῷ σύνταξιμ πρὸς τὸ ῥήμα, πλὴρ τῷ κλη
 τικοῦ ἐπιφθεγματος ἢ τῶν σχετλιασικῶν, ἢ θαυμασικῶν, καὶ
 τῶν βετικῶν. Τὸ μὲν γάρ τοι πρὸς κλητικὴν. ὦ φίλε Πάλε. τὰ
 δὲ πρὸς γενικὴν. φεῦ τῶν καιῶν, ὦ τῷ μεγέθους. Τὰ δὲ πρὸς δο
 τικὴν, ἢ ἀπιατικὴν. γραπῆορ ἡμῶν, γραπῆορ ἡμᾶς. ἔσι δε χρεῖ
 σαι σχετλιασικοῖς τε, ἢ βετικοῖς, ἢ ἀνευ τινός ἐπιεφορᾶς πῆ
 τικῆς. Τὰ μὲν οὖν πῆστικῶς συντάσσεται. φεῦ τῷ μεγέθους. Τὰ
 δὲ ῥηματικῶς. εὐ ἔχει. Τὰ δὲ συναμφοτέρως. πόρρω ἡμῶν οἰκῆ.
 Καὶ τὰ μὲν συναμφοτέρως, ἢ ῥηματικῶς. οἶορ πόρρω οἰκῆ. Τὰ
 δὲ ῥηματικῶς, ἢ πῆστικῶς, οὐκ ἔξ ἀνάγκης, ἢ δὲ συναμφοτέρως.

Rr Χρονικῶς.

LIBER III. DE CONSTRUCTIONE.

Temporalia. Nunc.

Exemplum
primum ex
Iliad. β.
Secundum
ex δ. Iliad.
Tertium è
tertio Iliad.
Exemplum
ex orat. De
mosibenis,
ωδδ) πρε-
σβιας.

Ex tēporalibus aut, nunc, omnibus tēporis partib. ac
comodatur, p̄terq̄ pluq̄ perfectō. nunc tētat, nunc rursū
hasta experiar, nunc quidē Menelaus uicit, Minerua au-
spice. Cum explicat quidē p̄sēns tēpus, cū p̄sēnti cō-
struit solo, initiūq̄ tenet orationis. Cum uero cōsequen-
tiā aliquā seruat p̄cedentis, neq̄ in initio est orōis, & sen-
per cum aut cōnectit. ut ego qdē putabā hęc diētūrā, nūc
aut nihil horū dixit. Opponunt aut nūc (cum p̄s signifi-
cat) statim, & nuper. nunc facio, nuper feci, statim faciā.

Heri.

Eodē modo se habet & heri, & cras, ad hodie. Dicatur
ergo & cras uenio, si cupis id, quod futurum est fieri ma-
gis credibile.

Quando. Tunc.

Cōe aut & hoc q̄n, & tunc, nisi qd̄ p̄teritū nō admittit.

Nuper. Pridem.

Aristophā.
Pluto.

Nuper aut & pridē peculiaria p̄terito. olim aliquā
do erant strennui Milesij. nuper uenit. Iam.

Cæterū iam cōuenit tam futuro, q̄ p̄terito. iam iui,
iam ibo. Diciturq̄ de his, quæ non multum absunt, uelut
& nuper.

Prius.

Item prius cum p̄terito indicatiui. priusq̄ dixit. Quine-
tiam cum infinitiuo. priusquā diceret. & intercedente q̄.
priusq̄ diceret. Quæ admodū interueniente ap̄ in te futura.
priusq̄ fiat, priusquā fiat.

Donec.

Sic aut & donec, & quæ idem significant. donec porri-
gam, & donec porrigerem.

Quando.

Verū q̄n indifferēter cū tēporib⁹ indicatiui, nisi qd̄ q̄q̄ po-
tētiale significet. Optat. nanq̄ est potētialis. q̄n uoluerit.

Non amplius. Semper. Rursus.

Item nō amplius, & nunq̄, & semper. Verū nunq̄ solū
cum p̄terito. Quæ admodū cōtra, semper & rursū cū
futuro. ut semper erit motus, rursū docebo.

Nondum.

Ad hæc nondū & cū p̄terito, & cū p̄nti. nondū fit, non-
dum factū est. Licet autē (ut in ḡne dicam) & ḡtō reddere
aduerbia tēporis quasi possessiue. ut quādo tēporis, nūq̄
temporum

Χρονικῶ. Νῦν.

Τῶν δὲ χρονιῶν τὸ μὲν νῦν, πᾶσι τοῖς τοῦ χρόνου μορίοις
 συντάσσεται, πλήρ τῷ ὑπερσυντελικῷ. νῦν περᾶται, νῦν αὐτὴ
 ἔχει περισσομα, νῦν μὲν δὲ Μενέλαος ἐνίκησεν σὺν Ἀθήνῃ.
 καὶ διλοῦρ μὲν τὸ τῷ χρόνου ἐνεσιῶς, ἐνεσῶτι συντάσσεται μὲ
 ναι, καὶ ἀρτιῶν γίνεται λόγος. ἀπολεβίαν δέ τινα σῶζον προα
 γραμένῃ, οὐτ' ἀρτικῶν ἐσι λόγος καὶ αἰετῶ δὲ συνδέσμων συ
 νάπτεται. οἷον ἐγὼ μὲν ὤμην ταῦτ' ἐκείνορ' ἔρεμ, νῦν δὲ οὐθὲρ
 τῶν αὐτῶν ἀρτικῶν. ἀντιπαράσεται δὲ τῷ τῷ ἐνεσῶτος νῦν, τὸ αὐτίς
 καὶ καὶ ἀρτι. νῦν ποιῶ, ἀρτι πεποιήσια, αὐτίκα ποιῶσω.

Χθίς.

Ὁμοίως δ' ἔχει καὶ τὸ χθίς, καὶ αὐριον, πρὸς τὸ σήμερον. ἐπ
 ρέσθω δέ τοι, ἢ αὐριον ἔρχομαι ἢ πρὸς θυμού, τὸ μέλλον γίνεται
 εἶναι ἐπιωπίον πωσοῦσαι.

Ὅτε. Τότε.

Κοινὸν δὲ, καὶ τὸ ὅτε, καὶ τότε, πλήρ τῷ παρακειμένῃς.

Πρώην. Πάλαι.

Τὸ δὲ πρώην, καὶ πάλαι, ἴδια τῷ παρακειμένῃς. πάλαι ποτ' ἦ
 σαρ' ἄλλοιμοι Μιλήσιοι. πρώην ἐλιλυθεμ. Ἡδὴ.

Τὸ δὲ ἦδὴ, κοινὸν μέλλοντος, καὶ παρεκκινῶτος. ἦδὴ βεβαδί
 κα, ἦδὴ βαδίσω. λέγεται τε ὅτι τῶν μὴ πολὺ ἀφ' ἐσινότητων. ὡς
 καὶ τὸ πρώην.

Πρὶν.

Καὶ τὸ πρὶν ἐν παρεκκινῶτος πρὸς ὀριστιῶν. πρὶν εἶπερ. Οὐ
 μὲν ἄλλὰ καὶ σὺν ἀπαρεμφάτω. πρὶν εἰπῆρ. Καὶ διὰ μέσου τ
 ἦ. πρὶν ἢ εἰπῆρ. ὡς περὶ διὰ τ' ἄρ' ὅτι μέλλοντος πράγματος.
 πρὶν ἄρ' γίνεταί, πρὶν γίνεταί.

Ἐως.

Ὁμοίως δὲ καὶ τὸ ἕως, καὶ τὰ ἰσοδυναμοῦντα. ἕως παρατεῖ
 σα, καὶ ἕως παρατεῖναι.

Ὅτε.

Τὸ δὲ ὅτε διαφόρως τοῖς χρόνοις πρὸς ὀριστιῶν, εἰ μὴ δυνα
 τικῶν τι ἐπινοοῖτο. ἐντικτιῶν ἢ τὸ δυνατικῶν. ὅτε βέλοιο.

Οὐδέποτε. Εἰσαῖ. Αὐτίς.

Καὶ τὸ οὐδέποτε, καὶ τὸ οὐδέποτε, καὶ τὸ αἰετῶ. τὸ δὲ εἰδέποτε μὲ
 νον ὅτι παρακειμένον. Ὅσπερ τὸ δυνατικῶν τὸ εἰσαῖ, καὶ αὐτίς
 ὅτι μέλλοντος. εἰσαῖ ἔσαι κινήσις, αὐτίς διδάξω.

Οὐπω.

Τὸ δὲ οὐπω, παρακειμένον τε, καὶ ἐνεσῶτος. οὐπω γίνεται. ἐπ
 πολέμεν. Ἐσι δ' ὡς ἀπὸ ἕως εἰπῆρ, καὶ πρὸς γεννητῶν ἀποδιδο
 ται τῷ χρονικῷ κτιτικῶς πως. οἷον ποτὶ τῷ χρόνῳ. εἰδέποτε τῶν
 χρόνων.

Ῥε ἢ

χρόνων.

LIBER IIII. DE CONSTRUCTIONE.

temporū. Verū absq̄ ḡtō frequēter in oratione. Sūt etiā ex tēporalibus alia q̄dē relatiua, alia uero absoluta. Quā obrē & sese p̄cedūt uicissim. ut tū, cū, tūc, q̄n, tādiu, donec.

Intensiuā.

Porrò aduerbia intendendi cū adiectiuis noīm cōstruuntur oībus, superlatiuorū uicē supplētia. ualde sapiens, ualde honorāndus. Et relatiue. ille admodū sapiēs. Cum in medio ponunt, de mediocritatis p̄dicant aduerbijs. ut scribit ualde elegāter, currit admodū uelociter. Sed & seorsim addūtur. ualde laborat, ualde desyderat. Et mediocritati, & q̄lis potētiae alijs ḡnāliter natura adest uerbale. uiuit caste, merito felix est. specialiter uero, ut se habet cuiusq̄ deriuatio, ita etiā cōstrui casuale. Quādoq̄dē origini respōdere debet. digne ratiōe, q̄a dignus cuius ratio habeat. & similiter alijs, q̄a similis alijs. & contēptibiliter abiectionū, q̄a contēno abiectiona. Cuiusmodi sane & illud. optime oīm. Cōuenit aut̄ his & cōstruē cū habeo ḡtūs. sic animo affectus sum, male affectus sum corpore.

ἔχω cū ges
nitiuo.

Localia.

Localia aut̄ cum genitiuo. extra religionē, hucusq̄ sermonis, ubi terrae, alibi domus. & sine ḡtō. hic est. Clarus tamen ac usitatus in plerisq̄ loquimur adiecta p̄positiōne. domi in Attica, domū ad Ptolemarchi. Quae omnia conueniens sibi uerbū, & quietis, & motus habebunt adiunctum. ut domi sum, uado domum.

Apud Platonē
τοῦ πολιῶ
τιμῶν α.

Comparatiua.

Comparatiua aut̄, & superlatiua eodē modo cū ḡtō, magis alijs philosophatur, & maxime omniū. Præterea cōparatiua cum ntō intercedēte cōiunctione q̄. magis q̄ alijs. Rursum occultatiua. ut occulte, uel clam alijs facit. Itē separatiua. absq̄ alijs. Et quae sunt quātitatis. semel aut bis in die, ter in mense, quater & sæpius in anno. Nec ordinalia. duo mox post unū, & secunda nouilunij. Collectiua. Collectiua aut̄ cū dtō. simul & unā cum alijs, & seorsim. Iurandi. Iurandi uero cum actō solū. per Iouē non dixi, per Iouem non dixi. Interrogandi autē capta indefinite, lociq̄ aut figuræ significatiua, inclinantur, nisi fuerint trisyllaba. Nil

Occultandi.
Separandi.
Quātitatis.
Ordinalia.
Collectiua.
Iurandi.
Interrogandi

χρόνων, τὸ γὰρ χωρὶς γενιῆς πολὺ ἐν τῷ λόγῳ. Ἐστὶ δὲ καὶ τῶν χρόνων, ἃ μὲν ἀναφορικά, ἃ δὲ ἀπολελυμένα. ὡς τε καὶ προηγήατα ἀλλήλων. τὸ τε, ὅτε, τιναῦτα, ἡνίκα, τίως, ἕως.

Ἐπιτατικά.

Τὰ δὲ ἐπιτατικά, τοῖς τε ἐπιθετοῖς ὀνομάτων συντάσσεται πάντων, ὑπερθετικῶν χρεῖαν ἀραπληροῦντα. οἷον λίαν σοφός, πάντων τιμῶς, καὶ ἀναφορικῶς. ὁ λίαν σοφός. Μισοσυλλαβούντων, πάντων τῆς μεσότητος κατηγορεῖται ἐπιθέματα. οἷον γράφα πάντων καλῶς, καὶ τρέχει λίαν ταχέως. καὶ χωρὶς δὲ ἐπιλέγεται. λίαν ποιεῖ, σφόδρα ἐπιθυμῶ. Αὐτῇ δὲ τῇ μεσότητι καὶ πάντων τούτοις ἰσοδύναμον καθόλου μὲν τὸ ῥηματικόν. ἢ σωφρονῶς, ἀξίως γὰρ ἐπιτυχεῖ. κατὰ μέρος δὲ τοῖς ἕκαστον ἔχει παραγωγῆς, οὗτα δὲ καὶ συντάσσεται τὸ πῶτικόν. τῇ γὰρ ἀρχῇ συνωδόν εἶναι χρεῖαν. ἀξίως οὐκ ἄλλοις, ὅτι ἀξίως λόγῳ. καὶ ὁμοίως τοῖς ἄλλοις, ὅτι ὁμοίως τοῖς ἄλλοις. καὶ καταφρονητικῶς πάντων ἐπιτελεῖσθαι, ὅτι καταφρονῶ πάντων ἐπιτελεῖσθαι. οἷον δὲ, καὶ τὸ. ἄριστα πάντων. Κοινόν δὲ πάντων τοῖσιν, καὶ ἢ προσκειμένη τῷ ἔχω γινῆναι. οὕτως ἔχω γνώμης, πονήρως ἔχω τὸ σῶματός.

Τοπικά.

Τὰ δὲ τοπικά γενιῆς. ἕξω τῆς χώρας, ἐνταῦθα τοῦ λόγου, πῶ γὰρ, ἀλλοῦ τῆς οἰκίας. καὶ χωρὶς. ἐνταῦθά ὄσιν, σαφές ἐστι μὲν τοῖς καὶ εὐχρηστέροισιν ἐπὶ νῦν τὸ φράζειν προθετοῦ τῆσιν. οἰκοῖ ἐν Ἀθῆναις, οἰκαδὲ ἐς τὸν Πολεμάρχον. πάντα δὲ τὸ προσκίον σφίσις ἡρεμίας τε, καὶ κινήσεως ἕξω προσκειμένων. οἷον οἰκοῖ ἐμὶ, πορεύομαι οἰκαδὲ.

Παραθετικά.

Καὶ ἃ συγκριτικά δὲ καὶ ὑπερθετικά ὁμοίως εἰς γενιῆς. μάλλον πάντων ἄλλων φιλοσοφῶ, καὶ μάλιστα πάντων. Τὰ δὲ συγκριτικά, καὶ πρὸς ἐνθεῖαν μισοσυλλαβούντων τῶν ἢ. μάλλον ἢ ἄλλοι. Ἐστὶ ἃ ἐπιθετικά. κρύφα, ἢ λάθρα πάντων ἄλλων ποιεῖ. Καὶ ἃ διαθετικά. χωρὶς πάντων ἄλλων. Καὶ τὰ ποσότητος. ἅπαξ ἢ δις τῆς ἡμέρας, τρεῖς τῶ μινός, τετράσις, καὶ πολλάσις τῆς νουμνίας. Καὶ ἃ ταυτικά. ἃ δύο, ἐφεξῆς τῶ ἐνός, καὶ ἢ δευτέρα τοῖς νουμνίας. Τὰ δὲ ἀθετικῶς, δοτικῶς. ὁμοῦ καὶ ἅμα τοῖς ἄλλοις, καὶ χωρὶς. Τὰ δὲ ὁμοιότητος, ἀπαιτικῶς μόνως. καὶ Δία οὐκ εἶπον, καὶ Διὶ οὐκ εἶπον. Τὰ δὲ ἐρωτηματικά, ἀοριστὰ, καὶ ἢ τοπικά γινόμενα τρωπικῶς ἐπιλαμβάνεται, ἐμὴ τρισυλλαβία καὶ ἄλλων.

LIBER III. DE CONSTRUCTIONE.

Nihil em̄ inclinā, quod sit plusq̄ dissyllabū. unde uenit alicunde ueniens. quomodo habet sic habet. Licet autē & qñ, & ubi, in interrogatiōe his ad donec, & usq̄, & usq̄ Cōfirmādi aut cū indica. dicit quod ueniet, sic sanē iudicat. *om̄ tñ & cū optat.* si de præterita re, hoc est narratiue dicat. ut nunciabat quod fieret, & esset, & erit.

Bifariam narratiuum.

Quamobrē manifestū, ut bifariā narratiuū sumat, uel enim inētius, ut infinitiuū. dicit factū esse aliquid. uel remissius, ut & indica. & optatiuū, ut dictū est. Ut summam tim dicā. p̄t̄m optatiuo amicum quodā modo uidet esse.

Prohibitua.

Quādoq̄ phibēdi aduerbiū ad p̄ns necit subiectiuū. *in p̄a.* timui ne sit. Ad p̄t̄m itidē optatiuū, timui ne esset. Et qñ, *in p̄a dñ.* & postq̄ aduer. tēporis, nō solū cum indica. sed cū optatiuo cōstruunt. postq̄ fieret. At optādi aduer. cū opta. & in Optandi. dic. ut dictū est. Ceterū adhortādi, cū secūdis imperatiuorū, & itē cū sibijpsis impera. age dicamus, age dic. Sicuti Prohibēdi. cū tertijs aduer. prohibēdi. ne dicat, ne uerberator. Quā cō Negandi. uenit (ut dictū est) & alijs modis. ne noscas, ne noueris, ne Cōiectandi. no. p̄terq̄ indicatiuo. Huic em̄ aduer. negandi peculiare est. nō dico, profecto dico. Ne, per meā irā, p̄ nō dicit. Si militer autē & q̄ cōiectandi. fortasse dicā. Quē si cū optati. nunq̄ fiat sine cōiunct. *ap̄.* forsan dixerit. Id qd̄ cōe est cū uerbo constructis oībus. ut bene habeat, p̄cul absit, per loz Comparati. uē dixerim. & similiter in alijs. Quæ autē ad cōparationē onis. spectāt, cum indica. cōstruuntur. ut dicebā, sic scripsi. Et q̄ Demonstran. demōstrant uerbali. ecce uenit ad finē, ecce agnus, per di. defectū uerbi substantiui. Itē remissiuā. sensim dicere, mix Remissiuā. potest. Cæterū digressiuū cū infinitiuo. itaq̄ dicat. Et cū Digressiuū opta. itaq̄ dicat. Præterea cū indica. itaq̄ dicit. Estq̄ in tensiuū non solū aduerbiij, sed & noīs similitudinē, auter quiparantiā notantis. ut talis est, ut cogitet & dicat, quæ oportet. tātus, ut omneis superet, & sic, ut oēs admirent. Concedendi. Aduerb. autē concedendi esto, orationis lōgioris finis, & *ap̄.* quoddā principiū erit sequentiū. esto aliqd̄ filius Laertis

Οὐδὲν γὰρ ἐπιμένεται ὑπεροδισύλλαβον ὄν. πόθεν ἐρχομένητων
 διποτέρ. πῶς ἔχει; οὕτω πῶς ἔχει. ἔξισι δὲ καὶ τὸ πότε, καὶ πού
 ἐπὶ ἐρώτησι πῶς καὶ μέχρι, καὶ ἄχρι ὑποτάσσει. οἷον ἕως πῶς
 τῆς ἀρχῆς πού; μέχρι πού; Τὰ δὲ βεβαιωτικά, ὀρισισμοίς. λέγει ὅς
 τι ἦεν. οὕτω δὲ κρύβει. τότε μὴ ὅτι καὶ πρὸς εὐντικόν, εἰ πῶς
 παρωχημένον, τοῖσι διηχηματικῶς. οἷον ἠγγέλλετο ὅτι γένοιτο
 το, καὶ εἶν, καὶ ἴσοιτο.

Διχῶς τὸ διηχηματικόν.

Οὐδὲν δῆλον καὶ ὡς διχῶς τὸ διηχηματικόν. ἢ γὰρ ἐντονωτι-
 ρας, ὡς τὸ ἀπαρεμφατόν. λέγεται γενέσθαι τι. ἢ ὑψηλοτέρως,
 ὡς τὸ, τε ὀρισισμὸν καὶ εὐντικόν ὡς εἴρηται. ὅπως δ' εἴπωρ τὸ
 παρεκλιπυθὸς φιλεντικόν τι ἴσοιμερ ὄν.

Απαρορευτικά.

Ὁ πότε καὶ τὸ ἀπαρορευτικὸν ἀπὸ μὴ ἐνεσῶτος πρὸς ὑπο-
 τακτικόν. δεδοικα μὴ ἢ. ἀπὸ δὲ παρωχημένου πρὸς εὐντικόν.
 ἢ ἀπὸ μὴ εἶν. καὶ τὸ ἐπὶ καὶ ἐπειδὴ χρονικόν, ἢ μόνον πρὸς
 ὀρισισμὸν, ἀλλὰ καὶ πρὸς εὐντικόν. ἐπειδὴ γένοιτο. Τὰ δ' εὐ-
 ντικά, εὐντικῶ καὶ ὀρισισμῶ, ὡς εἴρηται. Τὰ δὲ παρακλιπυθικά
 τοῖς δευτέροις τῶν προσκτικῶν, καὶ προσέτι τοῖς ἀνθυποτά-
 κτοῖς. ἀνελέω μὴ, φέρε εἰπέ. Τοῖς τρίτοις δὲ τὸ ἀπαρορευ-
 τικόν. μὴ λέγω, μὴ τυφάσθω. οἰκείον δ' ὡς εἴρηται, καὶ τῶν ἄλ-
 λων ἐπιλήσει. μὴ γνῶς, μὴ γνῶς, μὴ γνῶσαι. πλήρ τῆ ὀρισισμῶ.
 ταῦτα δὲ τὸ ἀποφαντικόν ἴδιον. οὐ λέγω, καὶ λέγω. τὸ δὲ μὴ,
 δι' ἐμὴν ἰότητά, ἀντι τῶ οὐ. Ὁμοίως δὲ καὶ τὰ ἐκασια. ἴσως ἐρῶ.
 εἰδ' εὐντικῶ, ἔχ' ἄν εἶν χωρὶς συνδέσμων. ἴσως φαίν' ἄρ. Κοι-
 νῶν δὲ τῶν ῥηματικῶς συντασσόμενων ἀπάντων. οἷον εὐ-
 ἄρ' ἔχοι, πόρρω ἄρ' εἶν. καὶ δι' εἶπομ' ἄρ. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλ-
 λων. Καὶ τὰ παραβολικά δὲ ὀρισισμοίς. ὡς εἶπορ, οὕτως ἐγραφα.
 Καὶ τὰ δαιτικά ῥηματικῶς. ἰδοὺ ἦμερ εἰς τέλος, ἰδοὺ ὁ ἄμνος.
 ἐπιληπτικῶς τὸ ὑπαρκτικόν. Καὶ τὰ ἀντικῶ. ἠρέμα λέγειν, μόλις
 δύναται. Τὸ δὲ ἀποσατικόν, ἀπαρεμφάτω. ὡς τε λέγειν, καὶ εὐ-
 ντικῶ, ὡς τε λέγειν ἄρ. καὶ ἐπὶ ὀρισισμῶ. ὡς τε λέγειν. ἐπιτατικόν τε
 ἢ μόνον ἐπιθέματος, ἀλλὰ καὶ ὀνόματος ὁμοιωματικόν, ἢ πα-
 ρισατικόν. οἷον τοιοῦτός εἰμι, ὡς τε μὴ νοεῖν καὶ λέγειν τὰ δεινῶ.
 πλημύτος, ὡς τε ἅπαντας ὑπερβάλλειν. καὶ οὕτως, ὡς τε πάν-
 τας θανατῶσαι. Τὸ δ' ἀποθετικόν εἶεν, λόγος μακροτέρως πέρασ,
 καὶ ἄρχη ἴσως τῶν ἐπομένων. εἶεν τί διη' ὅ πᾶσι ὅ τ' Λαερίτις.

LIBER III. DE CONSTRUCTIONE.
DE CONIUNCTIONE.

Coniunctio
nis finitio et
cōstructio.

Aeterum coniunctio (q̄ dicitio copulatiua est
aliarū orationis partiū) ad congruā cōpositi
onemq̄, & ordinē similia coniungit semper.
Nēpe nomen nomini, & uerbū uerbo, & res
cum recto, & omnino casum casui, tēpus itē similiter, &
modum, reliquaq̄ pariter. Constructionē autē differen
ter pro suarum uarietate specierum habet.

Copulatiua.

Inter hęc igitur, quæ locutionem atq̄ orationē conne
ctunt, & hanc ob rem copulatiuæ nominātur. ^u quidē
p̄ponitur dictionibus, ^{re} uero sequitur, inclinara. ^u q̄
Iliad. β. uiri. Et ita inter se construuntur, ut sequentē ^{re} præcedat
^u. Cum tamen initialis est ^u, oportet omnino ^u alterā
^u sequi, quæ uel uerbum cōplicet uerbo, uel nomen no
mini, quomodocunq̄ construatur prior. Si enim quis dicit
tat, aut tale quid. Si uero, & Socrates scribit dicat, adijci
etq̄ utiq̄ & Plato, uel alius quispiā. Generaliter em̄ quor
ties præcedit copulatiua, uel disiunctiua, similē exigit par
tem uel casualē, uel sine casu. Quod si casualem, eundem
casum. Sin expertem casus, eundē modū, at non necesse
seruus, & tuus. Licet autē in eadē constructione coniunge
re articulareis rectos cum genitiuis. ut optima Homeri
ca carmina, & Hesiodi. Sed si diuersus sit modus, idē uer
bum seruare necesse est. ut & scribo, & scriberē. & dicebas
& dic. Quāuis eodē manente, diuersa ponātur uerba. &
deābulo, & disputo. Itaq̄ casus eosdē postulat & copula
tiuæ, & disiunctiuæ tam p̄cedentes, q̄ etiā in medio positi
tæ, quoties ad idem referūtur uerbū. ut & ego, & tu scribit
mus, uel mihi uel tibi parit. Sed qdē dictionē nō p̄cedit,
nisi statim in principio dictionis. ^δ uero cōiunc. (q̄ sub
^u iunctiua est, & orōis, & dictionū) ad ^u sequi solet. Alij
Iliad. β. quidē dī dormiebāt tota nocte, Iouē autē nō tenebat dul
cis somnus. Est autē & transitiua, siue digressiua tanq̄ per
ipsam fiant & in sententia, & in narratione digressionēs.
Ponō

ΠΕΡΙ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ.

Δὲ σύνδεσμος λέξις συνδετικὴ οὖσα τῶν ἑτέρων
τῷ λόγῳ μερῶν, εἰς κατάλληλον σύνθεσιν τε, καὶ
τάξιμ τὰ ὅμοια συνάψει αἰέ. ὄνομα γὰρ ὀνόματι,
καὶ ῥῆμα ῥήματι, καὶ εὐθείᾳ εὐθείᾳ, καὶ ὅπως πῶ
οἱ ὅμοια πῶσαι, καὶ χρόνῳ ὁμοίως, καὶ ἔκκλησιμ, καὶ ἄλλοις
τὰ δὲ ὁμοίως. σύνταξιμ δὲ διαφόρως κατὰ τὴν αὐτὴν διαφορὰν
τῶν ἑδῶν ἔχει.

Συμπλετικὸς.

Τῶν οὖν ὑπὲρ πολὺ ἐπιφερομένην τὴν ἐρμηνείαν συμπλετικόν
τῶν καὶ διὰ τοῦτο συμπλετικῶν καλουμένων, ὃ μὲν καὶ προ-
τάσσεται τῶν λέξεων, ὃ δὲ τε, ἐπιφέρεται ἐκκλησιμῶν. θεο-
δί τε, καὶ ἀνέρες. καὶ οὕτω τοὶ ἀλλήλοις συντάσσονται, ὥς τε
τότε προηγεῖσθαι τοῦ καί. ἀριτικὸς δὲ ὑπάρχων ὁ καί, δεῖ
πᾶντας καὶ ἑτέρον καὶ ἐπιφέρεσθαι, ἢ τοὶ ῥῆμα συμπλετικόν
ῥήματι, ἢ ὄνομα ὀνόματι, ὅπως ἔτυχε συντασσόμενος ὁ πρῶ-
τος. εἰ γὰρ τις λέξις. καὶ περιπατῆ Σωκράτης, ἐπιφέροισι ἄρ-
γὰ ἀνάγκης, καὶ διαλέγεται, ἢ τοιοῦτό τι. εἰ δὲ, καὶ Σωκράτης
γράφει λέξις, ἐποίησα δῖπον, καὶ Πλάτων, ἢ ἄλλός τις. Κα-
θῶν γὰρ τοὶ ἡρώμενος ὁ συμπλετικὸς, ἢ ὁ διαφευκτικὸς,
ἕκαστος ἀπαιτῆ μέρος, ἢ τοὶ πῶτικόν, ἢ ἀπῶτον. καὶ εἰ μὲν
πῶτικόν, τὴν αὐτὴν πῶσιμ. εἰ δὲ ἀπῶτον, τὴν αὐτὴν ἐκκλησιμ,
ἀλλ' οὐκ ἔχει ἀνάγκης. οἶον καὶ γράφω, καὶ νοῶ. ἢ γράφω, ἢ
νοῶ. ἢ ὁ ἐμὸς δούλος, καὶ ὁ σός. Καὶ ἔξει δὲ ὑπὲρ τῆς αὐτῆς
συντάξεως συνάψειμ ἀρθρικῆς εὐθείας τῆς γενικῆς. οἶον ἀρι-
σταρχὸς Ομηρικῆ ἐπι, καὶ Ἡσιόδου. Διαφεροῦσης δὲ τῆς ἐκκλησιμ-
ως, τὸ αὐτὸ ῥῆμα φυλάττεισθαι γὰ ἀνάγκη. οἶον καὶ γράφω, καὶ
γράφοιμ. καὶ ἔλεγε, καὶ λέγε. Τῆς αὐτῆς δὲ ἕσης, διαφορανεῖ-
ται ἔκκλησιμα. καὶ περιπατῶ, καὶ διαλέγομαι. καὶ πῶσεις δὲ τὰς
αὐτὰς ἀπαιτούσιμ οἷτε συμπλετικοί, καὶ διαφευκτικοί, ἡκούμε-
νοί τε, καὶ μετὰ ξὺν τιθέμενοι, ἐπὶ μὲν πρὸς τὸ αὐτὸ ἀναφέρονται ῥῆ-
μα. οἶον καὶ ἐγὼ, καὶ σὺ γράφομεν, ἢ ἐμοῦ, ἢ σοῦ φέρεται. Ὁ δὲ
μὲν λέξεων μὲν οὐδαμοῦ ἀριτικὸς, λόγου δὲ. Ὁ δὲ τοὶ δὲ ἐπι-
πλετικὸς ὄν, καὶ λόγου, καὶ λέξεως ἐπιπλετικὸς ἐστὶ τοῦ
μὲν ἄλλοι μὲν ἔα θεοὶ Εὐδὸν παννύχιοι, Δία δ' οὐκ ἔχει νῆ-
στος ὕπνος. τυγχάνει δ' ὁ αὐτὸς καὶ μεταβατικὸς ὄν, ὥς δὲ
αὐτῶν ἡγουμένων τῶν περὶ τὸ νόημα καὶ διήγημα μεταβάσειμ.

LIBER III. DE CONSTRUCTIONE.

ἀτάρ.
 ἀνῆρ.
 Iliad. α.
 ἀλλὰ.
 Iliad. ι.
 ἡμῶν.
 ἡδὲ.
 Homericā.
 ἦτοι.
 Iliad. α.

Porro ἀτάρ, & ἀνῆρ initiales sunt, quibus idē, quod autē significent. At ubi potus, & cibi desiderium exemerunt. Sed nihil mihi hictale. ἀλλὰ uero appositiva est. Tydeus patris uis quidem erat corpore, at pugnator. Itaque & coniunctiva: nē quidem sequi & hæc poterit. ἡμῶν uero, & ἡδὲ sunt inchoatiuæ. Verū ἡμῶν orōis quidem, & dictionis. ἡδὲ uero dictionis tantum, illi respondens. Et quicumque habitant cœli, & quicumque sortiti sunt terram. quæ poëtica & hæc. Qualis sane & ἦτοι, quæ initialis orōis & ipsa est. nēpe ille sic fatus, cōsedidit.

Disiunctiua.

Cōstruct. et
 significata
 τὸ ἦ.
 Iliad. β.
 ἦτοι.
 Iliad. ε.
 Verba A-
 gamēnonis
 Iliad. α.
 Iliad. ι.

Disiunctiuæ uero sunt, quæ disiuncta cōponunt, & uel rē à re, uel personā à persona seiungentes orationē copulant. Nunc tempestiuum aut perire, aut seruari. Vnus autē quispiam uir imperator esto, uel Ajax, uel Idomeneus, uel diuinus Vlysses. Itaque ἦτοι (si idē ualet quod uel) præcedit siue. Siue bonum, siue malum. Cum uero idē quod quidem, imitatus. Siue est orationum apud poetas, ut dictum est. nēpe ille sic fatus. Itaque cum disiungit, non sine altero ἦ proferat, siue apposito, siue intellecto. Definite autē, seu declaratiue, sola iacet. Malo ego populū saluum esse, quæ perire. Significat enim & non perire. Vnde fortassis & sublatiua proprie uocari poterit. Suo autē iure construitur, & cum dubitatiua est, aut solutiua cum dubitatione. quid autē populū adduxit huc? an non propter Helenam captam. cur itaque quidam ignorat quod ἦ significet? an quod nunquam didicit? Illud autē nēpe admodum iam mortuus Menestor fortis filius. & alia id ge. aduerbiorum, constructionē habent affirmandi, nisi nē & illud. quatenus fas. perinde ac similitudinis.

Continuatiua.

Porro continuatiuæ, hoc est, quæ præcedentiā quidem non, sed cōsequentiā aliquā & ordinē monstrant, copulant quidem in perfectos sensus. Construunt uero tam recte, quam in uerse. Præcedunt enim, aut sequuntur, & cum præcedunt quidem, recte. Quod si irā ipso die cōcoxerit, in posterum tamē durat, tenetque odium, donec ulciscatur. Cum autē sequuntur, præpostere. Certe gaudebit Priamus, Priamique filij, ceterique Troias Nestoris. ni gaudebunt multum animo, si de uobis hæc audierint pugnantis.

Ο δ' ἄταρ, καὶ αὐτὰρ ἀρτινοί, καὶ τοὶ τῷ δὴ ἰσοδυναμοῦντες.
 Αὐτὰρ ἔπει ποῖος καὶ ἑδνύτος ὃς ἔρον ἔντο. αὐτὰρ ἔτι μοι ἐν
 θάδε τοῖον. Ο δ' ἀλλὰ δῆμ' ἰπιταυτινός. Τυδεὺς μιν εὖ μὲν
 εἶπε δέμας, ἀλλὰ μαχητής. ὡς τ' ἐν ἄρ' καὶ τοῦ μὲν ἰπιταυτινός
 τινός δ' καὶ οὗτος. Ο δὲ ἦ μὲν καὶ ἠδὲ ἀρτινοί, ἀλλὰ ὄμην ἔ
 μιν λόγον, καὶ λίξεως. ὁ δὲ ἠδὲ λίξεως μόνος, τῷ ἦ μὲν ἰπιταυ
 τινός δ' καὶ οὗτος. Οἷος δ' καὶ ὁ ἦτο, ἀρτινός λόγον,
 καὶ αὐτὸς ἄρ'. ἦτο δ' ὡς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο.

Διαφευκτικός.

Οἱ δὲ διαφευκτικοί, τὰ διαφευγμένα συντιθέασιν, καὶ ἢ πρᾶξ
 μα ἀπὸ πρᾶγματος, ἢ πρόσωπον ἀπὸ προσώπων διαφευγνύντες,
 τῶν φράσεων ἰπιταυτινός. νῦν ἄριστον, ἢ ἀπολιόσαι, ἢ σωθῆ
 ναι, εἰς δέ τις ἀρχὸς ἀνὴρ βουλιφόρος ἔσω, ἢ Αἴας, ἢ Ἰδομε
 νεύς, ἢ δῖος Ὀδυσσεύς. Ο γούρ ἦτο ἰσοδυναμῶν τῷ ἢ, προσαι
 κτικός ἐστὶ τῷ ἢ. ἦτο ἀγαθόν, ἢ φαῦλον. ἰσοδυναμῶν δὲ τῷ μὲν
 ἀρτινός γίνεται λόγων τοῖς ποιηταῖς, ὡς εἴρηται. ἦτο δ' ὡς
 εἰπὼν. διαφευγνύων μὲν τοίνυν ὁ ἢ ἀορίσως, οὐκ ἀνεῖν ἑτέρω
 ἢ λίσεται. ἦτο προσκειμένους, ἢ νοημένους. ὀρισμένους δὲ, εἴτ' οὐρ
 διασφαιρτικῶς, μόνος κῆται. βέλομ' ἐγὼ λαὸν σόον ἔμμεναι,
 ἢ ἀπολιόσαι. σημαίνει γὰρ τὸ καὶ οὐκ ἀπολιόσαι. ὀβριόσας καὶ
 ἀναρετικὸς ἄρ' οἰκείως προσαγορεύοιτο. Μοναδικῶς δὲ συν
 τάσσεται, ἢ ἀπορηματικός ὦρ, ἢ λυτικός τις. ἀπορηματικός.
 τί δὲ λαὸν ἠγάγεμ' ἐνθάδε, ἢ οὐχ' Ἑλήνης ἐνεὶ ἠνιόμοιο. Τί δ' ἢ
 ποτίεις ἀρνοεῖ τὸ, τῷ ἢ σημαίνοντο, ἢ ὅτι οὐδεπώποτε ἔμας
 θεμ'. Τὸ δὲ ἢ μάλα δὴ τέθνηκε μνηοίτις Αλκιμος υἱός, καὶ τὰ
 ὀμοια, ἐπιφρονηματικῶν σύνταξις ἔχει τῶν βεβαιωτικῶν. οἷον δ' ἢ
 καὶ τὸ, ἢ θέμις. τῶν ὀμοιωματικῶν.

Συναπτικός.

Οἱ δὲ συναπτικοί, τουτέστιν οἱ ὑπαρξίην μὲν οὐ, ἀπολουθίαν
 δὲ τινὰ καὶ τάξιν διλοῦντες. συναπτοῦσι μὲν ἀτελεῖς ἕνοιαις.
 συντάσσονται δὲ κατὰ τε ὄρθον, καὶ ἀντιεραμμένον. ἢ γὰρ προ
 κηθόνται, ἢ ἐπ' ἄγονται. καὶ προηγουμένοις μὲν τὸ ὄρθον. εἰς
 πωρ γὰρ τε χόλονγε καὶ αὐτήμαρ κατὰ πῆλη. ἀλλὰ γε καὶ μετὸς
 πωρ ἔχει νοτον ὄφρα τελείω. ἐπιφερομένοις δὲ τὸ ἀντιεραμ
 μένον. ἕπει γηθίσαι Πριάμος Πριάμοιό τε παῖδες, ἀλλοί τε Τρώ
 ες μίχανεμ κηχαροῖατο θυμῷ εἰσφῶϊν τὰ δε πάντα πυθόιατο
 Ss ἢ μαρναμῆς

LIBER III. DE CONSTRUCTIONE.

pugnantibus. Cum subiunctiuo itaq; à cōiunctio ordinanda est, p̄sertim si cum &, capiatur, & generaliter si cū alijs cōiunctionibus. Itē cum optatiuo, & indic. prout inciderit certitudinis, aut ambiguitatis cōsequentiā. Videt enim, quādo certitudinis nota est, ut indicatiuū, aut subiunctiuū uelle. qñ uero ambiguitatis, optatiuū. Vñ sanē & potentialē ἄρ ad idipsum magis proprie reddiderim⁹, ut si uoluptas ipsum bonū esset, hoc pacto definiri possiet felicitas. At non semper sic usus. Siquidē de re p̄terita indicatiuus semper dicitur. si erat, & si erat.

Subcontinuatia.

Eodē autē modo & subcontinuatia ordinātur, p̄terq; quod p̄cedentiā cum ordine significant & hæc quoq;.

Causalis.

ἄρ. Ceterū causales & præponūtur dictionibus. p̄ter ἄρ, & recte, & inuerse cōstruuntur. P̄terea subiunctia uerborū constituunt nōnullæ harū. si discā, ut doceā. Et ad

ἴνα. uerbialiter. postq; docuero, uel qñ docuero. ἴνα tamē, & quæ idē ualent, etiā cum optatiuo cōstruunt, si de re p̄terita fiat sermo. ut uenit ut spectaret. Et cum imperfecto indicatiui, ubi aliquid de re p̄terita uolumus subesse aut

ὅπως. exigere. Verū ὅπως pro quomodo, hortatiue cū futuro indicatiui. Spectate autē hoc, ne uerba quidē faciāt. Alio

ὅτι. qui omni etiā cōgruit tēpori. Ceterū cum indicati. ὅτι cōstruitur. quādo nulla merces, neq; ars. ἱφω itē cum indicati

Aristopha. Pluto. catiuo, & infinit. quare scripsit, eō ut accipiat, eō ut mer

ἱφω. minerit. Item ἐνευξ cum genitiuo. Nam propterea quod

ἱνευξ. Chrysen contēpsit sacerdotē, Ionicū est. Porro ἕ cuius

Iliad. α. neq; enim, neq; Dryantis filius.

ἄρ. Iliad. ι. Aduersatiuæ.

Quæ uero dicuntur aduersatiuæ, & præponūtur dictionibus, & postponūtur. Orationi tamē p̄poni nullo naturali modo possunt. fessus sum admonēdo, uerū admo

nebo adhuc. quanq; festinās, tamē nō potui assequi.
Rationatiuæ.

μαρναμίνοισιν. Καὶ πρὸς ὑποτακτικὸν μὲν οὐρτὸν εἰ συντας
κτὶν ἄλλως τε, καὶ εἰ σὺν τῷ καὶ λαμβάνοιτο, καὶ ὅπως μετ'
ἐτέρων συνδέσμων. καὶ πρὸς ἐντικὸν, καὶ πρὸς ὀριστικόν, ὡς
ἐντερον ὁμολογίας, ἢ ἀμφιλογίας ἢ ἀπολεθῆσις. Εἰσὶν γὰρ ὅσαι
μὲν ὁμολογημένων, τὸ ὀριστικόν τε καὶ ὑποτακτικὸν βυλεῖται,
ὅσαι δὲ ἐνδιαζαμένων τὸ ἐντικόν. ὅθεν δὴ καὶ τὸ δυντικόν ἄρ
ὅσαι τὸ τοιοῦτο οἰκειότερος ἄρ ἀποδοίμην. οἷον εἰ ἡδονή τὰ γα
θὲρ εἴη, ταῦτ' ἄρ ὀρίζοιτο ἢ εὐδαμονία. ἀλλ' οὐκ ἀεὶ οὕτως ἢ
χρήσις, κατὰ παρωχημένον γεμὴν πράγματος τὸ ὀριστικόν ἄρ
εἰ. εἰ ἢ. εἰ καὶ ἢ.

Παρασυναπτικός.

Παραπλησιῶς δέτοι καὶ οἱ παρασυναπτικοὶ συντάσσονται.
πλήρ' ὅτι καὶ ὑπαρξίη μετὰ τάξεως σημαίνουσι οὕτοιγε.

Αἰτιολογικός.

Οἱ δ' αἰτιολογικοὶ, προτακτικοὶ τὲ εἰσι τῶν λέξεων. πλήρ
τῷ γὰρ, καὶ κατ' ὀρθόν, καὶ ἀντετραμμένον συντάσσονται. καὶ ἔ
ὑποτακτικὰ τῶν ῥημάτων ποιούσιν ἴνοι τούτων. ἔαρ μάλα,
ἴνα διδάξω. καὶ ἐπιῤῥηματικῶς. ἐπειδὴ διδάξω, ἢ ὅταν διδάξ
ξω. Οὗ γεμὴν ἴνα, καὶ τὰ ἰσοδυναμοῦντα, καὶ πρὸς ἐντικόν
εἰ συντάσσονται, εἰ πῶδε παρωχημένου ὁ λόγος, οἷον ἀφίκετο
ἴνα θεῶτο. καὶ πρὸς ὀριστικόν παρατακτικόν, ἔνθα τι πῶδε παρ
ρωχημένου ἀξιούμην ὑπάρχειν, ἢ μὴ. οἷον, ἐχρῆν αὐτὸν λαβεῖν
συγγραφῆν, ἢ εἶχεν ἀπαιτεῖν κατὰ νόμους. Τὸ γεμὴν ὅπως,
ἀντὶ τοῦ πῶς, παραγγελματικῶς πρὸς ὀριστικόν μέλλοντα. σπο
πῆται δὲ τοῦτο, ὅπως μὴ λόγος ἐροῦσιν. ἄλλως δὲ πάντι ἐφαρ
μῶτα χεῖνω. Πρὸς ὀριστικόν δὲ ὅτι, καὶ ἔα ἰσοδυναμοῦντα. ὅτι
οὐδεὶς μισθός, οὐδὲ τέχνη. Τὸ δ' ἐφῶ πρὸς τε ὀριστικόν καὶ πρὸς
ἀπαρῆμφατορ. ἐφῶ ἐγράψην, ἐφῶ νομοῦται, ἐφῶ μεμνήσθαι.
Τὸ δὲ ἐνεκα, γενικῶς. Τὸ δὲ, οὐνεκα τὸν Χρῆστον ἠτίμισ' ἀρι
τήρα, Ἰωνικόν. Οὗ δὲ γὰρ πάντι μέρεα λόγος ὑποτάσσεται, καὶ ἀρετι
κὸς ἑδαμῶν ἐσιν. ἢ γὰρ. οὐδὲ γὰρ. οὐδὲ Δρύαντος υἱός.

Εναντιωματικοί.

Οἱ δὲ λεγόμενοι ἐναντιωματικοὶ, καὶ προτάσσονται τῶν λέξ
ξεων, καὶ ὑποτάσσονται. λόγος μὲντοι προτάσσεται ἑδαμῶν πε
φύκασιν. ἔναμον παραινῶν, ἀλλ' ὅμως παραινέσομαι ἔτι. καὶ
τοὶ σπυδαῖ, ὅμως οὐκ ἔσχωρ καταλαβεῖν.

LIBER III. DE CONSTRUCTIONE.

Rationatiuæ.

ἀλλὰ.
ἀλλὰ μὴ

Inter rationatiuas (ut ῥησιονισμοῖς, & conclusionibus ac cōmodantur) ἀλλὰ, & ἀλλὰ μὴ præponūtur dictioni tantum. Cæteræ uero omnes præponi, & postponi possunt. omnis homo animal, atqui omne animal substantia, ois igitur homo substantia.

Dubitatiuæ.

ἤ.
ἢ.

Dubitatiuæ autē dubitanti, & interroganti usu ueniūt. Nunquid igitur bonū uoluptas præcedūt autē dictiones, nisi quid per hyperbaton accidat.

Expletiuæ.

γε. δη.
Constructio
coniun. ἄρ.

Expletiuæ uero nomen quidē inuenerunt ab eo, quod orationē cōplent uel carminis, uel ornatus causa. Habēt autē sæpe & signifi. diuersam. ut γε diminutiua est. δη. circūscriptiua, & transitiua, & confirmatiua. ἄρ. potentialis & indefinita. Omnes tñ reliquis orationis partibus subiunguntur. ut reliqui quidē dij. Præterea ἄρ. etiā subiungitur indefinite prolata. quæcunq; dixeris, ῥησιονισμὸς dixeris. Cum uero potētialis, in præsentī quidē, & in futuro cum optatiuo. ut non dicas, non dicas, uel nō potes dicere. siue præponatur, siue postponatur. Et cum indicatiuo. nō potes dicere. uerū raro id. Cæterū in præterito cum indicatiuo. nō dixisses, aut diceres. Item explicatiuus siquidē & antè uerbū, & post uerbū poterit considerari in differēter cum optatiuo. Quod nisi utrisq; ponatur locis, cū subiunctiuo solum. Præterea assumētes infinitiuū ad indicatiui congruam constructionē, dicimus potētialiter secundum treis tēporis differentias. dicere, dixisse, dictū ire. Item cum participio. dicentis, dicturos, & dicens, & dicentium. Similiter uero & in cæteris. Nequaquā tamen præteritū ἄρ. recipit. Parteis itaq; ad hunc modum construētes, congruā fecerimus orationem.

DE RECTE ENUNCIANDA distinctione.

Triplex dist.
singuendi
ratio.

Enunciatio autē constructorū, nō solū in gestu, & accēs tu, uerum & in distinctione consistit. Ita enim orationis sententia fuerit lucidior. Sunt itaque scribentibus puncta ad distinctionē

Συλλογιστικοί.

Τῶν δὲ συλλογιστικῶν, οἷον τῶν ἐπιφοραῖς τε, καὶ συμπεράσεως καὶ προσωκειωμένων, ὁ ἀλλὰ, ἢ ἀλλαμὴν προτακτικός ἐστὶ λέξεως μόνως. οἱ δ' ἄλλοι πάντες, καὶ προτάσσεται, καὶ ὑποτάσσεται δύναται. πᾶς ἄνθρωπος ζῶν, ἀλλαμὴν πᾶν ζῶν οὐσία, πᾶς ἄρα ἄνθρωπος οὐσία.

Απορηματικοί.

Οἱ δὲ ἀπορηματικοί, ἐπ' ἀποροῦντι, καὶ ἐρωτῶντι εἰς χεῖρας ἡμιουσιμ. ἀεὶ οὐκ ἀγαθόν τὸ ἡδύ, προκηροῦνται δὲ τῶν λόγων, ἐμὴ τίγε καθ' ὑπερβατόν.

Παρακληρωματικοί.

Οἱ δὲ παρακληρωματικοί, τὸ μὲν ὄνομα ἔσχωρ, ἀπὸ τῶν φράσεων παραπληροῦν, ἢ μέτρον, ἢ νόσμον χάριρ. ἔχασι δὲ πολυλάκεις, καὶ σημασίαν διάφορον. οἷον ὄγε μεωτικός, ὁ δὲ περιγραφήν, καὶ μεταβατικός, καὶ βεβαιωτικός, ὁ ἄρ δυνατικός, καὶ ἀοριστικός. Πάντες γεμὴν τοῖς ἑτέροις τοῦ λόγου μέρισιν ὑποτάσσονται. οἷον ἄλλοι μὲν εἰς θεοί. Ο δὲ ἄρ καὶ ὑποτάσσει ἀοριστολογικός ὤρ. ὅσα ἄρ λέξεις, ὅσα ἄρ εἴπης. Δυνατικός δὲ καὶ μὲν ἐνεσῶτος καὶ μέλλοντος, πρὸς ἐντικόν. οὐκ ἄρ λέξεις, οὐκ ἄρ φάινς, οὐκ ἄρ λέξεσις. εἴτε προτάσσοιτο, εἴτε ἐπιτάσσοιτο. καὶ πρὸς ὀριστικόν. οὐκ ἄρ ἐρεῖς. ἀλλὰ σπανίως τῶ τῶγε. κατὰ δὲ παρήκοντος πρὸς ὀριστικόν. οὐκ ἄρ εἴπης, ἢ ἐλεγχῆς. Ἐπι δὲ γνωριμώτερον ἄρ μὲν καὶ πρὸ τῶ ἔηματος καὶ μετὰ τὸ ἔημα δύνηται ἄρ θεωρεῖσθαι ἀδιαφόρως πρὸς ἐντικόν. ἄρ δὲ μὴ ἐπαμφοτερίζῃ τοῖς τόποις, πρὸς ὑποτακτικόν μόνον. Καὶ μετὰ λαμβάνοντες τὸ ἀπαρέμφατον πρὸς τῶ τῶ ὀριστικόν κατὰ ἄλληλον σύνταξιν, λέγουμην δυνατικῶς κατὰ τῶ τρεῖς τῶ κέρως διαφορᾶς. λέγουμην ἄρ, εἰπέρ ἄρ, καὶ ἐρεῖν ἄρ. Καὶ πρὸς μετοχῆν. εἰπόντας ἄρ, καὶ ἐροῦντας, καὶ ἐπὶ ἄρ, καὶ ἐπόντων. ὁμοίως ἄρ δὲ καὶ ὅτι τῶ ἄλλων. ἦμισα δὲ ὁ παρακειμῆτος τῶ ἄρ ἐπιθετικῶς. Τὰ μὲν οὐκ μέρη οὕτω συντάσσονται κατ' ἄλληλον ἄρ ποιούμεν τὸν λόγον.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΒΑΓΓΕΛΛΕΙΝ ΔΙΑΣΤΟΛΗΣ.

Ἀπαγγέλλων δὲ τὰ συντεταγμένα, μὴ μόνον καθ' ὑπόκεισιν τε, καὶ προσωδιάρ, ἀλλὰ καὶ κατὰ διαστολήν. οὕτω γὰρ ἄρ ἢ τοῦ λόγου διάνοια εἰς συμφανείερα, καὶ γράφοντας οὐκ τις ἕτις ἄρ εἰς διαστολήν

LIBER IIII. DE CONSTRUCTIONE.

ad distinctionem obseruanda, & loquentibus distinguendum tripliciter. aut perfecte, aut imperfecte, aut modo medio. Vbi enim quæ ad sententiã spectat terminata absoluunt, membris distinguendus in fine sententiæ sermo est, & plusculo tempore quiescendum, ut reddatur perfectio. Vbi uero imperfecte oïno se habet, intermissa aliquantisper uoce, & quæ minimo interuallo proferendum. Medio tã modo, tam quæ membrorum, quæ quæ totius integra cõmata redire oportet. ut ego quidẽ doceo, tu uero discis. Collocandum itaq; punctũ scribentibus. secundũ dictas differentias, ut perfectũ quidẽ in medio ponamus. imper. uero deflectam ad partẽ imã. Ceterũ medium deflectamus ad supremã.

Epilogus.

Et quidẽ de declinatione, formatione, diuisione, nominatione, accentu, orthographia, quãtitate, & cõstructione grammaticorum, & in summa de barbarismo, & solœcismo sit iam dictum satis, quantum ad introductionem attinet. Etenim copiosius, & accuratius de his dicere, haud quaquam huius fuerit instituti. Posthac autem, quomodo oportet interrogare iuxta propositum à nobis commendiam dicemus.

FINIS QVARTI LIBRI THEODORI GRAMMATICAE
INTRODVCTIONIS.

εἰς διασολίην, καὶ φθεγγομένους διακριτέον τριχῶς. ἢ γὰρ τε
 λέως, ἢ ἀτελῶς, ἢ μέσως. Εὐθα μὲν γὰρ τὰ πρὸς τὴν ἔννοιαν
 συναποτελούμενα λήγει, τοῖς κώλοις διασελιτέον ὑπὸ τέλει ἐν
 νοίας τὸν λόγον, καὶ πλείοντι χρόνον ἀποσηματιστέον εἰς ἀπό
 δοσιν τῶ τελείῃς. Εὐθα δὲ ἀτελῶς πάμπαν ἔχει, ὑπανίοντας τι
 πῆς φωνῆς καὶ ἐπ' ἐλάχισον διασηματίζοντας με ἀπαγγελτέον.
 Μέσως δέ τοι, ἔχ' κώλων τε, καὶ τῶ ἐντελοῦς ἀπαρτισιὰ νόμι
 ματα ἀποδοτέον. οἷον ἐγὼ μὲν διδάσω, σὺ δὲ μανθάνεις. Καὶ
 σίησιν δὲ γράφοντας κατὰ τὰς ἐρημίνας διαφοράς, τὸ μὲν τέ
 λησον ἐφεξῆς ἐν τῷ μέσῳ. τὸ δ' ἀτελεῖς παρεκκλίνοντας πρὸς
 τὸ ἴσῳ. τὸ δὲ μέσον παρεκκλίνοντας πρὸς τὸ ἄνω.

Καὶ πρὸς μὲν κλίσεως, καὶ σχηματισμοῦ, καὶ διακρίσεως, καὶ
 ὀνομασίας, καὶ προσωδίας, καὶ ὀρθογραφίας, καὶ χρόνος, καὶ
 συντάξεως. τῶν γραμματικῶν, καὶ ὅλος πρὸς βαρ
 βαρισμοῦ, καὶ σολοισμοῦ, ἴσῳ δὲ ἐρημίον
 ἀποχρᾶντος, ὡς ἐν ἐισαγωγῇ. Τὸ γὰρ ὑπὸ
 πλείον, καὶ ἀκριβέστερον πρὸς τῆς
 τῶν ἑσπεῖν, ἢνις ἄρ τῆς πα
 ρέσις ἐν προβίσεως.
 Μετὰ ταῦτα δὲ
 ὅπως δὲ
 ἐρωτηματίζων κατὰ τὴν ἐπι
 τεθέσθαι τῶν δὲ ἢ
 μῆν μέθοδον.
 λέγων.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΤΕΤΑΡΤΟΥ ΤΗΣ
 ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙ
 ΚΗΣ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ.

ERRATORVM, Quæ inter castigandū præ-
termiffa sunt, horū correctionem hic subnotauimus.

Folio 5. linea 20. pro τεράστη, lege τετάρτη.

Folio 6. linea 14. pro μνημη, lege μνημη.

Folio 8. linea 26. pro υπαρθετιωρ, lege υπερθετιωρ.

Folio 9. linea 5. pro ες Υς, lege Ις. lin. 7. pro κλητιωρ,
lege κλητιωρ.

Folio 11. linea 1. pro ηνουσα, leg. ηνοσα. & ibidē pro ηνδ-
σαρ, lege ηνδερ. ac pro ανουμαι, lege ανουμα.

Folio 20. linea 19. pro ερομαι, lege εσομαι.

Folio 22. linea 28. uersa pagi. pro casualis, le. causalis.

Folio 32. uersa pag. linea ultima, pro uelut in ης, le. ες.

Folio 59. linea 29. pro το ζευγυρ, lege ζευγυρ.

Folio 71. linea 36. pro εντεινσιρ, lege εντεινσιρ.

Folio 78. uersa pagina, linea 36. pro audiui qui, lege,
audiui, audiui, qui.

Folio 107. uersa pagina. linea 3. pro quidem per u, le-
ge, per v.

Folio 131. uersa pagina, lin. 2. pro p̄dictia, le. prædictis.

Folio 159. uersa pag. linea 11. p̄ inclinara, le. inclinata.

Reliqua prudēs & pius lector facile per se deprehen-
dere, & corrigere potest.

FOLIORVM SERIES.

A. B. C. D. E. F. G. H. I. K. L. M. N. O.

P. Q. R. S. T. V. X. Y. Z. Aa. Bb. Cc. Dd.

Ee. Ff. Gg. Hh. Ii. Kk. Ll. Mm. Nn. Oo. Pp.

Qq. Rr. Ss. omnes sunt quaterniones, præter Ss
quæ est sexternio.

BASILEAE APVD VALENTINVM

CVRIONEM MENSE SEPT.

ANNO DOMINI,

M. D. XXIX.

1448365

